

Caja
B-15

~~8-2~~ ~~8-9~~ etc. 6

... LATINA ... VERBA

... MONTA ...

... Professo

... Jeanne Hesron

... Relis ...

... Typographia ...
... Al DE XII ...

...

...

...

...

GEOGRAPHIA
NUBIENSIS, ID EST, ACCU-
ratissima totius Orbis
in septem climata divisi' descriptio, continēs
praesertim
exactam universae Asiae et Africae
reumque in ijs hactenus incognitarum expli-
cationem.

RECENS EX ARABICO IN LATINUM VERSA.

GABRIELE SIONITA,

Syriacarum et Arabicarum literarum Professo-
re, atque interprete Regio et Joanne Hesroni-
ta eorumdem Regio interprete, Maronitis.
Parisijs. Ex Typographia Hyceronimi Blageart, prope
Collegium Rhemense. = M. DC. XIX. Cum privilegio Regis.

Biblio. a la Lib. de S. Anton
J. P. Sanchez
Sobrinho

Ms. y conto la copia 350. r.
El original se traxo de Lisboa.

GEOGRAPHIA

WUBIENSIS IDEST ACCU

ratisima totius Orbis

in septem climata chursi descriptio, continens

praesertim

exactam universae Asiae et Africae

conspicuas in his partibus incognitarum exple

cartam.

RECENS EX ARABICO IN LATINUM VERSA

GABRIELLE SIONITA

Syriacorum et Arabicorum literarum Interprete

re, atque interprete Rego et Joanne Heroni

et annotatione Regis interpretis, Almoniti

Parisii. Ex Typographia Hycerorum Blagoei, prope

Collegium Rhenense. M. DC. XIX. Cum privilegio Regis

Handwritten notes in cursive script, partially obscured by a large flourish.

Large decorative flourish or signature in cursive script.

Handwritten notes at the bottom right corner, including the word 'original'.

2.

ILLUSTRISSIMO VIRO D. D. ño GUILLELMO DUVAIR

Episcopo, et Comiti Lexoviensi Regi Christi-
anissimo à sacris Franciæ Sigillis.

Cum nos è longinqua terrarum regione advenas, blando ut solebat
caeteros omnes exceperet vultu, doctissimus ille, et nunquam satis lauda-
tus *Jacobus Thuanus*; Pro ea qua nobiscum familiaritate plerumque
usus est, inter varios de varijs rebus sermones hortabatur, ut *Geographi-*
am Arabicam, Romae typis Mediceis editam, Latino idiomati, quod utri-
que nostro ore caderet, donaremus. Nos vixi tanti monitis, quae manda-
ta potius credidimus, dum additis denuo stimulis opus illud percupidè ef-
flagitare videretur, doctissimi *Scaligeri*, quem unice diligebat epistolis, ni-
potius illarum rerum addiscendarum studio illectus, quas enarrantibus
nobis, ex eo libro, cuius authorem esse *Nubam* deprehendeamus, caetero-
rum *Geographorum* diligentiam, vel cum miraculo, superare intelligebat,
manum operi admoveere saepius conati. Illustrissimus vero *Franciscus*
Savari Dominus de *Breves*, cui non pauca debemus, quiq; nos Ro-
ma secum in Gallias, Legatione ad Pontificem Summum *Paulum V.*
functus, iussu *Henrici Magni* transrexit, quos prae manibus ex
sua Bibliotheca Arabica *Salomonis* et *Iovi* atque adeo omnes Veteris
Testamenti Libros ab hinc trecentum annis Arabice descriptos, habeba-
mus, iamque primo stylo à nobis Latine exactam extremam aut litu-
ram, aut manum desiderabant, ad umbilicum perducendos decreverat.
Sed dum utrique satisfacere studebamus, neutri facere satis videbamur,
ideoque sedula cura, huic solae Geographiae incumbentes, eam tandem
multo cum sudore, diligentia, et vigilijs Latinam facram, typis, totius
Reipublicae litterariae beneficio, committere suasi, nostrorum laborum
fructus omnibus praegustandos exhibemus. Quis autem opus istud, quod

a nobis tanti ac tales viui ardentissimo desiderio exoptulauerunt, non sit
grato animo Explectus? cum illud praesertim, res ad haec usque tempora
nobis incognitas, ac supra illud omne quod mirari solitum est mirabiles
continet, multa quae naturae secreta tanta indagine ac diligentia de-
seruata, ut nihil aut incuria omisum, aut oculis sagacibus non perlu-
stratum, relictum videatur. Maximam certe lucem, ijs omnibus qui
longinquis peregrinationibus, aut naturae prodigijs ac thesauris dele-
tantur, adferet, Gallis praecipue, quibus hoc ab ipsa natura tributum
ut nihil tam arduum tamque periculosum videatur, quod non labori-
bus superare conentur, et audeant, tanto infracti animi contra res ad-
uersas tenore, ut quoties audendi Dux author adfuerit, eorum virtuti utri-
que impetum, Orientis praecipue debitum credatur. Quas enim terras
gens ista non peragrat, quae emporia non adit, quae maria non trans-
fretat, quas nationes non cognoscit, quam linguam ignorat, quibus labo-
ribus impar, quae belli, quae pacis studia nescit, quid aliunde asporta-
tum non possidet, quid denique omnium rerum in Francorum ma-
nu, aut sub eorum imperio olim non fuit, vel eorum arma etiam nunc
non formidat?

De Europa ut nihil dicamus, quoniam illius quam longa atq;
laxa est, ubique accolae esse videntur Galli, siue milites, siue etiam stu-
dii Duces, ac Principes, siue qui discendi cupiditate impulsus, quicquid in
Historicis minus explanatum, aut temporum mutatione obscurum, e lo-
corum aspectu, certiorum doctrinam appetunt, quis nescit Francos pas-
sim in Moscovia, Ungaria, Tartaria, Sinarum regno, Moluccis insulis,
Iava utraque reperiri, et per totam Asiam tamquam inter suos penates,
per Africam, Americam, Indias, et quidquid terrarum remotissimum
est, versari? Nimirum gens ista, prae caeteris nationibus bonarum arti-
um studio dedita, et exultis inde moribus humano consortio aptissima
auditorum virorum consuetudine tantopere delectatur, ut novarum ac mi-
randarum rerum addiscendi desiderio ardentissime inflammata, ex illo-
rum colloquio fructus uberrimos colligere, et speret et experiat. Neq;
enim vana est expectatio, nam si quis eorum qui sic peragraverint in pa-

tuam redeat, ita caeteris praestat, ut quoties de te quapiam sermo incidit, cum sententiam rogatus dixerit, cunctos auscultandi desideris alliciat, quod ex ejus ore profertur oracula, tanquam Delpho asportata, credantur. At ne dum caeteros ita laudamus, te, vix illustrissime, praetermittere videamur, quis non intellexit, aut vidit, quo dicendi impetu, ac scribendi nitore, pari gloria et emulatione, linguam Gallicam non modo auditoribus publicis, sed etiam editis omnium scientiarum genere excultissimis libris ad summum eloquentiae culmen everexis; qua humanitate, quamque benigno ~~humano~~ vultu eos omnes excipias, qui de summis negotiis tecum agunt, vel etiam illos qui in aliquod vitae aut fortunarum discrimen adducti, Regiam clementiam te adstipulante sollicitant.

Tantam recte in rebus omnibus animi moderationem licet inter caeteras naturae dotes numerare possis, credimus tamen summo opere aucta quod praecipuas Caenopae urbes ac regiones doceris, et eruditissimorum virorum colloquio ac familiaritate semper usus, ipsos tanti feceris, ut si vel graves Reipublicae curae, quibus incumbis permitterent, licet te nullae lateant scientiae, semper addiscendarum novarum, aut mirabilium rerum cupiditate, cum illis optares eloquentiam tuam exercere. Nos vero quoniam huius momenti non sumus, ut tuo ~~abstergendo~~ otio, à sedula te pro Regi ac Regni solitudine audeamus recocare, hanc Nubae Geographiam, tuo dicatq; namini vices nostras obituram supplices offerimus, ut quotiescumque animum oblectare libuerit, notitia regionum longinquarum, istum Authorem qui mira diligentia eas descripsit, praevanere, et ab eo quidquid volueris perquirere possis. Is enim tam facili methodo orbem totum, Asiam praesertim atque Africam descripsit, ut quod ab ipso desiderare queas nihil reliquum fecerit. Praecipue vero ubi de Arabijs inquirit, nullas urbes, oppidula, castella, montes, flumina, fontes, puteos, hortos, diversoria, plantas innominata relinquit, ut vel saxis ipsis vocabulum dedisse deprehendatur. Insuper de incolarum moribus, vivendi ratione, utriusque temporis studiis, aut exercitiis, deque commercio ac lucris, deque auri, argenti, metallorum, gemmarum lapidumque fodinis tali etiam diligentia scripsit, ut caeteris ad sua usque tempora scriptoribus palmam praeripuisse credatur.

Mirabamur quidem inter meditandum utriusque linguae com-

mutationem quo lepore res à se descriptas Nuba nostræ condiderat, quotique nu-
bes, aut aliorum nugas perspicacis ingenij sui radijs fugerat; Sed vix ac ne
vix quidem lachrymas compressimus, ubi ad eas pervenimus regiones, Terram
Sanctam ac Syriam, quas olim sceptræ Sallicæ moderatas, Damietam à D.

Ludovico obsessam, et captam noveramus, tamque rebus omnibus abundan-
tes provincias, repetitis votis **LUDOVICO XIII.** iterum paxere optabamus.

Hoc si præpotenti Numini ita videretur, incolas ipsos efflagitare, Maroni-
tas exoptare, Christianos miseræ exoptulare testes fuimus, ac nisi nostra scele-
ra oblitarentur, gloriam illam immortalem hujusce nominis Regi Franco-
rum debitam, pro ea qua exa sacram ipsius Majestatem affecti sumus
mente, augurabamur. Tu igitur, **Vix Illustrissime**, hoc munusculum
grato accipias animo, nostri exa te perpetui obsequij argumentum, la-
borumque istum, licet maximus fuerit, minimum esse putes, si cum illo
quem libenter tuo iussu subixeris appendere luberet, Nos que interim
dum majora audemus, fore pergas, quibus favere non spernatus.

Vale. **Lutetiae Parisiorum.**

Anno salutis humanæ **M. DC. XIX.**

Obsequentissimi ad omnia **Gabriel Sionita**
Syriacarum, et Arabicarum literarum **Regius**
Professor et Interpres, &

Ioannes Hesronita, eorumdem **Regius In-**
terpres, Maronitæ.

Ad Lecto-

M

Ad Lectorem.

Excusationis huiusce, candidè Lector, pondus non leve, cum gratissimè Virorum
 in nos auctoritas, tum maxime nostrum in Reipublicae literariae commoda
 studium, suscipere nos impulere; Nam licet Opus hoc tam scribae inscitiae
 quam topographi incuria mendis conspersum plurimis multis ante deprehē-
 dissemus, ac proinde fore ut magnum nobis faceretur negotium praevidis-
 semus: ut ne tamen Amicorum suggestionibus, ac bono publico deesse videremur,
 labori nos accinximus, et Geographiam istam varijs usque novis atque praestan-
 tissimis exuditionibus repletam ex arcanis Arabicae linguae involucri in lu-
 cem explicare proposuimus. Nefas enim esse duximus ferre Scriptorum huius A-
 rabem tan luculentum, tam eruditum, et ut Casauboni verbis utamur, sanè
 optimum ac dignum qui in vulgus nosceretur, tot saeculis ignotum manere.
 Scriptorum, inquam, cuius laudem eximiam vel inde colligere liceat, quod apud
 eruditissimos, nec unquam satis celebrandos Cardinalem Perronium, Jacobū
 Thuanum, Scaligerum, Casaubonum, felici memoriae viros, et Thomam
 Exenium in Academia Leidensi Arabicae linguae Professorem dignissimū
 sit, fueritque semper commendatissimus. Quis enim horum authoris praefa-
 ti dignitatem maxima cum utilitate coniunctam aut ore pleno saepius non
 praedicavit, aut scriptis testatam non reliquit? Praeterea videbatur nobis
 iniquum non commune facere emolumentum certissimum, quod et Viris lite-
 ratos ex ejusdem Authoris plenissima circa regiones orientales narratione, et
 Arabicae linguae studiosos ex ejus elegantissimo sermone Arabico percepturos
 esse noscebamus.

Igitur haec orbis descriptio, quam Arabs iste veterum more Geographorum
 in Climata septem divisit continet praecipue exactam totius Asiae Africaeque
 Regionum scilicet Europae huiusque non satis cognitatum explicationem.
 Verum de partibus Europae utpote Arabi ignotis (Hispaniam si demas, quam
 ipse, quoniam perlustraverat, ut innuit pag. 148. non minore quam modernus
 quisque praestare queat diligentia describit) brevem idem author tractatum
 contexit. In distantijs locorum assignandis quandoque maius, quandoque
 minus iusto spatium praefigit; sed nil mirum cum et alios Geographos longin-
 quis atque perconius de regionibus agentes eandem culpam commisisse videa-

mus. Imò in multis temporibus potius rerum edari, quam Authoris vitio talis ex-
tribuerendus est; tempus enim, ut affirmat Plinius, magnos errores compen-
tatione mensurae saepius parit, alibi mutato Provinciarum modo, alibi itine-
rum autris, et diminutis passibus: incubuere mania tam longo aere; alibi
prolesse ^llitora: toxere se et fluminum aut coxerere flexus. Eam exop-
in Authore deformitatem sua culpa vel temporum iniuria exortam, cum vi-
deremus: et nomina locorum propria interdum penitus corrupta, alibi pū-
ctis lectioni necessarijs omnino destituta aliisque id genus vitia scribae prius
dein typographi negligentia prolapsa perciperemus, aliquot ex praedictis nomi-
nibus proprijs caractere arabico exprimere maluimus, ne in re dubia te-
merariam ferremus sententiam. Restituimus, benevole Pector quae potuimus,
et labore diuturniore plura quidem restaurassemus: at graviora Theologica-
rum rerum studia, quibus maxime operam navamus ab ijs nos arceant.
Tuum est in eorum cognitione, quae ob allatas difficultates nos effugerunt,
acquirenda ingenij acumen exercere. Certe quod ad Orientales plagas attinet,
nomina ni fallimur omnia regionum in ijs contextuum Divini numi-
atque aliorum librorum arabicorum adminiculo satis foeliciter enucleavi-
mus. Regionum autem Europaeorum appellationes non ita sedulo curavimus
quippe quarum noticiam facilius aliunde consequi valeas.

Illud autem non te effugiat, nempe Geographum istum in
distantijs locorum exprimendis, uti varijs mensurae generibus, ac praeser-
tim duobus, Statione scilicet et Cursu (reliqua enim sunt se ipsis nota). Hoc
qui cursum navis diurnum, seu navigationem diei, hoc est spatium centum
millium passuum explet, maximum iter metitur: illa, nempe statione, ter-
restrem partitur viam. Quoniam tamen stationis vocabulum mensuram
certam nequaquam denotat, sed domicilia quaedam in quae propter habita-
tionem infrequentiam viatori necessario dirextendum: inde fit ut stationum
quae aliter dictae vocari possent, aliae alijs longiores sint, aliae breviores.
Et vero quae iustae sunt, XXV. mil. passuum, quae grandes pleribus, pauci-
oribus quae leves terminantur.

Cautum praeterea te volumus, Pector humane, caere Ara-
bes voce Peninsula: quo circa ne feras iniquè si quando nomen insulae (quod

tamen xano eventuum exponens) peninsulis aptatum repereris.

Atque his de operis huiusce conditione breviter dictis consentaneum est, ut de ipsius Authoris aetate, religione, patria paucis etiam disseramus. Is ergo Geographus cuius nomen Originalis imperfectio nobis obscurum reddidit, sed alia fonte exemplaria, cum scilicet numerus Philaxarum subcreverit, posteris in lucem prodeunt scriptis Geographiam istam ante annos circiter quadringentos septuaginta. Nam Rogerius, quo in Sicilia regnante, disertis ait verbis Geographus hic Arabs parte ij. climatis iv. suum se librum condidisse, obiit ante anno 468. hoc est anno Dom. 1151. Intelligi autem debere Rogerium Primum utriusque Siciliae Regem, non Rogerium Secundum Tancredi filium, ut vult Casaubonus, aperte patet ex eodem Authore Arabe, qui ii. parte climatis iii. declarat eum esse Rogerium qui Tripolim Barbarorum, et insulam Caronam expugnavit; Scriptum vero legimus apud Cronios Tripolim insulam Melitam, aliasque regiones à Rogelio Primo victas et captas. Deinde cum Civitas Ierosolymorum capta sit à Christianis anno Dom. 1099. et custodita usque ad annum 1187. quo Salaadinus eam denuo sub Mostemanorum potestate redegit; cumque Geographus noster v. Parte climatis iii. asserat editum à se hoc opus quo tempore Ierosolima erat sub ditione Christianorum, qui fieri potest ut intelligat Rogelium II. quem scimus adolescentem obiisse, et quidem Tancredo Patre vivente obiisse anno Dom. 1194? Itaque pro certa temporum convenientia dicendum est Geographiam hanc scriptam fuisse sub Rogelio Primo, atque ita ante annos circiter quadringentos septuaginta.

Quod autem ad eius religionem attinet etsi Casaubonus in notis, quas habuit in Epistolam B. Praeox. Nysseni ad Eustachiam, putavit eum fuisse professione Alahamedanum; pace tamen tanti viri videtur potius fuisse Christianus, ut satis declarant per multa ejus operis loca, in quibus Christum Redemptorem vocat Dominum et Beatiss. Virginem appellat Dominam Mariam ejus genitricem, ut v. parte climatis iij. ubi sic و لا اله الا الله محمد رسول الله و لا اله الا الله محمد رسول الله و لا اله الا الله محمد رسول الله Hoc est. Eam vero (nempe testudinem Templi Ierosolymitani) ornant undique per gyrum Picturae Prophetarum, Domini Christi, ac Dominae Mariae Matris ejus. Imò ibidem post multa loquens de agno Perexinorum sepulturae dicato Christum Servatorem

LIBER RELAXATIONIS ANI MI CURIOSI,

In quo describuntur Plagae, Termin⁹, Provinciae,
Insulae, Urbes Regionisque.

In nomine Dei misericordis, miseratoris, in quo auxiliū.

Laus Deo D^{no} creaturarum.

Legenti mihi librum, qui Curiosi animi relaxatio inscribitur, et
ejus sensum mentemque consideranti arrisit valde methodus ipsius. Sed
quoniam in illo multa sunt superflua saepeque repetita: et in Climatū
descriptione nonnulla omituntur, alia pro libito adiunguntur: idcirco se-
legi ex eius sermone quae ad rem videbantur, quaeque ad Portus et Regionis
agnoscendas necessaria iudicavi. Quapropter potentissimi, ac Summi Dei,
quem unum et solum esse fateor, qui sufficientissimus, atque optimus Pro-
tector est, auxilium exopto.

Prologus in figuram terrae, quae vocatur Geographia.

Dicimus liqueere ex opinionibus eruditorum vixorum, et optimorum
Philosophorum antiquorum terram esse rotundam globi instar; et aquam
esse illi contiguam, eique inhaerentem; aquam vero aëre undequaque ambi-
ri: et ab aëre seiunctum esse aliquid contiguum caelo Lunae, ob motum et
quietem sese contingentium: illud autem est ignis ambiens aërem, cuius
crassities pedentium fit minor usque ad utrumque polum ob tarditate
motus partium utriusque adjacentium. Et quidem tam terra quam a-
qua, aëre, et ignis sunt in concavo caeli Lunae: et creaturae omnes su-
perficiem terrae occupant: et aëre attrahit quod in eorum corporibus
leve est, terraque similiter quod in eandem creaturarum corpori-
bus grave est attrahit veluti magnes, qui ferrum ad se trahit.

Terra autem dividitur duas in partes linea Aequinocri-
ali, ab oriente ad occidentem: atque haec linea est longitudo terrae, est

que maxima linearum omnium quae sunt in Sphaera: quemadmodum Zodiacus in caelo est linea omnium maxima. Et circumferentia caeli in loco ubi est linea Aequinoctialis est trecentorum sexaginta graduum; gradus autem est viginti quinque leucarum: leuca vero duodecim millium cubitorum; cubitus autem viginti quatuor digitorum: digitus autem sex granorum hordei compositorum seseque in ventre tangentium. Itaque circuitus terrae est centum millium millium, et triginta duorum millium millium cubitorum, leucarum vero undecim millium iuxta supputationem Indorum. Hermes tamen mensuravit ambitum terrae, cuiuslibet parvi constituit centum miliaria, ita ut secundum ipsius sententiam, terra ambitus sit viginti sex millium miliarium leucarum autem duodecim millium. Praeterea inter lineam Aequinoctialem et quemlibet à Polis intercedit spatium nonaginta graduum. Ambitus quoque eiusdem, quoad latitudinem parvi est mensurae. Verumtamen citra lineam Aequinoctialem non sunt habitationes in terra, nisi usque ad sexagesimum quartum gradum: reliquum terrae est peritus desertum, nulla que in eo reperitur habitatio propter vehementiam algoris et gelu: sed creaturae omnes sunt in septentrionali terrae parte; nam et plaga quoque meridionalis, nempe illa quae est supra lineam Aequinoctialem est deserta atque inhabitata praeter summo aestu et transitu solis, prope illam dum est in imo caelo suo, unde fit, ut aquae plagae hujus exsiccantur, nullaque ibi habeantur animalia, neque gemina ob humiditatis penuriam: non enim esse possunt animalia et gemina nisi ubi fuerit aquae et humores. Terra praeterea est per se sphaerica, verum non habet perfectam rotunditatem: quia sunt in illa declivitates, suntque acclivitates, et aqua fluit in ipsa ab acclivi ad declivem.

Maxe (a) ambiens ambit mediam partem terrae ambitu continentis quasi zona, adeo ut media tantum pars terrae appareat, ac si esset, verbi causa, obum immeasum in aquam exatere contentam; nam eodem modo dimidia pars terrae est obruta mari; maxe vero ambitus aëre, et aëre expellit illam, aut attrahit, uti praediximus.

Hanc autem plagam terrae habitata[m] diviserunt sapientes in climata septem, quorum unumquodque procedit occidente ad orientem iuxta lineam aequinoctialem. Non sunt tamen ista Climata lineae reales, sed

sed intellectuales astrologica scientia excogitatae. Et in singulis Climatibus re-
 pxiuntur plures urbes, arces, pagi, atque populi inter se dissimiles: et in quolibet
 Climate sunt montes excelsi, et planities amplae, fontes, fluvijque currentes,
 et stagna consistuntia, fodinae, gemina, et animalia diversa, quae fere omnia
 divino auxilio, atque robore inferius memorabimus. Distinguntur praedic-
 ta septem Climate manibus septem, quae sinus appellantur, quorum sex sunt
 continua, unum disiectum, quod nulli parti praedictorum manuum iungitur.

(b). Unum ex his manibus, quae alunt terram habitatam, est maxe Sin
 et Indiae, et Sindae, et (c) Iaman; incipit autem à parti orientali trede-
 cim gradibus supra lineam aequinoctialem, cum qua pergitur ad occide-
 tem. Atque in primis aluit Sin, deinde Indiam, tum Sindam, postremo
 Iaman ex parte ipsius meridionali, devenitque usque ad (d) Bab-Almandab,
 ibique terminatur eius longitudo. Tota autem longitudo ipsius secundum
 hoc spatium (uti accepimus à peritis viatoribus, et à nautis illud fulcantibus
 et ab ijs, qui bella faciunt ab una regione in aliam ex mari Rubro ad Va-
 cuam) est quatuor millium quingentarum leucarum. Sunt in hoc mari in-
 sulae tan inhabitatae, quam desertae trecentae civitates; et infra mentio-
 nem faciemus earum, quarum noticiam habere potuimus, quarumque veritas
 Historiarum confirmat.

Ab hoc mari Sin derivatur maxe Vixide, estque sinus Persis
 et Obolae, progrediturque à meridie ad Aquilonem, declinat tamen pauli-
 per ad occidentem, tenditque ad latus occidentale Sindae, et Meccan, et (e)
 Kerman, et Persiae, pervenitque usque ad Okolam prope Abadam, ibique
 terminatur; inde reflectuntur aquae eius ad meridiem, transitque per
 regiones (f) Albahrain, et terram Iamamae, extenditurque ad Omam, et
 terram Segea de regionibus Iaman, atque illic iungitur mari Sin. Lon-
 gitudo vero maris huiusce est quadringentarum quadraginta leucarum: et
 in ipso sunt duo montes Obair, et Kofair. Profunditas eius est à septuagin-
 ta ulnis ad octoginta. Suntque in illo insulae tan habitatae, quam deser-
 tae, novem, de quibus infra, Deo favente, mentionem faciemus. Ab hoc etiã
 mari Sin derivatur maxe Rubrum, habet que principium suum à Bab-
 Almandab, ubi videlicet terminatur maxe Indicum, progrediturque per
 plagam septentrionalem, aliquanto cum flexu ad occidentem: attingit e-

(b) Est hoc maxe quod dicitur Indicum et Arabicum ex quo emergit sinus Persicus. (c) Iaman est A-
 rabia Felix. (d) Est nomen lucus hodie Bab-el-mâdel. (e) Karamania (f) Duorum manuum.

(b) Arabis
e
Maxe Bu-
hrum
vocatur
Arabice
Aliaem
(d)
Sinum
Regis

enim latus Occidentale Iaman, transiitque per regiones Felham, et (b) Naglar usque
ad Madiam, Ailan, et Janan, donec perveniat ad Urbem (c) Calzem a qua sumit de-
nominationem. Tum revertitur eius aqua ad Meridiem, tenduntque ad latus Orien-
tale regionis Cayd, ad (d) Pun-abmalec: inde pergit ad Aishab, ad Insulam SavaKers ad
regionem Zaleph provincie Kapiat, pervenitque ad Athiopian, iungiturque mari
Indico. Longitudo eius maris est mille quadringentorum milliarium, et maior pars
profundi huius maris est vadosa, naufragium navibus inferens: quare nemo illud
audet sulcare, proter peritissimos naves, qui vada eius optime noverunt, et vias at-
que canales bene callent. Suntque in isto mari quindecim Insulae, de quibus sedulo
infra suo loco, Deo iuvante.

Secundum mare magnum, quod speciali nomine vocatur mare
Damascenum, habet originem suam a mari Tenebroso, quod est ad plagam Occiden-
talem, habetque initium suum in Climate quarto, et ibi appellatur Mare vicin-
quoniam ibi latitudo eius est decem et octo milliarium. Tendit autem Orientem ver-
sus, ad regiones Barbarorum, et partem Aquilonarem maris remotissimi, donec ve-
niat ad Occidentem medium, Africamque terram perstringat, usque ad flumen Aegypti
terram Barcae, Liciae, et ~~terram~~ ^{terram} Deserti Marachis, ad terram Alexandriae, ad partem
Aquilonarem terrae Deserti, et terrae Palaestinae, et totius Syriae, donec perveniat extre-

(e)
Nigro est
Solainum

(a)
Plinio
Hydruntum

(b)
Gades

mitas ei ad (e) Scythiam, ubi terminatur. Inde reflectitur ad Occidentem, pergitque
ad duo maria nempe Constantinopolianum, ad Insulam Peloponnesi, ad (a) Otan-
tum (ibi quoque habet originem suam mare Veneto) et ad maria Siciliae, ad regiones
Romae, ad terram Saurontis, et Narbonis, transiitque prope montes Pyrenaeos, et tendit
ad partem Orientalem Andalucae, ad mediam scilicet ipsius partem, quae respicit
Aethiolum, et terminatur ad Insulas, unde principium sumpserat. Longitudo hu-
ius maris Damasceni ab initio ipsius usque ad terminos, est mille centum tri-
ginta sex leucarum, continetur autem in illo insulae sexcentum, numeran-
do tam parvas, quam magnas, tam cultas, quam incultas, quas suo
loco referemus, Deo iuvante.

Ab hoc mari Damasceno exceduntur duo sinus;
Unus Veneto, qui incipit ab orientali latere Calabriae et terra Ro-
manorum prope Urbem Otanti, tenditque ad septentrionem cum aliquan-
tulo sinu ad Occidentem, et transit per terram Bari ad maximam S.
Angeli: tum procedens in Occidentem attingit regionem Anconae quousque

perueniat ad oras maximas Venetorum; et terminantur fines eius ad Aquileiam: indeque reuertuntur litorea eius orientem versus ad regiones Croatiae, et Dalmatiae, et Macedoniae, donec iungatur mari Damasceno, unde coepit. Longitudo huius maris ab initio ad extremum est mille ac centum milliariorum; continetque insulas quindecim, quarum septem sunt habitatae, reliquae desertae ut suo loco dicemus.

Alexum mare, quod exoritur e mari Damasceno, appellatur Pontus, incipitque ab ea maris Damasceni parte, in qua est ostium Arde, quo in loco latitudo faucium ipsius est quantum eiji potest sagitta: transiitque per Arban, et attingit Constantinopolim, prope quam latitudo ipsius est quatuor millium passuum: eodemque modo procedens spatio sexaginta milliariorum, peruenit ad mare Pontum, ibique latitudo oris illius est sex millium passuum. Hoc mare Pontus procedens in partem orientalem attingit ex latere meridionali terram Hexachiae, et protenditur usque ad terram Astropolis, ad litorea Tropezondiae ad terram Ascalae, ad terram Laniae: et illic terminantur extremitates huius maris, eo in loco, ubi sunt Chozaxi. Unde vertitur litus eius ad Metreham, iungiturque regionibus Rusiae et regionibus Bexgian, et ostio fluminis Daiahexes, extenditurque ad ostium fluminis Danubij, donec perueniat ad angustum os maris Constantinopolitani; et Constantiopolim alluens tendit ad regiones Macedoniae ab oriente, donec redeat ad locum, unde coepit. Longitudo autem Ponti ab angustiis faucibus usque ad eum locum ubi definit, est mille trecentorum milliarium. Suntque in illo sex insulae, quarum glorioso Deo iubante, suo loco meminimus.

Mare autem Giorgiam et Dailem est ab omnibus praedictis maribus omnino separatum et ingrediuntur in illud amnes per multi fontes que continuo manantes. Iungitur huic mari ex parte occidentali regio Adhebigian et Dailem: ex parte vero meridionali regio Tabaxestan: ex parte orientali terra Azzax: ex parte septentrionali terra Chozax. Longitudo eius ex parte Chozax usque ad (a) Ain-Alamm est mille milliarium; latitudo vero ipsius a latere Giorgian usque ad ostium Ethel, sexcentorum quinquaginta. Sunt que in ipso quatuor insulae, de quibus infra. Ad singula autem ex praedictis maribus iacent variae regiones atque populi, quos postea singulatim referemus, favente Deo gloriosissimo. In his

(a) i. Fontem mero xis.

etiam maxibus reperuntur pisces et animantia diversarum specierum, ali-
aque mira, de quibus suo loco, gloriosissimo Deo auxilium praestante.

De climatibus. Prima pars climatis I.

Incipit Clima istud ex parte occidentis à maxi occidentali quod appellat
maxe tenebrarum, estque illud, ultraquod quid sit ignoratur. Suntque i-
bi in ipso duae insulae Perannes vocatae, è quibus cepit Ptolomaeus su-
mere longitudinem et latitudinem. Memorant autem in qualibet ex dic-
tis insulis cerni statuam lapideam constructam et unamquamque sta-
tuam esse longitudinis centum cubitorum; et super quamlibet statuam
haberi simulacrum Aeneum retro manu innuens. Haec statuae sunt 6.
et una illarum uti fertur est idolum Cades, quae est ad occidentalem par-
tem Andalucae, et nemo nosse ~~ulla~~ ullam esse habitationem ultra illas.

Estant in hac praeposita climatis parte urbes Ulil, et Sala, Tocux
Dau, Bezija, et Muxa. Omnesque hae regiones sunt de terra Meccanae

(a) Haec
insula
forsassis
illarum
unaque
omnes
perides
dicuntur,
nunc in-
sulae ca-
pitis vixi
dis, dista-
tes 150. leu-
cis fere ab
ostio Nigri
fluvij qui
haec est Ni-
lus.

Nigroxum: insula vero (a) Ulil in mari sita est non longe à litore: et in
ipsa est celebris illa salina, praeterquam nulla alia, quod sciatum extat
salina in tota Nigroxum regione, sed ex ipsa disperisatur sal in om-
nes illas regiones eorum. Nam Tymbae ad hanc insulam venientes sa-
le sese onerant, indeque vela faciunt ad ostium Nili quod distat à praeg-
dicta insula navigatione unius diei: per Nilum deinde perlystant Salta,
Tocux, Bezija, Hana, reliquasque regiones Vancaxe et Cauge, universam
que regionem Nigroxum, qui ut plerimum non nisi ad ipsummet Nilum,
aut ad Flumen influens in Nilum degunt; reliqua terrae spacia Nilo u-
trunque adiacentia sunt solitudines deserta et peritis incolae in quibus in-
veniuntur quidem Aquationes: sed non reperitur in illis aqua nisi ad duos dies
ad quatuor, quinque, sex, atque duodecim; cuiusmodi est aditus Benezex quae est
in itinere quod ducit à Segelmasra ad Shana, ubi ad duos quatuordecim nulla re-
peritur aqua. Quapropter (b) commeatus ad hos aditus transeundo, aquam secum
deferunt in vasis, quae imponunt humeris camelorum; atque huic aditui multi
sunt alij similes in Nigroxum regionibus, quarum terra, ut plerimum, est arena, quae
quia ventis agitata, et hinc atque illuc fertur, efficit ut nihil aquae inveniri possit.

(b) Hae
cavae
dammiae.

Eodem isto regionem magno vultu quae obnoxiae, et idcirco incolae huius primi illi

climatis et secundi et aliquaxum partium tertij climatis paxa vehementia caloris et solis ardore sunt nigri coloris et comae crispae; contra id quod accidit incolis sexti et septimi climatis. Ab insula Ulil ad urbem Sella sunt sexdecim stationes: Est autem ea urbs sita ad ripam Nili septentrionalem, est que urbs populosa, et ad ipsam conflunt Nixi; abundat optimis menibus, ejusque cives sunt fortes ac magnanimi; est autem sub ditione Regis Tocxux, qui est rex potens, multos habens sexvos ac milites, necnon fortitudinem atque potentiam et justitiam non ignotam, regionem tutam, nullis timoribus subiectam; locus autem sedis ejus et Regio, in qua ipse moratur est urbs Tocxux, quae ad australem Nili partem sita est, et distat a Sella biduo, tan per Nilum quam itinere terrestri. Urbs ista Tocxux est maior urbe Sella, et menibus affluentior: et remotiores occidentis incolae deferunt ad eam concilia, et ipsi, extrahuntque ex ipsa aurum et tibiarum armillas. Cibus autem habitatorum Sale et Tocxux est (a) dhona et pisces atque lactuina: plexaque ipsorum armata sunt camelli et caprae; vestibus plebeorum est ex vellere et capita suae tegunt pileis laneis; vestibus vero nobilium indumenta gossipina cum palio. A praedictis urbibus Sella et Tocxux ad Segelmasa est iter quadraginta dierum secundum incessum caxabannae. Propinqua huic locus ex regionibus (b) Lamtanuae solitudinis est Azca, distant autem ab invicem spacio 25. stationum et viatores deferunt seum aquam ad duas, quatuor, quinque, et sex dies. Eodem modo ab insula Ulil ad urbem Segelmasa sunt 40. sexi stationes incessu caxabannae. Ab urbe Tocxux ad urbem Berissa Nilo adiacentem ab oriente est intervallum 12. stationum. Urbs Berissa est parva, nec muris cincta, sed velut oppidum populosum: cives tamen ipsius sunt mercatores quoquoque proficiscentes, suntque subditi Domino Tocxux. Ex parte australi urbis Berissae iacet terra Lamlem, distatque ab invicem spacio 10. sexi dierum. Incolae Berissae, Sella, Tocxux et Gance invadunt regiones Lamlem et captivos ducentes ejus habitatores, suntque patriam rapientes, divendunt illos mercatoribus illac praetereuntibus: et mercatores deinde ducunt eos in partes universas.

(a) Senus millij ordinatio majoris.

(b) Lamtanuae.

In tota vero terra Lamlem sunt duae tantummodo urbes parvae quae
 UGR Biblioteca Universitaria

num una vocatur Malel altera Sau, et distant ab invicem itinere quatuor dierum.
Eorum incolae (uti fecerunt Penes illarum partium) sunt Iudei, et etiam quidem
plerique infidelitatis atque ignorantiae tenebris suffulti. Cum habitatorum omnium
Regionis Samlem pervenit quis ad usum rationis nota innoxia vulva ac tem-
poribus eius: habent enim hoc sibi in signum. Regiones omnes atque universarum
Dominium ipsorum est deus flumen, quoddam in ~~the~~ Nilum influens. Itaque
tam Samlem ad meridiem habitationem reperiri ullam ignorantia. Insuper autem
tam terra Samlem ex parte occidentali cum terra Meccana; ex orientali cum
terra Quana; ex Aquilonari, cum terra Phang; ex meridionali, cum terra
Saxa, et populi illius utuntur lingua diversa ab idiomatibus gentium Meccanae et
Phang. Interea ⁺ Perissam ⁺ superius memoratam, et Phanam ad orientem, est iter dodecim
dierum. iacetque illa in media via, quae ducit ad Urbem Salla, et Tocua. Similiter
ab Urbe Perissa ad Audephost habetur intervallum dodecim dierum: est autem
Audephost ⁺ ad septentrionale latus Perissae.

In partibus Nigroarum nullae texuntur fruges recentes, praeter
Dactylos, qui agente Vaxedan solitudinis eo deferuntur e regionibus Segelmas-
sae, aut regionibus Zab. Terram istam Nilus alluit ab oriente ad occidentem,
ibique ad ripas ipsius nascuntur arundines Indicae, arbores eberi, atque buxi,
salicum, et tamarisci, arborumque similium sylvae latissima in quibus cubant
et habitant armenta eorum et ad quorum umbras ipsi recipiunt sese in
ardenti calore, estque vehementiore. In his sylvis reperuntur leones camelo-
pardales, cervi, (a) debuth, lepores (b) mustela alba, atque histrici. In Nigro-
que sunt varia piscium tam parva quam magnae molis genera, quibus ves-
cuntur plerique Nigroarum; captos enim pisces, quiquidem pinguedine, ac
magnitudine admodum praestant sale condunt ac exponunt. Atque incola-
rum istarum regionum sunt arcus et sagittae, in quibus existit praecipue
impetus illosum; utuntur etiam clavis, quas peculiari scientia et mixto ar-
tificio conficiunt ex ebano; arcus vero et sagittas, necnon arcuum ~~et~~ ^{et} ~~clavis~~
conficiunt ex arundinibus Scianae. Huius ejusdem gentis aedificia sunt ex
luto, et trabibus latis, longe enim raris apud ipsos inveniuntur. Eorum

(a) Vide Leonem Afric. lib. 9. pag. 382. verb. debuth. Debuth est bellua nocturna cadaverum
que etiam exhumat avida.

(b) Species animalis e cuius pelle conficiuntur preciosissimi atque pulcherrimi ~~et~~ ^{et} ~~clavis~~
athenones.

Corum ornatus est auicalum, oxana, et mureculae vitreae, atque (c) onyces ficti. Praedicta quaeque ad mores, cibum, potum, vestitum, et ornatum pertinentia sunt in usu apud praecipuam Nigroxorum partem in tota ipsorum terra, cum eorum regio magno calore atque aestu ferueat. Si tamen qui degunt in urbibus ferunt capras, cucurbitas, et pepones, quae mixam in magnitudinem caesunt apud illos. Non tanta est apud eosdem frumenti neque leguminum copia, quanta alioquin e qua vinum eliciunt ad bibendum. Preciosiores laucioresque carnes, quibus vescuntur sunt pisces et carnes camelorum sicca.

Secunda pars Climatis primi.

Urbes quae in hac secunda primi climatis parte continentur sunt Malel, et Ghana, Tixa, Maxava, Saemava, Ghana, Reghebil, et Semegda. Ab urbe Malel ad magnam urbem Ghana sunt duodecim circiter stationes, per loca arenosa, et planities aridas. Ghana autem sunt duae urbes ad duo littora maris dulcis appositae, estque inter omnes Nigroxorum regiones maxima, populosissima, et menibus opulentissima; et ad ipsam conflunt sese mercatores divites non modo ex omnibus locis finitimis, verum etiam ex omnibus partibus occidentis ultionis. Cuius incolae sunt Moslemanni et Aeo ipsius (uti fertur) originem ducit a Saleh filio Abdalla filij Hasan, filij Hosain, filij Ali filij (a) Abi-Saleh. Etque Rex absolutus, quomodo obedientiam praestet Imperatori Moslemannorum Abbate. habet autem Palatium ad ripam Nili fortissime munitissimisque structurae: Edes varijae Cellarumque pistoris atque feneratoris vitibus ornatae, fuit vero edificatum praedictum Palatium anno ab hegira quingentesimo decimo. Cuius Regnum atque dominium confine est Aegyptus, Canaanae, superius memoratae, auri fodinarum copia, et prospera celeberrime. Quare ex certa relatione hominum occidentis remotionis exploratum habetur esse in dicti Regis Caeribus latere ex auro integrum, non fenum, necque visis esse laboratum instrumentis sed divina tantum opera perfectum creatum, ponderis tringenta librarum: qui tamen perforatus fuit et regio throno adaptatus in sedile. Et quidem res est singularissima nulli alij praeterquam illi concessa, qua ipse peculiariter per omnibus Nigroxorum regibus gloriam sibi conciliat.

(c) Vox arabica est Mocerat, id est Horreoda, estque speciei quaedam orbiculorum permixtae mabeiei, nigro, alboque colore distinctorum, oculi se figuram representantium, vocatur autem eo nomine, quod is, qui illa in pulverem redacta comedit maxime, et somni horribilibus vexetur.

Est autem rex iste, ut fertur, omnium hominum iustissimus; et ex moribus, quos servat in agendo cum hominibus, et iustitia in illos exercenda, unus est, habere illum duces aliquot, qui quolibet mane equi aedes ejus adeunt. Florem autem ducum quilibet tympanum gestans, ad caput suum allidit, nec pilet donec ad palatii portam deveniat: cumque duces omnes apud illum convenerint equum ipse conscendit, eosque præcedens lustrat plateas urbis et suburbia. Tunc si quis fuerit oppressus aut molestia aliqua vexatus, offert se Regi, neque recedit à præsentia illius, donec sua causa decidatur. His peractis, suum in palatium recessit, et duces omnes abscedunt. Florem pomeridianis cum solis ardor quieverit, equum denique conscendit, et egreditur septus undequaque militibus suis; tunc nemini patet ad illum aditus neque accessus. Bis igitur singulis diebus centis et statuta consuetudine equitat. Atque hoc de ejus iustitia notum est. Vestitus ejus est syndonis sexica, qua se præiungit, aut (a) Borda qua se amicit: gestat femoralia et sandalia coxica in pedibus suis: equos conscendit. Ornamenta habet pulcherrima, et apparatus perfectum, quem diebus festis suis ante se portari iubet. habet prætexea signa plurima sub uno vexillo. Præcedunt illum elephantes camelopardales, et varia animantium genera quæ in partibus Nigroorum reperiuntur. Hi denique populi habent in Nilo cymbas fortis structurae, quibus exercent expiscationem, et commercium inter utraq; urbem. Indumenta vero gentis Shanae sunt mantilia tegendis vexendis, vel pallia pro cuiusvis voluntate. Terra autem Shanae iungitur à latere suo occidentali cum regionibus Mezanae, ab orientali cum regionibus Vancanae, à septentrionali cum deserto latissimo inter Nigroorum, et Barbarorum terras interiecto, à meridionali iungitur terræ infidelium, habitatorum scilicet Lamlem et aliorum.

Ab urbe Shana ad primos limites terræ Vancanae est iter obrodientium: et hæc terra Vancanae celeberrima est in præstantia et copia auxilii. Atque hæc eadem est insula longitudinis trecentorum milliarium, centum et quinquaginta latitudinis, quam Nilus undequaque circumdat toto anni tempore. Adveniente vero mense Augusto et aestu gravescente, Niloque inundante, insula ista vel centum major pars illius aquis obruitur, manetque sepulta aquis quandiu Nilus terram inundare consuevit. At cum aquae recesserint, et Nilus in alveum festinum colligere coepit, omnes qui sunt in regione Nigroorum degentes in insula illis, redeunt in locum suum, et toto spacio dierum quibus recessit Nilus terram

(a) Pallium nigrum quadratum quo se Arabes involvunt.

leviter effodiunt, et nullus eorum opexa sua frustratur, sed quilibet pro dono Dei multum vel parvum auxi invenit effodiendo. Postquam autem Nilus ad praestinos sese limites omnino receperit, vendunt quod repererunt, atque inter sese mercantur; et quidem maior pars ejus auxi emitur à mercatoribus Vaxeclan et à remotioribus occidentalibus, et suas in regiones illud pedentes, percutiunt, et cadunt in nummos, iisque mercantur, atque id quidem quotannis.

Ex urbibus autem terrae Vancaxae est urbs Tixa magna et frequens populo, distatque à Ghana spatio sex dierum, via cursum Nili comitante. À Tixa ad urbem Manasa habetur iter sex dierum. Et ab hac ad regiones Secmaxa sex sunt stationes. Ab urbe Secmaxa ad urbem Semagda est iter octo dierum. Urbs ista pulchra est atque elegans ad maris dulcis litus sita: distatque ab urbe Reghebil novem diebus. Ab urbe item Secmaxa ad praedictam urbem Reghebil meridiam versus est iter sex dierum. Urbs Reghebil est quoque ad litus maris dulcis, estque speciosae formae, ac mensurae, sita sub monte qui illi imminet à latere meridionali. Inter urbem Reghebil, occidentem versus, et urbem Ghana inest intervallum undecim stationum. Est autem Vals Ghana ad ripam Nili, fonti circumsepta valle et frequenti robustoque populo culta. Ab hac item urbe ad urbem Ghana est iter undecim stationum in quibus rana est aqua. Omnes istae regiones paulo ante memoratae sunt sub ditione Domini Ghanae.

Textia pars climatis tertij. fonte Eximi

Civitates celeberrimes quae in hac tertij climatis parte continentur sunt civitas Kaugha, et Kucu, Tamalma, Zaghana, Matan Angimi, Nuabia et Tagua. Porro urbs Kaugha est ad litus septentrionale maris dulcis, è quo ejus incolae aquas hauriunt ad bibendum. Subiacet haec urbs dominio Vancaxae: Nonnulli tamen Nigorum adscribunt illam dominio Kanem. Ceterum est urbs populosa absque metibus, mercatura, negotijs, et artibus incolarum usui necessarijs nobilis. Mulieres hujusce urbis magici praestitjs ita sunt praeditae, ut ipsis magia peculiari modo tribuatur: dicuntur enim esse in hac urbe peritissimae celeberrimae, et summae officinae. A Kaugha ad Semegondam, occidentem versus, intercedit spatium decem dierum. Item à Kaugha ad Ghana est iter fere mensis cum dimidio. Ab eadem Kaugha ad Damocha, mensis intervallum habetur. Ab eadem quoque ad Sabra, fere mensis. Rursum à Kaugha ad urbem KUCU sunt viginti stationes. Aquilonem versus camelorum incesu. Urbs autem KUCU est celeberrima apud Nigos, et magnitu-

dine praestans, sita ad ripam fluminis, quod effluens e parte septentrionali,
eam alluit, potumque praebet civibus illius; et licet sexant complures Nigri
hanc urbem Kucu sitam esse ad ripam (a) fluminis, alij collocent illam pro-
pe flumen influens in Nilum: verior tamen sententia est amnem istum
lari donec transeat Kucu per multos dies, ac tum difundere se in solitudine
per arenas et planities, non secus atque fluvius Euphrates in Mesopotamia, et
illu mexoi in lacus. Praeterea rex urbis Kucu est absolutus a nemine depen-
dens, habetque famulatum plurimum et dominium maximum, milites, ducesq;
ornamenta, atque apparatus speciosos. Hi populi equos, et camelos conferunt,
suntque infensi, ac noxij gentibus sibi contemnis. Quod ad vestitum huius
regionis attinet, plebei pellibus tegunt pudenda, mercatores vero induunt tuni-
cis, et vestibus, gestantque pileos in capite, et auxo se ornant. Procures autem et
nobiliores amittuntur syndone, adeunt mercatores et versantur cum ijs, datq;
illis mexces per modum mutui. nascitur haec in terra ~~quod~~ lignum quod serpen-
tinum nuncupatur ejusque proprietates est, ut si apponatur latibulo serpen-
tis statim exediat serpens ad illud. Item qui tenet hujusmodi lignum, quot-
quot voluerit serpentes manu capiet absque ullo timore, quin potius in ijs cap-
tandis fortitudinem in se quandam sentire sibi videbitur. Hujus tamen rei
veritas apud remotiores occidentis populos et Vaxeclanitas est nunquam serpentes
accedere ad eum, qui lignum hoc manu tenuerit, aut collo gestaverit. Atque id
quidem notissimum est. Hoc lignum simile est Pixetho, contortum, sed ni-
gri coloris.

Urbis Kucu distat ab urbe Shana itinere mensis cum dimidio, ab urbe
vaxo Tamalma orientem versus stationibus quatuordecim. Urbis ista parva
est, de terra ^KCovax frequens populo sine mœnibus. A Tamalma ad urbem
Mathan, de terra Kanem duodecim sunt stationes: haec etiam parva est et ax-
tium usualium in ea exeret nulla, mexces per pauca: possident autem eju in-
colae camelos et capras. Ab urbe Mathan ista ad urbem Angimi habetur iter
8. dierum: et haec quoque pertinet ad terram Kanem, estque admodum parva,
civibus non multis, atque his quidem abiecti animi, culta: Sunt autem confi-
nes Nuba ex parte orientali et triduo distant a Nilo, meridiem versus, et bi-
bunt aquas puteorum. Ab eadem Angimi ad urbem Zaghana est iter 6. dierum;
Zaghana autem multa possidet oppida, populisque frequentes: et axia eam

degit gens quaedam eorundem Zaghanitarum, qui civium camelos conduunt: et aliquot parvi momenti mexcatenas, nonnullasque artes exercent apud illos. Ipsi si milites aquas puteorum bibunt, comeduntque dhona, atque lacticiam, quibus valde abundant: contingunt fer pellibus conditi et sunt Nigroxum omnium velocissimi cursu. Ab urbe Zaghana ad Mathan est spatium 8. stationum, et in Mathan commoratur imperator, ac princeps illius, cuius milites, ut plurimum, rudi sunt sagittarij. Ab hac urbe Mathan ad urbem Taqua tredecim habentur stationes, et haec metropolis est regionis Taguitarum infidelium, nullam religionem colentium: Hoxum regio confinis est terrae Nubae et ad ipsos pertinet Somna civitas parva. Fecerunt autem nonnulli, qui peragraverunt urbes Kovax, Dominum Ialac, qui principatum suum habet a rege Nubae, abisse in urbem Somna, eamque combussisse, et funditus evertisse, ac rixas in partes dispersisse civis illius, et modo ipsam esse dixitam. Ab urbe Taqua ad hanc eandem urbem sunt stationes. Et ab urbe Taqua ad urbem Nubiam, e qua nomen habet Nuba regio, et ex hac Nubite, stationes decem et octo.

Quarta pars climatis primi

In hac quarta primi climatis parte continentur regio Nubarum, pars Aethiopiae, et reliqua terra meridionalis Taguitarum, et pars regionum What interioris. Celebratissimi loci, et urbes Metropolitanae in Regionibus Nubarum sunt Cusa, Phawa, Dancala, Ialac, et Sula. In terra vero Aethiopiae, Marcata, et Napiapha. In terra denique Bahat interioris, et superiore parte Aegypti, urbs Asuan, et Anava, et Redini.

In hac eadem parte continetur

separatio duorum Nilorum, videlicet Nili Aegypti, qui vocat terram nostram fluens a Meridie in Aquilonem, cuius ad utroque latus vix sunt pluresque urbes Aegypti, aliquae aliae in insulis ipsius. Altera pars Nili fluit ab oriente ad ultimos Occidentis terminos; et secus ipsam Nili partem videntur omnes, aut certe pluresque Nigroxum regiones.

Haec duo Nili partes excediuntur

excediuntur a monte Lunz, qui est supra lineam Aequinoctialem decem gradibus. Nam Nilus originem in hoc monte habet a decem fontibus, quorum quinque confluent ad ingentem lacum, reliqui ex eodem monte labentes concurrunt pariter in alterum magnum lacum. Tum ab unoquoque horum lacuum excediuntur tria flumina, quae tandem in unum concurrunt, efficiunt maximum lacum, secus quem est Civitas Tumi nuncupata, etque urbs est populosa, et in ea veritur oriza. Ad ripam huiusce lacus est etiam simulacrum quoddam manibus ad pectus levatis, et fertur esse Mastah, in quem actum ita fuit, quod homo sceleratus esset. In praedicto lacu reperuntur pisces habentes capita volucrum similia cum

ropis, aliaque reptilia monstruosa. Lacus, in quem ~~flumina confluae~~ ~~flumina~~ ~~montis~~ ~~quod~~
~~est~~ ~~predictus~~ ~~super~~ ~~lineam~~ ~~Equinociale~~ ~~constituitur~~, ~~tangens~~ ~~illam~~. Infirram partem hu-
jus lacus, in quem flumina confluae ~~predictus~~, ~~montis~~ ~~quod~~ ~~est~~ ~~occupat~~, ~~secans~~ ~~maior~~ ~~partem~~ ~~ipsius~~
partem: ~~est~~ ~~extra~~ ~~lacum~~ ~~resurgens~~ ~~in~~ ~~partem~~ ~~septentrional~~ ~~cum~~ ~~aliquanto~~ ~~se-~~
~~su~~ ~~ad~~ ~~occidentem~~, trahit seu onum Nili brachium quod pergit in plagas occidentales;
atque iste est Nilus terrae Nigrae, eique adiacent omnes feré ipsorum regiones.
Ad orientale eiusdem montis lacus effluit alterum Nili brachium, et in septentrionem ten-
dens alluit terram Nubiarum, et regiones terrae Aegypti: dum in imma terra Aegypti diuisa
in quatuor partes, quarum tres influunt in mare Damascenum, quarta in lacum salum,
qui proximus est Alexandriae, distat enim ab illa spatio sex miliarium. ~~Si~~ ~~autem~~ ~~lacus~~
non est mani coniunctus, nam prouenit ex elumie Nili, non tamen procul habet ab eis
montibus; verum de his specialius infra suo loco, annuente Deo potentissimo et gloriosissi-
mo. Ab radicibus montis Lunae, videlicet ab eo spatio, quod est inter flumina decem, et
lacus, fluens (Nilus) per septentrionem usque ad lacum maximum, conficit iter decem sta-
tionum, et latitudo, quae inter duos paruos lacus intercipitur ab oriente in occidentem, est
sex stationum.

Tres hanc partem in praedicta terra montes ab occidente ad orientem proterenti, quo-
rum primus monti Lunae proximus appellatur a Praesbyteris Aegypti Monti Templi ficti.
Secundus huic vicinus, a septentrione vocatur ab ipsis Mons auri quod in eo repeantur
aurisfodinae. Tertius mons huic secundo proximus una cum terra, quam occupat vocatur
terra serpentum. forunt enim incolae terrae illius esse ibi serpentes maximos, qui vsque
pectu interficiunt. Exstant etiam in eodem monte scorpiones magni uases, nigri coloris
illis necantes.

De regionibus Nubae superius memoratis est urbs Cusa interior, distatque ab urbe
Nubia itinere sex dierum: non longe distat a Nilo, iacetque supra lineam Equinociale.
De terra quoque Nubae est Ciuitas Thalac seu ripam Nili infra urbem Damcala ad iter quin-
que dierum per eundem Nilum, ita: atque ita incolae Thalae proficiuntur in terram Aegypti
in Thalua uero, et Lalac itineris spatium decem dierum itinere terrae: sed per Nilum de-
cendendo, breuior uia. Longitudo autem regionis Nubae secundum latus Nili, est duorum mensium
et amplius. Similiter incolae Thalae, et Damcala ~~et~~ ~~Cynabis~~ Nilum subcantes descendunt ab urbe
Nubia ad urbem Lalac, quae iacet inter duo eiusdem Nili brachia. Porro ~~Thalac~~ ~~Nigro-~~
rum, ubi a Lalac proceperunt usque ad montem Iamadel, cum nequunt ulterius progredi ad
terram Aegypti, redire coguntur. Causa uero eius impedimenti est quoniam deus cuius nomen:
~~Thalac~~ ~~caecauit~~ ~~eum~~ ~~montem~~, ~~et~~ ~~statuit~~ ~~partem~~, ~~quae~~ ~~replet~~ ~~regionem~~ ~~Nigro-~~ ~~rum~~, ~~aequae~~

13
quatam, alteram, quæ respicit *Ægyptum*, præcipuam: et Nilus magno, atque horribili impetu
agit sese præcipitem deorsum inter saxos, et acutas rupes. Iuare postquam Nubarium, aliorum-
que Nigrorum cymbæ ad ipsum Nilii locum appulerunt, prætereire nequeunt propterea obstaculum
illud fixale: vos mercatores ad ventæ narium ad camelorum dorso merces suas conser-
tunt, et per desertum itæ faciunt ad urbem *Ajuan*, quæ ab hoc loco; moras scilicet isto, distat
spatio duodecim sexæ stationum, incesu camelorum. *Ajuan* prædicta licet sit e propugnaculis Nubæ,
caetra tamen inter se puglia excedit.

Eadem quoque ratione *Ægyptiorum* narium non ascendunt per Ni-
lum nisi usque ad urbem *Ajuan* tantum, quæ est terminus *Sayd* superioris; atque civitas parva,
populosa tamen, et frumento, atque omnibus leguminum generibus, frugibus, ac oleis plurimam abun-
dat bovinis, ovinis, et caprinis, aliisque canibus mæ suavitatis, et pinguedinis, quæ ^{cunctis} diebus
vili pretio emuntur: vint præterea in illa merces pluvium, quæ inde ad regiones Nubæ transferuntur.
In eius limites irant aliquando equi Nigrorum, qui vocantur *Alban*, et dicuntur esse *Præ-*
ci, religionemque Christianam profiteri a diebus *Coptorum*, ante epocam *Moslemanicam* rec-
tam; verum deficiunt a fide Christianorum, vult enim *Iacobis*. Hi vagantur per eas partes, quæ
sunt inter terram *Boggy*, et terram *Athiopia*, exveniunt usque ad regiones Nubæ. Sunt au-
tem perpetuo vagi, nec unquam eodem consistunt in loco, non secus ac gens *Lamung* solitus
dinis in remotioribus occidentis partibus.

Ab orientali parte *Ajuan* nullam habent *Moslemani*
regionem contexamina præter montem *Ollaqi*, cuius ad radices stat vallis arida in-
aquaosa; at si quis fodiat in monte, proximas invenit aquarum venas copiose exumpetes.
Præfatis in monte extant auræ, argentique fodina, ad quas concurrunt variæ fossoræ.

Non procul ab urbe *Ajuan* ad latus Nili meridionale est etiam mons alius, cuius
radicibus extat fodina *smaragdi* in deserto ab ædificiis remoto. Hæc reperitur in toto
terrarum orbe *smaragdus* aliunde quam ex hac fodina, quæ sanè fossoribus præfre-
quens est: ex hac enim eductus distribuitur postea in partes universas. At fodina su-
perius memorata, quæ est in terra *Boggy* distat ab urbe *Ajuan* quindecim dierum
itinere medio inter orientem et septentrionem. *Ajuan* deinde habet ab occidente
conjunctam sibi *Alwahat*, quæ modo deserta est ac diruta, præcis vero temporibus ha-
bitata, et fontibus iniqua exat: et ad hæc usque tempora carnuntur in illa quædam
arborum reliquæ et oppidorum destructorum atque inhabitabilium rudera. Siquis
partem ex ea excedat ad terram *Kovax* et *Kuu* deprehendit in terris illis mult-
ta palmeta, varia que ædificiorum vestigia. Memorat autem *Faucali* reperiri illic
hæc et præterea tempestate peccides, caprasque quæ sylvestrem indutæ, natæ naturam,

homines fugiunt, et à venatoribus capiuntur ut reliquae belluae.

Maiores pars *Maabat* proteridica inferius una cum terra *Aegypti*, et in illa ceantur quaedam edificiorum reliquias, equibus infusis, opulante Deo. Proterea ab urbe *Talac* est iter triginta stacionum ad urbem *Maacata* parvam quidem et sine mœnibus, multis tamen instructam civibus, qui hordeo vescuntur, et fycibus, atque lacticiis quibus abundant: Ad hanc ingressionem mercatores ab urbe *Zalegh*, quae est versus mare Rubrum.

Quinta pars climatis primi.

Continet haec pars quinta climatis primi maiorem partem terrae (a) *Habasciae*, multasque regiones ipsius. Maxima autem inter eius urbes est *Denbita*, quae quidem populosa est, sed in solitudine ab habitationibus remota: eius villae atque campi adiacent flumini, quod *Habasciam* secans influit in *Nilum*: (b) habet quoque ad ripas eius urbes *Maacata*, et *Sagriagha*. Oritur huius fluminis est ultra lineam aequinoctialem, in extremis finibus terrae habitatae, ex parte meridionali; fluitque inter occidentem et septentrionem donec attingat terram *Nubae*, ubi exonerat sese in brachium *Nili*, quod urbe *Talac* circumvalluit uti supra diximus. Est autem fluvius iste magnus latus, copiosus aquis tanto fluxu; ipsi quoque adiacent aedificia *Aethiopum*.

Errant autem plerique vulgares hoc flumen, asserentes ipsum esse *Nilum*: hoc in re sibi persuadentes, quod eluivionem, et incrementum atque decrementum, eodem huic tempore, quo *Nilo* accidere observent. At quamvis praedictas *Nili* qualitates in isto fluvio deprehendant eodem modo, et tempore, tamen falluntur non distinguentes hunc à *Nilo*. Notam autem opinionem, videlicet fluvium hunc non esse *Nilum*, confirmant ea, quae traduntur in libris hac de re scriptis, quaeque memorantur de proprietatibus huius fluminis, fluvii, atque ingressu in *Nilum* prope urbem *Talac*. Memorat haec *Ptolemeus* Religijs in suo libro, qui de Geographia inscribitur: et *Nasan* filius *Almondher* in libro mirabilium, ubi agit de fluminibus, deque origine, et influxu illorum.

Inter urbes *Habasciae* maritimas est urbs *Zalegh*, et *Maacata*, *Cogent*, et *Racle*, atque ad contumina edificia episcopum *Barbari*. Praedictarum urbium incolae vescuntur piscibus, quos capiunt: et lacticiis, atque leguminibus, quae defertur ex oppidis suis ad praedicti fluminis ripam usque.

Civitas autem *Sagriagha* parva est versus flumen locata: eius incolae agriculturae vacant, verum horrea et hordeum, annonam sibi ex his parant ipsi quoque vescuntur. Inter hanc, et urbem *Maacata* superius commemoratam intercedit spatium sex dierum, secundo flumine: aduersa vero *India*, plus decem, pro ratione *Nilum*. Noxum cymbae parvae sunt, nam lignorum penuria laborant. Circa duas urbes istas, ad plagam meridionalem

ionalem, nulla reperitur habitatio, nec quidquam notatu dignum. Urbem autem Stagiosia distat 14
ab urbe Penbita stationibus octo, eademque distantia est inter Marcata, et Penbita, ~~et~~
Paxo Penbita, ut supra retulimus, est in terra deserta, et eius incolae bibunt aquas
puteorum.

Civitas Zalegh sita est ad litus maris Salsi, quod iungitur mari Rubro; et
portum huiusce maris profundum ita plenum est brevibus usque ad (a) Bababmandab,
ut naues magne nequeant illud sulcare, et si quando audeant parvas cymbas illud
aggredi ventis abreptis, naufragium patientur. A Zalegh ad oras maximas Iaman
tres sunt cubus iustae mensurae. Zalegh autem episcopus licet claudatur liminibus,
celebris tamen est incolarum frequentia, et magno concursu navigantium: nam plerumque
naues maris (b) Calzem accedunt ad ipsam raris onustae mercibus, quas diuendunt
in Aethiopiae regionibus, mox ex iis atque argentum reportantes.

Ab hac urbe ad urbem
Marcata habetur iter pedestre quinque dierum, maximum vero est breuius. Iacet
oregione huius urbis in deserto, regio quaedam Calpium vocata, distantque ab invicem
spatio duodecim stationum, per solitudinem. Marcata ab Egent quadriduo distat
itinere deserti: est autem haec sita prope litus ex parte meridionali, et ad illam
confluunt parua navigia non admodum onusta: quoniam totum mare istud, quae par-
te respicit terram Habasie, plenum est brevibus, et raris navigationem prohibentibus, ut
supra diximus. Urbs Egent parua est, nec admodum populosa, imo magna ex par-
te diuita. Ab hac ad Bacte est iter quinque dierum. Et ab eadem ad octo dierum
spatium reperitur urbs Batta Barbarae contemina oppidis, quorum primum, nec qui-
dem longe ab illa est Qua.

Sexta pars climatis primi.

Uerba haec primi climatis pars comprehendit in australi parte urbem Caxcona,
et Maxca, atque Nogia: et tres istae regiones sunt de terra Barbarae, et ad has ter-
minatur dominium ipsius: iacet autem iuxta mare Iaman. Vitiosa cibus degentium
in oppidis Barbarae, sunt Carnes desudinum marinarum.

Ab Qua ad Caxcona habetur spatium
duarum dierum itinere maximo: atque huius magnus impendit mons in meridiona-
lem partem protensus. A Caxcona ad Texma indui est interuallum, itinere item
maximo: et ab hac inchoatur mons Chacuni, qui mons habet septem exumpentia
Capita, et emenditur sub aqua in montes milliaribus quadraginta quatuor. Prope mon-

Este clavo no es coxnal sino equivo-
cacion al volver la hoja.

15
his huiusce Capitis extant regiones quaedam paruae quasi pagi, et vocantur (a) *Alhauent*.
Ab hoc monte Chacuni ad *Marca*, via maris oras comitantes, est interuallum triumbris-
uum cursum, via vero sexagesimi septem dierum spatium. Duabus Stationibus à *Marca*
ca. est summen eodem quo Nilus fluvio decurrens, secus quod remanent millium. *Alhauent*
ca. ad regionem *Nogia* secus mare collocatam dies est cum dimidia, itinere maritimo,
sexagesimi autem quatuordecim; *Nogia* vero est vicina *Barbare* *Terra*. Et ab eadem *Nogia* ad
urbem *Cannua* paruum, et secus mare etiam, habetur iter octo dierum. Ab hac ad
Bezonia oppidum magnum, et populosum sex dierum est iter. Huius et praedictae re-
gionis incolae comedunt rarias serpentes, et alia id genus nausiosa, quorum ab
esu natura abhorret humana. Huius tenus iungitur etiam regio *Tengitaxum*.
Item *Cannua* et *Bezonia* duae urbes quarum incolae sunt infideles, iunguntur re-
gionibus *Tengitaxum* prope littus maris *Salsi*. Regiones omnes memoratae pro-
spectant à septentrione tenam *Taman*, è qua separantur Sinus maris cu-
jus est ibi latitudo sexcentorum milliarium, alibi maior, aut minor, prode
eiusdem maris orae, vel per desertam panduntur, vel promontorijs restringuntur.

Comprehendit etiam haec pars ex ijs quae continentur in hoc mari quatuor in-
sulas, quarum duae sunt ad plagam orientalem, in (b) *Sium-alhasise*, et una vo-
catur *Chantun* et altera *Maxtam*, de quibus infra suo loco Praefecto Deo iuba-
re: 3.^a est insula *Socotra*, è qua nominationem desumit *Aloe*, distans à litto-
re duobus cursums vento secundo: quam respicit ad tenam *Taman* urbes *Bez-*
batt et *Hasec*, de quibus etiam infra suo loco, Deo dante, una cum ijs quae de ipsi
sunt memorata digna. Quarta insula vocatur *Zambela*, estque ad plagam hu-
iusce partis occidentalem, deserta quidem illa, sed arboribus referta: sunt in ea
montes spaciosi praerupti, rariisque animalium et belluarum rararum gene-
ra: est etiam in illa aequa scaberrima influens in mare. Ad hanc insulam descendit
aliquando seseque recipiunt qui ab itinere aberrant *Tamanitae*, aut nautae ma-
ris *Rubri*, vel *Habasiz*. Fluvio opponitur ex aduerso in maritimis oris *Taman*, cas-
tellum, quod dicitur *Hasan*.

Ab eadem insula ad montem *Mandab* est iter duorum cursums. *Mandab* autem
mons est mari undique septus et aliorum partem eius meridiem respicit, protenditur
que ad septentrionem cum flexu minimo ad occidentem. Huius longitudo est duo-
decim fere milliarium, et eius tenum, qua parte respicit tenam *Habasiz*, ple-
num est cum brevissimum insulis caeteris usque ad *Zalegh*, ad *Ecgent* ad *Bacte*, i-
ta ut mare istud nequeat ab hac parte ullo modo sulcari. *Maxtat* autem au-

Ex libro Mirabilium nullam prope montem hunc navim transire ferreis con-
pactam clavis, quin ab illo attrahatur ac tali ratione detineatur ut liberari mi-
nime valeat. Porro mons praedictus Mandab extenditur per duas maritimas Tamar
et dixerimus: nec possunt ulla ratione naves maris Rubri ascenderes ad laman
eundo, aut reverendo illac praeterire: quoniam mare, eo in loco adeo praestringitur,
ut percipiat quis amicum suum ab altera parte continentis Tamar. Est in tex-
go huius montis antrum, in quod si quis ingreditur, nunquam regreditur:
aut enim a fessis devoratur, aut certe in foveas cadit. Id vero nonnulli cum a-
nimadvertisissent, transtulerunt se illo et antrum lapidibus ac cemento obstruxerunt,
quare nemo hoc tempore illud adit.

Insula vero Socotra est ampla limitibus, mensura praestans, nitida et luxu, ferax
arborum et plexaque ipsius gemina sunt arbores Aloës. Atque haec Aloë superat
bonitate reliquas omnes, ut illam, quae colligitur in Hadramut de terra Tamar, ~~imo~~
~~in~~ in Segex, et alibi. Ca insula, ut dixerimus, iungitur Tarr a septentrionali, quam
occidentali parte cum terra Tamar, imo numeratur inter regiones eiusdem terrae
Tamar, et ad illam pertinet; Respondet autem illi ex latere regionum Zengica-
narum Tabi Melinda et Monbasa. Praeterque vero incolae insulae Socotrae sunt Chri-
stiani, et eius rei causa est, quoniam cum Alexander victoriam reportasset de Re-
ge Persarum, et clavis eius insulas Indiae expugnasset, illux Indorum Regem interfe-
cisset (praepceptor autem eius Aristoteles mandaverat ei ut quaereret insulam Aloë:
et ideo Alexander semper id habuit in animo propter sui praepitoris mandatum)
post captas (inquam) ac subjugatas insulas et Reges Indiarum reversus est per mare In-
dicum ad mare laman et illis quoque devictis insulis pervenit ad insulam Socotra
in qua telluris praestantiam et aëris temperiem approbans scripsit ea de re ad
praepitorem suum. Quo nuncio ad Aristotelem delato, referens ad illum pre-
cipiens ei, ut expulsis eius insulae habitatoribus Sycacos pro eis substitueret, ipsaq;
curam committeret arboris Aloës tuenda, fovendaeque cum propter plurimas, et
praestantissimas utilitates, tum quia non sunt perfecta medicamina absq; ipsa:
tum etiam ob utilitatem quam adfert omnibus gentibus quae illam sumunt, et
mercantur: tum demum quia est sua natura medicamen optimum, et utilis-
simum. Praestitit id Alexander et omnibus eius incolis expulsis successit in illam
gentem Sycacam, cui mandavit custodiam, curam et plantationem Aloës arboris.
Folia huius arboris leguntur mense Julio, tum succus ex eis elicitur et in ollis
aeneis aut alijs vase concoquitur, deinde in utriusq; reponitur, ac demum mense
Augusto soli evaporat, et efficcandus.

Insulae vero Chaxtan et Maxtan praedictae sunt in (a) Siun ~~Athafise~~, e regi- 16
one Texae Regem, in qua nascitur thus. Et utraque harum insularum est habi-
tata; degit enim in ipsis natio quaedam Arabum qui diversis et antiquis utuntur
linguis, Arabibus hac nostra tempestate ignotis. Advenit saepius ad illos Ambarum
optimum quod emunt a mercatoribus illuc navigantibus. Extrahuntur ex
his insulis conchae testudinum, et Zailaan, genus etiam conchaeum et dorso tes-
tudinum, ex quibus conficiunt sibi incolae Saman paxopides ad labandum et
pingendum.

De regionibus autem Saman hac in parte contentis est Mechlaf-Alherda,
Castellum sicut maxe situm. (Arabes namque castellum vocant Mechlaf.) Ce-
terum Alherda est castellum parvum, et qui degunt in eo pauci vescuntur
cannibus, lacticiis, et dactylis, angustam transigentes vitam. Ad hoc ad cas-
tellum Shalafeca quatuor habentur stationes itinere texestri: Multi sunt hu-
jusce castelli habitatores; estque situm prope portum Zabid, distatque a Zabid 50.
passuum millibus. Parva civitas Zabid est ingens et eju incolae divites et opu-
lenti, et ad eam conflunt mercatores plurimi de terra Magiaz, Akabaz, et (b)
Metsa, ascendentes per naves Gioddae. Aethyopes quoque defertunt ad eam merces su-
as; et ex eadem educunt varias aromatum species et rasa Sinica aliaque similia. Est
autem sita prope parvum flumen, distatque ab urbe Sanaa CXXXII. M. P. millibus
pass. per viam quae ducit ad terram Saman; nam a Zabid ad Silan habetur spatium
XXXVI. miliarium: a Silan ad Alhan XLII. ab Alhan ad Allox, XXX. ab Allox
demum ad Sanaa XXIV. Omnia praedicta loca sunt pagi atque castella non admodum
magna, sed tamen populosa, in quae divertunt mercatores viatoresque, et comestum
inde sibi comparant. Urbs autem Sanaa est opibus referta aedificijs frequens et in
tota terra Saman vetustissima, latissima et populosissima; estque sita in princi-
pio primi climatis, caeli temperis, celsitudinis fecunditate celebris, caloris enim
atque frigoris perpetuo moderatur temperamento. Ab hac urbe ad Dhamaa
urbem parvam, parvis, et angustis aedificijs constructam habentur XLVIII. M. P. Ab
urbe huiusmodi Sanaa ad Adon est intervallum CIV. miliarium, itinere, quod ducit
ad (a) Darian = Dahes. Nam a Sanaa ad Dhamaa habentur XLVIII. M. P. inde ad
Castellum Sabram XXIV. Sum ad Magiaz et Nadan duos oppida propinqua, LX. M.
P. praeter ea ad Castellum Ahin, LXXII. M. P. ab hoc denique ad Adon, XII. M. P.

Est autem Adon urbs parva, celebris Sanaan, quia est portus viarum

usque maris, et ex ipsa voluntate nauigia Sindh, Indis, et Sinarum, et ad ipsam deferuntur
Vasa Sinica: eandem urbem Aden circumdat a longo. Ex latere sui septentrionali mons
quidam circumductus ab uno mari ad aliud. Mons iste habet ad vnanque sui extremita-
tem duo foramina veluti duo ostia, per quae ingressus patet egressusque; distatque unum
ostium ab alio, itinere per montis dorsum capto, diebus quator; neque possunt incolae
Aden ingredi aut egredi nisi per haec duo ostia, vel certe nisi arripiano iter mari-
tinum: et haec ciuitas est emporica.

Ab Aden autem ad Mahgem octo habentur stationes
leues per regionem Dahes. Mahgem est vrbis parua quasi Castellum, frequens
damen populo; estque terminus inter regionem Tahamg et Iaman, distatque a Sanaa
stationibus septem. Porro a Mahgem ad Habram quator insunt stationes: Habram
autem est vrbis valde parua, complectiturque pagos, riuos, et aquas, et eius quas
iacent edificia ciuium, et in planitie vrbis est; incolae autem eius sunt diuersarum
nationum Iaman, distatque a Sanaa tribus stationibus. Ab vrbis Habram ad Saada
inest spatium quadraginta octo milliarium. Et ab Aden ad opidum Abin, orientem
versus litora perlegendo, milliarium duodecim: estque haec prope mare Iaman, et
eius habitatores sunt celebres in arte magica: distat autem a Sanaa itinere ma-
ritimo diei ac noctis sexagesimi vix quinque dierum; mont enim interiacet, qui lito-
ra Sanaa protendit a mari ad desertum usque ac viam impedit. Ciuitas Sanaa
est parua admodum, ad mare Salsum extracta, distatque a Sciohama duabus fere die-
bus, incedendo versus litora. Inter Sanaa, et Sciohama occurrit oppidum magnum, vbi
erat lacus calidus, cisternae infra, in quo incolae illarum partium lauant se, et
aegroti sui ad illum delati curantur a diuersis languoribus, et morborum generi-
bus. Porroque duae vrbes sunt vrbis in oris maximis vrbis Hadhamut, distant
que ab inuicem sexagesimi itinere duarum dierum.

In vrbis Hadhamut extant duae vrbes,
vna Siobam, altera Tarim dicta, remota ab inuicem vni stationis intervallo.
Item ex vrbibus Hadhamut est Marob, quae tamen modo est diruta; exatque haec
vrbis Saba, e qua exat oriunda Regis rex Salomonis filij Dauid. Ab Hadhamut
ad Saada habentur CCXL milliaria. Et a Sanaa ad Saada CXX. M. P. vnginti.
Ab Aden autem ad Hadhamut, et quae iacet ab orientali latere ipsius Aden, sta-
tiones quinque. Extant in ea Campi arenarum latissimi, qui (a) Mhaa appe-
latur; quae possidet loca opidaque, parua sunt, et pauci in ijs exercebantur men-

causis. Producit etiam hęc vrbes Aloën Hadramutica. Socotrina inflexionem. In vrbē autem
Saba commorantur nationes & incolis Iaman, et Ornan; atque ibi carnebatua apperit ille
Aurum temporibus, antequam inde dissipati fuissent, celebratimus. A Socotina prædicta
vrbē vrbis litora, ad vrbem Merbat, vrbē infunt dies, itinere maximo. Atque his duabus
vrbibus interponitur Hobbo-lcamar. Hobbo autem continentem decorat. In infirma huius
continentis parte etiam regio quædam dicta Chalfat: insupna vero ejus parte est
mons Curbus Lunæ instar, atque hinc vocatus fuit mons Lunæ, ob arcuatam sci-
licet ipsius figuram et albedinem.

In montibus Merbat nascuntur arbores thuris quod deinde in omnes
orientis et occidentis partes defertur. Vrbis Merbat quatuoriduo distat itinere
terrestri ab oppido Hasec maxi opposito: maritimo autem duobus cursibus.

Porro Hasec respiciunt e mari duæ insulæ, nempe Chantan et Mantan, de quibus
iam egimus. Prædictæ vrbis adiacet mons dictus Mons Laus, ingens, et maxi super
eminens, cui opponitur à plaga septentrionali terra gentis Gad. Vrbis Hasec
distat à sepulchro Judæ duobus M.P. Estque Hasec vrbis parva, sed populosa, habet
que locum pisculentum ingentem prope sinum Alhascise, qui sinus profundissimus
est et in modum Jaci curvus, in quem se forte cymbæ ceciderint nequeunt ex
eo liberari nisi adhibito vento artificioso; quod si nautæ in illum ceciderint
naxo evadunt per summa egressus difficultate.

Septima pars climatis præmi.

Ad hanc septimam præmi climatis partem attinet portio aliqua maris In-
dici et plures sciuntur insulæ in ipso mari Indico: secus quod iacet vrbis Beria ul-
timus terminus terræ gentiliæ, qui nullam tenet religionem, sed execros lapides et
piscium adipe unctos adorant. Ab vrbis Iberia mari adiacente ad Nedubam tres
infunt dies itinere maximo; et ab hac vrbis que etiam secus litora iacet ad Me-
lindam vrbem de regione Tengitana tres dies ac noctes itinere quoque maximo. I-
tem Melinda est prope mare ad ripam fluminis aque dulcis et est ingens vrbis, ejus
que incolæ habent ferræ fodinam, quod extractam atq; elaboratum vendunt: un-
de et questus ipsi luculentior et mercatura nobilior. Item dicuntur iidem incolæ no-
xia animalia incantare, ita ut nulli noceant, nisi cui ipsi soluerint. Ab hac v-
rbis ad vrbem Monbasa secus litora sitam, duæ habentur dies; hęc autem parva ci-
uitas de Tengitana terra: et ejus incolæ magna pollent industria in eliciendo ferro
et capiendis tigribus, habent enim canes rubros qui omnes lupos ceteraque feras
superant. Et quidem Monbasa est sita prope mare, et secus flumen magnum quod

naves penetrant ad distantiam duarum dierum ad cuius ripam nullae inveniuntur habita-
tiones. A Monbasa ad Baies texestri itinere sex Insunt dies: maximis vero unius cu-
sus cum dimidio; caeterum est urbs populosa terminatque terram Tenigitanum, illi que
iungitur terra Sophale auxi. Distat ab hac urbe spatia vero dierum, via texestri prope-
litus capta urbs quaedam Tehna appellata: maximam autem via, spatio cuius unius cum
dimidio; nam inter duas hasce urbes magnus interiacet sinus meridie versus protensus, rec-
tum iter impediens. Inter predictas duas urbes intercedit mons sublimis et amplius Apex ad
vocatus, ad cuius latera aquis iam undique excavata, unde allisae horrendum emittunt pre-
cipitum. Atque hic mons predictus attrahit ad se naves eo accedentes: quapropter nauata a-
vertunt se, receduntque ab illo. Ex regione terrae Tenigitanum maximis stant insulae quaedam
dictae insulae Raneth, suntque plures, spatiosaeque terrae; harum incolae sunt fusi admodum
coloris, imo et qui seminant milia et axundines saccari atque arbores Comphora sunt
nigro colore affectae. Ex insulis Raneth una est Saxanda cuius ambitus iuxta flexuosos
sinus (uti fertur) est mille ducentorum millium pass. Nobilis est insula hae locus ad
expiscandas manoxitas et axomatum generibus; eamque mercatores frequentant.
Item ex insulis Raneth sub hac parte de qua agimus comprehensus est insula Aegia et
urbs, in qua degunt incolae huius insulae, dicitur Anfusgia idiomate gentis Raneth. Porro
ius incolae sunt convergi, et nunc temporis plerique ipsorum profertur religionem
Molemannicam. Inter hanc insulam et urbem Baies de maximis oris terrae Ten-
igitanum intercedit spatium unius cuius. Caeterum circuitus eius est quadringentorum mil-
liarum. Incolarum frequentioribus cibis est fructus quidam dictus (a) Mawz, qui quintu-
plex est apud illos, tertius enim vocatur Mawz-Algend; secundus Mawz-Alfili; cuius ge-
neris unus aliquando fructus duodecim pondus unciarum aequat: tertius est Mawz-Al-
ommani; quartus Mawz-Almuniani; postremus denique Mawz-Alfocaxi.

Non longe ab hac parva extat insula, in qua est sublimis mons, ad cuius
fastigium, imo nec ad ullam quidem ipsius partem accedere quisquam potest. Ambrosit
enim quicumque attingit; nam interdum furnum laterarium, nocte vero ignem ardē-
tissimum emittit: tamen ex eius radicibus scabent fontes quorum aliqui sunt frigidi,
ac dulcis aqua, alij calidi et aciduli.

Prope insulas Raneth predictas est etiam insula Carnoa, cuius incolae sunt ni-
gri; et vocantur Bumite; distatque ab oris maximis terrae Tenigitanum navigatione diei,
ac noctis; ab insula autem Raneth dicta Anfusgia navigatione diei tantum. Prope hanc
iacet insula simiaxum, distatque ab invicem ad tres cuius. Inter hanc et continen-
tem iunctorum terrae Aethyopis duo intersepti cuius breves: Est autem hae insula mag-

magna, sylvis, arboribus et densis atque inaccessis reperculis referta, continetque varia
 frugum genera. Simis praeterea exant in ea quamplurimas, quae in dies exsunt et augen-
 tur, ita ut in totam insulam dominantur ob magnam copiam. Ab hac insula ad insu-
 lam Socotram insunt duo cursus, et incolae Socotras ante praevaleant simis, venantur-
 que illas. Ad latus septentrionale insulae Simianae est insula dicta Cotroba, populis Chris-
 tianis habitata.

Paxo maxe quod sub hac et praecedenti parte continetur (maxe sicut Ommani-
 cum) vocatur lingua Indorum maxe Hexand; atque in isto maxe sunt multa pomben-
 ta, variaeque figurae et pisces varijs coloribus maculati, quorum aliqui sunt longitudi-
 nis centum cubitorum et amplius. In eodem quoque maxe producitur Ambaxum mag-
 na copia et suavissimi odoris; et quandoque reperitur unum Ambaxum ponderis quinta-
 rij et magis ac minus. Est autem Ambaxum materia quaedam quam emittunt fontes
 in profundo maxis exsurgentes, sicut fontes remittunt ^{Hic} Nafam; furentibus autem ventis
 ad litora repellitur.

Octava pars climatis tertij. (forte vel certe Primi).

Paxo hae octava primi climatis continet reliquam terram Sophale in qua duo sunt ur-
 bes veluti pagi, et parva quaedam oppida illis interiecta, necnon gens vagabunda, ut Arabes.
 Praedictarum urbium una vocatur Hantema, Dandema altera, et utraque sita est ad oras
 maris Salsi: sunt, inquam, parvae urbes quasi oppida populosa: distant ab invicem spatio
 duorum cursum itine maximo: terrestri vero septem dierum; et Dandema praes-
 ta est una urbium metropolitanarum terrae Sophale. Praeterea coniunguntur cum ter-
 ra Sophale tres urbes quarum una appellatur Saiona mediocri magnitudinis, po-
 pulo Indis, Zengitis, aliisque permixto habitata. Hae urbes sitae sunt secus litus maris, et in
 ipsa commoratur princeps istius regionis, habetque exercitus suos pedestris tantum ex-
 tractos, cum equi non habeantur apud illos. Eadem urbs adiacet sinui quem inveni-
 untur naves ad illam tendentes: distatque ab urbe Bocha seu libus spatio trium cur-
 sum. Similiter quoque a Saiona ad urbem Dandema de terra Sophale ad occidentem
 tres sunt cursus itine maximo, terrestri vero viginti sex stationes; nam sinus ma-
 ximus iacet inter illas in meridionalem partem provocans et impedit a via recta.
 Ab urbe Bocha ad urbem Saista habetur unus cursus intervallum itine maximo:
 terrestri autem quadridui est via. In tota vero terra Sophale reperitur aurum praes-
 tissimum adeo ut aliud nullum ei comparetur.

In hac item parte continentur insulae Robahat vocatae, inter se contin-
 gentes, quae quidem innumerate sunt et ut plurimum deserta; maxima autem earum

est Anabona atque ea habitata: hisque proxima est insula Comre. Omnibus predictis insulis unus preest princeps qui eas defendit ac tuetur, pugnans pro viribus suis. Cuius uxor iudicium inter homines exercet eos alloquitur, nec ab ipsis se abscondit, presente principe coniuge suo, qui nullum profert verbum de rebus quibuscumque ab ea statutis: et rex nefas est apud illos à mulierum preceptis recedere.

In his insulis quas Robaihat nominari, ultasque esse diximus, sexitur^(a) Alneregit, et axundines succaxi; et mexes inolexum in (b) Limacibus consistunt. Dissite autem sunt eae insule ab invicem sex millibus passuum. Extremitas harum insularum conigit à tergo insulam Saxandib, in mari quod appellatur Maxcherid. Easdem insulas Robaihat vocatas consequitur insula Comre, septem dierum navigatione ab ipsis remota. Haec insula perlonga est, et eius rex commoratur in urbe Malai. Rexunt autem incolae ejusdem insule extendi eam per orientem longitudine quatuor mensium. Habet initium suum in Robaihat et terminus illius oppositur insuli Sin ex parte meridionali. Cuius regi non obstant, neque ministrant in cibo, potu, et rebus omnibus nisi lasini et molles quidam optimi incluti vestibus, ex serico Sin, et Axac, singuli gestantes in dextera monile aureum. Vocatur autem apud ipsos monile, lingua Indica, Allacancu: et hi molles vocantur Altanhabe; et isti nubunt viris pro mulieribus, et postquam regis sexuituti diuino tempore vacarunt, noctu redeunt ad coniuges suos. Ex hac insula prodeunt navigia que appellantur (bb) Almosaffanat, suntque triremes bello apte, primo artificio fabricate longitudinis sexaginta cubitorum, citius tantum ligni mole confectae, centum quinquaginta virorum capaces.

Est celeberrimis insulis huius maris, quod nuncupatur Maxcherid, est insula Saxandib, que quidem maxima est, et celeberrima, habetque octoginta leucas in longitudine, totidemque in latitudine. Est in ea mons excelsus cacuminis ac sublimis verticis per aëra transantis, quem nauis de suis nauibus ad dies aliquot aspiciunt. Nomen huius montis est, mons Rahon. memorant autem Brahamites (religiosi videlicet Indorum) inter mare et montem ipsum esse intervallum duarum vel trium dierum. Super hunc montem, et circa ipsum reperuntur omnes Iacynthi species, variisque lapidum genera et alia huiusmodi; in eius autem valle invenitur adamas, quo exoritur scultura gemmarum cuiusvisque lapidis. Super eundem quoque montem extant diversa aromata, variisque odoramentorum species, quale est lignum Aloës, et species aromaticae, et animal musci, et animal Libechi. In hac quoque

(a) Nux Indica. (b) Est propriè Limacium genus album figum ut nuclei dactylosum.

(bb) id est, nautico artificio fabricatae; quod per antonomasiam hoc illis conveniunt.

insula invenitur cyprius, et (a) Anaxegil et arundines saccaai. In eius fluminibus re-
peritur zymbe, beryllus et maximus. In omnibus denique litonibus ipsis exant loca
ad expiscandos Indios sponos, prestantissimos, atque preciosissimos.

Celeberrimas et primarias urbes in
sulis Sarandib sunt Moanaba, Aghena, Inestore, Abde, Macholon, Stamere, Calmadre,
Sambadina, Vandore, Sore, Kenbele, Beriste, et Mexoba. Et Rex huius insule regit in
predicta urbe Aghena, in qua sunt curia et gdes regis. Rex prudet multum equita-
te, bono regimini, et vigilantiz: prociudus est in rebus grecis vri, defendit eos atque tue-
tur. Habet autem verdecion Consiliariorum quorum quator sunt ex gente sua, quator
Christiani, quator Moslemani, quator Iudei. Et his prescripsit locum in quem congre-
gantur homines predictarum nationum, et orationes lites historizque scribuntur. Conue-
niunt enim ad doctores cuiuslibet nationis, nempe Indos, Greces, Moslemannos et Iudai-
ce copia hominum ac nationes permultas, et sub ipsis scribunt res gestas profetarum suo-
rum, et presertitas Regum suorum historias, et ab ipsis edocentur leges suas, et quod igno-
rant, et ediscunt. Rex preterea habet in manu sua simulacrum aureum, ignoti presertim
Indonibus iacynthi variisque lapidibus ornatum. Nec Regum Indis ququam tantum po-
sident Indonum excellentium, iacynthi prestantis aliorumque variis generis lapidum,
quantum Dominus Sarandib; horum enim plerumque reperuntur in montibus, fluminis
ac maxi insule sue: adquam etiam conflunt et naves Sin, aliorumque regionum
confinura. Ad regem Sarandib a portatura Vinum ex (aa) Arac, et e regionibus
Persarum, quod pecunia sua emptum postea dispenjat in regnum suum, et ipse ex eo
bibit. Fornicationem prohibet, nec videt illam. At reges et gentes Indis permittunt
fornicationem, poculum autem inebrians interdiciunt: preter Regem Caman, qui
tam fornicationem quam Vinum interdicit. Ex eadem Sarandib deservit vericium et
hyacinthus veundum omnes colores suos, Beryllus, adama, Smyxis, atque per mul-
ta suaia genera. Inter hanc insulam et terram Indis contiguam ~~parva~~ parvum
intercedit fretum. Porro ab insula Sarandib ad insulam Balabre litonimaris fi-
nitiman, est iter dici. Respicit hanc insulam de terra Indis, Aghbab: sunt autem
Aghbab, lacus in quos conincidunt plura flumina, et vocantur Aghbab Sarandib,
in quos ingrediuntur naules itinerariis, et conficiunt iter unius, ac duorum mensium.

Insule Sarandib proxima est insula Alxami (Alxami vero est urbs
Indis) et in hac sunt multi reges, abundatque reminum, sodinarum, atque aro-
maticum copia. Cuius longitudo, ut fertur, est septingentorum leucorum. Repertus
in illa quidam bellua, Calcadan vocata; que bellua minor est elefanto, ma-

ior bubali: collum habet ^{curvum} ut camelus, sed contrario flexu ita ut Caput eius
anterioribus suis pedibus respondeat: habet cornu in media fronte longum, et crassum
quantum duae manus amplecti possunt. Et ut memoratur, in nonnullis his corni-
bus, si secundum, invenitur effigies hominis, aut artis, vel alterius imaginis in-
tegrae delineata, albi coloris. Et e cornibus in quibus eiusmodi reperiuntur figurae,
conficiuntur Balnei maximi pretij: figura autem quae invenitur, totum cornu occu-
pat ab initio ad extremum. Refert Diodori in libro suo, Reges Indiarum conficere si-
bi e cornu eius bestiae maxubria cultorum ad summum mense, tanquam apponitur
eis cibus, si fuerit venenatus sudore madescere ea manubria, indeque deprehens-
is cibum esse veneno infectum.

Ceterum insula Arxami est soli felicitate, aëris temperie, et aqua-
rum suavitatem conspicua: sex multas continet regiones, pagos, et Castella. In hac
insula nascitur Baxillum, cuius examen est omnino simile Oleandro, lignum ru-
brum: radices eius sunt antidotum contra Virus aspidum, ac serpentum, ut expe-
rientia comprobatum est. In eadem quoque insula reperiuntur bubali vine caudis. Distat
haec ab insula Sazanidibus diebus. Et qui cupit descendere ab insula Balabae superius memo-
rata ad Sin, relinquit insulam Sazanidibus ad dexteram. A Sazanidibus ad insulam Lanchia-
los est iter decem dierum, et haec dicitur etiam Lanchialos, cum litera P. ad latus meridio-
nale insulae Arxami est insula quaedam Albinaman dicta, quae quidem est habitata, ha-
betque urbem magnam, et eius incolae vocantur Alnoxepil. Non procul ab ipsa, ad
intermedium bidui, est insula Palos, cuius incolae sunt nigri, nudi, anthropophagi. Inter
Albinaman et insulam Sazanidibus intercedit navigatio trium dierum; et ab insula
Sazanidibus ad insulam Lanchialos viue Lanchialos, decem dierum navigatio. A Lan-
chialos autem ad insulam Calla est iter sex dierum.

Nota Pars Climatis primi.

Hae nota primi climatis pars continet portionem maris Indici, quae speciali no-
mine appellatur mare Sanctum: et portionem maris, quod vocatur mare Daal-
xavi; in hoc autem mari plures continentur insulae, quas infra (auxiliante, et iuv-
ante Deo) commemorabimus. Dicimus ergo ad huius maris Indici latus Australe esse
partem terrae Insulae Suxoniis memoratae, nec non urbes atque vicos, de quorum nu-
mero, est urbs Pasa, parva, vicis ingentem vicum, quem naves ingrediuntur. Ab
urbe Pasa ad urbem Dagueta est iter maritimum trium dierum ac noctium; et ab
eadem insulam Coma, trii navigatio. Urbs autem Dagueta est terminus terrae
(a) Arab. Baucam.

Sofale auxi, ex quo dicitur prope magni fluminis ostium. Terræ Sofale confinis est terra
 Vacuac, ubi duæ sunt urbes, quarum una vocatur Daru, Ianâano altera: hique proxi-
 mus est pagus maximus Dagaga dictus; atque omnium insule sunt nigri. Propinqua
 est ipsis insula Vacuac, à qua ad insulam Lanchialos bidui est iter; et ab hac ad insu-
 lam Colla, iter dierum quinque; et in hac est optima Canfora, genus arboris mag-
 ne salicibus simile: sed una illarum centum homines, imò plures sub umbra con-
 tinebit sua. Ex hac autem arbore sic elicivæ Canfora: foramine summitas
 eius pertunditur, unde liquor effluit sanctus, ut plures impleat lagunetas: ubi fluxus
 constitit, alio inferiore foramine arbor in medio confoditur, è quo particule canfo-
 ræ, gummi videlicet eius arboris decurrunt, ita damen, ut intra ipsam arborem con-
 crecant; dum arbor prima, quod inutiles reddatur, linqvitur, et ad aliam pergitur.
 Signum arboris canforæ est album, et leve. In eadem ista insula sunt mirabilia, quo-
 rum enarrator in summe notam falsitatis incurrit.

Inter insule proximè iacent insula Taba, insula Salaher, et insula
 Hazeleh, distant enim ab invicem duabus leucis, et plùs minus; Et omnes hæ insule
 pertinent ad eundem Regem. In extremitate eiusdem insule cernitur puteus ignis
 ædentis, altitudinis contum cubitorum: at interdum fumus est, noctu vero ignis accen-
 dens. Proterea ad eorundem partem insule Mahett post iter diei adest insula Tanoma,
 habitata. A Tanoma ad insulam Comax quinque dierum est iter; et ab hac origi-
 nem sumit atque denominationem lignum Camaricum, quod quidem bonum est,
 sed Sانسicum melius; in eadem quoque insula reperitur Sاندalum. Insule vero Co-
 max qua parte respicit oras maritimas, proxima est insula Sانس, distant enim a se
 invicem tribus P.M.: et in hac invenitur lignum Sانسicum: et eius incolæ nullum
 quadrupes, neque bestiolam, aut animalculum ullum iugulant. Distat ab ipsa insula
 Sاندapula decem diebus. Et ab eadem insula Sانس ad urbem Sانس habentur sta-
 tiones; atque hæc est primus Portus Sin. Ab urbe Sانس ad urbem Chanecu quatuor
 est intervallum, itinere maritimo: sexagesimi autem, viginti dierum; atque hæc est
 maximus Portus Sin. In nulla penitus regione Indis, neque Sin reperitur aurum
 aut fici. Ab urbe Chanecu ad urbem Sانس est iter octo dierum. Ab urbe Sانس
 maxima ad insulam Camel, que est in extremitate maris Sانسici, quatuoridui iter
 habetur. Ab insula Camel ad insulam Masura parvam habitatam, quater novum item
 via dierum est. Et ab hac ad insulam Malai magnam, extensam ab occidentem in
 orientem, sexagesimi diei est iter.

Decima pars climatis Primi.

Pars hæc decima primi climatis quæ terminat habitatum à plaga orientali et re-
tro quam ignoratur quid sit, continet mare Sin quod vocatur mare Saha, et à qui-
busdam appellatur mare Sanf: cuius caput et initium ducitur à mari Oceano,
quod ibi nominatur mare Picum, quoniam ejus aquæ turbidæ sunt: venti quoque
vehementes in illo, et temeræ ut plurimum insident illi. Atque hoc mare Picum
iungitur mari Oceano, quod tenam Iaggo, et Magog attingit ex parte inferiori,
quæ respicit tenam inhabitatam à septentrione: terminatur quoque mare Te-
nebrarum, quod, ut iam notavimus, iungitur etiam parti occidentali: protenditur
que ad insulas Vac-uac ^[esto es] Vac-uac ex parte meridionali: et ad mare Serpen-
tis usque ad latus australe (a) maris tenam ambientis. Hoc idem mare furenti-
bus ventis et per multis imbribus obnoxium est; nam ventus maximus sex integris
mensibus regnat in illo, ac tum in alium ventum convertitur.

Plures sunt in eis insulæ et ad quasdam quidem mercatores penetant, ad
alias non item, ob itineris periculum. Ab hac insula ad insulam Soboroma duo sunt
curpus; hæc vero insula ingens est et maxima, et prope illam multæ ceanuntur in-
sulæ, parvas quidem, sed tamen habitatas: Cænum mare horrendum est, et aquæ pro-
funditas per eas illas est ad quadraginta et plures, atque pauciones ulnas. In montibus
ejus insulæ reperitur camphora præstantior multo quam alibi. In summitate ma-
ris ejusdem versus Sin exstat insula Maied, distatque ab illa altera navigatione
quatuor dierum. Eadem que distantia est inter insulam Soboroma, et insulam A-
nam: et ex hac patet egressus ad mare Sanf. Porro insula Maied de qua præce-
denti mentione fecimus, complectitur civitates complures et superat longitudine
latitudine ac fertilitate insulas Maugæ, quæque propinqua tenæ Sin. Ad hanc in-
sulam confluant naves Sinenfium exedientes ex insulis Sin, ad eam vela faciunt,
in ea quiescunt, et ex ea deinde solvunt in partes ^{diversas}. Præterea ab insula Sanf
ad insulam Sandifulat est iter decem dierum. Insulam Sandifulat circumdant ex par-
te Sin montes ardui, ventique vehementes eam infestant: est autem unum ex
ostijs Sin, et quatuordecim distat ab urbe Caneu. Sin vero duodecim habet ostia seu
aditus inter montes per quos potest aliquis ab urbibus ejusdem Sin abire ad unum
eundemque locum in litore intentum. Omnes portus Sin sunt ad (aa) ostium alieu-
jus fluminis, per quod naves ascendunt mense integro et plus minusve inter hos
lucos que.

Ab insula Maugæ (aaa) ad insulam (b) Sahab quatuordecim est navi

(a) Oceani (aa) vel ut communiter dicitur per quem de. (aa) i. Unde. (aaa) Hoc est Nubium.

navigatio, aut plus quatuoridui. Et hec insula Sahab appellata fuit hoc nomine quod creat aliquando e partibus ejus nubes candida navibus perniciosa: emittit enim usque ad aequum manus una cum vento vehementi linguam subtilem perlongam cujus ad contactum aqua manus ebullit, atque agitatae fuentis instar turbinis, ita ut si nasemattin- gat absorbeat illam; tum nubes attollitur et emittit imbrem quo nubes dissipatur: nec scitur utrum nubes ebiberit illum e maxi, an qua ratione id fiat. In ea insula sunt colles arens, que igni admota liquefit et vertitur in argentum purum. Et in parte insularum Vac-uac hinc proxima, sunt loca quaedam in montibus atque insulis inaccessibili- atoni inaccessibilia. Iste insulis propinquae sunt insulae Vac-uac, ultra quas quid sit igno- ratur.

Inter insulam Sanf, et insulam Malai intercipitur spatium duodecim dierum inter insulas et montes per mare protensos. Iste insula procurrit ab occidente in orientem, sed a parte occidentali iungitur cum oris maritimo Zenoptarum, et cursu transverso per- git semper cum oriente ad Aequatorem, quousque attingit litorea Sin; est que insularum maxima limitibus, et altissima edificata.

Ab insula Maied, orientem versus, ad insulam Saha est iter trium brevium dierum. In hac etiam insula conspiciuntur simulacra aliquot ad litas manus, ex parte dexterae, quasi innuant aspicienti ac dicant, reverte illuc unde venisti, quoniam nulla est a tergo nostrum tellus, quam adire possis. Ab hac insula vela fieri queunt ad insulas Saha, quae multae sunt et sibi finitimae, est que in ipsi urbs quam qui ingreditur riator incolit nec eam amplius de- serere cupit, ob telluris fertilitatem et opum copiam; maxima enim est in illa vis auxi, adeo ut habitatores ejus canum suorum cubenas et collaria simionum habeant auxea.

In hoc primo Climate ceperuntur etiam animalia, quae in reliquis vix Climatibus minimè reperiantur, nempe elephanti, Carcadda- ni, Camelopardales, Simia caudata, et boves, ac bubali vine caudis, atque simioli. In eodem etiam Climate extat fodina Sarraxadi, quae in toto terrarum orbe nullibi in- venitur praeterquam in praedicta fodina. Similiter hyacinthus nequaquam reperit- ur veundum species vras, nisi in insula Sarrandis. Item bellua maxima, quae est in mari Iaman, et mari Harcani Albaba vocata, in nullo alio reperitur mari quam in isto. Et bellua, quae dicitur Phonda, non extat alibi quam in isto mari. Et pisces glutinis multi vult in isto: piscis quoque Afcancur vocatus non invenit- ur nisi in parte Neli, quae in hoc Climate continetur. Aromata vero, quae in eodem Climate reperiantur, sunt caryophylla, Sandalum, Camphora, et lignum Aloës: quorum omnium nihil invenitur in alijs Climatibus, sed in hoc

tantum Climate, in quo etiam nox, et dies similis vult temperie, et horarum numero equales.

Clima Secundum.
Cum iam primum clima descripserimus cum ijs, que complectuntur in partibus
vult decem, in quas illud diuisimus, conueniens est ut naxemus quoniam in isto Climate
mate secundo contineantur regiones, Castella, urbes, ac limites, deserta, solitudines,
maxia, insuleque simul cum populis earum, atque distantijs itinerum earundem,
non vult ac id quod prescripimus in precedenti Climate. Incipiemus igitur (diuina
na ope) descriptionem primę partis Climatũ secundi.

Pars Prima secundi Climatũ.

Dicimus hanc primam secundi Climatũ partem initium habere in ea Mexiorũ occiden-
tis parte, ubi est mare Tenetiarum, vltra quod ignoratur quid vult. Et insule, que hac
in parte continentur, vult Masphan, et Lacor, ambę de numero insularum vult
victarum, quas Peremes nuncupari vult supra dixeramus. Ab his cepit Ptolomęus vult
vult, et vult longitudines regionum; et ad has usque peruenit Bixonis, id est Ale-
vult, atque exinde reuersus.

In hac etiam parte continentur portio terre Phang, qua vult vult
vult. Item ciuitas Audagost parua, vult in vult, a qui insequenda, distans
a Phana stationibus duodecim. Audagost etiam ad vult Vaxclan habetur spatium
vult vult stationum. Rursus ab Audagost ad vult Prima vult vult
vult stationes intercedunt. Ab eadem item Audagost ad insulam Kil vult vult
nam, mensis est vult. Vult autem, et Metropolis terre Zaphang vult vult, et Sa-
vult. Et ab vult Neorina ad vult Tuxge de terra Vancarz vult, vult vult
stationes. Terre Zaphang contormina est terra Pharam, et de regionibus, quas conti-
net vult vult Prima, et Taphia.

Deest in originali pars secunda.

Tertia pars Climatũ secundi.

Comprehendit hęc ^{3^a} pars secundi Climatũ et duabus terre portionem terre Vas-
vult, et plenasque regiones Cailan, partem regionis Taguicorum gentiliũ, et maiorę
partem terre Tanam. Porto terra Vadam vult insule palmarum latissimas, in vult
occidentem et Aquilonem vult, versus mare. Ad vult partem huncce
bis habetur vult Zauila, quam condidit, et incoluit Abdalla filius Chauab Alhauani.
UGR Biblioteca Digital Universitaria

versus, et ab ipsa ad urbem Ancalas quadraginta sunt milliaia per flumen alucum: est autem vrbis ista ex maioribus, et amplexibus regionibus Gaian. Ab vrbe Ancalas de parua vrbe Izen nuncupatam bidui est itex. Ab Izen ad vrbe Balmalas itex dici. Non longé ab eadem Izen occidentem versus est grande, ac profundum stagnum, longitudinis duodecim millianum, octium latitudinis, in quo reperitur magnorum piscium genus pisci Albuni per simile. A latere huius senis septentrionali habetur vrbis Zala, que distat ab vrbe vix itinere nouem dierum, inter occidentem, et septentrionem, versus mare. A Zala ad senam Vadam est intervalum octo dierum. Et ab eadem quoque Zala ad Zauila decem dierum est itex vergens ad Austrum cum flexu ad occidentem.

Quarta Pars Climatis Secundi.

De ipsi que continetur in hac Secundi Climatis parte quarta, est reliqua sexta Aluahat exterioris cum sexta Tapuitarum vrbis annexa a Meridie. Inter Aluahat, et scaminum Nubis vrbium intercedit itex dierum. Et in sexta Aluahat voluminoso reperitur (a) Thoban, non autem in illis alijs duarum sextarum partibus. A (b) Bahza in: ad Pofan bidui est itex: A Pofan ad Aluah bidui est intervalum penitus iniquorum. Item a Bahzain ad vrbe Sant-xie quatuor habentur stationes. Et ab hac ad mare Damascenum, septentrionem versus stationes nouem. Et ab eadem ad Montem Cabmeni, quatuor est itex. Et a Sant-xie discedit, qui vult ingredi senam Coian, et reliquas Nigroxum regiones. Nuncius a Sant-xie ad Angelam, occidentem versus decem dierum est itex. Vrbis autem Cair, que iacet ad litus Nili, venustissima est et distat a Bahzain, Aquilonem versus eundo, octodecim fere millianum intervallo. Ab vrb Cair ad Meniat Ben-Chabib, dimidiata dici spatium est. Idemque spatium ab hac ad vrbe Omuni; et contra ipsam ab Aquilonari parte Nili iacet Buzia vrbis parua. A Buzia vero ad Ansana, ex orientali latere Nili, sex dierum itex habentur: estque hzc vrbis antiqua edificis, venustatis, et locis amantibus ad animum relaxandum apris per pulchra, plurima, fructibus, et fertilitate, atque frugibus abundantissima. Nec est vrbis, que communi-ter vocatur vrbis Magarum: et ex hac euocauit Thonon Magos ad congregandum die parata cum Moys, propheta, cui vrbis. Videm extant parus aliquor regiones distantes a Nilo duobus millianibus, et plus, ac minus, e quibus est Nigrista pagus parus, populosus, fecundus, et fructibus abundans: et ex ipsom quoque est ab aduerso illarum itexa, que vocatur Majnand, in occidentali parte Nili. Ex illis etiam est vrbis Tahar estque infra vrbe Omuni.

Ab vrbe Ansana superius memorata ad paruum locum Almahad

vocatum, et ab ipsa ad urbem Anmant ad occidentem Nili, quinque sunt fere millia. Et ab eadem ad oppidum Saül est iter unius quasi diei; est autem, ~~et~~ oppidum istud magnum, ex omni parte circumdatum, abundaque popularis palmarum, et frugibus, et emolumentis quamplurimis: iacquet ad ~~et~~ fluvij circumspam (a) Almonha vocati, orientali parti seuque Aluakat coniuncti; et ibi videlicet ille in rivum ad multum solum inrigandum. Et ab hoc eodem deducere atque effosse fuerunt canales fluminum Fium. Ab oppido Saül ad Echmim, diei est iter: Echmim autem est ad latus Nili orientale, in distantia duorum fere milliarum. Echmim et Balkana sunt duae urbes aedificiorum copia non imparae, et in hac sunt multa palmeta et arundineta sacchari. In praedicta urbe Echmim extat aedificium illud quod appellatur Bexaba; sunt autem plures Bexabae, inter quas Bexaba Afnae Bexaba Dandae et Bexaba Echmim: at haec et aedificium firmissimum, quibus memoria dignus ornatior est; nam in isto domicilio sunt nonnullae stellarum et astrorum quaedam picturae scriptae diversa, rarique scientiarum. Iste domicilium quod Bexaba dicitur est in media urbe Echmim, ut diximus.

Ab occidentali ripa Nili, supra ostium fluvij Almonha iacet urbs Zama-cha appellata, repleta aedificiis, hortis, aquisque affluens, rarisque fructuum et omnibus leguminum generibus opulenta: Estque in se pulchra ac decora. Ab hac ad montem Tilamon per occidentalem Nili ripam, quinque intersunt millia passuum. Mons iste procedens ab occidentali parte Tanis, alveum Nili praeccludit: quare aqua rapido eum impetit fluxu, neque eum superat nisi cum difficultate et praecipitio tali, ut cymbis tam ex Metra ad Afsan ascendentibus, quam aliis aditum praeccludat.

Ab urbe Echmim ad urbem Quest semidiei est navigatio: urbs ista Quest procul distat a Nili parte orientali. Et ab hac ad urbem Cuts, et orientali parte Nili, septem intersunt millia; Cuts autem est urbs magna. A Cuts ad Damiatril in latere Nili orientali septem fere millia. Ab hoc oppido ad urbem Afsan, ad occidentalem Nili partem, est navigatio diei: est autem haec de antiquioribus urbibus, edificata primis Cophtarum temporibus. Inter hanc, et Anmant a latere orientali, navigatio item diei intercedit. Ab urbe Anmant ad urbem Afsan est iter navigatio diei per Nilum.

Ut autem modo revertamur ad praefatum fluvium euntem e principali alveo Nili, dicimus, fluvium istum habere originem prope urbem Saül, fluxumque ad plagam occidentalem et illic vocari Almonha; tum decurrens inter occidentem, et aquilonem spatio quatuor stationum attingere urbem Albahanasa, quae iacet ad ripam eius occidentalem. Et ab hac urbe ad Metra septem est longarum dierum iter. de

defluit postea in fluvium in septentrionem ad urbem Adhab, spatio duarum stationum. Ab hac ad urbem Ballata distans ab orientali ripa precipui alvei Nili spatio duorum milliarium bidui fere iter habebunt. Demum pervenit hic fluvius ad Fium, exigit que se stagno Ahen, et Tibamit. Porro a Metre ad Adham inest vigintiquingue stationum intercapedo.

Pars quinta Secundi Climatis.

Quinta hujus secundi climatis pars complectitur de regionibus que sunt ad ora maris Rubri, urbem Adhab cum anteaionibus finitimis partibus solitudinis, que nomen ab ea desumit in qua nullum constat iter, sed montes, et ut plurimum scell, aut cursus Solis ad orientem ad occidentem riam demonstrant. Sub hac etiam parte continetur pars maris Rubri una cum pluribus insulis habitatis, ac desertis, portibus celeberrimis et parvis quibusdam provinciis ejus quales sunt Sannain (a) Socija, Sioda, Sibha et Alqia. Continentia quoque de regionibus mediterraneis, Tanacan, et Mecca, Taiet, Codaid, Medina et Adhab. Et nos de his omnibus integra sedula, ac certa narratione agemus, divino favore et auxilio.

Dicimus ergo montem (a) Mocattam, cuius initium est in Diar-Metrex protendi a Metrex per Sahara (b), donec proxime accedat ad Adham: est que mons iste celeberris longitudinis, quod autem ad altitudinem quibusdam in locis attollitur, in alijs vero depressitur: et partes ejus nonnullę attingunt terram Metrex proximam ad mare salsum versus mare Rubrum, ad mare scilicet (c) Hagiaz.

In summitate hujus (d) Sahara versus litus maris Rubri est urbs Adhab, e qua transitur ad Siiddam, ibique curando maris est navigationis dies, ac noctis. Ceterum in urbe Adhab regeret Auctor unus pro domino Bage, et alius pro Regibus Egypti, qui eius urbis vectigalia dividunt inter seve duas in partes equales. Et vero ad aetatem domini Egypti pervenire adducere bona, et annonam ad Adhab: ad alterum Bage spectat eadem exigere ex (e) Habscia et Kyjes, qui pro est Adhab pro Rege Bage, moratur in solitudinibus, nec ingreditur urbem nisi raris. Incolę Adhab perfruantur omnes partes terrę Bage et emunt, atque vendunt, afferuntque undique baccinum, mel, et lac. Eadem in urbe habent cymbas, quibus expiscantur pisces plurimos, rarisissimos, et ad comedendum gratissimos.

In hac eadem exiguntur subura hæcæ nostra tempestate e peregrinis Mossamanis advenientibus de terra occidentalis summa vero hulus vectigalis in virgula capita est octo de centarum assri qualijungę, infecti, aut facti. Nullus autem peregrinorum occidentalium transitur ad Siiddam, nisi prius ostendat na-

(a) i. duo mysteria. (b) i. concisum. (c) i. desertum sonat. (d) i. arabicum. (e) Non-

ulum suum: quod si quis nauclerus maris (f) Calzem traixeret aliquem non habentem
naulum suum, tenetur solvere nauclerus pro ipso. Quare nemo transiit ab Ashab ad
Siiddam, nisi prius ostendat nauclero vectigale quod debet. Cumque nauis vela fecerit, et
Deus illi conceperit felicem aduentum ad Siiddam, anchoras iacit procul ab ipsa: tunc eam
ingrediuntur quosdam missi ex parte Regis Siiddæ, et statutorum, quæ nauis illa debet, vec-
tigalium summam irribuentes, in albo referunt tum descendunt, et cum ipsis viatoribus
res omnes, et à singulis exigunt statuta ac debita tributa; et si contigerit aliquem conu-
caxere vectigali, cogitur Nauclerus, qui eum transeverit, solvere pro illo. Quandoque
tamem aperuatum in carcere Salis Perplexinus quousque tempus perplexationis elabatur;
aliquando vero tribuit illi Deus qui liberet eum, et debitum pro eo vectigale persolvat.
Ubi tributa assumit Alhajem Dominus Mechæ, eaque referat in exactiones suas, cum eius
proventus pauci sint, et exactiones vix non sufficiant impensis suis, et agrorum aper-
clarum suorum.

Hoc mare, quod in ista parte continetur, est apertum sulcatum, ple-
num et breui, et scopulis exumpentibus: et sunt in ipso insule aliquot, hyemali tempore
desolatæ. Et maxima insularum eius, quæ in hac parte continetur est insula Neamari,
in qua sunt gentes perpetuo degeneres. In ex his etiam insulas est insula Sameni,
quam colunt populi Iudæi Samaritanæ, quorum desponsa est, ut dicat quis ex ipsis, cum
aliquem offenderit, Samenas: et hac ditione reprehenduntur que ex Iudæis, qui descen-
dunt ex Sameni auctore vituli tempore Moyses, cui valis.

Ad oras huius maris ad istam partem attinen-
tis, ex plaga orientali, est Arx Nali, et Sarrain, Vocgia, Siidda, Siidfa, et Algian. Portus
Nali est urbs parua, et qua ad Actu, meridem versus est iter dexteræ quinque dierum.
Et ab ipsa ad urbem Samcam duæ habentur nationes breues. Et ad oras maximas
est urbs Sarrain, inter quam, et Nali interuenit spatium quinque dierum, ad sep-
tentrionem: Sarrain vero est arx munita. A Sarrain ad Portum Vocgie oppidum po-
pulosi, ubi est statio caninis, tres habentur nationes. Et ab hoc ad Siidda, versus li-
tus, nationes solidem: est autem oppidum istud ex Portibus Mechæ, et distant abinui-
cem quadraginta millianibus.

A Mecca ad (a) Mediam, cuius nomen est Iathæb, via recta, decem sunt
stationes; nam à Mecca ad Bann-Maxxi diuersorium quoddam, in quo est fons aque
per anemas decurrentis, palmis aliquot circumseptum, et ad quod recipit vix pens quæ-
dam Arabum, vixdecim habentur millianibus. A Bann-Maxxi ad Ojam diriguntur

(f) Absorbens deolutionem. (a) i. urbs.

*Sua milliaria: Osfan autem est Castellum distans à mari decem fere milliaribus, et
 extant in illo putei aquæ dulcis, coliturque coetu quodam de familia Dishairg. Ab hoc
 ad Codaïd, milliaria viginti quator: inter Codaïd, et maxe intercedit spatium quinquè
 millium passuum. A Codaïd, ad (a) Dishfam hospitium Damascenorum peregrinantium
 ad Meccam, distans à mari quator fere passuum millibus, viginti sex habentur milli-
 aria. A Dishfa ad Alabua divorsorium in quo vult putei milliarum viginti septem.
 Et ab hoc ad Socia ibidem milliarum; At vix Socia est hospitium viciis flumini vicum,
 horti, et palmetis amœnum: habitantque illud populus quidam ex familia Tai, et quædam
 Arabum familia. A Socia ad Roïdicham, in qua vult pagana quator, habitatores
 nulli, milliarum triginta sex. Ab hac ad Sebalam, viginti quator. Et ab hoc ad Ma-
 lal hospitium in quo vult putei dulcis, et copiose aquæ, milliarum septemdecim. Ab hoc
 ad Ugeram receptaculum incolarum Medinæ, milliarum duodecim. Ab hoc denique
 ad Medinam vix milliarum. Totius descripti spatij Summa est ducentorum septuaginti-
 sa milliarum.*

*Patet etiam alia via à Mecca ad Medinam, quæ obliqua est et per montes: Nam
 cum quis egreditur à Mecca accipit ibi per oxas maximas ad Bann-Maxi, deinde ad
 Osfan, tum ad Codaïd, ad Chouïax, ad Chemiat-Almana, ad Madlat-Mahag, ad Bann-
 Madhag, ad Bann-dhat-Kafed, ad Agexad, ad Dhi-Samar, ad Bann-Aghda, ad Madla-
 gat-Siaafat, ad Aina, ad Adhan-Alfahat, ad promontorium montis Axi, ad Tha-
 niat-alaias, ad Rima, ad (b) Hui-Samar filij Atuf, ad Medinam, quam palme ab-
 undant plurimas, crassorum feraces dactylorum, quibus vitæ sustentant inco-
 la suam, nulla aut femina aut armenta possidentes: potum iisdem ministrat
 exiguus amnis, quam à parte orientali ex magno quodam fonte duxit ad latus Ur-
 bis septentrionale Oman filius Chattab. canales in ipsa effusas. (Ceteros punctillos antea-
 dentes los he puesto, porque en el mismo sitio del impreso esta comida la letra) Magnitudo vero urbis
 Iathreb æquat mediam partem Meche. Equam ad irrigandas palmas, et siquam ha-
 bentem saxi è puteis exhaustiunt. (c) Bacqyo-Ighaxcad est extra portam civitatis ad
 orientem. Et vix passuum millibus procul ab Urbe, a parte septentrionali est mons
 Ohod, quo nullus est alius eidem Urbi propinquior: eminereque: mons iste semper multis
 viribus arapis refertus, ad habitatores Medinæ pertinens. Quator millibus ^{passuum} ~~passuum~~
 longè a Medina ex parte ipsius meridionali, in via quæ ducit ad Meccam est flus
 non quod vocatur Hadi-lacqic, cuius ripas arpi, et palme determinant. Inter Me-
 dinam, et maxe interest spatium trium dierum, et Algian est portus ipsius; Algian autem
 (a) id est diluana. Erat hæc antea Civitas populosa, nomine Mahiab: sed postquam eluvioni
 corruit, vocata fuit Dishfa (b) id est Nationem. (c) id est Campus rhamnorum: cresunt enim est
 in campo iste cimetorium.*

op oppidum frequenti populo cultum, exatque prius temporibus urbs proxima Sidam;
Via vero à Medina ad oppidum istud est eiusmodi: exiit
proximum à Medina ad Chosioh, conficiensque stationem unam: Ab hoc ad Thoxah sta-
tionem alteram, per cuiusdam montis radices: et hic est puteus aquæ viæ et potu
vauis. Et ab hoc ad Algian, stationem similiter unam. Algian autem adiacet
mari, et naues ad eam appellantur. Similiter ab Algian ad Sidam habetur iter
sexagesime decem fere alieum per oras maritimas, et maxime modo vicinum est, mo-
do remotum. Itaque vero stationum plerique conficiuntur per axeras ventis apda-
tas, et vias abditas, quas maris ac montium ductu indagare necesse est.

Ad orientalem plagam Meccæ post
versaginta millia erant Taief, ad quam si quis ire cupit à Mecca, procedit ex
ipso ad (b) Baid-almotafé oppidum populorum, in quo vult Arabes vagabundi: De-
inde ad (c) Caxm-almansel Castellum populo frequens, in angulo binij ritum:
et ab hoc ad Taief. Volenti vero ab eadem Mecca proficisci ad Taief per viam qua
itur ad Acqie, via sunt millia quatuor conficienda ad Anfat: item ad Batm-Naa-
mam locum palmis confectum: deinde superabit ascensum Keda, unde prospiciet Tai-
ief; ac sum descendens, alium facile collem conscendet: sum demum ingressum Tai-
ief. Pons Taief est habitaculum (d) Thaqifi, est urbs parua, populosa, ~~et~~ vici-
bus aquis iniqua, cæli temperie salubris, frugibus abundans, rixibus ampla,
viciis proximum opulentissima; Pons eius vici celebres sunt, et impantes vici-
tias distrahuntur: et maior pars fructuum Meccæ ab illa deferuntur; est autem
via prædicta Taief super dorso montis Thazuan: et in dorso huius eiusdem montis
vult habitaciones fidorum Saad, quibus fit comparatio in aliquo ingenti numero
exprimendo. Ibidem quoque degunt ceteri familiarum Hodhal: Ceterum nullus in vi-
uosa regione (a) Magiaz reperitur mons frigidior cacumine montis huiusce, in quo
aqua interdum tempore æstiuo congelat. In partibus Meccæ orientem respiciens
sibus regent præsertim filij Melal, et filij Saad cum familijs Hodhal: in partibus autem
occidentalibus, familia Hodhal, atque alij ex familijs Hodhan.

Mecca præterea habet castella sive
arces à quibus est Naged-Altaiel, et Nageran, Caxm-almansel, Acqie, Ocadh, Lia,
Tanba, Mayo, Caiso, Sidas, et Sarat; ex castris vero que possidet in Tohama, sunt
Sancan, Somain, Acqie, Thaxm, Baiz, et Aac. Pons castella Meccæ ab ea deno-
minata, sunt Taimi, Saumat-Asiandel, Alxalé, Dhu-l-moxiat, Vadi-lixoni.

(b) id est Campus altus. (c) id est Cornu domiciliorum. (d) fuit princeps recte cuiusdam. Ma-

Madiam, Chaiban, Fadae, Cgere-Axina, ^{al}Whida, Saiana, Rokiba, Saiala, Sabarra, Bar,
hett, Akhab, Akhal, et Hamia. 25

Itex autem à Mecca ad Samaa, id est: ex ibis in proximis Me-
cca ad Nexaim superiorem, ubi puteum reperies: deinde ad Cam-almarazet
oppidum magnum: tum ad Sofr pagum oppidum ubi duo sunt putei multae et
suavis aquae ad bibendum: tum ad Caze oppidum habitatum, palmis abundans,
et excurrentibus in exiguis fontibus: postea ad Koiartha oppidum magnum,
frequentibus palmis et fontibus diffluentibus conspicuum: tum ad Tabalam urbem exi-
guam in colis radicibus vitae, fontibus, palmis, et agris, affluentem: inde ad Bai-
jat- Iactan civitatem parvam, populosam, bonis domicilijs, Campis pulchris, aquis
exumpentibus, et palmis non multis: tum ad Sijda ubi est puteus parva aqua: tum
ad Niab oppidum ingens, populo et palmis frequens, ubi invenitur fons aquae dul-
cis: tum ad Sangia hospicium in habitatum: inde ad Casa pagum magnum abun-
dantem fontibus, vineis, palmis praecis, oleis et flexibusque: hinc ad Negen pagum ha-
bitatum, ubi est puteus: postea ad Sadium-Rah oppidum magnum cultum habi-
tatoribus, et edificijs amplum, fontibus et vineis refertum: distat ab hoc Pars Sioxa
intervallo octo milliarium. Sioxa autem, et Nagenan sunt eiusdem penè mag-
nitudinis, et utraque abundat palmis, et in utraque sunt officinae ad condiendas pe-
lles, in quibus consistunt merces, et negotia incolarum qui ea in arte excellunt.
Item à Sandum ad Mahzera pagum magnum scatebris in exiguum ubi etiam est puteus
profundus, aqua fecundus: In hoc pago est arbor maxima, quae vocatur (a) Talhat, al-
malec, Valici per similes, maioris damen molis: et haec arbor est terminus inter ditio-
nem Mecca, et ditionem Iaman. Illinc ad Ashia pagum famosum: tum ad Saada civi-
tatem parvam, sed populosam, in qua optime pelles conduntur, ac deinde ad per mul-
tas Iaman, et Hagar regiones approxantur: distat regio haec Agha milliaribus cen-
tum octoginta. Ab hac ad Amajiam hospicium incultum in quo parvus est fons.
Deinde ad urbem Sionuan in qua est arbor munissima, et stagna aquarum, in-
colae miscelanei ex gentibus (b) Oran; Cresunt in hac vineae, atque vuae mix-
tae magnitudinis praxorum, e quibus conficiuntur vuae siccae suaves gustu, et crasi-
tie praecellentes, quae deferuntur in regiones finitimas, et remotas: Et haec distat à Sa-
naa septuaginta duobus milliaribus. Similiter à Sionuan ad Saada habentur
quadraginta octo millia. Sionuan possidet pagos, edificia, et rura aquis in exigua
et populis culta; degunt quoque in illa vineae familiae Salsan, varisque nationes
Axabum. Ad occidentalem partem Sionuan habet terram (c) Abadharum,

quorum regiones sunt populosae, arces munitae, arua por multa, pagi frequentes. Ex hac procedimus ad urbem Amaseth, in qua vines sunt multae, palmae raris; cuius cives utuntur aqua magni cuiusdam lacus fontibus scarentis: Inde ad Robda urbem parvam quasi Castellum, multis circumdatam vineis aruis latissimis fontibusque manantibus; cuius praeseda incolae possident armenta, et Camelos; hac in urbe est puteus altissimus, et odes illa firmissima memorabilis apud scriptores: distat autem haec a Sanaa statione una. De urbe Sanaa egimus superius suo loco in climate primo. Totum iter a nobis descriptum conficitur a Coxabannis spatii viginti stationum.

Porro Via, quae ducit a Mecca ad Dhi-Schaim deterrae (a) Chaulam est huiusmodi. A Mecca ad Maleccan hospitium, indeque ad Ialamlam montem interiectis ab oriente ad occidentem, in quo est hospitium pentibus Thame, habes stationem unam: Tum ad domicilium quoddam solitaxium, in quo est fons aquae, stationem item unam: ab hoc ad Cairna pagum exiguum, ubi sunt duo putei stationem unam. Nunc ad Darca, et Olbob duo oppida populosa, stationem unam. Ab his ad Habocia pagum parvum, aquis abundantem stationem unam. Sum ad Canonra diversorium, in quo habetur puteus stationem item unam: Deinde ad Bajat-Haxan hospitium, in quo manent adhuc reliquae Arabum, et exstat puteus aquae suavis, stationem unam: ex hoc ad urbem Hali parvam mari adiacentem aequa supra suo loco mentionem fecimus, stationem similiter unam: ab urbe Hali maritima ad flumen Sancam, quod fluit usque ad urbem Sancam, stationem unam: inde ad Bajat-Lactan, quam superius memorabimus cum describeremus viam Sanaa, stationem unam: Sum ad Haxan-Alcaxin oppidum parvum, populosum sament, et in quo habes riuos aquarum currentium, et palmas aliquot stationem unam: Sum denique ad Chaulam Dhi-Schaim arcem munitam, cuius incolae sunt fortes, ac robusti. Omnes praedictae regiones sunt in terra Teham, quae est portio ^{de} Laman.

Terra vero Teham sunt montes interiti initium ducentes a mari (a) Calzumgo, cui etiam praesentent. Et eorum partes aliquot tendunt in plagam orientalem. Porro limites Teham hi sunt; ab Occidente terminatur mari Rubro, ab oriente montibus protensis a Meridie ad Aquilonem. Longitudo eiusdem, a Vergia ad Adem velis litorea, est duodecim stationum; Latitudo vero ipsius, a montibus usque ad ditionem Alabeorum, quatuordecim est: habet etiam a parte sui orientali urbem Sada, Flaus, et Nageran: et a parte septentrionali Meccam et Pieddam: a meridionali Sanaa, ad distantiam decem fere stationum. In terra Teha

Tehamq sunt Arabes exabundi ex omni stirpe. Mecca rexo est centuum, ac meta ha-
 bitatorum Peninsulae (b) Arabie, videlicet, regiones laman. Nam à Mecca ad Sanaa
 est intervallum viginti stationum: et ab eadem Mecca ad Zobaid stationum totidem:
 rursus à Mecca ad Jamama intersunt stationes una cum viginti: Item à Mecca ad Da-
 masum stationes triginta et ab eadem ad (a) Bahaxain, stationes viginti quinque.

Sexta Pars Climatis Secundi.

(a) i. duo ma-
 xia.

Regiones habitatz et provincie celebriores, quæ in hac sexta parte 2. climatis conti-
 nentur sunt Sioxas, et Baija, Tabala, Ocadh, Nagexan (aa) Olu-Tahseb, Tdhafax, Ma-
 reb, Seger, et (b) Sofl-lahseb, Seeban, Fladhxamut, Sux, Calhat, Mascat, Sofax, Ofax, So-
 al, Alanea, Soxooman, Bthxun, Hoxera, Fladhxama, (c) Caxiatain, Yagexa, Yaxema, (d)
 Maaden-Alnoxia, Salamia, Banca, Afseh, Hagiax, Baxman, Hobal, et Siolofax. Ex-
 terea in parte manus Persiæ isti comprehensa sunt insulæ Abxon, et Heber, Kis, et
 insula Ben-Caian, et Dordux, et duo montes Cosaix, et Oüaix. Complectitur hæc eadæ
 pars de terra Kerman, Sanaiaia, et montes Mascan. Omnes autem hæc regiones sūt
 primariæ, cultz nationibus, ac populis, de quibus mox, Deo iuvante.

Itaque dicimus urbes Sioxas, Honiian et Nagexan esse regiones vicinas et inter Sioxas
 et Honiian haberi stationes quatuor, inter Honiian et Nagexan stationes sex, idemq;
 spatium esse inter Sioxas et Nagexan. At rexo Tabala est unum e castellis Meccæ,
 distatque à illa stationibus quatuor: Tabala autem est urbs exigua scatebrarum flue-
 tis rixigua, distans à Baija milliariibus quinquaginta. Similibet à Baija ad Sioxas in-
 tersunt quatuor stationes. À Tabala ad forum Ocadh tres stationes; forum istud est
 pagus populosus, quasi urbs, possidens ruxa, palmeta, et copiam aquarum: et in ipso ce-
 lebrantur nundinæ sermel in hebdomada, die scilicet Dominica, qua die mercatores eo
 se conferunt varijs um mercium generibus, quas earum partium incolis utiles esse noxiūt.
 adveniente autem nocte recessitum unusquisque in proprium locum. Forum hoc distat
 ab urbe Nagexan quinque stationibus.

Tdhafax est metropolis lahseb: exatque Tdhafax progenitis temporibus de numero
 maiorum celebriorumque regionum. Ab urbe Tahseb, quæ vocatur Tdhafax ad Dhamax
 XXXVI. M.P. et similibet à Dhamax ad Sanaa XLII. M.P. ab Olu-Tahseb ad ancem Nagiah
 milliaria XXXVI. et à Nagiah ad Chond castellum populosum, cultum, gente quadam
 Chaudan milliaria XXVII. habentur in eo putei, et est situm super magno colle. À Chond
 ad Sanaa CXL. M.P. À Tdhafax autem ad Alac ancem munitam XIV. M.P. et in hac
 morantur nobiles Arabes antiqui: extant in ea fluentia aquarum, et aliquot pal-
 mg. Ab hac ad ancem Sofl-lahseb, ubi sunt palmz, et rivi aquarum e suavisibus fon-

(b) Arabiz, hodie Vocatur cam Peninsula, quod sit inter duo maria. (a) i. Pars superior. (b) i. Pars inferior.
 (c) i. duo castella. (d) i. fodina forata.

millianar. et non procul ab ipsa reus mare est oppidum Dhaman. A Maschate ad Sohan,
et hę sunt duę vrbes populose, CCCCL. M. P. Vrbs Sohan est ad oras maris Persici, est
que antiquissima vrbum Oman: et p̄cipis temporibus ab ea passim cobantur naues Sinicę;
verum tamen iter illud ideo cesavit, quoniam in medio mari Persico, ex regione Mascate,
iacet insula quedam **Mis** appellata quadrata figura, longitudinis XII. M. P. totidem
que latitudinis: distans a Sohan spatio duorum cursum, opponitur eidem insule,
et Jexxa Iaman, (a) distansque ab inuicem spatio vnus cursus: et vicibus Koxman
opponitur illi. Taurer. respiciunt autem Sohan in continenti ad distantiam duarum
dierum, duę regiones vicinę, propę quas est flumen quoddam Falg vocatum, et eam
vna nuncupatur Soal, altera Sofox: vnt autem hę duę parue vrbes habitate, ru-
xibus, palmetis, fructibusque abundantes, magnitudine non multum discrepantes.
et vniueque portum prebet predictum flumen Falg; Jexxa vero in qua est continen-
tia, appellatur Taxua. Ad iter dimidiatę diei ab his vrbus adest (a) Mang vrbs
parua in radicibus montis, qui dicitur Scioxm: et in ea habentur palme, fontesque
aquarum, et est ad ripam fluminis Falg. A Mang ad Soxooman, Occidentem versus,
duę sunt stationes; atque hęc iacet in ima parte eiusdem montis Scioxm, qua per-
cellit flumen Falg, quod flumen est magnus, et cuius illud extant vndique; oppi-
da, et edificia non rara, usque ad mare in quod influunt penes oppidum Dioloffan.
At vero plerique habitatores Oman vnt (b) Schismatici.

Ceterum inter Nagę, et Oman interiectę sunt
solitudines latissimę. Et a Jexxa Sohan ad Jexnam (c) Bahrain est intervallum vi-
ginti fere stationum. Iter autem ab Oman per desertum ad Meccam, aliasque par-
tes est valde aridum, ob crebras solitudines, et raro habitatores; qua propter navi-
gis itera ad vrbes Aden, et ab Aden postea accipitur ad placitum iter mariti-
mum, aut terręstrę. Eademque ratione a Sohan, que est altera Oman, ab (d) Al-
bahain, septentrionem versus, habentur vię sulcatę perdifficiles ac periculosę ob
nixas, stupras, atque inuasiones, quas Arabes in se perpetuo exercent, ita ut via-
tor nullam desca vita, vel bovis habeat inter eos securitatem. Jexxę Oman,
ex parte Occidentali, declinando ab septentrionem, confinis est Jexxa Iamanę, cuius
vrbus est Hapian modo diuina, quam Jaman antea Regina Iamana gratis duę tem-
pore inhabitabat. Iunguntur huic Bahra, et Valamia duę vrbes, mensura edificij,
et limitum angustia parę

Itaque a Iamana patet via ad Meccam, et est huiusmodi a Iamana

(c) **Aladh**, spatio vna. Hinc ad Chodaria spatio item vna. Sim ad Thania, vna item spatio
(a) videtur nomen. (a) **Soxio**, Mip. (b) Nempę deficiens a comunione Turcarum opinione (c) id est duo-
rum manuum. (d) duo manuum. (e) flumen

rim ad Uofa, Statio una, inde ad Udda, Statio una; Hinc ad Castellum Caxiatam, quod est in via
que ducit ad Basra, Statio quoque una. Et ad istud Castellum $\neq$ coincidunt viæ. A Caxia-
tiam ad Damra Statio una. Hinc ad Tangia, spatium idem. Tum ad Saxfa, Statio. Tum ad
Giadila Statio. Tum ad Falha, Statio. Tum ad Rotaiba, Statio. Tum ad Coka, Statio. Hinc
ad Ahtas, Statio. Tum ad Dhat-Ere, que est in Tehama, Statio. Tum demum ad hortum Ben-
Amex, indeque Meccam, Statio una. Cæterum inter Hadhama, et Hagiâz intercedit
spatium duarum stationum. Per vocem autem Aazdh, superius in hac lexica memora-
tam, intelligimus flumen Aftan, quod secat Iamâna à summo ad imum: cuius ad ripas
erant oppida habitata, arva lata, palmæ, atque arboræta. Cæterum vixi oppidorum nomi-
na hæc sunt: Monfazecha, Vabara, Caxfa, Abra, Baafa, Sal, Amexia, Nisan, Baxcat-
Dhahe, Salamia, Taudheh, Mecha, Megiana. Inter hæc oppida, que non multum distat
ab invicem, eadem fere spatia intercipiuntur; et quidem inter Salarnia, et Sal, Statio-
nis est intervallum, idemque spatium inter Sal, et Hadhama Iamâna.

Volenti autem iter facere à Iamâna ad Basram aberundum est à Hadhama ad Sal, spa-
tio unius stationis: indeque ad Salarnia Statio altera conficienda. Postea transigende tres Stati-
ones per desertum extensum usque ad Menab, et singulis Stationibus divertes ad aquas puteorum
in locis solitariis. Dein agende tres alie Stationes ad Samman; et à Samman ad Tangia, cuius ter-
ra confinis est terræ (a) Albahain, Statio una. Undeque ad urbem Kadhema dictam Stationis
quatuor. A Kadhema ad Dahaman oppidum Statio una. Denique ad Basra Statio una. Aliam
quoque via est ab oris maximis Hagiâz ad Basram seu littora, sed nullæ in ea reperiuntur
habitationes

At vixi Maaden-almocha est oppidum grande, habitatum: et in illud conveniunt gentes
Basæ et Cuff, cum peregrinantur in Meccam. Et qui Meccam petit, procedit in primis à (b) Dhat-
aliamin ad Casalam diversorium Arabibus cultum, spatio quadraginta sex milliarum, inveniet
que ibi puteos aquæ salis. Undeque ad (c) Batn-Nachl oppidum aquis et palmis abundans, trigin-
ta sex conficiet milliana. Postea ad Taxef hospitium inhabitatum ubi sunt fontana aquæ pluvia-
lis, millia viginti duo. Postremo Meccam, millia quindecim.

Præterea diximus superius maxe Persicum habere suum exitum è magno maxi Indico
esse que illud cum alveo, tum undis diversum à cæteris maxibus ac sinibus; Diximus quoque esse
in ipso, qua parte respicit litus Iaman duos montes Cosaix, et Ovaix, et ex diversis horum monti-
um haberi locum illum Dordux vocatum et maxe hoc appellari eo in loco maxe (aa) Sha-
zera. Dordux exco est locus in quo aqua perpeduo, et sine ulla temporis intermissione, aut
moxa in gyrum agitatur, quasi mola: cumque illuc forte incidat navis, aut aliud quippiam. Sem-
per circumvolvitur donec pereat. Locus autem huius aquæ est ad meridionalem partem insule Ben-
(a) dicitur maximum. (b) loci sacramenti. (c) intimum palmarum. (aa) Abundantia. (bb) sic dicitur à filio Abatidis.

Ben-Caiian est quinquaginta duorum milliarum, novem latitudo que distat ab insula Kis
 III. M. P. videlicet navigatione semidiei. Longitudo vero insule Ben-Caiian est quinquagoin-
 ta duorum milliarum, novem latitudo; eius habitatores sunt schismatici (b). Abtelhitæ;
 exnuntur ex ipsa montes Samaan; et prope illam est Dordux commemoratus, locus angus-
 tus prope montes Cosaix, et Ovaix, per quem transeunt pauci naviules, non autem naves si-
 nicæ. Hi vero duo montes sunt aquis ita cooperti ut nihil eorum appareat, at aqua ad ip-
 sorum fastigia perfringitur; et naves eorum locorum non ignari ea devitant. Voxagines
 autem ejusmodi tres inveniuntur, quarum una est hec prædicta, altera non procul ab insula
 Comax: 3^a in extremitate Sin inter Sitaç, et promontorium quoddam in mari præfatis, vocatū
 (c) Masat-saif, filij Affatac, cui e regione est insula quædam parva.

Pars septima Secundi Climatis

Urbes quas septima hæc secundi climatis pars comprehendit sunt, Kia, Kia, C'amaçil, Band,
 Cafr-band, Lizabur, Haur, Càmbele, Manhabeze, Dabil, Nixun, Faixura, Mansura, Randan,
 Affaca, Daxec, Masurgian, Faxdan, Kizaciam, Cadixa, Basmaç, Tubexan, Molcan, Siandux,
 Sandux, Dux, Atæ, Calæze, Bardæza, Meruam, Sadufan, Bania, Mamehel, Kambaia, Suba-
 xa, Sandan, Saimux, Fahalfahara, Rasec, Saryfan, Kusa, Kafed, Suna, Nodhaç, Mehyac,
 Falon, Calixon, et Belin. In hujusce partis mari continentur insula Taxa, et duo montes
 Cosaix et Ovaix, Dordux, et in insula Domail ~~com præfatis~~ in qua est urbs Kascahax: item in-
 sula Abicaman, insula Mond, insula Culan-Meli, et insula Sandan. In omnibus prædic-
 tis regionibus inveniuntur gentes ac populi diversarum religionum, vestituum atque morum;
 et nos, divino confidentes auxilio, aggredimur ea narrare, et que vix sunt commemorare.

Dicimus igitur partem hanc initium sumere e mari Persico, et a plaga ipsius
 septentrionali habere urbem Dabil, eamque distare ab ostio fluminis Mehxan tribus sta-
 tionibus, esseque illam in media via, que ducit ad Mansura. Faixur autem urbs est nec mag-
 na nec populo frequens, imminetque ipsi aux munita, et distat a Mansura paulo magis qu-
 am tribus stationibus. Mansura vero est urbs, quam a longe cingit brachium fluminis Me-
 hxan, cum ipsa sit a latere occidentali præcipui alvei ejusdem Mehxan; proxi Mehxan ad-
 veniens a suo fonte usque ad urbem Calæze, que est ad ripam ejus occidentalem, et distat a
 Mansura itinere diei, dividitur in duas partes: et præcipuus amnis tendit ad Mansura: al-
 terum vero brachium tergit in septentrionem ad partes Saryfan, ac tam reflectitur ad occide-
 tem, donec cum altera sibi sociâ parte fluminis coincidat, fiunt que unum: coniuuntur au-
 tem fere milliaria infra urbem Mansura. Inde pergit ad Faixur, tum in mare. Longitudo
 autem Mansuræ est unius fere milliaris, latitudo milliaris.

(b) Sic dicitur a filio Abatoni (c) i. descensus.

At vero urbs Mamehel est inter Indiam, et Sindam, et non procul ab ipsa, occidentis
versus, dividitur flumen Meixan duas in partes, et pars uberior decurrens ad occidentem allu-
it texum Mansurq, qui iacet à latere suo occidentali: pars altera defluit in septentrionem, ma-
gis tamen ad occidentem inclinatur: et rursus flectitur ad septentrionem, ac postea revertitur ad oc-
cidentem; atque ad duodecim millia à Mansura denovo coniungitur cum altero brachio ut di-
ctum est.

Urbs Calere est è via semota, sed tamen proximi ad eam se conferunt ob pyrlaxas incolarum artes,
et negotia: distatque à Mansura longè stationis intervallo, hoc est, XL. M.P. A Calere ad urbem Sa-
rusan tres inter sunt stationes: est autem Sarusan pyrlaxas magnitudinis, fontibus ac fluvij abun-
dans. Ab hac ad urbem Manhabere tres item habentur stationes, occidentem versus. Et ab hac ad
urbem Fixabur stationes sex. Et similiter ab urbe Manhabere ad Dabil, stationes duæ. Et via,
que ducit à Dabil ad Fixabur, transit per Manhabere; et inter Manhabere, et Fixabur me-
dia est urbs quedam parva habitata, Staux appellata. Urbs autem Fixabur est incolis et mex-
icatoribus frequens, pertinetque ad provinciam Meixan, sub qua sunt etiam urbes Kix, Daxec,
et Rasec (atque hæc est urbs schismaticorum) item urbs Band, Casr-band, Affaca, Fahalfahana,
Mascan, Taiz, Belin; hæc inquam, omnes pertinent ad Meixan. Et vero Taiz est urbs parva, cele-
bris tamen, et populosa, vicius mare vicia, ad quam conflunt naues Persicæ, ab urbe Oman
vela facientes, Et ab insula Kix, que est in medio mari Persicò, longioris fere cursus
iter habetur. A Taiz ad Kix, stationes fere quinque. Et à Kix ad Fixabur duæ longè sta-
tiones, Et inter Urbem Kix, et urbem Exmaijl duo intercedunt climata finissima, quo-
rum unum vocatur Rahon, alterum Koluan. Hoc, nempe Koluan, continetur eius ditio Me-
ixan: alterum, scilicet Rahon, est intra limites Mansurq. Qui autem voluerit à Fixabur af-
cendere ad Meixan, accipiat viam urbis Kix, è qua devenit post duas stationes ad urbem Ex-
maijl et terra Meixan, ubi Fixabur parvam, aut certe paulo minorem, in qua non deunt
edificia, horri mixati, locaque amœna, et deliriosa, civibus etiam culta locupletibus. Ab urbe
Exmaijl ad urbem Câmbele, que mille fere cum quingentis passibus distat à maxi, duæ habentur
stationes. Et tam Exmaijl, quam Câmbele vici sunt inter Dabil et Meixan. Inter Fixabur
urbem et Daxec, trium inter stationum intervallum. A Daxec ad Rasec, stationes tres;
et in eorū urbis Rasec sunt Schismatici; contineturque Rasec sub se climata duo, quorum
unum dicitur, (a) Choxug, alterum Kixcaian; et partibus Kixcaian proxima est Mascan ubi
habitata.

De terra item Meixan sunt Fahalfahana, Affaca, Dand, et Casr-band. A Fah-
alfahana ad Rasec, duarum est iter stationum: idemque spatium est inter Fahalfahana, et
Affaca. Inter Affaca, et Band, statio una, occidentem versus. Et rursus inter Affaca, et
Casr-band, statio una, orientem versus.

Daxec Stationes tres intercedunt. Ab Bano ad Cafa-band, statio. Et a Cafa-band ad Kira-
 Stationes quatuor. A Mansua ad urbem Tubexan, Stationes sex quindecim: Urbes autem
 Tubexan proxima est Sakhag et terra Kexman. A Tubexan ad Faidan, Stationes quatuor
 decem: et ex parte eiusdem occidentali iacet urbs Kicaian. Et ab urbe Tubexan ad urbem
 Masnik, quae est in media solitudine, et ab hac ad urbem Moltan in extrema regione
 Sindae collocatae Stationes decem; Moltan namque proxima est Indig: et ab ipsa ad Pan-
 dur, quae sunt iuxta simul collectae, habetur spatium milliaris, et semis. Haec urbes
 tres sunt fortissimae structurae, et summae altitudinis, et suavis ac laevis aquis inni-
 git: adit illas praesens tempore Verno, et diebus relaxationis, atque solatij. Narrat
 autem Haucali sua tempestate Praesidem eius Urbis, ex more ab Avio suo heredi-
 ce accepto solitum fuisse singulis diebus Venenis equitare in Elephanto ab ipse suavis
 ad Moltan. Incolae Moltan sunt ut plerimum Moslemanni, ~~Ad plagam Meridionalem~~
 et tam Praefecti iustitiae, quam Praemas sunt ipsa Moslemanni. Ad plagam Meridionalem
 ab urbe Moltan ad urbem Sandua triidui est iter: Sandua autem est urbs populo-
 sa, divitijs abundans, virtute celebris, mercedibus, et populo perpolitio culta: habitatores eius vesti-
 bus exquisitis induti, optimaque vivendi ratione imbuti, cibis, et annona affluent. Fontem
 autem hae urbs esse et terra Indig: adiacetque flumini suavi, quod in fluvium Moltan ex-
 nerat se, eidemque ^{la} affluitur antequam alluat Samand, urbs Moltan, Ab urbe Mol-
 tan, restrictionem vestis procedendo, exat deextum attingens oras Tubexan orient-
 tales. Et a Mansua ad primos limites Nodha ubi est urbs Kir decem sex Station-
 tiones habentur. Et a Nodha ad Taiz, quae est in extremis finibus Meccam Sta-
 tiones undecim. Urbes autem, ad quam concurrunt gentes Nodha ad vendendum,
 emendum, aliqua negotia peragenda, est Candaijl. Porro Kicaian est clima,
 quod communiter vocatur Abil, cultum est Moslemanni, alijque: distatque Can-
 daijl a Mansua spatio decem sex Stationum. Praeterea de regionibus Sindae est
 etiam urbs Chaun=chaya, Cusa, et Cadixa: atque haec sunt tres urbes parvis
 magnitudinis. Et ex uribus Tubexan sunt Mehjac Kicaian, Suxa, Iardan, Kof-
 xan, et Masugiam. Inter urbes Tubexan, et regiones Mansuae intercedunt Cam-
 pi, et solitudines latissime: et ultra illas quoque vestis Aquilonem ad Sagostan ex-
 tant solitudines asperae ac perdifficiles. Et haec ipsa ad urbes Tubexan est intervalum XLII.
 M. P. Et a Masugiam ad Daxec-Iamanz, CXLII. M. P. Et a Daxec-Iamanz ad Firabus
 uris Firabus cum, 6, CLXXV. M. P. Atque haec sunt cunctae regiones Meccam Sin-
 dae, et Tubexan. Similiter a Tubexan ad Masugiam, milliaris mille septuaginta.
 Regiones vero Indig Sindam tangentes, sunt Namchel

vrb. Kambaia, Subana Chabixun, Sandan, Masuya, et Saimux; insule autem
 maritime, que ad eandem pertinent, sunt Suicaman, Mond, Kulam-meli, et Sandan.
 Proxime regiones Indis proximae sunt et inter caeteras Mamhel, Kambaia, Subax, Afa-
 vel, Stanabel, Stendan, Saimux, Siandux, Sandux et Raupala in solitudine Calbata, Axooft,
 Nahxotaxa, Lahaxer, alique. Inter has et Manfuxam intercipitur spatium novem statio-
 num et inter urbem Mamhel et urbem Kambaia, spatium quinque stationum; Kambaia dis-
 stat a mari tribus P.M., estque urbs per se formosa: et ex ipsa videtur licet nares profuscentes,
 alias portum in ipsa capientes: Possidet opes atque mexces quamplurimas, undique ad illas ad-
 vectas, que deinde in partes universas distrahuntur. Eadem pagetata sita est ad flumen, per quem
 nares inceduntur, et ancoras iacent: aquis abundat, imminetque illi arx munita. Ab urbe
 Kambaia ad insulam Abicaman est navigatio diei ac semis. Eodemque modo ab insula Avica-
 man ad insulam Dabil, que est in primis Indis limitibus, cursus duo. Ab hac ad insulam Mond sex
 millia pass. et ab hac ad Coli, passus totidem. Et a Coli, fereus litus, ad urbem Subaxa, quinq.
 fere stationes: distatque Subaxa a mari, milliari fere cum dimidio, estque urbs frequens atque
 populosa. Et ab urbe Subaxa ad urbem Sandan, que distat a mari, uno item milliari cum
 dimidio, quinque prope indrum stationes. Ad latus eius orientale habetur insula nomine ab-
 ipsa desumens, ampla limitibus, et seminibus, palmis, atque Nexegil opulenta; in qua et-
 iam nascitur (a) Cama, et (b) Chaxoxan: referturque in numerum regionum Indis. Ab ur-
 be Sandan ad urbem Saimux quinq. habentur stationes. Post quinq. millia passuum a Culam-
 Meli invenitur in mari insula Meli dicta, in qua oriuntur arbores pipere: que arbores nullibi
 reperiuntur, nisi tribus tantum in locis, nempe hic, aut in (c) Candania, vel in Sexabtan. Habet
 autem ea arbor truncum viti magis quam alij arbori similem, folia hexag. volubilis similia,
 longiora tamen et botros habet similes botris Sciabica singulis folijs ab inbrium injurijs
 protectos, eunque ad maturitatem pervenerint, colliguntur: grana autem alba, que in pipe-
 re deprehenduntur, sunt ea que leguntur antequam perfecte maturecant. Narratque Filus
 Chordadebe inclinare sese folia super huiusmodi botros dum pluit, eos que a pluvia defendere, ses-
 sante pluvia sese attolle, ac de novo se inclinare si rursus imber deciderit: at hoc persequitur
 videtur. Caeterum Kambaia, Subaxa, Sandan et Saimux sunt omnes de regionibus Indis: et in-
 ter regiones ejusdem hac in parte contentas sunt etiam Stanabel, et Afabel duae urbes populosae.

Octava pars Climates Secundi.

Octava hae 2^{ae} climates pars complectitur de terra Indis regiones maximas ad litus maris In-
 diae sitas. Ex ijs est Berub, Beruh, Sandabux, Mana, Fandaxina, Sexabtan, Kedaian, Sibe, Kem-
 can, Luluax, Conga, et Samandaa. Regiones autem mediterraneae sunt Dola urbs, Stanabel, Nahxo-

(a) Cama est arbor e cujus ramis desumuntur haest lancearum. (b) Chaxoxan est genus radicum mixtae longitudinis
 e quibus etiam conficiuntur haest lancearum. (c) Insula Candania.

Nahroana, Candahar, Romela, Calbata, et Argost: atque omnes istae sunt ad initium solitudinis. Item Cabel, Choias, Hasec, Murides, Madaiar, Thonna, Doda, Minamax, Maloh, Nisafet, Atrasa, Nozia, Casmia inferior, Mahdaxa, Caxamut, Casmia superior, Cgennaug, Rastanaded. Ex insulis autem Indici quae in partibus huiusce maxis continentur sunt Malac, Balabac, Naruamohi, Moscha, et Samandax.

Et verò Bezuh est urbs magna estque portus advenientium ex Sin, et ex Sinda: distatque à Saimua bidui itinere. A Bezuh ad urbem Nahroana octo habentur stationes pex terram spatiosam montium expertem; et thedis itea conficitur ex una in aliam. Intex Bezuh et Nahroana duae intercedunt urbes quaxum una vocatur Hanaiuel, altera Dolca, magnitudine non multum dispares, distantque ab invicem statione non tota. Urbs enim Dolca adiacet fluvio cuidam, qui se exonerans in mare, efficit ibi sinum, et ad latus occidentale sinus iacet urbs Bezuh, quae etiam ab aliquibus appellatur Bezuti. Porro Hanaiuel et Dolca sunt ad radices montis ab aequilonari parte illarum extensi, Undaxan vocati; et prope urbem Hanaiuel est urbs Asaiuel, tres autem urbes istae qualitatis, magnitudine, incolarum moribus, eorumque vestitu nequaquam differant: et unaquaeque illarum habet mercatores, et negotiationes, quorumque luculentum.

Rex autem Nahroan maximus est, et vocatur Balahana, possidetque exercitus et elephantes, colitque idolum Bodda: gregat in capite tiaram auream, induiturque stolis auro contextis. Equos conscendit semper: et semel equitat singulis hebdomadibus, equitantesque cum eo centum fere mulieres, nullo praeter ipsas alio comite. sunt autem vestibus auro indue, pulcherrimis decore ornametis, aurea aequae argentea monilia manibus pedibusque gerdantes, sparsis pex laepta comis: simul iocantur, et aliter aliter impellunt, Rege praerente. Praeconsules vero, et militum duces non equitant cum illo, nisi cum egrediantur praeparatum adversus hostes suos, aut contra eos, qui aliquid dominij sui usurpare tentaverint, vel in vicinos Reges, eius regionum aggressores. Habet autem elephantes plurimos, in quibus praecipue consistit exercitus, sui robore. Regnum hoc hereditario jure providetur à regibus suis, qui omnes uno invariabili nomine vocantur Balahana, quod significat Regem Regum. Ad urbem Nahroana multi se conferunt mercatores Mollemanni ad negotiandum; et Rex ejusdem urbis honorifice suscipit viatores illuc appellentes, eorumque bona custodit.

Praeterea habitatores Indiarum tali sunt equitate beneficio naturae imbuti, ut nihil praeter equum committant, atque ob tantam, tamque conspicuam justitiam suam, fidelitatem in promissis et foederibus, ne non moxum probitatem, cum optima fama, tum frequentiam ad veraxum conuictu celebres reddantur ipsi, omnesque illarum partium populi; indeque fiat ut regiones eorum sine populosis, status felix, atque pacatus. Et

verò innox et ceteros totius populi mores, quibus eorum animus ad sectandam veritatem, falsitatem verò detestandam propensus commendatur, est ut si quis faenus aliquod alteri crediderit, eumque quovis in loco offenderit, ducat lineam foenerationis in terra quasi circumulum, et debitorem in terra circumulum introducat, isque obediens, ac libens ingrediatur, ne unquam inde exeat, nisi prius vel debitum solvat, vel à creditore veniam assequatur.

Cibus autem generis Πάρκοαζ sunt oriza, ciceres, fabae, faveoli, lentes, meise, pisces, et animalia naturalem mortem obvenia: nam volatilia, et animalia magna aut parva nulla jugulant: boves autem sunt eis omnino interdicitur: imò istis cum moriantur, peculiari praeteris jumentis prius regio sepeliuntur: cum vero servituti atque operi fuerint inutilis, subtrahuntur labore, cura illarum geritur, atque suppeditatur alimentum, neque amplius adhibentur, humeris illarum ad servitutem donec moriantur.

Indi mortuos suos ambulant, ne vivuntur sepulchris. Rege verò occumbente conficiunt circumum corpori eius proportionatum vasis amplum, et duobus circum palmis album, cui coronata deaurata oblecto super imponunt Regem cum ornamentis funebribus, illumque per urbem muerfam circumducunt venis suis, trahentibus: caput eius est apertum spectantibus, et comae super deaurata pulcherrime captata, clamante praesone lingua Indico, atque dicente verba, quorum sensus Arabice est: O homines, ecce Regem regnum dalem filium talis: Vixit in regno suo gaudens ac potens sex vel sex annis: En ipse modo defunctus est manumque aperuit omnibus, qui possidebat, nihil habens rerum quarum possidebat, necque illum valens a suo corpore malum accere: memento te ipsam eius ad quod perventuram estis, et ad quod reverturam. Haec omnia praesert verumore Indico. Tali autem regis per urbem circumductione absoluto, educunt eum ad locum ignis, quo reges suos defunctos combustione consueverunt, eumque inticiunt in regnum donec absumatur.

Indi non multum contristantur in funibus, necque nenas dicunt. Paro incolae cumtaxum regionum Indiarum Sindh finitimarum inter quos Moslemanni sunt permixti mortuos suos noctu clam sepeliunt domi suae, veramque super ipsi implantant, non tamen eos lugent, nec magno more provecuntur, ut praediximus. In omnibus regionibus Balahare licita est fornicatio praeterquam cum feminis coniugatis, quod si cui vias libuorit cum filia, aut uxore sua, matertena, aut amunicula, modo non fuerint maritate, commiseri libere poterit.

Eodemque modo frater cum uxore.

Urbem Bexub maximam prospectat in maxi insula Malac, que multo pipere affinis
 et distat ab insula Sandan spatio duorum cursum. Et ab hac insula ad insulam Balabax
 bidui est iter, et ab hac uixesse capiuntur sig ad insulas Indis. Ab hac eadem insula ad (a)
 Logiat-aloboma bidui quo est interuallum. Ab eadem quoque insula ad insulam Sar
 xandib est navigatio dici et amplius. Ab urbe Bexub, uetus oras maxima, ad urbem
 Sandabux quator insunt stationes; Sandabux autem aiacet magno uinui, in quo naues
 ues lanceas iaciunt; estque urbs Emporetica, et edificij, atque opulentis Arundinis
 diues. Distat ab hac, Nana urbs maxima itinere quatuoridui: est Nana urbs conspicua,
 magno aiacens uinui, quem naues ingrediuntur, in eoque quiescunt, et exinde vela
 faciunt. In eius montibus ac terra nascuntur. Carra, et Spodium a Nana ad urbem Sand
 xaxinam uetus litus, positam quator sunt stationes; Sandaxina urbs est ad ostium flui
 minis e partibus Manibax excurrentis, in quo quiescunt naues Mercatorum adueni
 entium ab insulis Indis, necnon navigia Sande. Supereminet huic urbi a septentrione
 mons magnus atque sublimis, multis consitus arboribus, oppidis cultus et armentis cuius in
 radicibus oritur (a) Cacqela, que inde in omnes orbis terrarum regiones (digo) fines expor
 tatur. Exmine Cacqele nihil est similius herba cannabis, habetque siliquas, quibus semina
 includuntur. Ab urbe Sandaxina ad urbem Sexabtan populosam ad paruum flumen collo
 catam, habetur spatium quinque stationum. A Sexabtan ad Hange, et Baicasax duas urbes
 maximas propinquas est iter dici. Hinc ad Kelcaian idem est spatium. Et idem quoque interual
 lum est inter Kelcaian et Lulu atque Conga. Terra uero Kelcaian producit copiam Bexilli cuius
 planta per similitis est oleandro. A Conga ad Samandax triginta numerantur miliaria: habetque
 urbs ista insulam magnam eodem nomine appellatam distantem navigatione unius horz. Hanc
 insula frequens est cum populo, tum mercatoribus undique confluentibus, distatque ab insula
 Sandandib navigatione quatuordecim. A septentrionali parte urbis Samandax habet urbem
 Casmix interiozem, post septem stationes. Urbs Casmix celebris est inter Indorum regiones. Simi
 liter a Casmix ad Caxamut stationes quatuor. Rursum a Casmix interioze ad Cgennaug urbem
 pulchram, meribus abundantem septem fere stationes; Rex nomine ab ipsa desumpto uocatur. C
 gennaug; est autem extructa huc ad magnum flumen, quod influit in fluvium Moselle,
 cuius fluxus Moselle mentionem facit Autor libri Mirabilium, et ait hunc esse illum
 quia apellatur fluvius aromaticus, ortum habet e monte Carem, cuiusque latus urbis Af
 naband, indeque tendit usque ad radicem montis Luine, atque illinc ad latus urbis Kol
 caian, hinc influit in mare; ad utranque eiusdem ripam nascuntur herba aromatum gene
 ra, inde et nomen sortitur. Inter urbem Sandand, et urbem Casmix exteriorem habetur
 spatium quator stationum, Casmix uero cetera inter urbes Indorum fama celeberrima:
 (a) Caxdamomum.

eius inuolq; bellant aduensus Casar. Taxac. Ex urbibus autem Czemmaug est urbs Anaja,
 que distat ab urbe Casmia exteriori vix stationibus; ura est propé flumen Ganges Indig,
 est que pulchra edificij ampla, aquis iniqua per multos: et est vnum ó propugnaculis
 Czemmaug, attingens Kabel ad terram Sahaior usque. Ab urbe Anaja ad urbem Taná-
 set veius flumenque Ganges Indig constructam, quinque habentur stationes. Et ab hac
 ad urbem Mádeian veius flumen Ganges stationes septem. Et ab hac ad urbem Náheoa
 ra, que iacet ab occidentali ripa Ganges, totidem stationes. Ab urbe Mádeian predicta
 ad urbem Maloh, stationes quinque; et inter ceteras urbes habet etiam duas urbes Doda,
 et Thonna; distat autem Doda á Maloh stationibus quator; et inter Doda, et Thon-
 na stationes duę intercedunt. Similiter ó Muicides ad Doda, tres habentur stationes;
 Muicides rexó habet arcem minutissimam populum frequentem, mercatoresque: milites
 etiam ad custodiendum propugnaculum Kabel, que iacet sub latere montis cuiusdam
 maximi, conceptu difficillimi, inque nascitur magna res (a) Cang, et Chaizoran. Ab
 urbe Muicides ad urbem Candahar suam in particula quoddam montis prefati stationes
 octo: et per radices eiusdem montis facit iter ab una in aliam. Ab urbe Candahar ad urbem
 Náheoara habentur stationes quinque, inceptu auxipaxum. Kabel preterea est ex urbibus
 Indig contemineris regionis Tacharastan, et est urbs conspicua dimensionis, atque pulchra-
 rum edificiorum: eius montes sunt optimi ligni anomatici feraces: ipse vero producit
 Noregii, et Myrobalaros Kabelinos vic ab eadem dictos; nascuntur enim in montibus
 illius. In montibus etiam Kabel inveniuntur fodinz ferri celeberrime, et humanis vsibus
 aptissime, producunt enim feruum aurum, et venustum. Pidet etiam Kabel regiones
 multas, e quibus est Azerlan, Choias, Chabax: habetque arces, pagos, atque edi-
 ficia non rara. Ab urbe Kabel ad Choias quator intereunt stationes. A Choias ad
 Nafec, stationes quinque. Ab Nafec ad Kabel, tres. Auxis ab urbe Kabel ad urbem Kálbata,
 stationes quator. Et urbs Kálbata, ac Romela vix vult ad eam planitieci portectę inter
 Molcan, et urbem Regostan. De regionib; iacentibus ab orientali parte Molcan est urbs
 Argoft, inter quam et Candahar stationes quatuor intercipiuntur: totidemque statio-
 nes inter Argoft et Molcan. Utroque inter Argoft et urbem Romela stationes decem.
 Inter Romela et Kálbata, tres. Totidemque inter Argoft et urbem Sandux. Atque hæc
 sunt que narrantur occurrere de regionibus in ista parte contentis.

Nona Pars Climatis secundæ.

Varias complectitur nona hæc secundæ climatis Pars urbes Indicas atque Sinicas:
 Et quidem ex Indiis est urbs Anxifin ad litus maris Salsi apposita, Lucqin, Cacala, et
 Atxasha. Et Sinicis autem regionibus sunt Taxbagharbe, Caitashora, Kasaghara, Chaighon, Aqgi-
 (a) e quibus conueniunt hæc lanicæ.

Aſſigina, Eſſigina, Buxa, Tucha, Atraghan, et Cannabul. Et in maxiſtis incluſo habentur
inſulæ Auxiſin, et Seiaſa.

Poxno' urbs Auxiſin parva eſt, propè lituſ collocata, nec niſi eius inſula celebrata, quod et
còitu maxima et montibus atque arboribus ſit frequentiſſima. Ab Auxiſin ad Lucgin tri
habentur ſtationes ſecus lituſ, atque hæc eſt urbs formoſa propè maxe, ad oram ſinus cuiuſq;
aquis dulciſ ſita, quæ maxe ingrediuntur. Ab hac ad urbem Atraghan populofam et ad oram
maxe iacentem ſtationes ſex quatuor; hanc urbem proſpectat intra maxe inſula Seia-
ſa, incolis, et viatoribus non infrequens, diſtans à litore minus quam ſemicyſſu. Feſtus au-
tem eſt in prædicta inſula puteus ardentem quandoque ignem exornens, quandoque vero
tranquillus, incendioque pacatus. Ab ea urbe ad urbem Caitaghona maximam ad aquæ
dulciſ æſtuarium ſitam, ſex habentur ſtationes: atque hæc quidem urbs eſt conſpicua mex-
ibus, et luxu non ignobilis, et recensetur inter regiones ſin. Inter hanc et ſanſ (quam per-
tinere quoque ad ditionem ſin, diximus ſuperius climate primo, ubi etiam de ejuſ inſula) tres
interſunt ſtationes. Inter Caitaghonan, et Kaſaghana urbem in terra ſin ſtationes quatu-
or. Ab urbe Kaſaghana ad urbem Chaighon ſtationes octo. Et ab urbe Chaighon ad urbem
Aſſigina de regionibus ſin, ſitam propè fluvium in Chamdan influentem: nec non ^{ab} Aſſigi-
na ad urbem Tucha ſex dierum itex habetur; Tucha vero iacet ad magnum flumen Kal-
he ſinicum. Ab urbe Tucha ad urbem Buxa ^{per} bidui habet itex, ſi prædictum flumen Kalhe
deſcendas, quatuor ſi terram capias. Ab urbe Buxa ad urbem Kaſaghana nupè memo-
ratam, ſtationes octo. Et ab eadem Buxa ad urbem Eſſigina, ſtationes ſeptem. Ab Eſſigina ad
Kaſaghana, ſtationes octo. Poxno' Eſſigina eſt ad flumen quoddam influens in amnem Bâ-
hanec. Ab ipſa ad Taxico ſeptem ititer ſtationes. Rurſus ad Eſſigina ad Atraghan ſtationes
quatuor. Eſtque hæc ad magnum dulciſ aquæ ſtagnum, cuiuſ centro nullum invenitur profunduſ:
aqua ipſius in nigredinem verſe, præducitque piſces habentes roſtra nocturnum vultuſ ſimilia, co-
pitibus exiſtas gallorum inſtar gerentes. Feerunt autem incolæ Kaſaxan-Taxac idem illos ef-
ficere in homines, quod (a) Aſcanax, ſcilicet libidinem, et appetitum coibus exuberantem ex-
citare. Ab urbe Atraghan ad urbem Cannabul ſtationes quatuor. A Cannabul ad Tucha ſex
ſtationes. A Lucgin maxima & terra indorum ad Căcala, itex ſeptem dierum. Vbi Căca-
la verico abundat, cum eiuſ ciues maximam borbyum copiam enutiant; verpes Căca-
lice, et vericum Căcalicum ab hac urbe denominantur. Ab urbe Căcala ad urbem Caſ-
mua decem numerantur ſtationes. Ab eadem quoque Căcala ad urbem Atraghna, ſtatio-
nes quatuor. Et ab Atraghna ad Atraghan ſtationes decem

Denique flumina Indica hac in parte contenta ſunt
Băhanec, Kalhe, et pars fluminis ſinorum magni Chamdan. Flumen Băhanec Ind-

rum exedita ē monce, qui remoriam Indig partem Aquilonarem cingit, et exorians per
latus orientale raris Anapa ad usque osium fluvij Cicalo mari sese iungit misce
que penes urbem Paricis. Inter Sinuum fluvij est Kalhe: et habitatores Sinuay
ad usque ipsius ripam serpentes conueniunt quadam Muncu, ut si quis eorum
facinus aliquod perpetauerit eoque lustrare se Voluerit confectat se ad hunc flu-
uium et hominum durbis astantibus, eique felicitatem precantibus, et gloriam, acque
q̄ternitatem auspiciantibus, in flumen se in mergat, et moriatur.

Decima pars Climatis Secundi.

Decima hęc secundi climatis pars continet regiones Sinuum orientales, nempe
urbem Suya, Sinicam, Saala, Taxama, Sinia Sinuum, Ahalda, Sadoho, Bagch, Bas-
haiax, Casia, et Vaxequia. Et ex insulis que sunt in mari orientali, continet insulam
~~Namaneg~~ Namaneg, et insulam Sabata.

Et fluminibus autem magnis que completiua, est flumen
Chamdan Sinuum, cuius ad orientalem ripam est apposita Suya Sinia: Equa ad urbem
Caietua habentur stationes quatordecim. Similiter ab eadem Suya ad urbem Sinia Si-
nuum, stationes vndeceim. Item a Suya ad urbem Saala, iter octo dierum; Et ab hac ad
Sinia Sinuum stationes vndeceim. A Saala ad Taxama stationes octo. Quas ab
urbe Sinia ad urbem (a) Ahalda, stationes octo. Pariterque ab Ahalda ad Bagch statio-
nes quatuor. Et ab urbe Bagch, Bagch ad urbem Sadoho stationes etiam quatuor; Sadoho
vero adiacet paruo flumini, quod in mare orientale se exponat et vbi quatuor statio-
nibus est ab ipso mari distita. A Sadoho ad urbem Bashaiax nouem stationes. Et ab urbe
Bashaiax ad urbem Casia, stationes octo. Et ab urbe Casia ad urbem Vaxequia populosa
quatuor stationes. A Casia ad urbem Bagch stationes decem. Totidemque ab urbe
Vaxequia ad urbem Bagch.

Porro flumen Chamdan Sinuum maximum est, et habitationibus adia-
centibus non infrequens. In hoc memoxat autor libri Mirabilium esse arbozem ingens-
sem, vrbilimem, que ex seruo compare dicitur vocatum lingua Indica, Banrciul, fabri-
catam, firmatamque in profundo fluminis, Eleuatam ab aqua decem fere cubitis, et plus
cubito latam, tres habentem in summitate ramos exarros, acuminatos et quasi igni-
nem acutos. Prope ipsam sedet homo quidam legendi librum, ac fluium his verbis com-
pellans, O prene benedictionum et venientia paradisi: Tu emanas a fontibus Paradisi, quos et
hominibus ostendis. Beatus qui hanc arbozem conscenderit, seque super columnam istam
redoxie precipitem. Nunc remonibus aliquis vel aliquot ex astantibus commori conscendunt

arbores, veque super columnam prolicientes incidunt in flumen, et recantur; et qui ibi ceciderunt homines deprecantur illis beatitudinem aperiuntem Paradisi, et gaudia eterna. Fletus autem fluvius Kanac in hoc flumen influere.

Infulam Rexo Nammarog, que est in mari orientali, nauis Onaxum simul conuenites ingreduntur. Nammarogque auctor libri mirabilem esse in hac infula gentem Caudatam, cui nominatur Rex ex ipismet. Et que hactenus ex posuimus, animis sufficiant curiosis. Neque huc determinata clima reuendum. Deo que laus immensa.

CLIMA TERTIUM.

Cum iam superius recensuerimus in ³precedentibus ^{duobus} climatibus ²contentas ⁴urbes, restum nobis est eodem modo prestare in hoc tertio climate et commemorare que in eorum sinentur, urbes, provincias, oppida, fines; simulque a ferax distantias earum atque itinera, miliarium, et stationum dimensione diuisa. Itaque dicimus.

Prima Pars Climatis Tertij.

Primum hanc tertij climatis partem initium habet a mari maximo, quod occidentalem orbis oceanum plagam circundat. Continetur autem in hoc mari infula Saxa Tenebrosa mari proxima, quam (a) Bicornis ingressus fletus ibi pernoctasse antequam tenebris illam inuasisent, et eius inuolus multos ex Alexandri Comitibus lapidum iactu lesisse. Continetur etiam infula Saale, in qua reperitur species hominum mulieribus simulum, dentes caninos habentium prominentes, oculos quasi fluxus, halicum veluti lignum comburens, sermonem minime intelligibilem loquentium; hi cum bestijs maximis pugnant: Et vix nequaquam distinguuntur a mulieribus, nisi partium prudentiarum differentia, vix enim sunt imberbes: induuntur autem solij arborum.

Circa hanc infulam est etiam infula Chasaxan terra spatiosa, in qua reperitur mons sublimis, et ad ipsius radices gens quaedam fusca coloris, et breuis stature, barbata, ens adusque genua demissa, vultus latus, et grandis aures: ij seruo resuntur, et herbis quibuscumque, quas ibi terra producit, non sicut atque cetera iumenta: habentque partem omnem aque dulcis monte ex imo effluentem. Complectitur partem hanc infulam pars longitudine, et latitudine amplissima, ubarum, olearumque feracissimam, multis iniquam fluvij, estuarius, et lacubus ad quos accipiunt sese asiri, lobesque habentes ramua valde longa.

Continet etiam infulam Mofachin, cuius ubi Arx impendet sublimis. In hoc ite mari extat infula Calhan, in qua degit gens quaedam speciem referens humanam, ca-

pitibus belluinis: atque isti in mari sese immergentes educunt quocumque possunt animantia
isque reseruntur. In eodem quoque mari est insula duorum fratrum, Alagorum, quorum unus
Sciazahaa, alter Sciathan vocatur. Prospicit huius portus Asasi, estque et ipsi adeo diffracta, ut cum
Sudus et nekulis expertis aër mane occupat, fumus è continente cerni dicitur. Est item in hoc ma-
ri insula orium magna et tenebris circumseptâ, in qua sunt oves innumerabiles quidem, sed exigue
et carnum amarissimum, ita ut comedi nequaquam possent: et hoc constat etiam relatione (a)
Almagoruxin. Hinc proxima est insula Raca, quæ est insula volucrum: fertur enim esse in ipsa genus
volucrum xebæ coloris, aquili similitudinem, unguibus instructarum, quæ belluas maximas venantur et
comedunt, nec unquam ab insula discedunt. Dicitur etiam esse in eadem insula species fructuum
magis fici perisimilium, quorum esus curat ab omnibus venenis.

Prestat prædictam esse insula (b) Sahelia, quæ longitudine decem quindecim, latitudine
vero decem dierum spatium explet. Erant in hac tres parvæ urbes populosæ, ad quas usque na-
væ pertransiebant, portum capiebant, et ambaxum, lapidesque direxerunt coloris emebant: verum
dissidiis inter illarum regionum incolas exortis, perierunt fere omnes bello intestino. Erat et-
iam in hoc ipso mari insula Laca, in qua dicuntur esse arbores aloës copia multiplici, sed ta-
men odoris expertes; at vero ex insula educerentur et per mare exportatæ, suavescentiam reci-
perant: suntque nigri coloris, & gravis quæ ponderis. Denique in eodem mari, prout refert
Ptolomæus Pelusius, continentur viginti septem millia insularum, si habitatæ cum occultis
simul numerentur.

Ad hæc, amplectitur pars ista de regionibus (c) Sahara Nul, Lamta, Tazecaphet, Aph-
axnu, & regionibus autem vus remotioribus, urbem Taxudant, Teyuyuin, et Tannamet: atque
hæc sunt regiones vus. De terra vero Barbaxorum, Segelmasra, Daaxa, Day, Tadela,
Calat-Mohdi et terra Naiale, et Fas, Mecmasa, Vala, omnesque portus, qui sunt
vicius mari maximum: item urbem Telensan, Casan, Cqere, Sagaxia, Maghaila,
Acaasis, Kaxnata, Vagexa, Melilla, Nahran, Tahant, et Asix; De terra autem
Occidentis medij continet Torres, Bexer, et insulas Bani-Mazaphana, Tadales,
Bezzaga, Sigel, Meliana, Cabata, Almasita, Phadin, Macxa, Necaus, Tobna, Com-
santina, Banhes, Baghaya, Tifas, Daxmadian, Tanna, et Dax-mallul. At vero
regiones Nul ultérieures, et Tazecaphet sunt sub ditione Lamtæ solitudinis: Lamta
na vero est familia quædam Sena è Senhagia descendens: Senhagia autem et Lamta
duo sunt fratres geminari eodem patre matreque. Horum pater ~~qui~~ vocatur tane-
coi (a) Alaxgia et ejus pater Zenate. Hæc etiam fratres habuit Senhag et Lamta,
et eadem matre, et ejus pater fuit Alaxia filius Alathoni, filij Calaa, filij Stimam, filij

(a) Exantium quorum hyspaxiam narrat infra climat. s. (b) i. Siloxea. (c) i. solitudinis. (a) i. clauda.
† Hæc pater qui Lamta appellatur filius est Orax, de filij Romax: mater vocatur Tanecai &c.

filij Soaid, filij Homair: fuit autem cognominatus Haiax ex dictione quam aliquan-
 do protulit: Nationes enim Arabes, populos barbaros invadentes, convertunt illos
 durissimo usu et contubernio ad suas linguas, ita ut unum idemque populi genus ef-
 ficeretur. Accidit autem cuidam de principibus Arabum, Masux nomine, qui ha-
 bitabat cum gente sua in regione Hagiaz, ut amiret camelam, et ad eam queren-
 dam per Nilum transiret in Egyptum, et regiones occidentales penetraret; cumque de-
 venisset ad montes Tripolis, dixit ad famulum suum: ubinam texarum sumus? Respo-
 dit famulus, in terra Apsis sumus. At, Certe Tahaiarum, id est, desipimus: nam Ta-
 haior stultitiam sonat apud Arabes: et ex hac voce appellatus fuit Haiax. Masux au-
 tem profectus adiit homines quosdam ex familia Zenate et pedes cum ipsis inivit debi-
 bito luxurando: vidensque in terra ipsorum Taxecai matrem Senhaq et Lamt, cuius pa-
 ulo ante meminimus, formosam, pulchram apta membrorum proportione, prudentia,
 omnique perfectione insignem eius amore captus Masux interrogavit de ipsa, voluitque
 eam ducere uxorem, duxitque; Taxecai enim erat tunc temporis orbata marito, habe-
 batque secum deos liberos suos Senhaq et Lamt filios Lamt maioris. Itaque Masux
 habuit ex ea filium quem nominavit ^{deinde occubuit Masux, relicto filio suo Mithni et ducto de} Mithni et duobus fratribus Lamt atque Senhaq,
 apud Taxecai matrem, et apud avunculos de domo Zenate. Porro Lamt et Senhaq multos
 genuerunt filios, qui stirpem propagaverunt. Nec tamen habent alias urbes in quibus
 commorentur, praeter urbem Nul Lamt et urbem Azacne, quae ad Lamtam quoque
 spectat. Nul autem tardus est a mari distans distaque a Segelmassa tredecim
 stationibus. Cirque Nul urbs magna, populosa, exstructa veis flumen, quod ad illam effluit
 ex orientali plaga: ad quod flumen iacent etiam populi Lamtens, et Lamte. In eadem
 urbe fiunt (a) clypei Lamtici, quibus nil artificiosius. De familijs Lamte sunt
 Masise, Vasan, et Tamalabe. De familijs vero Senhaq sunt filij Mansur, Iamne,
 Sedaq, Tamtine, filij Abrahim, filij Tasein, et filij Mohammed sunt etiam de stir-
 pe Senhaq.

Urbs autem Azake est a regionibus Masise, in Lamta: estque pri-
 mus inter Portus Sabra, et distans a Segelmassa tredecim stationibus; a Nul septem sta-
 tionibus. Ea urbs non magna admodum est, sed populosa, et eius ciues induuntur rudi-
 bus tunicis laneis, quas ipsi via lingua vocant Aladaien. Constat etiam quorundam,
 qui urbem ipsam ingressi sunt, mulieres innuptas, cum quadagesimumo etatis annum at-
 gerit, prostituere vere ex elemosyna omni viro exoptanti neminem unquam recusare
 aut prohibentes. Nec urbs appellatur a Barbaris Azacne, lingua vero Ponuensi Co-
 cadam; et qui nullo peneorane ad regiones Seltz, Tocruu, et Martz de terra Nigrosum

neceario transire debet per predictam urbem.

Vrbis Segelmasa est magnitudine, et incolarum frequen-
entia valde conspicua, et est Natorum abeuntium, et redeuntium meta, Viridarij, et
hortis largissima, pratis cunctisque partibus amenissima. Et quambis arce careat,
edium tamen domorum, edificiorumque densitate cultissima est. Extructorum ad amorem
aquis turpidum, qui cursu ex orientali solitudinis plagae ducto ipsam alluit: crepiscque
estius tempore propis ut Nivus, et in eius aquis eadem seminum genera nutriuntur que
apud Egypti agricultores, vberi atque cetera vegetum mox. Ab Vrbe Segelmasa ad Vr-
bem Aphmat-Vaxichę est iter octo fere stationum. Et ab eadem Segelmasa ad Urbem
Daxaa, trium. Daxaa vero non est Vrbs cincta muribus aut Vallis, sed oppida frequen-
tia, edificia vicina, ruraque per multa, miscellaneis Barbarorum Urbis occupata, et
vito ad Segelmasę flumen, quod eó decurrit. A Villa Daxaa ad Vrbem remotiorem, cuius Vr-
bs est Taxidant, habetur iter quatuor dierum. Vrbium regiones Vrbis sunt oppida multa,
et edificia frequentia, multigenas fruges præstantissimas producentia. Et inter duas Vrbes
Vrbis, nempe Taxidant, et Teyuyim est vnius diei iter amenum per hortos, et Viridaria,
Vrbes arboresque; Ab Vrbe Vrbis ad Urbem Aphmat Vrbis habentur stationes per loca
nationibus Barbarorum Mahmeditarum culta. Via autem, que ducit a Taxidant Vrbis
ad Urbem Aphmat-Vaxichę, est per radices maximi montis Daxaa, quem pauci admo-
dum equam altitudine, vberitate, longitudine et frequentia edificiorum; vult is initium
a mari Oceano, in extremis finibus Vrbis, et recta tendens per orientem, attingit mon-
tem Nasifę, cuius etiam nomen ibi acquirit, deinde iungit se montibus Tripolis: tunc
attonuatur illic et desinit. In eius fastigiis sunt arces, turresque plus septuaginta, inter
quas est arx munitissima, cuius structure, firmitati, atque fortitudini paucissime repe-
riuntur similes arces in cetera terra. Præter in summitate montis structa, et
beneficio vrbis adeo fortis, et inexpugnabilis, ut quatuor tantum viri possint illam defe-
dere, et accessum ad eam prohibere; non enim patet ascensus ad illam nisi per adi-
tum quoddam angustum, qui quidem consensu aperimus est, quod ad arctę modum
scalę sit: iumentum vero vllum nisi post magnos conatus, et labores eó ascendere
nequaquam valet; nomen autem huius ardis est Taximat. Itaque Vrbs Aphmat-Vaxi-
chę est appropia ad radices predicti montis ex parte septentrionali; in planicie ame-
nissima, soli felicitate et oleum atque vitæ copia conspicua. Aquę ad vrbem
et asinibus ipsius excurrentes irrigant eius plateas diu noctuque: circumdant
eam Viridaria, murata horti, nemoraque densissima. Situs eius est omnium vrbis
pulcherrimus præter iucundissimos, vllum optimum, aquę suavisime, ac val-

valuberrimus; recatque Urbem annis non magnus fluens ab eius meridie ad septem-
 trionem, ad quem habent molendinas suas de molendum triticum: idemque annis
 nis irrigat Urbem diebus Jobis, Venexis, Sabbathi et Dominico; reliqua vero hebdo-
 mada solum deflectum ad irrigandos hortos et terras suas, impediuntque penitus
 quin alluat Urbem. Incole eius Urbis sunt Nauarig ex familia Babaxorum, qui
 ob Chobabitationem Babaxi facti sunt.

Duodecimo ab hoc milliari, ad plagam septentrionalem est vbi Maxaco,
 quam condidit Josef filius Tasefin initio anni quadingentesimi septuagesimi, post-
 quam emerat terram ipsius ab incolis Aghmat magna vi argenti eamque sibi
 ac nepotibus suis assignerat. Est hec in planitie circa quam nullus conspicitur mons
 preter paruum quendam montem Agilin dictum, equo excidit curauit lapides ad ex-
 trudas gres suas, que appellantur (a) Dar-alkapiaz; nec ullus est lapis in vicinis vr-
 bis Maxaco situ, nisi ex predicto monte. Aqua vero, qua videntur ad hortos irrigandos,
 extrahitur pluro quodam artificio mathematico, quod excogitauit Obaid Allah filius
 Junes mathematicus. Habet hec vbi in longitudine quasi mille passus, totidemque sex
 latitudine. Ad ista millia passuum ab vrbe Maxaco excurrit fluvius Tansife appella-
 tus, non quidem ingens, vixim prosperus fluens, cuius aqua emanat a fontibus quibus-
 dam facientibus de monte Daxan, qua parte parte prospectat Urbem Aghmat-
 Ailan. Pons Aghmat-Ailan vbi est exigua ad radices predicti montis Daxan, ad ori-
 entalem plagam Aghmat-Vaxich superius memorate, aqua distat sex passuum
 millibus. Ex parte Meridionali Maxaco habitant nationes Ailan Barbabs, que illi
 absolute dominantur: loca vero suburbana occupant nationes Nafis, et filij Tasef, et
 Docala, Rappexagia, Zeida, Itascua, et Itazargia. Sequuntur autem ab Occidente, et
 ab oriente Aghmat Domini Vaxich

Ceterum ab vrbe Maxaco ad Urbem Sala maximis horis
 appositam, novem stades habentur. Stadio prima est Tunin oppidum situm initio
 planitie amplexissime nulla vquam accliuitate aut decliuitate obliqua. Hanc plani-
 tiem que duabus stationibus in longitudinem ponzecta est, colunt familie aliquot, Bar-
 baxorum, videlicet Cezula, Lamda, et Sedrana. A Tunin ad oppidum Iabactin stado
 secunda ab hoc ad Aghafric pagum, stado sexta: et hic pagus vniuersus est in extrema
 planitie supra. Solum autem eius planitie tractus plenus est genere quodam spinarum
 que dicuntur Alfedz, et ferunt fructum, qui vocatur (a) Alnabc. Abundat etiam
 planities deprimibus terrestribus, que magnitudine superant maritimas e quarum
 conchis parant vrbigentes illarum partium Vasa ad lauandum, et de pinserdam
 cap id est Al des Capis (a) Alia Nabach.

faxinam. Ab Aghafici pago, ad oppidum Om-
 Kabya, statio licem una: exque oppidum hoc mag-
 num, atque frequens, miselanicum cultum Barbaris, familia scilicet Bahung, et non nullis ex
 familijs Zenace, et Tamejne, porro familijs Tamejne plures sunt ac diuersae nempe Baugh-
 ata, Matmāra filij Fay ex eodem Zenace. Omnes iste familijs possident agros, farmenta, at
 que camelos, vntque rei equestri maxime dediti. Vicina haecum gentium habitatio est por-
 tus Fashāle ad occidentem occidentalem, interquem et flumen Om-
 Kabya tres insunt statio-
 nes: nam Om-
 Kabya adiacet magno flumini murmuranti, quod foveis traiecitum rap-
 ido, precipiti et rapidus, locisque sacosis plens. Ab Om-
 Kabya ad Nichijel oppidum
 pluchuum, stantibus sexaginta stadiis. Ab hoc oppido ad oppidum Ancal, quod vocatur etiam
 (b) Dax almoxabzin statio ab Ancal ad Macul oppidum, stans Macul autem adiacet salu-
 di, ad hucque illi desertum quod appellatur desertum Choxaz, XII P. M. in longitudinem porre-
 sum, aqua omni aridum: et oppidum hoc Macul est magnum infra Castellum. A Macul ad
 Ticay oppidum, medice habetur statio, et sex stadia desertum Choxaz carpendum est itea.
 Ab oppido Ticay ad urbem Sala statio: Urbis autem Sala noua appositae est ad mare: at pristina
 temporibus vocabatur Salsch distansque a mari duobus milliarijs, exatque sic ad flu-
 men Amiz, quod modo attingit urbem Sala nouam ibique mergit de mari. Salsch vetus est
 medius diuisa, et proterquequam edificiorum, et urbium templorum exacta vestigia aliud
 ostendit nihil. Ad hucque ruinis exigentia non raris. Vicinum Sala noua, quam Se-
 dy mare esse dicimus, qua parte respicit mare ita elevata est, ut nemo nauarum possit
 ad eam accedere ex illa parte: estque vrbis forma, et vrbitate conspicua, interna arenosa.
 Naves ad eam venientes non solent anchoras in mari, cum eius portus sit nimium
 apertus, vnde in flumine supra memorato. Immo naves ad os fluminis ingrediuntur egerit ducto-
 re, ob vasa, et strucia caxinis perniciora, anfractusque flexuosos, quos non nisi expen-
 sus quique superare poterit. Ab urbe Sala vetus mare procedendo ad insulas (a) Taix duo-
 decim habentur milliaria totidemque milliaria ab eadem ad portum Fashāle in plaça Me-
 ridionali. A Fashāle ad portum Anfa XL. M. P. estque iste portus frequens ab Anfa ad
 Mazighen portum, LXXV. M. P. via recta A Mazighen ad (b) Baidha continentem, XXX.
 M. P. A Baidha ad portum (c) Phait aliam continentem, LXXV. Totidemque a Phait ad
 Aghafi. Ab Aghafi ad promontorium, (d) Diabal-
 Alhadid LX M. P. A promontorio
 Diabal-
 Alhadid ad Phait, qui est in continence L. M. P. similiter a promontorio Ma-
 zighen ad Aghafi recta, LXXX M. P. obliquè, vero, CXXX. Erat autem portus Aghafi
 temporibus elapsis vicina nobilibus stans, sed nunc illum plus quator cursuum inter-
 vallo proterceduntur. A portu Aghafi ad portum Maset in extremitate continentis CL.

(b) id est habitaculum spei speculatorum. (a) id est Volucrum (b) id est Alia c. Agh. Aghafi,

(c) id est Baidha (d) id est Phait

6. **CL. M. P.** Ab urbe Sala ad urbem Fas, stationes quatuor. Porro urbs Fas conspicua duas
 bus urbibus distinctis magno flumine effluente & fontibus, qui vocantur fontes Senthage;
 et ad flumen intra urbem multas habentur molendina, quibus licet unicuique molere
 frumentum suum nulla mercede soluta. Urbis, quae ad partem Fas Boxealem est appropia,
 vocatur Carubin; quae vero ad Australem, appellatur Andalos; distatque haec a Segelma-
 ssa duodecim stationibus: et via, quae ad illam ducit, est per Saffraie ad Calat-Mohdi, ad
 Tadela, ad Day, ad populum Saffra, vocaturque montem magnum usque ad eius latus mer-
 idionale, indeque Segelmassam. Porro urbs Saffraie distat a Fas statione una. Pariterque
 ab ipsa ad (f) Calat-Mohdi duas habentur stationes. Saffraie exigua urbs est, atque populosa.
 Inter urbem Fas, et Mecnasa vero sunt plures urbes in via quae tendit a Sala; et iter, quod
 ducit ad ipsas, est Fas ad urbem (g) Maphila ad fluvium Sennat, ad Campum (h) Sennacke,
 ad Mecnasa. In regione Mecnasa, ex parte Occidentali, ad (a) Casr-Abdelchexim est in-
 sornualium trium stationum. Casr-Abdelchexim incolae populus quidam Barbarorum, qui
 dicuntur Uchage, estque ubi modica varijs Senthage familijs habitata, adiacetque flumini (b)
 Uleor, quod eam deserens tendit in meridiem: est autem a mari remota tribus sex M. P. A
 Casr-Abdelchexim ad urbem Sula quae est ad oras maris Salsi, duas habentur stationes, una a Casr
 ad Maamuxa, altera a Maamuxa ad Sala. Rursum ab urbe Fas ad urbem Sebta, quae est se-
 cus maxe (c) Zacac a septentrione septem stationes. Itemque a Fas ad Telamsan, stationes notae:
 Et via inter has ^{duas} ~~urbes~~ est huiusmodi: Egre diexit a Fas ad fluvium Sobu: indeque perges statio-
 una ad Thamaia; ab hac ad ~~Kaxamta~~ Kaxmata, et ab ista ad (d) Bab-zenate fluvium axem
 utrinque clausum, circuitus X. M. P. Ab hac deinde ad (e) Kalat-Kaxamta, statio una. A ka-
 xamta per radices montis ad Alexuia, indeque ad fluvium Masun, statio una, quem qui pete-
 re cupit, transeat per Taberida arcem munitam sitam super collem erectum secus flu-
 vium Moluyge. fluvius iste coincidit cum flumine Saa, et ambo simul iuncta influunt in
 maxe inter Sexaia-Cais, et Melillam. Indeque ad Saa urbem, conspicuam, parvam, sita
 in imo colle, statio una. Et ab hac ad Sexaia statio una: distat autem Sexaia a mari
 VI. M. P. Ab hac ad Baxana castellum cui impendet arx fortissima, statio una. Ab hac ad
 Salawain oppidum magnum appositum amni a meridie fluenti, statio una. Ab hac ad
 Telamsan, statio una. Telamsan est urbs antiquissima et fontibus firmiterque constructis,
 moenibus perquinta. Componiturque duabus urbibus mixto distinctis: habet a meridie mo-
 tem qui vocatur (f) Sachxataim: Atque in isto monte contra meridionalem urbis plagam
 porrecto sunt vineae; et ad ejus radices molendina, seuus inventem rivum aquae dulcis, rapidaeque,
 qui rivus appellatur Rivus (g) Annaxiani; ad hunc rivum structa sunt monasteria, oratoria,

(f) i. Arcem. (g) Afr. Maphila. (h) i. Palma. (a) i. Arcem. (b) Afr. Cuccus. (c) i. Yici. (d) i. Pontum. (e) i. Arcem.
 (f) i. duo Salawain. (g) i. Christiani.

aliaque Religioforum ædificia, cum vicidarijs amplissimis: et nominatim ibi rivus ille (h) *Alphaxa*:
et inde ad urbem usque se extendit. Non longe ab eadem urbe extat fons celeberrimus, fons (i) *Om-lahia*
dictus, è quo rivus in urbem influens concluditur in lacum, ac tum dispensatur in domos, irrigationes
hortorum, balnea, cauponas, et similia.

Via quæ ducit ad *Telesfan* ad urbem *Tenes*, est septem stationum. Nam egrediens è *Telesfan*, confici-
as stationem unam ad *Aufabe*. Ab hac ad (a) *Castrum Senam*, stationem alexam. Hinc *Maormax*, sta-
tionem. Tum ad *Vahdan* ad *Reziau*, ad *Mostahanem*, ad *Mariana*, ad *Chamis* seu flumen *Selet*, ad *Me-
liana*, atque hinc demum ad *Tenes*, stationes tres. Urbs *Tenes* non procul distat ab oris maris
Salsi, nam spatio duorum *M. P.* distat ab ipso mari: et partim in montem assurgit, atque plantæ
sædè eam ferè circumdant: partim vero in terram planam porrigitur, et quæ ea urbs vetusta, an-
tiqua fortissimis cincta muris.

Itex à *Telesfan* ad urbem *Vahaxan* maritimam est duarum stationum magnarum, imò trium
ut alij volunt; nam exibus à *Telesfan* ad flumen *Scatabit*, distansque ab invicem spatio unius stationis
hinc ad pagum quendam ad quem *divales*, stationem item unam conficias. Tum ab hoc pago ad ur-
bem *Vahaxan*, *Vahaxan* autem proxima est litoni maris impendentique illi fixissimæ propugnæ
macula terrea; sunt quæ in ipsa vici spatiosi et artes multigenæ, mexesque perubiles; prospicit hæc
urbem *Almexiam* in oris maritimi terræ *Andalucis*, et latitudo maris inter eas est duorum circiter
um: et ex eadem extrahitur maior pars annuæ generum maritimarum *Andalucis*. Habet ad ianuas
suas portum exiguum nullo vento secum, sed de duo milliania habet portum magnum, in quem se reci-
piunt exandria navigia, et naves belicæ; atque huius portus præcipue ab omnibus ventis, neque pacem
habet in tota orâ maritima terræ *Barbarorum*. Praeterea incolis ejus portum fluvius è medio *Texanæ*
ad ipsam excurrens.

Via quæ ducit ab urbe *Tenes* ad (b) *Almasita* de terra filiorum *Hamad* in occidentem medio, est
hujuscemodi. Egrediens ex urbe *Tenes*, procedesque spatio iustæ stationis ad filios *Vazelet* per
montes horridos, rupesque frequentes. à filiis *Vazelet* ad (c) *Chadhra* habes item stationem. Et
à *Chadhra* ad urbem *Meliana*, stationem: et tertia ab hac die, ex parte meridionali, extat mons
Vanepexis dictus, qui longitudine explet itex quatuordecim, attingit enim extremitatibus suis loca
propinqua *Tahant*. Ab urbe *Meliana* ad (d) *Keznays*, stationem: estque hæc ad flumen *Selet*
apposita, et singulis hebdomadibus celebratur in ipsa mundina magna hominum copia frequen-
tes. A mundinis *Keznays* ad oppidum *Righa*, stationem. Et ab hac ad *Afizaxini*, stationes
duas. Ab hac ad *Tamexkida*, stationem. Denique stationes duas ad *Almasita*. Est autem ista
secus flumen aquæ non modicæ, sed super terræ solum scilicet, et nequaquam profundæ: aqua
suavis est, ferèque perspicuos rubris maculis, pulchre distinctos, quibus nunquam conspiciunt
similes in ulla regione terræ habitus, in quibus et gloriatur incolæ terræ *Almasitæ*; mensura tali-

quicquid quovis in loco cum dracuncis. *Proterea* urbs *Begaya* est media, et *cluti* centrum inven-
 per multas regiones. Nam à *Begaya* ad *Atabegiam* sex itera dici et amplius. À *Begaya*
 quoque ad *Bolzema*, paulo magis quam sex stationes. Item à *Begaya* ad *Satif bidui* est iter.
 Inter *Begaya* et *Baphaya* intercipitur spatium octo dierum. Et inter *Begaya*,
 et *Calat-Bafra* de dominio *Becane*, iter quinque dierum. Inter *Begaya*, et *Tifas*, sex
 stationes. Inter *Begaya*, et *Caléma*, stationes octo. Inter *Begaya*, *Tabja*, (c) dies. Inter
 (d) *Dax-Madain*, et *Begaya* stationes mediam. Inter *Begaya*, et (a) *Alcarrain*, iter sex
 vicium. Denique inter *Begaya*, et *Tobna*, septem stationes. *Paxo* iter ab urbe *Begaya*
 ad *Calaa* op *ciymdi*, egredietis à *Begaya* ad (b) *Almadhiat*, ad (cc) *Suc-alahad*, ad *Var-*
Uem Vatz, ad arcem *Ficalat*, et hinc ad *Tadexet*, ad (d) *Suc-alchamiz*, ad arcem
Boax, et ipse est diversorium. Ab arce *Boax* ad arcem *Vaxetu*, que et *Ratu* appellatur ad (e) *Al-*
cafr, que oppidum quoque est, atque ibi deflexit amnem *Begaya* ab occidente: tum procedit per
 meridiem ad arcem (f) *Alhadid* spatio stationi unius ad (g) *Siciaaxa*: ad arcem nationi *Taxa-*
cos: ad *Tatvaxt*; et a *Tavaxt* ad (h) *Albab*; sunt autem *Albab* montes quidam per quos transit
 flumen *salzum*: hinc ad (i) *Alfacariet* arcem (k) *Alnatux*, ad (l) *Suc-alchamis*, ubi est diversio-
 rium. Inde ad (m) *Suc-alethmain*, ibi que etiam est diversorium. Hinc ad arcem *Tafexiciet* ad
 arcem *Tazeta*, ad eadem *Atyze*, tum demum ad arcem *Calaa*, intervallo stationi. Ab *Almasi-*
la autem ad *Tobna* habentur stationes duas, *Tobna* vero est urbs (n) *Alzak*. A *Mocxa* ad *Tobna*
Statio. Et inter *Tobna* et urbem *Begaya* sex stationes. Similiter a *Tobna* ad *Bahai* stationes
 quatuor. Item a *Tobna*, orientem versus, ad (o) *Dax-Mallul*, statio grandis. Inter *Dax-Mal-*
lul, et *Necaus*, tres stationes; et ad unam stationem et amplius ab hac est mons (p) *Suxas*.
 Similiter etiam a *Dax-Mallul* ad *Calaa*, stationes tres. Mons autem *Suxas* fertur esse
 fragmentum montis *Daxan* occidentalis ipsi coherens. A *Necaus* ad *Almasila* stationes
 quatuor, secundum alios vero tres. Item ab urbe *Necaus* ad arcem (q) *Befcaza*, stationes duas.
 Et ab hac ad arcem *Naus* sitam in imo latere montis *Suxas*, tres stationes. Et ab hac ad ur-
 bem *Almasila*, quatuor millia passuum. Ab orientali plaga urbis *Calatat-Bani-Hamad*, est
 urbs (x) *Alila*, distat que ab illa quatuor stationibus. Et ab hac orientem versus, ad urbem
Cosantinam, *Alhava* (y) milliarum decem et octo; mons ambas coniungit per quem patet iter ab
 una ad aliam. Hanc urbem, nempe *Cosantinam*, circumdat fluvius undequaque, ambitque velut
 anulus. *Mœnia* que intra easdem sunt, nullibi excedunt altitudine semistaturæ, nisi ex parte
 portæ, que respicit *Melam*; duas enim habet portas, portam *Alilz* ab occidente, et portam (z)
Alcantary ad orientem. Et quidem numeratur hęc inter mira cœdificia: et flumen ejus à plaga *Mexidi-*

(c) Degrè numerus. (d) i. Domicilia. (a) i. Duo palatia. (b) i. locum angustum. (e) i. Mundinas diti Dominiq.
 (d) i. Mundinas diti Lovi. (e) i. Arcem. (f) i. Fexxi. (g) i. Sylvam. (h) i. Portam. (i) i. Laquearia. (k) i. Custodis.
 (l) i. Mundinas diti Jovis. (m) i. Mundinas diti Luny. (n) *Afr. Azrabvelzeb*. (o) i. Domicilium quercus. (p) *Afr. Suxas*
 (q) *Afr. Befcaza*. (x) *Afr. Alila*. (y) i. Ventorum. (z) i. arcus.

Mexidionali excurrere alluit illam ab occidente, tunc circa urbem progreditur ad orientem, postea re-
 ficit sese ad Aquilonem, donec influat in maxe ad latus occidentale fluminis Vahax. Inter Cosan-
 tinam et Baghai tres numerantur stationes. Pariterque à Cosantina ad Begiaia est iter sex die-
 rum: quatuor videlicet diexum ad Sigel, et à Sigel ad Begiaia quinquag^{ta} M.P. Similiter à Cosanti-
 na ad ~~Arab~~ Abnes stationes quinque habentur. Et ab hac ad Begiaia stationes quatuor. Et ab hac
 ad axem Bazex iter bidui. Ab hac ad Tifas, duaxum iter est longaxum diexum. Et duaxum simi-
 liter magnaxum diexum iter habetur ab hac ad Calema. Et ab hac ad Alcazain, biduum. Ab
 hac ad Dux-Madian sex dies: Ab hac ad portum (b) Coll, biduum. Porro usque Sigel mari adiacet, co-
 que ambitur, et est proterea muris instructa. A Sigel autem ad Promontorium Marghilem,
 ad insulas (c) Abafie, ad (d) Fach-alzaxur, ad insulam Mansenie mari appropie, ad Matis-
 san pacum populisum, in quo extant fodine ~~Siffi~~ gypsi, quod inde apporatur ad Begiaia:
 distantque ab invicem duodecim milliabus. Eodem modo à Sigel ad Begiaia Nafexis L.M.
 P. Habet autem urbs Sigel duos portus, unum à meridie, qui arduus est, atque perdifficili
 ingressu, nisi enim perductorem peritum ad eum appellare nemo potest: alterum à septentrio-
 ne qui vocatur portus (e) Scidra, atque huc est omni agitatione et fluxu paratus, navibus que
 valde oportunos, rerum nequit capere multa navigia, propter angustiam: est autem arenosus. A
 Sigel ad urbem Coll, que est ultima urbium in hac propoita parte contentanum, LXX.M.
 P. et Coll ad urbem Cosantinam, stationes duæ, meridiem versus. Non longe ab urbe Be-
 giaia, ad meridiem, est ax Satisf, distantque ab invicem spatio duaxum stationum: distat
 vero Satisf à Cosantina stationibus quatuor. Prope Satisf iacet mons Uhegian, quem in-
 colunt familie Ketamz, et que in illo axe munitissima, et confugium tutissimum quod
 antea pertinebat ad ditionem filionum Hamad. Huius extremitates attingunt ab occiden-
 te montem, qui vocatur Halava, distantem à Begiaia statione undimidia. Habitationes
 familie Ketamz adeo proleudentur, ut confines fiant terræ Coll, et Bong. Verum cum
 de qualitatibus regionum, et rebus rarioribus locorum, que in ista parte comprehendun-
 tur, satis iam diximus, restat modo, ut describamus oras maris, quod in eadem parte con-
 tinetur, cum ejus Sinibus, montibus, et numero milliabus, tam obliquè quam rectè,
 sed cum non possimus totius maris hujus oras simul describere, quoniam partes eius que-
 dam spectant ad hoc textum clima, alie ad quantum; ideo cononum visum est illud singu-
 latim, ordinatimque prout in singulis hujus partibus occurrer, memorare, Deo iuvante,

Igitur Vahaxan, que huc spectat adiacet mari Galfo, uti prædiximus, distatque a promō-
 torio Mesafe XXV. milliabus, linea recta; obliqua vero, triginta duobus. A promontorio Mesaf-
 e ad portum Anzau, habentur milliaria decem et octo. Et ab ipsa ad Mestoghānem maxitimg
 iuxta finem procedendo, et à Mestoghānem ad (a) Haudh-Faxuch, portus conspicuus, adiacetque ei op-
 (b) Afa-Chol. (c) valubricatus. (d) i. laqueum. (e) i. Sylve. (a) i. lacum Faxuch. (b) i. cujusdam.

oppidum populorum. Proxima est huic in mediterranea ex parte orientali Urbis Mazana,
 VI M. P. à mari distant, inter montes collocata. Ab Haudh-taxum ad extremitatem Sinus, quod
 est promontorium quoddam prominens in mare, XXIV. M. P. via directa et sinuosa; itinere vero
 terræstri XII. M. P. Et ab isto promontorio pergit mare arcuatim ad plagam meridionalem; et
 quidem ab eodem promontorio versus litora ad insulas (b) Alhaman habentur XXIV. M. P.
 via sinuosa, recta autem 18. Ab insulis Alhaman ad ostium fluminis Sclef, 22. M. P. Et
 ab hoc ad Colu-alexranon intra continentem 12. M. P. Colu autem significat fungos albos.
 A Colu ad urbem Tenes 12. M. P. litora perlegendis. Et ab hac ad extremitatem sinus, 6. M. P.
 itaque à promontorio Sinus, ad extremum sinum numerantur 66. M. P. linea obliqua et si-
 nuosa, recta vero 40. Preterea ab extremitate sinus ad portum Amacu, 10. M. P. et ab Am-
 tacu ascendendo per litus ad portum Vacua habentur 40. M. P. via sinuosa, ab recta 30. Spatium
 portus iste angustus, omnique vento patens præterquam orientalem esse in extremitate sinus.
 A Vacua ad urbem Beaxo, quam supra memorauimus, 20. M. P. Beaxo versat mari adiacet,
 iungiturque monti magno, et arduo in quo degunt populi quidam Barbari, Robaia vocati.
 Ab Beaxo ad promontorium Bateal quod in mare procurrit, habentur 12. M. P. Respondet huic
 promontorio parua quidam insula in mari. Ab hoc eodem promontorio incipit continens
 Hux, que per lineam rectam extenditur plusquam 40. M. P. arcuatim vero 60. Tota hæc ora
 profundissima est, et qui in eam labitur nunquam euadit. Ab extremitate continentis Hux
 ad insulas filiorum Mazaghara, 18. M. P.

Secunda pars Cilmaris sextij.

Sub hac secunda parte Cilmaris sextij multe continentur urbes, oppida, castella,
 atque castra. Et quidem in regionibus mediterraneis est Camuda, Baghani, Mejschiana,
 Magana, Bagia, Bona, Meja-(chazar(a) Benzert, Arbes, Maxmagena, Castilia,
 Neczaua, Nilfan, Techios, Zouus, Casra, Nofra, Alhama, Tunes, Melibia, Chaxalio, Su-
 sa, Mahadia, Safacos, Dialuta, Sabra, Tripolis, et Lebea. At vero versus litora huius ma-
 ris in ista parte comprehendi videntur castra, portus, et edificia diuersa.

Itaque urbi Baghani est magna ciuitas
 distans à Castilia rationibus quatuor, ~~et~~ communis est fortissima ciuitas, possidetque pal-
 mas, quam plurimas, et feracissimas, ita ut largè per totam Africam disperferentur.
 Proxima est huic inter meridiam et occidentem urbs Narma, que distat à Techios viginti se-
 xè mille passus. A Techios ad urbem Casra habentur passus. Urbs Casra pulchra est, habet me-
 dia, et fluvium excurrentem, cuius aqua præstantior est aqua Castilij. habet etiam intra se fon-
 tem qui vocatur Altonnid. A Casra ad urbem Caixauam, inter aquilonem et orientem
 rationibus quatuor: a Casra quoque ex parte meridionali versus montem (b) Nofusa, extat
 (a) id est Columbanum. (b) Cap. Nof. scilicet Nica vulgo Bejeria. (c) Afr. Nofusa.

vbi **Tunes**, vntque distit ab inuicem stationibus quinque. Intem ab vbi Caffa ad Nafsta duz
 stationes modicæ: à Caffa ad Néczaua, versus Austrium, plus biduo. Et à Tunes ad
 Néczaua, iten diei ac vemis. Quinque ab vbi Caffa ad Safacor, triduum. A Nafsta versus
 vbiem Cabes, plus statione, Cabes est vbi conspicua, habetque flumen dexiuacum ad ipsam
 est magno quodam lacu, super quo iacet (a) Capa-Sagge; est autem diuisus lacus ille
 à Cabes tribus partium millibus. Portus quem hæc habet in mari, nullius est momenti, om-
 nium enim ventorum patet iniurijs: quare Cymbæ recipiunt vix in eius flumen, in quod
 extenditur fluuius, et refluxus maris, at quoniam flumen hoc paruum est atque angustum,
 sic circò exigua tantum nauigia in eo quiescunt. Ab vbi Cabes ad vbiem Safacor,
 descendendo per litora, habentur Io. M. P. A Safacor ad vbiem Mahdia, stationes duz. To-
 tidem que stationes ab vbi Caixauan ad vbiem Tunes. Tunes est ex se venustissima et an-
 tiquissima vbi, et nomen eius in Arma libris est **Tanis**; at postquam Moslemanni expug-
 nauerunt illam, et nouis edificijs inspicaxauerunt appellauerunt eam Tunes; Vici est vbi
 Tunes in medio vni quodam extramare protenso, non procul a stagno effuso, lato
 magis quam longo; nam longitudine, 6. M. P. latitudine, 8. M. P. occupat, habetque ostium,
 per quod cum mari coniungitur: et ostium illud vocatur, (b) Forn- aluadi: stagnum ipsudan-
 tea non exa, sed estium fuit per continentem, et ad huc vbiem Tunes deductum. Ab
 vbi predicti stagni ad vbiem Candogene habentur vna millia, et vemis. Attingit ve-
 raxam Candogene ex parte occidentali, clima vbiis Sarcuar, quod quidem per spicuum est,
 continet que vixes vbies, inter quas Apalona propinquior est vbi Tunes, sicut Tangia, ac
 Benexert: est que hæc vbi maxima valde munita, minor vbi inye; et inter Tunes,
 ac Benexert est interuallum diei non modicæ, itinere dearexi: ad latus eius orientale
 est lacus ipsius, qui nomen ab ea ducit, qui que 16. M. P. in longitudinem, in latitudi-
 nem vero 8. M. P. porrigitur, ostio suo attingit mare, et quanto magis continentem pe-
 netrat, tanto latior est, quo autem mari propinquior eo, arctior, et angustior. A Be-
 ni-tert ad vbiem Tabarca Io. M. P. Et postquam aliquantum proceperis per viam que
 ducit à Tabarca ad Tunes, inuenies vbiem Bagia pulchram: nam inter Tabarca,
 et Bagia intercedit spatium dupliem stationem. E regione Bagia ex parte septem-
 trionali, ad oras maris iacet vbi Meza- lchazar, distansque ab inuicem statione mag-
 na. Inter vbiem Meza- lchazar, et vbiem Bonam habentur statio. Fuit autem expug-
 nata Bona anno D. XLVIII. Imminet vbi Bona ex parte ipsius septentrionali mons
 Jadoch vrbimio sagigio, et cacumine excelsus, in quo extant fodine ferri. Ab vbi Bagia
 versus memorata ad vbiem Arbes, stationes duz. Ab Arbes ad vbiem Caixauan, tres sta-
 tiones. Similiter inter Bagia, et mare, nec non inter Tunes et (aa) Alhammarat,

(aa) hoc est ara. (b) hoc est ostium fluuii. (a) id est Balnea.

patio non leuis incedit: atque hæc est mensura latitudinis insule, quæ dicitur (b) Bassæ.
non procul ab urbe Cairawan oritur mons Thapsoan adeo sublimis et altus, ut cum naues
ab alto maris aspiciant, et ad illum redigant.

Portus Tripolis est urbs fortis, circum mureo vallata sita prope
litus maris alba, plateis elegantibus. Nam expugnauit Scipio anno D. XL. qui mu-
licibus captiuis ductis rixas incolas peremit. Ab urbe Tripoli orientem versus ad urbem Sort
habentur CCXXX. M. P. quæ conficiuntur numero undecim stationum, Nam Nator exiens
ex urbe Tripoli progreditur ad Sardaia XXII. M. P. Et à Sardaia ad Raphigha XXV. M. P. à
Raphigha ad Tauxaa XXII. M. P. Tum ad Mansaf, XXV. M. P. De inde ad Capx-Asan filij Naa-
man Phaganti, 40. M. P. Tum ad (c) Anam, 30. M. P. Tum denique ad Sort 16. M. P. et
autem distat Sort à maxi duobus M. P. Ad tres stationes supra urbem Tripolim est mons Ma-
ra. Ab urbe Bona, quæ proxima est promontorio, habentur 6. M. P. ad vinum (d) Azca.
À vinu Azca ad Mensa-Schaxaz, et hinc ad Tabaxam, 24. M. P. Et ab hac ad extremi-
tatem vinu, 15. M. P. via recta, flexa vero 24. M. P. Neque ibi est promontorium quod dici-
tur (e) Almercia, post sex decem miliaria. À promontorio Almercia ad aacem Abi-
chalis 10. M. P. Et ab hac exarundo recta per sinum, 20. M. P. arcuatum vero 28. Tum
ad vummicatem promontorij 12. M. P. Ab hac item ad Benezex, 8. M. P. Et ab eodem
ad portum Beni-Vagiaz, ad eodem (a) Mensa-Luadi (estque hoc, opium parui cuiusdam flumi-
nis) tria millia passuum. Ab hoc ad Capx-Texe, III. M. P. et hinc ad Capx-Sula v. M. P.
Ab hoc ad (bb) Ras-Algiabal promontorium dictum (cc) Alcanisa, duo millia passuum. À
Ras-Algiabal per oxas sinuosas ad opium fluminis Naxiandæ, VI. M. P. et ab opio flumi-
nis ad Capx-Malle, IV. M. P. Hinc ad Capx-Dexian, II. M. P. Et ab hoc ad urbem Caric-
genam, duo item, M. P. ab hac ad fauces fluminis Tunes III. M. P. et ab opio eiusdem flumi-
nis ad (dd) Capx-Sichannam, XII. M. P. Ad Capx-Fabas, XVI. M. P. Ad caput Axan
quo est promontorium in mare prociuens, XIV. M. P. Itaque mensura sinus huiusce
secundum flexus obliquos est LXXIV. M. P. recta vero à capite montis ad promontorium
Axan, XXVIII. M. P. Item à medio vinu ubi est opium fluminis Tunes ad promontorium
Axan lineâ rectâ, XXVIII. M. P. arcuatum vero, LVI. À promontorio Axan ad portum
(ee) Abnackæ, sex millia passuum. Et ab hoc ad Capx-Manzur, XII. M. P. Et ab hoc ad Capx-
Nûba, XXX. M. P. Neque ita ab opio fluminis Tunes ad Nûbam incesunt, LXX. M. P.
Prospectat autem Nûbam in mari Algiamur magnam, et Algiamur paruum, quæ
sunt ab inuicem distata spatio septem. M. P. distatque Nûba ab Algiamur magno, XII. M. P.
À Nûba quoque ad promontorium Rochaimæ lineâ rectâ sex sinum est trium milliarum;
et huius sinus mensura iuxta obliquitates, et flexus suos, est, VI. M. P. etque totus vadus,

(b) i. Accipitris. (c) i. Idola. (d) i. Vinum. (e) i. Saxa. (a) i. Fons fluminis. (bb) i. Caput montis. (cc) i. Eccle-
siæ. (dd) i. Domum Phoenicæ. (ee) i. Palmæ.

et plenus brevij. A promontorio Rochaimz ad promontorium Bacle (estque hoc extremitas montis
 is Apian dicti, sicut ab orientali parte Aclibiz) et ab eodem promontorio Rochaimz ad Algias
 minus passuum, VI. M. P. Ab extrema parte Aclibiz ad Monaster est spatium minus cujus:
 Nam relaxaciens ab Aclibia ad Turrim Lobna, VIII. M. P. A Lobna ad arcem Saas, IV. M. P.
 Ab hac ad turrim Carie, VIII. M. P. Ad promontorium Tufihan, X. M. P. Et ipud promon-
 torium Tufihan protenditur in mare spatio miliaris cum dimidio, etque veluti dens projec-
 ens. Ab hoc promontorio ad turrim Tufihan per continentem, IV. M. P. A Tufihan ad turrim
 (f) Nabel, VIII. M. P. A Nabel ad turrim (g) Steiatt, quae dispersa est a mari duobus fere millia
 aribus, VIII. M. P. A turri Steiatt ad turrim (a) Nahl, VII. M. P. Turrim ad promontorium
 (b) Stammamat, VII. M. P. Ab Stammamat ad (c) Almanaxarem, V. P. M. et hae arcis xeno-
 ra est a mari. Ab hac ad turrim (d) Amarsad. Turrim ad arcem Almozabetin, quae sita est in ima
 continente (e) Madfun, VI. M. P. Ab hac ad promontorium Madfun, VI. M. P. ab extremitate
 praedicti Promontorij ad arcem Chraclia, VIII. M. P. Ab Chraclia ad urbem Susam, XVIII. M. P.
 A Susa ad turrim Secanet VIII. M. P. A Secanet ad turrim Ben-Diaad, IV. M. P. et ab hac
 venum ad turres Monaster, duo millia passuum. Monasterio opposita in mari Cuxia, distat
 que ab illo IX. M. P. Ab hac insula Cuxia ad Lemia, X. M. P. et ab hac ad (ff) Alsimas, XII. M. P.
 Ab hoc ad Makdia, X. M. P. A Makdia ad turrim Silcota, VI. M. P. Ab hac ad turrim (gg) Alia-
 lie, 6. M. P. Ad Capodiam, 13. M. P. A Capodia ad turrim Melian, IX. M. P. A Melian ad
 turrim, (h) Alkharre, 4. M. P. Turrim ad turrim Canate, 4. Turrim ad turrim (i) Allauze,
 4. M. P. Ad turrim Zeiad, 6. M. P. A turrim Zeiad ad turrim Makdinet, 8. M. P. A Mak-
 dines ad turrim Casa 8. M. P. A Casa ad turrim Cgezel, duo mille passus. Et sic a turri
 Zeiad ad promontorium Cgezel habentur 18. M. P. A turri Cgezel ad turrim Triable, duo M. P.
 per litora. Et ab hac ad Safacos per vinum, 5. M. P. Totum ergo spatium quod intercedit inter
 Capodiam, et Safacos est 28. M. P. via flexuosa, xerota vero 30. M. P. Ex opposito turris Zeiad est
 insula Carcoma in mari ad orientem, sita que est in loco medio inter turrim Zeiad et Safacos.
 Nam a Carcoma ad Capodiam habentur 20. M. P. et a Carcoma ad Safacos 15. fere M. P. Capra
 fuit autem hae insula a Rogerio anno DLVIII.

Ued ut xecamus modo ad Safacos, dicimus ab hac ad promon-
 torium, (k) Alramz esse 4. M. P. A promontorio Alramz, xefeleteris ad mexidiam (libique est
 initium vinus) ad turrim (l) Magiur 4. M. P. Et ab hac ad arcem Niaz 40. M. P. Ab
 arce Niaz ad arcem Falide 8. M. P. Et ab hac ad turres (m) Muxon, 4. M. P. Inde ad urbem
 Cabes 18. M. P. De Cabes vero, et circumstantijs eius varijs supra diximus. A Cabes per arcem
 maximam ad turrim Cbn-Nijon, 8. M. P. Ad turrim Napionz, totidem. Ad turrim filicium

(f) Neapolis. (g) i. turrim. (a) i. Turrim. (b) i. Balnearium. (c) i. specus. (e) i. Sepulcrum. (ff) i. Balnearium. (gg) i. Al-
 lam. (h) i. Alkharre. (i) i. Alkharre. (k) i. Alramz. (l) i. Muxon. (m) i. Infidelium. (n) i. Romanorum.

Mamun, 20. M. P. Ad Anxud, 11. M. P. Ad tuxim Piazaf, 18. A promontorio Piazaf ad insulam
Pabe in mari, 1. M. P. A promontorio insule Pabe Antegian vocato, ad tuxim Albai, 20. M. P.
Similiter a promontorio Antegian ad pontem, qui est in Carcon, 6. M. P.

Haec autem conlocatur viximo noxex ad promontorium Piazaf, de quo paulo
ante mentionem fecimus, distat illud a (a) Bar-alaudie, vixis litus 2. M. P. Et ab hoc ad tux-
im Alxaxat, ad tuxim Bani-Dacumin, ad tuxim (b) Alhava 6. M. P. Et hinc ad tuxim-
Pregis, 6. item M. P. Et ab hoc ad tuxim Chattab, 2. M. P. Vita autem est tuxus huius Filio-
rum Chattab in extrema terra paludosa (c) Alchelab ex parte occidentali. Respicit tux-
im filiorum Chattab in mari ad scala insule Zaba, quae, 11. M. P. porrigitur in longi-
tudinem; in latitudinem vero dimidio fere milliarum a tuxi filiorum Chattab, ad tuxim
filiorum Samach, 2. M. P.; sepebantur enim ab invicem parvo quodam sinu qui vocatur (d)
Solb-althemar. A tuxi Samach ad tuxim Saleh, 10. M. P. Haec tuxus Saleh sita est super
promontorio a oriente in occidentem proterso, longitudine 6. M. P. appellaturque Promonto-
rium (e) Almachbez. Ab hoc ad tuxim Cuttin, 20. M. P. A Cuttin ad axem Bani-Malul, 20.
item M. P. Ab hoc ad portum Marketit, 20. M. P. Tum a tuxi Maxchia ad tuxim Shafelat
20. M. P. A tuxi Shafelat ad tuxim Sabaxat, 1. M. P. Ab hac ad tuxim Senan, 2. M. P.
Ab hac ad tuxim Bonderan, tria millia Pass. Ad tuxim Shaxghaxe, 10. M. P. Tum ad
urbem Tripolim, 20. M. P. Ab urbe Tripoli ad tuxim quamdam sitam super promonto-
rio Caluifa, 1. M. P. Ab hac ad tuxim (f) Alketab, 8. M. P. Ab hac ad tuxim Bani-Shafan,
12. M. P. Ad ostium fluminis Saales, 18. M. P. Ab hac ad promontorium (g) Ras-elciara, et
a Ras-elciara ad tuxim Sexariches, 1. M. P. Ad promontorium (h) Almesann (estque promonto-
rium procurrentis in mare) 1. M. P. Ab hac ad (i) Lebeda, 1. M. P. A Lebeda ad tuxim Bani-
Hafan, 17. M. P. Ab hac ad portum Bacheu optimum, et ab omni verso secusum, mille passus.
Ab hoc ad tuxim Hafem, ad tuxim Samia, 12. M. P. A tuxi Samia ad Savaicat-Ben-Math-
aid, 12. M. P. A Savaica ad celebre promontorium Canan, 20. M. P.

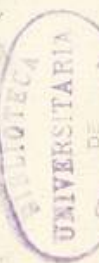
Textia Pars Climatis Textij.

Maxima pars viximum viximum conlocatur vix hac vixia parte, est deserta: Et regiones
eius sunt Zucila filij Charab, Meshik, Zale, Augela, et Barca. Ad oras maris Damaf-
ceni extant duae complexus, quas descriptione complectimur. Regiones vero celebra-
res istae comprehendunt (a) Sout, et Agedabia. Et vero vix Barca est mediocri mag-
nitudinis, et angustiorum limitum. Et in ipsa produciuntur vixia, quae ab ea vixia Anomi-
nationem, humanis vixibus valde salubris: nam cum oleo commista recusat contra scabi-
em, impetiginem, et morbum euenientem barbae. Et autem terra huius coloris leucopaei:
cumque iniicitur in ignem emittit odorem sulfureum et fumum pessimum, vaporem vero

(a) i. Britio fluminum. (b) i. Venti. (c) i. Carum. (d) i. Doxum afini. (e) i. Sauri. (f) i. Libi. (g) i. Summum vixum. (h) i. Cois.
(i) i. vix. (aa) i. vix. (bb) i. vix.

habet execrabilem. A Barca ad urbem Aegle inde sex, stationes decem incoffe Commearu.
 Similiter a Barca ad Abodabia, sex stationes componentes iter CLII. M. P. Nupis a Barca Ale-
 coandixam, stationes viginti et tria, hoc est quingenta quinquaginta milliaria. At vero cum quis exer-
 citus e' p' montem Caman, transique per desertum spatio quatuor stationum magnarum omni aqua
 aridatum, deuenit ad fluxum Najan. Et ab his deinde ad (b) Anam, 30. M. P. Vocaturque continens
 ipsa, Continens Zedici: ubi aqua reperitur in quibusdam foueis, offosis in axona prop' litus maris.
 Ab Anam ad Maxas suaxim magnam, et integram intraquam est puteus profundus, in
 quem influunt aquae pluuiae, et ab hac ad suaxim Abade, uelut mare 31. M. P. A suaxi Aba-
 de ad Phudie totidem milliaria. A Phudie ad suaxim (c) Atas, totidem quoque milliaria.
 A suaxi Atas ad Menthusa, tres stationes sine aqua per terram aqua salua humentem,
 atque liculentam: iacet autem Menthusa uelut mare, et eius incolae habent aqua in-
 cisternis. A Menthusa ad (a) Bix-alphanam, quae sita est in extrema terra paludosa
 nomen ab ipsa Menthusa desumptum, 12. sexu' M. P. Ab hac ad Faxuch habetur spatio
 viginti milliariorum. A Faxuch ad Haxara, 25. M. P. Sum ad Tauxemet, 20. M. P.
 Sum ad Soluc, 21. M. P. Deinde ad Auxan, 30. M. P. Sum ad arcem (bb) Alafal, 12. M. P.
 Sum demum ad Barca totidem milliaria. Poxo iter quod ducit a Soluc ad ~~Cafz~~ Cafz statio-
 nis unius spatium occupat; Cafz autem est suaxis uita in media planicie Bexni, habet
 que ad latus suum orientale Syham propinquam mari, et ipsa distat a mari 11. M. P.
 Non procul etiam a Cafz, ex parte orientali ad est lacus cum longitudine maris paxue-
 rus, et colle axonae, ab eo diuisus, cuius tamen aquae dulces sunt: occupat huius longitu-
 dine caroxe milliaria, latitudine medium sexu' milliare. Inde ad Mamaceg ad ~~Mama-~~
 arcem 10. M. P. Et ab hac ad arcem Autalit populo frequentem est iter semidiei. Ab hac
 ad arcem (cc) Abaat-boxu; iter diei. ab hac item ad arcem (d) Maain, 10. M. P. Ab
 hac ad arcem Tolomithg. Poxo ita dicimus a Barca Alexandrinam, uia recta, ab abaxi sta-
 tiones, 21. Nam a Barca ad suaxim, (e) Almar dame, 6. M. P. Ab hac ad Nachenst, 26.
 M. P. Ab Maghaz-alraaqim, 25. M. P. Atque ista coniungitur hae uia cum superio-
 re. A Maghaz-alraaqim ad puteum Halime, 36. M. P. A puteo Halime ad fluxum
 Nihil, 35. M. P. A fluxu Nihil ad puteum (f) Abniddari, 35. M. P. A puteo Abniddari
 ad Penad-ayayhing, 35. M. P. Deinde ad puteum Abdallah, 30. M. P. Sum ad pratum (h)
 Alciaich, 30. M. P. Sum ad (i) Alacbe 20. M. P. Sum ad tabernas Abi-Halime 20. M. P. A
 Tabernis Abi-Halime ad (k) Chaxebat-alcaim, 30. M. P. Deinde ad suaxim (l) Aljcem-
 mas, 15. M. P. Ab hac ad (m) Sechet-alharnam, 25. M. P. Sechet-alharnam ad cisternam
 (n) Alaayeg, 30. M. P. A cisterna Alaayeg ad (o) Kenaij-alhaxiz, ad (p) Alrahime, 21. M. P.

(b) i. Isola. (c) i. Sitis. (a) i. Puteum oriuum. (bb) i. Mellis. (cc) i. Quatuor suaxim. (d) i. Foveis. (e) i. Peritontis. (f) i. Uridigi paruum (s) i. Venis. (i) i. Accliuatatem. (k) i. Ruinam populi. (l) i. Ministri. (m) i. Via columbonum. (n) i. Phari. (o) i. Ecclesias ueni. (p) i. Neolondinam.

A Tablone ad (g) Harriet alium, 30. M. p. A Harriet alium ad (a) Dhat alhamam, 3 A.M.P.
 Ad Tuniam, 18. M. p. Denique ad Alexandriam, 20. M. p. Atque hæc est via superior
 terræstris: via autem maritima est huiusmodi. Ab Alexandria ad promontorium (b) Alche-
 naies tres interjuncti cursus. A locu Alchenaies ad portum (c) Tarsusi, ad initium continen-
 tis Bemadæ, 50. M. p. Ab (d) Abet-afollom ad portum Hamaxa, 10. M. p. A portu Hamaxa
 ad (e) Mellaha 30. M. p. A Mellaha ad Locca 10. M. p. In parte attingente Loccam in mes-
 siterraneo extant duæ turres, quarum una vocatur Kib, altera Camma. A Locca ad por-
 tum Tabaxæ, 50. M. p. A Tabaxa ad portum Capitis lastina est spatium cursus ac dimi-
 dij. A Capite lastina ad (f) Bondaxiam duo cursus. Post Bondaxiam deflebitur mare ad
 plagam occidentalem, tenditque recta usque ad Caput Taadie spatii duorum cursusum,
 et intoto eo spatio nullum invenitur edificium. A promontorio Taadie sumit litus
 Zedæ principium suum usque ad finem; litus vero istud, cuius initium constituitur in Bon-
 daxia, si recta decurrit usque ad Alexandriam, habet spatium sex cursusum, sive sexcen-
 torum milliarium; sin autem longitudinem eius dimetiamur per sinus et obliquitates
 extenditur undecim cursibus cum dimidio, videlicet mille centum quinquaginta milliaribus.
 At vero Alexandria est urbs condita ab Alexandro, a quo et nomen accepit, atque
 maxi salis, et in ea conspiciuntur digna admiratione vestigia, et monumenta adhuc exstant.
 Nilus ab occidentali ipsius parte excurrens transit sub fanicibus omnium eius domorum,
 quarum quidem fundamenta sunt inuicem connexa: et ubi nihilominus est non modo cla-
 ra atque luminosa, verum etiam firmiter structa. Exstat in eadem Candelabrum, cui non
 reperitur simile aliud intoto terrarum orbe quo ad edificium, et formam structuræ compa-
 gem: nam præterquamquod consueverunt lapidibus Tiburtinis, sunt etiam ij lapides pluri-
 mo liquato simul iuncti, et tam firmiter connexi, ut eorum compages dissolvi minime
 queat. Alidiam autem maxe ad eius lapides ex parte septentrionali. Distat hoc Cande-
 labrum ab urbe spatii viuis milliaribus via maxima, sexagesimi vero diuum milliarium. Al-
 titudo eius Candelabri est trecentorum cubitorum, mensura Regiæ, qua singuli cubiti
 sunt trium palmorum: atque ita centum staturas habet in longitudine. Nam usque ad
 aperturam que est in ipsius vertice, numerantur nonaginta sex staturæ; superdo præterea
 explet quatuor staturas. Item a solo dextæ usque ad contignationem mediam sunt æque sep-
 tuaginta staturæ: et a contignatione media ad summitatem, viginti sex staturæ. Appendi-
 tus autem ad verticem eius per scalas amplas, que sunt intra illud, non secus atque scale
 cæcæarum Iuxium. Terminus primæ scalæ attingit mediam ipsius partem, et in media
 parte constructum edificium est quatuor lateribus, intra hoc edificium et sub scalis eius sunt
 domus constructæ. A prædicta contignatione media surgit edificium usque ad verticem tanto altius

(a) i. Ducastrum Romanorum. (b) i. Terram columbarum. (c) i. Cæstrum. (d) i. Cæstrum. (e) i. Clivo scalarum.
 (f) i. Valina. (g) i. Hoste Bonaxia.

edificio inflexione, ut detur locus ~~invenit~~ per partes universas. Ab hac etiam con-
 signatione ascenditur ad cacumen usque per scalas inflexionibus breviores, quæ habent ex omni
 latere fenestellas ad præbendam lucem scandenti Candelabrum istud inter omnes mundi fabri-
 cas admirabile tam altitudine, quam firmitate. Invenit autem hoc Candelabrum in signum:
 quoniam accenditur in ipso ignis vis temporibus, quibus naues iter faciunt, et nautes videntes
 ignem illum, ad eum se dirigunt, præcipitur autem ab unius cuius distantia; et quidem noc-
 tuano tempore videtur quasi stella, diurno autem fumus conspicitur. Nam Alexandria
 sita est ad oras continentis, adiacentque illi planities, et campi latissimi, in quibus nec mons,
 nec ullum aliud signum est ^{quod} ad posse iter dirigi; qua propterea nisi foret ignis prædictus ab ex-
 tæ pleneque naues a via, quæ ducit Alexandriam. Vocatur autem ignis iste, Lanternæ. Ter-
 tæ præterea idem qui edificavit hoc Candelabrum, fabricasse etiam Alexam, quod est in finibus
 vrbis Josæ, ab occidentali latere Nili. Ter-^{ta} quoque conditum esse ab Alexandro post con-
 ditam Alexandriam. Sed eius rei certitudinem novit Deus. Exant item Alexandriæ duo
 obelisci, suntque duo lapides vbiq; cubici, ac trique in suprema parte magis quam in imâ.
 Longitudo unius æquator parthorum, et latitudo basis eius in vngulis lateribus, decem pal-
 morum: ita ut totus simul ambitus basis sit quadraginta palmorum; suntque in ipso in-
 cise literæ, characteres Syro. Refert autem Autor libri mirabilium fuisse præfatos obeliscos
 exiit ex monte Taxim, in occidentali parte regionis Metæ. Porro scriptura est hæc; Esô Iamex
 filius Ueddad edificavit hanc urbem, dum non esset adhuc senectus præterita, neque factum præ-
 prope sum, neque canities apparet, et dum lapides quasi lucum, et homines non agnoscerent
 sibi dominum. Exiit quoque columnas eius, fluvios aperui, et arbores eius plantavi. Volens autem
 longè superare Reges, qui fuerunt in illa, exiit in ea monumenta mira, nisi Altha-
bue filium Moxæ Medis, et Medam filium Omax, filij Abi-Neptal Thammudis ad mon-
 tem Taxim urbem, et exierunt ex eo duo lapides, et tuleruntque eos super humeros suos.
 Et cum fracta esset costa Althabue, volui ut gens regni mei esset pro ipso. Exiit autem mihi
 ambo Alferem filius Paxid Murafachis, in die præpenitentiæ. Atque iste obeliscus est in an-
 gulo vrbis ex parte orientali. Alter obeliscus est paulo infra urbem.

Dicitur quoque Aula quoque, est in meridionali parte Alexan-
dris, et vocatur Salomoni filij David, constructa fuisse ab eodem Iamex filio Ueddad; Alj tamen
 exprimitant edificatam eam fuisse ab ipso Salomone filio David. Columnæ, et cõpæges eius du-
 pojunt adhuc, atque hæc est qualitas ipsius: Aula est quadrate longitudinis, et in vtroque
 capite illius sunt columnæ, vnde decem; in duobus autem lateribus oblongioribus, columnæ vnde
 quinque septem. In angulo vero septentrionali extat columna maxima cum suo capitello ha-
 dens sub se basim maximeam, cuius quadratura laterum est octoginta palmorum, et

Longitudo ipsius à basi usque ad Caputellum est novem stadia. Caputellum est calatum, atque elaboratum varientissimo artificio, et firmissime collocatum; necque est alia hinc similis columna. Nemo tamen ex indigenis Alexandriae necque Aegypti, novit quamnam ob causam creata fuerit, ve iunctim vus in loco. Et ipsa licet presenti tempore sit admodum inclinata, nihilominus firma est, et à casu salva. Dicitur Alexandria esse sub ditione Aegypti, et que una est Metropolitania ipsius. Sexta vero Aegypti habet vibi concinnatam ex parte meridionali regionem Nubis: ex septentrionali, maxime Damascenorum: Ex parte Damasci, Damascenorum longitudinis; ab oriente, maxime Nubium: ab occidente Aliahat.

Longitudo autem Nili haec est: A litore maris (a) Aium, vbi habet terminum suum, usque ad dextram Nubis, qua alluit illam à dextro Aliahat, protenditur 25. fere stationibus. A termino Nubis, qua Mexidem respicit, ex regione eisdem Nubis, circiter octo stationes. Indeque ad principium termini à nobis superius memorati, excurret spatium duodecim fere stationum.

Vibi Fosfat est ipsamet Mexis, sic dicta à Mexam filio Cam, filij Noë, cui pars, ipse enim edificaverat eam primitus. Vibi eadem Mexis vocabatur etiam antea (c) Sin-fomes; sed postquam descendit Amxus filius Aas una cum Moslemanis, in exordio secte moslemanicae, eamque expugnavit, et miserunt vici Moslemanni circum Fosfat, edificaverunt praesentem vicum Mexis, eum videlicet, in quo modo iacet.

Dicitur autem appellata fuisse Fosfat, quod volente Amxo filio Aas, post captam Mexis, proficisci Alexandriam, proceperit ut precederet eum (d) Alfostat, et figeretur, cui transproptaxerit ante se; quare accidit ut columba descendere, ovumque in eius retice pareret. Quo ad Amxum delato, iussit ut relinquere dextoriam eodem in situ, donec columba ovum suum perficeret. Factum est ita, et alii, per Deum, nullum damnum inferemus ipsi, qui nobis adhaerere, et ad partes nostras confugere voluerint, quo usque columba frangat ovum suum. Itaque relicto dextorio mansit in Mexis usque ad exitum pulli columbae, ac sic profectus est. Longitudo, atque mensura vibi est stadiam stadiarum. Et Nilus effluens à superiore parte dexte illius, transit prope ipsam à Mexide: sic reflectitur ad Occidentem, ac dividitur ante ipsam duas in partes, quae modicam insulam constituentem, cuius coniunguntur.

Et in hac insula coarctantur multae domus venustae; atque aedificia non parva vici ripam Nili. Vocatur autem ea insula (e) Dar-al-mecqias. Ad eandem insulam praebet aditum portus, quem triginta fere naues sustentant. Aliud Nili brachium, quod prope latius est, brachium altero ponte naubus duplo

(a) i. Romanorum, seu Medioxarum maxime (c) i. dicitur vici. (d) i. dextoriam. (e) i. Aium monum, quia ibi erat mensura ad quam exheredat fluvius et refluxus Nili.

pluvibus exhaucio. Et huiusce pontis extremum tangit ripam, que vocatur (a) *Alpice*. *Seduis*
 insule *Dax-almecias* porrigitur inter utramque *Nili* partem ab Oriente in Occidentem:
 longitudo vero e contra, a Meridie ad septentrionem. Superior extremitas illius, ubi est mensus
 ros, lata est: medium latius capite: altera extremitas, acuta. Habet in longitudine ab uno
 extremo ad aliud, spatium duorum milliarium, in latitudine vero, quantum iactatus est
 sagittis. Itaque (b) *Dax-almecias* est in capite insule, latiore ex parte orientali, qua pro-
 pter urbem *Tofat*: et quidem est Arxium hoc magnum circumdatum intinseis ex om-
 ni latere fomicibus, quas columnę sustentant per orbem: et in medio arxii cisterna ingens,
 profunda, ad quam descenditur undique gradibus maximis.

In medio item cisternę extat columna marmorea execta,
 cubitorum duplitorumque interiectorum numero dignata. Super verticem columnę est edificiu-
 um vaseum, fixum, coloratum, auro, et zulo, et varijs coloribus fomicibus distinctum.
 Aqua devenit ad eam cisternam per canalē amplum ductum ab ipsa ad aquam
Nili; non tamen ingreditur aqua in cisternam, nisi ad *Nili* incrementum, quod accidit
 mense *Augusto*. Crescunt autem ordinatio eius aquę, sexdecim cubitis, et tunc alluvit ter-
 ram Imperatoris equaliter: cum autem exierit *Nilus* cubitis octodecim, alluvit totas ambas
 terras, que sunt ibi: quod si exierit viginti cubitis, infert detrimentum. Crescit vero ad
 minimum cubitis duodecim, cubitus autem est viginti quatuor duplitorum, itaque quo-
 tiescumque excedit cubitos decem et octo, damnum infert, quoniam euellit arbores, et de-
 truit: et similiter cum minus exierit quam duodecim cubitis, affert verum mali defectu pe-
 nariam, annonę caritatem, et paucam verminum iniectorem.

Ex parte meridionali *Tofat*, iacet oppidum *Ment*:
 et ad plagam eius septentrionalem ubi *Ain-Verres* dicitur: sunt autem ambe quasi *Xuxa*, sive
 insule que respicit montem *Mocaram*: et dicuntur fuisse ambe loca in quibus *Phara-*
on, cui Deus maledicat, animum relaxabat. In *Ain-Verres*, qua parte prospectat *Tofat*, na-
 scitur *Balsam* *gommion*, e quo educitur *Balsamum* *inguentum*: quod nullibi reperitur in or-
 be, nisi illi. *Niacet* prope *Mesra* ex parte occidentali ubi *Fium*, distansque ab inv-
 eicem duabus stationibus. Qui autem excedit ex *Mesra* veris ampliozem partem *Ni-*
li, intendens (aa) *Said*, proficiens a *Tofat* ad *Moniat* assidam que est ad occidentalem ripam
Nili distans a *Mesra* quindecim fere *M. P.* Inde ad (bb) *Stema* parvum, 20. *M. P.* *Fium* ad
Stema magnum ex parte orientali, 10. *M. P.* *Stima* ad *Fium*, per plagam item orientalem,
 20. *M. P.* *Fium* ad oppidum *lunes* remotum a *Nilo*, ad occidentem duo mille. *P.* Ab hoc ad *Do-*
hnut, que iacet ad occidentem *Nili*, vix *Remidrei*. Ab hac demum ad urbem *Cais* inspa-
 te occidentali, 20. fere *M. P.*

UCLA E-Library. (a) *Stema* magnum. (aa) *Stema* magnum. (bb) *Stema* magnum.

Itaque autem, quod ab eadem ducit ad urbem Ajuam, est huiusmodi per Nilum: deponet primo viatori per Nilum usque ad Monia spatia 5. M. P. et ab hac ad urbem Caiet, 9. M. P. ab hac item ad Siabza, 5. M. P. Ab hac etiam ad Tāso, 5. M. P. Ab hac ad oppidum Alexanrie, 5. M. P. Ab hoc ad oppidum Saxut, 5. M. P. Minc ad Sclfan oppidum magnum, ac populosum, 5. M. P. Ab hoc ad oppidum Rafina, 15. M. P. Atque hoc oppidum situm est in summitate insule, ubi Nilus dividitur in brachia, respectuque ex opposito urbem Sciantuf, que adiacet initio brachij defluentis ad Tennis, et ad Damiat: Nam supra Sciantuf dividitur Nilus in duas partes, que deorsum tendentes geminis ve ostij maxi mergunt. Ab utraqueque duarum partium predictarum derivantur duo brachia in mare item influentia.

Et vero una est duabus partibus maioribus, que initium habent prope Sciantuf, in orientem exiit usque ad Tennis; et ab ista parte derivantur tria brachia, quorum unum exordium peres Antuha ex parte occidentali percipit que ad Nicaus, ac demum redit ad alveum suum principaliorum prope Damafis infra istud emanat aliud brachium in occidentem quod percipit usque ad Damiat. Tertium vero brachium incipit non longe a Sciantuf fluere ad occidentem, transitque prope Tennis. Uterque autem et ab hoc aliud brachium, quod in occidentem procedens deflectitur ad oppidum Malig: ibique dependit, ac derivatur ex eo brachium attingens Alexandriam quod brachium vocatur flumen Sabur, habetque os, seu primam originem suam infra Malig. At non toto anno fluunt aque in eius alveum, sed tantum durante eluvie Nili; nam aque Nili recedentibus, ita explicantur ut nemo per illud descendere valeat. Ex principio istius brachij alveo alluente (a) Rasid, infra Māddarin, et Samiures, et infra Fua, ac supra Rasid, effluit brachium Nili, exiitque ad alveum cuiusdam lacus qui maximas oras attingens, eadem protenditur per occidentem, ut inter ipsum et Alexandriam maneat spatium circiter VI. M. P. Ceterum qui descendere cupit ex Metfr ad Tennis, que distat ab ea spatia novem dierum, conficiet primo a Tennis ad Damiat navigationem diei, tum ad Damiat ad Rasid, inter bidui. A Rasid Alexandriam, navigationem diei. Ab Alexandria denique ad Metfr, inter sex dierum. Deinde a Metfr ad pagum Rafina, quem respicit ab occidentem urbs Sciantuf, et a Sciantuf ad Senzan 25. M. P. Ab hac ad oppidum (b) Alsciamin, 10. M. P. Adiacetque hoc ripa orientali et opponitur ei in ripa occidentali Tant. A Tant ad Senzan, et ab hac descendendo ad Casinet-Alabrag, habentur VI. fere M. P. Respicit hanc Sanucha oppidum, e quo descendens ad Salebian, 10. fere M. P. infra Salebian ex parte occidentali est Moniat-Alaatt, que constat pluribus pagis oppulenti. Ab hac ad (c) Siona 10. M. P. Descendens ab hac ad urbem Sedua, 15. M. P. A Sedua ad (d) ... XX. M. P. Ab hac ad Moniat-Alaatt 20. M. P. Et huic opponitur ex parte occidentali urbs Antuha. Rux-

(a) Flumen Rasid (b) Damascenorum (c) Atlas, et Apx. Siene (d) Omissum in originali.

44

Rursus à Moniat-Alaati superius memorata ad oppidum Samaiex in latere occidentali, 10. M. P. Ab oppido Samaiex, quod respicit Sedua, eique subest aliquantum, ad oppidum Antu-
ha prae memoratum, 10. M. P. fere. Sub Antuha dividitur brachium Nili duas in partes
quarum una tendit in plagam occidentalem, in orientalem altera: et insulae inter u-
tramque constitutae iterum coniunguntur prope Sabxa et Damafis. At non longe pro-
cedentes rursus dividuntur in duas partes, fluitque pars orientalis ad Tennis: altera pars
nempe occidentalis ad Damiat; Ut autem redeat sermo noster ad urbem Antuha, ubi Ni-
lus dividitur, dicimus, si quis iter capiat per brachium orientale, descendere eum ab Antu-
ha ad Moniat-Alaata, quae sunt sibi invicem oppositae; indeque ad Moniat-Alaaval, cui op-
ponitur ex parte occidentali (a) Monia ipsius maior, quae nomen habet à (b) Banna, inde
ad Antuit oppidum prope ripam orientalem situm. Ab hoc ad oppidum Fangaia, cui oppo-
nitur ex parte occidentali Moniat-alhauca. Atque ad oppidum Manbat ex parte orienta-
li cui opponitur ex parte occidentali oppidum Naruxa. Ab hoc ad oppidum Hommaxia,
quod respicit ab occidentali parte Moniat-Alhaxun. A hoc descendendum ad oppidum Saha-
kast magnum in parte orientali. Tum ad Sabaxast parvum in parte occidentali. Ab hoc ad pa-
gum Moniat-Amo in ripa orientali, respicitque illum in ripa occidentali Moniat-Racabz. A
Moniat-Racabz ad Moniat-Alamran, ex parte occidentali, prospicitque illam ab occidente
oppidum Dacaxus. Ab hoc ad Moniat-fimas, cui opponitur ab occidente pagus (c) Hanut. Ab
hoc ad Moniat-Afnat ad orientalem ripam fluminis. Atque demum ad oppidum Damafis su-
perius memoratum.

Qui vero descendere cupit ex Antuha per brachium occidentale, navigabit primo ab An-
tuha ad urbem Malig, 20. M. P. Et ex opposito Malig est Moniat-Abd-almalec ad ripam ori-
entalem. A Malig descendet ad Tantana oppositam ripae occidentali, 15. M. P. A Tantana ad
urbem Tabte sitam à latere occidentali, 15. M. P. Respicit autem illam ab orientali parte
Siapuxia. Ab urbe Tabte ad oppidum Fodus in latere occidentali, prospicitque illud ex latere
orientali oppidum Santa. Ab oppido Fodus ad oppidum Vambat in litore occidentali: ac-
tum ad eandem sibi in litore orientali urbem **Nancatfex**. Ab urbe Vambat ad urbem Sabxa
sitam ad ostium fluminis, quod est ex regione Damafis supradicti.

Qui autem voluerit abire per Nilum à Damafis ad Tennis, descendet per eundem Ni-
lum ad Moniat-kede spatio duorum fere M. P. Ubique habet ortum suum flumen Sciancia
et parte orientali. Tum progreditur ad urbem Sciancia: et ex hac descendet ad urbem Albu-
hat sitam ex parte orientali, XXIV. M. P. Ab hac ad Vafnas, 18. M. P. Ab hac vero per pla-
gam occidentalem itinere laevestri, ad urbem Tanah adiacentem orientali ripae fluvij Tennis 25.
M. P. Tum ad lacum Altax non longe ab Alfaama. Porro lacus Altax prope attingit lacum
(a) i. Subuxbrum (b) i. Quarecentia (c) i. Taberna.

Tennis, distatque a maxi valso 3. M. P. Ipse lacus praefatus est ingens et amplus lacuminis, et ex insulis, quas continet, praeter urbem Tennis, est etiam insula (a) Hetsn-almai, in ea parte quae respicit Aethiopia. Ad hanc usque pervenit Rex Banduinus, qui expugnavit regiones Syriae post octavam secram Moslemamorum, et non longe ab ipsa demersus est una cum equo suo, indeque reversus est (b). Ad orientalem plagam Tennis, cum aliquanto flexu ad meridiem iacet insula Iurna in lacu eisdem Tennis. Ad meridiem Tennis, et in eodem ipsius lacu est insula Kabalia. Extant praeterea ex parte occidentali fluminis Sciansia, de quo supra mentionem fecimus, oppida, pagi, atque rici non rari, cum rarijs frugum generibus, et multa rerum utilium copia. Qui autem ~~offat~~ descendere e Damascis ad Tennis per alveum praecipuum, proficiscatur oportet a Damascis ad Moniat-Bede superius memoratam, et ab hac ad latus Banna, quae est ad litus occidentale, spatium 10. M. P. Supra hanc vero dividitur Nilus bifariam, constituitque parvam insulam, cuius ab occidentali latere iacet oppidum Butsia, et ab altero quod orientem respicit, Rahl-gerah urbs modica. Inter Rahl-gerah, et osium fluminis Sciansia intexerit spatium 40. M. P. Et similiter a Butsia et Banna ad Moniat filij Gerah, descendendo per Nilum usque ad Semennud habentur 12. M. P. Nam illa adiacet ripae orientali, et ab occidentali ripa opponitur ipsi urbs Semennud. Ab hac urbe Semennud, itinere terrestri, ex opposita parte occidentali, ad urbem Sandaca sitam ad flumen Boleging, 8. M. P. Rursus ab urbe Semennud ad urbem Tokania appositam ripae occidentali fluminis 18. M. P. Ab hac ad Moniat-Agras, 12. M. P. Et ab hac descendendo ad Siuges, quam ex adversa ripa orientali respicit (aa) Nafi-alhagiaz, 12. M. P. Distatque Nafi-alhagiaz ab urbe Semennud praefata, spatium 36. M. P. Deinde a Nafi-alhagiaz deveniet ad urbem Tucha, quae est ad partem Nili occidentalem, distatque a Siuges, 12. M. P. Infra Tucha dividitur flumen istud in duas partes, quarum una protenditur ad lacum Tennis ad orientem, altera ad urbem Damiat ad occidentem. Qui ergo descendere vult ad Tennis, descendat oportet a Tucha ad Moniat Sciahar appositam ripae occidentali, urbem exiguam quidem, sed populosam, et mexibus atque divitijs affluentem. Respiciturque illam ab orientali ripa (bb) Mahallat-Damniz, et inter utramque intexerit spatium, 5. M. P. Et infra urbem Sciahar est Moniat-Damniz. A Mahallat-Damniz ad Cqebax-albarbar oppidum magnum 12. M. P. Ab hoc descendendo ad Cqebax ad (c) Cqebax-alaxif, 16. M. P. Hinc ad oppidum Damu, 16. M. P. A Damu ad urbem Tenah, sitam ex parte orientali, duo mille P. Ab hac ad Sciamus oppidum populosum, 10. M. P. Ab hoc ad oppidum Antsax ex latere occidentali 20. M. P. Ab hoc ad oppidum Vatrada ex parte orientali 20. M. P. Ab hoc ad Bexsonin situm ex parte occidentali, 20. M. P. Tum ad Sebfa, 40. M. P. Deinde ad lacum Tennis ad occidentem 16. M. P. Aqua huius lacus Tennis, cum Nilus inundat tempore aestivo, dulcescit: cum autem hyberno tempore recedit usque ad aestatem, praevalet aqua maris, atque ideo salta exardet. Sunt in hac ipsa urbes quasi insulae, lacu undique circumseptae, nempe urbs Nable, Terna, Samma, Hetsn-almai: nec patet aditus ad ullam

(a) i. e. insula. (b) i. e. supple. exortibus eius. (aa) id est. Mistro lapidis. (bb) i. e. Domicilium. (c) i. e. Tegudinibus.

ex his, nisi per naviculas. Ab vero urbe Damiat est ad aliquantum intervallum ab ois mar-
 xitimis, et ad eam excurret pars Nili effluens ex eo brachio, quod dilatatur ad urbem Tennes:
 habet autem illa pars Nili ortum suum infra Tucha supra memoratam. A qui cupit
 descendere ad illam ex Mesra, transibit per oppida, urbes, atque edificia a nobis superius enu-
 merata, donec perveniat ad Tucham: deinde accipiens brachium occidentale Nili, quod aliter
 Damiat, descendet spatio, 10. M. P. ad urbem Damixa, que est ad latus occidentale fluminis.
 A Damixa item descendet per flumen ad Sexencas viciniam in ripa occidentali, 17. M. P. Ab
 hac ad urbem Sexemjah, in ripa orientali, 20. M. P. Ab hac ad Moniat-alotiq, 20. M. P. Ab hac
 ad oppidum Faxsex, in parte orientali fluminis, 10. M. P. Tum ad Buxa, et postremo ad Da-
 miat, 13. M. P.

Primum ut veritatem nostram convincamus ad flumen (a) Mahalle, dicitur hoc
 originem suam infra Tantane, et effluere ad occidentem quoique adque Sexemjah, que adiacet
 est fluvio Damiat. Ab eius origine usque ad Moniat-Ghazal, ad orientem, habet spatium
 20. M. P. Et ab hac ad osium fluminis Bolcing, 15. M. P. Ab hoc autem flumine derivatur
 etiam aliud brachium, quod excurret item in occidentem, ad oppidum Moramadiz; indeque
 ad Matbul, ad occidentem: Tum ad Dhaha: ex hac Alexandria versis, per desertum, ad hosi-
 tium Staxe: Ab hoc ad Manuat superiorem: A Manuat superiorem ad Secaf: demum
 ad Sciantuf. Ut autem redeamus ad osium fluminis Bolcing paulo ante memoratum,
 noveris ab hoc descendendo ad Mahalla, reperiri in mediterraneo urbem Bantur, ad XLV.
 milliaria ab ipsa Mahalla, et ad eam usque urbem proterendi flumen Bolcing. Respicit illam
 ab oriente urbs Senedia, distatque ab ipsa milliaris circiter cum dimidio. Inter Senediam
 et urbem Senemud appositam flumini Tennes, et Damiat, intercedit spatium VI. M. P. itinere
 terrestri. A Senedia itum postea ad urbem Mahalla, et ab hac ad hospitium (b) Alda-
 cheb. Ab hac ad Damixa, et ab hac demum ad Damiat, vi proximam.

Porro qui descendere cupit ex Mesra Alexandriam, exi-
 re debet ex Mesra et descendere usque ad insulam Circa, et Tobalg, duarum urbium infra
 Nili ripas conclusarum. Inde ad (c) Meshaf. Et hinc per Nilum ad Dhazua, 5. M. P. Et ab hac
 ad Sciantuf, 2. M. P. Ab hac ad oppidum dictum (d) Om-dinar, ex parte occidentali: et
 ab Om-dinar ad Arman-Hannes, 5. M. P. Ab hac ad urbem Noxais viciniam in latere ori-
 entali, 18. M. P. Ab hac ad arenas Alfinem, in quibus conspicitur miraculum Dei glo-
 riosissimi; nam vi veritatis est et repelantur in ipsa arenis spatio septem dierum, conven-
 tius permissu divino in saxum durissimum. Ab arenis Alfinem ad Abi-lahonez;
 hinc ad (e) Beirraue urbem exigentem, sed populosam, in qua et nudius celebrantur, et mer-
 catores locupletes commorantur. Et a Beirraue ad Sciantuf, 50. M. P. In urbe Beirraue

(a) i. Mechella. (b) i. Ingressiones. (c) i. Casas. (d) i. Marea demoxij. (e) i. Alij. Senctaur.

of Iodina Nili optimi, quod inde dispensatur in regiones riuicolas. Eadem res adiacet flu-
 mini Sabua. Nam brachium istud Nili ubi deuenit ad arenas Mysinem dividitur in duas
 partes, et una eorum excurrens in occidentem attingit Beamaus, tum defluit ad Besiana;
 inde ad Tanus; ab hac ad Sabua riuem oppido frequenti similem; ab hac ad hospitium (b)
 Assayede; tum ad Resial; postea ad Cananta; tum ad (c) Buc: Ad Memna: et ab hac ad (d)
 Canasfil: tum ad Karbum: et ab hac ad oppidum (e) Sabu: tum denique Alexandriam. Ve-
 rum in hunc fluvium neque aqua, neque naues ingrediuntur, nisi exerceat Nilo, quoniam
 os alvei ipsius altius est alveo Nili, ita ne aqua non attingat illud, nisi tempore praedicto;
 nam alveus fluvij huiusce statim atque peruenit ad Taxthura reuoluitur ad plagam
 orientalem adeo ut coincidat cum altera parte prope Maliz, fiatque inter utramque par-
 tem insula Beiza. Alexius rex flumis orientalis origo est circa Arenas Mysinem,
 quod in septentrionem excurrens demum coniungitur cum altera parte ubi cognata prope
 Maliz; indeque ad oppidum Thana; a Thana ad oppidum Cobajsa, tum ad Bondania, quam
 prope ripam (f) Almatan ex parte occidentali: ibique coniunguntur ipsa duo brachia,
 et in unum coalescunt. Supra Maliz est oppidum (g) Calab. alammal. Deinde latetur Ni-
 lus in septentrionem ad Vah vitam alatare orientali, quam respicit ab occidentali ripa hos-
 pitium Sciacia, spatio 15. M. P. Hoc etiam respicit ex eadem parte occidentali oppidum Sar-
 ne. Et ab hoc ad hospitium Abra, tum ad Tuam, 15. M. P. Contra hanc diuiditur Nilus
 in duas partes sicque inter illas insula (h) Azabeb, cuius in extremo iacet riuis Sar-
 dium, quae distat a Tuam 15. M. P. exae, etque ad laeus orientale. Respicit autem illam
 ex parte occidentali oppidum Samdise, inter quod et Sarne inter est spatium 15. M. P. Non
 longe ab ima parte Samdise excedit brachium e Nilo non magnum, influens in lacu
 cum proteritum inter occidentem, et septentrionem, 40 M. P. in longitudinem, duobus plus
 minusve in latitudinem praedictum cuius aqua ad Vassi maxis oras usque est minime profun-
 ditatis; praedicta autem lacus iste una cum oris maritima, et ad Vaxum milliana a Raf-
 cid redigitur in os iam angustum, ut summa oris eius latitudo sit decem stadia, longitu-
 do vero, ictus lapidis. Iste lacus iungitur item alio cum lacu, qui habet in longitudine 4
 20 M. P. et altero angustior est: atque huius etiam aqua est parum profunda. Ab istius par-
 te suprema Alexandriam usque superant 60. M. P. atque ita homines, dispositis navibus
 iumentis apprehenduntur inter terrae Alexandriam usque.

2° vero descendas ad (a) Rafid per praecipuum alveum Nili; e Samdise per-
 ges ad oppidum (b) Hafa 20 M. P. et ex eius opposito cerres in ripa orientali oppidum
 Xenis (c) Axomman. Ab Hafa ad Podaidia oppidum populorum 15. M. P. A Podaidia de-
 mum ad Rafid. Podaia Rafid ad riuem Alexandriam habent 60. M. P. Nam a Rafid

ad Anemas indeque ad Siducqia habes 30 M.P. sum ad (c) Alcazain, denique Alexandriam
 30 M.P. Libet autem insperantiam describere praeparationes iter, quod ducit a Mesra ad
 Bahrasa, tum ad urbem Sepelmassam, nempe iter illud, quod accipere (c) Maxabute-
 res anno quingentesimo trigesimo. Expediens ergo ex Mesra ad Bahrasam itinere
 septem vicium: e Bahrasa ad (f) Job-Mamad habetur statio una: deinde ad hospitium quod-
 dam, spatium stationis minus. sum statio una per loca arida atque inaquosa. sum ad Min-
 Caia statio item una. sum ad Miat, statio. sum ad montem Amtales statio. sum ad
 Casamat statio. Ad flumen Casara statio. Ad montem Saxrai, statio. Ad soliu-
 dinem Tudit stationes tres inaquosa. Ad lacum Sciobana, cuius aqua est potabilis statio.
 Ad montem Nati, statio. Ad Samela, statio. Ad vixia in montem colocatam statio.
 Ad solitudinem Metalabet, quae occupat spatium sex stationum, ibi nulla invenitur
 aqua. sum ad Necau, statio. Ad Seluban montem, statio. Ad montem Cazul, statio.
 Ad montem Andamex stationes tres per desertum inaquosum. Ad Uelocia stationes duae.
 Ad Tamez, statio. Tandem ad Sepelmassam, statio. Et quidem raris quibusdam recommi-
 tis huius itineris, licet superari possit ad miniculo ductoris. Similiter inter Mesra, et
 (a) Bagdad intercedit spatium quingentesimum septuaginta leucarum, videlicet mille sep-
 tingentorum ac decem miliarium. Iter autem, quod a Mesra ducit ad urbem (b) Ias-
 threb, est huiusmodi: expediens ex Mesra ad (c) Algiob, ad (d) Boiaib, sum ad hospitium
 filij Sadea, tum ad a Bonid, hinc ad Poiaitha. sum ad Kexa, sum ad Hafaa, tum
 ad hospitium quoddam, tum ad Ayta, tum ad Pical, postea ad Modiam, tum ad Sana,
 hinc ad hospitium quoddam, tum ad Keldia, tum ad Scib, tum ad Baitha, tum ad (e) Vadi-
 caa atagoxa, tum ad Achba, tum ad (f) Dhi-almoxa, tum ad Mox, tum ad Soru-
 ra, tum ad Dhi-chofciob, tum domum ad urbem Iathreb.

Quae praeterea aliud iter per litora maris Rubri, nempe ex Mesra
 ad Min-jemes, ad oppidum Maxige, ad lacum Algiob (estque hic stagnum quoddam, in
 quo influunt amnis (g) Carox) ad puteum Agaid, tum ad puteum (h) Agius, tum ad Cal-
 zem, tum ad Bann-Mosphaine (est autem hic, Portus, cui adiacet lacus aquae) tum ad
 vinum Taxan, tum ad Mordad, tum ad Iethram locum perniciosum, in quo naufragium
 patiturum navigia tempestate furentis: nam hic est unda quaedam habens a late-
 re montem asurgentem, ad quem venti cum alliduntur, contorquentur, et inveniunt in
 mare, atque undis concitatis perducunt quascumque naues illis offidunt. Cum autem ven-
 tus Australis dominatur, subitari nullatenus potest. Occupat huiusmodi locus iste tam af-
 fox spatium sex fere miliarium. Et fertur hunc in locum immensus esse Phaxailla
 maledictus. Prope Taxan extat etiam locus perniciosus cum sulcata plante Curoa

(a) i. Duas turres. (b) Populi sic dicti ab urbe quadam Alexandriae Maxabute vocantur. (c) i. Puteum. (d) i. Babylonem.
 (e) i. Medinam. (f) i. Ispahan. (g) i. Vallum paporum. (h) i. Vixitum. (i) Europaei Cairo. (k) i. Peris.

occidentem, et Taronio ad orientem; vocaturque locus iste Hilan. Porro ab Hilan pergit iter
ad montem Tur, ad Ayla, ad Hacl, ad Madian, ad Hauza, ad Piar, ad Hadid, ad Aaffars,
ad Baenmox, ad Meccam.

Quinta Pars Climatis Tertij.

In hac parte quinta climatis tertij continetur pars maris Rubri, solitudo deserta, et
pars maris Damasceni cum adiacentibus urbibus, Pontibus, arcibusque populosis. Item terra
Palsinae, et Damasci, et inferior dextra Hadiaz, cum parte solitudinis, qua respicit occidentem.
Regiones autem celeberrimae istae comprehensae sunt Calzem, Faxam, Ayla, Madian, Chaibar,
Vadi-alcqora. Hadiaz, Tabuc, Duma, Meem-abnokra, Aladi, Seidla, Naher, Faxma,
Acalan, Paza, Ramla, Ierusalem, Tibexias, Neapolis, Damascus, (a) Baalbec, Item,
Iafa, Cesarea, Asyuf, Acca, Tyru, Bairut, Naama, Sebail, Tripolis, Antaxus, Bari-
as, Laodicea, Novaia, et Antiochia. Nos itaque diligenti narratione complectemur quod
in singulis eorum notatu dignum est, quotque miliaribus sine leuis distent ab invicem,
eorumque situs favente Deo Maximo.

Itaque mare Rubrum est in se velut flumen et sunt in ipso montes
aquis imminentes, et scopuli, ac Syntes patentes, latentesque, et res maxium inter illos distan-
tiae inter mare Rubrum, et Meysi intercipiunt spatium nonaginta miliarium. Eodemque mo-
do a mari Rubro ad Faxam, itinere terrestris, ad plagam septentrionalem, habetur intervallum
septem stationum: atque hoc est intervallum quod interest inter mare Rubrum, et mare
Damascenum; et hoc idem spatium vocatur Desertum oroxis, in illud enim exxaxum filij
Israël tempore Moysi, cui vales.

In Calzem fabricantur naues sulcantes mare Rubrum, est autem pulcherrimus
modus, quo construuntur. Nam caetera distenditur in proximis duplex terra satis ampla,
nec prius adaptantur stabulae partibus caeteris iam commotis, quam sint concinnatae: ac tum quidem
constringuntur funibus confectis e corticibus palmarum, et clavis affinguntur pontibus iam
cohaerentibus. Subus omnibus absolutis oblinitur navis adipe desumpto e belluis maximis,
et pice minutissimo. Naues huius maris funda habent lata, neque fiunt admodum pro-
funde, ut possint eo pacto ferre multum oneris, nec tam facile haereant herys. A Calzem
per oras maximas ad Faxam. Moxon habentur Σ . M. P. est autem vrb. Faxam sita in imo
sinu quodam, e quo iam ad montem Tur, qui non procul distat a mari, ved protenditur mont
cum illo, ita ut inter ipsum, et mare pateat via tria. Mons vero ist sublimis est, confenditur
que gradibus, et in ipsius cacumine extat oratorium cum puteo aquae fluentis, quam bibunt om-
nes viatores illic progredientes. A Tur ad (aa) Masaf locum amenissimum, aereosum, aqua
limpida irriguum, ubi pycatione capiuntur vinones. A Masaf isto ad (b) Sciamalbat Pont-

Portum inaquosum, et ab hoc ad ~~Caput~~ (c) Sciarum, albix portum item abque aqua. Et ab hoc ad
 Caput Abi-mohammed portum quoque aqua carentem, atque hic constituitur initium af-
 census Ayla; quae autem Ayla urbs modica, inquam Arabes recipiunt vere, simulque conuen-
 iantur. Hinc ad Sumed portum aquosum, quem respicit insula Romanis dicta à Conuente
 X. M. P. Hinc ad portum Tenna, in quo non est aqua. Ab hoc ad Atrif. Hinc ad Haura
 oppidum populosum, nobilibus cultum incolis, qui etiam habent apud se fodinam, e qua exiunt ollae,
 et dispenfant illas in omnes partes finitimas, atque remotas. Non longe ab eo oppido iacet ex
 parte australi mons Radhua, in quo nascitur lapis coëlis, indeque apporatur in uniuersos terra-
 rum fines, tam orientales, quam occidentales. Bibunt autem incolæ Flauæ aquas puteorum dul-
 ces: et habent ibi portum ac luxum. Hinc ad flumen Tatra portum pulchrum. Et ab hoc
 ad ~~Coriaia~~ Coriaia portum populosum, ad quem ducitur aqua è longinquo. Hinc ad (d) Siar. Tum
 ad Siolfa: postea ad Codaid. Deinde ad Arafan. Tum ad Siorda. Ad litus maris Rubri iacet urbs
 Madian, maior quam Tabuc; et in ipsa est puteus, è quo Moses, cui pax, ad aquas gregem
 (e) Scioarb. Ab urbe Madian ad Ayla habetur intervalum quinque stationum; et ab Ayla ad
 Siar, viginti sex stationum. Rursus à Madian ad Tabuc per mediterraneum, orientem versus,
 insunt stationes sex: Est que sita urbs Tabuc inter Hagiæ, et initium Damasci (initium au-
 tem Damasci, quod est in media sexi via, quæ ducit Damascum, distat ab ipsa stationibus quatuor),
 habetque intra se axem pulcherrimum: et scatebra aque, potum civibus suppeditat: suntq;
 in ea palmæ per multos. Dicuntur autem incolæ Aichæ, ad quos Deus destinavit (a) Scioarb,
 fuisse tunc in ipsa. Cæterum Scioarb exat ex Madian. At vero Hagiæ distat à Yadi ali-
 quæ statione una, estque axis pulchre sita inter montes in quibus commorabatur fami-
 lia Thomud; sunt que in illis domus excisæ in petra: atque hi montes vocantur ab habita-
 toribus Hagiæ, et eorum partium (b) Athalæb. Isti vero montes quamvis aspicienti à
 longe videantur coniuncti, tamen cum is qui illuc pergit accedit ad ipsos, et in medio e-
 orum se constituit, deprehendit singulas partes per se existere, ita ut unaquæque ambixi
 possit neque una alteram tangat, aut una cum altera commisceatur, et est ibi modo pu-
 teus Thomud. Circumdant Hagiæ undique montes, et arenæ quorum cacumina nemo va-
 let sine maximo labore ac difficultate conscendere. Ab Hagiæ ad (c) Tima habentur
 quatuor stationes. A Tima ad Chaibæ stationes totidem; est autem Chaibæ urbs
 parua quasi castellum, munita, et locuples palmis, arvisque: Exatque in exordijs Mose-
 mannisimi domicilium filiorum Coraib, et Nodhian: et in ipsa dicebat Camaiial fi-
 lius Adia, ad quem alluditur in prophæcia quod circumferretur de solutione debiti. Inde
 ad Medinam stationes item quatuor. In spatio inter prædictam urbem et Dian-gio-
 hainæ, atque exas maritimas intencito, conspiciuntur habitationes, in quibus com-

(a) Scioarb. (b) Athalæb. (c) Tima. (d) Siar. (e) Scioarb. (a) Raoulem. (b) i. Sara. (c) Atlas, Thimma.

monatur gens quædam de stirpe Hasan filij Ali, filij Abi-taleb: distantque ab Abua, que
 est in via peregrinantium Illecam, 6. M. P. At Tima vero ad Dommah-albiandel quatuor
 ex numerantur stationes. Et inter eandem Tima et initium Damasci interest iter
 bidui. At fines Palestine sunt principium territorij Damasceni, et ejus termini ex plaga
 occidentali, protenduntur spatio quatuor dierum, nempe à Romis ad Hlagium: latitu-
 do vero ejusdem (d) Iafa ad (e) Eriha est bidui. Habitatula autem gentis Lot, ma-
 re factidum, et Zogax, usque ad Baijan, et Tiberiadem vocantur (a) Thaux, quia videlicet
 est planities quædam inter duos montes. Omnes autem aquæ Damasci dilabentes et in u-
 num confluentes, efficiunt flumen Zachax, cujus origo est ex maxi Tiberiadis propè ip-
 sam Tiberiadem: et omnes fluvij influunt in illud, scilicet, fluvius Iaxmuc, et Had
 et flumina Baijan, et quidquid effluit e Covax-mat, et ex montibus Hierosolymorum
 et montem (b) Cabr-Abraham, et quidquid etiam defluit de Neapoli; hæc enim omnia si-
 mul concurrunt, et labuntur in mare Zogax, quod appellatur mare (c) Sadum, et Amun-
 duarum urbium gentis Lot, quas Deus submersit et earum locum redegit in mare fac-
 tidum, quod vocatum est mare mortuum, quoniam nihil animatum in eo reperitur,
 neque pisces, neque reptile, neque aliud quidquam ex his, que generari solent in cæle-
 nis aquis consistentibus, aut excurrentibus: imò ejus aqua est calida, et exosi odoris. Süt
 autem in illo parvæ naves, quibus iter fit per eas partes, defeatæque commectur. Oc-
 cupatque mare istud 60. M. P. longitudine: 12. Latitudine. Ab Eriha ad Zogax habe-
 tur duarum iter dierum. At Zogax ad montes Sciazah, et ab his ad extremitatē Scia-
 zah, bidui quoque iter. Ab Eriha ad Hierosolimam, statio. Ab Hierosolima ad Sha-
 san, et Balca, tantundem itineris. A Ramath ad Casaream statio non levis. A
 Palestina ad urbem Ascalan, statio item grandis. Et inter Ascalan et Gaza, 20.
 fere M. P. A Baijan ad Ascalan, orientem versus 20. M. P. Ab Axise ad Vaxada
 diversorium mari proximum statio una. A Baxada ad Faxma urbem Damasce-
 no maxi oppositam, et lacui Ternis propinquam statio item una. A prædicta
 Ascalan maritima ad arcem Machux primam mari adjacentem, 25. M. P. res-
 piciuntque hanc in mediterraneo Kaum, et (d) Bait-Debrail, duo diversoria. Tū
 ad Machux secundam, 25. M. P. Et ab hac ad urbem Iafa: estque hæc portus Hier-
 osolimy, distantque ab invicem duabus levis stationibus.

At vero Hierosolima urbs est illustris atque vetustissima edificio, quæ illa
 que olim dicebatur. Sita est super montem: sed facilis est ad eam ascensus ex omni par-
 te. Protenditur in longum ab occidentem in orientem, et in extremitate ipsius occiden-

(d) Toppen. (e) Jericho. (a) i. profundum (b) i. sepulchri. (c) Sodoma et Gomorra. (dd) i. Domus Sabaie.

delecta est et sibi faciens. In medio templo exstat testudo ingens, quae appellatur testudo petrae, et vocant, cadentis, quoniam sub media testudine conspicitur petra instar clypei cubica, cuius una extremitatum elevata est terra dimidiata strata, vel certe paulo minus, alterum caput est humi reflexum. Huius petrae longitudo respondet fere latitudini, habet enim plus decem cubitis in latitudine, totidemque longitudine. Sub testudinis convexo iacet cavitas quaedam sub terrae vel tenebrosa domus, longitudinis decem cubitorum, quinque latitudinis, altior strata: inquam descendit nemo, nisi face lumen sibi patet. Habet praeterea haec testudo ianuas quatuor, et ianuam cuius occidentalem respicit Atlas rex iuxta quo filij Israel offerrebant sacrificia; prope ianuam cuius orientalem exstat testudo, quae vocatur Sancta sanctorum elegantis venustaeque molis; ianuam cuius meridionalem respicit Habitaulum, quod fuerat Oratorium Turcis: at postquam cepit illud Romani, mansitque in manibus eorum usque ad tempus, quo presentem librum scripsimus, perierunt habitaculum praedictum ex oratorio in habitacula familiae cuiusdam dictae Naubicorum, hoc est ministrorum domus Dei; ianuam denique septentrionalem respicit hortus amenus Laris confusus arborum generibus, et columnis marmoreis artificiosissimo opere aetatis circumornatus. Et in extremo horto exstat aula infansiens propositio, et clericis ad sumendum cibum.

Excedens deinde ex hoc templo procedens etiam in orientem, ostenditque portam misonicoidis, et superius diximus, clausurae et non longe ab illa, portam aliam apertam quae vocatur porta (a) Alabat, perquam patet aditus ingredientibus et egredientibus. Exeunt tibi ex porta Alabat, et quantum spatij vagis cauitatis dimetiri poteris progrediens, occurrit ecclesia maximo atque pulcherrimo Domini, Mariae nomini dicata, et appellatur locus ipse (b) Persemania, ibique est sepulchrum eius in regione montis olivaeum, qui distat ab Alabat, uno fere milliario. In via perquam ascenditur ad montem istum, est etiam alia pulchra ac praesans ecclesia in qua constant clausura virorum et mulierum incedem a Periosissimo Deo et eam clausuram expectantium. In eisdem praefati montis parte orientali, aliquanto cum flevit ad meridiem, cernitur sepulchrum Lazari, quem Christus vivificavit ad duo milliaria a monte olivaeum est castellum, a quo ducta fuit Asina in qua equitavit Christus Dominus quando ingressus est Hierosolimam est autem modo vicatum, a nemine habitatum. A sepulchro Lazari incipit via quae itur ad flumen Iordanem distans ab Hierosolymis intervallo diei unius. Et antequam pervenias ad Iordanem, invenies urbem Lexicho superius memoratam, distancem ab ipso flumine tribus passuum millibus. Ubi flumen, quod vocatur Iordanis, exstat templum magnum in honorem S^{ti} Joannis, in quo sequuntur

Monachi Duxi. Porro flumen Iordanis oriens e mari Tiberiadis influit in mare
Sadam, et Pharam: et ex parte meridionali ipsius Iordanis erat delectum vapum.

Quae vera continentia ex parte meridionali Hierosolymae, haec sunt. Exiens
per portam Sion et quantum iacum est lapidis, progrediens, invenis templum Sion
magnificum atque munitum, ubi est caenaculum, in quo comedit Christus Dominus
cum Discipulis, et mensa ibidem aextrata ad huc usque tempora usitaturque statuto
tempore diei Iovis. Ex parte item Sion descenditur in fossam quae appellatur Vallis in-
ferni, cuius in extremitate iacet Ecclesia in honorem Petri: in ipsa autem fossa est fons
Ursus ille nempe, in quo Christus Dominus curavit caecum infirmum qui antea nun-
quam oculos habuerat. Ad australem partem huiusce fontis iacet apex, in quo sepeliun-
tur Pauperes, quam terram Dominus emerat in eum finem: et non procul ab eo
apud sunt plures domus eriguntur in quibus morantur viri qui peccatis ex
ibi se clauere.

At vero Bethlehém, locus videlicet ille, in quo natus est Christus, distat a Hieroso-
lyma vix millibus passuum: et in media via ista habetur sepulchrum Rachel matris
Ioseph et Benjamin filiorum Iacob, quibus status: huius sepulchro duodecim sunt lapi-
des impositi, impendetque castrum lapideum concamerata. In Bethlehém ipse quoque in lo-
co est templum edificium pulcherrimum, sicut fontissimum, amplum, et supraquam
dici possit ornatissimum, ita ut nullum aliud patriae praestantius templum aspiciatur. Est
autem sicut in terra plana, habetque portam unam tuncque in ipso pulcherrime que-
que columnae maximoae. In angulo templi qui septentrionem respicit, extat sub ipso templo
spelunca, in qua natus est Christus, et intra speluncam, praesepere in quo inventus fuit. Con-
suetudo e Bethlehém deprehendis, ad orientem templum Angelorum, qui nuntiantur pas-
sibus Nativitatem Christi Domini. A Bethlehém ad templum Abraham ad austrum,
habentur octo passuum millia: est autem templum Abraham castellum, urbis nomine Do-
natum, et in eius templo sepulchrum Abraham Isaac et Iacob, quibus par: et ex adven-
so sepulchri singulorum exproditis, sepulchrum uxoris suae. Atque haec urbs incli-
no sita est inter montes densissimis Olivarum, ficuum, Sycomorum, aliorumque fructuum
arboribus confita.

A latere septentrionali Hierosolymae nullum extat edificium, sed ab urbe Hie-
rosolyma ad urbem Neapolim, septentrionem versus, habentur iter bidui, et a Neapoli
ad Ramla iter magnum diei. Item ab Hierosolyma ad Amman, et Bala, iter bidui, et am-
plius. Ab eadem quoque Hierosolyma ad Tiberiadem, nonaginta millia passuum. Et a
Tiberiade similiter ad Ramla, tres stationes. Tiberias vero est maxima atque memo-
randa. (C) e. U. B. M. G. P. M. O. N. A. N. S. (D) i. U. B. O. E.

p[ro]p[ri]a inter urbes Iordanis. Ab hac ad (a) Sur, iter duarum grandium dierum. Et ab
 hac ad Asensum Ab[ilae], dies non integra. Ab hoc ad Baisan, iter etiam diei minime usq[ue]. Ab
 hac ad Anna urbem de terra (aa) S[er]a, tum ad terminos territorij Iordanis, indeq[ue]
 ad locum quendam, qui dicitur (b) Shamila, iter diei. A Tiberiade ad Acca, duarum te-
 rium dierum: atque hec urbs conspicua, super excelso monte posita, longa quidem in
 se, at non admodum lata, occupatque longitudine spatium duarum sexè milliarium. Et
 infra ipsam ex parte occidentali est lacus aquæ dulcis habens in longitudine duodecim
 millia, totidemque in latitudine. At vero Casarea est regio maxima, habetque
 magna int[er]iora et arcem munitam: et inter ipsam et (c) Iafa habet intervallum 30.
 milliarium. A Casarea ad Neapolim, statio una, et similiter a Casarea ad Ramla stati-
 ones duæ breves. Item a Casarea ad urbem Hifa maximam, bidui est iter: Hifa au-
 tem ~~est~~ iacet sub promontorio Karmel, quod in mare procurrit, continetq[ue] por-
 tum navigijs grandibus, alijsque opportunum: et urbs Hifa est portus Tiberiadi, distant
 que ab invicem spatio trium leuorum stationum. Ab Hifa ad urbem Acca, itinere textu-
 tari, habet statio una, nempe millia triaginta: recto autem itinere maximo, milli-
 aria 48. Urbs Acca est magna, terminis ampla, frequens pagis, habetque portum optimu[m],
 ac fidum, cives convenas. Igitur ab Acca ad Tiberiadem bidui habes iter. Et ab Acca ad
 arcem (d) Tait pulchram maxi[m]e ap[er]tam 12. M. P. Ab ista arce ad Navacq[ue] tres mon-
 tes albos, sublimes, et maximis oris imminentes, sexè 48. M. P. A medijs montibus Na-
 vacq[ue] ad urbem Alexandriam, 5. M. P. Et ab Alexandria ad urbem Sur conspicuam, litori
 maris adiectam, (e) 15. M. P. A Sur ad Tiberiadem iter duarum dierum non modicorum. Et ab
 hac ad Asalon arcem munitam vetis max[ime] vicinam, indeque ad T[ra]nsford arcem quoque pulche-
 rissimam, 20. M. P. Et ab hac ad (f) Saida, 10. M. P. Inter Sur ac T[ra]nsford labitur flumen San-
 ta, quod nascitur à montibus, (g) ibique mari ve[m]it. A Sur ad (h) Demasq[ue] quadridui ha-
 betur intervallum; ubi autem Demasq[ue] est è nobilissimis regionibus (i) sciam vici pulcherrima,
 aere saluberrima solo fecundissima, abundantissima aquis, frugibus opulentissima, fertili-
 tate uberissima, divissima opibus, militibus instructissima edificijs summe conspicua: habet
 que montes atque arva que vocantur (aaa) Alphauta: protenditurque Alphauta spatio
 duarum stationum in longitudinem, trius in latitudinem: et continentur in ipsa pagis quasi
 urbes, qualis est Meza cum suburbijs suis, et Badda, Haysoma, Kaucaba, Ialaz, Casp[er]sa-
 na, et Bait, aletua: atque in hac oratorum non multum dissimile oratoris Damasci. Ad
 portam Damasci occidentalem habes valem, (bb) Albenesq[ue], que 12. M. P. occupat longitu-
 dine, sexè latitudine, totam varijs fructuum generibus confitam, et fluminibus quinque distinc-
 tam. Aquæ vero per Alphauta decurrentes, exeunt è fonte, (cc) Alhaje, qui ortum habet in

(a) Tyrus. (aa) Ascalonia. (b) i. Aulthra. (c) olim Joppen. (d) i. olei. (e) vni diei 15. (f) Ladanè Sydon. (g) Subintelipe Libani.
 (h) dicitur Damascus. (i) i. Tyris. (aaa) i. Vallis. (bb) i. Nisaurum. (cc) i. Profluxionis.

in cacumine montis; quaxé aquæ desummitate montis huiusce defluentes non vni ac mag-
 nus amnis, maximum edunt maximum. A Damasco ad urbem Baalbec, in plaga representatio-
 nali, duæ habentur stationes: eoque hæc urbs secunda, ad radices montis apposita. Ab urbe Das-
 masco ad Baaluc, iter quatuor maximum dierum. Itemque iter ab ipsa ad urbem Vaida; Item
 à Damasco ad Ahrasat, quæ est Bithynia stationes quatuor. Et à Damasco ad Neapolim,
 stationes sex, occidentem versus. A Damasco etiam ad Tripolim maximam, stationes quinque.
 At vici urbi Vaida adiacet litoreis maris Valfi: et infra urbem, nempe Vaida, est fons celebris in
 quo crescunt verno tempore pisciculi equè ac digitis longè, masculi ac femine, vixis quibusdam
 sexuum varietatem distinguuntibus. Tempore quo coixe volent, capiuntur, atque exsiccantur, cum-
 que res salutariis, videretur vnus exipsis, contunditur, et cum aqua hauriatur, efficitque ut
 homo vehementi libidine exardescat, et absque lassitudine vel intermissione coeat quantum
 voluerit; hi autem pisciculi sunt parvi ad medium latentium. A Vaida ad Hemma vicius
 mare constructam est intervalum octo M. P. Ab hac ad axem Calmuri maris adiacentem,
 50. M. P. Ab hac ad axem Naamæ quæ est velut urbs modica, 7. M. P. Ab axe Naamæ ad
 promontorium Baaluc, 24. M. P. Et ab (c) hac ad Damascum iter viciui. Ab urbe Baaluc ad
 axem Almoradep, 8. M. P. Hinc ad (e) Naah-alcob axem parvam ad mare appositam, 6. M. P.
 Et ab hac ad axem Hunia, 4. M. P. Hinc ad (f) Araf-salam. Ab hac ad Machur-Sebail axem
 fortissimam. Item ad osium fluminis Abrahim 3. M. P. Ab eo flumine ad urbem Debail, 5. M. P.
 Ab urbe Debail propè mare ad Bahaun axem pulchram, 40. M. P. Ab hac ad (a) Anf-ol-
 rapia vicius mare positam, 5. M. P. Ab axe Anf-ol-rapia ad urbem Tripolim vixis, 8. M. P.
 Prospiciunt urbem Tripolim quatuor insule ordine dispositæ. Prima continenti propinquior est
 insula (c) Naxias: consequitur hanc insula (e) Alcorid: post hanc est insula (oo) Anah
 heb: ad proximo accedit insula Auadhucum. Ab urbe Tripoli vicius oras maximas posita per-
 ges ad (cc) Ras-athes viciniam in extremitate continentis cuiusdam, cuius continentis lon-
 gitudo xlvj sumpta extenditur spatii 15. M. P. Sin autem secundum vniuersos litoreis flumens
 mensuretur, 30. M. P. Vocaturque continens Arega: et infra continentem istam tres
 comprehendentur axes paruum ab insicem ve motu; vna, Tripoli viciniam, Leonus appella-
 tur: altera Banina, adiacetque fluvio cuiusdam qui dicitur fluvius Banina: tertia vocatur
 (f) Araf-althamam. Ab hac deinde ad Arega ad urbem populosam, tribus miliaribus à
 mari positam. At vicius terras Hems Metropolitana est Hems, quæ salibus veneficis, et
 cantionibus est munita, ut nulli eam serpentes aut scorpiones ingrediuntur, imò si ad
 portam civitatis adferantur, illico intereant. Et etiam in eadem urbe super excessam
 tepiditatem in medio urbis erectam statua ænea equitum formam referens, quæ proximo ven-
 torum circumductu variè circumvolvitur. In tepiditatis pariet est lapis infusus, in quo scor-

(c) Nempe Baaluc. (e) i. Flumen canis. (f) i. Fœtus valvæ (a) i. Naxus seu promontorium lapidis (oo) i. Anah
 heb. (cc) i. Caput axis. (ff) i. Araf. Columbarum.

Scorpij figura est incisa: et cum quis morfus vire punctus fuerit, quod secum defert lutum ei lapidi applicat, ac morfui admovent, statimque sanatur. Ab urbe Hems ~~ad Antaxsum~~ ~~ad~~ ad (p) Haleb habentur stationes quinque. Et ab eadem Hems ad Antaxsum mari adiacentem duas stationes. Via vero ab Antaxga ad Antaxsum per vias maximas capienda est, excedantur enim ex urbe Antaxga ad arcem, que vocatur Scorp, postea ad urbem Antaxsum, que quidem sita est in extremitate vasis cuiusdam continentis spatiosis montibus et proximium occupate: vocatur autem ista **Continentis** **XV.** milliarium mensura recte sumpta. Porro Antaxus urbs est modica, ad mare apposita, fontibus multis inuenta: et non longe ab ipsa erit in mari magna quodam insula, in qua habetur Ecclesia. Ex Antax per meridionales Mediterranei partes, ad arcem (a) Alcheiabi summa in vertice montis collocatam, habes intervallum 15. M. P. Ab Hems ad Demasq, stationes quinque: totidemque stationes a Tripoli Syris ad Demasq.

Itaque, quod a Demasq. ducit ad urbem (b) Iathreb, est huiusmodi. Excedit Damasco ad direxorium quoddam parvi amnis rive adiacens, indeque ad Dea, conficietque stationem unam. Nunc ad (c) Dhat-almanazel pagum populosum, ac deinde ad Ianu, stationem alteram. Inde ad Bethyniam, stationem item unam. Ab hac ad Damna pagum, stationem unam. Ab hoc ad urbem Tabuc, tum ad (d) Mohaerha, tum ad (e) Achaa, tum ad Nou-risfa, tum ad (f) Napiaa fluxim fortissimam inter montes constructam in regionibus Thammud, stationem unam. Nunc ad flumen quoddam, tum ad Rohoba, tum Dhulmaxuati, tum ad (gg) Mox, tum ad Orvidam, tum ad (h) Dhichasjab, tum demum ad urbem Iathreb. Via autem, qua itur Damasco ad Racca, est 18. fere stationum.

Septima Pars Climatit Textij.

Completitur ista pars septima Climatit Textij occidentali vni plaga portioem extremitatum solitudinis, in quibus existant regiones infra scripte: Faid urbs, Thaalabia, Aemala, Niza, Cadesia, Tammam. Faxaa, et Kadherma. Ibidemque de regionibus terrarum duorum maximarum septentrionalibus continentur Cassif, et Zaxa, Ahja, Asfir, Pionz, Bijia, et insula Arabi: reliquum spatium interceptum inter regiones duorum maximarum, et Oman, est desertum ab Arabibus cultum, aque penuria laborans. Nunc preterea determinatur mare Persium: atque sequuntur regiones illi adiacentes, Abdan, Ayla, Mehra, Can, Sembim, Namim, Kaxinam, Verrax, Nixaf, et alia Ammanq, que omnes pertinent ad terram. (i) Terras Cas etiam vultu mare consequitur de terra Kaxman, Suxia Noxnoz, et solitudines montium (aa) Cofi. Ex insulis huius maris est insula Haxec, et insula Sameth, que respicit Saixaf, et promontorium Tjafae, nec non insula Aial. In hac item parte continentur et regionibus dominij Aaraq, Niza, Cadesia, Kufa, Suxa, Casax, (bb) Kaha-almalec,

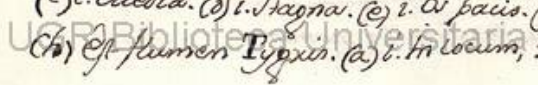
(p) i. Aleppo. (a) i. Daxiam. (b) i. Medina. (c) i. Habens direxoria. (d) i. Noxam. (e) i. Alopeisum. (f) i. Lapidem
(gg) i. Ammanum. (h) i. Habentem. (i) Persis. (aa) vel Casas. (bb) Fiumen Regis.

Kuthania, (c) Vafet, (d) Barayeh, (e) Jam-alghh, Madan, Manbey, Bayan, Solaimanan, Obolla, Bafra, Abaram, et Pangiarai. Comprehendit praeterea haec eadem Pars desertibus Chuzestan urbem Nafcian, Ray, Alzaxon, Daira, Afzec, Azam, Sambit, Aidrag, Dax. horumq. (f) Vus-altabaa, Storumoz (atque haec est Athiaz) Mcau-mocan, Ponzjabux. Toftax, Kancha, Sus, Corcub, Tib, Marthuch, Baradum, Bajanna. Continet item vetera Albathan, Bivengian, Baidha, et Affahan. Item complectitur et terra Faris, Ragian, Karum, Nubedgiam, Piciian, Scixaz, Ahuaz, Babair, Kifa, Nam, et Pichom. Nos itaque singulas regiones praesertim quidque in istis regionibus sumus memoraturi, Divina nobis gratia opulante.

Quare dicimus urbem Faid esse de terra solitudinis, in media via quae est a Baghda ad Meccam. At vero Cadgia est urbs in margine solitudinis posita, ad occidentalem partem urbis Baghda; estque e propugnaculis Anacq. A Cadgia ad Kufa viginti habentur stationes. Et ab eadem Cadgia ad urbem pacis Baghda, leuce est. Kufa autem est ad ripam fluminis Euphratis. Circa a Kufa milliarii extat septuaginta maxima, altis undique sustentata muris, ostio clauso, praesertim ex omni parte velis cooperta, et pavimento proeis Saminitis strato: et infra ipsam fortis esse sepulchrum (g) Alii filij Abi-talebi: et qui circumiacet sepulchri locus, est ~~sepulchrum~~ familiae eiusdem Alii filij Abi-talebi. Porro Kufa Cadgia, et Niza pertinent omnes ad ditionem Anacq. Duae urbes Vafet iacent ad Manque ripam (h) Degele; et ab urbe Vafet ad Baghda est intervallum octo stationum: et ab eadem ad Bafra septem stationes. Ab eodem quoque Vafet ad urbem Kufam, sex stationes per viam qua itur ad Barayeh. A Kufa ad Bafra, duodecim fere stationes. Et a Kufa ad Medinam viginti circiter stationes. Item a Kufa ad Baghda, stationes quinque. Et ab eadem Kufa ad Cadgiam stationes duae. A Cadgia ad Odhaib, quae est prima linea solitudinis, 6. M. P. A Vafet referens per Degelem ad Natnaban pacis dimidiatae diei via fluviali: sexagesimi autem, intervallum stationis unius. Ab hac deinde ad Degelem. Alauza: tum ad Natn-Maacgel: indeque semum laberis in (a) ~~cluviam~~ Bafra. Et quidem urbs Obolla habet murum ~~in~~ suis lateribus ad hoc flumen quod a septentrione alluit ipsam: alterum latus urbis, nempe orientale, adiacet occidentali ripae fluminis Degele. Infra obollam seu ripam eiusdem Degele habet Manbey, et Madan, urbes magnitudine quasi parvas. A Bafra ad Madan duae habentur stationes, videlicet triginta sex milliaria; est autem Madan axa parva quidem sed integra, ad litus maris apposita, quae inservit ad obsecrandos, acque protegendos eos, qui vulcant mare praedictum: itaque Madan ab occidentali parte Degele armis, qui eo in loco maxime defunditur super terram. Ab Madan ad (b) Alchafjabat habentur 6. M. P. Ipe autem Alchafjabat vultus in loco ubi fluvium attingit ostium

(c) i. Media. (d) i. Stagna. (e) i. a pacis. (f) i. Nundins diei Moxcaij. (g) Alii est ~~sepulchrum~~ Mahomedis. (h) Est flumen Tigris. (a) i. In locum, ubi flumen Bafrae multum se profundit. (b) i. Trabes.

Degele, nunquam trahes in profundo maris, et sustentant sub sellis tabulis fabrefactis con-
 iuncta, in quibus videntur custodes maris, habentes cymbam, qua et ad ipsas trahes se con-
 juxunt, et aditus appellant. Deperum maris huius Persici litus pertinet ad Arabes, alter-
 num orientum ad Persas; habet autem in latitudine ducenta decem millia, in profunditate
 vero a septuaginta stadiis ad octoginta. Ab Alchajabat ad urbem (c) Bahrain in lito-
 re Arabum vicis, habetur spatium ducentorum decem milliarum. Et a Basra ad Bahrain,
 via tria stationes undecim. A Basra ad Medinam, stationes sexdecim viginti: et haec via coin-
 cidit cum extremitate Kuse, prope Maadenatnoona. A Bahrain ad Medinam vigin-
 ti sex stationes. Via autem, quae ducit a Basra ad Bahrain, est per Abadan. Ab Abadan ad
 (c)..... iter stationis trius, cum aquis aridum sicut habitaculis vacuum, deinde ad Ota-
 dasia, postea ad Maxmagia, statio. Tum ad Itahan, statio. Tum ad (c) Algeone, statio. Tum
 ad Meleham, statio. Tum ad Ahja, statio. Tum ad Orens, statio. Tum ad oras maximas
 Nagiaa, statio. Omnes praedictae stationes sunt portus et loca inaquosa. At veras
 Ahja est urbs ad mare Persicum circa e regione Aihal, pertinetque ad (a) Cananica,
 et est civitas per pulchra. Urbs autem Cattif proxima est mari, nec quidem modici
 distatque Cattif ab Ahja duabus stationibus. A Cattif quoque ad Orens Persico ma-
 ri adiacentem, bidui iter habetur. Ab urbe item Cattif ad Bijaia, statio longa.
 Eadem Cattif, qua parte respicit Basram, annexum est desertum amplum, in quo
 nulla reperitur habitatio; nulla enim ibi est arx vel civitas, sed caepe in quibus de-
 git pens quaedam Arabum, Samex-Rabiaa dictor. De urbibus Bahrain est Itagi-
 an, Orens, Cattif, Ahja, Bijaia, Zaha, Chica, aqua nomen habent lanceae Chitice, via
 veras quae ducit a Basra ad Bahrain, tum ad Tamama, est per desertum, et hanc viam
 Arabes frequentant, sed mexicarios raris illam aggrediuntur; ea autem est huiusmodi:
 expediens e Basra, et stationis iter faciens, devenies ad diversorium quoddam in Deserto,
 ubi etiam invenies fontem aquae. Inde ad Kuthema habetur statio. Tum ad diversor-
 ium quoddam in Deserto. Inde ad aliud hospitium. Deinde ad aliud quoque hospitium.
 Tum ad Itaxaa diversorium Arabibus cultum. Tum ad hospitium in quo habetur
 aqua. Tum ad aliud hospitium, ubi nulla est aqua. Tum etiam ad diversorium in quo
 reperitur aqua. Tum ad Boxani ab occidentali parte tenet Bahrain. Hinc ad
 diversorium quoddam. Tum ad aliud hospitium. Deinde ad Salamiam. Postea ad Se-
 ial. Tum ad terminos Tamamy. Ad orientalem plagam ab ostio Degele influentis
 in mare Abadan, extat terra Chungean, sub qua continentur Ahiaa, Ascan-
 Moxan, Tozan, Suondi-Sakur, Sus, Ram-Hormoz, Melecan, Soxan, quae et Dau-
 xae vocatur, Fax, Aidhag, Cannan, Hay, Basanna, Sue-samsil, Magnadhen magna, Man-

Chetta

(c) hoc est duorum manuum. (d) Deest in textu. (e) i. oppida. (a) Familij nomen.

Manáthex paxna, Coxub, Tib, Kelián, Náhxoxia, Matchuth, Baxaddum, Kancha, Azam, Suc-alabaa, axm Mohdi maxima, Nájian, Salaman.

Et flumine Topax excedit flumen, quod dicitur flumen Meoxcan, et
 ad occidentem excurrens attingit urbem Apcaxmoxcam, habetque ibi pontem magnam,
 viginti fere naviculis extructum, et exandibus sulcatis navigij, quae aduque Ahuaz per-
 veniunt: inter Apcax-moxcam autem, et Ahuaz interest, flumine, spatium 30. milliarum.
 Et verò cum aqua in incremento est, quae evenit initio mensis, naves illac transeunt, cum au-
 tem in decremento, transire nequaquam possunt. Ex parte meridionali Chuxastan fluit am-
 nis Tab, dividens ipsam Chuxastan á Faxes. Et omnes aquae Chuxastan in unum conflu-
 entes conerant se in mare, propè axem Mahuian, non procul ab axce Mohdi. Et
 totum Sus est urbi conspicua. Et Apcax-moxcam urbi est magna, atque venusta, ad flumen
 Meoxcan apposita, in qua reperitur species quaedam scorpionum folio(a) Angiodhani simi-
 lium, inter quos qui flari sunt coloris, vocantur (b) Mjoxaxáxa: et hi, viquem momoidexine,
 illico enecant, viquidem xaxi mortem evadunt. Inter Apcax-moxcam, et Topax stationis
 est intervallum. Et inter Apcax-moxcam, et Ram-hoxmoz, duarum stationum. Similiter
 ab urbe Apcax-moxcam ad Daxac, quator fere stationes habentur. Á Daxac ad Ahu-
 az, quator leves stationes, et ad duas ab ea stationes iacet in plaga occidentali urbi Nájian. In-
 ter Nájian, et axcem Mohdi, ad occidentem, habentur item duae stationes. Contermimus est
 Asiae ex ea parte qua respicit confinia Persis, mons Adoxuan, in quo extat fornax ignis noc-
 ti diuque ardentis, et fumum iuricem emittentis, non secus atque mons ignivornus insule
 Siciliæ. Ab Asia ad Aishag, versus plagam orientalem, quator habentur stationes. Ab urbe
 Topax ad Pondjabux, statio magna. Á Pondjabux ad Sus, statio. Ab hac ad urbem Coxub, e
 qua nomen respicit linguam virgatum Coxubum. Proxima est urbi Coxub ab Aquilone
 urbi Tib, ad intervallum stationis. Ab hac ad Faxet, stationes duae. Consequitur ad hanc ex
 parte orientali urbi Matchuth dicta, inter quam et Sus intercedit statio: est autem Match-
 huth ad latus occidentale ipsius Sus. Non longè ab urbe Sus, ad occidentem, est urbi Baxad-
 dum paxna. Et post hanc, urbi quoque Baxanna, quae statione distat á Sus. Á Sus pariter
 ad Baxaddum habetur statio. Á Sus ad Ahuaz, triduum. Ab Apcax-moxcam ad Suc-
 alabaa, quae et Suc-alahuaz dicitur, statio. Á Suc-alahuaz ad Daunac habentur quadra-
 ginta octo millia, navigio: pedibus autem, septuaginta duo. Á Suc-alabaa ad axcem
 Mohdi vitam ad mare Persicum, statio. Ab eadem Suc-alahuaz ad Azam, quae iacet ad
 amnem defluentem ex fluvio, (aa) Dostan, statio. Ab urbe Ahuaz ad Náhxoxia, statio.
 Ab urbe Náhxoxia ad urbem Bayan appositam ad orientalem ripam Degels, statio-
 nes duae. Ab urbe Bayan ad Obollam, statio. Et á Bayan ad axcem Mohdi, statio.

(a) Salernus (b) Repantes, caudam videlicet super tenent. (aa) Vire Topax.

Prope obollam extant Manbeg, et Madax² duae urbes ad alveum Degele: distat autem illa
a Madax, statione levi. A Madaxian ad Siabay, 12. M. P. A Siabay ad urbem Solaimanan se-
cus ripam Degele collocatam, 15. M. P. Ab hac per flumen Degelem ad urbem Bayan, 18. M. P.
Ex urbibus Chuxestan conteminiis terrae Faxes, est urbs Laux. A Laux ad urbem Dostax, sta-
tiones duae. Totidemque stationes ab Asiae ad Dauxac. Item a Mahruian, quae est seu ma-
xe Persicum, ad axem Armmāz (atque huius clauditur longitudo Persiae ex parte maris) qua-
dringenta octoginta millia. Ab axe Armmāz ad Sixaf, stationes duae. A Sixaf ad Nagixam 38. M. P.

In hac praesenti climatis parte continentur magna portio terrae Persiae, in qua
habentur istae regiones, Sciriz, Siānaba, Nagixan, Sixaf, Six filij Armmāz, Siarhom,
Siokan, Fāsa, Daxbeherd, Sakur, Langian, Baxem, Rostae axrostae, Afjijan, Huxman,
Kaxanum, Kuan, Siaxman, Astachax, Rebat-afamacan, Aclid, Alaimand, Babain,
Katha, Rūtham, Sahee, Jazd, Ocda, Saniān, Tāzaz, Baidha, Manun, et Ahuxan. Per-
multa etiam continentur ejusdem castella, de quorum nominibus, qualitatibus, rebusque
memoralibus, infra, Deo iubente.

Diurnus ergo terram Faxes ambini ex parte orientis magno campo, qui superiore
sua parte Sindij, terram Ray inferiore attingit. Clauditur autem ab occidente mariex-
ico; a meridie, terra Mexam; a septentrione, terra Chuxestan. Portio Astachax est ad flu-
men Cgeauab, habetque pontem, qui dicitur Pone Choxafan. Ab Astachax ad Sciriz habet-
ur 36. M. P. A Sixax ad Siorian, sexaginta M. P. Et ab urbe Sciriz ad Danbegeud centum
quinquaginta M. P. Ab urbe Danbegeud ad urbem Fāsa 54. M. P. Ab urbe Fāsa ad urbem Si-
xax 60. M. P. Et a Fāsa ad Kaxanum, 54. M. P. A Kaxanum ad Siorian, 48. M. P. Et ex urbibus
ad hanc pertinentibus est urbs Sixaf, quae adiacet litori maris Persici. Huius urbibus vicina est
urbs Ragian superius memorata, terminat Faxes, et Chuxestan, estque urbs pulchra. Post ip-
sam est urbs Sciriz a mari non multum distata. In hac etiam parte de qua sermone[m] ha-
bemus, includitur portio terrae Kexman, cuius e regionibus continentur hic Suxia, Stormoz,
et montes Cops. Itaque a Sixax ad castellum Kaxra, habentur 16. M. P. A Kaxra ad castel-
lum Naged, 15. M. P. A Naged ad urbem Kuan, 6. M. P. Est autem Kuan media inter Na-
ged, et lanemzian, quoniam a Naged ad Castellum lanemzian habentur 12. M. P. Et a lanem-
zian ad urbem Siorian 18. M. P. A Siorian ad suburbium Dast-Suzab, 15. M. P. Et ab hoc ad
Siāx castellum in campo vicum 11. M. P. A Siāx ad Chan-Axademexd oppidum 18. M. P. A
Chan-Axademexd ad Kabrend, idem spatium. A Kabrend ad oppidum May 18. M. P. A
May ad (a) Par-alacbe, ubi habetur hospitium, quod vocatur Abexan 18. M. P. Ab Abex-
an ad Chan-Borcane 12. M. P. A Borcana vicum ad urbem Sixaf 21. M. P. Totum au-
tem praedictum spatium complet numerum centum octoginta. M. P.

Item autem a Sciraz ad Scannaba seu mare of huiusmodi: a Sciraz ad (b) Cham-blasas que
 adiacet flumini Secan; 18. M. P. A Cham-blasas ad Cham-Dast-axdem, 12. M. P. A Dast-ax-
 dem ad oppidum Tabezat 12. M. P. A Tabezat ad urbem Kazaxun superius memoratam 18. M. P.
 A Kazaxun ad oppidum Rozaic, 12. M. P. Ab hoc ad urbem Taiiag, 21. M. P. A Taiiag denique
 ad Scannaba, triginta sex M. P. Summa totius est centum triginta duorum M. P.

12

Via vero a Sciraz ad Apahan, hęc est: a Sciraz ad urbem Bazar, 12. M. P.
 Ab hac ad oppidum Kian, 12. M. P. A Kian ad Capraain, 21. M. P. Ab hoc ad oppidum Apachan,
 totidem. M. P. Hinc ad oppidum ~~Kand~~ ~~millianio~~ totidem. Ab hoc ad Cham-Rus oppidum popu-
 losum, etiam 21. M. P. Hinc ad oppidum Kand, millianio totidem. Et ab hoc ad oppidum Kando,
 21. M. P. Equidem a Sciraz ad Cham-Rus habentur septuaginta duo M. P. et a Cham-Rus ad
 Apahan, nonaginta tria. M. P. At vero a Sciraz ad Chuxagan, id est: a Sciraz ad Sciaim ad
~~Chalan oppidum magnum, 12. M. P.~~ urbem pulchram, perspicuam, firmamque, 15. M. P. Ad
 Sciaim ad Chalan oppidum magnum, 12. M. P. Ab hoc ad Channana oppidum populosum,
 vedaque penuria laborans, 15. M. P. A Channana ad Koxchemam, 15. M. P. Ab isto ad oppidum
 Hoxaidan, 12. M. P. Hinc ad Rafain, 22. M. P. Hinc ad Ragian, 21. M. P. Ab hac ad Bamsel
 oppidum, 9. M. P. Ab hoc ad oppidum scorpiorum, quod Otaxanma vocatur, 12. M. P. A Ra-
 gian etiam ad Uic-jambit, 18. M. P. Terminus autem est pons Baccar, qui distat a Ragian
 iaculatu sapient, itaque summa totius intervalli inter Sciraz, et Ragian intercepti, est cen-
 tum triginta M. P. Patet autem via a Sciraz ad Iazd; exquidem Iazd est ad orientem, seu ex-
 timitatem deserti, in itinere quod ducit ad Choxagan: et nos ad amussim describemus hanc
 viam prout iacet. Iazd expedientis e Sciraz ad Zancan (est autem Zancan domicilia aliquor
 seuis flumen vicinis aque) sum ad urbem Apachan 18. M. P. Ab Apachan ad oppidum
 Tia, 12. M. P. A Tia ad Kehemerid oppidum 21. M. P. A Kehemerid ad Bond oppidum, to-
 tidem M. P. A Bond ad Iaxcoia 36. M. P. A Iaxcoia ad oppidum (a) Ad, 39. M. P.
 Ab Ad oppido forti arce munito. ad oppidum (b) Magius, 18. M. P. Ab oppido Magius
 ad urbem Kattha sub limitibus Iazd concordam 15. M. P. Demum a Kattha ad Iazd, 30-
 M. P. Porro iter a Sciraz ad Scigian urbem Kazman, of huiusmodi: A Sciraz ad Af-
 tachan habentur 36. M. P. Ab Apachan ad (c) Nadi-Sciad oppidum de confinibus Chuo,
 21. M. P. A Nadi-Sciad ad Kebran, 11. M. P. A Kebran ad Nubarian oppidum populosum
 cuiusdam pagno adiacens, quod et Tobaida vocatur 18. M. P. Ab hoc ad urbem Malaha,
 totidem M. P. Ab hac ad Saher urbem populosam 14. M. P. A Saher ad (d) Rebat-
 Alaxmacan habentur planities 21. M. P. protensa. Hinc ad Rebat (e) Saif-Hamm,
 27. M. P. At vero Rebat-Alaxmacan superius memorata est e limitibus Faxer: quę
 autem ultra ipsam, e limitibus Kazman. Itaque iuxta predicta inter fines Alfax-

(b) i. Hospitium. (a) i. Geonũ. (b) i. Gentilium. (c) i. Flumen. (d) i. Hospitium. (e) i. enclis.

Macan et Scixar inter sunt centum octoginta M. P. indeque ad urbem Sisorianam
 M. P. Via autem à Scixar ad Baxem de urbibus Kaxman, talis est: A Scixar ad
 Flaxamim habes 24. M. P. Ab Flaxamim ad Hospitium quoddam, quod vocatur Bekat,
 12. M. P. Ab hoc ad oppidum Kan, totidem M. P. A Kan ad urbem Fasa supra me-
 moratam 16. M. P. A Fasa ad Tamfan urbem, 12. M. P. A Tamfan ad partes Fasi-
 han urbis 18. M. P. Hinc ad Maxecan 12. M. P. Ab hac ad urbem Bexcan, toti-
 dem M. P. Totidemque ab hac ad urbem Sekan populosam. Ab hac ad Daxbefea
 3. M. P. Hinc ad Lamm-Almohidi 16. M. P. Hinc ad Rostac-axrostac, totidem M. P.
 Inde ad Foxeg urbem conspicuam perfectamque 44. M. P. Ab hac denique ad ur-
 bem Baxem, 12. M. P. Item à Scixar ad Kobax 36. M. P. Rursum ab eadem Scixar
 ad Baitha 24. M. P. A Scixar quoque ad Tavaq, 96. M. P. Etiam à Scixar ad Hu-
 ma 42. M. P. Præterea à Scixar ad Kaxixan, 36. M. P. A Rudhan ad Aban 54. M. P.
 Ab Aban ad Fahrag, 76. M. P. A Fahrag ad urbem Kattha, 36. M. P. A Kattha
 ad Manked, ac tum ad Ooda, 30. M. P. Ab Ooda ad Babain, 290. M. P.

Septima pars Climatis Tertij.

De regionibus habitatis, quæ continentur in ista parte septima, est regio Astachan, et ur-
 bes ipsius. Et à latere meridionali eius regionis extat in hac eadem parte regio Kaxman, in qua
 habentur urbes infra scriptæ: Mugian, Vaxost, Valasegord, Huacan, Rudhan, Rostac, Axros-
 tac, Sogian, Iardesia, Maxand, Mahan, Chabis, Siaraba, Proft, Noxmoz, Suna, Mawn,
 Riaan, Bamm, Fahrag, Qexmofin, et Mastik; atque omnes istæ sunt urbes Kaxman.

Unique extremis partibus terræ Persiæ, et terræ Kaxman iuncta est ab ori-
 ente solitudo illa maxima, cui nulla alia reperitur æqualis in terra habitata: suntque
 in ipsa plures pagi, et in eius marginibus extant urbes, de quibus infra suo loco. Eadem vo-
 litudini iungitur etiam maior pars terræ Ugesan, in qua celeberrime urbes sunt Taxang,
 Tac, Jans, Houas, Vaxuan, Bost, Ramean, Bengicai, Affengiai, Tixa Mast, Baanin, Doma,
 Maxna, Coxia, Daxac, Malin, Kaxcoia, Haisum, et Bafexo. Hinc eidem contomi-
 na est à septentrione pars terræ Choxan, in qua continentur nonnullæ regiones
 Choxan, ex quibus populosiores celeberrimæque sunt Babain, et Lautan, Saramco, Ca-
 lan, Vadican, Saxchas, et Buxengian. De regionibus autem Chuxepan ibidem compre-
 hensis sunt Basin, Porsain, Tablin, Hasechin, et Postadexan.

Ceterum urbs Astachan superat, ut præmonuimus, urbes om-
 nes præsertim amplitudine terminorum, et edificiorum, atque populorum copia, distat ab
 hac Iaxia nonaginta sex M. P. Et inter Astachan, et Iaxcoia iacet urbs Basjes. A Iaxcoia

ad Katta habentur centum viginti octa millia. A Katta ad Iazd, orientem versus, 30
 M. P. Verum inter Iazd, et Oliza incedunt 2. A. M. P. et ab illa pariter iter ad Chorasam.
 vita autem est in extremae solitudinis. Ab urbe Katta ad Oeda, 30. M. P. Ab Oeda ad
 Babain, septuaginta quinque M. P. A Babain ad Ababan, septuaginta octo M. P. Rur-
 sum a Katta ad Fakhag, modicum versus, 15. M. P. A Fakhag ad Abkan urbem par-
 ram sine muribus, 76. M. P. Ab Aban ad Rudshan, 54. M. P. Similiter ab oppido
 Abkan ad Mungran solitudinem contemnunt levis est intervallum stationis. Et
 ab hac ad urbem Scixar, 36. M. P. Inter urbes provincie Astachan censetur ~~hinc~~ Sa-
 hec, quae distat a Scixar 138. Milliaribus. Et quae Sahuc seu viam, quae ducit a Sci-
 xar ad Kaxman. Item a Sahuc ad Sioxian de terra Kaxman, 90. M. P. Eodem
 quo modo a Scixar ad Sioxian per Sahuc, ducenta viginti octo M. P. At vero urbs (a)
 Baidha non modica urbs est, nam inter urbes provincie Astachan maxima est. vo-
 cata quae fuit Baidha, quod ars eius alba sit adeo ut albedo ipsius a longe videatur:
 appellatur autem Persice Kefuabec. A Baidha ad Scixar 2. A. M. P. Atque haec est sum-
 ma eorum quae continentur in provinciis Astachan de terra Persis, cui annexa
 est terra Kaxman. Et vero terra Kaxman incederet terrae Persis et terrae
 Meaxan: urbs quae illius maxima est Sioxian, neque enim alia maiora est urbs Kax-
 man. Ab hac ad Sixoft sex habentur stationes: et via per Nahiam capienda est.
 Sixoft autem magna est, habetque in longitudine duo fere millia. Deur-
 sibus Kaxman est etiam urbs Nahia, parva quidem, sed pulchra et decoris adifi-
 cii, habetque rios menabus atque artibus illustres. Ab hac ad Sioxian habet
 202. millia, versus septentrionem. Et ab hac ad Sixoft, meridiem versus, 60. M.
 P. Et ab ista ad Nahian 18. M. P. Praeterea ex urbibus, quae iacent inter Sixoft
 et ~~Nahiam~~ ^{Fakhag} est urbs Stormor Reji, quae vocatur hac tempestate urbs Hamz:
 distatque a Sixoft statione una, occidentem versus. Ab ipsa ad urbem Bamm
 habetur statio. Et a Bamm ad Sixoft, stationes duae magis, videlicet 60. M. P. A
 Bamm quoque ad Caxmasin statio. Ex urbibus Caxman est etiam urbs Stor-
 mor manitima, adiacens mari Persico, apposita aestuario Hamz, dicto ex eodem ma-
 ri Persico egredienti, per quod nautes ingrediuntur a mari ad urbem usque. Porro urbs
 Fakhag ~~ad hoc~~ sita est in initio solitudinis attingentis Segestan, et dista a Segestan
 210. milliaribus, toto scilicet intervalla, quod solitudo praedicta habet in latitudine.
 A Fakhag ad Caxmasin paulo ante nominatam habetur statio. Ceterae omnes re-
 giones Kaxman parvae sunt.

Lubet autem modo celebrare, quae illi superest, itinera memorare. Deo volente. Ita-
 que iter a Sioxian ad Rosfae-axnosae de terminis Persis, est quatuor stationum. Nam
 (a) alba.

à Sirgiam ad urbem Kahum ~~ad regionem~~ duas habet stationes, Kahum autem locus est iunior, palmis abundans, optimus situ, vico emporiorio, nec parvo quibus optimus. Deinde à Kahum ad regionem Chosiabad habetur statio. Et à Chosiabad ad Rosrac-anrosac de terra Persis, statio.

Via quæ ducit à Sirgiam ad Rudhan, quæ est intra terminos Persis est etiam quatuor stationum. Nam à Sirgiam ad urbem Maiech habentur 12. M. P. A Maiech ad urbem Kordecam, 6. M. P. Ab hac ad Alias, statio non levis. Ab Alias demum ad Rudhan urbem prædictam intra Persis limites contentam, statio levis. Similiter via à Sirgiam ad Rabat-assarmanam de terra Persis, est duarum grandium stationum.

Præterea iter à Sirgiam ad urbem Bamam superius memoratam, est huiusmodi, à Sirgiam ad Sciamat habetur statio. A Sciamat ad urbem Baham, statio. Ab hac ad Pianab urbem parvam, statio levis. Ab hac ad urbem Abira, statio item levis. Ab Abira ad urbem Porain, tria milliaria. A Porain ad Babaim, statio. Ab hac ad Scirxiam urbem populosam, et Campis conspicuam, statio. Ab hac ad Daxehin, statio. A Daxehin ad urbem Bamam, statio, summa totius est novem stationum. A Scirxiam ad Piroft, duarum iter stationum. **I**dem ab urbe Sirgiam ad urbem Piroft (si capias iter à Sirgiam ad Nahiam) quatuor habentur stationes. Nam ab ipsa Sirgiam ad Nira habetur statio. Ab Nira prædicta ad montem (a) Mferdha, statio. Ab hoc monte ad Daniarad, statio. Nunc demum ad Piroft, statio modica. **I**ter à Sirgiam ad urbem Chabis, sex est stationum. Proficiens enim à Sirgiam ad oppidum Karck, stationem conficiet. Ab hoc ad urbem Baxdin, stationem alteram. Nunc ad urbem Mahan, stationem. Ab hac ad Nadshea, stationem. Ab hac ad Daxu oppidum, stationem. Ab hoc denique ad urbem Chabis, stationem; iacet autem urbs Chabis in extremitate maxime illius solitudinis.

Item via, quæ ducit ab urbe Sirgiam ad Raiiand, est quatuor stationum. Nam à Sirgiam ad urbem Izadesix duæ habentur stationes. Ab hac ad Piazid, statio magna. Et ab hac ad urbem Navand, statio. **I**ter à Piroft ad Rosrac, quæ est in terra Persis, est huiusmodi. Piroft ad (b) Conat-Affiam habetur statio. Nunc ad Maauu urbem parvam, sed commercij minime infrequentem, statio. Ab hac ad urbem Valaspead, quæ et Valaspehad dicitur, statio: atque hinc arripitur iter quod ducit in Hormoz. A Valaspead ad urbem Abhorcan, statio. Et ab hac ad Plainumam, tria M. P. Ab hac ad Keconsciam, statio levis. Postremo à Keconsciam ad Rosrac, stationes duæ. **P**rimo via ab Hormoz ad (aa) Faxes, talis est. Ab Hormoz ad Sciuma oppidum maximum; et ab hoc ad urbem Ro-raijet, sex stationes. Totidemque stationes à Ro-raijet ad Faxes. **U**orum solitudo illa vasta est annexa regionibus Karman, Faxes, Molcan, atque Uejeam, nec non regionibus Chos-tan; et extremis partibus terre Chosajan; imaque pars ipsius attingit regiones

55

Cumas, et Ray. In caetero solitudine vana conspiciuntur & deficia: equis difficile superatur, sed camelis nequaquam onusis conficiuntur quaedam semites (paucæ enim: extant in praedicta solitudine vig. trito, ac nocte) quas, Annuente Deo, non describimus.

Prima igitur tendit à Jahrag, quæ est & terra Karman, ad terram Vegestan, hoc pacto: à Jahrag ad Alja, et Abax habentur 24. M. P. Tum ad Poxg (b) candelabrum, 24. M. P. Deinde ad (c) Robat- Maabad, 21. M. P. Tum ad Afrid, 27. M. P. Ad Iexaan, 24. M. P. Ad (d) Bia-alcãstri, 24. M. P. Tum ad Rafec, 18. M. P. Tum ad Haxun, 15. M. P. Tum demum ad urbem Vegestan, 18. M. P. Altera via à Cexmasin ad Vegestan est huiusmodi. À Cexmasin ad Bozgian locum quendam tibi opaqua, ad quem dixeritur in radicibus montis cuiusdam, habetur statio. Inde ad Medra locum alium aquationis, ad quem dixeritur, statio. Inde ad Damxabad, statio. Itinè ad (e) Robat-alcãdhi: tum de Robat-almasji, statio. Ad Kam, et Bidojæ duo hospitia, statio. Tum ad Baxim puteum aquæ dulcis, statio. Tum ad Daxec, statio. Itinè ad Piazun, statio; À Piazun ad Vegestan, statio. Sunt autem prædictæ stationes omnes modice, nec admodum longæ. Quod si à Cexmasin ad Kerra pergere cupias, conficienda est tibi statio: indeque ad Cooma, statio altera. Ad Sarra, statio. Ad Temarib, statio. Ad Mastih, statio: est autem Mastih urbs parva, in media solitudine sita, pertinetque ad ditionem Karman, licet ab ea reparatim iacet: civas habet frequentes, arva nonnulla, et palmas cibum subministrantes. Ab urbe Mastih duæ habentur viæ: una dextrorsum tendens ad Vegestan, estque septem stationum: altera sinistrorsum ad Harat. Qui viam Vegestan arripere cupit, procedit à Mastih per defectum intervallo stationis unius usque ad Diden fontem aquæ scaturientis, inde ad puteum Kandub, statione altera. Tum ad hospitium Ianuh incolis desertum, stationem conficiet. Inde ad Naxest-bad locum aquæ, ad quem dixeritur stationem ab hoc ad Hafad hospitium incultum, stationem. Inde ad Masth stationem. Tum denique ad Vegestan stationem. Qui vero cupit à Mastih abire ad Harat iter arripietur legum et transacto disceptio quoddam desolato, atque intervallo stationis confecto, perveniet ad hospitium Phoxa, quod est aliquando cultum, quandoque desertum; Ab hoc ad montem Medex, statio habetur. Itinè ad Salem oppidum populosum, grandævatis, arvisque secundum, statio. Ab hoc ad hospitium Hafec, statio. Tum ad Madem statio. Tum ad Semengian, statio. Tum ad laum Iafz statio. Ad Mellen-gian statio. Ad Sordan statio. Ad Bost statio. Ad Kaidem statio. Ad Scia statio. Ad Cozza ad Dozza statio. À Dozza Kujsam ad Choxasan, statio. Pertinet autem illa ad Cexan: Cexani vero sunt primi limites Harat. À Choxasan ad aquæ ductum Sô-xa, indeque ad montem Nixum, statio. À monte Nixo ad Madman, statio. Denique ad Ofaxat statio. Aliud iter à Cexmasin ad oppidum Salem (atque hoc quidem iter recens est) est huiusmodi. À Cexmasin à Daxeman habetur statio. Itinè ad (a) Nas-almã, statio.

(b) i. Turris in exiens pro candelabro vulgò Phax. (c) i. Specula. (d) i. puteus iudicis. (e) i. Hospitium iudicis.

Tum ad urbem Salem, statio. Ab oppido Salem ad Segestan habetur 10. stationes. To-
 tidemque stationes ab eadem ad Doxa. Via vero, quæ ducit ab Asbahan ad Ray ita
 est: ab Asbahan ad Dalge habetur statio. Hinc ad hospitium quoddam habita-
 tum, statio: Ab hoc ad ~~Spekulam~~ Abi-Ali filij Rastem, statio. A Specula Abi-
 Ali ad arcem Doxæ, munitam quidem, sed parvam, statio. Ab arce Doxæ ad
 Caserian urbem, stationes duæ, per loca deserta, aspera, et perniciosa. Ab urbe Caserian
 ad oppidum (a) Almagius, statio. Ab hoc ad urbem Com, statio. Ab urbe Com ad cir-
 citem Kas, ad (b) Daix-alhesn, statio. A Daix-alhesn ad urbem Doxa, statio. A
 Doxa postremo ad Ray, statio: Et autem Ray urbs magna.

Est alia quoque via ab Asbahan ad Ray per solitudinem inter duos videlicet mon-
 tes Kaxas-cuia, et Sciahcuria. Nam postquam per viam paulo ante memoratam deveni-
 ad Daix-alhesn, deflectes sinistrorsum per iter, montes prædictos interfecans: Distat a-
 urbem montis Kaxas-cuia a Daix-alhesn, duodecim milliariis. Intervallum vero
 inter utrumque montem est 27. M. P. Reflectitur postea iter dextrorsum ad Doxa, quæ
 distat illinc 21. M. P. Unde demum ad Ray. Atque hæc sunt itinera quæ reperuntur
 in ista solitudine.

Ut autem exponamus modo regionis Segestan sub hac parte comprehensæ, dici-
 mus, ejus urbes esse Zaxang, Kaxcoria, Tac, Faxs, Fovas, Coxa, Flaxa, Bost, Zer-
 dac, Soxa, Malecan, Baanim, Daxhas, Daxthel, Bescectec, Bengesai, Kahac, Axy-
 ba, Alcasr, Soxa, Esfengiai, et Pedman. Ex urbibus proximis accedentibus ad Zaxang
 est Tac; interest enim inter utrumque spatium unius stationis: atque hæc iacet a dextra
 partibus Chorasan. Urbes autem Itaxæ præi attingunt pagos Coxæ: et propicien-
 ti a Segestan ad Chorasan occurrunt a dextris post unius sexæ stationis iter. Distatq;
 Flaxa a Segestan stationibus tribus; a Coxa vero statione una. In itinere quod du-
 cit a Segestan ad Flaxat prima statio vocatur Kaxcoria. A Kaxcoria ad Doftax habetur
 12. M. P. Et fons, qui ibi conspicitur est super pontem sub quod eurrunt aquæ xeridæ
 Hendenend. A Doftax ad oppidum Fouain habetur statio. Ab hoc ad Arfant, statio. Ab Ar-
 fant ad Kaxcaxa, statio. A Kaxcaxa ad Vexæ, statio. A Vexæ ad pontem fluminis Coxæ, sta-
 tio. Ab hoc ponte ad arcem Doxæ, quæ iacet veius ripam lacus, in quem influit Hende-
 nend, statio. A Doxa ad Kuyam, statio. A Kuyam ad Sigam, statio; pertinet autem Sia-
 gan ad Esferan: et Esferan est de terra Itaxat. A Sigam ad aqueductum Vexæ, ad montem
 nigrum, statio. A monte ad Pedman, statio. Denique a Pedman ad Itaxat, statio.

Itinere autem, quod pergit a Segestan ad Bost, prima statio est Pinum. A
 Pinum ad Sium oppidum populorum ac Regium, statio. A Sium ad Paxuxa oppidum

item populosum, ac ferum: et inter hęc duo oppida Sabicum flumen Beles, quod ponte lateribus constructo traiecitur. A Pasiura ad Dalmec. Item ab urbe Bengera ad Macren-abad stationis est intervallum. Ab hoc ad Aun oppidum, statio. Ab hoc ad spelam Bachel-abad, statio. Deinde ad oppidum Ozair, statio. Tum ad Stabost direxerunt, statio. Tum ad oppidum Huma, statio. Tum ad Habesam, quę constituit primos terminos Arabę, statio. Postea ad oppidum Hamkachi, statio. Tum ad Hebat-Hazre oppidum populosum, statio. Denique ad Arabam, statio. Atque hinc iterantur in regiones Indorum. Cum per prædictum iter venias ad urbem Bengera, potest si libuerit, pergere directissimum ad urbem Balas sitam ad solitudinis oras. Item post stationem a Bengera occurrat hospitium Magiaxia dictum. Indeque ad aliam stationem, direxerunt Karkan, ab hoc ad Box direxerunt habet etiam stationem. Tum ad Castellum Gfengia, stationem aliam, ita ut ab urbe Bengera ad Gfengia Castellum quatuor numerantur stationes. Est autem Gfengia Castellum munitum, possidetque prædia, et armenta. Non procul ab isto continetur Alcafr Castellum grande, frequens edificijs, distans autem ab itinere statio trium milliarium. Ab Gfengia duę habentur stationes ad urbem Sorka finitimam desertis Indij, fontem atque populosam; et de terra huius circumiacente desertum (a) hospitium singularissimę provisionis, quod quidem tanta legitur cum copia, ut nemerari nequeat. Ab urbe Bengera ad Kahac, orientem versus, vnius habetur stationis intervallum: et hoc flumine transacto ingredieris in urbem Dextel, quę ad eundem ripam est apposta. Ab hac ad urbem Danghas habetur statio. Et ab eadem Dextel ad ~~Basin~~ Basin diei est iter. Ab urbe Itakat, æqua infra vicibus, ad urbem Buxengiam et terram Chozajan, iter octo dierum. Ab hac ad Najabua, stationes sex. Poxio Sarchas habet solum secundum, ætatem temperatum, distatque ab Itakat stationibus 6, meridiem inter et occidentem. Inter Sarchas et Buxengiam quatuoridui est iter, et a Buxengiam ad urbem Basarred, stationes quinque. A Buxengiam ad Malin, statio. A Malin, ad Itaiaman plagam amplam et cultam statio. A Itaiaman ad Sicam statio. Tum ad urbem (a) Bayaned, stationes duę. Ab urbe Bayaned ad urbem Babain, stationes item duę. A Babain ad Zausan stationes tres. A Zausan patet via ad Itakat: nam expedieris a Zausan, confectoque itinere diei pervenies ad urbem Itakara parvam ad hac ad oppidum Carcheda habentur duę stationes. A Carcheda ad Busciang, biduum. A Babain ad Tis stationes tres. A Tis ad Chun stationes duę non modicę. Ex urbe Najabua est urbs Basin frequens atque pulchra distatque a Najabua stationibus quatuor. Inter Basin et Bayaned superius memoratam intercedit spatium duarum stationum; nam a Basin ad Kaidem habetur prima statio: altera ad Bayaned. Item a Zausan, cuius mentionem præmissimus ad Sarnec, quę est ad terram Sicam, stationes duę. Totidemque stationes a Sicam ad Bayaned. Uritur

(a) Sensus liquoris qui ex arboris Angiolhan excerpitur valet contra venenum. (aa) Idem quod Basarred.

summa itineris quod est à Babain ad Naifabur, est decem stationum.

Octava pars Climates Textij

De regionibus et provinciis quas continet ista pars octava est reliqua portio terrae Segestan. usque ad finitimos limites terrae Nammian, et terrae Shaux sibi oppositos. Continet item regiones Badhachsciam, terram Pil, regiones Balch, terram Phanat, regiones Maxu et reliquam terram Choxajan usque ad alteram partem fluminis quod vocatur Schon. Item regiones Bochana, et Cammarand, terram Ouzang, et terram Finghng atque Tobbar, cum circumaminis sibi regionibus Scias, et Fasab. Quoniam verò in ambabus terris istis de quibus mentionem fecimus, reperiuntur civitates, et castella non pauca, populosa atque conspicua, libet propterea de his narrationem inspicere, ut antea praesertimus.

Itaque affertur orientalem partem terrae Segestan coniungi cum Shaux, et plagam coterminam Shaux vocari Raiex. Porro flumen descenditur in Dethel et sulcatur usque ad urbem Saavam, quae distat ab illa intervallo stationis. Inter urbem Bost, et Sarvan duae interstita stationes. Nam à Sarvan proficisceris ad Fainurofand, indeque ad Bost. Inter autem à regionibus Shaux ad Hanat est huiusmodi: Relictis terminis Shaux et levi statione confecta occurrunt urbs Hraab. Ab hac ad urbem Auca habentur duae stationes. Hinc ad Maxabad, statio. À Maxabad ad Astaxabad, statio. Ab Astaxabad ad urbem Bagitan, statio. Ab hac ad Casian statio. Et ab hac demum ad Hanat, iter diei. Ad tales dies ab urbe Hanat sequitur urbs Kazuch. Non procul ab Hanat, seu viam quae ducit ad Segestan reperiuntur urbes Cifexan quatuor, nempe Koraban, quae caeteris maior est: post hanc Kuzan urbs modica; deinde Kused, urbs etiam conspicua: tum Adaxfechen urbs parva. Quatuor praedictae urbes sunt populosae, magnitudine parum differentes, et intra spatium statione brevius contentae. Versus Balch est territorium Keneti, in quo continentur tres urbes, nempe Tix, Kenef, ac Laesux. Distat autem Tix ab Hanat statione. À Tix ad Kenef, statio; et à Kenef ad Laesux, statio. Attingunt haec regiones occidentalem partem terrae Maxu-alsudh. Et quidem Maxu-alsudh continet multas civitates populosas, quarum maxima est urbs Maxu-alsudh, quarum à Maxu stationibus distat. Ex eius civitatibus est Casian civitas populosa: nec non Saufecan urbs magna. De uribus vero Maxu est Casu-almas parva civitas, distans ab ipsa Maxu stationis intervallo, seu quindecim milliaribus, per viam quae ducit ad Balch. Deiusdem uribus est etiam Douxa, duodecim à Casu-almas dijta milliaribus. Porro Talecan est magna quasi urbs Maxu-alsudh, appositae ad radices montis cuiusdam adtingentis montes Noxan; distansque illa à Maxu-alsudh 72 milliaribus. À Talecan ad urbem Faxiab habentur 60. M. P. Est autem Faxiab sub ditiorne Chacajiam, minor quam sit ipsa Talecan et distans ab ea duabus grandibus stati-

stationibus versus occidentem. Ad hac ad Astuxan, et Balch versus orientem habetur 51.
 M. P. Pertinet Astuxan ad Churegian; Churegian vero nomen est plage, non urbis. In
 ter Astuxan, et Balch intervallum 51. M. P. De urbibus vero Churegian est Anbar, que
 distat ab Astuxan statione una, per loca, inter occidentem et meridiem. Ab Astuxan
 ad Iudgam urbem habetur spatium. Ab Iudga ad Sciaa que est ex urbibus Per spatium. Kai-
 xem quoque urbs est conspicua, distatque ab Astuxan stationibus 2: a Sciaa autem distat
 statione unica inter orientem et meridiem. Urbs Maaxan est populosa, inter Iudgam et
 Faxiab sita. Occidentali parti illarum contemine sunt regiones Foxg, que silicet tri-
 bes quarum una vocatur Bafin, altera Sciumin magnitudine non multum dispa-
 xer. Inter Bafin, Daxac, et Maau-abuidh intervallum stationis intervallum: nam Bafin,
 leuca distat ab orientali latere fluminis Maau-abuidh; Daxac vero propinqua est eidem
 flumini. A Bafin ad Sciumin, ex parte meridionali, habetur spatium: latetque hęc in mon-
 te Doeman. Ab urbe Maau, septentrionem versus ad urbem Anbar 6. stationes. Totidem
 que stationes a Maau-abuidh ad Maau-alschiahegian. Ita et ab hoc ad Daxac 12. nume-
 rentur stationes. Ab Hanat ad Maau-abuidh 6. habeantur stationes. Et 6. pariter a Maau-
 abuidh ad Balch. Item a Maau-abuidh ad Saachas, quinque stationes. A Maau quoque ad Anmol
 non longe distat ab amne Pihon, vix modice stationes, hoc est millia centum viginti quatuor,
 Et vero Anmol, que quidem pulchra civitas est, distat a predicto amne Pihon, tribus milliaribus.
 Ab hac Anmol ad urbem Choraxam, que et Poxgiana vocatur, duodecim habentur stationes. Et
 a Poxgiana ad lacum suum, stationes sex. Similiter ab Anmol ad Zamm, ascendendo per
 amnem, stationes quatuor. A Zamm ad Termes, per flumen, stationes quinque. A Termes,
 per flumen, ad Badhachyciam, stationes tredecim. Atque hęc est longitudo Choraxam et Cho-
 raxam iuxta cursum fluminis, videlicet 20 stationum. Ad Anmol se conferunt illi qui
 proficiscuntur ad Choraxam. et per eadem Anmol transeunt et fluximum qui trans flumen
 intendunt. (a) Itaque simul ambiunt solitudines et fluximum axenose a terminis Bal-
 ch ad ipse lacum Choraxam processit. Ab urbe Zamm ad Termes vitam ab orientali xis-
 pa fluminis Pihon quatuor habentur stationes per ipsummet flumen. Exarhit autem flus-
 men ipsum originem et terra Vagian inferibus Badhachycian et vocatur illis flumen
 Hazyat. tum influunt in illud amnes magni 5. delimitibus Per et Vachy; et quibus omni-
 bus constituitur flumen tam exaride, et reliqua orbis terrarum flumina. tam aquarum
 copia, quam abrei latitudine et profundi altitudine facile superet. Proterea fluminis Hazy-
 at admiscet se fluxius, qui vocatur Bachos: eidemque admiscet se fluxius alter Belian-
 sicus: item fluxius Faxaght, et flumen Andigianaa, nec non fluxum Vachyciab: revidunt
 etiam in hoc flumen multa flumina parva expedientia e montibus Borm. et alia ut sunt

(a) Nempe Choraxam et Anmol.

flumina Sagharian, et flumina Caudian, quæ omnia in unum confluentia e regione
 Eaudian exonerant sese in flumen Sihon. Fluvius Nachsiab effluit e regionibus (b)
 Toxi, usquequo apparet in terra Nachsi, ubi abscondit se sub magno quodam monte super
 quem transcendendum est quasi super pontem: nescitur quantumnam cursum eo sub monte
 conficiat, at postea relicto monte, fluit per limites Balch, donec perveniat ad Teamed: et pons
 qui istuc habetur, constituit terminum inter Sil et Vasegeri. Tum decurrit flumen istud
 Texmed ad Kilef, ad Lamm, ad Amol, donec attingat locum Chovaxarim. Texmed autem urbs
 est in ipsomet Sihon sita. Ita ut flumen muros ejus alluat. Et iter ad ipsam ducens, est
 fœcis viam qua itur ad Sagharian. A Texmed ad Balch habentur duæ stationes magnæ. Ubi
 Balch à latere suo meridionali iunguntur regiones Tocharistan et Bachestan ac territoria
 Kamian. Ab ejus rege parte occidentali, versus septentrionem iacent regiones Mæru et regio-
 nes Chuxegian. Et inter loca sibi finitima est ipsa veluti centrum, patentque usque ab ipsa ad
 Tocharistan, et Badhachscian. Verum urbes Tocharistan sunt Halem, et Semengian, Thaa-
 lan, Sacalcand, Yaxatâlin, Azhaxuzuan, Talecan, Sachirnest, Vatuser, Flosb, Anderab, Medex,
 et Kas. Igitur à Balch ad Yaxatâlin urbem pulchram vidui est iter, à Yaxatâlin ad urbem
 Talecan stationes 2. Et si quis velit potest intra viduum à Balch abire in Halem, quæ sita est
 ab occidenti Yaxatâlin, distatque ab illa viduo. Ab Halem ad Semengian habet iter duarum
 dierum: lacetque Semengian ad occidentem Talecan, et 2. ab ea distat stationibus. A Semen-
 gian ad Anderaba in radiabus monti cuiusdam positam, quinque dierum iter: habetque
 Anderaba duo flumina, quorum unum Anderab, alterum Casan vocatur. Utera à Tele-
 can ad urbem Badhachscian 7. habentur stationes. Et ab Anderaba similiter ad Badhachscian,
 stationes 4. orientem versus. Rursus ab Anderaba ad Haxiana versus meridiem statio-
 nes 3. A Benepehia ad Casian stationes duæ, versus meridiem. Est autem Casian urbs par-
 va et est portus ad ingrediendum in Indiam. Item ab Anderaba paulo ante memora-
 ta ad Thaaalan duæ habentur stationes. A Thaaalan ad Semengian, stationes duæ. A Thaaalan
 ad Balch 6. stationes: est autem Thaaalan urbs populosa, frequens, et fluvij, atque arbori-
 bus conspicua: inter Thaaalan et Kamian 3. interjunctæ stationes versus occidentem.

Iter à Balch ad Kamian est hujusmodi: à Balch ad Medex 6. habentur stationes. Ab hac
 ad urbem Kah, statio. Hinc ad Kamian stationes 3. Similiter à Balch ad Badhachscian, 13 sta-
 tionibus. Nam à Balch ad Talecan 6. stationes: et à Talecan ad Badhachscian 7. stationes. Urbs
 hæc Badhachscian contemina est regionibus Chennaug ad Indiam pertinentibus.

Proximo vero Provincia quæ reperitur trans flumen Sihon ad ripas ejusdem sunt Sil,
 et Nachas: sunt enim istæ duæ provincie, sed tamen sub uno eodemque dominio. Et vero

ad Nachas pertinent Hakaverd, Lachend, et Hianec. Urbes autem ad Sil attinentes sunt

Kanic, Belemtan, Alexandria, Manc, Andigiazaa, Taxagha et Rofrac-Manc. Plexaque
 terra Pil et montosa p[er]plex p[ar]tes Vachas, et vrbis Aegiaz quae contermina est ipsi Manc
 intra Pil. Intra Hanez et vrbem Manc inuexerit spatium duarum stationum. Similitera
 a Maabozar vrbis medica & ditione Aegiaz ad Halabed, stationes 2: totidemque
 a Maabozar ad Hanez. Kaveng etiam vrbis est super Maabozar vrbis, tribus a flumi-
 ne Hazyar milliaribus distans. Vrbis Belemtan est ad duodecim milliare a (a)
 Cantariat. albagiaz, in via quoque ducit ad Manc; atque ipsud iter, quod pergit ad Manc,
 distat a ponte Badohachfian duabus stationibus. A Rofrac-Manc rariis p[er]uis flu-
 men Andigiazaa, hinc incedens in ipsam Andigiazaa, in qua et Rofrac-Manc
 spatium stationis inuexerit. Ab Andigiazaa rariis etiam flumen Taxagha, quod ab
 ipsa distat itinere dici. Transibit item fluvium Bellan ac hinc exiens ad Manc.
 Praeterea a Texmed ad Cuadian, cuius sub ditione est vrbis Bauzan, duo habentur stationes.
 A Cuadian ad Sapharian, stationes tres. Iter quod est a Texmed ad Sapharian qua-
 tor stationibus conficitur; nam a Texmed ad Chaamicar habetur statio. A Chaami-
 car ad Sidmancha, statio. Ab hac ad Daxabcha, statio milliariorum 2. A Dax-
 abcha ad Sapharian, statio. A Sapharian sic ibis ad Vaseged; exiens e Sapha-
 rian, conficiet novem millia et aequae ad Nubedam. Hinc ad Hamuran 2. M. P.
 et inter haec duo loca p[er]transiit annis Vachfiab, qui illic vrbis aliquando millia et
 quatuordecim vero maius, quandoque minus occupat sua latitudine spatium; inde ad Hian-
 capza habet 2. M. P. Hinc ad Suman 15. M. P. Ab vrbe Suman ad vrbem Andian, iter
 diei. Et ab hac ad Vaseged, iter diei modici, 15. videlicet M. P. A Vaseged ad montem
 illum subter quem incedens annis Vachfiab exiit impares (b) ipsius, ha-
 betur statio parua. Qui vero intendit terram Rasat declinat paulum ab oriente, et
 procedit ab vrbe Vaseged ad vrbem Dornic statione vna. Ab hac ad vrbem Paxecon,
 statione. Ab Paxecon ad vrbem (a) Alcala, statione. Et Rasat terminat Chozagan
 ex ea parte; estque vrbis duci inter montes vrbis et ex ea parte aditus Turchis
 ad p[er]gendum; vrbis Tachl filius Iohannis, filij Chaled, filij Baarnac, ianua ab-
 truxit aditum illum, et cyprodis munitis, quos cyprodes subcessere reges ad h[uius]que
 tempora veruenerunt. De regionibus finitimis Vachas et Pil, sunt Vachan, et Sac-
 qita in terra (bb) Torc. Intra Vachan, et Tobbat inuexerit iter 18. dierum. In Vachan
 extant fodinae argenti, copia et bonitate incomparabili. In eius etiam vallibus re-
 positus aurum minerale, quod torrentibus inundantibus defluit vrbis cum aquis,
 ibique collectum depuratum in regiones. Circa vrbem Sapharian iacent multae civita-
 tes populosae, quarum vna est Vasegeda distatque ab illa stationibus duabus. A Sapho-

(a) P. Ponte Vaseged. (b) Nempe Vasegeda. (aa) i. Arcem. (bb) i. Turchorum.

nian ad Taurab, statio, orientem inter et meridiem. Inter Taurab autem et Basenda
interest stationis intervallum. Tertio praeterea a Saphanian milliari conspicitur Rancasa
civitas medica. Ab hac ad Linon, statio, versus orientem. Patet etiam a Texmed ad Bocha-
xa via undecim stationum. Nam a Texmed ad Hasem-Sex, unica habetur statio. Hinc ad
Speculam Daxbec, statio. Ab hac ad portam fexxi, et a porta fexxi ad Kaidec, statio. Hinc
ad Pandacax, statio. Ab hac ad Suxong, statio. A Suxong ad Masaf, statio: habetur autem haec op-
pida rarsa, et angustis terminos: et ab oriente, quatenus respicit Kas, montibus clauditur
duabus fexxi stationibus ab ea distitis; ab occidentali vero latere adiacet illi solitudo, fluvium
Sihan attingens, et omni proorsus monte exars. In hac urbe Masaf coincidit via Samax-
cand cum ista, quam describimus in praesentiarum. Ab urbe praedicta Masaf ad Magamxax
statio. Hinc ad Monabecac, statio. Hinc demum ad Bochaxa, statio. In partibus Soohd, et Snu-
sang meridionalibus, parte sub ista comprehensus, habetur terra Botam, montes videlicet sub-
limes, atque appennini, quorum semitis perdifficiles. Deprehenduntur in his montibus axes
fortissimae et oppida populosa: et in iisdem reperuntur fodinae auri, et argenti, atramenti,
sutorij, ac salis ammoniaci. Et in lateribus horum montium extant foveae multae distitae, e qui-
bus egrediuntur exhalationes fumum tempore diurno, ignem nocturno praeferentes: et ex his fit
sal ammoniacus, nulli alij comparandus. Botam vero triplex est, primum, medium, et extre-
mum. Et aquae Soohd effluentes e parte Botam media, e loco qui dicitur (a) Bana-lakia,
decurrunt spatio 30. milliariorum; fluunt autem primo egressae ad magnum quendam la-
cum qui Taxaan vocatur, deinde ad Bumangest, tum ad Samaxcand. Flumen Saphani-
an et flumen Faxghang habent originem a tergo Mastz, non longe a Bana-lakia, loco
scilicet illo, e quo diximus emanare flumen Samaxcand. Caeterum Sabae est ars a septentri-
onali latere montium Botam collocata: et ex ejus urbibus sunt Navaketh, Tesug, Adex-
canda, Rostac, et Bosta superior: item Maxafian, Abexian, Medvamos, Babaxie, Afican
et Helli. Atque in his duabus provinciis nullum cernes montem, sed planities ac prata:
Sabae tamen que huc spectat partim montosa, partim plana est; hujus urbes sunt Taka-
chos, Bamecachos, et Cgena. Hanc urbem Cgena extruxit Anusicxban, misitque ad eam
populum e cunctis domibus Azermengiang. Hangiaxa vero pertinet ad Faxghanan, ad-
iacetque flumini e meridionali plaga excurrenti: inter Cgena autem et Hangia-
xam intercedit spatium 57. M. P. et Badhechfian ad Cgena habentur 30. M. P. A Cgena
ad urbem Tesug, stationes duae, seu milliaria 45. Urbs Tesug remota est e via et persefe-
paratim iacens. Item a Tesug ad Rostac, statio. Et a Rostac ad Cgena stationes duae breves.
A Cgena ad Os, statio grandis, nempe 30. M. P. Ab urbe Os ad urbem Adexcam, quae et
Adexcand appellatur, et est ultima inter urbes Faxdang, qua parte regiones Turchanum

attingit ab oriente, statio una. Non longe ab ipso est ad septentrionem Casan urbs conspicua. Scias autem Casan esse tum urbis, tum plage nomen; et quidem habet oppida per multo, et totum spatium, quod occupat a Cornax seuis flumen Ethon usque ad Aderand, est 24. stationum. Huic provincie contigua est a septentrione provincia Manazendian. Ab Aderand ad (a) Alacaba, que est in monte magno habetur iter diei. Ab Alacaba ad Atas urbem, iter etiam diei. Ab Atas ad Tobbat 7. stationes, orientem inter, et meridiem, et autem Atas super adui montis Iuxta collocata.

* forte Atas

Nonna pars Climatis Tertij

Pars hæc nonna sextij climatis amplectitur terram Tobbat, et partem sextæ Bagharzhan, ac portionem sextæ Chazalgie. Urbes primariæ, atque celeberrime in terra Tobbat sunt urbes Tobbat, et Scib, Vachan, Saquin, Bexran, V, Magiaz, Amagjaz, et Danechu. De regionibus Charan Bagharzhanorum est urbs Charan, que et Tantabee vocatur, et urbs Mafa, et Poxmos, et Bachuan. Ex uribus sin ceterioribus est Kecha, et Danechun. De regionibus Chazalgie sunt Bexsarian superior, et Nana Keth: ibidem etiam reperuntur stagna aquæ dulcis, et flumina decurrentia. Et quoniam libet harum regionum situs, distantias, atque terminos perhibere, afferemus quod apud probatiores authores et his legitur.

Quare apprimus terræ sin ceterioribus contiguas que regiones Bagharzhan maxi orientali finitimas: ex ea verò parte, que respicit regiones Tanghan, terram Tobbat esse illi contiguam: nam terra Tobbat, et portio terræ Indis attingunt sin; habet autem a septentrione terram Chazalgie: ab oriente, regiones Bagharzhan. Principia, et maximæ urbi Bagharzhan, que Tantabee vocatur, habet duodecim portas ferreas, et eius cives sunt (b) Sadiuci. Et Turcis etiam Bagharzhanensis est gens quidam ethnica ignem adorans: est autem prædicta urbi ad magnum flumen in orientalem plagam decurrens. Inter eandem urbem, et Bexsarian superiorem et terram Tanghan, interest iter duorum mensium. Extenditur autem terra Bagharzhan usque ad mare orientale Tenebrum. Ab urbe Tantabee ad urbem Bachuan, occidentem inter et septentrionem duodecim habetur iter dierum. Et in huiusce urbis montibus reperuntur animalia musci, que sunt capree sylvestres. Ab urbe Bachuan ad urbem Poxmos, stationes quatuor. Et a Bachuan ad urbem Tobbat, dies quatuordecim. A Poxmos etiam ad Bexsarian superiorem, stationes decem. Lacus Bexran occupat sua longitudine quadraginta leucas, latitudine vero septuaginta duo millia, et eius aqua dulcis est. Non procul ab urbe Bexran, et V, ad meridionalem eorum plagam, hæc mons curvus instat litæ, cuius apicem conscendere nemo valet, nisi magno cum labore, et extrinsecus eius utraque copulatur cum montibus bidis. In imo monte isto super humili solo conspicitur eadem quadrangulari forma constructam, ianua penitus carentem, ad quam si vel corni

cominus accedas vel ominus ante ipsam transeas, tale inter gaudium atque hilaritatem senties, quale sentit vino madidus. Ino sexua is qui ad edis huiusce fastidium ascendens nititur, numquam xipum continere, seseque intus eadem ipsam precipitem agere, nec Altra videri. Ab urbe Kecha que est de terra Sin extra ambitum montium, iacet urbs Daxe-chun populosa. Et similiter ab urbe Vg ad Kecha decem numerantur stationes incesu camelorum. Sibi autem Daxe-chun posita est ab orientali parte Kechz, et ipsa terminat a septentrione limites Sin, eidemque conterrimari sunt edificia terrarum Tuxcharum Bagharaphaxenorum. Ut vero urbs Atas super axius monte constructa est, et contra Sin Tuxcharum munita, distatque Tobbat ab ipsa, stationibus decem. Eodem modo ab Atas ad Bexagjan superiorum habetur sex dierum via per terram Tuxcharum. A Bexagjan ad Naxa: Keth, que est in ostij terrarum Chazalgiz, decem fere stationes. Porro urbs Maja distat a Chaxcam Bagharaphaxenorum, spatio quinque dierum. A Maja ad Bachuan octo dierum iter habetur, versus occidentem, atque hęc sunt que continentur sub ista parte nominis huiusce climatis.

Decima pars Climatis Tertij

Decima hęc tertij climatis pars, que presens clima terminat ab oriente, continet in sui parte meridionali portionem terrarum Sin, quator enim illic habentur civitates pertinetes ad Sin: et una earum vocatur Satriuba, aliarum nomina sunt ignota. Merita venit, sub hac eadem parte, portio quaedam terrarum Bagharaphaxenorum, tres enim istic habentur civitates. Succedit postea in eadem ista parte magna portio terrarum Chaxchix, cuius incolę sunt maxi conterrimari, possidentque in presenti, ^{parte} quatuor urbes populosas. Horum igitur locorum conditiones, situs, iustasque distantias libet nobis (annuente Deo) commemorare.

Et vero terrarum Bagharaphaxenorum, quorum limites superius asseruimus, conterrimari est ab oriente terra Chaxchix maxi sinico proxima. Terrarum Sin imminere eis a meridie: et attingunt a septentrione terram Kaimakitaxum. Tuxcharum autem regionem omnes sunt citra flumen in ulterioribus partibus Farphang, Scias et Texar. Multi vero sunt, ac diversi populi Tuxcharum videlicet Tobbatenses, Bagharaphaxeni, Chaxchixii, Kaimachitz, Chazalgiz, Haxaxeni, Uloharnatenses, Tonchositz, Odhcofiz, Choffiachitz, Chalagenses, Olohari, et Bolphani. Omnes istę nationes occupant partem, (a) utro fluxilem ex latere maris orientalis Tenebrosi, vixique colunt ^{ita} regiones. Ceterum terra Chaxchix fertilis est, ampla terraminis, abundans aquis, variegata fluminibus ex parte finium Sin ad illos decurrentibus. Horum autem fluminum maximum est quod vocatur Menhar, copiosum quidem aquis, et rapido cursu inter saxa profluens, cuius in impetu raris quies et consistencia excois in fluxibus confusa. Ad hoc flumen habent in eadę earum partium

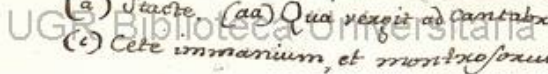
molendinas, quibus truntur ad molendum Oxizam, et triticum, alia legumina moluntur
 similia et panem ex ipi conficiunt, vel certe integra et molendinis ruminime subiecta
 coquunt, ipque resuntur. Ad ripas eiusdem fluminis nascuntur arbores aloes, et (a) Cof-
 rum dulce. In ipso autem fluvio crevit piscis quidam vicium dicitur, eadem vim habens
 in vapo genitalia, quam dicimus habere piscem ~~Africanum~~ cuxium Nilei Aegyptiorum.
 Textura autem piscis ille non multas habere spinas, et eius os esse articulata nec
 obere ut reliqua piscium genera. Vbi in quo Rexo Charchia reperit munificissima est, for-
 ribus muris fossa magnoque ante murali vallata non longe ab ipso iacet peninsula
 Hyacinthi habens iter ad continentem usque protensum, totum hanc peninsulam ambi-
 mons rotundus, cuius fastigium attingere nemo valet, nisi per multas difficultates, labores-
 que: similiter neque ad peninsulam solum descendere quippiam potest vlla ratione. Refe-
 runt in ea reperiri serpentes letales: et in solo ipsius copiam glaxearum hyacinthi
 maximam: eorum vero partium incolas vaxij, quas noxunt artibus hyacinthos illos
 empiscari. Ea autem vbi dicitur est amari, quod ambit peninsulam praedictam, tribus fore sta-
 tionibus. Vbes Charchiaicq omnes collectae sunt in vno eodemque tenaz tractu intra spa-
 rium trium quasi stationum. Ex autem sunt quatuor vbes magnae. Prima est vbs Ba-
 gharzhaa est vbs Chodhchodhacheth, interquam et vberem Chacan de ditione eiusdem
 Bagharzhaa interest brevis dicitur. A Chodhchodhacheth ad vberem Nafhu Labentur
 Stationes 4. Ab vbe Nafhu ad vberem Chacan, quatuor item Stationes breves; et ab hac ad
 Nafvan vberem magnam in plaga septentrionali sex Stationes.

CLIMATIS QUARTI

Prima Pars.

Prima hae quartae climatis pars habet initium in ea occidentis vltimae parte, in qua e ma-
 xi Tenebroso exceditur vltis maxis Damasceni tendens in orientem. In hac autem propo-
 parte continetur vltima Andaluza, quae Praeae vocatur Hispania, Appellaturque Andaluza,
 Peninsula, quod forma triangulari, quam habet, adeo arctetur ab orientali plaga, et inter
 maxe Damascenorum, et maxe (a) Tenebrosorum, quod peninsulam Andaluzaem circueundat, ma-
 neat iter quinque dierum, alterum (b) caput, quod quidem latum est, septemdecim dierum
 spatio protenditur. Vt vltis caput est in occidentem remotiore, in vltimis finibus tenaz ha-
 bitatq, obscurum mari Tenebroso, vltia quod maxe nemo scit quid contineatur: nullus enim
 hominum habere potuit quidquam certi de ipso, ob difficultatem eius navigationem, luis ob-
 curitatem, vltiam magnitudinem, frequentiam procellarum (c) belluarum insularum,
 vltiarum denique vltiam; ceteram deprehenduntur in eo insule per multas cum

(a) Siacte (aa) Qua reperit ad Cantabrigiam. (b) A promontorio Naxo, vel cap. finis tenaz ad portum Hexuleum.
 (c) Cete immanium, et montuosorum piscium.

habitate, tum obruta, nemo nauarum aufert illos vulcare, aut in alium navigare, & ceteri
quando partem ipsius aliquam suscipere, alioribus nunquam receperunt. Fluctus eiusdem mar-
is licet compellant aperientque sese montium instar attamen integri manent, neque fran-
guntur: nam si ruperentur, impossibile esset illud vulcare.

Mare Damascenum, ut ferebat, erat antea stagnum indique clausum, quale
est modo mare Tabarestan, cuius aquę sunt a ceterorum marium aquis omnino separatę; ita
ut elapsis temporibus incolę occidentis (d) remotioris appropinquant incolę Andaluzię, omnia
que dæmonum genera eis inferrent, atque hi vicissim illos irroderent et aduersus eos pro-
ximos dimicarent, & que ad (a) Alexandri tempestatem. Ij enim ad populos Andaluzię cum
peruenisset, & continuas eorum, quas cum incolis Sicis habebant, pugnas audiret, operarij
atque Scometis ad se conlocatis vnum de orida illa terra fodiendo, et canali aperiendo
animum explicuit, precepitque illis ut terra vltimum cum vtriusque maris equoße mexicana;
quod ubi presideret, deprehenderunt a mari magno spaxim superari altitudine Damascenum.
Quare vrbibus ad oras maris Damasceni vicis & humili in proclive diductis, inperavit ut
interiecta regionibus Tangię & Andaluzię terra foderetur; qua vsque ad montes in iuris
terra vrbibus absconsa effosa, & operentur iussit apperem lapidibus, et Calce incana:
lem: qui apper mille pass. 12. extendebatur in longitudinem, tanta enim distantia, et in-
teruallo distinguebantur duo predicto maria: alterum quoque oppositum apperem edifi-
cari voluit ex parte terras Tangię. Distabant autem ij (b) duo apperes ab invicem sex tan-
tum M. P. spatio. Igitur vtroque appere expleto, aditum aperuit aquę ex parte maris (c)
Maximi, quod si atque impetu suo irruit inter duo apperes illos, et in mare Damas-
cenum sese profundens, vrbes eius adeo submersit, ut multas civitates ad vtrouque partem
ipsius exeam apperem vna cum incolis obruerent: nam aquę vndecim feni staturarum
altitudine apperes superaverunt. Et vrbes apperem ex Andaluzię parte constructas, aliquo
antę tranquillo mari, evidenter aperet in eo loco qui dicitur (d) Asrafita; immo longitudi-
nem eius, que per lineam terram producta conspicitur, cubitis, mensus est. (e) Arabi: et
nos oculatim vidimus hunc apperem, quia canalem ~~contra~~ cum traiceremus, iugiter
eum vestrati sumus. Vocatur edificium istud a populis Peninsule, (f) Alcantara, et eius ma-
rium respondet illi loco, in quo est propę mare (g) Hogen-Alayl. Alterum vrbes apperem,
quę ex parte regionum Tangię constructa fuisse dicimus, aquę dum irrumperet, astule-
re, terramque omnem, quam atterp sustentabat, corrodere, nunquam desistentes donec
montes vtriusque attingerent. Canalis iste, qui (h) Alzacac appellatur, habet in longi-
tudine 12. M. P. Et in extrema eius parte, que respicit orientem, iacet vrbis que dicitur tri-

(d) Africa. (a) Sicut Cincipi Heruli, hoc Arabes ascribunt Alexandri. (b) Columnę Herulis. (c) Nempę oceanii.
(d) i. Damima. (e) Nomen Geographi Arabis. (f) i. Pons. (g) i. Cubile corii. (h) i. Canalis.

61

Insula viridis: in altera vero extremitate, que respicit occiduum, urbs, que vocatur insula Tanis.
 Hinc insule Tanis opposita ex altero maris litore Portus Mafra, qui à Mafra nomen
 accepit. Eodemque modo è regione insule viridis in altera parte est urbs (a) Sabta. Et la-
 titudo maris inter Sabtam et insulam, est 18. M. P. Inter insulam vero Tanis, et arcem
 Mafra, 12. milliabus mare profundum. Hoc mare bis singulis diebus, ac noctibus
 pariter fluxum et refluxum, actione perpetua: ita disponente potentissimo Sapienssi-
 moque Deo. Verum urbes ad magni maris litora iacentes, et sub ipsa quam proposui-
 mus, parte contentæ sunt Tangia, Sabta, Tocana, Bades, Mezemma, Melilla, Hanin,
 Banu-itoza, Saharan, et Mostagharem. Et urbs quidem (b) Sabta respicit utronvis
 insulam viridem: et eji ædificium quod septem vicinis collibus distinguitur, in longum por-
 tigitur ab occasu in orientem spatio unius sexæ milliæ. Secundo ab ipsa milliæ, versu
 occidentem, adest mons Moyses, ita dictus à Moysse filio Noë, per quem expugnata fuit And-
 alusia, nascente Moslemanismò. Adiacent huic monti per multa viridaria, herbi, nemora, ar-
 boreque frugifera, arundineta succari, atque aurea poma: tantaque fructuum copia abundat
 urbs Sabta, ut in loca omnia limitanea distrahantur. Vocatur autem locus iste, in quo prædicta
 omnia reperiantur, Belunes, qui etiam locus est uberrimis aquis, et exumpentibus fontibus
 irriguus, mira fertilitate conspicuus. Ad partem urbis ejusdem orientalem mons alter ex-
 celsus accedit, mons (d) Almira vocatus: cujus in vertice que plana est, cernitur murus, extructus
 à Mohammede filio Abi-Amr; is enim cum ad prædictam urbem se contulisset ad Andalusiam,
 voluit illam transferre ad montis fastigium: at cepto murorum edificio, monte prævenit, qua-
 re Sabta incolis ad urbem hanc que Almira vocabatur, sese transferre, nequeuntibus, et
 in urbe sua permanentibus, mansit Almira desolata. Urbs (c) Sabta fuit hoc nomine
 appellata, quòd sit peninsula seivata, et mari ex omni parte, præterquam occidentali septa;
 licet partem quidem absit quin ambo maria se contingant, non enim maiore separantur
 intervallo, quam quòd iacta sagitta confuit. Et vero mare quòd eam alluit à Septentrione,
 vocatur mare Alzasac; quòd eam respicit à meridie, dicitur mare Basul; estque
 Basul portus venustus, fidam navibus stationem, omnique veno securam præbens.
 Ab urbe Sabta ad arcem Mafra, versus occidentem, habentur 12. M. P. Ab
 arce Mafra ad urbem Tangiam, ad occiduum, 20. M. P. Ab urbe Tangia flexitur
 mare Oceanum maximum surgens per meridiem ad terram Tafmes, et à Taf-
 mes ad arcem Abditarim, que tunc longe distat ab ipso mari, et ab urbe Tan-
 gia biduo distat. Ab urbe Tangia ad urbem Anzila spatium habetur: et non procul ab
 (a) Afr. pag. 172. vocat Vebram, et ait à Latinis dici Civitas. (b) Tangex, ut placet Atlanti. (c) Modo Ceura. (d)
 i. Portus. (e) i. Pæcija.

Nota el Copiante, que la cita (c) se le quedó al impresor por poner en el texto; por lo que tal vez erraria dislo-
 cada la (b). Y parece que esta debia estar en el texto donde dice Tangia; y la (c) donde dice Sabta. Quidquid sit lo di-
 cto lo que seccion de poner en el texto la (c) y que no manifiesta donde pertenecia.

hac, itinere quod ad prædictam arcem tendit, conspicitur ostium Sagaris fluminis magni,
 seu aris aquæ, in quod naves ingrediuntur. Ab urbe Sabia nuxer memorata ad Castellum
 Tattâum quinque milliariibus ad Damasc^{no} maxi distant genti cuidam Barbaræ Ma:
 geca dicitur cultam, stationis habetur intervallum, meridem inter et orientem. Ab eo
 castello deveniens ad Anzelan portum populosum, qui et primus est in ea regione locus
 hominibus habitatus. Inter Sabiam et Fas, itinere ad Regiam ducente octo dierum spa:
 tium intercedit. A Tifas ad arcem Tazca sub qua portus habetur, 15. M. P. Hinc ad
 castellum Meštaja, quod ad Promontoria pertinet, iter dimittitur dici. A Meštaja ad caste:
 llum Kexcal ad Promontoria item pertinet 15. M. P. A Kexcal ad urbem Bades, iter
 semidiei. A Bades ad portum Iuzcur, 20. M. P. Et spatium hoc quod est inter Iuzcur,
 et urbem Bades, mons occupat Apexas nuncupatus, ubi in portu est. A Iuzcur ad Me:
 zemma, 20. M. P. A Mezemma ad fluvium quendam non multum ab ea distantem, indeque
 ad promontorium Beatal nimis in mare protrahens, 12. M. P. Hinc ad portum Kant,
 cuius ad orientalem plagam flumen deoraxit de partibus Uaa, 20. M. P. A Kant ad pro:
 montorium unius cuiusdam in mare protensum 20. M. P. Rursum a Kant ad urbem Me:
 lillam, 12. M. P. itinere maximo, terrestris autem 20. M. P. A Melilla ad ostium flu:
 minis ex Acarsif affluentis, 20. M. P. Et e regione ostij istius iacet insula quædam par:
 va; nec longe ab eodem loco ad est in continente urbi Dexalia. Ab ostio fluminis Acarsif
 ad portum Tafexchenit ad mare appositum cui Castrum impendet modicum, sed fixum
 satis ac munitum, 40. M. P. A Capto Tafexchenit ad castellum Tabehexit munitum,
 venustum, populosum, et portu frequenti conspicuum, 8. M. P. A Tabehexit ad Hanin
 maximam, 11. M. P. Et ab hac ad Telemjan mediterraneam 49. M. P. Atque his
 quibus interiacet urbs Naxuma. Ab Hanin seu vicus, ad portum Vaxdanis, 6.
 M. P. Ab hoc ad insulam Cascar 8. M. P. Et ab eodem ad insulam Axpacul, cuius
 portus est in insula quadam, aquarum, atque Cystemarum copia navibus vitium affa:
 ente. Ab ostio fluminis prædicto ad castellum Allan 6. M. P. seu in mare. Inde ad promon:
 torium quoddam in mare protrahens 20. M. P. Et e regione huius promontorii cer:
 nitur in maxi insula peidum, inter quam et Allan duodecim intercedunt milliarios.
 Ab insula peidum ad Bani-uoza castellum munitum, venustum in monte collocatum
 non longe a maxi, 17. M. P. Ab hac ad Defale promontorium in mare protensum,
 12. M. P. A Defale promontorio ad promontorium Narza, 12. M. P. Et ab hoc ad Satoram,
 12. M. P.

19

Et autem ceptam de Andalusia narrationem resumamus, dicimus Andalusiam

que figura triangularis, Fenebroso maxi circumseptam tradique, præterquam ab Aquil

Aquilonari parte, quae ambitur mari Anglorum (a) Romanorum. Habet in longitudi-
 nes Andalusia, ab Ecclesia Soxab maxi Tenebroso vicina, ad montem qui dicitur (b)
 templum Venexis, mille centum M. P. In latitudine vero, ab Ecclesia (c) Santi Jacobi su-
 per mari Anglii promontorio vico usque ad urbem Almeriam ad mare Damascen-
 num appositam sexcenta **M. P.** Peninsulam Andalusiam mediam secat per longitu-
 dinem oblongus mons (d) Saxat vocatus, cuius in parte meridionali occurrunt urbi (e)
 Tolaitela totius Andalusie umbilicus. Nam ab ipsa ad urbem Cordubam novem habentur
 stationes, occidentem inter ac meridiem. Et ab eadem ad Lisbonam, versus occiduum, no-
 vem quoque stationes. Rursum a Tolaitela ad Sanctum Jacobum, qui est versus mare An-
 glicum, novem stationes. Item ab eadem ad Sivacam orientem versus, novem stationes.
 Et ab eadem ad urbem Valenciam, totidem stationes. Ab eadem quoque ad urbem Alme-
 xiam versus mare Damascenum positam, novem stationes. Erat praeterea urbi Tolaitelae
 temporibus Romanorum, tam Regibus, quam Praesidibus suis hospitium suavitum:
 et in ipsa inventa est mensa Salomonis, cui passim, una cum plurimis thesauris, quas con-
 gulum esset ascensere. Quod est vixta montem Saxat in plaga meridionali, vocatur Stej-
 pania: et quod a plaga septentrionali circa eundem montem continetur, appellatur, (aa)

Castala:

Incipiamus ergo modo a (ab) Climate (cc) Bahairis, quod a mari Tenebroso ex-
 ordium sumens extenditur cum mari Damasceno. Regiones huc contentas, sunt insula
 Taxif, insula Vixidis, insula (dd) Cades, castellum Axos, Vacca, (ee) Sabxisa, Tofarna, et
 civitas. (f) Obri-palam, oppidaque per multa urbes nequaquam inferiora. Clima Bah-
 airis, contterminum est a septentrione clima Sadune in quo infra scripte statuuntur urbes,
 Villia, Caarmona, et Alfana; oppida autem quam plura. Hinc accedit provincia, (g)
 Scioxf inter Villiam, Lablam, et mare Tenebrosum condensa, sub qua comprehenduntur hae
 loca munita, Castellum (h) Alcastre, urbi Labla, (i) Vella, insula Saltis et mons fontium.
 Adiungitur huius provinciae Campanis, quae amplectitur urbes Cordubam, (k) Alzahram, Asepi-
 am, Vianam, Acabram, et Elisaram. Provinciae Campanis adiacet provincia Osuna, sub qua
 nonnulla continentur castella populosa parva, cuiusmodi sunt Lora, et Osuna, Huius provinciae,
 quae parva est, adhaeret a Meridie provincia Rio, ubi istae conspiciuntur urbes, nempe (l) Ma-
 laca, (m) Asfuiduna, Mentola, Bistea, Becheffax, ac multa praeterea castella. Hanc pro-
 vinciam consequitur provincia (n) Basuarat, continens sub se urbem Siacen (o), castel-
 la quam plurima, et pagos ultra sexcentos, e quibus extrahitur senicium. Hanc attingit
 provincia Begiana, in qua habentur urbes Almeria et Bexia, cum castellis qua-

+
 urbi
 bus

(a) i. Europaeorum; Nam ab Arabibus Europaei omnes Romani appellabantur. (b) Vertex Pyrenaeus in Cantabris.
 (c) Compostella. (d) Hodie Sexat. (e) Latine Toletum. (aa) sive Provincia. (bb) lat. Castilia. (cc) i. Saoni. (dd) Suedia.
 (ee) Fente Nebraja. (f) i. Filii paucis. (g) i. nobilitatis. (h) i. Axos. (i) fente Vella. (k) i. Florem seu Venexem.
 (l) Malaga. (m) Asfuiduna. (n) i. Annuntiationum. (o) lat. Mentisum.

pluribus, inter quae sunt Morfena, et Porfena, Tangalla, et Vele. Confinis est huic à meridie provincia (p) Vexa, sub qua continentur urbes Granata, (q) Guadix, et Mancah, cum castellis et pagis proximis, de quibus infra. Tum sequitur provincia Tademix, ubi extant urbes Murfia, Oriola, Cartagena, Lorca, Mola, et Hangabala. Proxima est Cuenca, quae complectitur urbes Auxilam, Elce, Elicante, Cuencam, et Seguxam. Coniungitur huic provincia Argira, in qua includuntur (a) Sateba, Zocah, Denia: multaque praeterea castella. Cum hac connectitur provincia (b) Mor-Bedro, continetque Valentiam, Mor-Bedro, et Bexianam, cum plurimis castellis. Huic proxima est ex interiori parte provincia Alxatem, in qua sunt civitates Elicante, Santa Maria, quae et ab (c) Ebn-Razin denominationem sumit. Adnectitur huic provincia Aludze, sub qua comprehenduntur Saxia, Mya, et (d) Calaat-xabah. Huic provinciae contemina est provincia Balabata, ubi multa continentur castella, inter quae praestant magnitudine Petrus, Shafci, et castellum Ebn-Haxum, aliaque ijs minora. Huic etiam provinciae Limitanea est ab occasu provincia Alfaghax, intra cuius ambitum deprehenduntur Sancta Maria, Mastola, (e) Selve, cum pluribus castellis ac pagis. Iungitur huic provincia Alacáez, quae nomen habet à filio Abi-Danes, continetque (f) Laboram, (g) Batalios, Satißam, (h) Máxedam, (i) Cantaxat-assaif, et Coriam. Proxima est huic provincia (k) Albalad, complectens urbem (l) Balat, et Medelin. Accedit ad hanc provincia Balabta, sub qua comprehenduntur Sanfexin, Lisbona, et Sertra. Consequitur ad hanc provincia Alsexiat, intra cuius limites habetur Talavera, Tolatela, Mepellit, et Cahamin, (m) Vadi-Maqiáza, Aclis, et Ubeda. Huic succedit provincia Axlit, possidetque (n) Calat-Ayub, et Calat-Daxraa, urbem (o) Saxacoßam, et Vestam, atque Tadelam. Sequitur post hanc provincia (p) Alzaitun, sub qua continentur Iaga, Lexeda, Alconáfa, et Fraga. Huic etiam contemina est provincia Pyreneorum, continetque sub se Tortosam, Tarraconam, et Barcelloham. Cum hac denique coniungitur ab occidenti provincia S. Barbanz, in qua reperuntur castella quaedam desolata in partibus maxi vicinis, ut castellum Tafca, Castelli, et Konenda. Atque hae sunt universae provinciae Hispaniarum, quae simul sumptis vocantur Andalusia.

Est vero insula Taxif sita est iuxta mare Damascenum ad initium ejus freti, quod Alzacae vocari diximus, et alluitur ab occasu maris Tenebrarum: est autem hae civitas modica, habetque ex opposito sui duas insulas, quarum una dicitur Alcantia, parvam à continente remotas. Inter insulam Taxif et insulam Vixidem intercedit spatium 48. M. P.

(p) Lat. Vixi. (q) Lat. Elibexis. (a) Sateba. (b) i. S. Petri. (c) i. Filio Razin, Atlas p. 178. Arvenxarin. (d) Hodie Calat-xare. i. arcus questus. tamen Thesaurus linguae Arabicae legit Calat-xaiar, et interpraetatururam ventorum. (e) Silvis Lat. Silva. (f) Ebona. (g) Bajos. (h) i. Rebellis. (i) i. Pons gladij. (k) i. Regionis. (l) i. Laminarum lapidearum. (m) i. Valli Lapidum. (n) i. Arcem Job. (o) Hodie Saxafa. (p) i. Olivarum.

18. M. P. Exadidens enim ex insula, devenies ^{ad} (a) Vadi- Inesa amnem fluentem; indeque ad insulam Vixidem, quam fluvius intersecat, fluvius mellis vocatus, est enim dulcis, et potum civibus administrat. Urbs insula Vixidi, prima inter urbes Andalusig expugnata fuit in adventu Moslemmanorum, qui contigit anno ab Hegira nonagesimo; expugnavit autem illam, Moyses filius Mossaia, qui pro Maxuaritis dimicabat una cum Taxec filio Abdallahi, filij Vanamu Zanatensis, et cum nationibus Barbaris: Hanc igitur insulam proximam urbium omnium expugnaverunt ea tempestate. Cernitur in eadem urbe ad fauces maris, templum, quod vocatur Templum (b) Alxayat, ubi sexcenta convenire vexilla populi ad consilium incun- dum. Dependunt autem ad urbem de monte Taxec, qui nomen ipsum accepit a Taxec filio Abdallahi, filij Vanamu Zanatensis; is enim Barbaras copias, quas secum ducebatur cum traiecisset, et impredido monte se duosque munivisset, animadvertens Arabes fidei vix diffidentes, ad hanc opinionem a se remotendam, precepit ut ambraxentus naves, quibus transiecti fuerant, atque ita impostam sibi calumniam evasit. Inter hunc montem et insulam Vixidem vix interjunt millia: mons est a ceteris montibus separatus, rotundus, cuius radices, qua mari alluuntur, in rupes asurgunt marantes aquis guttatim fluentibus. Non longe ab hinc adest Portus, Arabis dicitur.

Ab insula Vixidi ad Siviliam habetur iter quinque dierum. Et ab insula Vixidi ad urbem Malacam, quinque pariter stationes lites, centum videlicet. M. P. Duplex autem patet iter ab insula Vixidi Siviliam, maximum unum, alterum terreste. Maximum est huiusmodi: Ab insula Vixidi ad Arenas que in mari cernuntur, indeque ad ostium fluminis Barbate, 28. Habentur M. P. ad ostium fluminis Yacea 6. M. P. Tum ad fauces S. Pietro dicitur 12. M. P. Inde ad (a) Alcanater, quos fretum 6. millibus in latitudinem porrectum separat ab insula Gades quam prospectant, 12. quoque M. P. Ex Alcanater ad speculam Rotz, 8. M. P. Deinde ad (bb) Masaged, 6. M. P. Hinc ascendes per flumen ad portum Taxbesanam, pergesque ad (c) Alotuf; tum ad Cabtur et macad Cabtal duo oppida intra fluminis alveum condita; deinde ad insulam Janstalam; tum ad castellum (d) Zaher; postremo ad urbem Siviliam. Explet autem spatium hoc, quod est a mari ad Siviliam, iter 60. M. P. Via vero terrestis est huiusmodi: Ab insula proposita ad (e) Rotban progredieris, tum ad flumen Barbate ad oppidum Nisanam, ab hoc ad urbem Ebn-alsalim, ad montem Mont, tum ad oppidum Astucam ad quod dixerendum: postea ad (f) Madagem, ad Dair Galoemile, atque hinc etiam dixerendum: de- mum ad Siviliam superavit intervallum stationis. Sita est autem Sivilia iuxta magnum flumen Cordubz. Urbs Labla pulchra est ac relictissima, habetque ab oriente flumen ex partibus montis ad ipsam excurrentem, et stractus pons riam aperit ad urbem. Dicitur autem

(a) i. flumen mulieum. (b) i. Vexillorum. (aa) i. Arcus, sive pontes. (bb) i. Templa. (c) i. Flexus. (d) i. Rondam. (e) i. urbes. (f) i. Monsanum pueritiam.

prædicta urbs Labla à mari Oceano 6. M. P. Ibi in eodem loco est etiam urbs Huélva, in insulam
 Saltis prospectans; nam à plaga meridionali huius insule, quæ habet in longitudine mille Pass.
 et amplius, iacet urbs prædicta. Atque illi extat sinus maris, ostium fluminis Lablæ excipiens,
 quod ostium, quia mille Pass. latitudinem ibi superat, naves penetrare non desistant atque
 ad angustas fauces, in quibus ille sinus ad simplicem alvei fluminis latitudinem redit, ita,
 adeo ut semiacutus lapis alteram feriatur ripam. Exumpit autem flumen illud è radicibus
 montis super quo condita est urbs Huélva, et ab eo fonte patet via usque ad urbem Lab-
 lam. Ab urbe Saltis ad insulam Dades habentur 100. M. P. Et ab insula Dades prædicta ad
 insulam Taxif. 63. M. P. Ab insula item Saltis, via per mare ad septentrionem accepta,
 usque ad axem Castella iuxta mare sitam, 18. M. P. Et inter ipsas occurrit ostium flumi-
 nis Anatis quod est flumen Mexidæ, et Badajoz ad quod iacet castellum (h) Mexolæ mu-
 nimine atque fortitudine celeberrimum. Castellum vero Castella adiacet faucibus maris, dis-
 tatque à Tavila mari proxima, 14. M. P. Et hæc à S. Maxia (a) Alpharbe, 12. M. P. est
 que urbs S. Maxia apposta ad amplas oras Oceani maris, quod fluxum cum patitur mu-
 nos ejus alluit. Ab urbe S. Maxia ad urbem Silvii, 24. M. P. Ab urbe Silvii ad Badajoz
 intervallum trium stationum. Similiter quoque Silvii à castello Mexola quadriduo di-
 tat. À Mexola vero ad castellum Huélvam duo habentur stationes modice. Præterea ab
 urbe Silvii ad Halc-(b)-alcauzæ portum cum oppido, 20. M. P. Tunc ad oppidum Cæces non
 longè à mari distitum, 16. M. P. Ab hoc ad promontorium Moax procurrens in mare
 oceanum, 12. M. P. Et ab hoc ad Ecclesiam Alpharbe 7. M. P. Ab Ecclesia Alpharbe ad
 (c) Alcauzæ, stationes duo. Et à Silvii ad Alcauzæ stationes quatuor. Est autem Alcauzæ
 urbs venusta, medicinis, ad ripam fluminis magni Caduix vocati, per quod non solum
 cymbæ sed naves etiam religiose frequenti numero ascendunt. Ceterum inter Alcauzæ
 et mare intercedit spatium 20. M. P. Ab Alcauzæ ad Baioram urbem, stationes duo. Et
 ab urbe Baiora ad urbem Badajoz, duo item stationes, versus orientem. Ab Badajoz ad
 Siviliam vix die; per viam quæ ab Con-abi-(d)-chaled ducit ad montem (e) Ooyun
 ac tum ad Siviliam. A Badajoz ad urbem Mexidam fluvio adiacentem Anati 30. M. P.
 ad orientem. Ab urbe Mexida ad Cantaxat-alcaif, iter bidui. Et ab urbe Cantaxat-
 alcaif ad urbem Coxiam, stationes duo. À Coxia ad Conitribiam quadriduum. Ab Al-
 cauzæ iam memorata ad Lisbonam, stationes duo. Atqueque Hisbona septentrionali ripæ
 amnis Tegi, qui et (f) Toluiteles fluvius est; tandem autem se idem fluvius coram urbe
 prædicta in latitudinem vero M. P. Et fluxu atque refluxu maris aspicitur ad multam
 distantiam. Urbem Lisbonam, quæ ad oras maris Tenebrosi est apposta, respicit ab alte-
 ra fluminis ripa, nempe meridionali, castellum (g) Almatem sic dictum ob aurum

(h) i. Lat. Mytilis. (a) i. occidentis. (b) i. fauces angustæ. (c) i. Axem. Latæ scollatis. (d) i. Pileo parvis Chaled.
 (e) i. Fontium. (f) i. Tolet. (g) i. Thejauxi. veri foding. † Condubam 6. habetur stationes via recta. I-
 tem à Badajoz ad urbem Mexidam = &c.

ob auxilium minervale, quod veniente mari eo pervenit. Ex hac urbe dissona egressi sunt
 (b) Almagharim, qui sunt aggregi mare Tenebrarum, quid in eo esset exploratum: et ab his
 nomen deditur venita quidam in urbe non longe a laeu exans, que usque ad postera se-
 cula vocabitur venica Almagharim. Horum autem tyroxia talis est: Octo vias conscri-
 ni, oneraria navi constructa, et aqua atque alimentis ad plures menses necessarij in
 ea comparatis, mani se commiserunt cum primo flane cepisset ventus orientalis: cumque vides-
 sim fere diebus venido vento navigassent devenere tandem ad mare quoddam, cuius vides-
 exque vox exorus, scopuli frequentes, lumen opacum. Juane certum naufragium perime-
 centes, alioquin vela reddere, et duodecim diebus in meridionalem plagam navigantes, ex-
 iore ad insulam pseudum, in qua pseudos omni numero maiores invenirentur exantes,
 ac nulli pastorum, aut castrosum cure commisso. Ad hanc insulam apulene, et de navi des-
 cendentes reperire fontem aqua decurrens, quem arborum frui silvarum obumbrabat, ^{at} castas
 deinde pseudos aliquot mactare, sed per seipos carum carnibus ita ^{amaris} ~~amari~~, ut comedi
 nullatenus possent, coxia tantum sumpserunt. Post huc duodecim quoque diebus in meridiem
 pergentes, insulam quandam a longe deprehenderunt, et habitationes acque arva in ea viden-
 tes navim admoveunt, ut quid ibi esset inspicerent, verum non multo post cymbis Indi-
 que circumdati, capti, ductique fuerunt una cum navi sua ad urbem quandam in oris ma-
 ximis sitam in quam cum descendere, viderunt ibi homines rufos, raris atque proli-
 xis capillis, statura proceros; mulieres pariter illexum rixum in modum fornaxas. Itaque
 fuerunt ibi decem ad tres dies in domo quadam, sed demum quarta die incedens ad eos
 vix liquam Arabicam loquens, per contans est ab eis de statu illorum, at quid venissent, et
 causas essent: cumq; totam suam rem veniam ei narrarent, felicia promisit illis, simulque
 indicavit esse se Regium interpretem. Juane sequenti die ad Regem adducti et ab eo de
 rebus istis, quas interpres postulaverat, interrogati, idem Regi, quod antecedenti die in-
 terpreti exposuere: quomodo scilicet ausi essent mari se committere animo videndi
 que memorabilia atque mirabilia in ipso continerentur et extremos, ad usque fines
 illius penetrandi. Risit Rex his auditis, dixit que interpreti, refer hominibus istis pro-
 cepisse patrem meum quibusdam subditis suis ut hoc mare conscenderent, fluxissetq;
 eo per latitudinem integro mense ita ut lumen ipsi omnino defuisset, atque adeo
 ites illorum vanum fuisse atque inutile. Imperavit praterea Rex interpreti, ut prospera
 genti illi suo nomine polliceretur, ut que bonam de Rege opinionem haberent. His ita
 peractis, Reducti sunt ad sui carceris locum, ibique detenti donec flane cepisset ventus occi-
 dentalis. Igitur in cymbam iniecti, obducta oculis eorum vitta, ducti fuerunt in mare
 longo temporis intervallo, nampe trium dierum ac noctium, ut homines illi existima-

ne se potuisse retulerunt; Dein ad continentem devenientes Reducti fuimus, ac manibus post ter-
ga xerinctis, relicti fuimus prope litus, ibique ad ortum diei solisque, maximis cum incom-
modis, et miserrima sub conditione iacentes ob nostrorum asperitatem vinculozum, tan-
dem stragulum vocesque humanas audientes, unanimi omnes clamore vociferati sumus;
accidentes autem homines illi, nosque in tam calamitoso statu invenientes, interrogaverunt
nos, naxxavimus que eis historiam nostram; exant autem Barbari: Dixit que ad nos quidq
ex ipsis, nostis ne quantum distatis a patria vestra? Respondimus nequaquam. Sed, spatium du-
orum mensium intercedit inter vos et patriam vestram. Tunc nostris dux turkz dicit, Va affi: vo-
catusque est locus ille Affi usque in hodiernam diem, et est Portus, qui in peritione occidete
reperitur, cuius mentionem superius attulimus.

Ab urbe Lisbona ad urbem Santaxin (b), orientem versus habentur 80. M. P. itine-
re fluviati, licet volenti pateat etiam alia via terrestris. Duabus proximis urbibus campus
interiacet (c) Balata dicitur, in quo frumentum, ut a Lisbona incolis, et plerisque populis
Algharbo fertur, quadragesimo ab iactis seminibus die colligitur, et quidem mensura cen-
tuplicata. Ab urbe Santaxin ad Badajos quatuor extant stationes. Et ad partem dexte-
ram itineris, quod ad istam ducit sita est in radicibus montis urbs Elvas, duodecimo a
Badajos milliario. A Mexida ad castellum Cancaie 3. numerantur stationes. A Cancaie
ad urbem (aa) Calat. rabah ad Anatis fluminis ripam appositam: et ab Calat. rabah sep-
tentrionem versus ad castellum Balat, stationes duae. A Castello Balat ad urbem Talavixam,
iter bidui. Similiter ab urbe Cantaxat-affait ad (bb) Machadharn, iter quatuoriduanum.
A Machadha ad Talavixam, biduum. Eodem modo a (cc)..... ad castellum Medelin,
duae stationes. A Castello Medelin ad (dd) Toxgallam, duae stationes leves.

Ceterum urbs Tolaitela iacet a orientali plaga Talavixae, estque ingens civitas. Ab ur-
be Tolaitela orientem versus ad urbem (e) Vadi-lhagiana, 50. M. P. stationes duas consti-
tuentia. Ab urbe Vadi-lhagiana ad urbem Salem, ad orientem milliaria 50. Ab eadem
ad urbem Sancta-Maxia Ben-raxin, 3. modis stationes. Et ab eadem quoq. ad Elicant
stationes quatuor. Distat autem Sancta-Maxia, ~~quatuor~~ ab Elicant duabus stationibus: et
tam S. Maxia, quam Elicant sunt urbes conspicuae. Ab urbe Salem ad urbem (f) Calat-
Ayub, 50. M. P. ad orientem. Ab urbe Calat-Ayub, meridiem versus ad urbem Doxacam
18. M. P. A Doxaca ad urbem Saxagostam, 50. M. P. Est autem Saxagostam de prima-
rijs urbibus Andalusie, sita prope flumen magnum Ebno vocatum, quod aquas partim
e regionibus Romanorum, partim e montibus Calat-Ayub, partim e finibus Calahozg efflu-
entes, mutuatur. Ex his enim fluvij supra urbem Todalam in unum concurruntibus consti-

(a) i. Pish dolor meus! (b) Hodie Santaxena. (c) i. Tabula lapidea. (aa) Hodie Calatrava. (bb) i. Vadum.

(cc) Omissum in textu. (dd) Hodie Troghillo. (e) i. Vallis lapidum. (f) De hac lege Nonnium pag. 235.

constipatum defluit ad urbem Saxagoram, et Chauxan castellum attingit: tum per loca fluminis. At
 zatum ac demum per occidentalem Tottoz plavam proterens mari se immiscet. Ab
 urbe Saxagora ad Vesam habentur 40. M. P. A Vesca ad Laxedam, 70. M. P. Ab urbe item Saxa-
 gora ad urbem Todelam, 50. M. P. A Mecnasa ad Tottozam, duas stationes, nempe 12. M. P. A Totto-
 za ad ostium fluminis cuiusdam in maxe influentis, 12. M. P. Et ab eadem Tottoza ad urbem Ta-
 xaconam, ad maxe oppositam, Iudeis cultam, et manibus maximois circumseptam, 50. M. P. Ab
 urbe Taxacona, occidentem versus, ad ostium fluminis Clono, quod ipse latissimo sese diffundit al-
 veo, 40. M. P. Ab hoc ostio fluminis ad speculam Castali mari proximam 16. M. P. ad occasum.
 Hinc ad Peniscalam castellum munitum iuxta maxe collocatum, 6. M. P. A castello Penisco-
 la ad Ascensum Abisq 7. M. P. Ab eodem ad urbem (a) Bexianam versus occasum 25. M. P. A
 Bexiana ad oppida Mex-redxo populosa, frugiferis arboribus confita, et aquis manantibus irri-
 gua, non longe a mari disita, 20. M. P. Hinc ad Valentiam, occidentem versus 12. M. P. Urbs
 quoque Valentia est de primarijs Andalusis urbibus constructa. Iuxta flumen, quod multa
 affert incolis commoda; eo namque irrigant arva: hortos habent atque vinidaxia ad illius ri-
 pas cum aedificijs non xavis. Ab urbe Valentia ad Saxagoram traesendo per Kotondam, 9.
 habentur stationes. Distat autem Kotonda a Valentia triiduo. A Kotonda ad castellum (b)
 Alxiatin, stationes duas. A castello Alxiatin ad Elcant, ibex bidui. A Valentia ad (c) Sezi-
 xat-Socax ad urbem (e) Satebam, 12. M. P. Sateba autem urbs est vetusta, habet que oppida
 tam pulchra et ~~munita~~ munita, ut proexhibio circumferantur; in ipsa proterea conficitur
 papyrus praestantissima, et incomparabilis. A Sateba ad Deniam 25. M. P. Pariter quoque a
 Sateba ad Valentiam 32. M. P. Similibes a Valentia ad Deniam, mari vicinam, procediendo per
 litona 65. M. P. A Valentia ad castellum Colixam, 25. M. P. A Colixa ad Deniam 40. M. P. Castel-
 lum Colixa mari medio ambitum, etque munitissimum, ad ostium fluminis Socax oppositum, cir-
 cundatum a meridie, monte quodam maximo, cuius e fastigio deprehenduntur intra maxe ali-
 quot montes axidi: vocatur autem mons ille Caum. Item a Sateba ad (f) Bechixam, versus
 occidentem, 40. M. P. Ab urbe Denia paulo ante memorata per oras maxitimas; ad ur-
 bem (g) Lecant, versus occidentem, 70. M. P. Lecant modica urbs est, et non longe ab ipsa exat
 insula (h) Palnaya mille passibus a flumine remota: eoque huc, Portus veniens, atque in
 ipsa conduntur invidis navigijs hostilibus; respicit autem Promontorium (i) Alndahum. Ab isto
 Promontorio Alndahum ad urbem Lecant decem habentur milliana. Ab urbe Lecant ad
 urbem Elce, via sexxepi, statio modica. Ab urbe quisque Lecant ad fauces (aa) Bales, 57.
 M. P. Bales autem vult variij Portus pro variij multorum fluminum ostijs, in quibz naves
 ingrediuntur. Inter Bales et insulam (bb) Alfixan intercedunt M. P. Insula vero Alfi-
 xan distat a continente milliaxi, ac venis. Ab hac insula ad Promontorium Cobtal 12. M. P.

Et ab ipsa
 ad Barcelo-
 nam, ori-
 entem ver-
 sus 6. M. P.
 Ab urbe...

(a) Hodie Valivana. (b) i. Anxari. (c) i. Insulam. (d) Nonnis, Suro vel Nidas. (e) Hodie Saliva. (f) Hodie Bipea. (g) Alicante
 (h) i. Capos de Niponice. (i) i. Alndahum. (aa) Hodie Peles. (bb) i. Alfixum.
 - i. anni (c) Socax adiacentem 40. M. P. A Seziat-Socax ad...

Ab hoc ad Poxcoman magnum, qui quidem Poxtus, est, 30. M. P. Ab hoc ad Cartagenam, 12. M. P.
 Urbs autem Cartagena est Poxtus urbis Lusitaniæ, eoque urbi vetustissima, antiquissimaque.
 Ab urbe Cartagena per maritimas oras abeundo ad (c) Segoram portum vetustum cum
 oppido proximè inminente, 24. M. P. Ab hoc ad castellum Acte, 12. M. P. est autem Caste-
 llum ipsud paruum, ad mare sicum, est portus hocce, à qua distat 25. M. P. via terrestris. A castel-
 lulo Acte ad amnem (d) Bixam in imo mediterraneo, 42. M. P. Oris eius amnis mons
 impendet ingens, super quo iacet castellum (e) Bixa in mare prospectans. Ab amne prædicto
 ad insulam (f) Caranbixam, 12. M. P. Inde ad Rafis, 6. M. P. Tum ad (g) Sciamat-albaidha, 8.
 M. P. Deinde ad Promontorium (h) Cabeta-ben-ajud, 6. M. P. A Promontorio Cabeta ad
 Almeriam, 12. M. P. Præterea ab urbe Cartagena ad Lusitaniam, itinere terrestris, 10. M. P.
 Urbs Lusitania est Metropolis tenax Tadmiz, itaque est in planitie sicut flumen (i) Alabiadh,
 quod et eam interfluit; ponte cymbis fabricato aditum in illam præbente. A Lusitania ad
 Valentiam, 5. stationes. Totidemque ab eadem Lusitania ad Almeriam in maritimis oris
 multam. Item à Lusitania ad Cordubam, stationes 10. Et ab eadem Lusitania ad castellum
 Segora stationes quatuor. Rursum à Lusitania ad (k) Singelam, 50. M. P. A Singela ad Cu-
 encam iter bidui. A Cuenca ad Calisam, stationes 3, orientem versus. A Calisa
 ad V. Maxiam dicitur stationes. Totidemque stationes ab eadem Calisa ad Alicante.
 A Cuenca ad Vbeda tres quoque stationes. Vbeda et Oclis duæ sunt urbes mediocres, dis-
 tanteque ab invicem 18. M. P. Ab Oclis ad Segoram stationes 8. Est autem Segora castel-
 lum urbi non impar, populosum in magni montis vertice positum, amplum, situm mu-
 nitum, edificij vetustum. Sub hoc amnes oriuntur duo, quorum unus est fluvius Cordubæ,
 (a) Vadi-Alchebia vocatur: alter est fluvius (b) Alabiadh, qui Lusitaniam alluit. Et ex eo quod
 Cordubam alluit flumen, emanat ex hoc fonte monte ex aquarum congerie quasi
 lacu quodam, qui monte in ipso conspicitur, et mox sub eodem monte se condens paulo
 post exiit à quodam loco in radicibus montis, et ad occasum deorsum attingit montem
 Nagedanum, tum dicitur ad Gadaram postea adiacentia urbi (c) Obbadæ loca alluens, tran-
 sit per inferiores urbis (d) Byasæ partes, pergitque ad castellum (e) Andugiar ad (f) Al-
 casia, ad fontem Asafam, ad Cordubam, ad castellum (g) Modaiam, ad castellum Algiam,
 ad castellum Loxa, ad castellum Alcolæ, ad castellum (h) Catinana, ad Alzaradum, ad Bi-
 liliam, ad Boral, ad Capria, ad Tarpasnam, ad (i) Majged, denique effunditur in mare
 Tenebrarum. At vero fluvius Alabiadh, quem Lusitani amnem esse dixerunt, exit à radice-
 bus montis (quantis alij dicent eadem esse fluminis Cordubæ, et fluminis Lusitaniæ origi-
 nem) fluitque meridiem versus, ad castellum Asfæ, ad castellum Mola, ad Lusitaniam, ad

(c) Hodie Segovia. (d) Bexiam. (e) Bexia, Atlantis, in delexipi. totius styf. (f) Fortis Carpartnam. (g) i. Nubum album. (h) Fontis
 civitas Ebn-ajud, i. filij Nigri. (i) i. Album; Nonnius c. 65. pag. 204. vocat hoc flumen Stabexum, vel Setabim. (k) hodie Cinculan, vel
 Chirnhillem. (a) Amnis magnus. (b) i. Albia. (c) hodie Vbeda. (d) hodie Baes. (e) hodie Andivax, alij Anduscian. (f) i. Buere, hodie
 Alcaez. (g) i. Rotundum. (h) hodie Cantilana. (i) i. Templum.

11
Hoxirelam, ad Modaiam, ac demum maxi ve immisceat.

Ab urbe Segora ad urbem Sorcam duae habentur stationes; Et non longe ab ipsa ex-
tat (K) castellum Camma. A castello Camma ad Tolaitalam, stationes duae. Iulia autem volue-
xit ad Murciae in Brimeriam; pergat a Murcia ad fontem Agedia, hinc ad castellum
(L) Labrallam, ad castellum Alhamma, ad urbem Sorcam (distat autem Castellum Sorca a Mur-
cia 10. M. P.) A Sorca deinde ad (m) Abaa-axiobati, hinc ad castellum (n) Bixam, statio-
nes habentur intervallum. Ab hoc castello ad asconsum Socax, qui tam arduus, et acclivis est
ut equo superari nullatenus possit, ac proinde equites pedibus incedere cogantur; et ab hoc as-
consu ad (o) Rabetam, ubi neque castellum neque oppidum, sed ruinas quaedam repositum cul-
ta militibus nam custodientibus, stationis item intervallum habentur. Ab ea specula ad Al-
meriam statio brevis. De primarijs Almeris urbibus sunt (p) Borgia, et (q) Dalaia. In-
ter Almeriam et Borgiae exandis inter statio. Inter Borgiae autem et Dalaia, cin-
citorum 6. M. P. Ab Almeria in Malagam abire cupienti duplex esse oportet iter: unum
terrestre, quod quidem longius est, septem videlicet dierum, alterum maximum, centum
octoginta miliariorum; nam Almeria cum exieris, progredieris ad oppidum Borgiae
maximum, spatio sex millium passuum; ab hoc autem oppido Borgiae patet via per medi-
umneum ad Borgiae et Dalaia; Ab oppido Borgiae ad extremum mediterraneum, ubi sunt
excavae tuas extructa lapidibus, et in eam finem exiit, ut dum hostes in mari depren-
duntur, ignis accendatur in ipsa, habentur sex M. P. Ab hoc promontorio ad portum Al-
nafixa 22. M. P. Hinc ad Uoeram oppidum seu mare vicum, 12. M. P. Ab Uoera ad op-
pidum Babilaniam, 20. M. P. Ab hoc ad portum Alfonso parvum, laevi similem, 12. M. P.
Hinc ad oppidum (a) Patrennam, 6. M. P. Ab hoc ad oppidum (b) Valobaniam, 12. M. P. A Sa-
lobania ad urbem (c) Almantab mari adiacentem, 8. M. P. Ab Almantab ad Pucinatam
iter sexagesimi 10. M. P. Item ab Almantab ad oppidum Uat, via maxima, 12. M. P. A
Uat ad oppidum Toros iuxta mare vicum 12. M. P. Ab hoc ad civitatem Maxia Velis,
12. M. P. A Maxia Velis, ad oppidum Tjixa, quod habet promontorium in mare proce-
xens 7. M. P. Ab oppido Ura ad oppidum (d) Bezelianam, 7. M. P. A Bezeliama ad ma-
rem Malagam, 4. M. P. Verum, ut ad urbem Almeriam vermonem contereamus, dicimus
iter ab Almeria ad Pucinatam esse huiusmodi: Coundum prius ex Almeria ad urbem
Boggianam sex miliaribus distat: urbs autem Boggiana celebris erat ante Almeria-
am, sed eius incolae in Almeriam se transferentes hanc populatam vicinam illam reddi-
derunt. Sexto ab urbis Boggianae parte ventera miliaria adest castellum Alhamma.
Posterea ab oppido Boggiana ad oppidum Bani-Abduae habentur 6. M. P. Tandemque ab
(K) Hoxie Villa Cammas. (L) Hoxie, Labrallam. (m) i. Puteos exanimis. (n) Hoxie, Sorca, vel Dexia. (o) i. Speculum. (p) Hoxie
Borgia. (q) Hoxie, Dalaia. (a) Fosse quod hoxie Pucinatam. (b) Hoxie Valobanniam. (c) i. Numous; hoxie, Almunne-
qua, i. Alhamma. (d) Hoxie Bezeliama.

hoc ad castellum Mandugiar. Progrederis ab hoc ad castellum Banjarana vicum ad ambozum flumi-
 num occursum. Inde ad oppidum Balud. Deinde ad Alcajix castellum munitionum in angu-
 ris faucibus intra flumen exstructum, sub quo transire cogitur quilibet viator. Hinc ad cana-
 lem Cabia. Tum ad ~~Alcajix~~ ^{Rotbam}. Postea ad oppidum Obla, ad quod direxerendum. Ab oppido Obla ad
 castellum Finaria. Tum ad oppidum Sanyal. Inde ad initium campi Oblę: vbi viatori mons occu-
 rit a levis, dicitur Salix Anisium cuius ad radices plura conuulsa castella, et ex his Sani-
 xa, vnde nux Sanijana. Ab ultimo campi Oblę termino, ~~ad~~ ^{ad} canalem Sas. Tum ad urbem
 (a) Vadi. Et ab hac ad oppidum Dafna: et ad hoc direxerendum. Hinc ad Rotbe. Postea
 ad oppidum Afraxida. Tum ad oppidum Veb, quod ^{est} pluvium collectio pagorum. Hinc ce-
 num ad urbem Pranatam 8. M. P. Ceterum vbi Vadi. Ar. locus est in quem plures
 vię conveniunt. Qui enim ex ipsa ad urbem (b) Bastam pergens cupit, exit e Vadi. Ar
 ad montem Masem, tum ad oppidum Bauua, indeque ad urbem Bastam: distan- au-
 tem ab invicem 30. M. P. Similiter a Vadi. Ar. ad montem Masem, tum ad oppidum
 (c) Bauua, indeque ad urbem Bastam: distant autem ab invicem 30. M. P. Similiter a Vadi.
 Ar. ad (d) Piaen duas grandes habentur stationes. Ab urbe vxo Bastam ad hanc eadem Pi-
 aen, tres modice stationes. Ab urbe Piaen, ad urbem Baenam 20. M. P. sed tamen illa ab
 hac et hæc ab illa videri potest. Ab eadem ad urbem Vobam, orientem versus 7. M. P. In-
 niactu medio inter urbes Piaen, Bastam, et Vadi. Ar. multa etiam castella populosa, ciribus
 incolisque repleta, vbi felicitate, et frugibus quam plurimis, quas etiam alij dispensant,
 luxuriosissima; Et quidem ab orientali plaga Piaen ex ad vxo Baen iacet castellum ingens,
 (e) Vobex dicitur, aquo nomen habet (f) Chalatt Vodericum. Duodecimo ab hoc milliaris vers-
 sus orientem, ad est castellum Tonna. Hinc ~~profundis~~ profundis ad castellum Cijaram,
 vbi non inferius, monti subiectum, in quo ceduntur ligna ad conficiendas paxosydes; pelusque
 ligneas: is autem mons, attingit Bastam; distatque prædictum castellum a Piaen duabus statio-
 nibus a Vadi. Ar: ac duabus quoque stationibus a Pranata. Vexum a Vadi. Ar. iam memora-
 ta ad Pranatam habentur 40. M. P. A Pranata ad urbem (h) Almarcab via hexagesi, 40.
 M. P. Item a Pranata ad urbem Sofam, versus fluminem, 20. M. P. Almarcab ad urbem
 Almeriam, itinere maximo, 60. M. P. Et ab eadem Almarcab ad urbem Malacam, octogin-
 ta M. P. A Malaca [†] etiam ad Pranatam, LXXX. M. P. A Malaca ad insulam vixidem,
 60. M. P. A Malaca ad Siviliam, stationes quinque. Malaca ad Marbellam, itinere quod
 dicitur in (aa) Algezixam, 40. M. P. Inter Malacam, et Cordubam castella erant culta,
 suntque loca partibus in illis populosa: et ex ijs est vbi Archidona, et (bb) Anzaquina, quę
 distant a Malaca 35. M. P. Hinc ad urbem Bigra, 18. M. P. Ad modicam ab hac stationem
 (a) Hodie Sadi. (b) Hodie Balam. (c) Hodie Bau. (d) Vulgo Iaen, latinè Montija. (e) Fozes, Vobex. (f) Hæc genus acido
 (aa) Malaga. (bb) Antiqua. (h) Hodie Almarcab. (aa) i. insulam. (bb) Antiqua.
 † ad Cordubam versus septentrionem, quadrimum. A Malaca etiam ve-

iacet ad orientalem plagam castellum vocatum (c) Alghidac. Inter Alghidac, et Siën leris etiam
intercedit statio. Et ab eodem ad castellum Vaëna, statio quoque mosica. A castello Vaëna ad
Cabra, statio leris. Et ab eodem ad urbem Cordubam, Ao. M. P. Non longe ab ipsorum, illeni-
riem inter et oceanum, conspicitur urbs Cigajana, quæ distat a Corduba Ao. M. P. Inter castella con-
terminum est castellum Balai, et castellum Mantexei; distatque castellum Balai ab urbe Cordu-
ba 2. M. P. Prope castellum Balai estat castellum (d) S. Yalla, a quo ad Astigi, versus occidentem, ha-
bentur 19. M. P. A castello S. Yalla Cordubam, 23. M. P. Est autem sita inter Astigi prope flumē
Granatæ, quod appellatur (e) Xenil. Ab Astigi Cordubam, 35. M. P. Et ab Astigi, meridie versus, ad cas-
tellum Osuna, semidiei iter. Et ab hoc ad Balsanam 20. M. P. Item ab Astigi ad Caxmonam, 45.
M. P. Et ab eadem, occidentem versus, ad Siviliam, 18. M. P. Ab urbe Caxmona ad Saxisram de-
provincia Sadung stationes 3. Similiter a Sivilia ad Saxisram, duæ grandes stationes. A Saxisra
ad insulam Pades 12. M. P. Et a Saxisra quoque ad Alcanatex 6. M. P. Ab Alcanatex ad insu-
lam Pades, etiam 6. M. P. Inter Siviliam et Cordubam interest spatium 80. M. P. itinere lxxxvij.
Potest autem qui vult cymbis a Sivilia Cordubam abire: Ascendet enim ad vexo flumine usque ad
molendinas Alxaxadz, ad flexum hospitij Albari, ad Cotoniana, ad (f) Alcolaya, ad Loxam, ad castel-
lum Algiaaf, ad Suwenil, ad ostium fluminis Melbal, ad castellum Almôdoüa, ad (a) Vadim-
alromman, ad molendinas Nutsch, demum ad Cordubam. Ab urbe Corduba ad urbem (b) Al-
zahza, 5. M. P. et a Corduba ad Almeriam, octo diebus. Item a Corduba ad Siviliam, 80. M. P. Et
ab eadem Corduba ad Malagam, 100. M. P. A Corduba quoque ad Tolattelam (c), 9. stationes. Et
quidem qui ad hanc transsexe se cupit, proficiscitur a Corduba pex plagam septentrionalem,
et post 11. M. P. accipit ascensum Axles. Unde ad (dd) Daxibafax, 6. M. P. Postea ad Petros, Ao. M. P.
A castello Petros ad Castellum Ghafec 7. M. P. Ab axe Ghafec ad montem Amex, statio. Tum ad Dax-
albaca, statio. Deinde ad Calat-(ee)-xabah. Rursum a Corduba ad Granatam habentur qua-
tuor stationes, centum M. P. componenter. Inter Granatam et Siën intercedunt 50. M. P. duæ
videlicet stationes. Maxe autem Damascenum cui adiacere diximus meridionalem partem regi-
onis Andalusie, incipit ad occidentem, et desinit prope Antiochiam; atque hoc spatium maxie
intermedium est triginta sex cursuum. Latitudines vero ipsius variæ sunt: nam inter urbem
Malagam, et quæ ex opposito litore eam respiciunt, Mezenmarn, atque Badi, diffunditur ma-
xie spatio navigationis diei, vento secundo mediocri. Similiter latitudo maxie inter Almeriam
et Harin albexo in litore sibi oppositam, est spatium duorum cursuum. Pariter quoque, ur-
bem Deniam inter et urbem Tenes in adverso litore sitam, occupat maxie in latitudine 3.
cursus. Eadem ratione latitudo maxie ejusdem ab urbe Barcelona ad urbem Begisiam in li-
tore occidentali oppositam, extenditur cursibus 4. Cursus autem est centum M. P. Cæterum in-

insula (ff) Iabesa conspicua est et viciniam sibi lxxxam habet urbem Deniam spatio unius cur-
(c) Alcaudete. (d) S. Ylla. (e) Xenil, lat. Singili. (f) i. Paxum Caspum. (a) i. flumen Granatorum. (b) i. Fluvius seu Venexis.
(cc) nempe Tolatum. (dd) i. locum ad Axles. (ee) hodie Calat-xate. (ff) i. axida, hodie matas Ieviza, ut notat V. Olaz, pag. 20.

cursus ab ea distat. Ab orientali parte insule Tabes extat insula Maiorica, et cursu distant ad insi-
cem. Et ad plagam huius orientalem post unius etiam cursus intervallum iacet insula Minorica, quae
urbis Barcelona prospicit. Minorica autem distat ab insula Sardinia cursibus 4.

Secunda Pars Climates Quarta.

Sub hac 2.^a parte Climates 4.ⁱ continetur portio maris Damasceni, ubi etiam insule multae par-
tim cultae, partim undis obrutae. Dicimus igitur de maioribus insulis, quae in ista parte comprae-
henduntur esse insulam Sardiniam, insulam Corsicam, et insulam Siciliam. insulae autem
parvae sunt sex: orantia Malaba, Panosa, (a) Ostrangello, Mons Vulcani, insula Vulcani, insu-
la Lipari, insula Didima, insula Om-(b)-alchamma, insula (c) Tanfania, insula Hexicboes,
Ostia, Albalia, insula Monahi, Melitima, Cosera, Kattab, Nemusa, Kamona, et Melitan.
De regionibus regio maximis in continente sitis est Barcelona, Girona, Arbunon, Naxos-
na, et Caxafona; atque omnes istae sunt de terra Vasionis. In eiusdem huiusmodi partis plaga o-
rientali continetur de terra Calabriae Regio, Matja, Berges, Tropea, et S. Eufemia, de quibus ex-
monem facturum sumus, Divino auspiciente favore.

Quae dicimus insulam Minoricam esse distatam ab oris maximis Barcelona spatio cursus
unius: et quanto ab insula praedicta cursu, spate Sardiniam ad orientem. Est autem insula Sar-
dinia limitibus ampla, montibus frequens, aquis infacunda, habetque in longitudine 280. M. P.
In latitudine regio, 180. Latitudo eius protenditur ab occasu in orientem, longitudo a meridie ad
septentrionem, aliquanto cum flexu ad orientem. Tres urbes hae amplectitur, nempe Cagitanam
in meridionalibus insulae partibus sitam, urbem populosam, civibus refertam: deinde Calidam,
quae iacet in promontorio freti, quod est ad insulam Corsicam. Tertio urbem Castiliam dictam.
Habitatores insulae Sardiniae sunt quoad originem Romani, Africani, Barbarizati. In hac insu-
la Sardinia inveniuntur fodinae argenti optimi, quod in multas Romanorum regiones distrahit-
ur. Sardiniam dividit ab insula Corsica fretum 20. M. P. Insula Corsica asperis ac fontibus est pro-
cincta continentibus; ambitus ab oriente mari quod Barbaxè vocatur Thixzenum, conspicitur
in parte ipsius occidentali urbe venusta, medivana, populosa: occupat sua longitudine 150. M. P.
latitudine 27. M. P. Proterea ex insulis Romanorum sex, propinquis, est insula Elba, quae
navigatione diei distat ab insula Corsica, cuius circuitus, iuxta formam quam habet, est cen-
tum M. P. proxinetque ad ditionem Pisorum. Ab Elba ad insulam Panosam, septentrionem
inter et occidentem, habetur spatium 25. M. P. Habet autem Panosa incurvata 30. M. P. estque
deserta. Ab hac ad insulam Cabrenam 13. M. P. Et ab ipsa ad flumen Pisorum 30. M. P. Item
a Cabrena ad insulam Capri, orientem versus, insula vero Capri est populosa, et cuius ha-
bitatores sunt gens quaedam ex incolis Melfi. Estat in illa urbe medivana, et in media urbe
aqua scabra. Inter hanc insulam et insulam Sorrentum, de terra Calabriae, intercedit spatium 12. M. P.

(a) Solanus fol. 24. et 25. Oris insularum. (b) i. Matra cauponis. (c) i. Caprea.

58

Et in orientali parte huius insule adest portus modicus. Diciturque hęc à Neapoli 30. M. P. Inter
 eadem insulam istam, et insulam Siciliam minime grandem, ubi Neapoli maritimę vicis
 nam, 60. M. P. intercedunt. Cedit hanc insulam gens ex Romanis cum uxoribus, ac familiis suis,
 et degunt in urbe quadam plethra Sicilia vocata; rade insula appellata Sicula Maioris. Dicitur
 autem à Neapoli 30. M. P. Quinquagesimo ab insula Sicula milliaris extat insula (a) Pan-
 tata, in qua cenicia ubi effusa, et officina ad extruendas naves in lapide excisa; pars etiam
 urbis est in urbe effusa ante officinam ipsam: et per canalem exijum impeta, aqua ad eam du-
 citur. Dicitur vero Pantata ab urbe Paica. 20. M. P. Trigesimo à Pantata milliaris occu-
 sum inter et meridiem duę, occurrunt insule, quarum una Tunesa, altera Iunesa vocatur; et
 quidem utraq; est habitata. Ab insula vero Capri itur ad insulam Strangelo, orientem inter
 et meridiem, contra Siciliam. Nec ita inter Meli; et insulam ipsam alia reperitur insula pre-
 ter Capri tantum. Insula Strangelo iacet inter orientalem et septentrionalem partes insule Vat-
 cani, scilicetque fontibus aquarum, sed nullum habet portum. Proximum huic insule continens
 de terra Calabria est continens Manthig, à qua distat 40. M. P. Vixum insula Vulcani non ad
 modum excellit magnitudine sed ingens in ea mons extat è quo temporibus aliquibus magnus
 exumpit ignis, raro quidem cessans; quia ignis cum fuerit, lapides iaculatur ignitos, horribili
 fragore precipitantes, ita ut à longè vehementium tonitruum rumorem audire tibi videaris.
 Et in hac insula reperuntur capre silvestres. Inter ipsam autem atque viciniorum sibi deorsum
 Sicilię, nempe Dandaxam, inter sunt 15. M. P. Ab occidentali parte illius aliquanto cum flexu
 ad septentrionem adest insula Lipari, que ceteris temporibus habitatur: extatque in ea
 castellum. Distat hęc insula ab insula Vulcani 4. M. P. Habetque aquam, ligna et parvum
 portum. Ab insula Lipari ad insulam Didimam parvam, et portu carentem, 3. M. P. ad septē-
 trionem: Ab insula quoque Lipari ad insulam (a) Phenicodem inhabitatam atque impor-
 tuosam, 10. M. P. contra meridiem. A Phenicode ad insulam Hæxicodem, 10. M. P. Iacet autē
 Phenicodes Hæxicodi à meridie simul et oriente. Et quamvis ea insula sit parva, tamen con-
 fugium est nautis ob portum quem habet angustum. Ab Hæxicode ad Uficiam, 40. M. P. At-
 que hęc abundat aquis, et stationem prebet navigijs; iacet vero contra Belesim urbis Palæami
 in Sicilia, distant ab invicem 40. M. P. A meridionali parte insule Uficię adest insula Mona-
 chi cuius latera tam meridionale, quam orientale sunt portuosa, solvendis navibus oportu-
 na, cum præsertim ibi reperiantur aquarum: iacet autem supra Trapanum à qua distat
 45. M. P. Ab septentrionalem partem insule Monachi parva occurrunt insula (b) Alidæba dicta,
 que nec aquam, neque portum habet: et vicinior huic terra de insula Sicilia, est urbs Trapanum,
 à qua distat 10. M. P. Ab partem vero occidentalem eiusdem insule Monachi cernitur insula Me-
 liana eregione Tunis Carthaginensium: distatque a prædicta insula Monachi, 30. M. P. Nullus

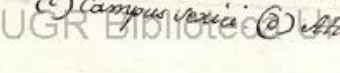
autem exat in ea portus, at Iberima est capris, cervisque. Ab orientali plaga insule Mel-
litime iacet insula Cofexa, que, insulam Ulonachi si respicias, est occidentem inter et orientem, op-
positus hęc Neapoli respiciuntque locum medium inter Xaccam, et Ullazaram: et distant ab invicem
curfus viuis intervallo: idemque spatium est inter Cofexam et continentem Africa. Et autē
Cofexa insula munita, piceis, xerulisque variegata, olivetis confita, magna caprorum uberesque
humanum aspectum refrigerantium copia referta, habetque portum oppositum, multitudine ventis
securum. Recta ab hac in orientem linea iacet insula Paudosa 100. M. P. ab ea distans, in qua
natus adsp. portus. A Paudosa perges ad partem quandam insulam Kamomam dictam, et ab ori-
entali huius parte habes (a) Maltam insulam magnam tuto portu insignem inter quam et
cum locum qui in circa Siciliae strata vocatur Acheronte, intercedunt 60. M. P. Post Maltam
predictam nulla exat alia insula versus orientem et austrum, praeter insulam Cretam. Verum
inter insulam Lampedosam, et viciniores Africae oras, in quibus est Capodia, intercedit spatium
duorum cursum: habet hęc insula portum securum, nulli vento obnoxium, quatuordecim magnarum
navium classe capacem. Atque si portus occupat in ea partem (b) Africae vento respondentem.
Quinto milliaris a septentrionali eiusdem lateris conspicitur venusta quaedam insula Alcherab
vocata. Ab insula Alcherab ad Nemusam versus orientem, modice tamen recedendo ad septen-
trionem, habentur 30. M. P. Et insula Paudosa predicta iacet ad orientalem plagam insule Neme-
se, distantque ab invicem duorum cursum intervallo. At que hęc ~~insule~~ de predictis insulis, et
rebus earum memoratu dignis. Et gratias Deo immensas.

Restat nobis modo ut aliquid dicamus de insula Sicilia. Apertimus ex p. Siciliam
epe vetustissimam, et regem eius Proximum dominari hoc tempore, praesentis erae libxi, in centis
duobus (c) regiones intra insulam ipsam continens. Harum prima est urbs Palermus nobilitate
ac magnitudine praecellens, sita ad oras maximas in latere occidentali, et montibus circumseptis.
Distinguitur hęc portus in duas, in castellum scilicet, et in suburbia, castellum est antiquum illud
aue celebre, quod inter ordines sub diripsum continet sub primo edes, licet in reliquis duobus
aliquot etiam sint Edes. Suburbia vero componunt alteram civitatem primae urbi undique cir-
cumiacentem: nam in medio illorum exat urbs antiqua (a) Chalops vocata, in qua olim, ac por-
timum tempore Moslemannorum erat sedes regia, officium maris, atque officina ad parandas
naves. Ex omnibus huius urbis Sicule partibus aquae exumpunt, quae variis in fontes huc
illuc excurrentes deducunt, large eam irrigant. et extra suburbia ad australem eius plagam
decurrent fusius Abbas, iuxta quem tot exstant molendina ut plures non requirantur. Ab
orientali huius urbis parte adest post intervallo stationis Castrum Therme, ubi sunt duo pre-
stantissima balnea calida partem ab invicem distans. Imminet autem Castrum edificium reapi-
mum, et alarum ipsius occidentali conitax domicilium dictum. (b) Taxbia, quod est volatilis locus
(a) Sic. Melita. (b) Labech e. (c) Ita regiones intelligit urbes, oppida, castella. (aa) i. sidera. (bb) i. quadratum.

amoenissimus. Dodecimo ab hinc milliaris occurrit castellum Buxad. A Buxad ad (c) Sabra
 abaxia habentur 12. M. P. Et ab hac Sabra ad Cepalusa statio. Hinc ad castellum (d) Tugham
 rursus milliaribus plus minusve a mari distitum, statio. A Tugha ad castellum (e) Calata
 alcaraxes, 12. M. P. Habet hoc portum frequentem, et quo mercatores approxantur, solventis na-
 vibus opportunum: distat autem portus a castello praedicto milliaris fere cum dimidio. A Calat-
 alcaraxes ad Caroniam, 12. M. P. Ab hac ad S. Maxcum arcem impentem, antiquis vestigiis et
 plurimis edificiis conspicuam, 10. M. P. A S. Maxco ad castellum Pajara, 10. M. P. ~~Et hoc castellum,~~
~~quod ad mare situm.~~ Ab hoc ad Pates, 12. M. P. Hinc ad ~~castellum~~ (f) Lepixi quae venustum habet
 portum, 3. M. P. Hinc ad castellum Milaz, 12. M. P. Et hoc castellum, quod ad oras maritimas est
 appositum, cingitur mari ex omnibus partibus praeterquam septentrionali, per quam patebat
 eius ad ipsum. A Milaz ad urbem Mesinam statio brevis. Lacet autem urbi Messina in ori-
 entali angulo insulae, et montes eam ab occidente circumdant: et forus illius, qui vane est
 quam maxime admirandus, omnium orae ibi circumflexus. Nam quodlibet navigium quantum
 vis maximum adeo ad litorea accedit, ut valeat quis de terra manu capere quod est intra
 ipsum navigium. Iti praeterea est sinus ille per quem trajectatur quis in terram Calabriae;
 ubi mare apertissimum est, cum praesertim venti aquilae ad ventantur: quod si accidat ut tam influ-
 entes, quam refluxes undae eodem tempore concurrant, nunquam ~~incedat~~ exeat incolumis
 qui in medio fluxu constitutus, nisi ex privilegio divinis. Amplissimum huius freti spatium
 est 10. M. P. angustissimum, trium. Ab urbe Messina ad urbem Taorminam, et ab hac ad Lebag
 habetur statio: est autem Lebag locus mari adiacens, et ad occidentalem eius partem con-
 spicitur mons qui vocatur etiam (a) Mons ignis. A Lebag ad Cataniam 6. M. P. estque
 posita haec iuxta mare, habetque in se portum venustum: et ab occidentali parte Catanis
 exstat maximum flumen Mojis, mari Cataniensi se immicens, ferax piscium cum mag-
 nitudine, hinc deatriate gustus praesantissimum. Ceterum urbes Taormina, Lebag, et Cata-
 nia subiacent monti ignis paulo ante memorati, ex parte ipsius orientali. A Catania
 ad castellum Leonini, habetur statio: et quamvis hoc Rex milliaribus sit a mari distitum,
 quia tamen appositum est ad flumen quod ab illo nomen acquisit, naves etiam onustae usque
 ad ipsum apendunt, et in plaga eius orientali portum capiunt; partem vero occidentalem
 eiusdem latissima terrae spatia occupant. Hinc ad Siracusanam exandis intercedit statio. Haec
 vero sita est ad oras maritimas et mare ambit illam ex omni parte, nec licet ingredi eam,
 aut exire ex ipsa nisi per aditum unum, qui patet a parte ipsius septentrionali. Habet
 autem duo portus, quibus nullus alius reperitur similis in caeteris regionibus, unum altero cap-
 tiorum. Anterior est a meridie, alter qui et celebrior, a septentrione. In praedicta urbe cernitur
 scatebra Allopudi, quae emanat e colle in maritimo oris constituta. A Siracusa ad (b) Nictes, quae

(c) Campus vicius. (d) Alia, iuxta. (e) Anx cymbarum. (f) Forus latidexi. (a) Mons Etna. (b) Lat. Nictis.

8. M. P. distat à mari, stationis est intervallum. A Nutes ad extremitatem istam Insulæ orientalem,
 quæ quidem tota deserta est, statio item habetur; atque hæc extremitas vocatur portus (c) Albaria-
 ler. A Nutes ad Xicli castrum in vertice montis extructum, stationis habetur intervallum; distat
 hoc à mari tribus fere millianibus: et in ipso est fons ille, qui dicitur fons temporum. Ise-
 rim (quod certe peregrinum est) fuit temporibus orationi assignatus, alijs temporibus accessit.
 A Xicli ad Ragusam axem firmam, 7. M. P. à mari distatam, 13. M. P. habetur; flu-
 men ipsius, quod ab ea nomen desumit, exiit in partem ejus orientalem; et in loco
 ubi flumen istud manife miset exeat portus vetustus in quem naves ingredientiæ onerant,
 exonerant que sese. Ab hac ad Bothuxam, 7. fere M. P. à mari distatam, duas habentur stati-
 ones breves, videlicet, 15. M. P. A Bothuxa ad Lempiadam una habetur statio 25. M. P. Lem-
 piada vero est castellum extructum in summitate petreæ partim mari, partim flumine undi-
 que septum: itaut nullus pateat aditus ad illud nisi per portam, quæ est ex parte ipsius septen-
 trionali; portum habet, quem naves penetrantes manibus illis se onerant. A Lempiada ad (a)
 Kaxiant habetur statio 25. ~~et~~ millianiorum. A Kaxiant ad Xaccam eadem est distan-
 tia per oxas maritimas: est autem Xacca regio quædam prope mare sita. Eodemque modo
 inter axem Kaxiant, et axem (b) Bellaut statio grandis intercedit. A Xacca ad Mazax-
 xa duas stationes breves; atque huius duabus magnus interiacet secus mare tumulus, qui voca-
 tur (c) Magriam. Fundamenta mærorum Mazaxæ flumen alius Magenis dicitur, à quo mæ-
 ces natusque apponant, in eoque hyemant phaselii. A Mazaxa ad portum quendam milliani-
 bus 18. ab ea distat, et ab hoc ad Trapanum, statio 23. M. P. Trapanus prisca atque antiqui-
 sima urbs est, mari, cui sanè adiacet, undique circum, ad quam stratus ab oriente portus viam
 aperit. Portus eius, quem habet à meridionali urbi latere, tranquillus est, nulloque motu agitur,
 in quo vel maxime naves hyemem transigunt omni periculo securæ. Hinc adiacet insula Monachi,
 insula Iabosa, et insula Melioma, quarum singule habent portum, puteos, atque lignæta. A Trapa-
 no ad montem (d) Stamel impendem, et excelsi ac sublimis cacuminis. Ab hoc ad Alhama, 20. M. P.
 Alhama vero est axis fortissima, et alta valde, quæ ferax confert inter optimas axes: habet mare à sep-
 tentrione tribus circiter millianibus à se distans, nec non portum cum impendente sibi castello Madurey
 nuncupato, secus quod naves eunt, redeuntque. Distat autem illa à Trapano modicæ stationis interv-
 allo. Ab axe Alhama ad axem Naxia, 10. M. P. Distat hæc à mari quatuor fere millianibus: habetque
 portum non imperium navibus. Ab axe Naxia ad Pantanin, 12. M. P. A Pantanin ad Sis, cui
 maxime adest à septentrione ad quatuor circiter M. P. A Sis ad Taxis, 8. M. P. Et hinc ad urbem ma-
 ximam Paleamum vocatam, 12. M. P. At que hæc triginta quinque regiones præter, mari præsertim
 adiacent. Regiones vero mediterraneæ præter istas quam proximè sunt, numeratis capellis, arcibus,
 muribus, ac pagis, quæ si singulatim memoremus, incipimus præter à descriptione incensus, quod est

ab Urbe ad ¹⁴ ~~Staxim~~ ^{Staxim} in medijs insule partibus sitam; et rursus ab hoc ad hospitium (a) Alami-
 nia habentur 6. M. P. ad orientem. Ab hoc ad Alchoraz inde egreditur flumen quod voca-
 tur (b) Vadilamin, 6. M. P. Ab Alchoraz ad Cifalam dimidia spatia, nempe 10. fere milliana.
 Totidemque milliana ab hospitio Alaminia ad Cifalam. Rursus ab Alchoraz ad Nium, interque
 et flumen Alsaile deueniens ad Theamas M. P. intercedunt, 15. M. P. A Nio ad (c) Pellanam
 9. M. P. Item ab Alchoraz ad Siatum 15. fere M. P. A Pato ad Toi 9. M. P. Et huius rursus con-
 mina est a septentrione castro (d) Colioni, et 7. fere millianibus distans ab invicem. Inter
 Colionem, et arcem, (e) Alcaic ad septentrionem, 9. M. P. Item a Colione ad (f) Raya 8. M. P.
 versus occasum. Similiter inter Colionem, Siatum quinque milliana Franica. Et a Colio-
 ne pariter ad Bazerum versus orientem, 10. M. P. Ab hoc ad Caspium novum 12. fere milliana.
 A Caspio novo ad Colionem 20. M. P. Et a Caspio novo ad (g) ..... occidentem versus, 10. fere
 M. P. Pari ratione a Bazerio ad Raya 10. M. P. Et a Colione ad Raya, 6. M. P. Spatium
 Bazerum ad septentrionem, Caspium novum ad orientem, Colion ad occasum, Raya ad meridiem.
 Item a Colione ad Betelani ad Caspium, 11. milliana Franica. A Betelani ad arcem Bellant
 antea memoratam 10. M. P. Rursus, a Toi ad tumultum (aa) Almaria, 18. M. P. ad occidentem
 Ab hoc tumulto ad Baxarin Arca modica 18. fere millianum. Et ab eodem tumulto, versus
 occasum, ad (bb) Alpanam, quod est in via, qua itur in Masaram, 9. milliana occidentalia. Dis-
 tat autem Alpanam a Almaria 7. ~~M. P.~~ millianibus Franicis. Diximus rursus superius
 Masaram esse urbem magnam. A Almaria ad Alpanam supra quoque memoratam 3.
 milliana Franica. Item autem redeamus ad Caspium novum de quo paulo ante mentionem fe-
 cimus, ducimus ex eo emanare flumen Platinam copiosum, quod ad Camararam excurrit,
 postea Platinam alluens, demum influit in mare. A Caspio novo ad Camararam 10. M. P. A
 Camarata ad Platinam 30. M. P. quae stationem conficiunt. Platina rursus distat a mari 6. fere
 M. P. A Calat Nii ad Alcamam, milliaria occidentale cum dimidia. Ab Alcamam ad Mi-
 xepia, milliaria unum, versus septentrionem. Hinc ad Castellum Alhama, milliaria unum
 Franicum. Item a Almaria ad Castellum Ben-Mathuid septentrionem inter et orientem, 15. M. P.
 A castro Ben-Mathuid ad Belgiam 4. M. P. orientem inter et Aquilonem. A Belgia
 ad Diversorium Sandi, orientem inter et septentrionem 15. M. P. A Diversorio Sandi ad tumultum
 (cc) Maamel, 9. M. P. septentrionem inter et occidentem. Et ab hospitio Sandi ad Caspium Novum,
 9. M. P. A Caspio Novum ad Betelani 6. M. P. ad orientem. Et non longe ab hoc fluit am-
 nis (dd) Alcaeb, qui ortum habet a septentrionali parte arcis Colionis, in monte sep-
 tentrionalem versus partem ambiente: tum in orientalem cuius plaga tendens, ac deinde
 ad occasum se fledens transiit per latus occidentale Sandi, indeque per curvum montem ab
 Aripio alluit orientalem partem Belgis: tum extra in meridiem fluens, postremo
 (a) i. Imperatoris. (b) i. Nomen imperatoris. (c) Pellanis. (d) Pol. Colione. (e) i. Minis. (f) i. Versutum.
 (aa) i. Almaria. (bb) i. Tolum. (cc) i. Sandi. (dd) Parbo.

mari se immiscet non procul ab Alafnam. Spatium vero quod annis ipse conficit suo
 cursu ab origine sua usque ad locum, ubi mari se miscet, est 60. M. P. Rursum a ⁺ Sacca
 ad Platinam, 17. M. P. Atque hanc flumen Platina alluit ab oriente. A Platina ibidem ad
 Sarcudam versus orientem: et a Sarcuda ad Sotia, versus Aquilonem; et quidam Sotia, quod
 montes ambiunt undequaque populosum est ac ferre cultum, et ricatoribus perfruens; distat
 autem a Sarcuda 9. M. P. Ab hospitio Sotia ad castellum Cameratam antea memoratum 18.
 M. P. Similiter a (a) Sargant ad (b) Almensiam, orientem inter et septentrionem, 13. M. P. A
 castello Almensiam ad (c) Algetta versus meridiem 10. M. P. Ab Algetta ad Sargant, 12.
 M. P. versus occidentem. Et ab Algetta ad Platinam 20. M. P. ad septentrionem. A Sargant
 ad Naxo ad orientem, 12. M. P. Totidemque a Naxo ad Savocam versus orientem. Ideoque
 spatium ab Algetta ad eandem, orientem versus. Eodem quoque modo ab Almensiam
 ad Savocam, 11. M. P. meridiem inter et occidentem. A Savoca ad (d) Calat-annesa, inter ori-
 entem et septentrionem, 21. M. P. Non longe ab ista ad plagam orientalem decurrit flumen
 Valsum, A Calat-annesa ad castellum Joani, 18. M. P. Totidemque a castello Joani ad Ma-
 gecam septentrionem versus. A Magecam ad castellum (e) 15. M. P. inter austrum et orientem.
 Et a Magecam ad Sotia versus occidentem, 15. M. P. A Sargant ad Caracudi ad orientem, 18.
 M. P. A Caracudi ad Naxo, 24. M. P. A Naxo ad Sargant, 12. M. P. Et similiter a Naxo
 ad Calat-annesa, 21. M. P. A Calat-annesa ad Caracudi versus meridiem, 15. M. P. Inter
 Bothia et Seliata ad orientem parvo cum flexu ad septentrionem 12. M. P. A Lapide perfo-
 rato ad castellum Joani, 12. M. P. Pariter quoque a Lapide perforato ad Seliatam,
 25. M. P. Et inter Lapide perforatum et Calat-annesa, inter occasum et septentrionem, 7. M. P.
 Pari ratione inter Seliata et (f) Calat-alsionum, quod vocatur etiam Calat-alchanzania,
 10. M. P. Et inter Chanzaniam et Ragusam 25. M. P. Et inter Ragusam et Xicli, 12.
 M. P. ad orientem. Inter Xicli et Modicam, 8. M. P. Et inter Modicam ⁺ axem Abi-sama, ad
 septentrionem, 16. M. P. Inter Abi-sama et Leontini, 24. M. P. Inter Leontini et ~~Vicini~~ Vicini
 25. M. P. ex parte occidentali cum flexu ad meridiem; similiter a Ragusa ad Vicini, 20. M. P. Et in-
 ter Seliata, et Vicini 25. M. P. Inter Abi-sama et Noto, 30. M. P. Inter Noto et mare ex par-
 te Melitae, 20. M. P. Similiter inter Noto et Pentangan, 19. M. P. Pentanga vero montibus
 Sixacis includitur, et flumen ipsius, quod nomen ab ea trahit emanat ex axe Abi-sama,
 ut praemonuimus. Inter Pentangan et Sixacis, ad orientem, 19. M. P. et inter Pentangan
 et Leontini, 12. M. P. aliquantum ad occidentem. Inter Leontini et axem Mineo, ad occi-
 dentem cum flexu ad meridiem, 24. M. P. Inter Mineo et Vicini, 14. M. P. ad meridiem.
 A Mineo quoque ad axem Chanzaniam, 10. M. P. ad occidentem. Et a Mineo ad axem (aa) Al
ghax, 3. M. P. versus septentrionem. Inter Mineo et hospitium (bb) Malgia-chali, 9. M. P. Atque

⁺
fonte et

(a) Anapentum. (b) : Saxa hodie Falcozotta. (c) : Scindens, hodie Siciliano. (d) : Axem mulicium, hodie Calatani-
 xetta. (e) : Desf in origine. (f) : axem delinij. (aa) : Lauri. (bb) : Refugium amici.

Atque ex hoc exceditur flumen ipsius Mineo, quod Iucanit vocatur. Inter hospitium Abi-chalil et arcem Chanzanig, 9. M. P. ad meridig. Et inter hospitium Chalil et castelly Joani, 24. M. P. Rursus a Mineo recta versus orientem, ad Bochix, 18. M. P. via montana. A Bochix ad Leontini, septentrionem versus, 20. M. P. Et a Bochix ad Abi-Sama, meridig versus, 7. M. P. A castello Joani ad Plazam, versus austrum, 20. M. P. A Plaza ad (c) Aiduli, 9. M. P. versus aquilonem. Et ex Aiduli exceditur flumen Rombolum, quod in orientem excurrens, amni Iucanit profecto se immiscet: quasi eodum alveo labentia, octavo post utriusque concursum milliarum coniunguntur cum flumine Lites, cum quo simul currunt adeo ut primum distenta mari, ac rursus incidunt in amnem Mosis; atque ita hae omnia in unum redacta simul influunt in mare. Inter Aiduli et castellum Joani intersunt 15. M. P. occasus inter et septentrionem. Similibet inter Aiduli et Malgia-Chalil, 10. fere M. P. et castello Joani versus aquilonem, ad (d) Taves, 10. M. P. A Sudata ad Malgia-Chalil, versus meridig, 13. M. P. A Taves septentrionem versus ad S. Philipum, indeque ad Centuxip, 15. M. P. Ab Adriano seu radicibus montis ad Paterno, 6. M. P. Et ab hoc ad Anastasiam, 7. M. P. orientem inter et meridig. Diffita est autem Anastasia a mari 12. M. P. Inter eamque Anastasiam et Leontini ad meridig, 19. M. P. Et inter Anastasiam, et flumen Mosis, duo milliarum cum dimidio; compositus autem flumen Iudaeus Mosis est quatuor fluvij, quorum primus est amnis Cixami effluens e montibus Capivi. Secundus orientem trahit e montibus atque montis ejusdem. Tertium Cixami separans se a duobus illis montibus spatium duorum milliarum cum dimidio, copulatur cum altero, actum simul fluentes attingunt Cixami: distat autem Cixami a loco ubi iunguntur duo praedicti amnes 6. circiter M. P. A Cixamo in orientem relicto ad distanciam milliarum minus, ad ~~Volundinas~~ ^{Volundinas} usque percurrunt. Inter eum locum, in quem praedicta duo flumina confluxerunt, et lapidem Saxo, intersunt 8. M. P. Atque hic flumen Nicaprin illi reijungit. Inter Nicaprin autem et Cixami inter est milliare quadrans mensurae. Inde flumen hoc alio conspiciuntur dependens alluit loca media inter S. Philippum et Gallianum, manente Galliano ad orientem fluminis, in distantia milliarum cum dimidio: S. Philippo deus ad orientem, in distantia semi-milliarum. Sum diluvium fluvius praedictus ad (a) Antanastaxi, inter Adrianum, et Centuxip: manetque Adrianum ad orientem amnis, in distantia M. P. Centuxip vero ab occidentem in distantia 1500. P. immisceatque usque praedicto flumini Mosis in loco iam dicto, nec non fluvio descendenti ex Trahino et fluvio Falna, ac fluvio antallo. A Trahino ad confluxum praedictorum fluminum habentur 8. M. P. A Falna ad eundem confluxum fluviorum, 4. M. P. Et ab Antalla ad eundem quoque locum ubi flumina coincidunt, 5. M. P. Deinde hi fluvij in unum redacti defluunt ad Iuxentam, relicta Paterno, et S. Anastasia ad orientem. Inter Paterno, et fluvium intercedit spatium dimidij milliarum, et inter S. Anastasiam, et flumen

(c) M. P. (d) M. P. (a) M. P. (b) M. P. (c) M. P. (d) M. P.

Mosis, 2. M. P. Pozzo flumen Mosis coniungitur vna cum flumine Iuceo, et flumine Pombolo, ac flumine Kaxit non longè à mari, seque demùm in mare infertunt.

12
Primum 74 ad rem redeamus, dicimus à Nica ad Petranam esse spatium 9. M. P. A Petrana ad Calatoniã, 5. M. P. A Calatonia ad arcem Abi-thox, versus orientem, 6. M. P. Arx autem Abi-thox est castellum munitum populorum conspicuum arvis spem non fallentibus, et frugibus minime incertis. Ab hoc ad Poles, meridiam versus, 5. M. P. A Poles ad Petraliam, versus orientem, 6. M. P. A Petralia ad Mezaram, 8. M. P. Ab hac ad castellum Spirlingam, 10. M. P. ad austrum. A Spirlinga ad Carnaxatam 23. M. P. Et à Spirlinga etiam ad Sicaprim, versus orientem, 12. M. P. A Nicaprin ad castellum Trahino, septentrionem inter et orientem, 12. M. P. A Trahino versus plagam orientalem ad Cixami 8. M. P. A Cixami ad Capizi, 9. M. P. ad septentrionem. A Capizi ad Sorase 15. M. P. ad occidentem. Inter Sorase et Petraliam, circiter 10. M. P. item à Sorase ad Roccam Basilij, versus Aquilonem 9. M. P. A Rocca Basilij ad (a) Mchemmar hospitium in vertice montis constructum 10. M. P. versus occasum. Eodemque modo à Sorase ad Mchemmar 13. M. P. Ab Mchemmar ad Poles, 6. M. P. occidentem inter et meridiem. Et ab Mchemmar ad Calat-operat, 9. M. P. ad occidentem. A Calat-operat ad Cephalide mari vicinam, 6. M. P. Arque hinc interiora castellum Cotixor. Et à Calat-operat ad Thorme maximam, 15. M. P. versus occidentem, aliquo constans ad septentrionem. Pariter quoque à Rocca Basilij ad Tugham iam memoratam 10. M. P. versus Aquilonem. Posthecà sexmonum repetentes dicimus à Trahino, et que antea mentionem fecimus ad Meniah que et Paizan-addchie vocatur, esse 20. M. P. Inter autem Meniah in angulo septentrionali montis qui diutina non ignis ad distantiam 5. ferè miliarium. A Meniah ad Petranum (sumitur autem via secus flumen Mosis) 20. M. P. A Meniah orientem versus ad (b) Dendah, 10. M. P. Itine ad Capilton, 20. M. P. Et hinc interiora est castellum parvum quasi hospitium, dictum Almad. Ab hoc ad oppidum Mascalam situm in angulo montis maritimo: atque hinc ad (c) Tabornin ad mare appositum 6. M. P. Et inter magne hæc loca decurrit amnis gelidus qui ortum ducens à montibus quibusdam excelsis in occidentali parte Meniah sitis, in orientem labitur afflue illo flexu usque ad mare. Occupat autem in longitudine abitus cuius ab ortu suo usque ad vicinum terminum, 80. M. P. A Dendah ad montem Albanum, 20. M. P. A monte Albano ad Salat, versus occidentem, 10. M. P. Itine ad Ecclesiam S. Marci 7. M. P. occidentem inter et septentrionem. A S. Marci ad Philadentum, 9. M. P. A Philadento ad Caraniam, 18. M. P. Hinc ad arcem (aa) Alcaiazeb, que duobus miliaribus est à mari distans, 9. M. P. Ab arce Alcaiazeb ad portum Thughe, 6. M. P. A Thugha ad Cephalide, 12. M. P. Item dicimus à Mejsina ad arcem Rometam haberi 9. M. P. A Rometa ad Mont-forti 8. M. P. ad occidentem. A Mont-forti quoque ad Mlios versus meridiem 5. M. P.

Sita est autem Mlios inter Messinam et Taurominum; at via que ducit ad ipsam est asperissima.

Puteola à Lipari ad Bubato, 15. M. P. occidentem inter et septentrionem. À Mont-forti ad
 Bubato, 20. M. P. À Bubato ad Almad, versus Austrum, 5. M. P. Et à Bubato ad Montem Alba-
 num 12. M. P. Et pariter à Monte Albano ad Almad, 10. M. P. Abque hinc terminatur descriptio
 Sicilię. Probat modo ut singulos eius Portus per milliaia atque stationes memoramus cum Dei
 auxilio. Itaque dicimus ab urbe dicta Palermo ad Baricam haberi per flexuosos maris sinus, 5.
 M. P. À Baria ad Portum luti, 5. M. P. À Portu luti ad Palam, 2. M. P. Hinc ad Algeziram,
 1. M. P. Ab hac ad Portum Coxus, 6. M. P. Ab hoc ad promontorium, quod est rubra Stanes, 3.
 M. P. Inde ad Canalem Stanes, 3. M. P. Ab hoc ad promontorium, quod illi, et Bextanin interiacet,
 3. M. P. Inde ad litus quod est infra Bextanin, usque milliari. Ab hoc ad flumen Castel-novo, 5.
 M. P. Hinc ad flumen Almadanez, quanta paxat milliariis. Ab Almadanez ad montem S. Pe-
 rri, 12. M. P. Ab hoc ad Trapanũ, 25. M. P. À Trapano ad portum Alii, 25. M. P. À portu
 Alii ad promontorium medium inter illum et Mazaram, 12. M. P. À Mazara ad promon-
 torium (b) Albalat, indeque ad fontes Abbas, 6. M. P. Ab his ad flumen Alcaraxes 6. M. P.
 Ab Alcaraxes ad promontorium Aquila, 6. M. P. À Promontorio Aquila ad Xaccam, 6. M. P.
 À Xacca ad flumen Albi, 8. M. P. À Albo ad promontorium fluminis, nempe fluminis Pa-
 ring 9. M. P. À promontorio fluminis ad Taxet-Abas, 9. M. P. À Taxet-Abas ad (c) Och-
 rain, 9. M. P. Ab Ochrain ad Pargant, 9. M. P. À Pargant ad flumen Arxacihi, 3. M. P.
 À flumine Arxacihi ad Rapiem Con-alfeni, 9. M. P. À Rapide Con-alfeni ad Bogar-
 nam, 18. M. P. À Bogarna ad Salinam, 3. M. P. À Salina ad Olimpiadam, 3. M. P. Ab Olem-
 piada ad flumen Salso, 11. M. P. À flumine Salso ad portum Apsoluc, 8. M. P. Ab hoc ad
 portum Postixam, 8. M. P. Hinc ad flumen Apsaiiani, 12. M. P. À flumine Apsaiiani ad
 amnem Diquum, 12. M. P. Ab hoc ad insulam columbanum, 12. M. P. Inde ad Kerni, 7. M. P.
 Et hinc ad fluvium Prapuz, 12. M. P. À fluvio Prapuz ad Piant-attol, 1. M. P. Ab hoc ad por-
 tum Sicli, 1. M. P. Ab hoc lacum Saxpa, 2. M. P. Hinc ad portum (a) Albar, 1. M. P.
 Ab hoc ad portum Arbonis, 1. M. P. À porta Arbonis ad insulam (d) Koxath, 3. M. P. Hinc
 ad portum Albaralez, 3. M. P. Ab hoc ad insulam Scarnam, 8. M. P. Ab insula Scarnam
 ad sinuam Bombuh, 3. M. P. Deinde ad radum Majeno 3. M. P. À Majeno ad aditum (e)
 Alcaja, 6. M. P. Ab Alcaja ad portum columbanum 6. M. P. À portu columbanum ad adi-
 tum Con-thachi, 6. M. P. Inde ad Socaram, 6. M. P. Inde ad flumen Castellana, 12. M. P.
 Ad portum Alhodac, 6. M. P. Ad Anchinam, 6. M. P. Ad promontorium (f) Chanzia, 8.
 M. P. Ad Sicaulam, 6. M. P. Deinde ad Canalem (g) Alphonie, 6. M. P. Ad insulam
 (h) Mejman, 1. M. P. Tum ad Mejso, 1. M. P. Ad promontorium Apsaii, 6. M. P. Ad
 flumen (i) Zairum, 6. M. P. Ad (k) Alroon, 6. M. P. Ad flumen Leonini 3. M. P. Ad flu-
 men Mojis 3. M. P. Ad Becaram, 6. M. P. Ad Anchinam, 3. M. P. Ad insulas Lebaz

(b) i. Laminarum lapidearum. (c) i. Duas urbes. (a) i. Domus. (bb) i. Portum. (cc) i. Petrium. (d) i. Forci.
 (e) i. V. C. C. C. (f) i. C. C. C. (g) i. C. C. C. (h) i. Angulum.

6. M. P. A. *Barraga* ad amnem ~~Pezagi~~ *Pezagi* cui adiacet rabi *Pezagi*, 12. M. P. Ab am-
 ne *Pezagi* ad amnem *Alang* Effluentem ex *Asopolu* 2. A. M. P. Ab *Alana* ad flumen *Nege-*
lariam, in quo sunt molendina 12. M. P. Ab hoc ad fluvium *Megelasam* navigatum, 16. M. P. Et
 ab hoc ad flumen *Tage*nti, 12. M. P. Hinc ad amnem *Sabnoie*, 12. M. P. A. *Sabnoia* ad *Arjeda*
insulam venustam: Et ab hac ad *Portu* *Maris* portum magnum quidem, sed prominens in
 intra mare *Scapulis* obnoxium, 6. M. P. A. port. *Maris* ad *Aplurniat* *Asrabai*, praesenti edifi-
 cij, 6. M. P. Hinc ad urbem *Comone* portus, est a *Comona* ad portum fluminis *Canterini* rabi
 ventis minime subiectum 12. M. P. Ab hoc ad promontorium *Bage*, 2. A. M. P. A. *Bage*
 ad *Templum* supra *Caput* *Abramie* constructum 12. M. P. Inde ad *Rufianam* 20. M. P.
 A. *Rufiana* ad (c) *Nadit*-*chebia*, 12. M. P. A. *Nadit*-*chebia* ad *V. Paugie*, 12. M. P. Hinc ad
Lapide *Uocn*, qui terminum conspuebat inter *Francos* et *Sorgobandos*, 12. M. P. Ab hoc
Lapide ad flumen *Sacte* navigatum, et utrendis navibus oportet, 6. M. P. Ab hoc flu-
 mine ad amnem (c) *Bratane*, 2. A. M. P. Ab amne *Bratane* ad fluvium *Agxi*, 6. M. P.
 Ab hoc ad flumen *Almögex*, 18. M. P. Et hinc ad flumen *Portugum*, 6. M. P. Ab hoc ad
 flumen molendinarum *Taxenti* 6. M. P.

In occidentali parte urbis huius portus conspuitur maxi (e) viro iniquus, in oien-
 tali vero parte ejusdem urbis, paulisper ad septentrionem, stagnum quod ambitu suo a Ponte usq.
 ad portam urbis, explet, 12. M. P. In autem ponte qui rivum mare a stagno dividit habet in lo-
 gitudine 300 cubitos, incipiendo ex ea parte quae *Taxenti* portam attingit ex adverso mensi-
 ei usque ad continentem: in latitudine vero 15. cubitos: et in hoc ponte spiramenta ceantur
 aquam e mari in stagnum, et ex hoc ibidem in mare fudentia quotidie, bis scilicet
 nocti, ac bis in die. In praedictum stagnum tres influunt amnes, cuiusque profundum est alicubi trigin-
 ea alibi quindecim, aut decem statunarum. Praedictam igitur urbem mare ~~in~~ rivum, et laus ambiunt
 undequaque, praeterquam ab una parte, nempe illa, quae septentrionem respicit. Ab rabi *Taxento*, versus
 orientem, ad *Aspuxa* fluvium, in quo nares portum capiunt, 12. M. P. Ab hoc ad flumen *Actoia*, 3.
 M. P. Hinc ad *Cerolicam*, ubi fons reperitur, 12. M. P. Ab hoc ad portum *Megelid* magnum, et ab
 omni vento veniunt, nec non cisternis ac puteis vallatum, 12. M. P. Hinc ad portum exiguum *Nodexor*,
 quae et *Nardos* dicitur, 3. M. P. est autem *Nodexor* haec distantia a mari, 1. M. P. Ab hoc portu ad *Trage*
 portum venustum, et aqua suavi abundantem, 12. M. P. A. *Trage* ad *Pallipoli*, 6. M. P. Hinc ad *An-*
bana portum fonte dulcis aquae scatentem, 15. M. P. Ab hoc ad *Leucam* promontorium in mare pro-
 currens, 15. M. P. Et in hoc etiam portu duo extant fontes aquae dulcis. Hinc ad *Castro* urbem exi-
 quam in litore maris vitam, 10. M. P. Ab hac ad urbem *Prez*-*ment*, flecendo per mediterraneum,
 12. M. P. Ab hac ad *Salu*, 3. M. P. Hinc ad urbem (c) *Leg*, 26. M. P. Ab hac ad urbem *Omanum*, 20.

M. P. huius autem muros circumdat mare tribus e partibus, una septentrionali parte Ponti
 (c) i. flumen magnum. (c) *Bradane*. (c) Rivum appellat, ut distinguat a mortuis aquis stagni. (b) *Legi*.

continentem attingente: flumen habet à septentrione defluens quod iuxta portas ipsius transiens pergit per continentem Penetorum usque ad urbem (c) Brandes, quæ et Brandes dici reperitur eamque aluit; inter hanc urbem et Orantium intercedit spatium Ao. M. P. Cives Brandesij sunt (d) Ancobardi: eratque antea hæc urbs sub nomine Domini Constantinopolis. Ceterum urbs Orantium iacet in principio freti, quod est inter mare Damascenum, et mare Penetorum, ex parte occidentali. Ab hac per mare ad urbem Adrazer præpè mare sitam ab orientali latere eiusdem freti Ao. M. P. Ab Adrazer ad urbem Laralona ad mare Damascenum oppositam, 125. M. P. flexus legendis sinuosus. A Laralona ad Semmaram, quæ Præcè vocatur Corinthus 100. M. P. comprehendendo gyrum Promontorij. Ab hac ad Tarentum Ao. M. P. A Tarento litora legendis ad urbem Psychiu, Ao. M. P. habetque hæc ab orientali latere sinum parvum quasi brachium, quem naves per angustum ostium ingrediuntur. A Psychio ad urbem Nempadojam, 30. M. P. recta vero, 20. Ab hac ad Nopachto, 150. M. P. Præpè Semmaram ad 30. M. P. erat in mari insula Tharu pluviosa, dives portu atque lignetis. Sequitur post hanc insulam ab occasu cum flexu ad meridiem (a) Coxfos insula magna habens in longitudine 100. M. P. in qua est urbs populosa. Inter insulam Coxfos, et insulam Tharu interest spatium 30. M. P. Et inter Coxfos et urbem Orantium prædictam, 20. M. P. nempe sinus cuius intervallum. Eodemque modo à Coxfos ad Laralona, cursus habetur spatium. Demum tres insularum, quæ hic in plagis exsunt, est Cephalonia circum vno 200. M. P. est culta et urbs in ea conspicitur. A Cephalonia ad insulam Chachet, 50. M. P. Et hæc insula est populosa, habetque in circuitu 60. M. P. A Cephalonia, versus septentrionem ad insulam Rociatam, Ao. M. P. Atque hæc insula est figuræ triangularis et quilibet ex eius lateribus occupat in longitudine 20. M. P. Itaque absoluta descriptione ipsius Partis, et regionum quæ sub ipsa continentur præcise Deo agimus quam proximam.

Quarta pars Climates Quarti.

Ista pars quarta Climates quarti continet positionem maris Damasceni, et in ea per multas insulas Romanicæ nec non Peloponnesium Peninsulam, quam circumdat mare. Spatio mille miliarium, è qua nullus conceditur ad continentem exeundi locus, nisi per angustum aditum latitudinis 6. M. P. Ino quidam è Cæciliis Romanis toto illo semimiliarium spatio longum obduxit murum. In hac eiusdem partis positione comprehenditur etiam insula (aa) Acraites, quæ sanè congeritur inter maximas Damasceni maris insulas. Præterea continentur insule parvæ 28, si tam populosas, quamque in obituas duntaxat numeremus, licet maiores ex parte sint populosæ. De his igitur eorumque conditionibus distinctam, annuente Deo, narrationem inspicimus.

Quare dicimus ab urbe Nempadoja ad urbem Nopachto haberi ut præmo-

praeponderamus 160. M. P. Quod si maximas libuerit oras legere, habes à Kempadisa ad flumē
 Salsum 6. M. P. A flumine Salso ad flumen Dulce (est autem hoc Portus magnus) 24. M. P. Ab hoc
 ad Leocatam portum quoque magnū 12. M. P. Hinc ad Almixam Turrim struictam propē angu-
 las cuiusdam portus fauces, quae vocantur fauces (b) Mabbāghin, 3. M. P. Et vero mare ipsū in
 loco arctatur adeo, ne possit quis alterum litus penē intēriū clare deprehendere; sed postmodū
 à Verge faucium pariter sinus atque extenditur usque ad os peninsulæ Peloponnesij. Sibi
 ergo Nopachto vita est in huiusce sinus litore, ex plaga septentrionali, ubi quaedam montes
 quam intra Peloponnesium respicit urbs Corinthus, paulum ad orientem, distantque ab
 invicem, linea recta, 35. M. P. Septuagesimo quinto milliaris à Nopachto cōtinuitur in
 litore continētiā maicā non procul à sinu praedicto urbs Arippe, quae alijs Aripes,
 et Aripes dicitur. Ab Aripes ad urbem Corinthum de terra peninsulæ Peloponnesij per
 sinuosos flexus litorem 90. M. P. Estque Aripes regio coniuncta à mari spatio 6. M. P.
 Verum urbs Corinthus magna est atque populosa, iuxta mare sita non longe à freto,
 a quo distat 90. M. P. Itaque peninsulæ Peloponnesij circuitus triplicissimus, est mille
 milliarium: et angustum os, quod eam cum terra coniungit, et per quod patet aditus
 ad ipsam, habet in latitudine 6. M. P. Et quidem nauticae praevae, sicut Mabbāghin pe-
 netrantes usque ad extremum sinum rectam eligunt breviterque viam seanessem
 sex milliarium usque ad alterum litus maris; atque hoc fit ab ipsi, brevitate studerit
 ac celeritati. Verum naves magis quoniam id praesentent nequeunt, lustrare coguntur
 peninsulam spatio mille milliarium et tandem ad ipsius peninsulæ os perveniant: nec
 possunt illo pacto grandia navigia incommodum ipsū efugere. Peninsula haec populosa
 est, continetque urbes quinquaginta circiter, inter quas primariæ, maiores, celeberrimæque
 sunt fere vixdecim: continet etiam oppida populosa: et est exantibus aquis variegata, ac
 salicibus abundans. Regionum autem in parte peninsulæ interiore iacentium prima
 est urbs Corinthus, de qua mentionem iam facimus. Ab urbe Corintho ad Poras habentur
 25. M. P. A Poras ad Athenas, 28. M. P. Inde ad portum (c) Nāgia 10. M. P. Et
 portus ipse amplus, ei que impendit capzum munium. Ab hoc ad Panazam praemon-
 torium, in quo templum cum urbe situm est, 28. M. P. A Panaza ad capellum A-
 bet-eblang, ubi parvi cuiusdam fluminis opium confluunt 12. M. P. Ab Abet-eblang ad
 capellum Bondocamales ubi est Caput Apelana, 6. M. P. A Bondocamales ad urbem
 Arcadiam 100. M. P. Arcadia vero est urbs bene culta, et grandis, et ex ea naves alij vela faci-
 unt, alij portum in ipsa capiunt. Ab Arcadia ad Apodiam portum ingentem 30. M. P. Ab Apo-
 dia ad urbem Sonie munitam axe mare prospectante, 30. M. P. A Sonie ad portum Name 12. M. P.
 Ab hoc ad urbem Coronia 28. M. P. A Coronia ad urbem Mathiam grandem et cultam 20. M. P.

A Mathia ad urbem Malea maxi adiacentem 24. M. P. A Malea promontorio in maxe promi-
 nente incipit maxe flecti in septentrionem, ab eoque deprehenditur insula Creta, quam ab es-
 dem promontorio sinus dividit 60. M. P. latitudine proterius, petentibus Romaniam, indeq[ue]
 xeremantibus necessario transstruendus. A Malea ad urbem Lacedaemonem, 56. M. P. Laceda-
 mon autem est urbs magna, et ultra, 6. M. P. a maxi disita. A Lacedaemone ad urbem Mal-
 variam, 90. M. P. Habet hęc civitas castrum maxi imminens, altum valde, e quo prospicitur
 insula Cretensis distans ab eadem ista urbe 7. M. P. vel ut alij volunt, 60. M. P. A Malvasia ad
 portum (a) Sēthuxiz 30. M. P. Est autem Sethuxia regio remota a maxi spatio 8. fere milli-
 arium. Hinc ad urbem Argo maxi adiacentem, 7. M. P. Et quidem Argo regio est conspicua, et
 plaga pulcherrima. Ab hac ad urbem Neapolim, 90. M. P. Hinc ad urbem (b) Hegexiz, 90. M. P.
 Atque hęc urbs est speciosa sita in anensa planitie in summitate Promontorij, quod 50. M. P.
 cixitea in maxe^r procurrat, habens in latitudine 25. M. P. eaque non multum distat a castello
 Ascalz. Ab Hegexia ad urbem Nempadosam, recta tendendo, 135. M. P. Inter urbem Nempa-
 dosam et promontorium Ascale habentur 50. M. P. Promontorium vero Ascale protenditur in
 maxe, et mons in illo iacens penetrat terram Peloponnesij spatio 100. M. P. Ad promontorio
 Ascale ad Malvasiam, 280. M. P. Ab angustis faucibus Peninsulę ad Nempadosam 45. M. P.
 Urbes in predicta peninsula hactenus numerantur, sunt omnes primarię celebresq[ue], in qui-
 bus frequentes et continuis excentur mercaturę. Castella vero, et oppida continet quamplu-
 rima: naviculas habent onerarias. Nec aliud patet eis ad continentę aditus portus spatium
 illud sex millium passuum ut supra retulimus.

A peninsula Peloponnesio ad insulam Cretam habentur 80. M. P. Insula Creta culta
 est, et valde fertilis et populosi uerbis conspicua; longa est ac lata, atque ejus longitudo por-
 xigitur ab ortu ad occasum (nempe a Capite (c) gladij usque ad alterum Caput quod orientę respicit)
 spatio 350. M. P. Eandemque habet ab opposito latere longitudinem. Latitudo Capitis gladij
 est 100. M. P. atque eadę est alterius Capitis latitudo. Similitex a Capite gladij ad promonto-
 rium Thini habentur spatium trium cursum, vel ut alij dicunt, duorum cursum cum dimidio.
 Itaque insula Creta magna est, ut predictimus, continet que urbem (aa) Rabdh- alchandaę, et
 urbem (bb) Rabdh- algiohn; et in ipsa reperitur fodina aurii. Atque in longitudine quam ab occi-
 dente monuimus in orientem proterendi habet 12. dies; sex in latitudine. Inter ultimas oras
 orientales insulę Cretę et insulam Cyprium interest spatium quatuor cursum.

Preterea de numero insularum Romanię sub ista parte comprehensarum est insula
 Baxnabla deserta, que a Capite Milazi distat (cc)..... Terra Peloponnesij iacet ad latus ejus
 occidentale, insula Mito ad orientale. Distat autem insula Mito ab insula Polino ad ori-
 entem (que quidem culta est) 4. M. P. A Polino ad insulam Poliantio populosam 6. M. P. versus ori-
 entem.

(a) nōdie Ceubri. (b) Hegexia. (c) Capospada. (aa) i. claustrum carnali. (bb) claustrum cafei. (cc) omisium in orig.

orientem. A Polycantio ad Pano 10. M. P. Et autem Pano insula culta, ac fertilis, habetque duos portus. Prope hanc, ad plagam orientalem, iacet insula Astipalia 20. M. P. distantia; habetque Astipalia in circuitu 12. M. P. Ab Astipalia ad S. Rini 2 A. M. P. Ab hac ad Caput Craz septentrionale, 30. M. P. Item a peninsula Peloponnesio, a capite videlicet Ascalpa, meridiam inter et orientem, procedendo spatium 100. M. P. invenitur insula Aschilo. Ab Aschilo ad insulam Abrazam deserti 50. M. P. orientem versus. Ab Abrazam ad insulam Pano, 95. M. P. A Pano ad insulam Samo 35. M. P. In hac autem insula colligitur gummi Mastices magna copia, indeque in partes dispersitur universas. A Samo ad peninsulam Laxo, versus plagam septentrionalis 30. M. P. Paxites quoque ab insula Peloponnesij, que vocatur Ascalpa ad insulam Andri 12. M. P. ad orientem. Ab hac ad insulam Dolo, orientem versus 12. M. P. Ab hac etiam ad insulam Nicosiarn, septentrionem versus, 30. M. P. Tunc ad insulam Calamo cultam, speciosam, et pulchro portu insignitam, 4. M. P. Ab hac, versus occasum ad insulam Calia, in qua locus datur laborandi navibus, 20. M. P. Ab hac orientem versus ad insulam Tesala, in qua habetur portus omni vento tranquillissimus, 2 A. M. P. Inter hac insulam Tesala et insulam Rhodum intercedit spatium 100. M. P. Rhodus autem respicit in terra Continentem Moxa. A Rhodo ad (a) Meixos habetur spatium trium cursum, hoc est, 300. M. P.

Quinta Pars Climatis Quarta.

Sub ista quarta climatis parte quinta comprehenditur quinta portio maxis Damasceni cum insulis Rhodo, et Cypro ac nonnullis tam Syconum, quam Moslemmannorum regionibus ad latus septentrionale appositi. Hic etiam prope initium maxis Damasceni conspiciuntur de regionibus (b) Damascenis Antasus, (c) Alladhechia, (d) Antachia, (e) Massisa, Adhana, Antaxia, Taxus, Casus, Hamaxnas, Antalia vetus, Antalia recens, Patexa, Maixa, Siim-almo-cra, et castellum Asrubale. Regiones autem Damascenas mediterraneas ibidem contentas, sunt Famia, Castellum-Salamia, Cuennasarin, Capel, (f) Haleb, Presisa Pracca, Prasica, Bagosian, Algejer, Manbez, Maxasce, Saruz, Haxnan, (g) Axaba-Hadeth, Carnojat, Malannia, castellum Manjur, Edbtaxa Dyrum Allaban, Bedandux, Conxa, et Tulob.

Itaque cum omnium istarum regionum nationem indicare oporteat, dicimus insulam Cyprum latissime patere, spatii videlicet sexdecim dierum: oppidis esse instructam, vicem Chalcano, quod et nomen ab ea defumit. Urbes autem illa tres continentur, nimirum Nersum ubi in meridionali parte insule posita; deinde (h) Lofcofia, medium insula locum occupans; Demum ubi Kornabia. Inter insulam Cyprum et urbem Traipolim Syriæ interuenit spatium duorum cursum. Et inter eadem Cyprum, et (i) Sibabala, spatium unius cursus ac semis. Ab orientali parte huius insule habet initium mare Syriacum: et ubi hoc terminatur mari Damasceno, exsunt illi prope latus eius quædam prædictarum regionum, scilicet Antasus in orienti

(a) Tancæ cyprum. (b) Nampé Syriacis, nam Damascus portus apud Arabes pro Syria. (c) Salsica. (d) Antidior. (e) Massisa. (f) Aleppo. (g) Hibi. (h) Episcopia. (i) Sibelexto.

maximis extracta, quæ quamvis medica sit, rivos tamen habet frequentes necesseque
 continuas. Ab hac ad castellum (a) Almarqab situm in monte indiq; in acervo, habetur
 spatium, 8. M. P. A castello Almarqab ad urbem Bâlinas, 6. M. P. Et autem distita Bâ-
 linas à mari 4. M. P. A Bâlinas ad urbem Siobalos ad mare oppositam 10. M. P. Ab hac
 ad Ladhochia, 10. M. P. Iacque hæc propè mare, et habet portum venustum, navibus
 ac cymbis, eò confluentibus oportunum. A Ladhochia ad castellum Itevadæ 18. M. P.
 Ab hoc ad castellum Sôiaidic, 15. M. P. Sôiaidic mari adiacet, etque portus Antachis;
 distat autem Antachia à mari 12. M. P. Iuxta Sôiaidicam exponiturque flumen An-
 tachis dictum (b) Akayî: et Sôiaidicæ flumini adiacet eadem, quod mutato nomine voca-
 tur ibi Allâbaad, cuius origo provenit à terra Damasci, eo ex loco ibi cum itinere co-
 incidit via, quæ ducit ad Alboriâd, et inde excurrens per Hemy, postea urbes Harna, et
 Saizax attingens aluit meridionalem partem Antachis, tum in meridem deflectens,
 perque eadem plagam excurrens, demum immittet se mari Mediterræneo à meridio-
 nali parte Sôiaidic. A Sôiaidic ad montem (c) Raj-alchamzin habentur 20. M. P.
 Et rupea hunc montem ingens constructum est monasterium, atque idem mons dat ini-
 tium Armeniæ, ac terminum Siciæ. Ab isto castello ad castellum Itevos iuxta flu-
 men quoddam sub Raj-alchamzin equè positum, 10. M. P. A castello Itevos ad castrum
 (d) Altebnâ, 15. M. P. Ab hoc ad castrum (e) Almothcab, 8. M. P. Hinc ad peninsulam
 Alnassa, 10. M. P. Ab hac ad castellum (f) Almolavan, 15. M. P. Inde ad Carcas, 25. M. P.
 Ab hoc ad Coxos, 13. M. P. atque ab isto castro comprehenduntur margines insule Cypri.

Et autem cepta resumamus, dicimus ab urbe Antachia ad Adhana, septentrionem ten-
 sus, haberi spatium trium stationum. Præter ab Antachia ad (g) Scandaxona castellum
 in oris maximis positum, 15. M. P. A Scandaxona ad Cabas, modica statio. A Cabas
 ad Masrijam, statio: ita ut à Scandaxona ad Masrijam sit intervallum 10. M. P. Masri-
 ja Inçæ vicium Mamestera, etque hæc duas in urbes divisa positas in ambabus ripis flu-
 minis (aa) Sihan amnis vadit Sihan trahit originem suam de terra Trompæum. Et Ma-
 srijam proximè aluens, deinde territorium castri Almolaiam postremo exonerat se in
 mare mediterrænum. Et autem distita Masrija à mari 12. M. P. Inter Masrijam et Anzax-
 ba sitam ab occidentali parte duo ripa fluminis Sihan, quod magnitudine inferior est amne Sihan,
 stationi habetur intervallum. Ab Anzaxba ad Antachiam, stationes duæ. Ab Adhana ad Tarsû
 aquilonem versus, statio. Idem dicendum de castello Atalas, quod est portus ipsius. Ab Atalas
 ad Seleuciam, iter bidui. A Seleucia ad Antaliâ, 4. M. P. Hinc ad insulas Sâddunias, dista
 17na, seu 53. M. P. itinere maritimo: sunt autem ex insulis duæ, 10. M. P. à Continente distitæ.
 Ab insulis Sâddunias peragendum ad vinum Alhalica, cuius longitudo est 20. M. P. Et in huiusce
 modi. (b) i. Rebelle. (c) i. Caput porci. (d) i. Sepulcrum. (e) i. Terebinti. (f) i. Coloratum. (g) i. Cuxoppis.

sinus extremitate influunt in mare magnus quidam annis, cui adiacet caput Iuxan. Ab
 extremo sinu Alfacia ad Maizam, 30. M. P. Indeque naves ingrediuntur inter duos montes
 Alcaicab dictos, habentes in longitudine 24. M. P. Ab his ad urbem Patena iuxta mare riam,
 20. M. P. Ab hac ad extremitatem Continentis Almocaa, quae respicit insulam Rhodos, 200. M.
 P. per sinuosos flexus, ac resta transiundo, 70. M. P. Ab extremitate Continentis Almocaa ad
 urbem Agrabale, 50. M. P. itinere maximo. Ab hac ad Tamajanson positam in caumine mon-
 tis mari supereminentis 120. M. P. Nunc ad Sam, 50. M. P. A Sam ad monasterium Sudent,
 50. M. P. Ab hoc ad portum Bop, 12. M. P. Inde ad Martes, 120. M. P. Ab ista continente ad
 opium Ande, angustum videlicet illud frenum 100. M. P. Ab hoc ad (b) Constantiniam, spatium
 suum curvum. Via, quae ducit ab Antachia ad Raccam, per Haleb capienda est; nam ab An-
 tachia ad Cgemafexin habentur 40. M. P. (hæc vox videri potest prope flumen Coiciai, quod cum sit
 fluvius Haleb, peruenit exuans ad yque Cgemafexin, ac postea in lacum se mergit) A Cge-
 mafexin ad Haleb, cuius alluit portus flumen Coiciai, 20. M. P. Ab Haleb autem duplex pa-
 tet iter ad Raccam: et unum quidem est ab Haleb ad Nairnia, deinde ad Chosiaf, tum ad Vales,
 inde ad Daufex, semum ad Raccam, quæ medium ut prædiximus, obtinet locum in Daiaa. Mordh-
 aa. Vocant ipsa Pexce Balanicos, continetque sub se vrbes Bagexan, Haxiam, Kaha, Saux,
 Samojat, (a) Ras-ain, (b) Capan-tusha, (c) Tal-Mauzan, Alxasi, nisi bin, Adenna, et Ket-
 jafa, itaque via, qua itur a Racca ad Ketjafa, proteritur spatio 24. M. P. A Ketjafad
 Maxapha, 24. M. P. A Maxapha ad caput, 36. M. P. Tum ad Salamiam 30. M. P. A Sa-
 lamia ad Hentf, in exaltam stationis, nempe 24. M. P.

Apertius præterea in hac propætia parte contineri fluvium Euphratem
 celeberrimum, quia adscribitur in numerum 6. fluminum maximorum; ea vox sunt
 Nilus, (a) Dapete, (c) Euphrates, Melcham Sindis, (f) Sanges Indis, Baghanus in Sin, et Si-
 hon in Chosajan. Quædam autem fluvius Euphrates ex intima terra Romæorum non
 procul à Casala è montibus quibusdam proximis Cali-cala: tum transiens per regiones
 Romæorum, protenditur yque ad Camch, indeque fluit yque ad Malatia, ita ut duobus tan-
 tum milliaribus distet ab illa: labitur deinde ad Samojat, atque ultime ferax incipit
 naves yque ad Baghad, à Samojat postea exuans per meridiem declinans ad orientem
 yque ad oras maximas Haxiam: inde ad portum Soboha: tum ad Rafecam: et Raccam,
 quæ orientali ab eius ripa iacet, alluens, attingit (g) Mohammediam ab occidentali eius parte:
 inde ad Chabucam: postea ad Cgecgisiam, ibique cernitur opium fluminis Melcham: de-
 inde ad Rahabat-Malei: illinc ad (h) Dalia: tum ad Sama: ad Hic: ad Enbau: indeque de-
 fluit ad amnem Ia, ad Baghad: iacet autem Baghad viciis Tixim. Reliqua vero pars
 Euphratis fluens è Rahaba, à tergo deserti, in varia dividitur brachia, quorum unum per-
 (b) Constantinopolim. (a) i. Caput fontis. (bb) i. Pexce arboris moai. (c) i. Collis. (d) Tixis. (e) Sanges.
 (f) Arab. Alfacia, i. aqua maritima. (g) Mahomediam. (h) i. Vitum.

pergit ad Tarsas, alius ad Alcatz aliud etiam ad Sura, quantum denique ad Kufam. et omnia ipsa brachia rarios in laeis sese immergunt. Porro vrbis Malatia fontis est, ripaque a Samosat. *St. M. P.* Inter Samosat et Malatiam parva civitas conspicitur (1) *Stetm-Manfou* vocata; est autem distita a Samosat iunius intervallo stationis, nempe *22. M. P.* a Malatia *10. M. P.* Deinde ad Zabara, *15. M. P.* Nezum a Manbeg ad Malatiam est iter quinque dierum. Et a Manbeg ad Samosat, iter bidui; nec longe ab illa tacet vrbis Sobcha. Item a Manbeg ad Maxaajc triidus ambulabis. A Manbeg ad Otheth, bidui. Ab Otheth ad Maxaajc, diea una. Similiter a Manbeg ad Haleb, tres tibi conspicendis stationes. A Manbeg ad Cures duz stationes. A Cures ad Haleb, diea una. Ab Haleb quoque ad Hemis, quinque parvi etiam ratione ab Haleb ad Maaxam, que dicitur (a) Maaxat-abnearnan, de territorio Cegenafexin, dicta magna.

Sexta Pars Carnatis quarxi

Terraa, que sub hac verra Parte continetur, est maior pars terrz (b) *Algezixz*, et aliqua portio terrz *Armeniz*, cum parte terrz *Adtrabipian*, et regionibus *Nahalus*, id est regionibus (c) *Algiabal*. Nezum *Algezixa* est quod includitur inter *Tigrim*, et *Cupracem*, eiusque vrbes sunt, *Racca*, *Rafeca*, *Chabuco*, *Bagezian*, *Araban*, *Socna-alabbas*, *Talban*, *Tancqiz*, *Mohammedia*, *Cgezicija*, *Kahaba*, *Dalia*, *Lana*, *Hic*, *Zab*, *Enbar*, *Tarsas*, *Alcatz*, *Sura*, *Kufa*, *Melcasrin*, *Sengian*, *Hahax*, *Maufel*, *Balar*, (d) *Sezixet-ebn-omax*, *idancid*, *Araxama*, *Nisidin*, (e) *Aras-alain*, *Maredin Kaha*, *Hannan*, *Sazug*, *Hexiam*, *Herbas*, *Baxi*, *Hini*, *Amel*, *Bentub*, *Cqdesabux*, *Cqendi-garnidiz*, *Maadliana*, (f) *Suc-alahad*, *Haditha*, *Sora*, et *Baxema*, omnes presertim regiones pertinent ad *Algezixam*. Continentur ibidem de regionibus (g) *Arac*, *Thaxthax*, *Zura*, *Sorra-man-Faxi Alab*, *Haxib-ocbaxa*, *Baphdad*, *Hailum*, *Rauha*, *Maktaxo-Filan*, *Piangiasa*, et *Dajiaid*. Ne omnes sunt regiones *Arac*; regiones autem *Algiabal* sunt *Dafcaax*, *Chaneqiz*, *Caxix-sixin*, *Saxaram*, *Taimaxa*, *Cgezaxajin*, *Dairum*, *Kudhan*, *Karch*, et *Doniaianid*. At vero de regionibus *Nahalus* sunt *Kay*, *Abaham*, *Hamadani*, (aa) *Mahavand*, *Mahangiofendec*, *Majebadan Cazin*, et vrbis (bb) *Almobaxac*. Ibidem continentur de regionibus *Dailan*, *Mahax*, *Zangian Albix*, *Tilafan*, *Dailan*, *Agela*, *Varxia*, *Mamoxia*, et *Tamija*. Ceterum de regionibus *Armeniz* sunt *Naxiz*, *Baxdaa*, *Pianza*, *Valamas*, *Haiia*. Cunctas, quas conuimus regiones, sunt populose, ac civibus replete; et de singulis aperendum nobis est, atque singularium vramini nobis describendi cupisante Deo, eadem methodo, qua in precedentibus libri partibus prescripimus.

Quapropter aserimus *Algezixam* esse quod includitur inter *Tigrim*, et *Cupracem*, et continere subje *Dajaa Rabia*, et *Mordhan*. Item autem a *Baghdad* ad *Raccam*, nempe illud

(1) i. *Arax*. (a) i. *Moxbus pustiocamelorum*. (b) i. *Insula que est Mesopotamia*. (c) *Hoc est mons*. (d) i. *Insula filii Omax*. (e) i. *Initium fontis*. (f) i. *Undecim diei Dominicz*. (g) *Parthia*. (aa) *Dicitur etiam Kaha-rand*, et *Nekarand*. (bb) i. *Benedita*.

quod in occasum pergit, est huiusmodi: ¹Baghdad ad Vailobim habentur 12. M. P. Inde ad Erban,
 24. M. P. Ab Erban ad Zab, 28. M. P. A Zab ad Hie 36. M. P. iacetque hęc exregione Tacxit
 ad latus orientale: nam Tacxit, que partem Arac septentrionalem occupat, appropinquat
 ad ripam Tigris occidentalem. Ab Hie Naisiam, que est insula quaedam Euphrate circumscripta, 24.
 M. P. Ab hac ad (C) Dapam, 24. Ab Dapa ad Namat, 24. M. P. Ab Namat ad Dalia, 24.
 M. P. A Dalia ad Rahabat Malec-ben-Tauc, vicinam ab orientali latere Euphratis, 30. M. P.
 Ab hac ad Alchabux, per Euphratem, stationes duas. Ab eadem ad Cgexqisiam, duas item sta-
 tiones: iacet autem vrbis Cgexqisia ab orientali latere Euphratis, et infra ipsam exone-
 rat se flumen Maxmas dictum Alchabux. A Cgexqisia ad Chabucam, que et Chalica, iter
 bidui. Denique a Chabica ad Raccam iter, quod decem circiter stationibus conficitur, post
 quam enim a Bagdad in Naisiam devenis, mittens Euphratem, perges ab orientali
 ipsius parte dextrorsum per sepeum. A Naisia ad Saprā habes 24. M. P. Ab Saprā ad
 Agimā, 18. M. P. Hinc ad Dhoraxi, 18. M. P. Deinde ad Faxidha, 18. M. P. Hinc ad (D)
 Vadi-²alshāa, 15. M. P. Illinc ad montes Cgexqisia, 24. M. P. Tum ad flumen Soaid, 24. M. P.
 Tum ad Siardan, 12. M. P. Tum ad Mabrac, 33. M. P. Proximo ad Raccam, 24. M. P. Sum-
 ma autem totius itinervis huiusce est trecentorum septuaginta duorum millium passuum.
 Rursus a Bagdad ad Raccam alia extat via per Maufel: siquidem a Bagdad abibis ad Thax-
 thax. A Thaxthax ad Ocbaram habentur 15. M. P. Ab Ocbara ad Bapejam, 9. M. P. Inde ad
 Cadejam, 24. M. P. Ab hac ad Senna-man-xai, 9. M. P. A Senna-man-xai ad Kaxch, 6. M. P.
 Hinc ad Haditham oppidum magnum, 18. M. P. Ab hoc ad Senn, 15. M. P. Et prope hanc exo-
 nerat sese fluvius Zab minor. Inter Senn autem, et Tacxit intercedit spatium, 40. M. P. Vi-
 militex a Senn ad urbem Baiuaxch, 12. M. P. Et ab urbe Senn ad Haditham, 36. M. P. Hęc vrbis
 iacet ad orientale latus Tigris, et in ipsa cernitur osium fluminis Zab maioris. Et decimo inde
 milliari extat mons Caxema. Secus Zab ex parte monti proxima, conspicitur Silon vrbis
 venusta, elegans, ac fortis. Secus eundem Zab, ex partibus Armenię, iacet vrbis Raucha.
 Ceterum duo Zab sunt duo flumina magna, que quando in unum coalescunt, equant imo
 superant dimidiam partem Tigris. Ab urbe Haditha ad Bari-Tamian, 24. M. P. Deinde
 ad urbem Tacxit, 24. M. P. Tacxit est ex vrbibus Maufel, iacetque ab occidente Tigris, et oppo-
 nitur illi in mediterraneo vrbis Hadthex. Prope Tacxit reparat se a Tigri flumen (a) Do-
 gail, quod eius terminos secans excurrit ad dominium Senna-man-xai, illudque alluit usque ad par-
 tes vicinas Bagdad. A Tacxit potest viator abire ad urbem Raccam itinere sexagesimo, transiens per
 regionem Habiaa: conficietque tali itinere novem stationes, qui vrbis voluerit, descendet per Ti-
 grim ad Maufel, spatio duarum leviurum stationum.

Maufel autem est vrbis ad occidentalem Tigris partem extructa, habetque territoria

(C) Paulo inferius vocat Saprā. (D) i. Pallem sepeum. (a) i. Pervus Tigris.

ad Henian, 18. M. P. Inde ad Tamedda, 15. M. P. Tum ad castellum Staltub, 24. M. P. Tum ad Proha, 12. M. P. A Proha ad Haxan, 12. M. P. Ab Haxan ad Bageza, 12. M. P. Ad Bagezan, 24. M. P. Demum ad Praccam, 9. M. P. **A**t via, quae a Mausel ducit ad Amed, est huiusmodi: A Mausel procedendum ad urbem Balad, 24. M. P. itinere sexagesimi, si libuerit, vel centi per Tigrim. A Balad ad Pezirat-ebn-Omar, 69. M. P. Orque hae contemina monti Iamanin, Majirin, et Calfabux, quae omnes sunt in eo monte, ex quo est mons Algiudi proximus propugnaculis Amed: imo mons Iamanin est ipsemet Algiudi, iuxta quem requiritur Nasis Noe, cui pars. A Pezira perges ad opium fluminis Sode, quod duobus est compositum fluminibus manantibus e montibus Baxema; hi enim non longe a Tigri in unum coalescunt, et in eundem Tigrim simul influunt. Ad tunc autem praedictorum fluviorum iacet urbs Tal. Ab opio duorum fluviorum ibis ad opium fluminis Baxema, fluminis ingentis, quod ortum habens in regionibus Armeniz, exonerat se in Tigrim ab orientali ipsius parte. Ab eo flumine ad Matiza. Et ab hac ad Amed. Praedictum vero spatium ab Amed ad Pezirat-ebn-Omar est trium stationum.

Ver ab urbe Balad ad Praccam est huiusmodi: A Balad ad (b) Tal-alcham 15. M. P. occidentem respis. Inde ad Bengiaz, 24. M. P. Postea ad (c) Ain-algebal, 18. M. P. Tum ad (d) Seccat-alabbas, quae est vicus Alchabua, 24. M. P. Tum ad (e) Alnabrain, quae est item iuxta Alchabua, 18. M. P. Inde ad Machgin adiacentem quoque ripae Alchabou, 18. M. P. Hinc ad Cereqijam tam ad Cus fratrem, quam ad Alchabua appositam, 24. M. P. Tandem inter Cereqijam, et Praccam quatuor intercedunt stationes. Pracca et Rafeca sunt duae urbes, quae licet coniunctae videantur sunt tamen multorum spatio cubitorum ab invicem separatae. Similiter ab Amed ad Samogai tres habentur stationes. A Samogai ad Nisbin 90. M. P. A Nisbin ad Ras-alaim, tres stationes. Ab Haxan ad Praccam tres diebus. Et ab Haxan ad pontem Manbez, duas diebus. A Proha ad Samogai 3. stationes. Ceterum Samus est metropolis Diar-Mordhan, fructibus abundans, orat utriusque e sinistris abeunt ad Haanan a ponte Manbez, ad iter diei ab eadem Haanan.

Hactenus, iuvante Deo de locis memorabilibus, et metropolitani celebribus, in insula continentis. **A**t regio Arac habet longitudinem proteream a termino Tacit usque ad terminum Abbasan, seu faucibus maris Persici: latitudinem autem a Cadesia per Kufam et Bagdad habet usque ad Holuan: ex partibus Nafet extenditur etiam eius latitudo fere usque ad Kathib, et Coxub: ex partibus vero Bafana, usque ad Hay. Mensura vero itinoris eius haec sunt: a termino Tacit usque ad mare, ex orientali plaga, iter minus fere mensis arcuationem et oblique: idemque intervallum ex parte occidentis, ad Tacit a mari oblique perpendendo. A Bagdad ad ad Baraman-xai tres habentur stationes. A Baraman-xai ad Tacit, stationes duae. Quae a Bagdad ad Kufam, stationes quinque. A Kufa ad Cadesiam, stationes tres. Item a Bagdad ad Nafet, octo stationes. A Nafet ad Bafana, sex stationes. Similiter a Bagdad ad

(b) i. Collem bonorum. (c) i. Iuxta montium. (d) i. via regia Abbasi. (e) i. Duo flumino.

Sixaran et Taimara, vix item stationes. A Kufa ad Vaset, sumendo viam qua itura ad (a) Albatayet,
vix stationes. A Bassana ad mare, stationes duae. Itaque latitudo Axac, si viam Bagdad aggre-
diaris ab Holuan ad Cadesiam, est vicesim stationum. Latitudo quoque eiusdem Axac a Sixara-
man-zai ad terminos Sciahrazur de terra Ashxabizian, est quinque stationum; sed terra habi-
tata in eo spatio non totam implet stationem. Eiusdem latitudo a Vaset ad portus Chuxesam est
quator fere stationum; ex partibus Bassanae ad Hay, stationis vnius. In eius rebus recensendis,
incipiamus a Bagdad: est igitur Bagdad vrbis magna, quam edificavit Almansur ex parte
occidentali Tigridis, divisique in portiones loca illi circumstantia inter amicos. et opellas suos;
cumque deinde fuisset in ea dominatus Almohdi, collocavit exercitum suum in latere orientali, quod
inde vocatum est Casra Almohdi; Cuius post hoc vniuscuique portionem suam domibus illustri-
xi, exornis et crebra atque frequentia exigerentur edificia a Karach infra Bagdad usque ad Ha-
dith. Medium in his edificijs locum obtinet edes Almohdi quae respicit eadem Almansur ab
opposita occidentali parte; proferuntur autem edificia Bagdad ab orientali plaga usque ad vr-
bem Kalradha. inter Bagdad et Kufam creberrime occurrunt ditiones, et innumera transi-
toria, fluminibus ex Cufata derivatis irrigua; et primo quidem irrigat ea, prope Bagdad,
flumen Yangar navigemur, cui adiacet vrbis Tarsan hae autem distat a Bagdad D. M. P.
Habetque pontem compositum naviculis aditum hominibus praebentem. Vix ab hoc flumine
milliari aliud reperitur flumen ingens, aquis copiosum, flumen (aa) Almatec vocatum. Ab isto fluvio
ad castellum Con-Hobaira, indeque ad Bagdad tres habentes stationes modicae. A castello Con-Ho-
baira ibis ad vrbem Scira appositam ad latus Cufatis. A praedicto castello profundit veje Cufata
res in rivieram ditorem Kufe, residuis eius aquis in lacus influentibus. Paxi etiam Karise, situs
Karbela est in occidentali parte Cufatis ex regione castelli Con-Hobaira, et in illa constat sepulchrum
Alhojain filij Ali, quod aliquot anni temporibus frequenti admodum turba visitatur. Ab vrbe Ba-
gdad ad Nahraian viam in ripa orientali habentur 12. M. P. A Nahraian ad Raficam flu-
mini proximam, 24. M. P. Iter a Bagdad ad Holuan est huiusmodi: a Bagdad ad Nahra-
ian, 12. M. P. Ab hac ad Dain-Bazema, 12. M. P. A Bazema ad Dacana, 24. M. P. A Daf-
cana ad Hadila, 21. M. P. Ab hac ad Chamegin, 28. M. P. Hinc ad Casru-Sixin, vbi duplex
est ve via: una lera, quae pergit in Sciahrazur; altera ad orientem, quae tendit ad Holuan.
Petenti exop Sciahrazur, eundem est a Casru-Sixin ad Dain-Karhan, spatii 6. M. P. A Dain-
Karhan ad Sciahrazur, manent, 51. M. P. Qui vero ad vrbem Holuan ire voluerit, proficietur
a Casru-Sixin ad Holuan spatii 15. M. P. Itaque a Bagdad ad Holuan vix habentur statio-
nes. Iter a Bagdad ad Bassanan tale est: A Bagdad ad Almadaim 15. M. P. Tacet au-
tem Almadaim ad occidentem Tigris. Ab Vaset ad fines regionis Ahuar sequibus superius
egimus, 100. M. P. Refert modo nobis agendum de regionibus (aaa) Algebai. Quare dicimus celebra-

celebres ^{sub} Alghbal urbes contineri, ditioresque perillustres, quarum maximae sunt Hamadan, Dainua, Afbahan, et Comm. Amplexivae eisdem per multas regiones his minores, quasi est Casan Nahavand, Rudhan, Karch, Bony, Afbah, et Cazuin, licet hae oppidentur nonnulli esse de terra Dailam. Dabit ex his initium Hamadam, quae ingreditur esse urbs affuerimus. Itae ab Hamadam ad Holuan est huiusmodi: Ab Hamadan ad Astorabad, 45. M. P. Ab Astorabad ad (b) Casfa-allosus 21. M. P. A Casfa-allosus ad Madexan, 21. M. P. Ab hac ad pontem (c) Abman parvi amnis, 15. M. P. Inde ad pontem (d) Abi-Aiub, 12. M. P. Ab hoc ad Iahsun, indeque ad Caxmasin, sive Caxmaxin, 24. M. P. A Caxmasin ad Zobaidiam, 24. M. P. A Zobaidia ad (e) Mang-alcala, 27. M. P. Itae ab Hamadan ad Dainua et ab Hamadan ad Astorabad est quemadmodum proposuimus, 44. M. P. Ab eisdem quoque ad Schba, 27. M. P. A Schba ad Dainua, 24. M. P. Rursus itae ab Hamadan ad Ray est huiusmodi: A Hamadan ad Sara, 90. M. P. A Sara ad Ray, 90. M. P. Itae ab Holuan ad Ray recta pergit ab occidente in orientem; nam ab Holuan ad oppidum Madex, et Afbah, 12. M. P. Tum ad castellum Zeiad, 12. M. P. Tum ad Zobaidiam, 18. M. P. Inde ad Haxaxom, 9. M. P. Ad castellum Arax, 12. M. P. Ad Caxmasin, 9. M. P. Et nono ab hac milliarum exeat ad terram Masferdan. Si vis arripere viam, quae ducit ad Choxasan, indeque ad Doocan, 21. M. P. conficies, quod si ire cupias ad Nahavand, et Afbahan, proficiscaris a Doocan deorsum ad Madexan superius memoratum: indeque ad Nahavand. A Doocan ad Casfa-allosus, 21. M. P. Et illinc ad Astorabad, 21. M. P. Tum ad oppidum (a) Alajel, 9. M. P. Tum ad (b) Vadhifet-Hamadan, 7. leuse. Tum ad Hamadan 25. M. P. Ab hac ad oppidum Adxand, 19. M. P. Tum ad Zaxkan 12. M. P. Tum ad oppidum Torzam, 12. M. P. Tum ad Afbahan, 12. M. P. A Daxadaiad ad oppidum Ruzarin, 9. M. P. Tum ad Saran 19. M. P. A Sara ad Masfurnam 27. M. P. Tum ad Ray 21. M. P. Itae ab Hamadan ad Afbahan, est huiusmodi: ab Hamadan ad Ramen, 21. M. P. A Ramen ad Benzagen, 33. M. P. A Benzagen ad Karch, 30. M. P. A Bony ad oppidum Chubigian, 30. M. P. Ab hoc ad Afbahan 90. M. P. Et in toto hoc spatio nulla reperitur civitas. Itae ab Hamadan ad Chaxoran est huiusmodi: ab Hamadan ad Rudhan, 27. M. P. Ab hac ad Nahavand 21. M. P. Itinc ad Masin 30. M. P. Ab Masin ad Sabex-Itas, indeque ad Alcur, 90. M. P. quo in spatio nulla invenitur ~~urbs~~ aut urbs, aut pagus. Ab Alcur ad oppidum Andamas, indeque ad Pindasabur, 6. M. P. Item ab Hamadan ad Saran 90. M. P. A Sara ad Comm, 36. M. P. quae biduo conficiuntur. Rursus itae ab Hamadan ad Naxestan est 30. M. P. A Naxestan ad Aued, 24. M. P. Ab Aued ad Cazuin, duae dies. Ab Hamadan etiam ad Dainua, plus 60. M. P. A Dainua ad Sciakrazur, 4. stationes. Eodem modo ab Holvan ad Sciakrazur, stationes 4. A Dainua ad Sainama, itae diei. Ab Alcur ad Karch, 6. stationes. Ab Afbahan ad Casan, 3. stationes. A Comm ad Casan, stationes duae. A Comm ad Afbahan, biduum. Ab Holvan ad Saran, duae stationes magne. A Saran

(b) i. Castellum Laxorum. (c) i. Tondis. (d) i. Laxis Job. (e) i. Pratum axil. (a) (b) sequitur per ponere in el impreso

ad Allux, stationes item duas. Et ab ipsa ad urbem Bagdad, 9. stationes. Itex à Ray ad Amol
 est huiusmodi: à Ray ad Buzian, spatia sex. A Buzian ad Iamehend, spatia. Ab hac ad
 Nec, spatia. Ab Nec ad Bellum, spatia. A Bellum ad Amol, spatia. Ab Amol ad (ca) Min-
 Alhamin mari proximum, spatia: et prope hunc fontem exoritur vege flumen Amol in mare.
 Itex à Ray ad partes Algebâl est istud: A Ray ad Coptanam, spatia. A Coptana ad Masçu-
 nam, spatia. A Masçuna ad Varan, 27. M. P. Itex à Dainur ad Marâghan, indeque ad Ar-
 babil tale est: à Dainur ad Chelâregiam 27. M. P. Ab hac ad Tal-Nax, 18. M. P. Hinc ad
 Sâjâr 24. M. P. Inde ad Arâxob 12. M. P. Ab hac ad Bailacan 15. M. P. Nigita ad Ar-
 abil ite cupias, perges à Bailacan ad Borzan, que est et terra Armeniq, spatia 18. M. P.
 A Borza ad Vâber-chast oppidum 24. M. P. Hinc ad Marâghan, 24. M. P. A Marâ-
 gha ad Charcan 33. M. P. Inde ad Tabriz, 27. M. P. Deinde ad Nâxiz, 30. M. P. Postea
 ad Chan 12. M. P. Hinc ad Chouxof, 3. M. P. Inde ad Kâiâger, 30. M. P. Tunc ad Lama 19.
 M. P. Demum ad Ardabil. Item via ab urbe Ardabil ad Zangian est huiusmodi:
 ab Ardabil ad fontem Sandua, spatia. Hinc ad Vaxa dicta vna. A Vaxa ad Bara,
 itex diei. A Bara ad Zangian, stationes duas. Qui voluerit, poterit ab Ardabil pro-
 gredi ad Mananeg, 60. M. P. A Mananeg ad Chumag, spatia. A Chumag ad Adha-
 bigian, spatia magna. Similiter à Mananeg ad Zangian, alioquin quam Peachonag,
 stationes duas. Ab Ardabil ad Mecan viam in eis maximis, biduum. Itex à Sciahra-
 zua ad Marâghan est huiusmodi. A Sciahrazua ad Adhazan, et ab Adhazan ad
 Cuc, spatia. Ab Nâxiz, spatia. Denique ad Marâghan stationes duas. Itex à (ca) Pe-
 zizat-ebn-Omax ad Armeniq regiones est huiusmodi. A Pezizat-ebn-Omax ad Tal,
 stationis habetur intervallum: est autem Tal oppidum magnum, ubi non impar, frequens,
 et flumen Vaxit appositum. A Tal ad montem Piddan eidem fluvio Vaxie vicinum,
 spatia. A monte Piddan ad (b) Alpiabal, spatia. Ab Alpiabal conferet vege viator
 ad Madan urbem vicinam. Ad Madan ad Mshan, spatia. Denique ad Salamas
 et terra Armeniq, spatia. Salamas urbs est à stagno Karmidhan remota: stagnum
 vero istud calidum est, caretque omni animantium ac piscium genere. Distat idem
 stagno à Dachercan, 12. M. P. habetque in longitudine stagnum hoc stationes 2, sep-
 tentrionem inter ac meridiem: eius autem latitudo proceditur inter Marâghan et
 Armeniam spatia 60 ferè M. P. Hyberno tempore maxime excitantur in eo proce-
 us, adeo ut cymbæ naufragis patiantur

Septima Pars Climates Quarta.

Septima hæc pars Climates quarta comprehendit reliquam terram (aaa) Algebâl, regiones

(ca) i. fontem maxoris. (aa) i. insula fluj Omax. (b) i. Montem. (aaa) i. Montium.

Ashabizian, regiones ~~Cuhoftan~~ ^{Cuhoftan} magne solitudini contemminas, et nonnullas regiones
 Choxajan. ⁹ Via vero que ducit ad has est: volenti a Ray abire in Ashabam exiundum est
 ex Ray ad urbem Dozzam, et stationis intervallum conficiendum. A Dozza ad (a) Dair-
 altheefn statio per solitudinem penitus incultam. Ab (a) Hestfn aldaix ad oppidum Kach, sta-
 tio. Ab oppido Kach ad urbem Comm, statio. Ab urbe Comm ad oppidum (b) Almagius statio.
 Ab isto oppido ad urbem Casan, statio. Uter a Ray ad Naisabua, est huiusmodi: a Ray ad anem
 Abad, 12. M. P. Deinde ad Caxandiu, 26. M. P. A Caxandiu ad ~~Kabda~~ Kabda, 24. M. P.
 Ab hac ad Choxan, 18. M. P. Hinc ad castellum (c) Almolh, 18. M. P. Ab hoc ad (d) Kas-
 alcah, 21. M. P. Inde ad Semanan, 26. M. P. A Semanan ad Agiumen, 27. M. P. Tum ad
 Cumas-aldameghan, 26. M. P. Tum ad Agiaxadam, 21. M. P. quibus intervallum statio-
 nis terminatur. Ab Agiaxada ad Badas, statio milliariorum 24. A Badas ad Mure-
 zjan, statio. Inde ad Mesran, statio 36. milliariorum. Deinde ad Hajhid, 24. M. P. Hinc
 ad Bahmen-Abad, 18. M. P. Tum ad Nun, 18. M. P. Tum ad Deserragerd, 18. M. P. Tum ad
~~Deserrabad~~ Deserrabad, 12. M. P. Tum ad Nahmabad, 15. M. P. A Nahmabad ad Bahascand, 18. M. P.
 A Bahascand ad Naisabua, 15. M. P. Uter a Tabaresan ad Pioxian est huiusmodi: Ab Amol
 ad Mailam, 6. M. P. A Maila ad Toxia, 9. M. P. A Toxia ad Sariam, statio. A
 Saria ad Naxest, statio. Hinc ad Abaden, statio. Ab hac ad Taisam, statio. Ab hac ad Afarabad,
 indeque ad (e) Rabat-Hofy, statio. ~~Ab hac ad Afarabad~~ A Rabat-Hofy ad Pioxian, statio.
 Uter ab Amol ad montes Dailam est huiusmodi. Ab Amol exiit qui voluerit ad Nax-
 bel, indeque ad Valis, conficiatque stationem unam. Ab hac ad Kallan habetur statio. Ab
 hac ad Dailam, statio. Uter a Ray ad Salabiam, et ad Zainamam, tale est: a Ray
 ad montem Dainaram, statio. Hinc ad Zainamam, et Salabiam, statio. Via a Piox-
 gian ad Cumas est huiusmodi: a Pioxgian ad Pichainam oppidum senusum seuis flumen
 collocatum, statio. A Pichaina ad Dhohl, 18. M. P. A Dhohl ad Besam, statio. A
 Besam ad Vastaxiam, et ab hac ad Darneghan, statio.

Octava Pars Climatis Quarti.

Sub hac parte octava quarti climatis continetur portio terrae Choxajan, et (a) Ad-
 nax regio ampla, et satis divionibus, ac multis urbibus celebris. Inter ceteras autem
 eius urbes est Darghad, que et Darghan dicitur Itaxaxest, Hanua, Adahafmin, Sa-
 cuan, Buxan, Kozduan-Horas, Kardan, castellum Caxanechin, Mardahesfan, et Kath.

Edificijs Choxaxezm initium dat Tahexia ab occidentali parte fluminis extructa:
 cuncta enim edificia iacent ad latus occidentale Pihon, ad orientale nullum extat
 Itaque a Choxaxezm, hoc ab eius metropoli, que est Kath ad urbem Hanuan habetur statio.
 Ab Hanua ad Horas, statio. A Kath ad Pioxianiam 3 stationes, quarum prima est

(b) i. Monasterium excis. (c) i. Arce monasterij. (d) i. Infidelium. (e) i. Valis. (f) i. Caput canis. (g) i. =
 Speculam cyprody. (a) i. Fluminis.

à Kath ad Ardahafmin, altera ab hac ad **Bauuzim**, tertia hinc ad **Boxianiam**, ab **Stenua**
 quoque ad **Sacuan**, 19. M. P. Ab hac ad **Madanitham**, 9. M. P. Incipit ad **Kaxdan**, indeque
 ad **Dobaxes** habetur iter duarum stationum; et quidem à **Dobaxes** ad **Kaxdan** statio una: à **Kaxdan**
 ad **Madanitham**, duae dicuntur; eorum Madanitha, et castellum **Caxanechin** non multum discrepant mag-
 nitudine: ac **Madanitha** propinquior est **Sichon**, distans enim ab ipso 12. M. P. Quod autem alter-
 go fluminis est, proximè ad regiones **Choxajan**; nam ab **Amol** ibi ad flumen, tum ad urbem
Texbar flumini proximam: **Madanitha** est huic coniuncta. Perget illinc ad **Bochaxa**. Et
 vix à **Texbar** ad **Bichenò** duae habentur stationes terties: quoniam à **Texbar** ad castellum
Om-giaafaa 18. M. P. infunt. A castello hoc ad **Bichenò**, 18. M. P. A **Bichenò** ad **Bochaxa**
 21. M. P. Iter à **Bochaxa** ad **Samarcand** est huiusmodi: à **Bochaxa** ad **Boxaa**, 12. M. P.
 hinc ad **Dabusian**, 15. M. P. Ad **Ajan**, 15. M. P. Ad **Kord**, 18. M. P. A **Kord** ad **Karmi-**
niam, 12. M. P. Ad castellum **Alcama**, 15. M. P. Denique ad **Samarcand**, 6. M. P. ori-
 entali parte **Bochaxae** cum flexu ad meridiem, contemmina est terra **Toghd**: primisque
 margines illius incipiunt post **Karminion**, à qua progredieris ad **Dabusiam** orientem
 versus, trius intervalli stationis, nempe 24. M. P. A **Dabusia** ad **Afghan**, statio
 tertis. Ab hac ad **Zoxman**, 18. M. P. A **Zoxman** ad castellum **Alcama**, 15. M. P. Ab
 hoc ad **Samarcand**, 6. M. P. Iter à **Samarcand** ad urbem **Batch** est ipsud: ab urbe **Saman-**
cand ad urbem **Kasc**, stationes duae. Item à **Samarcand** ad **Kanud-mahcheth**, 6. M. P. Citius
 à **Samarcand** ad **Afghan** 21. M. P. orientem inter et meridiem. Et ab ipsa ad **Kafarian**,
 27. M. P. Via à **Samarcand** ad **Ramin**, indeque ad **Torghanam**, sive ad **Alfias**, est hu-
 iusmodi. A **Samarcand** ad **Saxacth**, 12. M. P. nempe requiritatio; Ab hac ad arcem **Saad**,
 15. M. P. Quibus conficitur statio. Ab hac ad urbem **Ramin**, statio. In hac bivium reperi-
 tur, et una quidem via tendit ad **Torghanam**, altera ad **Alfias**. Qui ergo in **Torghanam**
 cupit abire, stationem conficere debet à **Ramin** ad **Sabat**; et ab hac ad **Axand**, stationis
 aliam: ad **Axand** ad **Saxacth**, stationem: à **Saxacth** ad **Chogianam**, stationem: à **Chogiana**
 ad oppidum **Kondam**, stationem: hinc ad **Najuh**, stationem: istinc ad **Bazefan**, stationem
 Vexum **Alfias** et **Alam** habent in latitudine iter. (a) bidui, et triidui in longitudine, vix
 que ex propugnaculis maris **Turcarum**. Vix **Kand** distat à **Chogiana** 3. M. P. et ad eam
 labitur flumen **Alfias**, cuius origo est ex fluminibus, quae de terra **Turcarum** decurrunt
 conveniunt in finibus **Samarcand**, et una cum alijs amnibus in illud infunt: et sic
 omnia simul iuncta decurrunt atque protenduntur ad **Achjicheth**, indeque labitur hoc
 flumen ad **Chogianam**, transique per **Sacand**, et exiit ad **Faxab**, transactoque termino
Sabran fluit per desertum quod est in margine **Turcarum** occidentali, transi ad fontem
 ab oppido **Harila** milliare, ac demum mergit se stagno **Choxezem**, quod distat ab **Maditha**

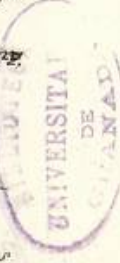
duabus stationibus, a Choraxerm stationibus. 10. Inter Achsicheth, et Adaxand. A. stationes. Totum vero spatium quod intercedit inter flumen Pihon (incipiendo ab urbe Terbox) et Adaxand, est 23 stationum.

Nona Pax Climatis Quarti.

Pax hęc nona climatis quarti continet subje portionem terrę Chacam Chazalgitarum, nempe Prudhan, regiones Ialam, regiones Bexsajian inferioris, terram Chazalgitarum, et regiones aliquot Kaimachitarum. **D**icimus exq̄ viam ab Achsicheth ad Carruciam, quę est terra Baghazphax, talem esse: ab Achsicheth ad Kasucheth habetur stationis intervallum. Inde ad Angst, statio. Ad Kansat, statio. Ad Sucasand, statio. Ad Karaet, statio. Ad (a) Agiabal, statio. Ad Italat, 3. stationes. Ab oppido Haulac ad urbem Chacam Chazalgitarum, 33. M. P. Et ab urbe Atzacana ad urbem Caxantia primam urbium Kaimachitarum, stationes decem per desertum. Ab hac ad urbem Regis Kaimachitarum 21. stationes. Totum autem hoc iter peragat ab occasu in orientem. Ab urbe Caxantia ad Bachovant, 7. dies. Ab Atzacana ad Bachovant, 3. stationes meridie versus.

Quod si quis velit aqua ire ad Shaghan, aut ad Caxantiam, aut ad Sciaxus, aut ad Damuxia, proficisci debet a Bengia ad oppidum Dahxa, ibique reperiet naviculas onerarias, adiacet enim stagno; distant autem ab invicem (aa) ea duo loca itinere diei ac semis. Excedens igitur a Bengia abibis usque ad verticem clivi, ibique divertes ad hospitium: inde postea descendes ad oppidum Dahxa, navisque conscendes. Et quidē si Caxantia petas, stagni longitudinem percurres spatio 6. stationum, si litora legens remis incedas; ac si rectam carbaso viam aggrediaris, tribus auxibus iter explebis. Similiter qui ad urbem Shaghan cupit abire, secans lacum per latitudinem, ad eam deveniet spatio diei ac noctis, vento secundo. Qui autem ad urbem Sciaxus aut ad Damuxiam vult se conferre, lacu se committat ab urbe Dahxa usque ad ostium fluminis Sciaxus, indeque ascendat per flumen ad urbem Sciaxus vel ad urbem Damuxia, utram elegerit: ducetur autem tractus, vel certe velorum beneficio. A Damuxia ad urbem Chacam Chazalgitarum 12. dierum iter habetur per inculta deserta, quod iter, quia timoribus ac periculis plenus est, raro quisquam aggreditur, nisi magno cum comitatu: atque hoc desertum dividit regiones Chazalg a regionibus Kaimachitarum. Iter a Taxan ad Bexsajian inferioris, quę oppidis ac vicibus componitur est 39. M. P. Inde ad castellum Ayas, 6. M. P. Ab hoc ad Kuc-Saub 12. M. P. Deinde ad oppidum Kulan-ghaya ad 15. M. P. Ab hoc ad oppidum Boxac 15. M. P. Fluvius Boxac oritur ex monte ejusdem oppidi, nomenque ab eo desumit: et per regiones Ailan excurrentis, tandem sese exonerat in flumen Alfcias. A predicto oppido ad Afixam, 16. M. P. Hinc ad oppidum Shana-buxect, 24. M. P. Tum ad oppidum Dexe, 12. M. P. Tum ad urbem Chacam, 12. M. P. Tum ad Navacheth, 12. M. P. Tum ad Kobab, 36. M. P. Tum ad Bex-

(a) i. montem (aa) nempe Bengiam et Dahxa.

sagian superiorum 10. fere Stationes, in casu (b) commutatus. Via à Taxan ad Bengiam de terra
 Kaimachitarum, est 36. Stationum. Nam à Taxan ad Katsia habentur 15. M. P. Postea mons
 transiendus, et quatuor Stationes conficiendæ ad Damortah. Inde ad arx Chacham, Stationes 20.
 orientem versus. A Chacham ad castrum Dhothlan 7. Stationes ad orientem. A Castro Dhothlan ad
 Bengiam, Stationes 4. quo intervallo frequentia occurrunt ædificia, arvaque sata frumento, hor-
 deo, atque oriza. Ab arce Dhothlan ad Chanaves 6. dies versus septentrionem. A Chanaves ad
 urbem Lalan 6. Stationes ad occidentem. Via ab urbe Damortah ad Lalan duplex est: et quidam via su-
 perior talis est: A Damortah ad urbem Saloniam 4. Stationes habentur, versus orientem. Inde ad ur-
 bem Baghaxan, 6. Stationes ad orientem. Demum ad Lalan, 7. Stationes. A Saloniam ad Hobaiu, Sta-
 tiones 4. versus septentrionem. Ab Hobaiu ad Baghaxan, 6. Stationes.

Decima Pars Climatis Quarta.

Decima hæc pars A: Climatis comprehendit portionem regionis, quæ sunt ultra (a) flumen regni-
 onum scilicet Kaimachitarum: Atque: atque hæc parte abuta, finis imponitur descriptioni Cli-
 matis quartæ. Apertimus ergo Regem Kaimachitarum esse maximis quibusque Regibus potentia fas-
 tuque non imparum: et Kaimachitas esse gentem multam, ac populum numerosum, eoque in-
 frædes, et ignem adorare. Inter Taxan et locum urbis Regis, in qua Rex tenet regni gubernacula,
 interest octopinta atque unius diei iter per solitudines terræ Tuxarum Chalachitarum. Kaima-
 habet à Meridie, Baghaxhan: ab (b) Occidente-Auxro, Chazalgitas, qua parte iunguntur cum
 Tobbat: ab oceano Chalachitas: ab oriente, mare tenebrarum. In hoc etiam maxi extant insula hæ-
 bitatæ, ad quas mexicatores rado trajiciunt super dorja iumentorum, et singulis noctibus quiescunt
 in arboribus, iumentis ad eorumdem arborum stipites in aqua alligatis.

Præter hæc Regum Kaimachitarum sunt vicedecim æquibus est urbs Astua 225
 Buragh, Ujian, Mannan, Mostamah, urbs Regis qui vocatur Chacan, Bengiam, Dhothlan,
 et Chanaves. Iter à Bengiam ad urbem Chacan est huiusmodi: expedientis è Bengiam, proceditque per
 (aa) oculum orientis ad urbem Astua spatio vero stationum mediarum per solitudines. Ab urbe Astua
 ad Ujian duodecim sunt dies, itinere terrestri: at breviter per flumen xii. Ab urbe Chacan Regis ad
 urbem Mostamah quatuordecim est iter terrestre, septentrionem versus: ~~hæc~~ breviter autem, si per
 flumen secedas. Hæc regio citius aliquot dierum intervallo distat à mari (bb) Ambiente. Om-
 nes istæ, quas memoravimus urbes, et quarum circumstantias vatis descripsimus, adiacent fluvio
 Phammæ magno, qui exiens è montibus Bengiam excurrit in orientem ad urbem Astua sitam
 in latere ipsius meridionali. Deffluit exinde usque ad urbem Ujian positam ad ripam ipsius
 septentrionalem. Ex hac labitur usque ad urbem Regis, quæ iacet in parte ipsius meridionali.
 Ex ea deflectit amnis in plagam septentrionalem, pergitque ad urbem Mostamah, ab occi-
 dentali eius ripa extrusam. Ab hac urbe fluxus flechitur ad orientem, donec mari ve-

(aa) Nomen dicitur Arabicè Chalt-alnahr, sive Dana-alnahr, quæ voces hodiè
 sunt in usu. (bb) debecio. (aa) i. Recta per orientem. (bbb) i. Oceano, quod terram ambiat.

mergat. *N*arrat auctor libri *Mirabilium*, reperitur in praedicto flumine piscis Van-
 gias, ex quo conficiunt medicij Indiq, et Sinsq, et Sin venenum subitam inferens mortem,
 quo nullum est inter venena, quod sciatur, aut efficacius, aut celerius ad occidendum; exipit
 autem tale venenum in felle eius piscis, et atque vlla alteratione retinet suam naturam
 ad annos 40. Ab Chacan Regis de urbem Buxagh S. habentur stationes, meridiem inter
 et occidentem. In toto litore maris Kaimathiraxum invenitur aurum, fuxente mari. In his
 etiam regionibus exant animalia musci magna in copia: verum muscus (c) Tobbarius
 fragrantior est omni musca Indio, et Sinico.

CLIMATIS QUINTI

Prima Pars.

Pars hęc 1^a Climatis quinti complectitur portiones plage septentrionalis Andalusie,
 terram sicut Gallie, et partem Castalie. Continet etiam aliquot regiones Vasconie de ter-
 ra Francorum. At vero in terra Portugalie habentur urbes (a) Colimbia, Mont-maix, (b)
 Nieu, Sextan, Salamanca, Samora, et Abula. In terra autem Gallie sunt Segovia, Lia-
 na, Borgo, Bahhara, Lecraua, Castilla, Venta-lexina, Pampelona, S. Ullaxia, Debalia, S.
 Siuliana, S. Petro, S. Abradam, S. Salvator, Dolavina, et Baiona. Ubidem de terra (c) Fla-
 rial continetur Sule, Tudela, Vesca, Graea, Calahora. De regionibus vero Vasconie habentur
 Carcaffona, Comingia, S. Ieam, Baiona, Ochi, et (d) Boardhal. De terra Poitou sunt
 Poitiers, *پويتی* = S. Ieam, Rochella, et Angers. De terra Caors, Angolema, et (e) Ullachia.

In primis ergo mare occidentale istius primę partis est maxe tenebrarum, et Santaxin,
 atque Libone et terra Hispanie, contemina est rivi *¶* Colimbia, inter quam et Santaxin interve-
 nit spatium trium stationum, versus plagam meridionalem: inter Colimbian vero et mare ad
 occidentem, 12. M. P. ibique exoritur ve flumen suum (f) Mondin vocatum: et ad osium eius-
 dem fluminis exeat Castrum, quod appellatur Mont maix, prope litus maris exultum. A
 Colimbia patet iter ad S. Jacobum: et quidem si per mare illud accipias, vela facies a Mont
 Maix ad osium fluminis (g) *پورتو* spatio 70. M. P. (adque hęc est terra *Portugalia*) Flumen
 ipud magnum est atque navigerum, et fluxus maris ac refluxus ad multa millia ~~ve~~
~~centia~~ in eius abeum protenditur. Ab hoc ad flumen (h) Queixe, habentur 19. M. P. Atque
 hic annis maximus est exsiccans, virgidus, rapidus, atque profundus: et ad eius ripam iacet
 rivi (i) Samora 60. milliaribus a mari distita. Ab hoc amne ad osium fluminis (k) Alino
 habentur 60. M. P. Et ipud quoque flumen magnum est atque ingens, latum, ac profun-
 dum, affluiturque fluvio et refluxu ad multum spatium: et naves illud inprodiuntur portus

capiendi causa, vel ad sustinenda oppida, et castro eius ripis adiacentia. Intra flumen ipud ad
 (c) Ab urbe Tobbat. (a) Comimbria. (b) Siphonium. (cc) i. Templi. (d) Boardaun. (e) Peliphvici. (f) Mondago, latus
 Alunda. (g) Vancas. (h) Quaxius. (i) Lat. Sontica. (k) Alinius.

ventum à pelago milliare circa est in insula medium flumen occupante, circa quedam munitioni-
 ma fortissimaque impendet enim fastigio montis ardui non admodum sublimis; vocatur autem
 arx illo Abaca. A flumine illo ad opium amnes Taxon, 60. M. P. Atque hic etiam am-
 nis magnus est, et fluxu ac refluxu agitur ad plura millia: et haud procul mari ce-
 nitur intra illum insula cum ingenti arce, cuius nunquam maxime alluit flumen ab itaque parte.
 Inter amnem istum, et opium fluminis Ahex indexum sex mille P. Atque hoc licet exiguum
 sit multis tamen cymbis prebet stationem. Ab ipso flumine ad opium amnis Mexan habens
 tua 6. M. P. Atque hic etiam ingens est, et pariter fluxum ac refluxum, et maxima navigia
 portum in eo capiunt: brevem tamen habet cursum, et non longe ab opio ipsius exat in maxi insu-
 la parva inculto, quamvis non careat pice, aquis et lignetis. Ab opio fluminis huius ad op-
 ium fluminis S. Jacobi 6. habentur millia appellatur autem flumen ipse Anaxet, magnus
 est et copiosus aquis, latoque alveo: fluxu et refluxu officium est magnam navium per 20. M.
 P. circiter capax. ^{Hoc} ad templum S. Jacobi habentur 6. sex. M. P. A templo S. Jacobi maxi-
 mo procedit e mari tenebroso brachium vergens ab occidente in orientem, quod postea ad plagam
 meridionalem flexiva aliquantum donec attingat urbem Baionam. Inter autem est huiusmodi:
 ibi a S. Jacobi ad amnem Tamexa magnum, in quo naves portum capiunt: ab hoc ad Caput
 promontorii in mare valde procurrentis: ab hoc ad (a) Alma-alahma fluvium magnum,
 cui adiacet Templum ingens, haud longe a Portu Tama: et a S. Jacobi ad illud templum habentur
 12. M. P. Ab Alma-alahma ad Axmeda, 6. M. P. Hinc ad Algarve castellum maximum,
 in quo deprehenduntur vestigia magni cuiusdam Templi. Ab Algarve ad amnem Adachia fluxu
 ni atque refluxu subiectum, secus quem iacet castellum dictum Montaxia-Debalia, 60. M. P.
 Ab hoc ad flumen Colombiam, cuius opium patens est, et mare illud ^m influit 60. M. P. adiacet ei spe-
 cula magna, cui vicina est Ecclesia Iuliana. A flumine Colombiam ad flumen Sandeniam par-
 rum quidem, sed tam lato opio, ut naves in coquiescant (et secus hoc vita est Ecclesia S. Petri) 30. M. P.
 Ab hoc ad flumen axax, cui adiacet Ecclesia S. Abadam, 15. M. P. in istud flumen, quod magnus
 est, mare influit, et portus conspicitur in eo tenuis: multe sunt intra flumen predictum in-
 sulae habitatae, et plures adiacenti illi regiones. Ab hoc flumine ad fluvium Solito, Bard, et axax 50. M.
 P. Ab hoc denique ad promontorium Baxhia, in quo est urbs Baiona, 30. M. P. A Baiona ~~est~~ re-
 flectitur mare in occidentem.

A castello Algarve superius memorato ducit exordium mons Vesta, qui
 una cum oris maritimis Baionam usque protenditur, sed aliquando via recedit a mari, et vici itinere
 vident ab invicem, quandoque vero accedit ad ea et interjicit spatium 15. M. P. Protenditur autem con-
 tinuatus absque interruptione Baionam usque, ibique iungitur cum monte templi Venetis; habet
 vero in longitudine iter novem stationum, spatium autem est 30. M. P. Templum Venetis interjacet

extremam partem impulsi Andalujijs, claudique quod medium est inter mare Tenebrosum, mare
 scilicet Anglorum, et mare Damascenum. Itaque extenditur hinc mons ab urbe Baiona
 usque ad urbem Barcelonę: mons est maximus, vocaturque mons Pyrenęus, divisięque regio-
 nes Andalujijs a regionibus Francorum. Longitudo montis eiusdem axiam inrupta a septen-
 trione in meridiem est septem dierum. Extant in illo quatuor velut portę, in quibus habentur
 aditus tam angusti et non nisi eques unus post alium ingredi valeat: hęc portę sunt quidem late
 atque spatiosę, sed vię que in ijs extant, sunt horribiles. Una ipsarum portarum est ea, que conspi-
 citur in partibus Barcelonę, vocaturque Porta Piaca: altera huic proxima dicitur Aporca:
 tertia nominatur porta Cesare, cuius longitudo per montis latitudinem est 35. M. P. qua-
 ra nuncupatur porta Baionę. Singulis portis vię adiacent ex utraque parte; et quidem ex
 ijs, que proximę sunt portę Cesare, est via Pompeionum: portę vero Piaca vię adiacet urbs Piaca.

Iter autem sexagesimo a Colimbia ad S. Iacobum est huiusmodi: a Colimbia ad oppidum
 Alba stationis habetur intervallum. Ab Alba ad oppidum Vatica, statio. Ab hoc ad primos
 terminos regionum Portugallię, statio; pergitque iter secans terram Portugallię spatio diei,
 ibique conspicitur oppidum Pontacæ ad ripam fluminis Durij, quod est flumen Samorę, atque
 illic nauiciendum cymbis ad hoc partem. Ab oppido ad amnem Alind, indeque ad castellum (a)
 Abraca, 60. M. P. dicitur videlicet stationes. A castello Abraca ad castellum (b) Tui, stationes diei.
 A castello Tui ad S. Iacobum, statio. A Samora ad urbem Legionem, quatuoriduum. Ab urbe
 Legionem ad urbem Aporcam partem quidem, sed populosam, statio. Ab hac ad montem qui dicitur
 tua Mont-rad, 12. M. P. Inde ad montem Cabrera, 12. M. P. Tum demum ad S. Iacobum, 3. die-
 bus. Inter Legionem, et Caxo, que est propę mare Anglorum constructa, hidui habetur iter,
 Pariter quoque, via ab urbe Legionem ad urbem Pompeionam, ^{et} orientem versus, ab urbe Legionem
 ad urbem Cambaon, statione conficiunt. Ab hac ad urbem Caxionem, iter diei. Ab hac ad
 urbem Borjos, stationes diei. Ab urbe Borjos ad urbem Bahhara populo cultam, iter diei. Ab
 hac ad Castellam, diei. A castello Castellam ad castellum Mont-Lexine, diei. Et ab hac
 ad urbem Pompeionam, diei. A Pompeiona ad urbem Baienam lixiis maximis appositam,
 iter bidui. Aditus autem ad Pompeionam patet per portam, que nomen ab eadem Bai-
 na desumit. Ab urbe Legionem predicta ad urbem Toletum, septem diebus. Similiter ab urbe
 Borjos ad urbem Toletum, 7. diebus. A S. Iacobo ad Toletum via communior est 9. stationibus
 Ab urbe Salamancę ad urbem Abulam, 50. M. P. A Segovia ad Tudelam, 100. M. P. meridiem
 inter et orientem. A Tudela ad Saragoram, 50. M. P. Eodem modo a Tudela supra dicta
 ad urbem Valom iter diei. A Saragora etiam ad Hescam, 50. M. P. A Heca ad Lexidam,
 70. M. P. A Heca item ad Mecnāsam, 70. M. P. Purgus a Lexida ad Tragam: et a Tra-
 ga ad Tortosam, 50. M. P. Ab urbe Tortosa ad Tarracoram Iudeorum, 45. M. P. habet

autem hęc portum conspicuum, abundatque aquis. Ab hac ad Barcelonam, 60. M. P. iacetque
 Barcelona veis litus maris: et in eius portum, quia rarus est, non ingrediuntur naves
 nisi cum periculis. Ingressus ad eam urbem et expressus ex eadem ad Andalusiam pariter per
 opium, quod est in monte Templo venenis nuncupato. Diuntur autem ij esse filij Oiaf
 ne. Intex Barcelonam, et Carcasonam habetur iter quatuor dierum septentrionem versus.
 A Carcasona ad Comingiam, septentrionem versus ~~A Carcasona~~ ^{rectando} montem, 60. M. P. &
 A Comingia ad Tolosam biduum, orientem, inter et meridiem. Item a Carcasona ad Tolosam,
 orientem versus, 60. M. P. Similiter ab urbe Comingia ad Muriis, 60. M. P. A Comingia
 ad S. Ian ^{rectando} montem, 60. M. P. A S. Ian ad urbem Muriis, 65. M. P. A S. Ian etiam
 ad urbem Baiornam, stationes duę, septentrionem versus. Ab urbe S. Ian, que est propi montem, ad
 Jsch, 70. M. P. ad orientem. Ab urbe Baiorna, septentrionem versus, ad urbem (a) Bordhal,
 70. M. P. Pariiterque ab urbe Jsch ad Bordhal, 60. M. P. Omnes istę regiones memoratas sunt
 terra Vasconię, Pyrenęo monti vicina. Ex eius urbibus est etiam Boronda. Intex urbem Bor-
 gos, et urbem Jsch inter est spatium 60. M. P. Pari ratione ab urbe Borgos ad urbem Agen, 70.
 M. P. Ab urbe Agen ad urbem Caors, 60. M. P. septentrionem versus. Similiter ab urbe
 Borgos ad urbem Angoleymam, 100. M. P. Ab hac ad urbem Vachiam ex terra Poitou, 90. M. P.
 Ab Vachia ad Bordhal, 40. M. P. A Bordhal ad mare, 12. M. P. Distica quoque est Vachia
 a mari, 18. M. P. Septerea ab urbe Angoleyma ad S. Iean ex terra Poitou, orientem versus, 40.
 M. P. Ab Vachia ad Roscollam, iter diei. Et a Roscella ad بلقيس iter diei: adiacet hęc ma-
 ri raso Tenebroso, et propi illam influit flumen Oxleam. A Roscella etiam ad S. Iean ex terra
 Poitou, 60. M. P. Idemque spatium inter S. Iean, et بلقيس.

Secunda Pars Climatis Quinti.

Completitur hęc 2.^a pars Climatis 5.ⁱ regiones aliquot Romanorum metropolitanas atque ij con-
 finis est provincia Burgundię Francozum in qua continentur regiones iję, بلقيس (a) وبلقيس
 et Matycena. Ad latus huius provincię adest Burgundia Alamanorum in qua urbes pri-
 maxię sunt Geneva, Laurane, et Oxana. Comprehenditur etiam hęc portio climatis 5.ⁱ
 in quo primarię urbes sunt Seckinge, Acirza, Ulma. Extat etiam ad latus illius climata-
 rantę cum finitimis ora maximis Venetorum, et terra Aquileie, ubi habet Pesaro,
 castellum Pixano, Camalexam, Gradis, et Astugiano. Continentur etiam sub hac parte
 multę regiones maximę Romanorū, ubi extat Narbona, Mont-Peslier, S. Sile, Iers, Ber-
 gala, Savonia, Genua, Pija, Lucca, et Luna. Item plures regiones Saboiz cum contemini fi-
 nibus Longobardię, et vicina sibi terra Venetorum atque Francozum, necnon adiacentibus illi
 ab occidente regionibus Lombardię, qualis est Tuxin, Susa, Umbria, Anenidio, Abdiolanum, Sa-
 via gaur = Ferrara et Bologna. Preterea comprehenduntur aliquot regiones Calabria et partes
 (a) Bordeaux. (aa) Fontè Nivers.

contaminis Melfi, Sorrente, Benevento, et S. Angelo. Ititur à Tolosa ad urbem Narbonne maximam habentur 70. M. P. Et à Tolosa quoque ad Carcasong procedendo secus montem interpositum qui vocatur Pyxengus, 60. M. P. Item à Tolosa ad urbem ^{نيزاب} = orientem versus, cum flexu ad septentrionem, 80. M. P. Similiter à Tolosa ad Berry, 230. M. P. Rursum à Tolosa ad Munitis, 120. M. P. atque his media est urbs Osch. Paxitea à Munitis ad urbem S. Ians in radicibus montis extractam, 80. M. P. A Munitis ad Agen, orientis inter et septentrionem, 80. M. P. Et à Munitis pariter ad Osch, 80. M. P. et similiter ab Osch ad Agen, 60. M. P. A Carcas ad Borgos, 80. M. P. A Berry ad Cleymont, 60. M. P. Ab urbe Vienna ad (a) Lyon, 30. M. P. Ab urbe Lyon ad Niverns, 130. M. P. Similiter à Lyon ad urbem ^{نيزاب} 80. M. P. A Cleymont ad Mont Lufon ad ^{نيزاب} = orientis versus, 30. M. P. A Niverns ad Langre, 60. M. P. A Niverns ad Trois, 60. M. P. A Matiscona ad Lyon, 90. M. P. Et ab hac ad urbem ^{نيزاب} = 45. M. P. est autem hęc urbs populosa, iacetque ad extremitatē pontis qui secat montē Pixa dicitur: et ea porta maxima est, habetque in longitudine inter utrumque montē 60. M. P. iacet vero ad os portę predictę, qua parte respicit terram Umbrię. Mons ille ingens est, dividitque regiones Provincię à Burgundia Francorum, et Burgundia Alamanorum, à Soravia, et Tarantaze; atque omnes istę provincię iacent ab occidentali parte montis. Iuxta autem à dextera montis, ab orientali scilicet ipsius parte, continentia, sunt regio Lombardię, et regio ~~Patentium~~ ^{Patentium} Etrurię, Pisa, et Roma, cum finitimis Longobardię regionibus. Patent in eo montē portę quatuor per quas strinque conceditur exire et ingressus ad regiones Romanorum. Et quidem montis prævalentus maximus est, ad cacumen usque erupens perdifficilis, admodum sublimis: multique ex eo fluvij emittant. Provincię Burgundię Francorum contemina est Burgundia Alamanorum, cuius est regionibus est ^{نيزاب} Lauzane, Bezanson, et Vendun. Claudunt à meridie monte Pixa: ab oriente, terra Alamanorum: ab occidente, regionibus Burgundię Francorum: a septentrione, provincia Lotharingię. Ab ipsa ad Cenoram habentur spatium 45. M. P. Adiacet autem Lauzane magnę ciuitatis lacus, in quem influunt aquę scaturientes è monte Pixa, ex quibus est fluvius Rhodanus. Ab illa ad Bezanson habentur 70. M. P. Stetendo paulisper ad orientem. A Bezanson ad urbem Langre supra memoratam de terra Burgundię Francorum, 60. M. P. De terra Suave est Veckinge, Acaiza, Verna, et Nuzbux. Et quidem Veckinge sita est ad radices montis, et tam ex ipsa, quàm ex monte suo effluit annis Danubius: distat autem origo Danubij à Veckinge 12. M. P. A Veckinge, descendendo per flumen inter orientem, et septentrionem ad urbem Viam, habentur 60. M. P. Est hęc urbs amena acque delectabilis, et foris muro cincta, possidetque pascos, et vineas, frugesque, et multa fertilitate luxuriat. Similiter ab urbe Verna ad urbem Bazelam de terra Burgundię, 70. M. P. Ab urbe Bazela ad

(a) Lugdunum (paxitea dicitur Lugdunum)

urbem Anconam, 30. M. P. Praeterea de regionibus Taxantere est Ancona. Regionibus Aquileie
affines etiam sunt urbes adiacentes maxi Venetorum, et vero itea ab urbe Ancona ad extremum
Sinum est huiusmodi: Ab Ancona ad flumen Ozmo habentur 11. M. P. Ab hoc ad amnem
Menino magnum 4. M. P. Tunc ad urbem Fanum, quae est sub ditione Venetorum, 11. M. P. A
Fano ad Pesimum, 6. M. P. A Pesimo ad Urbium, 25. M. P. Ab hac ad urbem Sarsina, 15.
M. P. Ab hac ad urbem Ravenna, quae medium occupat locum inter regiones Venetorum, quae
que sedes est domini Venetorum, 25. M. P. A Ravenna ad urbem Camaleucam 50. M. P. Ab hac
ad فانرو 44. M. P. Ab hac ad Atroilam, 23. M. P. Ab Atroila ad urbem برنيس 18. M. P. Ab
hac ad Exadis 38. M. P. A Exadis ad Astagiancum 5. M. P. Atque hae urbes sitae est in extre-
mitate continentis Venetorum, terminatque regiones Venetorum. Inde flexitibus sinus
ad plagam orientalem: et ibi secus illum iacent regiones Aquileie. De regionibus uitem
mediterraneis Aquileie sunt Vexona quae et Vexana dicitur, وول et طاطوس Urbs Ve-
xona magna est, distatque a طاطوس statione brevi. Etiam ab urbe eadem ad urbem
وول 9. M. P. et ab hac ad Armetam, sive Angelam, cuius incolae sunt de gente Francony,
3. M. P. et ab hac ad Vexonam, seu Vexanam, 2. M. P. Vexum de regionibus maximis est
Distia, quae distat a طاطوس urbe Aquileis 33. M. P. Ab hac ad urbem Moglo, quae et
Umago dicitur, 9. M. P. Paxiter quoque ab urbe Vexona mediterranea ad Umago maximi-
mam, cuius incolae sunt Franca, 18. M. P. Ab hac ad urbem Gentebona, quae recens est, et
ad Francos pertinet: et a Gentebona ad Paxenjo, quae etiam Paxenzo vocatur 12. M. P. Ab
hac ad Ruigo, quae ad Francos quoque spectat, 15. M. P. Ab hac ad urbem Polam 12. M. P.
Ab hac ad Melodiam 16. M. P. Ab hac ad Albon 40. M. P. Ab hac ad Flamona 6. M. P. A
Flamona ad Uxana, quae ultima est inter regiones Aquileis maximas, 4. M. P. At vero
ab urbe Narbona ad urbem Mont-Peslier decem et octo millianibus a maxi distans, habentur 38. M. P.
Ab hac ad Ales ad mare appiam, officio fluminis ~~Mont-Peslier~~ Rhodani vicinam, iton diei. Similiter quoque
a Mont-Peslier ad S. Pile, iton diei. A S. Pile ad Ales, 6. M. P. Et a S. Pile ad Massilam, uel ad mare
extinctam, 25. M. P. A Massilia ad Iers, 40. M. P. A Iers ad Albengam, 35. M. P. Ab hac ad urbem Sa-
ronam, 35. M. P. A Verona ad Penuam exiguo flumini proximam, 29. M. P. Ab urbe Penua ad (a)
Capra castellum grande, cultum, ac munitum, 20. M. P. Ab hoc ad Lunam urbem prope mare vicinam,
12. M. P. Ab hac ad Pijam 40. M. P. Est hae appia flumini ad ipsam effluentem e monte quodam qui in
partibus Longobardis ~~est~~ ^{construitur}, et flumen ipse magnum est, eique adiacent mending atque hortus. Ab ur-
be Pija ad portum Chamzixis, cui castrum impendet munitum, 60. M. P. A portu ad Cirita Vecchia,
50. M. P. A Castello Cirita Vecchia ad officium fluminis Rome, quod appellatur Tiberis, 90. M. P.
Tunc vero viam terrissem appiam cupit conficere a Pija ad urbem Lunam maxi proximam, 40. M. P. Ab

Ab hac denique per mediterraneum proficere ad بستر = inde ad urbem إيثل =
 Tum ad (b) montem humilem. Tum demum Romam. illas enim inter Perusiam, et Fijam in sinum
 porrigitur, et mox flexitur ad Castellum, او جتا: ad Civitatem vecchia; ad urbem Romam, quae D. M. P.
 est à mari sita. Urbis Roma est una e columnis Naaxaeorum, quae enim sedes maxima inter
 sedes quatuor, et Antiochia habetur sedes, Alexandria quoque sedes alia, et Hierosolymis alia sedes
 licet haec recentior sit nec tempore Apostolorum existerit, sed constructa post illos fuerit ad Sancti Tem-
 pli magnificentiam. Urbis Romae ambitus magnus est, sextus enim est D. M. P. Habet murum lat-
 itudinem duplicem, et muri interioris latitudo est duodecim cubitorum, exterioris autem 22. cubitorum;
 muri exterioris latitudo est octo cubitorum, exterioris autem 12. cubitorum. Inter utrumque murum
 omnes decurrunt laminae tectus quae habentibus singulis in longitudine 16. cubitos. Vicius eius
 decat illam protensus à porta orientali ad portam occidentalem. atque ibi committuntur columnae lapi-
 deae praestantissimee exterioris, habentes singulis in longitudine 30. cubitos: et ad utrumque lateris circumbet
 columnae mediae, sunt duae columnae ex (a) exae flavo Troico, et tam exae columnarum, quam epistyli-
 um de basi earum sustinent adiacentque illis officinae mercatorum; et ante columnas atque offici-
 nas praedictas amnis interfluit ab ortu in occasum, cuius abitus est laminae quae stratus ita ut neque
 naues, neque aliud quidquam in ipso quiescat. Et ab hoc amne dependunt etiam vicium Romani, dicunt
 enim, Albano exis. Naues per eundem amnem urbem Romam ingrediuntur onustae, et mercatores suas
 atque mercatorum officinas portant. Intra urbem ingens templum creditur, ad Apostolorum Petri
 et Pauli nomine constructum, in quo amborum corpora iacent in monumentis. Longitudo eius
 templi est trecentorum cubitorum, et pila ipsius ex exae sustinet ac parietes similiter illius exae flavo
 contexti. Romae praeterea extant mille ducentae ecclesiae. Vici, et plateae eius sunt albo atque coeruleo
 marmore stratae. Habentur in illa mille stabula. Comitur etiam in ea conspicuus templum extru-
 ctum, parvis cum Templo Hierosolymitano longitudinis atque latitudinis: et altare extat in illo, su-
 per quo offertur sacrificium, longitudinis decem cubitorum, cuius superficies tota est vitidi sphaeroidi
 inflexa: sustentatur autem altare istud duodecim stativis ex auro obrizo, et singularium altitudo
 est duorum cubitorum ac semis, et eorum oculi ex hyacinthis rubris. Habet hoc templum ianu-
 as auro obrizo tectas, praeter ianuas exteriores laminae quae coeatas, aliasque ligni celtatias
 que elaborari. In urbe Roma sunt tres reges Papae vocati: nec est supra Papam superioritas in
 dignitate, et reges sunt inferiores ipso.

Vicium iterum ab urbe Roma ad urbem Anconam vicium vicium mane. Pe-
 necum est huiusmodi: ab urbe Roma ad Ostiam, bidui est iter; haec urbs est ad occidentalem fluminis
 Romae ripam apposta, supra quam amnis Tiberis iungitur fluminis Trome, influence hoc
 in Tiberim. iacet ergo ad occidentalem sui fluminis ripam: et eam ex orientali ripa respicit

(b) Monte batis. (a) Exae Corinthia.

بريد

ابا = urbs magnifica. Ab hac flumen per legendo ad urbem بارا vicin in orientali ripa am-
 nis Tibicis. Non longe ab hac exat ad ripam fluminis occidentalem urbs Dieta. Ab hac ad Ca-
 mexinum. Nunc ad Ozmum. Nunc demum ad Anconam. Inter quod a Genua ~~via~~ ducitur
 zexam Lombardiz, si quis appredi cupit, abeat a Genua ad castellum ^{spatio} duarum dierum.
 Ab hoc ad flumen ابا = itea bidui. A flumine hoc ad urbem ابا = biduum. Ab hac ad ابا
 biduum. Nunc ad urbem Poriam, biduum. Via terrestris a Genua Romam est huiusmodi:
 a Genua ad Succam, itea bidui. Ab urbe Succa ad urbem Florentiam, 70. M. P. ab hac ad
ابا itea bidui. Ab hac ad montem (a) Aluat, 15. M. P. Ab hoc Romam, 15. M. P. Via
 quoque a Genua ad Anconam veias mare Venetorum positam, est huiusmodi. Ab urbe Genua
 ad Succam, 50. M. P. A Succa ad urbem ابا 70. M. P. orientem inter et aquilonem: est que
 urbs non exigua. Ab hac ad montem ابا = 65. M. P. Ad Arezzo, 10. M. P. Et ad aliquot ab hac
 miliaria exat ex parte occidentali flumen Pisa. Ab Arezzo ad urbem ابا = 25. M. P. Ab hac
 ad urbem ابا = parvam, sed populosam 10. M. P. Ab hac ad urbem Castellum, 25. M. P. Ab hac
 ad urbem ابا = flumine adiacentem, 25. M. P. Ab hac ad urbem Ozmum, 25. M. P. Ab Ozmo,
 que etiam est ad flumen apposita, ad Anconam veias mare Venetum viam, 11. M. P. Quia
veniam maritimam cupit adire, exeat e Pisa, aut e Genua, et descriptum modo itea conspicit
 ad Castellum urbem; postea per montem ابا = pergat septentrionem versus isque ad urbem
S. Angelo spatio, 15. M. P. inde ad urbem S. Leo habentur 15 M. P. est que hæc urbs ad eiusdem
montis radices extructa. Ab hac remum ad Ravennam 15 M. P.

Descriptio viciniaz, quod ab urbe Roma, litorea per legendo ducit ad urbem Ne-

gie adiacentem fræto insula Vulvis est hæc: Roma ad (ad) Astunam habentur triginta M.
P. Ab Astuna ad ابا = portum tranquillum, et aquis abundantem 10. M. P. Ab hoc ad ابا
 flumen ingens 30. M. P. Ab hoc ad Terracinam, cuius portus angustus est, et nullius emolumentum
 ei 6. M. P. A Terracina ad urbem Paietam viam in promontorio a continente arullo, 20. M.
 P. habet autem hæc portum conspicuum, reversum et ad hyemandum non inopportunum. Ab ur-
 be Paieta ad Paietiam et officium fluminis sevo, 15. M. P. est que flumen hoc lapidum rap-
num atque navigatum, et duæ illi adiacent ei urbes sevas. Ab hoc ad officium fluminis ابا
 quod apertum aperans est, neque magnas sustinet naves, 12. M. P. Ab hoc ad officium fluminis
Capuz, 6. M. P. atque hoc etiam est iniciis ventorum facens. A flumine Capuz ad Pa-
napum oppidum, ac portum simul, sed ventis aperatum, 12. M. P. Ab hoc ad urbem Cumam;
 6. M. P. Nunc ad portum Mipens durum, 12. M. P. A Mipens ad Pozoli castellum cul-
tum parte urbis instar, in eiusdem sinus promontorio viam, 8. M. P. A Pozoli pro-
cedendo ad urbem Neapolim lini, 12. M. P. Ab hac ad portum ابا = solvendis navibus

opportunitatem, quod sic abundans: est autem osium fluminis cuiusdam recurrentis, quaris aqua, in unum
 quendam sinum influentis. Tui rursus hinc abire ad Melf itinere rennesii, pedibus confici-
 et spatium 15. M. P. Itaque ad Melf. Inter α β γ et Neapolim occurrit mons ignivomus. Ut
 ab oris maximis, recedere nolens, perget ab eodem portu legens Litona ad urbem Sora-
 rum, spatio 30. M. P. Ab hoc ad α β γ portum exiguum, 15. M. P. Hinc ad urbem Melf mar-
 ritimam, 18. M. P. Ab urbe Melf ad osium fluminis α β γ = 10. M. P. Ab hoc flumine ad Sa-
 lexnum, 2. M. P. Hinc ad amnem α β γ portum angustum, 6. M. P. Ab hoc ad flumen (a)
 Absilo aquis copiosum, et maripexum, 12. M. P. Hinc ad sinum Propoli, tum ad insulam α β γ
 condimenti proximam, ubi nullus est portus, 20. M. P. Ab insula α β γ ad sinum duorum
 fluviorum, 20. M. P. Ab hoc ad castellum Dhama, 10. M. P. A castello Dhama ad α β γ =
 quam alluit flumen α β γ 13. M. P. Ab hac ad Policastium, vicis quae a plaga perpendiculari flu-
 viis occurrat, 21. M. P. Hinc ad Aris, qui maris portus promontorii Policastri, 6. M. P. Ab eo
 promontorio ad Capuocoli, 12. M. P. A Capuocoli ad Scaleam castellum magnum, 12. M. P. A
 Scalea ad Caput α β γ quod etiam flumen est, cymbis non multum onustis navigabile, 9. M. P. Ab
 ipso Capite ad Mantiam urbem venusam ac populosam, ad Vlos sinum appropiam, 34. M. P.
 Ab urbe Mantia ad S. Firmiam 14. M. P. Ad osium fluminis α β γ indeque ad fluvium α β γ
 2. M. P. Ab hoc fluvio ad α β γ castellum magnum, cultumque, 13. M. P. Ab hoc ad α β γ
 12. M. P. Ab hac ad Vaticanum, 6. M. P. Itaque a Mantia ad promontorium Batricani habe-
 rum spatium. 65. M. P. A promontorio Batricani ad Nepe, 60. M. P. Ab α β γ ad α β γ =
 12. M. P. Ab Myaxo ad Nepe, 12. M. P. Proterea ab urbe Salexno ad urbem Avellino, 24. M. P.
 Aquilonem respicit. Ab urbe Benevento ad Salexnum, 60. M. P. Ab Avellino ad α β γ =
 20. M. P. Ab hac ad Salexnum, 30. M. P. A Benevento, occidentem respicit, ad α β γ = 18. M. P.
 Ab hac urbe ad Argent, 32. M. P. Ab Argent ad Capuam, et a Capua ad (b) Agenam, 8.
 M. P. Ab Agena Neapolim, 12. M. P.

Textia Pars Climates Quinti

Quod sub hac textia parte climates quinti continetur, est plaga illa, quae complectitur regio-
 nes Calabriae, terram Longobardis, et potioram partem freti Venetorum, cum celeberrimis re-
 gionibus illi adiacentibus: aequibus in latere orientali cernitur urbs α β γ δ ϵ ζ η θ ι κ λ μ ν ξ $\omicron$ π ρ σ τ υ ϕ χ ψ ω
 نزلة دراس / درنة / اسر به / برغورون / α β γ δ ϵ ζ η θ ι κ λ μ ν ξ $\omicron$ π ρ σ τ υ ϕ χ ψ ω
 De regionibus autem, quae in occidentali eiusdem freti Venetorum litore iacent,
 sunt Brudisium, Solmona, Monopoli α β γ δ ϵ ζ η θ ι κ λ μ ν ξ $\omicron$ π ρ σ τ υ ϕ χ ψ ω
 quae et α β γ δ ϵ ζ η θ ι κ λ μ ν ξ $\omicron$ π ρ σ τ υ ϕ χ ψ ω
 quae etiam α β γ δ ϵ ζ η θ ι κ λ μ ν ξ $\omicron$ π ρ σ τ υ ϕ χ ψ ω
 Atque omnes istae sunt de regionibus
 Longobardis ad litus occidentale sitis. C. regionibus maritimis habentur etiam α β γ δ ϵ ζ η θ ι κ λ μ ν ξ $\omicron$ π ρ σ τ υ ϕ χ ψ ω

(a) Sol. (b) Agena.
 Ab urbe Benevento ad promontorium α β γ δ ϵ ζ η θ ι κ λ μ ν ξ $\omicron$ π ρ σ τ υ ϕ χ ψ ω habentur 42. M. P. α β γ δ ϵ ζ η θ ι κ λ μ ν ξ $\omicron$ π ρ σ τ υ ϕ χ ψ ω

Ab hac ad $\alpha\zeta\eta\theta$ = 6. M. P. Nunc ad $\alpha\zeta\eta\theta$ et ab hac ad $\alpha\zeta\eta\theta$ = 9. M. P. Nunc ad $\alpha\zeta\eta\theta$ = 8. M. P. $\alpha\zeta\eta\theta$ = ad Montem Maximam, 12. M. P. A Montem Maximam ad $\alpha\zeta\eta\theta$ = 20. M. P. et $\alpha\zeta\eta\theta$ ad $\alpha\zeta\eta\theta$ = 60. M. P. via obliqua. $\alpha\zeta\eta\theta$ = ad osium fluminis Iscar, 99. M. P. medietatem ventus. Similiter a fluvio Iscar ad amnem Taxent magnum, 36. M. P. Ab osio amnis Taxent ad urbem $\alpha\zeta\eta\theta$ = ad mare appositam, 58. M. P. Ab hac ad urbem Anconam 6. M. P. Demum ab Ancona ad extremum Venetorum. Ut autem commemoremus quae ab orientali litore eiusdem freti spectantur, dicimus ab urbe $\alpha\zeta\eta\theta$ = ad urbem $\alpha\zeta\eta\theta$ = qua constitutum initium Croatiae, quae et Dalmatia vocatur, quaeque mari adiacet et venusta est, ac populosa, habet 10. M. P. Ab hac ad urbem Supara, 16. M. P. Ab urbe Supara ad urbem $\alpha\zeta\eta\theta$ = 30. M. P. Ab hac ad Castiletiam, 15. M. P. Ab hac ad urbem $\alpha\zeta\eta\theta$ = 20. M. P. Nunc ad urbem Sati 30. M. P. A Sato ad urbem $\alpha\zeta\eta\theta$ = quae et $\alpha\zeta\eta\theta$ vocatur, 20. M. P. Ab hac ad $\alpha\zeta\eta\theta$ litorei maris adiacentem, et ab hac ad $\alpha\zeta\eta\theta$ = 30. M. P. Ab hac ad $\alpha\zeta\eta\theta$ 20. M. P. Ab hac ad urbem $\alpha\zeta\eta\theta$ 30. M. P. Ab hac ad urbem $\alpha\zeta\eta\theta$ = quae et $\alpha\zeta\eta\theta$ nominatur, 6. M. P. Ab hac ad urbem Spalato, 12. M. P. A Spalato ad urbem $\alpha\zeta\eta\theta$ = 25. M. P. Ab ad Praguram, quae et Pragus appellatur, 30. M. P. Atque haec est ultimus terminus Croatiae. A Praga ad urbem Petra, sive Petro, 20. M. P. Ab hac ad $\alpha\zeta\eta\theta$ = cuius incolae sunt Sclavoni, 30. M. P. Ab hac ad $\alpha\zeta\eta\theta$ = cuius populi sunt Laodigii, 70. M. P. Ab hac ad $\alpha\zeta\eta\theta$ Francorum, 80. M. P. Atque hic continetur est magis vicina usque Idrunto, ubi videlicet est fretum 70. M. P. A $\alpha\zeta\eta\theta$ ascendendo seu versus ad urbem $\alpha\zeta\eta\theta$ 225. M. P. Atque hoc est totus fretus Venetorum. In isto mari Veneto est insula $\alpha\zeta\eta\theta$ continenti propinqua, octo miliaria in sunt inter continentem, et alterum caput illius, xequa vero insula in mare porrigitur: est autem haec in maximis Hispanis, habetque 20. M. P. in longitudine, 12. in latitudine, et est culca. Inter hanc et insulam, quae vocatur $\alpha\zeta\eta\theta$ = intercedit spatium 5. M. P. et haec distat a continente 6. M. P. magna est, et frequens populo, plus in longitudinem, quam latitudinem protensa; nam longitudine secundum sinuosos flexus sumpta, explet 60. M. P. latitudine, 25. M. P. suntque in illa Archimandrita, atque Episcopus. Ab hac ad insulam $\alpha\zeta\eta\theta$ = 6. M. P. iacet haec ante montes Croatiae, et quae distat a continente 12. M. P. habet in longitudine, iuxta sinuosos flexus, 30. M. P. in latitudine 18. et in ipsa quoque est Archimandrita, et Episcopus. Ab hac ad insulam $\alpha\zeta\eta\theta$ = 11. M. P. iacet ista exadrea. $\alpha\zeta\eta\theta$ = et quatuor miliaribus est a continente distans: habet in longitudine secundum sinuosos flexus, 20. M. P. 10. latitudine. Omnes praedictae insulae sunt habitatae, et de climate Croatiae. Verum insulae Venetorum sunt sex: et earum tres uno sunt ordine dispositae, tres aliae altero ordine requuntur, curatae habitate, et inter regiones Venetorum medium locum occupantes. Inter a Taxento superius memorata Neapolim est huiusmodi: a Taxento ad $\alpha\zeta\eta\theta$ =

60. M. P. Ab hac ad افر بلبية = totidem. Nunc ad قبر صدة = 20. M. P. Ab hac ad افر = 14. M. P.
 Inde ad اطراندة = 18. M. P. Nunc ad نابو = 15. M. P. Ab افر اجنطو = 26. M. P. Ab اطراندة = 18. M. P.
 Ab hac Neapolim maxi adiectam, 30. M. P. Nunc ab urbe Taranto ad منبج = habetur CLXXX,
 M. P. septentrionem versus cum flexu ad occidentem. Ab eadem ad Baxi, occidentem versus, etiam CL-
 xxx. M. P. Ab urbe منبج ad urbem افر بلبية 60. M. P. septentrionem inter et occidentem. Ab hac ad
 قبر صدة = 180. M. P. Ab hac ad Baxi, 65. M. P. ad orientem. Rursus ad قبر صدة = ad اندر =
 54. M. P. Ab اندر = ad Oxantum maximam supra memoratam 45. M. P. ad orientem.
 Item ab urbe قبر صدة = ad Mont فوس = 70. M. P. A Mont فوس = et ال بحوان = 6. M. P.
 Nunc ad منبج = 12. M. P. Ab urbe Mont فوس = افر لوطو = 18. M. P. Ab hac ad ال بحوان
 6. M. P. Ab hac ad افر بلبية = 6. M. P. Nunc ab urbe افر بلبية = 72. M. P. Ab hac ad urbem افر بلبية = 72. M. P.
 Ab urbe hac ad urbem لبويراي = 18. M. P. Item ab eadem ad نجانسة = 60. M. P. Ab hac ad افر بلبية
 180. M. P. ad occasum. Rursus a نجانسة = ad urbem Melf medicamaneam 54. M. P. ad occidentem.
 A Melf medicamanea ad قنس = 168. M. P. A قنس = ad قباننجة = 60. M. P. Ab hac ad ابله
 27. M. P. versus occasum. Ab hac ad urbem Valerium, 72. M. P. Item ab urbe Melf medicama-
 nea ad urbem ابله = que iacet in oris maritimis Venetorum, est huiusmodi: A urbe Melf medicama-
 nea ad Rocca S. غاي = occidentem versus declinando ad septentrionem, 54. M. P. Inde ad caste-
 llum Mulum, 36. M. P. Ab Mulo ad اطراندة 54. M. P. Ab hoc ad S. Laurentium, 54. M.
 P. Ab hoc ad نوح = 27. M. P. Nunc ad Castel Novo 63. M. P. A Castel novo ad S. اكلو كو
 36. M. P. Nunc ad S. Veream 54. M. P. Ab urbe S. Veream ad urbem لسنة = 66. M. P. Item
 ad اطراندة ad Valerium per urbem Beneventum est hoc: Ab urbe اطراندة ad urbem اراندة = 16.
 M. P. Ab اراندة = ad افر = urbem 18. M. P. Ab hac ad urbem Beneventum, 27. M. P. est que hinc
 civitas magna. Ab hac ad ابله = 72. M. P. Ab hac demum ad Valerium, 32. M. P. Item
 a Benevento ad جنقالة = 27. M. P. Ab hac ad Neapolim 36. M. P. A Benevento etiam ad
 Mont سرج = 54. M. P. Nunc ad ابروانة = 54. M. P. Ab hac ad Argent 12. M. P. Ab Argent
 ad جنقالة = 24. M. P. Ab hac ad Palmam 12. M. P. A Palma ad سرج = 36. M. P. Ab hac ad
 Valerium 72. M. P. Item ab اطراندة = ad Anconam est tale: Ab illa ad flumen Lucidum
 75. M. P. Nunc ad castellum اترقة = 20. M. P. Ab hoc ad flumen Ycax 90. M. P. Ab hoc ad
 بطان = 90. M. P. Nunc ad نرابكة = 69. M. P. Ab hac ad urbem انا = 274. M. P. Ab hac
 denique ad urbem Anconam, 18. M. P.

Quarta Pars Climatis Quinti.

Sub ista quarta parte climatis quinti continentur terra Praguę, regiones Sclavoniz, terra
 Germaniz, et fretum Constantinopolitanum, cum adiacentibus illi regionibus illis proximis, et
 nonnullis etiam earum, que ab eisdem freti vergo continentur: ac de his quidem sermo nobis

Ab hac ad urbem **انروي** iter diei. Inter hanc et urbem **روند** - iter diei. Et inter hanc et **افريدسا** =
 iter diei ac vemis. Ab hac denum ad **درون** vicam propè Danu, iter diei. Pungis via ab urbe **لباونة**
 mari appoita ad urbem **ارمرون** Constantinopolitanam maris litore adiacentem, hęc est: Ex urbe **Barcelona**
 exiens, bidui conficiet iter ad **Asianopolim**, via **Senestri**. Ab hac etiam ad **Casorianam** bidui est
 iter. Ab hac ad **طاروس** iter vicium. Ab hac ad **الار** = 120. M. P. Ab hac denique ad urbem
ارمرون iter magnę diei. Iter a **S. Georgio** maxima ad regiones mediterraneas, et primo quidem ad
 urbem **روسبو** est quatuor vicium. Pospicit hanc in iuxta urbem **ابوس** itinere diei distans ab illa. Ab
 urbe **روسبو** = ad urbem **مسبلة** septentrionem versus, 12. M. P. **روسبو** = quoque ad urbem **ابرس** =
 iter diei. Ab hac ad urbem **Nicolo**, iter diei. A **Nicolo** ad **سروالة** iter diei. Ab urbe hac ad urbem
Arcadiopolim, iter diei ac vemis. Ab **Arcadiopoli** ad urbem **نانس** = 60. M. P. Ab hac ad urbem
قارو = iter diei. Ab urbe hac orientem versus ad urbem **Constantinianam**, 160. M. P. Ab urbe
 quoque **قارو** = ad urbem **ابلقين** iter diei. Inter eadem **قارو** = et montem ab eius plaga septentrionali
 iacentem intercedit spatium 20. M. P. **Nabi** Constantiniana magna est, distatque ab ea **Philipo** =
پوليس 40. M. P. Et flumen **اباون** non longe ab his urbibus decurrit. A **راغوربة** ad **راغوربة** =
 160. M. P. Et inter urbem hanc que dicitur **راغوربة** et urbem **Salonichi** maximam interfunct
 140. M. P. Verum a **Saxira** ad trans insulam **ابوس** = 80. M. P. Inter **Athenas** propè mare
 vicam non procul a **Peninsula Peloponnesij** freta (quę inter **سلا** = et **Athenas** protenditur) et
 inter **opium** fluminis ipsius, atque **opium** fluminis **قوزاري** = supradicti habetur intervallum
 50. M. P. Ab urbe **ادراس** = Constantinopolim, litora legendo, et ab hac ad **opium** insule **ابريس** =
 interque ad urbem **ارمرون** in extremo quodam sinu, inter mare vicam 28. M. P. Ab urbe eadem
 ad urbem **مترانية** 30. M. P. Ab hac ad urbem **اباطمونية** 10. M. P. Ab hac ad urbem **كثرس** = 120. M.
 P. Ab hac ad ad urbem **Salonichi** recta transeundo, 20. M. P. Ab hac ad **رندنج** 25. M. P. Ab hac
 ad urbem **Chisopolim** 25. M. P. In **Philipi** natus est **Alexander**: et a **Philipi** ad urbem **ال** = habetur 25.
 M. P. Et ab hac ad urbem **S. Georgij**, 25. M. P. Ab hac ad urbem **Callipoli** 100. M. P. Ab hac ad
باندس = 65. M. P. Ab urbe **باندس** ad urbem **رودستو** = 20. M. P. Ab hac ad urbem **Exaciam** vel
Hexaciam, vire **Exacidem** 25. M. P. Ab hac ad urbem **سار** = 25. M. P. Ab hac ad urbem **سار**
بانو = 20. M. P. Ab hac ad urbem **Pthium**, 20. M. P. Atque Constantinopolim 25. M. P. Porro
 urbs Constantiniana triangularis est figurę, et duo eius latera maxi clauduntur: tertium
 terzę contiguum est in quo et portus habetur **Auxea** dicta. Notum millia passuum explet
 urbs longitudine, habet que stagnum aquę dulcis duodecim milliaribus in longitudinem piden-
 sura. Intercedit urbs **اشمين** continetur sub provincia **Asajica**, ferturque esse civitas insularum
 (6) concernę: rerum in eolę cavernę sunt in provincia quadam media inter **Amoriam**

et Nigam: et Scarcana illa est in monte minus quam mille cubitis alto, in quo patet
 rix, schalg infra, a terra solo ad eum usque locum perducens, in quo iacent predicti imoq spe-
 luncæ. In summitate montis cernitur cartena puteo similis, per quam descendere licet ad ianu-
 am interioris, per quod 300 pass. spatium cum propeius fexus exitibus in locum luminisum vbi cer-
 nes porticum coactis sustentam columnis cum aliquot cubiulis, inter que unum deprehendes
 cubiculum habens limen vnius mensura spatium altum cum ianua & lapidibus exiis, et in-
 tra illud montes, qui vocantur inole (c) Axoegim; sunt autem numero septem, dormiunt
 que supra latea vna, que sunt oblita alioi, myztha et Kafux: ad eorum pedes canis iacet
 convolutus capite ad caudam reflexo, nec videtur nisi Craxia tantum cum spiritus eius ple-
 xique, ita ut nihil desideretur in illo. Falluntur autem populi Andalusie circa incolas Axoac-
 gim, putantes incolas Axoegim esse maxime illos, qui exstant in rabe Sora. Fauces freti
 Constantinopolim attingentis vocantur ex mari Damasceno; et freti latitudo prope Con-
 stantinopolim est 4. M. P. habetque vnius iste ora duo: vnum iunctum mari Damasceno
 ex parte meridionali non procul ab rabe Abido, cuius latitudo extenditur ibi iaculatu
 sagitte; atque ibidem exstant ad opium predictum vigintia custodibus munitæ; habet vero
 in longitudine pars ista vnius 250. M. P. Alterum os eiusdem vnius qui est prope Con-
 stantinopolim, iungitur mari Ponto, expleque longitudine 60. M. P. et vbi primo exiit
 tur a mari Ponto cernitur in eo loco rabis Lusis occupatque ille cuius latitudo 6. M.
 P. A predicta rabe ad rabe Alas = habetur iter quatuor dierum. Ab hac ad rabe ^{العرب}
 100. M. P. Ab ^{العرب} = ad fauces vnius 24. M. P.

Quinta Pars Climatis Quinti.

Quinta hæc pars Climatis quinti amplectitur regionem Mator quod orientem signifi-
 cat, in qua est rabi: (a) Ammucia (b) Hesn-alaalamain (cc) Max-afiatm (d) Max-ban-
 ghuah, et Almoftafa: et regionem Taalan, in qua exstat rabi Ancaxa, Taglu, Cahat, Chazli-
 va, et territorium Arriac: Item Conia, Ladicga, Daxachiu, Calumi, et Castella per
 multa, territorium Cappadociæ, et fines Taasi usque ad hon, cum pluribus alijs regionibus.
 Itaque ab rabe Nigæ ad rabe Ammuciam octo dierum iter habetur: exiens enim
 e Nigæ devenies ad fluvium Mastara post internullam stationis: inde ad Tabaxensiam ha-
 bet iter stationem: ad rabe Lebathiam, stationem: adiacet autem hæc magno cuidam flumi-
 ni, per quod navigia grandia ascendunt a Chalig Lebathiam usque: Ab rabe Lebathia ad oppi-
 dum Mastisiam habetur spatium: ad Castoram, spatium: ad amnem Medexi, spatium: ad Kandaxo,
 spatium: ab hac denique ad rabe Ammuciam, spatium Aliquo via est ab rabe Ammucia ad

(c) Hæc vox, que proprie significat scriptum, cum de septem dormitionibus dicuntur significare etiam potest
 nomen proprium Castellæ, aut Vallis, aut Montis, aut Petæ, vbi sunt; vel certe tabulam plumbeam, in
 qua propriè nominum, atque religionis eorum veries, et fuge causa inijsa reposita est. (a) Arguriam
 (b) Arpudionem versilonum. (cc) Pratum pinguedinis. (d) i. Pratum pulchrum.

Chalig: nam ab Ammuia ad castellum Horae habentur 15. M. P. Tum ad Fay, 12. M. P. Deinde
 ad Aclahi-alphab, 15. M. P. Ad axem Alshidi, 12. M. P. Ad Sendabei, 18. M. P. Ad Mang-
 homma Regis Padexuane, 30. M. P. Inde ad axem Asxubalis, 25. M. P. Tum ad (a) Kanais-
 atmalec, 3. M. P. Deinde ad (b) Almotaian, 25. M. P. Ad Melagenam, 15. M. P. Ad (c) Es-
 tabl-atmalec, 5. M. P. Ad (d) Axem-alphabra, 30. M. P. Tum demum ad Melchalig, 24. M. P.
 est autem hęc ad magnum quoddam flumen exstruda, quod in mexicam excurrit correc infuat
 in Euphratem, vocaturque flumen Cobaiqeb. Vbi Ammuia est regionum omnium cum finitima-
 rum, tum longinquarum vides. Et vici itex, quod ex ipsa ducit ad urbem Tarsum est huiusmodi: Ab
 Ammuia ad flumen (e) Akhau habentur 12. M. P. Inde ad Andufiam, 12. M. P. Ab hac ad
 Melchis, 20. M. P. Nunc ad vepum Canoniz, 15. M. P. Ab hoc ad flumen Alahja, 18. M. P. De-
 inde ad fontes (f) Bazghuch, 16. M. P. Tum ad axem Sciamsciachi, 12. M. P. Inde ad (g) Prax-
 alphab, 16. M. P. Ad urbem Sin, 15. M. P. Ab urbe Sin ad Albahaji, tridui itex. Nunc ad amnem
 Tanfa, 20. M. P. A flumine Tanfa ad (h) Moajcar, 12. M. P. A Moajcar ad (i) Darab de quo men-
 tionem fecit Emxao-legayr in caaminibus suis, 10. M. P. Est autem is mons diximens ~~tanam~~
 Antaliq a terra Dexon, proterius ab Occidente in orientem: exstantque in ipso aditus muniti
 arcibus et cuspidibus ingredientes et egredientes obseruantibus. A Darab ad Baxidum axei, 12.
 M. P. Ab hac ad Haxdabus axem, 12. M. P. Inde ad (k) Aljazuar, 7. M. P. Nunc ad (l) Al-
 zahra, 12. M. P. Ab hac ad (m) Mollai, 12. M. P. Denique ab Mollai ad Tarsum, 12. M. P.
 Alterius vię descriptio a Tarso ad Abidos freti Constantinopolitani opis appositam hęc est: A Tar-
 so ad Mollai, 12. M. P. Ad Alzahra, 12. M. P. Ad Aljazuar, 12. M. P. Ad Baxidum, 12. M. P.
 Ad (n) Alcoxium viciproximum, 12. M. P. Tum ad (aa) Baxxya, 19. M. P. Tum ad (bb) Alcarayes, 20. M.
 P. Ad Tuleb, 20. M. P. Ad Rabda, 15. M. P. Ad Belogora, 15. M. P. Ad (cc) Mang-alphab, 12. M. P.
 Ad Calöxi axem, 12. M. P. Ad oppidum (dd) Alajnam, 20. M. P. Ad flumen (ee) Alxih, 17. M. P.
 Ad Feloti, 15. M. P. Ad Sonaime, 24. M. P. Ad Arno, 19. M. P. Ad Madexnos, 20. M. P. Ad Aua-
 sin, 12. M. P. Ad oppidum Albarati, 20. M. P. Ad pratum Hamuliz, 19. M. P. Ad Denos, 20.
 M. P. Ad axem Palomin, 7. M. P. Ad axem Manductia, 12. M. P. Ad Kostac, 2. M. P. Demum
 ad Abidos opis freti appositam, 13. M. P. Verum qui proficisci cupit a Hamch ad Ammuia, ~~itex~~
 exeat a Hamch ad Bädela stationis intervalla dignam. Tum ad urbem Fohadna statio item
 conficienda. A Fohadna ad Sciomnu flumen ingenti statum ponte, statio. Ab hoc ad urbem
 Chxajciana, statio. Nunc ad Castoreta urbem exiguam sed populosam, tres stationes. Ab hac ad
 Cartameja, trium itex dierum. Tum ad flumen Allin, stationes duę. Tum ad lacum Buxa-
 xande, stationes duę. Ad Melsten, itex vernalis. Tum demum ad ~~flumen~~ Ammuia

(a) i. Ecclesias Regis. (b) i. Colozatum. (c) i. Stabula Regis. (d) i. Teras arboribus retextis. (e) i. Populum. itex
 (f) i. Piliis. (g) i. huiusmodi vlyrg. (h) i. Capra. (i) i. lacus maxima. (k) i. Noces. (l) i. Focem, seu Venetern.
 (m) i. Rubos. (n) i. Vinas. (aa) i. Solitudinem. (bb) i. Ecclesias. (cc) i. Pratum Episcopi. (dd) i. Simulacrum.
 (ee) i. Penti.

iteraqueque veridici. Via, quæ ab Ammudia ducit ad Antalias Damasceni maxis citoni
 appositam, est huiusmodi: Ab Ammudia ad Meloen habetur iter dimidiarum diei: Ad laur,
 idem spatium. A lacu ad urbem Calumi, iter diei. A Calumi ad urbem Ladiogam, iter bidui.
 Ab urbe Ladioga ad urbem Conia iter diei. A Conia ad Meldi, stationes tres. Item a Co-
 nia ad Chazlafa, orientem versus quadridui iter. A Chazlafa ad urbem Taglu, iter bidui. A
 Taglu ad Cysaneam, iter bidui orientem, inter et septentrionem. Ab hac ad urbem Sindu, tri-
 dui quoque iter. A Sindu ad Abasta, bidui etiam iter. Ab hac ad urbem Meledni, bidui. Ab hac ad
 urbem Kamch: et ab ipsa Meledni ad urbem Nochat, quadridui. A Nochat ad urbem Amasiam, bidui.
 Ab Amasia ad urbem Kamch, sex iter dierum. Via a Conia ad Anzera est 9 stationum. Ab hac
 ad urbem Lazenda habetur iter quadridui. Ab urbem Sici, quinque dierum. Ab urbem Manqaza,
 sex dierum. Ab urbem Mandaca, quinque dierum. Ab arcem Mansur, bidui. Ab urbem An-
 tickiam, 7 dierum. Via ab urbe Meledni ad urbem Tassis in Armenia est huiusmodi: Me-
 ledni ad urbem Naxabant, dug habentur dies. Ab hac ad arcem Namfiaca, dug item dies.
 Ab Manqit, dug dies. Ab urbem Balu epiguam, dug dies. A Balu ad arcem Siangeu,
 tres dies. Ab arcem Anus in monte Magno eandem, sex dies: Ab Anus ad Tassis 3
 dies. Alia quoque est ab urbe Meledni Antiochiam: nam a Meledni ad Babfano quadridui
 est iter. Ab arcem Kajum, bidui. Ab arcem Mansur, quadridui. Ab capellum Hadath,
 quod tamen habet conditiones omnes ad urbem requisitas, iter diei. Ab hac ad Haxoniam, sta-
 tionis intervallum. Ab hac ad (a) Alcanifat-alsauda, brevis diei. Postea ad Taxum, statio. Inde
 ad Ashomas, statio. Ad (b) Masifam, statio. Denique ad Antiochiam iter diei. Rursus via
 a Meledni ad Masifam est huiusmodi: a Meledni ad arcem Uuar bidui iter habetur. Ab Ama-
 siam, bidui. Ab urbem Kamch, quinque dierum. Ab urbem Kamch ad urbem Proximi, inde
 que ad Tal-Namdu, quinque item dierum. Ab urbem Nafia, quinque dierum. Denique
 ad Masifam, bidui. Iter a Chazalafa ad Antiochiam est id: a Chazalafa ad urbem Abxanz 3
 dies. Ad montem Nammus, dug. Ad arcem labtax, dug. Ad Alcanifat-alsauda, dug. Ad Taxum diei
 unius. Ab urbem Adhanan, statio. Idemque spatium ab hac ad Masifam. Item via a Meledni
 ad Maiafanege (est autem Maiafanege de numero urbium numerus minoris) est huiusmodi: A
 Meledni ad arcem lani in monte Nammus, stationes 2. Inde ad arcem Scichain, statio. Ab hac
 ad arcem (c) Alxommane, 30. M. P. Ab hac ad flumen (d) Albacax 18. M. P. Affluunt ab-
 hac ad urbem Anca parva quidam sed populosa, boris affluentem, et fertilitate conspicuam,
 18. M. P. Ab Anca ad amnem Cobacqeb, et ab hoc ad oppidum (e) Alhamam, 12. M. P. oppositum
 huius oppido ex parte meridionali ad Malattia, 12. M. P. ab eo distincta. Ab eodem oppido ad
 (f) Tal-Batriu 12. M. P. hinc ad Tal-Arefias, 12. M. P. iacet autem Arefias ad magnum quoddam

(a) i. Celefiam nung. (b) Latine Mopsistia. (c) i. Exanati. (d) i. Boum. (e) i. Columbarum
 (f) i. Collem.

flumen, quod e montibus excurrens, tandem Euphrati se miscet infra Samosar. A Tab-Arefias ad
 axes Teiad magnis 9. M. P. Ab axe Teiad ad urbem (a) Heyat, 12. M. P. Ab urbe Heyat ad
 pagum (b) Alcafi, 16. M. P. Ab Alcafi ad urbem Ardis 12. M. P. Ab hac ad axes Bicornis mu-
 nitionis 18. M. P. Inde ad axes (c) Alhoiam venustis, 18. M. P. Denique ab hac ad illaiafi
 necqua, 18. M. P. Via que ducit ab Ammura ad Tafis, orientis versus secus praeby Falan, est hu-
 iusmodi: Ibis ab Ammura ad urbem Cobacqeb appositis fluvio spatium duorum stationum. A Cob-
 acqeb ad Sciarcuibi habentur Stationes 5. Ab hac ad urbem Afrania Stationes 3. Ab Afrania
 ad urbem Badlan Stationes 3. Ab hac demum ad Tafis.

Sexta pars Climatis Quinti.

Comprehenduntur sub hac 6.^a Parte Quinti Climatis complexus urbes Armenis, aliquot
 regiones Adzabigian, atque universa terra Rani. Incipiamus autem ab urbe Bandhaa, quo-
 rum ipsa est, matris urbium Rani, quae urbs maxima, habens in longitudine extra sex mil-
 liaria, minus in latitudine. Itaque via ab urbe Bandhaa ad (a) Bosh-Alabuab, septentri-
 onis inter et orientis, est huiusmodi: Ab Bandhaa ad urbem Bezunk, habentur 54. M. P.
 A Bezunk ad urbem Sofrachiam 42. M. P. A Sofrachia ad urbem Saxan, exidui ibex.
 A Saxan ad urbem Aligian, bidui. Ab Aligian ad portum Sammur 36. M. P. A portu
 Sammur ad Bab, 60. M. P. Porro urbs Bab-atabuab, maxima est, ad mare Chozan
 apposita, habetque intra se portum nabibus opportunum, et ad utrumque, latus ostij portus
 huiusce, qui ad illos extra mare porrigitur, duo exanata edificia, velut duo aggeres cum
 cabena impediente, quin possit quisquam ingredi, aut exire sine permissu praesidis mani-
 duo autem praesidi aggeres extracti sunt lapidibus fuso intus plumbo fortiter cohaerentibus. Via
 a Bandhaa ad Tafis talis est: Perpes a Bandhaa ad Hanuam distantis spatium 27. M. P.
 Ab Hanua ad urbem Samcan habet 30. M. P. A Samcan ad urbem Hayan, 63. M. P. A Ha-
 yan ad urbem Alcalaa, 30. M. P. Ab Alcalaa ad Tafis, 36. M. P. Rursus via a Bandhaa
 ad Calzaberes est 27. M. P. Ab hac ad urbem Alises, 39. M. P. Ab hac ad Karlacuba, et ab ista
 ad Semegian, 48. M. P. Hinc ad Dabil, 48. M. P.

Armenia duplex est, interion, et exteion: in interione continentur Dabil, Masua,
 Calicala, Alxux, Roscan cum locis finitimus; Sub exteione vero, Baxconi, Chelat, Ax-
 gens, Satan, Duxan cum interiectis arcibus, regionibus, atque territoriis. Et vero civitas
 Calicala iacet in interna terra (aa) Rani, quae proportionatim tenet Adzabigian, et
 Armenis. Inter urbem Calicala, et Maiafarsengin, 3. intercedunt Stationes; inter Cali-
 cala et Tafis 4. Stationes: eodemque modo inter Tafis et urbem Atxabezonda, ita 8. di-
 exum inter Calicala et Atxabezonda, 12. dies. Atxabezonda urbs est maxima, ad

litus maris (b) Nites extructa, et ex ipsa navigare licet in omnes regiones Rum. Maiafaregin
 est inter sexminos (c) Aloxing, et limites Armeniz. Atque si libuerit, navigare poteris
 per lacu à Maragha usque ad Armeniz spatio 72. M. P. Ab Armenia ad urbem ~~Selma~~ Sel-
 mas habentur 45. M. P. videlicet duz stationes. A Selmas ad urbem Havia, 27. M. P. Ab
 Havia ad Baxoni 90. M. P. Et ab hac ad urbem Argens, 45. M. P. duabus conficienda stationi-
 bus. Ab Argens ad urbem Chelat, 3. dies, seu 75. M. P. A Chelat ad urbem Badalin 75. M. P.
 A Badalin ad Arzac 29. M. P. Ab Arzac ad Maiafaregin 4. dies. A Maiafaregin ad re-
 med de terra Insule, stationes 2. In meridionali parte Chelat, et Argens conspicitur laus
 vallis, ab ortu ad occasu protensa in longitudine, 57. M. P. 27 latitudine.

Quicquid quoque vrbis Kuxan et Harzan, et Sogjan fugere de regno Chozar: fugere
 autem vrbis Dabil, Najua, Suah, Chelat Argens et Bachejis et regno Rum, quas expug-
 naverunt Persz usque ad Saxran, in qua efferratur petra Moysi, et in qua fons abscon-
 sus esse fons Alhavian. Perrexerunt Capad Pex edificavit urbem Bailacan, urbem Baid-
 haa, urbem Chila, et Medelin. Nuserran quoque Pex edificavit urbem Sabran in parte
 que respicit mare Chozar, urbem Kaxcaaa, et urbem Bab et Alabuab; item exivit Suxes
 per multas ad osia montis, qui vocatur Alcaba, superant enim ex Suxes numerum tre-
 centum; extruxit etiam extra opium illud quod propinquum est regi Chozar, Balangia,
 Samandax, et Albadha; edificavit etiam interea Chazaxan, urbem Saldit, et urbem Fai-
 xuz Capad. Perrexerunt in Armenia minore continetur Nava, Sanaboxia, Scias, Ko-
 jal, Aligian Arz, Piaridiban, Hanuan, Seica, et vrbis Albad. Sexium (a) Alabuab sunt
 viginti quodam officia in monte Alcaba, appositis axibus murata: quale est opium Tjul, of-
 ficiu Allan, opium Sateran, opium Lazena, opium Alazeca, opium Caslagi, opium
 Domini (bb) Moxia, opium (cc) Cqitan-vciah, opium Kaxucian, opium Tabaxajina,
 opium Abzan-vciah, et opium Lian-vciah. Mons autem Alcaba maximus est, emi-
 nitia atque altitudine prestant. Armeniz terram alluunt duo flumina celebra, nempe flumen
 Pox, et flumen Kox, ambo ex occasu ad orientem labentia; et quidem flumen Kox, quod magnum
 est atque navigatum, habet originem prope montem, et exiens ad Tassis, indeque tendens ad fi-
 nes Hanua, et Camcum, quoincidit cum flumine Pox, ac demum infuit in mare Chozar. Et
 similiter flumen Pox est magnum valde, excediensque ex partibus Armeniz minoris e Cali-
 cala, pergit ad Han, et amne Han dissipatum, excurrit per plagam eius septentrionalem quo
 usque attingat Vaxthan, ac tunc coniungitur cum flumine Kox (atque inter nunquam iacet
 vrbis Bailacan) post hoc simul influunt in mare Chozar.

(b) Pontus (c) i. Insule, nempe Melopotamiz hodie Diarbecz. (a) i. Pox. (bb) i. Thoni. (cc) i. Regis.

Septima Pars Climatis Quinti.

Septima hæc quinti climati pars continet Ibericam partem maris Tabaxepanici, quod vocatur mare Chozar. Uaque dicitur mare Tabaxestan esse mare separatum, nulli ceterorum marium conexum, et eius longitudinem porrigi ab occidenti in orientem aliquanto cum flexu ad septentrionem, spatio octingentorum milliarium; latitudinem vero cententorum milliarium: extantque in eo quatuor impetūs. Primum influat in illud pars fluminis (a) *Thes*, *Atthel* vocati; nam flumen hoc exiens de terra *Toac* fluit excurrens in plagam orientalem donec attingat *Bolghax*, ibique dividitur in duas partes, quarum una pergit ad prædictum mare *Bab-el-Abuab*: altera pars tendit ad occidentem, pervenitque ad mare (b) *Nices*, quod exiit e terra *Constantinopolis*, et est coniunctum mari (c) *Ambientis*, quæ (d) *Nicum* respicit. Ita ut viginti illud mare *Lustræ* (e) quoque illuc redeat quod exerat, nulla re impediatur aut detineatur nisi flumine *Atthel* superius memorato. Est autem hoc mare valissimum, fluxui et refluxui minime subiectum: habetque profundum obscurum, differenter à mari (f) *Colzom* et *Algi*, quoniam terra præfandi eius est lutum nigrum. Sulcant illud mexcatones cum suis mexibus à terra *Moslemannorum* ad terram *Chozar*; iacentque hæc duo terræ inter *Iran* et *Algiabat*, *Tabaxestan*, et *Pogian*.

À *Bab-alabuab* ad urbem *Samandax* 4. habentur dies per loca habitata. Pariterque à *Samandax* ad urbem *Atthel* 7. dies; *Atthel* vero est urbs et quidem primaria in *Chozar*: imò composita ex duabus urbibus populosis ad utramque ripam fluminis, quod nomen ab ea mutuata, collocatis: et Rex moratur in urbe, quæ est ad ripam fluminis occidentalem: mexcatones autem et venditores, atque plebs degunt in urbe, quæ iacet in ripa orientali; habetque in longitudine urbs *Atthel* tria fere milliaria. *Chozar* sunt partim Christiani, partim Moslemanni, partim idolatry: sed in rebus ad religionem pertinentibus nemo in alij invehitur.

Pars orientalis fluminis *Atthel*, ex partibus *Charchix* excurrit inter *Kaimachiam* et *Olghaxiam*, easque ab invicem dividit: tendit fluxus eius in occidentem donec alluat terram *Bolghax*, at inde reflexitur in orientem, et præterfluens *Rus*, tum *Bolghax*, deinde *Bextis*, de mium exonerat se in mare *Chozar*. Ab urbe *Samandax* ad ultimos terminos ditionis sue habentur 30. M.P. Ab eius finibus ad primos limites ditionis *Dominici* (aa) *Afsaxia* S. M. P. Et tam *Dominus Afsaxia*, quam cives urbis eius sunt *Christidæ*: fuit autem appellata urbs, *Afsaxia*, quia Rex quidam Regum *Persarum* usus est in ea throno aureo nunquam satis celebrando, multorum annorum opera confecto: sed illo perante. *Græci* potati sunt regno ipsius, atque ita ex throno, quem ut repererant, servaverunt, Reges eorum nomen destituerunt. Spatium quod est inter *Socum* et *Chozar*, explet nongenta fere milliaria, totum videlicet maris longitudinem. A *Socum* ad *Dahestan* habentur sex stationes. Ab *Atthel* ad *Samandax*

(a) *Thysia*. (b) *Pontus*. (c) i. oceanus. (d) sic vocatur fretus *Constantinopolitanus*. (e) Supple. via *terrestri*. (f) i. *Rubro*.

(aa) *Throno*. Et in remanente vico del texto deia *Babel-Abuab*, y en la Fee & exeat deia se dixesse *Bab-el*. Et nota estur exatado en una y otra parte prof. luego lo repeti m. veces asi: *Bab-Alabuab*.

Samandax, 8. diebus. A Samandax ad Bab-Abrahah, quatuoriduum. Ab Athel ad proximos limites Bextu
 iuxta 20. dierum. Prædicti maxis latitudo, prospere cum fuerint venti à Tabaxestan ad Bab-abu-
 ab superatux navigatione 7. dierum: longitudo vero, secundo vento, 9. dierum navigatione. Venti
 maxis ejusdem Etesij sunt, dūque duxant, ita ut cum ventus aliquis fluxe ceperit, duxet ad 30.
 dies: eo que mutato, altera qui succedit ventus totidem dies perduxet.

Octava Pars Climatis Quinti.

Continet 8.^a hæc pars Climatis 5.^a portionem terræ Oghaxiz, et regiones Alcazax multas, atq[ue]
 amplas, in plagis septentrionali, et orientali positas. Prævident hi populi montes inaccessos, et
 super eis axes fortissimas, in quibus muniunt se Reges eorum, suamque armenam reponunt;
 sunt etiam ibi homines à Regibus constituti ad custodiendū terram illam. Sed urbs, quæ præcipuè
 colunt, et ad quam suis ceteris bonis confugiunt vocatur Hyam, atque hæc est axis inexpugnabi-
 lis, in ardui montis vertice collocata, mirè in modum fortis ac munita; mons iste iacet ad ripam
 fluminis maximi ex intimis Oghaxiz regionibus excurrentis, ex parte orientali, è monte Affe-
 xun dicto: vocatur autem flumen illud Rudha, etque ingens, et cymbis traicitur; sulcaturque
 à lacu usque ad urbem Huam, indeque ad urbem Diagian, quæ septem dierum spatio distat à ab Hy-
 am; et vero Hyam sita est à septentrionali ripa ejusdem fluminis, Diagian à meridionali: sunt
 que duæ urbes modicæ quidem, sed fortissimæ. Labitur infra urbem Huam ex plaga septentrio-
 nali amnis magnus effluens ex eadem parte septentrionali è monte illo maximo, qui regio-
 nes Oghaxiz dividit à regionibus Bessertiz; vocatur autem mons iste Moxogax, qui ingens est,
 cuius summitatē attingere nemo valet ob nives et alvorem validissimam quibus est obnoxius: re-
 peritur in dicto flumine, quando exurgit, magna armenæ auræ copia: extrahitur ex eius pro-
 fundo lapis (α) Lazurid: in sylvis eiusdem fluminis extat bellua Alnebr dicta, pellem habens
 venustam, pilos præ ceteris ~~venustissimos~~ optimos, et carissimos præbij: capiuntur autem ejus generis
 belluæ magnâ copia, atque in universas Excorum et Armenorum partes distrahuntur. Item in
 lucis prædicti fluminis inveniuntur vulpes flavæ aureum colorem præferentes; quia tamè raræ
 sunt, et reges gentium illarum partium utuntur eis in vestimentis suis, nemini concedunt facil-
 tatem exportandi quidquam ex ipsis. Ad ripam vero fluminis huiusce mons adest excelsi cacu-
 minis, è quo exumpunt aquarum scatebræ plus mille, omnes in flumen Alcazha influentes:
 atque in ipsius vertice duæ urbes conspiciuntur, velut duo castella, quarum una vocatur Ma-
 gia, altera Badzha, itinere diei ab invicem distantes; inter hæc autem plagas, et stagnum
 Chobaxam intercedit spatium 6. stationum, iacetque illa ex ejus parte septentrionali. Admon-
 tis præfati fimbriis, duæ itaq[ue] extant urbes, quarum una Daxanda, altera Daxau appella-
 tur: et quidam Daxanda respicit latus occidentale Daxau, ac triduo distant ab invicem. In-
 venit in isto monte et in rivis aquarum eius lapis Albalchas et Amethysus cum cylixis,
 (α) vulgo lazuli.

lapidey speciebus. Inter urbe Daxu, ad orientem, et originem fluminis Maxgha 4. interjunt stationes. Ab urbe Daxu ad urbe Siagian superius memoratam, 10. stationes. A Shaxohun ad Siagian occasum inter et meridie 6. stationes. Ex meridionali parte Siagian aliquantulum flexendo ad orientem iacet urbe Dhaklan, ab ea distita 8. fere stationibus per solitudines incultas. A Dhaklan versus plagam occidentalem ad Hyam, 12. stationes. Ab Hyam ad Olophaxia versus, stationes 4. meridie inter et occasum. Ab Hyam quoque ad urbe Nahig, stationes 8. Inter Rudhan et Dhaklan, stationes 4. Similibes à Dhaklan ad urbe Shaxbian, stationes 5. orientem inter et septentrionem.

Nona pars Climatis Quinti.

Quod in ista parte 2.^a Climatis 5.^a continetur, est septentrionalis terra Kaimachig, et tota terra Alodheos; nam regiones Alodheos habent ab occidente terram Alazari: ab oriente nationes generationesque suas; et mons, qui cingit regiones Iagoo, et Magoo, conteminitur, est hijsce terris quas incolunt Alodheos. Ex plaga meridionali huius terrae lacus connotus, lacus Tabamg vocatus, cuius circumitus est 250. M. P. aqua viridis, et quidem intense viridis, at valde viscerosa, et gustu gratissima. Reperiuntur in illo pisces lati, omni colore distincti, quos Turchi ferunt esse remedium omnium quae ad excitandam libidinem adhibentur praestantissimum esseque Afcanaxio efficacissimum. Ad quantum ab hoc lacu vicinam est in plaga ipsius orientali Mons (a) Sianda sublimis, aëra tremans, in quo nullus coeet locus ad ipsum conscendendum est enim ex omni parte levis, ita ut superari nequaquam possit: sed in montis radicibus magna excavata fuit ianua, et fundamentum ex ipsa eductum in montis vertice ubi praesentibus schalibus oblique ad montis fastigium tendentes usque ad urbes: quae quidem urbs fortissima est, munitissimaque, cum nemo valeat ad eam accedere dum vel unus tantus est in illa rex. In media urbe hac fons exurgit suavis, et copiosae aquae cum potui, tum alijs usibus opportuna: aqua vero residua immergitur prope mania in civitatem, cuius usum quo perveniat nemo novit, nec ullum videtur huius aquae vestigium. Ab axe Sianda ad montem qui dicitur Cocaia habetur 7. dierum iter: atque iste est mons qui cingit Iagoo, et Magoo; habet autem is mons latera erecta adeo ut nulla eius parte conscendi ulla ratione queat, aut si quomodo conscendatur, cacumen tamen attingi nequeat ob densam nivem copiosam, quae nunquam solvuntur, et quia montis praedicti verticem occupat semper toto tempore quaedam velut nebula, quae nunquam aut dissipatur, aut illum deserit. A tergo montis eiusdem multae sunt voces de regionibus Iagoo, et Magoo. Quod si forte aliquis hominum morum intrinsecus ascendat ad videndum quid in eius summitate, quidque ab eius tergo contineatur, nunquam reverentur vel quia fons lucetatur, vel quia populi illa montem dependentes capiunt omnes cuiuslibet gentis homines, qui illos adveniunt, addamem singulari casu reverentur aliquot, nunciaruntque vidisse se nocte in illa terra, quae

que est atrox montis ignes pex multos, interdum vero nihil videri preter nebulam, vaporem, permissum, ac late patentem. Species hęc Turcaum qui vocantur Odicos, dicuntur habere Nilus later, capita magna, pilos multos, oculos fulgurantes, sermonem discrepantem atque peruliam: adoxare autem ignes et splendoris quoscumque. A septentrionali parte Texas ipsorum mons iacet magnus, qui vocatur mons Taxaan habens longitudinem protensam ab occidui in orientum spatio 18. fere stationum: et in medio monte ipse locus conicitur alius, rotundus tepidioris instar, et in medio ipsius stagnum ignote profunditatis, in quod nihil incidit quin illud abscibeat: nec hominum quisquam aut illum animal potest in illud natasse, imo si lignum ponatur, absorbetur.

Decima Pax Climatis Quinti.

Sub hac decima parte climatis quinti continetur terra Lagog superioris, multas cultasque regiones cum numerosissimo populo comprehendens. Rex ipsa extat gens brevis admodum stature. Uterum autem, nempe in celatum Lagog viri sunt eque proceri ac nos, eodemque modo mulieres eorum: quam tamen severam politiam, quamque religionem edant ignoratur. Habitatum Magog terra, inferior est terra predicta: atque ipsi omnes sunt brevissime stature ita ut viri illorum non excedant mensuram virium palmarum, neque similitera similes: sunt quam maxima quasi lanuginis copia cooperti, habentque aures magnas, rotundas, ac pendulas.

CLIMATIS SEXTI

Prima Pars

Prima hęc sexta climatis pars continet sub se totam terram Britannicam, portionem Texas صاوس et regiones (a) Pictonij. De nominibus regionum Britannicarum istis occurrentium sunt Nantes, Reti, S. Michel, Dol, Dinan, S. Malo, S. Sau, Lyons, Cornuathis, صاوس, صاوس, Breton, et Rennes. De regionibus Pictorum est rabi Sais, S. Ian et صاوس. Dicimus ex صاوس esse urbem populosam, maxi Salso appositam, in insula continente extructam: et naves eius relaxacere usque ad S. Iacobum, et aliosum, atque ad omnes regiones vibi vicinas. صاوس = ad S. Ian habentua 70. M. P. orientem versus. Similiter a S. Ian ad Angoleme, 40. M. P. صاوس = ad urbem (b) Casel, 40. M. P. Pariterque a Casel ad Tours, 70. M. P. Ab urbe صاوس maritima ad urbem Nantes 70. M. P. Nantes est rabi extructa vicius litus maris in extremo sinu e maxi predeunte, atque prima regionum Britannicę. A Nantes ad S. Michel que est ultima regionum Britannicę habentur, habentur centum ac decem M. P. itinere terrestris. Ab eadem vero Nantes ad S. Michel itinere maritimo, habentur octingenta. M. P. quia ibi valde insinuat se in continentem, neque restringit in superiore parte Britannicę, ita ut continentem redigat quasi in saccum ore

angustum, medio latum. Igitur qui à Nantes pergit ad urbem S. Michel, conficit usque ad urbem
 tres spatium So. M. P. A Rennes ad S. Michel itinere terrestris, habentur Ao.
 M. P. S. Michel rari est populosa ad mare Salsum extructa. Qui vero maximam iter aggre-
 di cupit relaxat ab urbe Nantes ad Rennes, et So. M. P. pergit ancata sinus brevia
 legendo. A Rennes ad Pledan vitam in exornitate vivit, So. M. P. Ab hac ad urbem
 جليل = vive جليل = extructam in promontorio in mare praecurrente So. M. P. Ab hac ad
 urbem Campolexin positam in medio quoddam sinu No. M. P. Ab urbe Campolexin ad urbem
 S. Cozonbin collocatam in promontorio in mare praecurrens, So. M. P. Ab hac ad urbem
 Lyons, No. M. P. Ab hac ad urbem S. Sau, No. M. P. Ab urbe S. Sau ad urbem S. Mahlo ma-
 ximam No. M. P. Ab hac ad urbem Dinan So. M. P. A Dinan ad urbem Dol, So. M.
 P. A Dol ad urbem S. Michel, So. M. P. A S. Michel ad urbem Vais de terra Francig So.
 M. P. itinere terrestris meridiem versus.

Secunda Pars Climatis Septi.

Comprehendit haec secunda pars climatis septi regiones Francig Flandrig, Arinu, Lotharin-
 zig et Berxi, cum nonnullis regionibus Burgundig Francorum, et aliquot etiam regionibus
 Burgundig Alamanorum, terra Romanig, et regionibus جبل = portione terre ~~Cant~~
 Cantuarig regionibus Loraniq, Frisig, parte Sabaudig et aliquot regionibus insulz Anglig.

Itaque diuimus urbem Angers pertinere ad provinciam Touraing, eoque urbem veni-
 tam, grandem, multo populo frequentem, territorio amplo, vineis arboribusque conspicuam, cuius
 que ciues opulentos. Ab ipsa ad urbem Vais habentur 60. M. P. Ab eadem quoque Angers
 ad urbem جبل = 60. M. P. Ab Angers etiam ad S. Michel mari appositam, So. M. P. A
 Vais ad S. Michel, So. M. P. Ad orientalem plagam urbis Angers iacet provincia Anjou
 parua quidem, sed multis pagis culta et plurimum atque amplis rursibus secunda. Ex urbis
 quas ampliorum est Tours. A Tours ad urbem جبل = ad occidentem habentur spatium No. M.
 P. A Castell etiam ad Tours, So. M. P. A Tours ad Orleans de provincia Francig, 60. M. P.

Inter urbes Francig numerata quoque urbs جبل = posita ab orientali parte Orleans ad distan-
 tiam 60. M. P. Ab Orleans ad Augustinè de provincia Burgundig Francorum, 60. M. P. iacet autem
 ex parte meridionali Orleans. Ab Orleans ad Chartres, So. M. P. Et ab Orleans ad جبل = No. M. P. A
 Chartres ad جبل = So. M. P. Ad Franciam quoque spectat urbs Maula, que distat à Chartres 60. M. P.
 orientem versus. Ab urbe (a) Maula ad urbem Paxmana ad septentrionem, 60. M. P. Ceterum modo
 à Paxmana ad Chartres prefatam, So. M. P. occidentem versus. A Chartres ad Orleans 60. M. P.
 Ad orientalem partem urbis جبل = conspicitur urbs جبل = ibi distantque ab invicem milliaribus
 octoginta: ad occidentalem vero plagam illius iacet Mans de terra Touraing ad distantiam 60. M. P.

Ab eaqueque septentrionem versus ad urbem ^{برلین} 70. M. P. Ab hac ad Lyon de terra Provinciae 130. M. P. meridiam inter et occidentem. ^{Amals} ^{vicia} in extremitate montis ad urbem Lyon, octoginta millia. A Mascon ad Dijon, 60. M. P. A Dijon, septentrionem versus ad urbem Sancia, 70. M. P. A Mascon etiam ad Seneuxam, orientem versus, 50. M. P. Pariterque a Sancia ad ^{Ugund} de terra Burgundiae Allemanorum, 60. M. P. Item a ^{Uslai} ad Dijon, orientem versus, 35. M. P. Ab urbe Sancia ad urbem ^{Ugund} 180. M. P. ad occidentem. Ab urbe quoque Sancia ad Treis, 60. M. P. A Treis, occidentem versus, ad urbem ^{Ugund} 130. M. P. Ab urbe Treis ad Orleans supra memoratam de terra Franciae, 60. M. P. Cum terra Franciae iungitur ex parte septentrionali ab oris maritimis terra Normanniae, in qua primariae urbes sunt Bayula, Euxua, ^{Uslai} (a) Photomagus, Diepe, Casan, Constance. Et vero Bayula urbi est conspicua, remissa, atque populosa: et ab ea orientem versus ad urbem Euxua habentur 15. M. P. ad urbem Photomagum, 20. M. P. atque haec est urbs fluminis, sita ab orientali ipsius ripa, grandis, atque celebris. Ab hac ad Diepe maximam 18. M. P. inter Photomagum et Lescau incedit spatium 10. M. P. et prope Lescau, ~~ad~~ ^{Montfleu} quae mari adiacet, exoritur et flumen Photomagi. A Lescau ad Montfleu ^{Urbi} appropinquat, ita diei orientem versus. Ab hac, orientem etiam versus ad Diepe, 10. M. P. Ab urbe Montfleu, occidentem versus, ad urbem Tonques mari vicinam, 30. M. P. A Tonques ad flumen ^{Gracham} ad occasum, 60. M. P. Flumen ^{Gracham} in praedictorum mare, et eius origo effluit ad quadragesimum circiter illius milliariae, excurrit ad plagam orientalem Bayulae, ac demum mari se mergit. Bayula distat a mari 12. M. P. Ab Bayula ad urbem Constance habentur 10. M. P. A Bayula ad S. Michel ad occidentem, 60. M. P. Ab Euxua orientem versus ad Photomagum 15. M. P. Item a Bayula ad urbem Calas de terra Franciae, 60. M. P. A ~~Casan~~ Constance quoque itinere terrarum ad Auxanthe, 30. M. P. Ab Auxanthe ad S. Michel, 10. M. P. septentrionem versus. Ab Auxanthe, meridiam versus, ad urbem Sais de terra ^{Tounging}, 10. M. P. ^{Uslai} ab Auxanthe ad urbem ^{Manis} 30. M. P. Et a dextera itenfatis ab urbe Euxua ad Calas occurrit urbs ^{Parmana}. Confinis est terrae Burgundiae Francoe ex plaga orientali terra Burgundiae Allemanorum, de cuius urbibus, atque celeberrimis metropolitanis est ^{Uslai} Seneuxa, Lozanne, Besançon ^{Uslai} et Bonbon. Burgundiae Allemanorum contexmina est ex parte septentrionali terra (aa) Lahonchy parva quidem, sed pagis cultissima, et arvis peramplis, armentis, aliisque bonis opulenta. Et eius viciis est Metz, Liege, et ^{Uslai}

(a) Proven. (aa) Rotharingis.

sui septentrionali; ex eius urbibus est Luns, Apriz, Pietra, Hangria, Daix, Vadi-sant, ^{Oldin} ~~Oldin~~ ^{* راطر بن زور} ~~Oldin~~ ^{رذت}.
 Equidem urbs Metz iacet ad occidentalem partem urbis Liege; et a Liege ad Meica, septen-
 trionem versus habentur 60. M. P. A Meica ad urbem Luns, 60. M. P. Ab Apriz ad Malet, me-
 ridiem versus, 40. M. P. Ab urbe etiam Apriz, quae et Aprich dicitur, ad urbem Luns, occiden-
 tem versus cum flexu ad meridiem, 90. M. P. Ab urbe Apriz ad urbem Pietra amni appo-
 tam, 30. M. P. Pietra ad Luns, orientem versus, 50. M. P. Ab urbe Pietra ad urbem Han-
 gria, flumine, 25. M. P. Ab Hangria ad (b) Traix, ad orientem, 60. M. P. Et ab Hangria
 ad urbem Rhetomagus, ad occidentem, 30. M. P. Ab illa etiam ad urbem Vadi-sant, exiguam
 valde maxi adiacentem, 50. M. P. et ex hac urbe confrenduntur vias advenientes insulam Angliam,
 qua dividit a continente fretum habens in longitudine 29. M. P. Aequae hae est insula illa maximi
 ma, quae est in mari Tembracum, siquis velit potest a Vadi-sant confere se, ad Vadi-sant =
 itinere maximo 60. M. P. A Vadi-sant = ad axem Oldin maxi appositam 30. M. P. ad
 occidentem. Ab Oldin ad portam urbis Ariz maxi adiacentis, ad occidentem, 29. M. P. A
 Portu Ariz ad urbem Liege superius memoratam de terra Normandiæ 25. M. P.

Terra **Flandria** ex plaga orientali continens est **sexta** (لانا) = vis maximis proxima; cuius
 ex urbibus est **Tuxnay** ^{اردس نوراي} = et **S. Omex**. Aequae huic terrae iungitur ab occidentem terra
Franig; a meridie, terra **Lotharingis**. Igitur a Vadi-sant itinere sexagesimi meridiam versus ad urbem
 الرابز = habentur 60. M. P. A الرابز = ad ابرجس, 160. M. P. iacet autem ad orientalem par-
 tem الرابز = Ab ابرجس ad S. Omex urbem exiguam, 25. M. P. Ab urbe ista ad urbem **Tux-**
nay praefatam 15. M. P. **Terram** (لانا) = attingit a meridie terra **Allemanorum**; ab occidentem
 ambit eam terra **Lotharingis**, cum terra **Burgundis** **Allemanorum**; a septentrione, terra **U-**
are et **Baraxis**; ab orientem terra **Saronis**, et portio terrae **Frisie**. Ex primariis autem urbibus
Lemaniae est urbs (a) **Mayanza**, a qua ad urbem ^{قربور} habentur spatium 30. M. P. ad meridiem;
 et prope hanc flumen **Moix** corrivisit eum flumine **Rin**. A Mayanza iterum ad urbem **Co-**
loniam, 60. M. P. septentrionem inter et orientem. A Colonia ad urbem ^{استر} = 100. M. P. ad septen-
 trionem; iacetque haec ad occidentalem ripam fluminis (bb) **Rin**. Itaque a Mayanza ad urbem **Bas-**
le vicam in umbilico Lemaniae 70. M. P. ad orientem; distatque haec a Colonia 70. M. P. Simi-
 liter a Mayanze ad ^{نوربور} = 40. M. P. ad orientem. A Colonia ad **Arcohardam**, 60. M. P.
 meridiem versus. Pariter quoque ab urbe ^{نوربور} ad **Basle** 30. M. P. ad orientem. Ab hac
 ad urbem ^{قربور} 40. M. P. orientem versus. Similiter ab hac ad urbem ^{قربور} meridiem versus cum
 flexu ad occidentem, 60. M. P. Item a ^{قربور} = ad urbem **Basle** 70. M. P. Et ab hac ad urbem **Sa-**
AS. M. P. est autem haec urbs magna, est domicilium Regis **Allemanorum**. A ^{شبرون} = ad ^{قربور} =
 60. M. P. orientem inter et meridiem. Ab eadem quoque ad **Strigonia** idem spatium. A **Strigonia**

(b) Superius Daix. (a) Mogunria. (bb) Rheni. * la division de ces lettres commençant comme nosôtres à
 sinistra ad dextera parace ora luego que acaban las 3. primeras رذت Las demas parecen una dición.

sitam in morte milliaribus duodecim a mari distat. Ab hac ad urbem **ابجد** = 25. M. P. Ab
 hac ad urbem **اعانولاس** milliaria totidem. Idemque spatium ab hac ad urbem **كوك** maxis
 appositam. Hinc ad urbem **سرودي** versus mare vitam, idem quoque spatium. Similiter ab hac ad
 urbem **اخلاو** 25. M. P. atque his duabus interiacet vitus maxis, qui duodecim milliaria occupat
 latitudine, longitudine viginti. Ex hac ad urbem **امسن** = maxis appositam, 25. M. P. Ab hac ad
سداس = 50. M. P. Hinc ad urbem **Amocastro**, milliaria totidem. Ab urbe **لسا** descendendo
 per flumen Danubium ad urbem **Capastro** habetur itea duarum dierum ac semis. Ab hac
 item descendendo per flumen ad urbem **ببدي** eidem flumini adfixam, itea diei ac semis plusquam inf.
 et mensura. Similiter ab hac urbe ad urbem **Vuesastro** ad orientem, itea diei ac semis. Hinc ad ur-
 bem **كوك** itea quatuor dierum ad orientem. Ab hac ad urbem **كوك** = populosam, orientem versus,
 itea quatuor dierum. Inde ad urbem **Amocastro** ad meridiam, biduum. Hinc ad urbem **بذلس**. Et
 ab hac ad urbem **Constantinianam** via terrestri capienda: videlicet a **بذلس** = ad urbem **بيترقي** = in
 mediterraneo viam ad occidentem habentem 50. M. P. Ab hac ad urbem **برقنتو** ad occidentem 20.
 M. P. nempe itea diei. Ab hac ad urbem **لافا** itea diei. Hinc ad urbem **ميرس**
 vieta. Ab hac ad urbem **اغر** ad occidentem, itea semidiei. Inde ad **ميرس** ad occidentem, itea.
 Ab hac ad urbem **ميرس** ad meridiam versus, tres dies. Ab hac ad urbem **لافا** ad orientem itea
 diei. Hinc ad urbem **ميرس** 20. M. P. Item ab urbe **لافا** ad urbem **بيترقي** versus plagam meridio-
 nalem, 50. M. P. Et ab hac ad **Constantiniam**, 25. M. P. Versus a **ميرس** = ad urbem **ميرس**
 6. M. P. ad orientem. Ab hac urbe ad mare **ميرس**, ubi iacet urbs **امسن** = ad meridiam, 6. M. P.

Quinta Pars Climatis Septi.

In ista parte quinta vexti climatis continetur portus maris Pontici, portus terras Bexgian,
 eodemque modo pars terras Rufiq, et magna pars terras Commaniq. Dicimus ergo istud mar-
 xe Ponticum esse velut fretum magnum, habereque in longitudine protensa ab occasu in ortum,
 tredecim cursus: eius vero latitudinem variam esse, latius tamen spatium in eo esse vix cursum.
 Ad vitus eius meridionale qua parte respicit occasum, iacent regiones **Hexacliq**, tum regiones
 (a) **Bailacan**, regiones **Beltim**, regiones (b) **Chozaris**, regiones **Commaniq**, et **Rufiq**, ac demum
 terra **Bexgian**. Quis autem initium viciu prope **Constantinopolim** ex fretis, quod ex mari
Damasceno ad eam derivatur, coniuncto cum **Tenebroso** mari: et quidem latitudo oris huius freti
 prope urbem **Constantinianam** est 6. M. P. Longitudo vero ab eadem urbe **Constantiniana** usque
 ad primum contactum freti **Pontici**, 60. M. P. et statim ad egressum ipsius ex mari **Ponto** con-
 spicitur versus litus urbi **Mesma** vocata: eoque in loco exumpit ex illo sinus introitalem par-
 tem procurans, admodum litore **U** inflexores, cui adiacent urbs **Nicomedia**, et urbs **Chalcedonia**:
 huius autem freti opium est coniunctum mari **Ponto**.

Itex quæ Constantinopoli, litora perpendo, ducit ad Anapezondam litoream confinem terræ Armeniæ, est huiusmodi: A Constantinopoli ad urbem Mesoram opio fixa appositam, indeque orientem versus procedendo, veus litus meridionale ad insulam Danbisiam, habentur 100. M. P. Ab hac insula perges ad opium fluminis (a) Zagaxa effluentis è Regionibus Bactrianæ, magnæ, grandia navigia sustentantis, et latissimo prope eum opium ab eo mari se immiscens. Ab opio huiusmodi ad urbem Hexachiam, 60. M. P. rerum litora plena sunt vinibus, scopulis, ac montibus crebris. Ab Hexachia ad opium fluminis Pantherij, 85. M. P. hæcque ad Samastro, 15. M. P. Repit hanc à meridie urbem Pantheria ad ripam eiusdem fluminis Pantherij vic ab eadem nominati apposita: distant autem ab invicem eque duæ urbes spatio 50. M. P. Ab urbe Samastro ad urbem Nicotone, 150. M. P. Ab hac ad urbem Xenopolim, 100. M. P. Et ab hac ad urbem Xanoni in mediterraneam vicam, stationes quatuor meridiem versus. Ab hac ad urbem Panio, 150. M. P. Estque hæc urbs magna, turque populosa, et ex ea nominem habet plaga illa: vocatur enim ea terra, terra Pan, cuius inest sunt natio quædam Promorum Negoniarum. Hinc ad urbem Cania veus mare Valsum extrahitur, 10. M. P. Ab hac ad urbem Xurra Aioxalem, 50. M. P. Et ab hac, litora vertendo, ad urbem Sijla, 50. M. P. Ab hac denique ad urbem Anapezondam Valsi mari appositam, 130. M. P. Ab Anapezonda ad Tafilis de terra Armeniæ habetur itex octodierum.

Potest etiam qui vult ab Anapezonda Constantinopolim adire itinere terrestri; nam ab Anapezonda ad Berjenda bidui est itex. Ab hac ad Kerdiam urbem, quinque diebus. Hinc ad Elmam urbem quoque valde exiguam, tres diebus. Inde ad urbem Apriopolim, duarum itex dierum. Deinde ad Samofatam maximam, quatuor diebus. Postea ad Heakelaum, hæc est ipsa Hexachia, stationes tres. Demum Constantinopolim, octo dies. Similiter via, que est Constantinopoli ad urbem Metecham vicam in litore septentrionali, talis est: Ex diebus etiam Constantinopoli, et 25. M. P. conficies ad Ilagos. Ab Ilagos ad urbem (aa) Imidhia, 25. M. P. Ab Imidhia ad Agatopolim, 25. M. P. Ab Agatopoli ad urbem Baseliuum, 25. M. P. A Baseliis ad urbem Xenopolim, 25. M. P. A Xenopoli ad Anchialum, 25. M. P. atque his duabus vicis est interiectus habens in latitudine tredecim millia, quindecim longitudine in continentem porrectus. Ab urbe Anchiali ad $\text{A} = 25$. M. P. et ab hac ad urbem $\text{B} = 50$. M. P. Ab Anocastro ad flumen Danubium 3. M. P. Et ab hoc flumine ad Acilibiam, spatium curfus minus. Ab hac ad opium fluminis Dines, curfus. A flumine Dines ad (b) Cania, 50. M. P. Tum ad Mules, totidem millia. Inde ad Kerfona, curfus nequaquam iustus, videlicet octoginta millia. A Kerfona ad Palitam de regionibus Commanitarum, 30. M. P. A Palita ad urbem Phastura, 12. M. P. Ab hac ad urbem Bexabita, 10. M. P. Hinc ad urbem Lebédham, 8. M. P. Ab hac ad Salustam, 10. M. P. Et ab hac ad urbem Saltadia mari appositam, 10. M. P. Ab opio fluminis Saltadig ad Buchen, 20. M. P.

Nunc ad ostium fluminis Rufis, 20. M. P. Ab ostio fluminis Rufis ad Metretham, idem spatium.

In flumen Rufis praedictum exoriantur sese fluvij sex magni ortum habentes in monte maximo, qui sexam interfecans praecipuus a maxi Tenebrarum in extremam partem orbis habitatam; is enim mons proterenditur usque ad regiones Iagg et Magog in directionem plagam orientalem, indeque in meridiem excurrit donec attingat maxe Tenebrarum nigrum, quod Piceum vocatur. Et in isto maxi, quod ad presentem quintam partem spectat, continetur ex insulis habitatis insula Andifara, cuius longitudo praecipua ab occasu ad ortum, quamque respicit in continente urbs Suisa semicursus intervalla viginti. Ab hac insula ad insulam Saramba orientem versus, duo cursus habentur: atque hanc respicit in continente urbs Kenona spatio semicursus remota; distatque insula Saramba ab urbe Metretha maxima cursu et amplius. Item ab insula Saramba ad insulam Thandia versus plagam meridionalem habentur 40. M. P. via recta. Ab hac insula ad urbem Anapezonda maximam, tres cursus. Inter eandem istam insulam, quae grandis est et culta, atque insulam Azela ad orientem, intercedunt 20. M. P. hae etiam insulae cultae sunt, medio inter Anapezondam, et Metretham itinere iacens, ac prope illam transire coguntur omnes qui mare sulcant cuntes aut redeunt.

Verum ut nunc redeamus ad urbes Bergian memorandas, dicimus ab urbe Zanra, de qua supra mentionem fecimus in secunda parte, ad urbem Bepenis haberi iter diei. Ab urbe hac ad urbem Rufucaprio, 25. M. P. Et ab hac ad urbem Megalitheme, 15. M. P. Ab urbe Megalitheme ad urbem Anucaprio, iter semidiei. Nunc ad urbem Phoboni spatium idem. Idemque spatium ab hac ad urbem Baptha. Et ab hac etiam ad urbem Acla iter semidiei. Ab urbe Acla ad Alibio, iter diei.

De regionibus autem Rufis sub ista parte contentis sunt Sopra, Izala, Veclay, Salyia, Senopoli, Paxmonja, Axmen, Berasansa, Logiaa, Saseca, Yia, Kenau, Banzula, Banzelau, Cano, Mecca, et Mulla. Itaque urbs Paxmonja collocata est prope flumen Diabres, distatque ab urbe Senopoli itinere sex dierum. Ab urbe Paxmonja ad urbem Kenau eodem flumine Diabres appositam, descendendo per flumen, habentur sex dies. Ab hac ad Banzula positam in representationali ripa fluminis, 50. M. P. Ab hac ad Yia itinere sexseptem, duos dies. Ab urbe Yia ad urbem Berasansa duos etiam dies, idemque spatium ab hac ad urbem Logiaa septenturionis versus. Nunc ad urbem Axmen 3. leves stationes. Ab urbe Axmen, orientis versus, ad urbem Berasansa stationes 4. A Berasansa ad urbem Mulla ad ostium fluminis Diabres extructae 5. stationes. Affveca urbs est ad ostium fluminis Sanabres appositae ex orientali parte. Ex hac ad urbem Cano stationes 3. Ab urbe vero Banzula superius memorata descendendo per flumen ad urbem Banzelau, habentur itera diei. A Banzelau descendendo etiam per flumen ad Cano praedictum, itera diei ac semis. Ab urbe Kenau ad urbem Nahi

Sexta Pars Climatis Sexti.

Amplectitur Sexta hęc pars Climatis Sexti particula maximę Pontici cum adjacentibus illi regionibus, complectitur etiam portionem terrę Commarię, regiones Rusię exterioris, aliquot regiones Bolgharię, portionem terrę Bezegeat, regiones Lan, ac terrę Charaxorum cum regionibus eius. Maxi Pontico adiacet ex his regionibus Atzapetonda antea memorata, et quidę est metropolis, a qua suis litorea procedens ad orientem ad ostium fluminis Rusię habentur 70. M. P. Flumen istud maximus est, habet que originem suam in tergo montis Cabac, unde in septentrionem excurrens facit terram Lanę; neque ulla celebris adiacet ei civitas sed pagi populosi ad utraq; illius ripam cequantur. Ab ostio huius fluminis ad urbem Asksiam, que rursus est et unę ex propinquantibus regionibus Lanę, habentur spatium 150. M. P. Ab Asksia ad urbem Ascala et terra Lanę, sex fere millibus a mari distans, 20. M. P. Ab hac litorea legendo ad urbem Asksiam, idem spatium. Ab Asksia ad urbem Paniam, 2 A. M. P. Ab hac ad urbem Charaxiam, a qua nomen habent Charaxei, flumini appositam, 4 A. M. P. A Charaxia ad urbem Kiram, 25. M. P. Et ab hac ad Commariam, que nominatur, Commarię, 25. M. P. A Commaria ad urbem Malalona, que et Commariat-(a)- Albidh vocatur, 50. M. P. Ab hac ad urbem Matexina, 100. M. P. Ab urbe vero Metrecha ad urbem Rusiam, 27. M. P. Urbs Ruspia posita est prope magnum quendam fluvium e monte Cocaia ad ipsam advenientem. Ab urbe Ruspia ad urbem Cuxer, 20. M. P.

Septima Pars Climatis Sexti.

Septima hęc pars climatis sexti continet sub se portionem maximę Charaxi cum vicinis regionibus Bezegeat interioris et Bezegeat exterioris, nec non finitimis illi a septentrione regionibus Alconię. At maior pars harum duarum, quas nominavimus, terrarum frequentibus plena est scopulis: & regionibus tamen Bezegeat exterioris sunt Carucgia, Namgiam et Mugiam, que omnes sunt cultę. Ab urbe Namgiam ad urbem Mugiam habentur stationes 80. Et que hęc urbs et terra Alconię Turcarum, grandis ac populo frequens vicam prope annum. Athel, qui pervenit usque ad mare Tabaxetan. Ab Mugiam ad Carucgia, per flumen descendendo, habentur octo dies, terrę vero itinere, 16. stationes ad occidentem. Ab urbe Carucgia rursus plagam septentrionalem ad Bezegeat exteriorem, stationes 10.

Octava Pars Climatis Sexti.

Continetur sub hac parte octava climatis sexti terra ferida, et terra Samxiqi, nempe terra Turcarum Valachitarum: item terra Sisman, videlicet regiones ille dicitur, quas rursus inveniunt in eis Iapoz, et Magoz, et regiones solitaris, nemorum finium, ac diversę

plagis, mercatoribus, et viatoribus non multum visis (soli autem incolae illarum ibi mercantur) ob terrae solitudinem, montorum quibus obnoxiae sunt frequentiam, atque plurimarum asiduitatem. Terrae autem Samarici regiones sunt Maxzan, Phauxan, Dademi, Sacca, Choshmachont, Baghaa, Keesa, Chorman, Debenta, et Kachman. Complures terrae Sijian regionis sunt deserts, paucaeque reperuntur in ea loca habitata, inter quae magis celebra sunt Sammagia, et Taghura. **E**rgo terra Samarici clauditur a septentrione montibus excelsis, et collibus altis confensu peraxaduis: nec nisi rursus patent in illa res, eoque deserts, atque apere; ab oriente similiter montibus ambitur. At Phauxan, Maxzan, Sacca, et Dademi, has inquam quator, montes circumdat cunctus ad modum litore $\cup$, neque vana aditus ad illas, nisi per angustum osium, quod paucis vicis defendi solet. Huius osio impendent ex ipsa petra axes ab uno monte in alium producti, et super axium verticem extat locus per quem descenditur. Hoc idem osium, per quod aditum patere diximus ad regiones praedictas, magnus interfluvii annis ex interna montis parte emanans, qui per praesatum locum angustum egrediens excurrit extra montem usque ad maximum quemdam lacum aliquando cultum, alias vero desitutum gente quadam vaga et exante more exterrorum vagabundorum cuiuscumque terrae, tam Turcorum, quam aliorum. Ex eo lacu fluvius egreditur in meridiem tendens, qui postea flumini Daxandae se immijcet.

Ab urbe Phauxan ad urbem Maxzan tres habentur stationes ad orientem. Ab urbe Maxzan ad urbem Sacca: stationes quator item ad orientem. Pariter quoque ab urbe Maxzan ad urbem Dademi, stationes quator. Et ab urbe Dademi ad urbem Sacca, quator item stationes. Ab urbe Dademi ad urbem Phauxan, descendendo per flumen, stationes sex: itinere vero sexagesimi, vix stationes. Inter Dademi et urbem Sahaduz ad septentrionem, quinq; dies. **S**icuti potest ab urbe Maxzan abire orientem inter ac meridiem ad urbem Chaxcan appropiam fluvio nomen ab ea desumpti, qui fluvius magnus ex ortum habens in monte Moxephan, monte scilicet maximo, cuius longitudo superat octingenta millia, et antea dixerunt. Iuxta hunc montem ex parte meridionali degit quaedam gens vagabunda Turcorum Paziraum Chanaaketh, qui aliquando terram Samarici adierunt paucos intra dies, ea deserta redierunt in patriam suam. Terra enim Chanaaketh separatur a terra Samarici praedicto monte Moxephan. Iuxta autem illud, cui adiacet urbs Axcan, magnum est, et ex monte Moxephan effluens excurrit septentrionem versus usque ad ingentem lacum posium inter montem Phamena, et regiones Casra; ab eius eiusdem fluminis plenus est magnis lapidibus ita levibus, ut equo vadari nequaquam possit, et profundiora eius loca cyrnis vulcanum: eius aqua vix equaliter frigida. fextaque massa eius aquis

Qui ab urbe Arza proficisci cupit ad urbem Danbaha, septem dierum itinere ambulabit recta in orientem sex loca pluma, atque facilia, ridentia, et mixta fertilitate luxuriantia: urbs autem Danbaha venusta est ad occidentalem ripam fluminis Lochman apposita; Lochman vero est urbs, cuius monte ex imo fluxius emanat praedictus, nomen ab ea desumens, copiosus aquis, cuiusque picea, quem cymbae rotant a Danbaha ad lacum, indeque ad urbem Pearman, advenant. Ex urbe Samariegi Chaulachituum est urbs Lochman sane magna, constructa super montem Sunia, qui regiones Samariegi dirimit a regionibus Usian, in qua diximus exare terram desertam.

Nonā Pax Climatū Vēsti.

Nonā hęc pax climatū vēsti completitur partem terrarū Chofach, terram Toxos, et Aggexem Iagog et Magog. Et quidem terra Toxos confinis est dicto Aggexi, estque regio frigida, caeteris montibus ac fluvij subiecta, qualis est etiam terra Chofach. Aggex autem Iagog et Magog res est, de qualibus bxi mentionem fecerunt, quamque historię recipere confirmaverunt. Quod enim hac de re fuit relatū a Salam(a) Altaziaman, hoc idem narravit Abdallah filius Choxidadhebe in suo libro: idemque scripsit Abu-nasr Algihani. Sic autem habent hi duo Auctores: (b) Fidelis Deo, cum redisset in omnibus Aggexem a Bicoxi extractum inter nos, et Iagog ac Magog quasi apertum, ad vocari iussit Salam Altaziaman dirixitque ei: Abi, vide Aggexem istum, et affex mihi nuntium de qualitate, deque conditione illius; praecipit etiam quinquaginta vicis et cum comitantibus deinde venit ei quinque millia denariorum, munusque obtulit illi decem millium dracmarum, et comitatus pro anno integro: statuitque illis centum mulo ad portandam aquam et vitium. Ait ergo Salam Altaziaman: Profecti sumus de Bixamanzay cum literis, quas Rex scripserat ad Yaac filium Ismael Dominum Armeniz, ut nostri itinere curam gereret, invenimusque illum in Tafis: cum fuisset eum allocuti, dedit nobis epistolas ad Regem Affan, et ubi ad illum pervenimus, eumque convenimus, misit nos ad Regem Fan: et ad hunc etiam cum venissemus, misit nos ad Dominum Fila-Sciah, cum quo uxorem habuimus, et aliquot apud eum dies transigimus: post hęc elegit nobis quinque duces ad ducendos nos per viam, quam aggessi eramus: cumque viginti septem dies inde progreffi essemus ad terminos regionum deserta, devenimus in terram nixam, longam, protensam, exareolentem, quam decem dierum itinere conficimus; ad eam vero transivimus providemus nobis de rebus odoriferis, ut ne exiguam exareolentia nocentibus aliquid perciperemus. Ea demum transacta, itex fecimus spatio mensis per terras desolatas, quorumque aedificia ita contexta exant ut sola vestigia vetustatis indicia deprehenderentur: suspitantibus autē nobis ab his, qui nobiscum exant de urbibus illis, responderunt eas esse urbes, quas populi Iagog et Magog expugnaverant, exextantaque. Unde sex dierum

itinere peracto devenimus ad axes propinquas monti illi, cuius in hiatu conspicuatur
 rex: et in iis axibus homines exant Arabice ac Persice loquentes. Extat etiam illic urbs, cui
 Rex vocatur (a) Chacani Odicos, cives Moslemanni, habentes templa, atque gym-
 nasia, quibus petentibus a nobis, unde venerimus, indicavimus, nos esse miseros impe-
 ratoris Moslemannorum fideles. Mirati sunt audito nomine Moslemannorum, interrogave-
 runtque nos utrum imperator Moslemannorum verus esset an iuvenis: diximus, iu-
 venis. Magis etiam admirati dixerunt. Nos namque respondimus in Arac, in urbe que vocatur
 Soxamam - ray. Hoc etiam admirati dixerunt Nunquam hęc audiveramus. Nos deinde ques-
 visimus ab eis viderentur pervenerat ad ipsos religio Moslemannica, et quisnam ipso eam docue-
 rat: dixerunt, Pervenit ad nos multis ab hinc annis rex quidam longis insidens equo oblongas
 habenti manus pedesque, et gibbam in deserto (intelleximus autem camelum ab ipsis describi) is
 inquit, nobiscum moratus, et sermones nobis intelligibiles ad nos locutus, docuit nos legem
 atque ceremonias Moslemannicas, easque recepit: docuit nos etiam Alloxanum, cuiusque
 sensus, quos et didicimus atque venerationis. At Salam: post hęc exivimus ad videndum Agger-
 nem, et spatio duorum sexcentorum stadiorum ab urbe recedentes pervenimus ad Aggerem: et ecce ti-
 bi montem conisum valle centum quinquaginta cubitis lata, et infra canalium illum portam
 feream quinquaginta cubitos altam, duabus munitam parapsatis, quarum magisque habet
 in latitudine viginti quinque cubitos, crassities autem, que extra portam prominet, deprehensura
 esse decem cubitorum; tota vero porta constructa est lateribus fereis ex contextis, altitudo parapsa-
 tarum est quinquaginta cubitorum, et verticibus parapsatarum superliminare imminet longitu-
 dinis centum viginti cubitorum, ita ut spatio decem cubitorum extendatur super singulas parapsa-
 tas. Super superliminare cornitum edificium lateribus fereis ex contextis usque ad montis
 cacumen erectum, quantum se acies oculorum extendere potest altum, cui etiam fereæ pinnę
 sunt impigę, et in vertice cuiuslibet pinnę duo cornua in extremitate sese invicem respici-
 entia. Porta predicta duas habet valvas clausas, quarum magisque explet quinquaginta cubi-
 tos latitudine, quinque crassities: et columnę earum rotunde, sunt eiusdem mensurę cum superli-
 minari. Pręterea cornitum super portam pesulus qui septem cubitos explet longitudine, cubitum
 unum ambitu crassities: atque is pesulus elevatus ab humo mensura viginti quinque cubito-
 rum. Quinto supra pesulum cubito extat vera longior pesulo et super sexam clavem longitu-
 dinis cubiti a vertice, cui duodecim anse crassissimis modiciorum pessillis parietes sunt appense ca-
 rentis duodecim crassis quasi anulis balisti. Limen porte inferam est decem cubitorum, in lon-
 gitudine centum cubitorum, pręter id quod parapsatis occultatur, ex quibus cubiti quinque
 tantum apparent. Omnia autem predicta mensurata fuerunt cubito (aa) Sarradico. Pręter illa-

(aa) Imperator. (aa) Sic dicitur a Sarad, que nomine vocatur rexitorem Arac.

illarum arcium singulis diebus Venexis equum ascendit una cum decem equitibus, quorum unus
quis gerant malleum pondero quinque minarum, atque ipsi malleis sex singulis diebus periculum
pericium, tum et audiano qui retro ianuam sunt, et animadvertant ad epe ibi cypres: tum
etiam ut ipsi certiones fiant nequid machinetur gens Iagog et Magog in portam. Vbi vero
malleatores ~~portam~~ periculum percussione auxes admovent ad auscultandum quod
ex extra portam, audiuntque maxima excitari ab ipsis qui intus sunt, eo quo colligitur gen-
tem contineri in altera parte. Non longe ab ipso loco iacet castrum No. Sadia, undique occur-
rans: et prope ipsam portam duo sunt axes, quarum una quaeque habet in altitudine ducentos
cubitos, totidemque in amplitudine: et inter utranque axem fons manat aquae suavis. In
una praedictarum arcium aservantur instrumenta, quibus constructum fuit propugnaculum, et
Caldaria ferrea, et cochlearia ferrea, caldaria vero illa sunt podium super portam, et super quo-
libet podium quatuor habentur caldaria similia caldariai raponis; ibidem quoque conservantur reli-
quis laterum ferreorum, quibus fabricatum fuit propugnaculum, per ubi quaeque coherentium: qui-
libet autem later habet in longitudine cubitum et amplius, palmum altitudine.

Ad Salam Altorjiaman: Postquam quaevisimus ab incolis eius loci, quibus cum
versabamur vitam viderent inquam aliquem ex populis Iagog, et Magog. Responderunt
vidisse se multos ex eis super pinnas propugnaculi, ventumque vehementem flasse adversus
eos, haecque ex ipsis nostram in partem prociipisse: erat autem mensura cuiuslibet huius ex ipsis
vixum palmorum cum dimidio: Ad Salam Altorjiaman: excipit ergo ista omnia, et
mecum ipse portavit, ac deinde profecti sumus una cum ducibus ex gente praedictarum arcium
qui nos Chorasan reversi duxerunt; Nam ex ipsis arcibus ibimus ad urbem Lochman, ad urbem Sa-
xaban, ad urbem Berzagion, ad Taxan, ad Samarcand, pervenimusque ad Abdallah filium
Taher, et morati sumus apud eum dies aliquot: deditque mihi centum millia drachmarum, et sin-
gulis meis comitibus dedit quinque millia drachmarum: statuit etiam singulis equitibus affectis me-
is 5. drachmas, tunc drachmas peditibus in centum diurnis; discessimus illinc ad Ray, indeque rever-
si sumus ad Soxna-main-ray viginti octo post menses, quos in itinere post nostras ab ea
discessum insumpseramus.

Decima Pars Climatis Sexti.

Sub hac decima parte Climatis 6. continetur portio terrae Iagog et Magog, nec aliud quid-
quam habemus dicendum de hac parte praeter ea quae refert Ptolomaeus in libro Geographis: is e-
nim loquens de his duabus urbibus, licet eas minimè nominet, earum tamen longitudinem, la-
titudinemque describit. Et vero quod ad illas pertinet approbamus quae de ipsis affecta in suo libro. Atque
hac decima parte absoluta, finis imponitur climati sexto.

CLIMATIS SEPTIMI

Partis Prima.

Tota hęc proxima pars climatis septimi est maxe tenebrosam, insuleque ipsius omnes sunt obrutę, atque incultę. Attamen author libri mirabilij ait esse tres in hac parte urbes lapsitate proximis habitatas, ad quas exant solite naves divertere ad emendę ab earum incolis Ambarum, lapidesque coloratos. Volente autę quodam ex ipsimet regnare super eos. puglij una cum suis commisit in illos: ac licet debellatus fuerit, tamen ob exortas inimicitias atque dyidia, quidam eorum inde profecti in mediterraneę penetraverę, atque ita urbes illorum dirutę incultęque mansere.

Secunda Pars Climatis Septimi.

In hac secunda parte climatis septimi comprehenditur portio maxis Tenebrarum, ubi Anglia insula magna struthio camelis similitudinem referens, in qua communis rabes cultę, montes sublimes, fluvij carentes, terra plana: ac hyems perpetua regnat in ipsa. Prope hanc continens est Pars sive terra (a) Franę: nam inter insulam et continentem factum intervallum latitudinis 42. M. P. Ceterum ex urbibus in remotiore occidentali parte huius insule contentis, et in extremitate que angustissimum in ea locum constituit vici est urbs ~~Alindum~~ milliaribus duodecim maxi distita. Ab hac ad urbem ~~Alindum~~ litore vicinam habentur 60. M. P. Similiter etiam ab urbe ~~Alindum~~ ad predictam extremitatem occidentalem insule habentur 380. M. P. Ab eadem quoque ad Portum Dartmouth, 60. M. P. Tum ad extremitatem insule dictam Cornwall, 100. M. P. Item ab urbe ~~Alindum~~ ad urbem Salubury vicinam in mediterranea parte septentrionali, 60. M. P. Etiam ab urbe ~~Alindum~~ ad promontorium urbis Hampton in mare proximum, 25. M. P. atque hanc alluit ex parte ipsius orientali fluvius Vinchestex. A Vinchestex ad Salubury habentur 40. M. P. ad occidentem. Ab Hampton ad urbem Noxam in litore maxis extractam, 60. M. P. Et ab hac litora legendo ad urbem Hastings, 50. M. P. Et ab hac etiam litora capendo versus orientem ad urbem (b) Doures sitam in summitate freti per quod est aditus ad continentem finitimę mediterraneę magno, 70. M. P. A Doures ad (c) Londres in mediterranea positę, 40. M. P. iacetque hęc iuxta flumen, quod maxi se mergit inter Doures et urbem Iaxmuth. Ab urbe Iaxmuth ad urbem ~~Alindum~~ 10. milliaribus a mari distitam, 90. M. P. Ab hac ad urbem ~~Alindum~~ maxi adiacentę, 80. M. P. Ab urbe autę Iaxmuth superius memorata pergit maxe flexu notundo in plagę septentrionalę. A predicta ~~Alindum~~ ad urbem ~~Alindum~~ longe a tenebrosa mari sitam in extremitate insule Scotię continens insule Anglię, 80. M. P. Ab hac urbe ad ostium fluminis ~~Alindum~~ 140. M. P. est autę ~~Alindum~~ aux ad predictę flumen apposita, 12. milliaribus maxi distita. Ab urbe ~~Alindum~~ antea memorata ad urbem Noxam vicinam in mediterranea, 100. M. P. Nam rex annis interfluit, ex eę ipsa labia ad urbem ~~Alindum~~ cuius in parte

mexidionali maxi se miscet, ut patet. A Niclas sita in mediterraneo ad urbem اور ديب
 20. M. P. Tum ad urbem اور ديب 20. M. P. septentrionem versus, prout a mari. Ab extremitate Scotiz de partibus
 ad extremitatem insule Islande habetur spatium duorum cursum ad occidentem. Et ab extremitate
 insule Anglie ad insulam دنت cursum. Ab extremitate Scotiz septentrionem versus ad insulam
 اور ديب = 73. M. P. Et ab huius insule extremitate orientem versus ad insulam اور ديب 12. M. P.

Habet autem insula اور ديب in longitudine quadringenta millia passuum, centum quinquaginta lati-
 tudine.

Tertia Pars Climatis septimi.

In hac tertia parte climatis septimi continetur ordo maritimus sexus Islandie, sexa Sue-
 ric, regiones Finmark, insula دارموش et insula ارقا . Iuxta nos et his oris maritimis acque insu-
 lis sermonem faciemus, Deo iuvante, quo modo egimus in antecedentibus. Et rursus per ceteras urbes
 اور ديب = adiacet flumini suo, distatque a mari 15. M. P. Et in eadem urbem atque urbem اور ديب
 intercedit spatium 25. M. P. Ab eadem quoque ad osium fluminis Albe, 100. M. P. A flumine Al-
 ba ad fauces insule, que dicitur دارموش 60. M. P. est autem insula ista figura rotunda, arenosa, et est
 primaria continet quatuor oppida, portus celebres cultusque. Et primo a faucibus insule
 ad urbem اور ديب que occurrit a sinistris ingredienti, habetur 25. M. P. Ab hac litorea legendo ad
 portum اور ديب = omni ventorum periculo defunctum, cuique imminet deficitium, 50. M. P. Ab hoc
 portu ad portum اور ديب = 100. M. P. hic etiam portus est ab omni ventorum iniuria securus, adiacentem
 ille pasci aqua dulcis. Ab isto portu ad portum اور ديب = 200. M. P. etque ex
 hoc portu ingrediuntur quidam insulam ارقا quam ab ipso dividit fretum habens in longitudine
 semicursum. Eadem quoque spatium habetur ab hoc portu ad urbem اور ديب = 100. M. P. Nunc ad arcem lon-
 giori, 60. M. P. Et ab hac arce ad urbem اور ديب = 100. M. P. Ab hac ad fauces insule 12. M. P.
 ipsius autem insule ambitus est septingentorum quinquaginta milliarium. Ab eisdem in-
 sule faucibus litorea legendo ad urbem اور ديب = 100. M. P. Nunc ad urbem اور ديب = 200. M. P. Et ab
 hac urbe ad osium fluminis Estola cui adiacet urbs اور ديب vocata, 120. M. P. Ab hac ad urbem
 اور ديب = 200. M. P.

Quarta Pars Climatis septimi.

Quarta hęc pars climatis septimi continet maiorem partem Russie, regiones Finmark,
 sextam اور ديب = sextam Islandie, et sextam, (a) Almagus. Pleraque terras ipse sunt solitudines,
 atque deserta, cum oppidis aliquot populosis, nivibus perennibus, et exiguis regionibus numerari.
 Verum terra Finmark multa possidet oppida, curia, pedesque: neque ulla reperitur in ea
 civitas populosa pręter urbem اور ديب = et urbem اور ديب . Ab urbe Calmar occidentem versus
 ad urbem Sanctum habetur 200. M. P. et ab eadem Calmar ad osium secundi brachij flu-
 minis Corolo, 60. M. P. et ab hoc flumine ad اور ديب = 100. M. P. est autem hęc urbs magna, litori
 maxis adiacens, pertinens ad sextam اور ديب = At rursus terra ista possidet multa oppida
 (a) i. infidelium. (* اور ديب)

aque rura, sed rbes pex paucas: et vehementius in ea riget frigus, quam in terra Fin-
 marck, nullo enim tempore, ne icru quidem oculi, gelu caeret algoreque. Ab rbe Anhu, quæ
 venusta est, conspiciua, atque populosa, pertinens ad terram Island, ad urbem انجو 900. M. P.
 Inter rbes Island conseruatur etiam انجو : rbs exigua magni castelli instar, cuius circiter agræ-
 tes, minimèque induprix, ac oribus abundantis sunt; distat vero hæc ab rbe Anhu meridiam versus
 cum flexu ad orientem sex stationibus. Ab eadem rbe Anhu riam seu littora carpenti ad of-
 fium fluminis Buchu. 50. M. P. conficienda. Nunc ad axem انجو longe distitam ab oris mariti-
 mis habentur 100. M. P. Ab hac axce ad urbem انجو = 300. M. P. Ab hac ad urbem انجو de
 terra Almagus maritima, 70. M. P. De terra vero Almagus mediterranea ex rbi Nay sex
 vicium itinere distans à mari. Ab rbe Nay quoque ad urbem انجو quatuor diebus. Et ab hac ver-
 sus occasum ad urbem انجو septem diebus.

Quinta Pax Climatis septimi.

In hac pace quinta climatis septimi continetur septentrionalis terra Rusis, et septentriona-
 lis terra Commanis. Et rbe in terra Rusis sub ipsa parte comprehensa paucæ sunt regiones,
 eoque montibus claudæ: nec certam adhuc habuimus à quoquam de nominibus earum notitiam.
 Maxis autem Tenebrosi occidentalis extremitas tangit partem Rusis septentrionalem,
 pergitque in eadem plagam septentrionalem: dum spectatur ad occasum, ac nullus exstat
 pop eius flexum locus permeabilis.

Septa Pax Climatis septi.

Nec sexta pax climatis septimi complectitur extreiores Commanis regiones, et
 positionem terræ Bolgharis. In terra Commanis ex rbi Truba, et rbi Acliba, ambe
 populose, qualitatibus, et conditionibus minimè discrepantes. Inter Truba et urbem Sclau in pla-
 ga meridionali habentur 100. M. P. pex planities, in quibus rax inueniuntur habitationes. A
 Truba ad urbem Aclibam, quæ hac nosstra tempestate diuisionem terminat Commanitarum,
 ex ite octo vicium. In septentrionali parte terræ Commanis ceanitur lacus Phanum, cuius
 aque superficiem perpetuum occupat gelu, quod paucis exsivo tempore diebus exceptis nun-
 quam dissoluitur; influunt autem in hunc lacum amnes octo, quorum vnus est amnis Senta,
 quem nemo extra dies exsivo trahere potest, quoniam pex summo frigore extremitates mem-
 brorum absumit. In hac etiam lacu generantur pisces, e quibus extrahitur magna glutinis
 copia: et in vlyis eidem lacui adiacentibus inueniuntur bellua, quæ vocatur Albas. Terra
 in terra Bolghar ex rbi Babun fortis ac munita, in vertice montis exulta, edificijs,
 ac fertilitate conspiciua. Ab huius rbis parte septentrionali iacet mons Cocaia, vtra quem
 nullum reperitur edificium, neque illa animantia ob algoris vehementiam.

Septima Pars Climatit septimi.

Sub hac septima parte climatit septimi continetur reliquæ regiones Begeat, aquilonaris pla-
ga terræ frigide, et magna pars terræ Begeat. Ex tribus Begeat exoritur sunt Masira et
Cajira duæ urbes eriguntur, quas xaxi mercatores adveniunt, nemo enim audeat ad illas accedere,
quod eorum cives alienigenas omnes cõvenientes occidunt. Sitæ sunt autem prædictæ duæ urbes
ad amnem quondam influentem in amnem Athel.

Verum regiones Begeat parvæ sunt, neque constat nobis esse apud eos po-
pulos urbem maiorem urbe Bammonit. ex his tamen sunt ex ~~quibus~~ gentes, de genere Tur-
caxum, præliaque gerunt in Fuzgor, et in confines Romgor: cum ipsi fortes ac muniti sint
in montibus. **Octava Pars Climatit septimi.**

Completitur hæc pars octava ex duabus terris loca deserta, in quibus est terra pro-
funda: Narrat enim Moysi in libro transire illos (a) prope terram istam postquam
egressi erant de terra frigida, eamque vidisse, et eius longitudinem itinere diei conscribere. Ad hanc
terram trachum nemo descendere valet cum sit maximam ipsius profunditatem, sunt præterea la-
teum asperitatem, eam vero terram esse habitatam deprehenderunt ex fumo, quem fluxibus in
partibus eius interdum videntur, et ex ignibus quos veluti stellas interdum accedere, aliquando
latere credebant. At quod magis peregrinum videtur, est in ea flumen umbæ infra apparet,
secans illam ab Austro ad Aquilonem, cui adiacent edificia. Nemo autem potest illa ratione
eò descendere, aut inde ascendere, cum id sit quam maxime arduum.

Nonæ Pars Climatit septimi.

Continet hæc pars nona climatit septimi portionem terræ Iagog, et Magog interioris, et
portionem maris piceæ, exortemum scilicet mare orientale, quod etiam tenebrorum est. Narrat Au-
tor libri mirabilem esse in intimis regionibus Iagog et Magog flumen (aa) Almaspar die-
tum, ignotæ profunditatis, inquit gentes illæ, cum bellum iniunt simul, et captivos duunt, præijciunt
mancipia: ipsque prædictis exredi statim ex ripis ad manque fluminis ripam exaltis maxime molis vo-
latilia, quæ proiecta corpora priusquam ad imum perveniant capiunt, et ad prædictas rupes sublata
comedunt. Terræ præterea hæc in huius fluminis profundo ignis perpetuo flammigerans.

Decima Pars Climatit septimi.

Tota hæc pars decima climatit septimi occupatur maxi Tenebrorum, in quo nulla profud ex-
tat habitatio, et ultraquid quid sit ignotatur. Atque hæc sunt quæ partibus orbis terrarum tam
habitatis quam maxi obvius cognoscere potuimus. Quamobrem benedictionem Deo Domino crea-
torum.

Aquí acaba la obra del Nubiense. No se pone el índice por que no conviene los folios del im-
preso con los de la Copia. Lo perteneciente a Copaña se hallará en el Clima A. Part. 1. y en el Clima
ma 5. Parte 1.

De nonnullis Orientalium urbibus, nec non indigenarum Religione ac moribus tractatus brevis

A Gabriele Sionita Professore et interprete Regio, ac Ioanne Hesronita interprete Regio, Maronitis à Libano, Nubiensi Geographia adiectus.

Cum nostram geographiam Arabicam Latinam versione, plerisque amicorum gustandam videremus, quidam illorum quibusdam arctiori necessitatis vinculo iuncti exarum, monere atque hortari videbantur, ut quod ad opera summam esse crederent, orientalium conditiones, statusque recensioes, brevi narratione complecteremur. Nos ut eorum desiderio aliquatenus satisfacere conassemur, celebrioribus nonnullas earum regionum, ordine alphabetico describentes, quasi data occasione et causa arrepta, de aliquot incolarum moribus, religione ceremonijs, victu atque vestitu tractavimus. Praeterea ut quidam apud illos sapientij doctrinaeque studio illustres, sui nominis famam atque gloriam reliquerunt; si quid etiam in illis regionibus naturae beneficio mixandum aut hominum artificio tantum reperiretur, quidem victu, quid vestitu ab alijs differerent, attingere satis rati, ac veluti deperit indicasse, quidquid minus necessarium videbatur, omisimus. Ne vero illa à nobis nullo auctore dicta aut commemorata aliquis crederet, ea omnia ex Iacob Ben-ridi Aali libro in Messemannorum dogmata atque mores; ex Iusuf Ben Abdillatif virorum illustrium genealogia; ex Mohammedis Ben-Casem horto rerum delectabilium, atque alijs quos inter legendum laudatos reperies, breviter excerptimus. Plura tamen ad haec addi poterunt, cognita neque ingrata neque inutilia, quae mittenda censuimus, ne totius veteris testamenti Arabico-Latini operis, quod brevi Divino auxilio, et sanctissimi Clerici Pallicani favore in lucem eodere speramus, consumpti in lectionibus, tempore moras pateretur.

Cap. I. Arabia, et Arabum nomen atque origo, et eorumque mores, vestes, ac cibi.

Arabia non ab Arabo Apollinis et Babilonis filio, ut Latinarum plerisque asserunt,

sed ab Araba plaga non longè à Medina sua, nomen sortita est, quam incoluit Ismaël Abrahamae et Naqad filius, à quo etiam Ismaëlites, et Naqadani dicuntur; Huius vero plagae nomen dedit Iacob filius Cahtan seu Iectan, filij Neber, filij Saleh, filij Sem, filij Noe, qui primus, Mohammede Ben-Iacob Sixazita viro doctissimo, Arabiez linguae thesauri auctore teste, Arabiez linguae inventor existit, et post ipsum Ismaël, qui praedictam plagam incoluit, eam excoluit, elegantem, ornataemque reddidit; ea de causa Sixazita ille Patrem eloquentiae Arabiez Ismaëlem vocat. Quod si credere vellemus Iusto Ben-Abillan, nobis persuadeeret Cahtan seu Iectan Abelis pronepotè existisse, et in sua illustrata veterum Genealogia aperit aperit. At hoc est aperit affirmare linguam Arabicam primam omnium existisse, quod non facile probatur nec approbatur, qui tunc temporis veram non fuisse, latij minus, quod clarè et fatum convincitur. Melius ipse doctissimus Sixazita tenet Iectanum esse filij Noë fuisse, cui etiam faret Sacrorum papinarum auctoritas Sem. Cap. No. Arabia ergo et Arabes ab Araba plaga nomen traxere, quod dedit Iacob filius Iectan. Porro Arabum quidam habitant, urbes, quidam deserta incolunt, sed et mos est, civis sunt moribus excultioribus, urbanitatemque prosequuntur; et propter mercatorem aliasque artes, quas exercent non ignobiles, non humano inepti contentio, neque exactandis negotijs impares sunt. Quin immo inter illos non pauci reperiantur, qui studijs, et liberalibus artibus dediti, sibi primum, deinde suis, alijsque multa afferunt emolumenta, non tantum per litterarum otia verum etiam res bellicas gerendo, non minus imperio quam obsequio apti, ac militaris disciplinae observantissimi, quibus artibus ad eos usque limites, quos videmus, sui imperij fines propagant, ac firmantur. Perique tamen postea otio ac longa quiete degeneres facti, malunt temporis clementia aëisque temperie perfrui, ac se soli exponere, quam gentibus extraneis imperare, parcoque cibo uti, quam laborantes terrae bonis amplitate que frui.

Illi vero qui deserta inhabitant Bedauye, deserti scilicet gens dicuntur, atque hi quidem sunt innumeri, potentes, bellicosi, armigerique, vagi sament atque exabundi: sine fectis, sine lectis atque sine statione in ventorum è gossipina materia aut caprarum camelorumque pilis confecta se recipiunt. Sub die sine ulla quiete morantur, ac in continuo summo, ex una in aliam regionem migrant, et in certis sedibus circumvagantes, praesque pascuorum ubertate, et aquarum copia, armentorumque commoditate loca commutant: carum locum dorsis, ubi iter agunt, viros, liberos et quodquid habent consilium circumferunt. Quos alunt graciles, macie sortidos, tenues, minimeque eraces, cursu tamen velocissimi et laboribus asueti: ea vero audacia ac pernicitate praediti, ut in obvios impetum faciant, et ubi

Arabes vagi

necessitas populari, maxima cum velocitate periculo se facile subducant. Equites autem
 ita in equitando prompti sunt atque agiles, ut nullus ferè mortalium ipsorum artem de
 feritateque imitari queat, nam res quosdam supra humanum capium, atque ita mirabi
 biles exequuntur, ut falsè proxijs viderentur, nisi quotidianâ experientia res esse corri
 probaret. Scilicet equo insidentes, missileque quodlibet telum, quanta vi possunt, iaculantes, si
 mulato equo antequam ad terram perveniat, manu capiunt. Item si quod missile contra
 se veniat videant, summâ dexteritate vel equorum lateribus proteci, vel eorundem sub ventre de
 lixerentes, violentos telorum ictus vitant atque elidunt. Neque novum est apud ipsos tela inte
 rixam iacientia equo currente è terra colligere, sagitta emittit vel minimum assem collima
 re, fundique multa præclara gerere. Atque his sunt miscilia tela, ut præca sagittæ et haste
 supra et infra ferrea cuspidè munitæ, quæ summâ peritia admirabilique dexteritate emi
 nit, et cominus vibrant, enses habent quibus non præterit sed etiam ferunt, pugionesque punc
 tum ledentes, fundæ etiam apud ipsos maximo sunt in usu, quibus lapides emittit in hostes
 vibrant sive adveksi se se opponant, sive se in fugam convertant. Quamvis autem rarus sit
 apud ipsos scopetarium usus, imò ab illorum strepitu auribus digitis obtundatis, quasi ab iniecto
 flumine detraherentur ac fugiant: nonnulli tamen ipsorum modo illis stantur.

Ara
bi equi
eorum
que in
equitan
do ar.

Ara
bum
Pr
ma

Ceterum his hominibus præcipuus scopus est, Caraxammis insidians,
 vias prædandi causa obsidere, rapinis latrociniisque victum quaerere, atque aliorum labore
 et exæ acquisita in suos usus convertere, imò sepe annua Byzantini Principis vectigalia
 ipsi de prædatione, urbes non raro invadunt, viatorumque, si infelices esse contingat, bonis
 spoliant, aut impostam hominibus et sarcinis multam, primumquam abire liceat, solvere cogit.
 quippe qui liberi sunt, nec Orthorammum, neque alium quempiam Dominum recipi
 unt, nec supremo ulli obediunt principi, sed sine cetero Domino in plures familias copio
 sissimas divisi militant, ac suis illis familiarum principibus seu duobus, qui auctoritate
 ac nobilitate ceteris præstant, morem gerunt. Atque quidem familiarum innumerae ferè sunt,
 primi parentis cognomine, et agnomine distinguuntur: alii enim sunt familiarum Abi
 belal, alii Abi-Rijce, Abi-Zaid, Abi-Suibait, et sexcentæ alii, quarum singulis esse valen
 tant nobiles, omnesque naturali quadam concordia equo iure censentur. Horum cibus
 panis est submeritius, obsonia lac recens, et acidum, caseus caroque caprarum et camelorum,
 legumina ut lentex, fabæ, et alia huiusmodi, mel, oleum, ac butyrum. Ceteras ciborum deli
 cias non agnoscunt præter oxizam, quæ in delicijs summopere apud illos est, tum quia ea terra
 nimis abundat, tum quia ineptè Mohamedis ~~id est antiquæ~~ sequaces confabulantur,
 oxizam esse ex ipsius Mohamedis sudore antequam mundo se manifestaret, mundum in

Ara
bes ca
xatan
maxim
depre
vatores.

Ara
bum
cibi

infestaret, perire deperim, cum thronum Dei circumibat in paradiso: Deus enim convexus
 respexit eum, Mahamedes pro pudore iudavit, sergensque digito sudorem, vix eam proxi-
 mum guttas misit, ex quarum una rosa, ex altera oxiza producte sunt, ex reliquis qua-
 tor, quatuor Mahamedis vicij nati sunt. Solent etiam frequenter nutrire pulmento quo-
 dam Mexije dicto, quod ex trivico prius decocto conficiunt, post soli effricandum exponitur, hinc
 in vasa conunditur, donec emundetur, postremo pingui carne simul coquitur, donec caro con-
 sumetur, quod sane palato non est ingratum. At Mahamedes pietatis larva, impietatisq;
 indutus, miseria in his edendis requiebat, suisque vanè omni ratione despicuis absurda per-
 suadebat: affirmabat namque hoc pulmentum à Gabriel Angelò ve crocum fuisse, et virtutis
 eius, eodem Angelò teste, in eo consistere, et venes coarctaret. Quandoque Angelì iussu Mo-
 hamedes ex eo edens una nocte pugnavit adversus quadraginta viros, aliisque quadragies
 indefatigatus rem cum feminis habuit. Sane hæc, animum delirantium fabellas aut
 alicuius Moslemanicæ vellej foxis calumnias esse opinamur, nisi prefatum autho-
 rem iuris peritissimum eundemque obsequentissimum Mahamedis venerationem ea
 omnia dissexi Arabico stylo, capite & quorumdam ciborum delectu et virtute videre
 mus referentem. Et quidem insanus vix ipse suis delirans ubi persuadebat edendos,
 qui sibi placebant, idque Angelì auctoritate confirmabat. Inter cetera cum cucurbitarum
 suadebat, sed melongenarum cibus supra omnia ei placebat, qui teste eodem, quem mo-
 do laudavimus, authore, hominum rapacia aut imbecilla ingenia ex multo aut exi-
 gno in edendis melongenis amore dimeriebatur, impudenteque hanc fruticem in para-
 diso deliciarum se vidisse affirmabat, nam cum venet vi esset carcere detentus (inquit
 Ben-vidi Mali) Gabriel Angelus de celo descendens illum in deliciarum hortum, quem
 Bennet eleaam vocant exarsit, ubi inter ceteras fruticem hanc vidit, postentique ab Ange-
 lo causam propterea quam ibi esset confita, respondit, quia Dei iram inter ceteras plan-
 tas, ac se verum esse prophetam confessa est. Fluxibus Iacob Ben-vidi Mali pergit nar-
 rare cibos, quibus Mahamedes utebatur: vii dactylis, uvis, carnibus venationum, que omnia
 et vana et ridicula omittimus. Quis enim inquam mortaliùm his que recitamus audiri
 saniora? quis anilia hæc blaxamenta non rideat? et indigna putet ut sanæ mentis
 hominibus exponantur? et tamen misera illa gens ignorantæ tenebris circumfusa
 has negas ipsa veritate certiores credit et amplectitur. Tertio eorum foris proter aquam,
 est camelorum caprarumque lac, quo et famis et vitæ ardorem expellunt. Et quamquam ob
 Mahamedis leges vinum multi non bibant, plerique tamen eorum ex grege penesosa
 vira apporant, et Christianorum Caravanas invadentes prius vinum experunt.

 Moha-
medis
delicati-
vbi.

104

Vestitus vero ipsorum religiosissimi sunt, et praeter gossypinum manicis amplissimis indusium, et penulam laneam caprinis aut camelinis pilis rudi admodum modo lineis albis nigisque diversim contectam, nihil quo se tegant, habent. Nudis vespissime pedibus incedunt. Nobiles eorum pulcherrimis indumentis utuntur, et calceis, pauci autem caligis induuntur. Illorum lumbos cingit coriacea zona rubro colore et plerimum infecta: capita vero albo vilis panto seu cydaxi gossypina aut linea non multis spiris complicata involvuntur. Ipsae quoque etiam fere nudae incedunt, quae gossypino cyanei coloris indusio corpus, caputque, linteos tegunt, faciemque velant. Illarum ornamenta sunt inaurae, monilia, torques, et annuli virgo aut alia sibi materia confecta, frontem deinde, genas, labia, brachiaque exulsi coloris novis tenui acu factis tingunt, insciuntque. Haec sunt satis dicta de Arabibus Beduinis.

Cap. II.

Baghdadi vitus, Reges, ac viri nonnulli illustres.

Baghdad, quae et Daq-abalam, scilicet civitas pacis dicitur, nomen à monacho quodam dicto Baghdad, qui (teste Ben-Casem) Ecclesiam in illis partibus erectam impetrabat, sortita est. Daq-abalam vero, eodem auctore teste, illam vocavit Abu Piaphan Almanfur secundus Chalifa Abbasas, qui eam anno ab Hegyria 170 expugnavit. Urbs haec veteris olim Chaldae, nunc Mesopotamiae, quae ab orientalibus Diarbeck modo dicitur, regia est, quam praedictus Almanfur in ampla supra Tigrem planitie collocavit, duasque in urbes dirigit, quas flumine interlabente sublimis pons cymbis supra fluvium impositis coniungit. Hanc urbem hoc in loco extructam multis annis Almanfurus gubernavit, et post ipsum alij Chalifae ut Negrmeddin, Fadhilallah emir-etnumenin et alij usque ad 339. ab hegrya annum, quo eam rex Adhd-eddaule, et Saif-eddaule ceperunt, qui cum successoribus suis eam possiderunt, donec, Otto mannicus imperator Solumus multis copiis atque subsidiis in urbem redere ditionem, quam modo Basia multis Ianizaris millibus stipatus gubernat ac moderatur. At de his plura apud Ahmad Abi Baaxum Baghadium in suis annalibus invenies.

Extremum urbs haec nobilis est scholis, quae omni scientiarum genere florent et adhuc florent. Hic Ahmad Apalami poeta celeberrimus carmina sua scripsit, de quo rex usque dicere solebat: em decem nuncios Mercurius ad nos de caelo delapsus. Hic etiam Alpharabius celebris philosophus ac medicus, quamquam ex hac urbe non sit oriundus, sed de Tabar in Turcomannia non ignobili urbe, tamen et philosophiae et medicinae studij imbutus eadem ibidem summa cum laude publice professus est, et post longos labores multis relictis in urbe auditoribus in Harran Mesopotamiae urbem se recepit, ubi Aristotelis librum de auditu inveniens quadragies perlegit, et eodem libro supra scripsit, vellem iterum legere. Hinc de

Demum Damascum profectus obiit anno ab Hegyza 339. Hec Ben-Casem in libro de rixi-
vario electorum.

Cap. III.

De Bochara Aricenz patria.

Bochara ab Europæis Bochara vetustissima urbs ad Euphratis fluvium, non longè ab ostio,
qua parte respicit Arabiz deserti montes sicut est. Patria est Nonain Abu Ali Ben-Sina
quem Avicennam Latini vocant, quamquam eius patria ex Belch urbe & Chozam fuerit; his
vocius Nonnius fortè vellet esse Avicennam sibi contrarium, nam in sua Hispania asse-
xit Avicennam Cordubensem esse: sed Ben-Casem diligentissimus auctor, qui rixorum
illustrium vitas scripsit reliquit, contrarium affirmat, cum Avicennam in quodam Bocharæ
pago natum esse teneat anno ab Hegyza 370. Avicenna ex his in partibus natus omnes
iudicium suum gradus exaxerat, cum nōdum octavarum decimum ætatis annum attingeret,
nam medicus præcipue senexis ab annis se dedit, inquit Ben-Casem, adeoque in illis præcipit ut
ipse ~~se dedit~~ primus ausus fuerit de Regum ac Principum vanitate philosophari, et apud
illos medici officium exerceat. Ipsius privilegium nulli ante ipsum medico fuerat concessum,
quoriam illius rexes nullam medicorum ope utebantur ante Avicennam, sed naturæ be-
neficio, aut aliqua herbarum vi veneta, ac hinc experientia sanabantur. Ceterum Avice-
nna libros sexcentum, à se conscriptos edidit, teste eodem auctore supra citato, scripsit
enim de Medicina multos libros, de philosophia nonnullos, epistolas familiares, thesaurum
in explanationem nominum tum herbarum, tum lapidum, carmina quoque Canonicas,
atque etiam de sanitate conservanda. Vixit annos 58. ac tandem anno ab Hegyza 428.
in urbe Hamadan obiit.

Quidam tamen inter orientales tanti viri gloriæ suum offundentes,
non ab Avicenna tot compositos fuisse libros asserunt, sed à summo quodam medico, cui fa-
mulabatur ita digestos, ac postea ab ipso Avicenna exscriptos et vulgatos; suamque opinionem hoc
cōmēto stabilire nituntur. Fuit (inquiunt) in partibus orientalibus insignis quidam medicus, qui
arte sua ceteros omnes antecibat, ac inde summis principibus notis, tantæ gloriæ et divitiarum cu-
mularit, ut ipsorum plerisque opibus ~~orientalibus insignis quidam~~ ac divitijs superaret. Ea
fama multi illecti suos filios huic medico discipulos dare atque etiam ut famularentur
ipsi, magis vel mercede vel prætio vel præciō tradere conabantur, sed ille, ne suæ doctrinæ secreta
alij reciperent, nullos voluit arcanorum suorum confisos iuxta se intra privatorum parietes ha-
bere. Avicennæ mater, sagacissimi ingenij mulier licet paupercula, hunc adpropria me-
dicum, ipsi suum filium famulandi gratia offert, ac summum se, filiumque suum bene-
ficiū accepit testatur, si quis ipse omnia solus facere non poterat, coquere herbas

puta, pelres mundare, domum vexare, hęc per Avicennam fieri patere, suadum ipsum
que a natura ac pexinde mutum, nihilque esse periculi, cum de fontis arcaris timeret.

Ille mulierem veta diene xatus, Avicennam tamen interrogat, qui a matre instructus
tamquam aures non habuisset nihil xpondit, seque ita solide pepit, ut conditionis cuiuslibet
incapacem animum habere fuere vijus. Cum tamen die quadam ille probare vellet,
an ita vixas aures haberet Avicenna, pelrem, qua exadendis pilis tonfores vintur, ad
summo culmine deorsum mittit ad Avicennę pedes, qui nec ad tantum sonitum improvi-
sum convexus, tamquam nihil audisset, vedulam demerdatue xei curam demonstravit.

Ab eo tempore medicus ille, certior factus Avicennam omnino et suadum et mutum
esse, cuique nihil pxiipi nisi per digitorum micationem, aut signis alijs poterat, ipsi
in dies magis fidere cepit, ac sua scripta omnia, cum domo exisset, propalam in cubiculo
reliquit, que clanculum ac sagaci diligenia ex scripta, Avicenna mati fideliter custodienda
stadebat. Mox tunc tandem post longum tempus medico illo, Avicenna silentium linguę
pcedidit, medicinam professus, que didicerat ad pximum xeduxit, et vulgatis pceptis sui
scriptis tanquam suis, tantam doctine famam apud suos comparavit, ut in summo xum pxi-
cipum notitiam nec non amicitiam tenerit, adeo ut omnes ipsum suę sanitatis ac vię arbitrio
libenter evocarent. Hęc illi, que ut libet se habeant, aliozum iudicium esto.

Cap. III. Damasci nomina, Descriptio, Vbertas ferreę atque
Vixi illustres.

Damascus Arabibus Sciam et Demasc, Syris Damscus est. Sciam a Sem Noe filio
nati nomen vocitatum esse volunt. Demasc autem a Demasco Canaani filio, qui eam
exerit, nomen resumpisse Abi- Arabes affirmat. Damscus denique quasi dorso summo,
hoc est terram rubram Syrię textentes, in qua Adam formatus est, non male appellant.
Metropolis illa, totius Syrię nobilissima, que qualibet frugum copia mixe luxuriat, vixit
arboraxios fructus, sive vinearum proventus requirat. Olivaris vero ditissima est cumque
omnium ferax sit, tum vel pxiipue locupletis ferri rema dives est, cuius temperatura adeo
felix est, ut maxime apud omnes nationes sit auctoritatis, nam pxiex Arabia et Phari-
amnes, quorum aquis invictam armorum temperiem parant artifices, peculiaris ipsis
est etiam ratio ferri temperandi, quod tali industria paratur, ut neque securum, neque pa-
lea, rim ipsius xemoretur. Suburbani etiam agris amenissimi, et aquarum copia, qua vasa
man Syrus supra ceteras laudibus celebravit, auge lenitas, aerięque clementia vobis feli-
citatem ita pandunt, ut merito a scriptoribus paradysus terrestris nuncupetur. Vbi
hęc in ampla sita est planitie ad Libani, ibi Hermon dicti, radices, vix nulla

Damascenum ferrum.

papuum ambitu suo continens, totaque duplici muro cincta fortique munita aede,
à quodam Florentino in vrbis umbilico quadratae formae constructa, muris fossisque cin-
ta, ad quam per unicum tantum portam orientali ex parte ponte publico intratur.
Hanc deinde exant limpidissimi ac saluberrimi fontes, mundinarum fora ampli-
sima arcuato sed magnifico opere constructa, publica aedificia ut sunt mesuities, balnea,
et peregrinorum hospitia,† texturiam omnis generis vici exercent. Hanc nobilem vr-
bem subactis Mameluchis et Aegypti imperio relicto à Selimo, anno ab Hegyra 922.
Bajacà Ianizorum milicum copijs instructus moderatur. Nunc adhuc spectare licet
locum ex quo Spiritus Sancti verba Paulus demissus est prope portam, quam Christiani
vocant portam Divi Pauli, simulque cernere domum Ananias, ubi Beatus Pau-
lus illuminatus, et fontem ubi baptizatus est. Iurat etiam cernere locum, ubi, ut incolae
narrant, occisus fuit Abel à fratre nequissimo Caino, qui locus distat uno fere mi-
llari ab vrbe. Hac item in vrbe, omnibus antea actis vrbis, studia litterarum atque
disciplinæ fluxerunt, doctissimi quoque viri in ea existerunt, inter quos Sanctus Ioannes
Damascenus, qui vitz sanctimoniam atque Theologiae doctrinam claravit. Eam quoque illustra-
vit Poëtarum Arabum facile princeps Almotanabbi, qui literis et armis praestantissi-
mus erat, ac propriae reipse de se dicere solebat carmine Arabico: Equi et campus
me cognoscunt: bellum, concertatio, charta et calamus. Nunc Mohammedi omnibus vici-
bus assimilari videbat, sed res non eundem habuit eventum, nam ille cum elegan-
ter, ornateque scripsisset Alloxanum, hic tum solutatum ligatam oratione mixtum in
modum excellit: ille armis, hic arte militari praestitit, ille Nabion id est prophetae
nuncupatus est, hic Almotanabbi, hac est prophetae voluit appellari: At ille vivens et
post mortem infinitos fere populos seduxit, hic vix dum vitam ageret non paucos
ad se traxit, tamen post obitum anno 354. ac gratis vix 94. omnes eius sectatores dissi-
pati sunt. Nunc vanè desunt calliditas illa atque pietatis larva, quibus hominum
mentes imposuit ille iniquus obsecravit.

Refere quoque Ben-Casem, praestantissimum philosophum
Mohamedem Abi Abdillati publicè hac in vrbe philosophiae studia professum esse susti-
nuisseque omne contrarium convenire cum suo contrario aliqua in re, excepto Deo,
qui nulla in re cum creaturis potest convenire, scripsisseque ingens volumen de unitate exis-
tendi principiorum: Tandem obiisse Damasci anno ab Hegyra 638. gratis vix 78. Innume-
ri sunt penè alij, qui hac in vrbe fluxerunt.

† texturiam demum ubi serici textores et polimitarij artem texturiam de-

Cap. V. Aleppo emcomia, emporium, metces, portus, atque
mexcatores.

Aleppus, quæ ab incolis Nalës sempex dicta est, Bellonio Hierapolis est, teste Mlyio; Pexroca Syllio et Antiochia Villanovano; est totius orientis celeberrimum et nobilissimum Emporium, populi frequentia, ac mercium opulentia ceteras Syriæ urbes longè superans. Ad hanc urbem Persæ, Armeni, orientales Indi, atque sexè Europæi omnes undique terrarum conflunt. Portus eius, à quo trium dierum spatio distat, Scandarumeh ab incolis, ab Europæis Alexandreta (namque exim nomen præviam Alexandriam demorat) nuncupatur, ad quam naves operatum se undique locorum conferunt. Vbi tota tribus ambris collibus distincta iacet, ita ut pars eius in planitiem pernixata, pars altera in elevat ambris blandè aspergat, ambris deinde haud magnam aquarum copiam secum habens, urbem aluit, et rivulis ex ipso per hortos atque vasa arte diductis irrigat. Agro felicissimo feracissimoque frumentorum, olivarumque cingitur. At præcipue dicit urbem arborum merozum amplissima planities, quibus ingens bombycum copia alitur; vobis vero ambitus vix millium passuum continet, quamquam muribus fossisque cincta sit, quæ hostilem impetum sustinere nequeant, fortissima tamen arte, quæ urbis medium occupat locum, defenditur ac munitur. Hanc anno ab Hegyra 1222. Hoc est anno. valentis 1775. Soltan Selim in suam potestatem rediit et infinitas pene divitiâs in ea reperit. Nam auxi. argentique facti, teste Sciax feddino, qui duobus tomis Ottomanorum victorias complexus est, supra myriadom habuit centum quinquaginta millia, quæ summa tunc temporis erat maximi momenti; infecti vero ingentem vim: holobrezitæ vero ac veriez vestes: holobex præstantissimæ, et coccinæ supra recentia millia, gemmarum etiam atque uniorum summam copiam. Denique præter alias innumeras divitiâs, armamentaria octo armis instructissima possedit, quæ omnia ita militum animos exhorrent, tantumque vixium ac roboris cedere, ut eodem anno multas alias provincias audacissime aggressi sint et subiugaverint. Non minoxi tamen splendore atque opulentia nunc fulget, quam præcis temporibus, immo modo edificiis atque negotio felicior est et illustrior, adeo ut post Constantinopolim, et Caixum inter Ottomanis subiectas urbes primarias teneat, cuius vigloriam, vi oper, vi rerum omnium abundantiam spectes Regiam inter orientis urbes eminentem dixeris. Caravanæ huc undique terrarum conveniunt, et simul Meccam et Medinam peregrinationis causa petant. Hic etiam sæpe Sultanum Turcarum exercitus conveniunt, et non raro Imperator ipse, ac si sola capax esset in mixta Syria tantorum exercituum alendorum, qui ibi die commoantes, vixes reficiunt, et deinde irridentes Persam facilius expugnare possint. Incolæ etiam

Aleppi
divinis.

sunt ferè ex omnibus nationibus, nam in ipsa degunt Mussomanni, Maxonitz, Syri, Armeni, Nestoriani, Iacobiti, et nonnulli Copti, Indique quamplurimi.

Mixtura in ea exerceat nobilis, nam cum summa bonorum copia ut dictum est in eius amplissimo territorio alata, maxima varietas reperitur. Lapilli etiam non pauci, uti Margaritæ, Carbunculi, Saphiri, Adamantes, Sardonies, aliisque lectissimæ gemæ copiose hinc distrahuntur. Bezuar item lapis subripens ad viriditatem tendens, oleorum ferè condidatam referens colorem, quem caprarum sylvestrium à ventis Indi orientales Persæque collimantani exuunt. Ambarum etiam ac Benzoinum, storax seu styrax, Maclabus, Aloës lignum, ac Libanium, et Baphdadicum manna, variâ in partes abundè dispensantur. Muscus præterea orientalis præstantissimus et longè occidentali melior, qui ex parte suburbani colitis animalis hoc modo extrahitur.

Musci
ani-
mal.

Paucis animal pluribus in eodemque loco iteribus verberatur, adè ut sanguis in unum confluxat locum, ac tum pellis inflata sanguinique ~~in unum~~ plena ita strictè ligatur, ut inde sanguis conclusus exire nequeat. pellem illam in unam aut plures vesicas contractam efficari supra corpus animalis sinunt, donec absque ulla vi nulloque adhibito instrumento ex vesicæ cadant, ubi ille sanguis suavissimus, in muscum benevolentem post unum mensem convexus reperitur. Nunc ostendens est nobilis ille Præmaritus Ottoman Abu-Homax, cognomine Ben-el-Hageb celebris, qui Casia atque Sciamam et Grammatica scripsit qui post spatium temporis se Damascum recepit, ubi obiit anno 672 ætatis suæ 22.

Cap. VI. Libani cithmon, laudes, Cœxi descriptio, Vitis, loca mundi-
ca, flumina, veteres ac novi incolæ, ubi et Maxonitz atque
eorum Patriarcha.

Libanus ab Arabibus Libnan, à Syris Libnon dictus, mons est in Syria ce-
lebrissimus, sic denominatus, ~~et~~ à vocabulo Syriaco Libno, quod Thus denotat non verò
albèdinem. à Cœroxum vuavestensia, Maclabi plantarum, atque thuris præstantissimo
odore, ceterarumque arborum atque florum fragrantia ita abundat, sicut in Cantibus pos-
sunt videre est, et inde potius vuavestens quam albus denominandus sit.

Montis huius laudes atque gloriam Sacræ pagine variis superque ce-
lebrant, nam hoc in omnibus ferè Bibliis præsertim Prophetarum libris fit mentio
Nunc nati sunt tot Sathæ, tot filij Enacim, totque Gigantes. Ad latera eius habitabat
Amoxthæ, Phexezus, Vethus, et Eurus, atque omnes ferè fortissimi Hebræorum ad-
versarij. Nunc exat illa domus superbißima, seu Libani turris centum longitudinis

cubitorum portecta, quinquaginta latitudinis, cuius iudexa adhuc in ipso Libani valde riu-
 rum. Hic Cedri exstant suauolentes, ex quibus sapientissimus Salomon ligna pro Dei tem-
 plo excidentia a decem virorum millibus curabat. Hic ceares Iherosolymorum fontem placidi-
 simum, qui Syriace ab incolis Nahro Kadis, id est flumen sanctum vocatur, cuius copiosi-
 simam scatebram vidimus, atque ex eius gelidis aquis placide hausimus. Hic spectantur non
 hominum arte, sed naturæ quædam comia hospes intra virum vaxum munimenta amplissima,
 quorum opia belli tempore atque obfidionis, vel quolibet muliercula aduersum exercitum int-
 regnum facile defendere vales. Virexps autem montis ambitus, ut incolæ ferunt, 600. Je-
 re passuum millia complectitur. Soli cõlique mixta felicitas, vixidem mons iste non in-
 vepis aut sterilis est, sed densis vixentibusque nemoribus ornatus, campi subiacentes obe-
 xximi, et opime mepis feraces, ac omni frugum genere mixta luxuriã abundantes, aquis
 perennibus irrigui, quibus peregrinantes vitam passim lavare possunt. Vina profertur
 generosissima ac nutritiva, exata gustui, non ingrata stomacho, corpori valubria, que nul-
 lum ventri tumorem, vesicę nullum gignunt impetum, sed cibum concoquunt in ipso stomar-
 cho, peccantęque absorquunt humores, et naturę vires ferent, adeo ut merito Ogas capite
 NA. cecinerit, Memoriate Israëli exie vixit vinum Libani. Inveniam ipsum Noam vitream plan-
 tate hoc in monte, in quodam pago Saidania dicto, Deiparis Virgini, ob imaginem a Divo Lu-
 ca depictam vacuo, Nostrates plurimi prodiderunt. Fluvij ex eo plures emanant, et præci-
 pui vunt Iordanes qui ex duobus fontibus Iux et Dam, aquis et vocibus commissis nomen
 atque scaturiginem trahit: Phazphax et Abana, atque Tripolis fluvius. Vberissime etiam
 hoc in monte crepunt cupressi, pini, burxi, alięque frondosę arbores. Cedri præsertim, quat-
 xum speciem ut oculatissimi testes describemus. Cedrus vixpe a Salomone decantata crebit
 summo in monte, cuius vi altitudinem spectes, pino excelsozem, vi exasitiam quatuor
 interdurum, interdum quinque vixi brachijs conidmoris truncum amplecti non possunt.
 Ramos non vixsum elevatos, sed omnes per transversum portector, longę latęque vedi-
 ffundentes ordine quodam pulsant, ita ut sit ramulus ramulo et folium folio vix spisse
 coniunctus, alterique copulatus, ut non naturã sed arte mixabili extensos existimes, atq;
 ita multos et vedere et supinos iacere supra hos ramos non semel vidimus. Folia vixdõ
 vensa interse, frequentiaque, angusta tamen ac dura, spinosa ved perpericõ vixentia. Lignum
 nodosum et paulõ contortum, durum tamen, incoarupibile, ac suavelens. Fructus Cypari-
 sui conis non abimiles, qui gummi tenax ved mixe fragrans sandium emittunt. Hunc Liba-
 ergo montem Maxonitę incolunt, qui a Divo Maxone Abbate vix sanctimoniam
 pietatęque perillustri, atque ab eius discipulis originem trahunt, vel ut quibusdam placeat

à Maxonia terra. Quilibet tamen rerum fuerit nec ne, parum liquet, non depen-
dunt tamen ab illo Maxone Archieparcha, cum nullus istius nominis existerit, neque
inquam Maxonius hæresis labe coinquinatus. Effutiant quicquid voluerint nonnulli ad-
versarij, qui ob inanem quaridam mundanamque delectationem, vempex proni ad alie-
na vlcera lambenda videntur; malunt enim falsa mendacij confirmata scribere,
quàm veritatem indagantes bene se alijs ventare. At his silentium imponemus,
donec alia sese opportunitas offerat occasio.

Campa-
nia in Li-
bano.

Maxo-
nita-
rum
Patri-
archa.

Isti igitur totum montem prædictum soli occupant, mag-
namque argenti vim vngulis annis Domino illius terre præter ordinaria vectigalia,
ne ullus cum ipsis habitet alienæ regionis cultor, neque illud, ut in partibus Perso-
rum fit, rapiatur in captivitatem pro Bizantino principe infans, impendunt. Vbi
omnia Christianæ religionis Catholicæ officia administrare libere possunt, immò et Cam-
panis veli videntur, cum ceteris nationibus sint interdicitæ, nam cum semel in Moslemarum
proximitate ad campanarum vinum collecti Christiani Moslemannos invaderent, clademque
ipsis impentem intulissent, illis omnino regionibus campanarum usum interdixerunt,
quas in vultu dominium atque potestatem postea redeperunt; Maxonitarum Patriar-
cha, qui Antiochenus est, summa observantia atque obsequio colitur ab universo popu-
lo, ipsæque cum universo clero suo maximo amore ac reverentia fertur in sanctissi-
mum Romanum pontificem, quem et summum pastorem, Christianique interitus legiti-
mum atque ~~vicarium~~ vicarium agnoscit atque fateretur. Sacra celebrat lingua
Syriacâ, atque reliqua quæ ad Dei cultum pertinent. Multa alia de his vide apud eos
qui de sanctissimo sepulchro, eiusque visitatione in Palæstina, quam modo terram sanc-
tam vocant, peregrinationes suas scripserunt.

Cap. VII. De Mecca, eius Dominio ac territorio, deque templi
ipsius origine, structura, sacrificijs, et ad illud peregrinatio-
nibus.

Mecca urbs Arabiæ septentrionalis nobilissima, quæ et Becca dicta re-
peritur in Meccano, à Zaido falso Arach denominatur: Arach enim est ad Euphratis
ripam, Mecca vero sita in Arabia deserta non longè à linea æquinoctiali constituta.
Quidam autem vitam esse volunt in Arabia felici, sed valde aberrant à Comuni Arabum
Geographorum sententia, nam et hic noster author ait, arbore quadam separari terminos.
Iamam à terminis Meccæ, et Ben-Casem dividit Nagiaz Peninsulam quæ territoria Mec-
cæ ac Meding complectitur, à Iamam, et communiter apud orientales regimine distinguntur,

Naziaz enim á Domino Meccæ, Iaman vero á Persiâ gubernatur. Hæc igitur apud
 Moslemannos sanctior vobis est, non ob Mohammedis solum revelationes, quas ibi habuit, sed
 præcipue ob sanum illud, vi religionem spectes profanum, vi structuram vixitissimum, et hoc
 Kabe (scilicet quadrata domus) Mohammedi indignant, quod fabulose ferunt primò edificat-
 um fuisse ab Angelis, et ab Adam ipso vixitatum ne tamen aquis mra cum terra
 obrueretur, transfatum ad verum celum quod Dax-Asalam scilicet habitaculum pa-
 cis Moslemanni vocitant: post diluvium vero Abraham aliam domum pristina omnino
 similem edificavit, quia umbra illius ei de celo missa est. Hæc Iacob Ben-Sidi Adali. Et
 quidem hæc est vacellum quoddam non nimis amplum quadratæ figuræ, et nomen ipsum
 exprimit; quatuor portis ad apertum per quorum unam patet ministris aditus, alig vero
 semel in anno aperiantur; totum vero auro fulget et veste Holobrezita indequaque tec-
 tum, et ne vllus hominibus accedat ad parietes, ferro pereleganti opere elaborato, ipsos
 circumdedunt, intra illud nemo mortalium ingreditur præter seniores quosdam
 qui vacelli curam gerentes longâ ad pectus demissa barba diu noctisque ibi manent.
 Iuxta hoc vacellum deinde cernes amplissimâ axeam maximeis stratum lapidibus, quam in
 vixis ornant octo ingentes faces, atque singula vix aures lampades perpetuo accense.
 Parent ad hanc axeam simulque ad vacellum prædictum tres aditus vix veniunt, quibus
 tam viri quam femine nullis incedentes pedibus perveniunt ad vacellum, ~~per~~
 quod summâ reverentiâ suo modo atque cultu preces suas obmurmurantes sepius civi-
 tateunt, angelos desculantur, gemunt, et Abrahami ac Mohammedis auxilium pa-
 trociniumque implorent. Ambit deinde totum hoc spatium perelegantis structuræ qua-
 si murus superbum edificium, in quo vixdecim portæ numerantur principaliores, per
 quas patet ingressus egressusque, vbi infinite cernuntur lampades appense, et inexedi-
 bilis magnitudinis faces vix luminaria accensa. Intra hoc spatium, nempe inter colum-
 narum atque pilærum ordines, officina vix Anomapolitana, lapillosumque ac holosexi-
 ricarum vixium vendentium, quorum tanta est copia ut vix exprimi lingua possit.
 India namque maior que vixia Sangeri est, summam vixiam copiam atque lar-
 pillosum mittit, Bengala et Arach vixicas vixes copiose liberaliterque suppe-
 rivant, Arabia felix etiam vix lapillos atque præiosa anomata administrat, Ethi-
 opia denique eadem affluentem atque largam manu adfert. Non enim hie aut terræ
 plium aut vixem esse diceres, sed totius mundi mundinas simul collectas intuentis.
 Vixes hie, nisi vixes potius, hominum vixiam desculantem atque amplectem-
 sem maximo cum ardore et affectu lapidem quendam, quem ipsi Naziaz Masuad,

Arabi-
big de
vixis
limi-
tes.

Meccæ
templi
umbra
scriptum.

Mex-
ces ac
lapilli
venales.

Fabu-
losus
lapis.

subicit lapidem nigrum, vocitant. Aiunt enim hunc lapidem esse margaritam ex panar-
vise, cuius lumen, univexum Moese, territorum illustrabat, quod semen ab hominum se-
lora denigrata est. Coxam hoc Moyses, regis Iacob Beni Sidi Mali prostrare, vole-
re, veniam peccatorum a Deo implorare, petriusque ac lacrymis auxilium contra hos-
tes populi precipiebat. Postquam vasellum illud, atque lapidem predictum inviserunt, se ad
aliud intra templum vatis amplum vasellum confecerunt, ubi puteus est, dictus Zam, Zam, hoc
est, vixit gradum. Ex hoc puteo multi vult qui aquam exhauriunt, atque dant peregrinis qui-
bus preceptum est corpus et caput eadem aqua se lavare, atque ex eadem bibere, seu magis
vi possint deferre. Deumque orare ut vixi ipsis vanitatem concedat, veniamque peccato-
rum tribuat. Hinc structura accedit nobilis disciplinarum Academia, beneficium et muni-
ficientia Solimani anno sexce ab Hegyra 949. erecta, qui et sumptibus architecturam mi-
rabilem et proventibus Lycum ipsum ditavit.

His templi visitationibus peractis peregrini omnes decimo ab
vixi milliarum ad templum quoddam supra collem extractum proficiunt, eoque tum-
matim confluentes, pro conditione atque statu, unum aut plures arietes ad sacrifician-
dam emunt. Et quia multi esse apud Moslemos seu Mohammedis sectatores sacrificia
inficiuntur, fideliter hic quoque Iacob Beni Sidi Mali de caeremoniis, consuetudinibus, ritu et ve-
ritate vocem docet, proponemus. Sic enim loquitur, Dhakhia (si vocant Arabes sacrifici-
um) est iugulatio quadrupedum in Dei oblationem et cultum, eaque sunt agni vixi aut
septem mensium ad minimum, cornu quinque annorum, vituli vixi duorum. Mas-
cula eliguntur pro feminis, eaque munda, candida, nullaque labe naturali aut violenta
infecta: vixi quoque pinguis, corpulenta, et cornigera. Unusquisque tenetur suas vixi-
mas propria manu iugulare ac discernere, aut saltem si iugulationi ad se non possu-
it, ob aliquas urgentes necessitates, alios substituere, qui id suo loco present; vixi
enim antequam quicquam manducent particulam tenentur aliquam ex viximis de-
re, reliquum vixi si possint, pauperibus hilari mente largiri. Qui ad has oblatio-
nes admittuntur, unum offerunt arietem pro se, alium pro mortuorum animabus, ali-
um denique pro Mohammede, ut indie iudicij a calamitatibus eos liberet. Ne vixim Deo
offerantur (inquit predictus auctor) ad Abrahami imitationem, qui Ysaacem filium
vixi Deo immolare voluit, quique vixi cum filio exegit, duxit eum secum ad
quemdam collem (quem illi vocant Mena) ubi Deo ipsum in victimam offerre volebat,
sed cum gladius scindere eius collum non possit, apparuit intra manus eius aries
candidus, pinguis, et corniger, quem Deo pro filio immolavit.

Moha-
meta-
noxi
vixi
mg.

Et est, inquit auctor pagatus, fons, seu scatebra que fluxit sub pedibus Ysaac, dum genu-
aet subitibus, quam Iacob primo videns filio ait lingua Coptica Zam Zam, hoc est de.

Nunc dum talibus sacrificijs peregrini incumbunt, Arabes Beduini, seu deserti cultores, frequentes, ac veluti fauni spici Casarannas, appropinquant, easque respicientes statim in appertos colles et loca inopia tali velocitate ve recipiunt, ut potius eos non currere, sed volare viderent. Neque vltim peregrinos invadunt, sed cum possunt urbes, pagosque diripiunt, et quamquam in territorio Meccae quod ex parte orientali vix occupat milliaia, ex septentrionali duodecim, ex occidentali VI. ex meridionali denique II. omnino arma interdiciuntur, ideoque Mecca et Medina Alharamain vocentur scilicet duo loca, in quibus pugnae atque arma interdita sunt, tamen ipsi nunquam a bello, vastitate, ac demorum urbiumque degradatione desistunt, propterea vix peregrini in istis locis arma ferre coguntur, ut inimicorum vim atque audaciam repellere possint.

Arma ac pugna Meccae interdita.

Meccae territorium ob aquarum penuriam, sterile admodum, atque infecundum perhibetur, ideoque olea pauca, paucissimae plantae in ipso consistunt, non enim in olea aut vinearum deliciae aut densam nemorum arboribus, horarumque irriguis fontibus vixentium fragantia fructuum, sed perpetuo esu, perpetuisque volis arboribus tam saxa quam indigenae saxentur. Et haec est ferè causa, propter quam arborum ramos, si qui sunt, apud ipsos frangere, fractoque deferre nefas esse ducant. Tamen balsami arbusta ex urbe Caixensi huc delata feliciter exsunt, atque modo iam ^{sunt} propagata, ut omnis suavissimus balsami liquor non nisi ex hac urbe per universas regiones copiose affaturque dispensetur. Haec deinde summa Columbarum copia invenitur, quae quia vultu de genere atque specie eius quae ad Mohamedis aures (et Moslemanni nudantur) accedebat, eo pollent privilegio atque auctoritate, ut non vltim eas occidere, sed aut capere, aut fugare nefas esse existimant.

Tellus infecunda.

Columbae in pennis.

Nunc vltis dominium, universamque Medinam vltimam, quasi hereditario iure possidet Sacerdos quidam, qui Almam Alhasemi id est dux seu antesignanus Alhasemi, nuncupatur, qui de Alkem Mohamedis proavo originem trahit; et quamquam olim Aegypti Sultanicum, ac modo Ottomanorum praesat imperio, nunquam, vltis dominio auctoritateque fuit spoliatus, immo Ottomanus imperator non de Meccae Medinamque aut Dominum aut imperatorem, sed vltim humilem perhibet. Sacerdos igitur iste qui etiam Emir, quasi Meccae rex seu imperator nominatur, quamvis non paucos habeat proventus, multaque vltis peregrinorum numerata, aliorumque principum dona, ob affectantium tamen imperium, fratrum dissensiones, Arabumque Beduinorum continuas pugnas inuasionesque, vltis ferè pauper est. Nam enim ob causam annuorum Aegypti vltis partem, atque ut peregrinantes

Meccae Dominus.

ad Meccam ab Arabum invasionibus protegentur. Othomannus impetrator elargitur.
Cap. VIII. Medinæ ethimologia, Mohammedis origo, fixus, dominium,
republicum, uxores, liberi, vocij; ac dissentio inter Persas et
Turcas.

Medina scilicet urbs per antonomasiam dicta, et Medinat-Alabi, hoc est civitas prophete, quia Mohammed primo cum Meccam patriam deserere coactus esset, ut in hanc urbem que Iathreb dicebatur recessit, ac eius dominus factus est. Non igitur quia ex ipsa vitæ oriundus et multi male sibi persuadent, Mohammeds vicus fuit Medinensis: si quidem Meccæ natus, ibique educatus, tum demum ibidem gravis vixit anno 40. et Alexandri magni 333. ut notat Ben Casem, cepit maledictam et execrabilem suam exomere doctrinam, et clam proximè, deinde palam, impudentis lauris indutus, novas opiniones spargere, novaque leges disseminare ausus est. Hoc ut ad Magistrum auxes pervenit, publico edicto tanquam urbis pestis eiectus est, anno gravis vixit iuxta Ben-Casem vententiam 52 iuxta rexo Abdillatif Ben-Yusef, 53. ad hanc urbem que tunc temporis Iathreb dicebatur fugit, et ab hac fuga que Arabicè Hegexaton, aut Hegera dicitur, exant Mohammedi desumunt suam, que incidit circa annum Domini 622. Et quamquam hic annus, qui Christianis est 1619. vit igitur 1028. quia tamen iuxta annos lunares, quos 354. diebus consistere docent, enumerant, aliquot mensibus supra 31. annos circulus lunaris volarem hucusque excessit. Unde mensis illorum exstantes vult, ac incerta velle sagantur.

In hac igitur urbe ante, solo, ac fixis verbis paulatim ad summos erectus honores: excelsis subiectionis iugo et Ecclesiasticis atque Politicis Principi. est declaratus. Is sibi primum ut ad tales honores erectum spe sensit, amicitiam multorum sibi conciliare studuit, ac simul suas leges palam publiceque promulgare. Secundo itaque anno vixit fugæ cepit ieiunij leges vincire: Sexto vicinum villamque carnem interdixit, et vic deinceps sua omnia delicia novæ doctrinæ specie promulgare, dominiumque quod usurparat stabilire, ita ut intra octiduum à sua fuga annum, Musam urbem et Meccam patriam à qua fuerat expulsus, in suam ditionem redeperit, et vic audacter ad alias conquiritas regiones suamque infamem legem promulgandam perrexit.

Quod vero ad Mohammedis uxores atinet quamquam quator in matrimonium cum desipere Ben-Casem aberat, multas

tamen pellices, pluresque concubinas addidisse dicitur; nec mirum, nam Cap. de Vac-
 ca, quod Suxato-*Uagxa* indigitatur, vix precepit, Mulieres dicitur virgulas, bimas,
 ternas, quaternasque, pellices vero concubinasque tot possidere, quot alere potestis: quod
 si tot feminas alij permisit, cui id vibi prohiberet? cui vni decem prophetarum in
 coeundo vim ac robur Deum concessisse (teste Ben-Oidi *Adi*) impudenter iactabatur:
 immo quasvisque scortationes valar vix ipse, Effrenus, ac plane belluinus, quicumque
 contra naturam scelera, ac supra, que scelerissime parabat, in Deum Angelumque
Sabrielem referre non verebatur. Deum enim ea omnia Angelo dictante sibi co-
 cersisse audacter gloriabatur. Porro uxorem legitimam prima *Chodaize* dicebatur, de
 qua duos suscepit filios, et filias quatuor: *Zainab* scilicet et *Jarema*, quam in uxorem
 duxit *Adi*, tertia *Om Calthum*, et quarta *Praxia* quas ambas in matrimo-
 nium duxit *Abu-Becx*. Secunda uxor nuncupatur *Stijce* filia *Abi-Bacxi* pri-
 mi *Chalife*, que tantum erat vix annorum, teste *Ben-Casem*, dum *Mohammedes*
 illam in matrimonium duxit, et hanc matrem fidelium *Moslemanni* appellant, que
 preter linguarum cognitionem historiæ Arabum excolendis diligenter incumbere,
 et hæc valde *Mohammedem* diligebat, laudibusque vixper offerebat. Tertia fuit no-
 mine *Maxia* que *Mohamedi* peperit *Ebrahim*, qui *Casem* cognomento erat, in-
 deque postquam *Mohammedes* vocatur *Abulcasem*; alij tamen volunt alium fuisse *Cora-*
him à *Casem*, et Constantem hanc opinionem amplexus est *Ben-Abdillatif* vix contra-
 rium *Ben-Casem* tenet atque demonstrat, *Mohammedem* vix tantum filios mascu-
 los habuisse, *Ebrahim* scilicet vix *Casem*, qui octodecim mensibus tantum vixit, *Ta-*
ieb, ac *Tahex*, quos *Chodaize* procreavit, et ambo in curabulis perierunt. Ultima
 denique *Mohammedis* uxor *Zainab* appellatur, et hanc etiam fidelium matrem
 multi vocant, que prius fuit uxor *Zaidi Ben-Naxted* *Mohammedis* Domini, eo-
 rem *Ben-Casem* teste, quam à Domino repudiatam eius duxit *Mohamed* in
 uxorem.

Moha-
 medis
 uxores
 ac libe-
 ri.

Socios vix consiliaarios habuit quatuor, primus fuit *Abdollah* qui et *Abu*
Bacx dicitur, ique intimus *Mohamedi* ac Synceus amicus. Hic cum diuissimus esset,
 propterea pecuniâ largè et liberaliter *Mohammedis* necessitatibus subveniebat, quo
 tandem mortuo ei in dignitate successit, atque primus *Chalifa* vix successer exi-
 sit. Obijt anno ab *Hezyra* 13. et etatis vix 68. atque prope *Mohammedem* in eodem
 summo reputatus est. Secundus vocatus, fuit *Thoman* filius *Chattab*, cognomento
Faxug, qui *Abi Bacxo* successit, et decem annis vixque mensibus successeris

Thoman
 Chalifa
 pha.

Officiò functus est. Iste primus fuit, qui rex fidelium vocatus est, ac Moslemannorum
Annales scripsit, et Alloxannum in volumen redegit, et qui Hamadani ieiunium
obseruari curavit. Denique eodem citato auctore teste, occisus est anno ab Hegyza
23. aique propè Abi Bacrum sepultus. Tertius socius fuit Othman, qui sextus
Chalifa extitit, et duodecim quibus regnavit annis, in suam ditionem Cyprum, Sai-
jabum, Maxu, Saxtras et Mauxitaniam subegit, ac demùm anno ab Hegyza

Othman
Chali
pha.

Ali Ch
alipha.

39. obiit, sepultusque est in rabis Cemeterio. Quartus denique socius atque Chalifa
fuit Ali, qui Enix Elmurmeris etiam dicitur, hoc est rex fidelium, iste occisus
est anno ab Hegyza No. statis vero usq. 63. aique sepultus est in rabe Kexbelai.
Erant etiam cognatione iunctus Mohamèdis eius scilicet patruelis, fratrum enim
filij ambo exant, ac ipsius gerrex, atque familiaritate veneris ab annis coniunctus,
et simul cum Mohamède Moslemannica lege fuit imbutus, quam ob causam
uspe dicere solebat, ego vum primus Moslemannus. Inde fit ut Pexs tanquam
hæreticos alios tres Chalifas detestentur atque eorum scripta, ubicumque inve-
nerint flammis exurant, et crudeliter in eorum obsequatores animadvertant;
quia scilicet impudentex imprudentexque de Ali presulexunt, et dignitate
iure testamenti debita eum spoliavunt, propterea perduelles atque hæretici
à Pexis venentur. Nunc bella, concensiones, discordia, interuicines, ac denique
urbium vastitates, agrorum depopulationes, oppidorumque incendia inter Pexas,
Arabes ac Turcas orta vunt: ita ut in se mutuis tanquam in hostes acerri-
mos et hæreticos abominabiles crudeliter usant.

Intra
Pexas
ac cyre
nos alios
discentis
nis cau
va.

Tandem hic Pseudopropheta anno undecimo post suam

Moha
medis
mor.

Hegyram veni supam, uti Ben-Casem cap. 34. de cantu ac vocibus aperit, gra-
tisque usq. 63. relicto Abi-Pecx successore animam suam Meding diabolo
tradidit vno sine in gehennæ tormentis cruciandam, ibidemque sepultus est
in tumulo Saije vocis usq. Hic superbum templum atque ingens, pere-
leganti architectura munificaque, est exstructum, quod quotidie Othmannorum vump-
tibus aliorumque principum donarijs cœntim splendideque augetur, illustraturq.
Intra hoc edificium sacellum exstat non perfecta quadrataque venustissima sepulchre
sectum, sub quo est vna lapidea Hagian Monastian scilicet lapis lucidus dicta,
quis, ut dictum est, ad Saije Mohamèdis vocem pertinebat. Hæc tota auro ac
vexica veste est tecta, ferrisq. cancellis auratis vndeunque circumdata; intra
hanc, que auro gemmisque fulget, Mohamèdis feridum cadaver fuit collocatum,

Moha
medis
Turmu
lus.

quod nec in aërem elatum, nec vi magnetis unsum, aut alia arte elevatum, sed
 humi lapidea vana forte vacua misere iacet. Templum hoc Moysesmanni pe-
 regini post à Mecca reditum inviserunt, et eo libentius, quia Mohammedes adhuc vi-
 vens visere solebat, qui tumultum meum post obitum inviserit, ac si me viventem
 invisisset, et ego illi vitam omnibus voluptatibus affluentem concedendam apud Deum
 intercedam; propterea prepatim omnes summum huius loco honorem deferunt;
 summaque veneratione eos cancellos (cum nemini pateat aditus ad predictam ur-
 nam) amplectuntur ac deosculantur, et felices se ac beatos predicant. Nunc fac-
 tum est ut multi huius loci desiderio patriam consanguineosque reliquerint; ple-
 xique etiam tali infania dementiisque capri fuerint, ut vibi sponte oculos exue-
 rint, ne scilicet quicquam mundanum, ut inquirunt, viderent: reliquum vix cu-
 riculum ibi perreperint.

Ceterum Meding ambitus est duorum millium passuum,
 estque muni circumitus, quem Naska Addaule rex Bagdad anno 364. condidit.
 Cuius territorium proter dactylos atque nonnulla olea, arbores aut fruges pro-
 fert nullas, ac uti in Arabia deserta vita est, ita tota sterilis atque inculta,
 aquarum penuria laborat, solis ardore, axemarumque calore torretur.

**Cap. IX. De Metru seu Alcaixo, eiusque animalibus,
 vegetibus, incrementi Niliaci vignis mixis, pullis, Colum-
 bis, ac incolarum vestibus.**

Metru non solum Arabis sed totius Aegypti regni nomen est, à Mexaim
 Noë filio sic dicta, inquit Mohammed Viazica. Arabis vero nomen precipuum ab
 incolis Mcabera, scilicet viciis dicitur, Ab Euxoppis Alcaixo, seu Caixo, olim
 autem Memphis vocabatur. Atque hęc Metropolis est totius Aegypti regni at-
 que matrix nobilissima, quę Mammaluchis destructis et à Solimanno Bizantino
 Principe devictis, à Bassia militia turcica 25. millium Spatiozum Iarizeorum
 que munito summo splendore regitur, et gubernatur. Porro vrbis dives est Casis
 arboribus, quarum truncus, rami, et folia nucibus adeo sunt similes, ut quoriam
 non pendeant fructus, nuce esse dixeris. Est quoque Sacconi arundinum, frumen-
 ti atque reliquarum vegetum feracissima, cum bis in anno in nonnullis adiacenti-
 bus viciis frumentorum abundantissima colligatur messis: fenum vero quater-
 olea, uti fabę, ciceres, lenticule atque vimilia ferę vempex vixant. Adde in-
 gentem candidissimi salis inexhaustamque copiam; nam aqua Nili in foreas

Aegypti
 et vici-
 tas.

Balsa
ma ex
buxa.

conclusa, absque ullo auxilio fere intra triiduum solis ardore exposita in salem
nitidissimum conuertitur. Superioribus etiam annis celebris erat balsami plan-
tis, quae modo Othomannorum iure translatae sunt ad urbem Mecchensem, et
praeter numerum septem arbuscula, quae in Proregis rixidario summa diligentia
adseruantur, nulla in universis Aegypti regio inveniuntur. Arbuscula hae cubiti
altitudinem non excedunt. At Meccae felicissime ut dictum est cresunt; horum fo-
lia sunt Amarae vine maioranae sylvestris simillima, verum vero qui balsamum
est, educitur e truncis aut ramis parva facta incisione.

Animalia in ipsa reperiturum plurima, Equus praecipue
maximus, qui molem corporis ingentem cum habeat, pedes et collum perbreves, ca-
put maximum, de formis admodum redditur; nihil aliud tam, ex tanto animali
laudatur, aut in pretio est, praeter caudam ad dentes; illa enim equorum collis ca-
melorumque appensa pulchrum ac venustum ipsis ministrat ornamentum. Den-
tes vero ut fortis, contra vertiginem et capitis dolorem prosunt; ex illis quoque fi-
unt annuli, quos non tantum ornatus gratia in dextro pollice gestare sunt soliti,
sed etiam ad hunc usum, ut fortius arcuum visum nervos adducant, nec pollicem in-
parum offendant. Capiunt venatores hanc belluam foreis leni segmento stratis, in
quas, cum nocte ad orizantem edendam exceditur e Nilo, cadit, neque evadere potest. Item
Crocodilus, qui terra equae ac flumine gaudet, isdem excipitur insidijs, cuius in ne-
ce proxatus officinarius est, ac plane nugatorius. Exstat praeterea Chameleon animal
quadrupes longitudine unius palmi, forma lacertae viridis referens, nisi quod hoc
sit grandiusculo corpore, varijsque coloribus affectum. Prostratum aut lacertae aut
xang simile habet, linguam acutam, quas muscas venatur, caudam prolongam,
erilem ac dexterem, dorsum gibbosum atque apertum, inaequum validum vestigi-
nis similem, ventrem flacidum, stratumque, corpus minime opacum, imo sub-
diaphanum ac transparent, in quo unum transpiciuntur intestinum, pellis modo
nigra modo viridis utroque versicolor cernitur, ora quae dactylosum fere nu-
clei molem referunt, quaeque pelle veni verpentum ororum instar, circumduc-
ta, produunt. Qui vero hoc animal dicitur alimento nempe vivere, in colones
quoscumque, quos proximè attingit, conversione cubita ob corporis subtilitatem
rariari, aut magnitudine (ut Democritus, teste Plinio libro 28. C. 8.) Croco-
dilo simile terrent, ridicula omnino ac nugatoria docent; quare praeter in-
numeras experientias hac de causa speciatim factas, mercatores Europaei

Camp
leontis
descrip-
tio.

plures fide dignissimi hoc animal vicellis, caeco, hortoium herbis vesi deftantur, et pan-
 niculis vesficoloribus appositum nunquam pristinum colorem mutasse non vado ve-
 ridisse affirmant. Quod si forte aliquando cubitum colorem recepisse id comprehen-
 sum sit, nihil mirum videri debet, quandoquidem, et qui purpura induuntur, colo-
 rem illum etiam a vna vese mutuantur, et in alium vultus transmittunt, qua-
 re vixiq; illz colorem mutationes ad naturam animalis potius, quam ad obiectum
 colorem referendz vnt.

Id vxo ea in vrbē vngulaxē est, quō nullibi forte sexxanum
 reperitur, vt pulli ex ovis, non naturali gallinarum calore; sed ignis naturalis
 beneficio, hominumque artificis recludantur. Incolz enim construunt sibi fua-
 nos duorum fere altitudinis cubitorum, atque vna sanctorum portā angusta ad-
 pector. In superficie vxo plana vperiori, vbi nulla sunt ora carbonēs accendi;
 canalibus quibusdam circumductis apponuntur; in inferiori autem ora quam
 proxima (vnguli enim furni plus minusve quator aut quinque millia
 ororum capiunt) ordine disponuntur, ac vt diximus carbonibus in illis canalibus
 positū ignis admoventur, qui diu noctique ardens temperatum prebet calorem
 ad 21. diem, qua pulli incipiunt excludi ori vque ad 23. qua transacta, si quz re-
 manent ex quibus non oboriantur pulli, inutilia atque corrupta esse reprehenden-
 tur. Pulli igitur vnta copia exclusi, intra paleas educantur spatio octo aut decem die-
 rum, quo tempore elapso accedunt rustici homines, qui vcuram pulloxum curam
 promittunt, quorum nominibus in alio relatis, vngulis, mensura quadam lig-
 nea vine fundo, quasi modis, dantur tot mensuraz, quot volunt, eo pacto vt vna
 pulloxum pars sit pro sexxz Domino vcu pro Turcarum Imperatore, altera
 pro furnorum magistro, tertia denique pro iis, qui pullos educant, eaque in-
 dustria exiguo tempore, tota Agyptus maxima pulloxum repletur copia.

Pulli
 ab igne
 naturalis
 produci

Est etiam aliud illa in vrbē mirandum, ac notatu dignum,
 quō refert Abu-Chalil Ben-Ali, de Nili incrementi cetera et non fallaci aut
 exhabunda cognitione; nam vlet, inquit, intra decimz quintz diei spatium vque ad
 vicesimā vcondā Rabij Athani (hoc est Iunij) cadere tot quidam, qui quamquam
 nullum apprensū vgnium aut palpabile imprimat in terra, neque vllum re-
 linquat vestigium reprehendendi an ceciderit, terramque madefecerit, vt vros effi-
 cere vlet, mox tamen quodam naturz secreto id cognoscunt, atque ceteri sciunt:
 vquidem decima quinta die eiusdem mensis aut 16 terram, vix axenam &

Nili xipa deponentes pondexant statexa, atque eam ipsam atque ad secundam diem
apexant, qua die iterum eam axenam pondexant, et vi exariorum esse deprehendant,
cento cecidisse xoxem affirmant: vix xoxi eiusdem vit ponderis, eam xeposiam sex-
tia die denuo pondexant, vique vempex faciunt, donec ea sexta exariorum depre-
hendatur; maior namque eius sexta exariorum, xoxem cecidisse indicat, atque axi-
pumentum Niliaci incrementi centissimum. At in eo naturæ evidens miraculum
(subdit idem auctor) ac huius xoxis vis vix atque in eo consistit precipue, et præter
Niliaci incrementi centissimum vixum, aër purgatus ac valubris reddatur, mor-
bi, lepræ, pestes, febresque amittit, quibus miserè anguntur incolæ, cessent, et
quod magis est, omnes qui in febribus letalibus laborant, statim de vanitate xepi-
uantur.

Singulare etiam, atque incredibile fere videtur, quod non solum hac
in urbe, sed in Aleppina, Damascena, ac Tripolitana spectatur, columbas scilicet qua-
si hominum nunciatrices novarum rerum eventus pacis bellique successus mira
reluctate denunciare. Viquidem sæpe hæ columbæ Damietta expressè at hanc urbem (in-
terest enim spatium octoginta leuaxum) in qua Proxeris vides curiaque est, ab ip-
sa mox, illoque periculo suo aut altero die se conferunt, atque schedulas ipsarum
pedibus aut collo alligatas deferunt. Nec vane hæ aut falsa vult, aut falaci arte
exeruntur, sed hominum vagacitate minime excogitata. Præter dum ora in nido,
materno, ac immato ferventur calore, aut dum necessarios expectant cibos pulli:
provida mater atque amans distrahitur, et Damietam atque aut aliam in ur-
bem apporiat, quæ quia tenellos iuxta naturæ leges pullos alere dixerunt, compe-
ditur quodammodo atque amore naturali cogitur ridum investigare, dulcique suos
esca nutrire, hoc modo mater sæpe absuefacta, statim atque ob urgentes necessita-
tes dimittitur, in eam urbem, ex qua abstracta exat, alio explicari exolat; et au-
tem sicuta epistolam esse redditam, habent alias columbas viximiliter instructas,
per quas, si opus est, xescribunt.

Poxis urbi, quæ admodum frequens ac xerentissima populo
est, incolas habet præter spatios, lanizatos ac non paucos mercatores admodum
viles ac effeminatos nullique virtuti deditos, qui laborem virtutemque perosi, tellu-
ris libertate ac vixque clementia abutuntur, ac modo vupini, modo ore proxi humi
iacentes, in vobis, qui æque ipsis hyeme ferè ac estate gratum præbet calorem, apri-
cantur, et miserè otiosam ætatem vraduunt. Incolarum vepes, nobilium præter

Colum-
bæ Ta-
bellarum
officis
vumpen-
tes.

Aegypti-
orum
vepes.

sim, salaxes sunt ac ea forma, quæ infra dicitur. Pebei, præter subuculam quæ ad
 vixas usque pendet, ac zonam coriaceam, quia sunt cineri, nihil, quo se regant, ha-
 bent: omnes tamen tam viri quam femine, tam nobiles quam ignobiles, barba-
 rano seu fragmento quodam laneæ materiae inconspuiti, quod illis pro pallio
 infertur, utuntur; feminarum tamen barbacana laxiora fluxioraque sunt,
 quæ à capite usque ad talos pendunt, quibus faciem ac reliquum corpus tegere
 possunt. Et contra vero puellæ hæc sunt quatuordecim et 15. annorum plures, quæ ho-
 minum aspectum non verentes absque ulla tunica illoque velamine nudæ omnino
 incedunt. At hoc frequentiori in usu est in circumiacentibus pagis, in illo præsertim
 itinere, quod ad urbem Hierosol. ducit: nam Caravanis has in partes iter facien-
 tibus, puellæ ex pagis omnino nudæ exeuntes multa obsonia vendunt. Neque enim
 his puellis ante circumcisionem, quæ fit anno 11. aut 12. aut ante matrimonium
 ullum datur indusium; hæcædemoniorum more, quæ intacto corpore, donec nubent,
 incedebant.

Puellæ
 nudæ.

Cap. X. De Tripolis nomine, ubertate, balneis ac Templis

Tripolis quæ ab incolis Taxabolo dicitur, Syriæ urbs est antiquissima, cuius memi-
 nit Quintus Curtius libro veivno, et Plinius libro vnto, nomen à tribus, quibus
 olim constabat urbibus, vendicant, ad unum vicia est milliaria à mari, duobus distincta
 collibus, ita ut pars eius inclinet amenos blandè abruat, pars altera in plani-
 tiem porrigatur; ex ea parte qua mare respicit, ornat eam simulque divi-
 tam reddit planities amplissima arborum moxarum, quibus ingens bombyum
 copia alitur, atque cythorum horti, gramatorumque ac vaccari arundinetæ; ex
 alia vero qua Libanum respicit, olivarum gustu ac suavitate præstantissimum
 feracissima vylva, quindecim millium passuum latitudine, longitudine vero octo
 extenta, optimam atque opulentam reddit; huius vero totius spatij medium vixit pe-
 nè equaliter, recatque placidus annis, qui originem è Libano trahens, agros campos
 que urbis placidè irrigans, vnamque ripam rivæ fecundat. Is deinde urbem inter-
 fluens, agroque suburbanos alluens, ad unum ex urbe milliaria mari se immijcet.
 Adde etiam placidissimum fontem ab radicibus Libani scatentem, qui vna aquarum
 copia totam urbem amenam reddit, deinde per aqueductus vnius spatij milliarij usque
 ad mare excurrens, eos, qui in portu commorantur, recreat ac reficit. Denique
 urbs hæc frugum omnigenarum suavitate atque gustu præstantissimum fera-
 cissima est, vini oblique plurima, frumento atque ceteris vegetibus optima. In hac

feliciter, et ceteras omittamus, crescit arbor quaedam seu potius frutex Almauz dicta, vulgò poma Adami esse sibi vixi, folia habens indigitorum modum protensa, nullos tamen produens ramos praeter ea folia, quae sunt tam longa, et lata, ut quisque facile uno tantum tegi atque cooperiri possit. Fructus a sibi pendentibus fabarum recentium viliquis instar semel arbor haec profert, hique vult vapore delicati ac dulces, gratique palato, colore dum maturi sunt subflavo, odore res non asiniles, gustusque fere peronibus, forma oblonga, cortice crassa, quae facile velut si fici detrahatur, venen nullum habent, sed sibi album in terram gummi emittunt, quod in aliam crescit fruticem.

Quamquam ubi nullis vit cinera mixtis, septem tamen quadra-
tis sed fortibus turribus ad maxis litorea vitis custoditur, imminetque ei ex editiori
colle, qua parte Libanum respicit, arx munita, quam aiunt incolae Christianis
Francis esse constructam. Intra ubi ambitum edes quamplures lapide quadrato con-
structae, elegantibus stoeis tapetibus ruperimpositis, pulcherrimisque stratis: parietes ori-
um, floremque picturis ornatae videntur. Superba etiam conspiciuntur balnea,
ea forma, ut ingredientibus prima fronte vese offerat amplum atque spatiosum
apodyterium eminenti sepulture lectum, in cuius medio exstat maximoium la-
brum, frigidum fontem excipiens, parietibus vero circumquaque murus adiectus
est latitudinis minus cubiti, altiusque altitudinis, quem lonxi ascendentes vestes
excitas eo in loco reponunt, balneatores autem statim lonxis duo offerunt linte-
la, quorum uno corpus, alio caput tegant; et sic involuti atque crepidati ad peni-
tiora pergunt loca, ubi inveniunt plures cellas caldarias, et ad videndum ap-
tissimas, alias frigidarias, in quarum vinctulis labra aquarum calidarum fimo
animalium calefactarum continentur, hinc balneatores post viduam egredi ad
amplam cameram patentemque accedunt, in qua plura habentur bapristeria
aquarum calidarum frigidarumque capacia, ubi quisque aquas pro suo arbitrio
sempetere, ac se lavare proat libet, potest. Omnes vero haec cellae atque cubi-
cula sunt pulchris artificibus concamerata, quorum ruperetra parva speculaculis
versicoloribus, quae Camxiat incolae vocant, lumen excipientibus, ornantur. Ad
haec balnea tam viri quam feminae accedunt, reparatim tamen lotiones peraguntur; ne-
fas enim apud ipsos, atque omnino illicitum, et contra morem cautum est, ne ulla fe-
mina viri sociata ad balnea admittatur, sed aut viri maritimi hominis, feminae
vero pomeridianis accedant, aut diversa balnea adcant: atque ita nihil ubi im-

indecorum, nihil duxpe aut libidinosum illo pacto committitur. Et autem virandum quod tam Moslemanni quam Christianos omnes promiscue ad balnea accedant, nec illo pacto diversę religionis consortium eritent, vęd simul omnes balnea frequerent, vęque invicem tam viri quam femine amore prosequantur. Cerimoniarum etiam hoc eodem loco munifica Christianorum templa in Moschas (probi volox) contexta, atque etiam alia Moschicum, vire vt nominant Meschitarum vt perba edificia, summa arte, maxime, aut valtem quadrato lapide constructa vabem ornant, quorum hęc est topographica descriptio. Accurrit hęc templa primo occurrit ampla arca maxime strata, cuius medium quadratum lavacrum occupat, vbi ad orationem accessum vno more se lavant et abstergunt, post ad ingentem aulam accedunt nullis imaginibus, aut alijs picturis, non auro aut gemmis fulgentem; vęd nudi parietes conspiciuntur, vt docet Ben-Dizi Aali de Meschitarum structura. Pavimentum totum est matrum stercis, quibus plebei insident: ditiores carpetibus, quos ipsis mancipia vubsternunt, vuntur. Ex sepidine veu fornice plures pendent lampades, que orationis tempore accenduntur, et ea finita extinguuntur. Hęc templa sunt fere vbiq; locorum sphericę forme, et laminis plumbeis tecta: his diuince vempere vunt paratę turres quędam, que Moslemannis invixiunt pro turribus Christianorum campanarijs: hę vunt ad aperta fenestras Meridiam, Orientem, Occidentem atque septentrionem respicientibus. Talis turris stans vocis eorum vocales ascendunt, et valida voce ex ipsis fenestris clamorem intendentes, digito in altera auxilium inferto, homines ad orationem convocant, quo finito, lotione que legali facta, omnes calceis in limine portę ordine relictis summo cum silentio discalceati ad inspatum pavimentum accedunt. Cuius vire antesignanus orationem incipit, omnes sequuntur, et dum flectit genua, alij idem prestant, et illo exerto ceteri ve exiunt, et ipsum vocem attollentem vel deprimentem adstantes imitantur; vbi neminem, susipientem, ofitatem, vambulantem aut confabulantem, vęd summo silentio oratione peracta, resumpitque calceis discedunt.

Femine autem nulle possunt his statutis houis ad meschitas accedere, vi viri adsint: nec ullam virorum societatem habere possunt, excepto antesignano, qui eas dirigat ac orandi modum docet, vt refert auctor supracitatus. Permittitur tamen illis non templum ingredi, vęd ad fores se statueret, inque eisdem antequam virorum oratio peragatur, discedere debent. Ac subiungit idem auctor feminarum ecclesiam esse partem proprię domus interioxem, tantum

Hę sunt cylindricę atque rotundas, quarum fastigia quatuor sunt ad aperta &c.

enim apud illos respectus sunt feminae, et multi eas non paradiſum ingredi, sed
ad foras cum Christianis, virorum gloriam inspecturas confabulentur, non obstantibus
que Mohammed in Alcorano feminis etiam in paradiſo promiſit.

Porrò quòd ad magnum Tripolitanae urbis splendorem
facit, mercatorum omnium receptaculum atque emporium quoddam est, quo ex
omni orbis parte verax maxime pretiosissimaque merces adducuntur atque
hinc in longissimas mundi partes distrahuntur. Huc enim Persae, Orientales Indae,
Arabes, Aegyptij, Europaei deinde ferè omnes rti sunt Galli Massilienses, Tuxonenses,
Lugdunensesque, Itali deinde, Veneti, Siculi, Hispani, Angli, Belgaeque confluant:
merces praecipue hic praestant, gossypium, filamenta gossypina, saepes, lana, cinnamomum
res ad conficiendum vaporem, ita ut usque Venetorum naves his cineribus onustae
videantur: ac denique et alia omittamus, oleum praestantissimum, ac verax maxi-
ma vis ob ingentem bombycum copiam qui hoc pacto aluntur: Minutissima bom-
bycum vermina (Sexe incipiente dum tempus incalſcere, arbores germinare, moxque
folia producere ceperint) rarij linteis candidis involuta quòdvia diligentique cura
vicibus 12. plus minusve, interdum mulierum vinu, noctu temperato gossypij calo-
re confervantur. Vbi verax vermiculi generati tenellis moxorum folijs virgatis im-
ponuntur, ac in orbiculis quibusdam ex bove firmo confectis duarum aut trium
hectornadarum spatio repositi moxorum folijs aluntur, donec adultiores evasen-
tes, et albescentes ad horum moxis albis confitos, apponuntur, ubi amplius casis ex-
stercis confectis, palis, ac cassis fulvis reconduntur. Porrò ij, qui horum curam
gerunt, moxorum arbores folijs denudant, eaque rixentia ad has casas conferunt,
replantibusque per stercas fulvas sustentatas bombycibus, ea in alimentum bis in
die praebent, donec tandem albescentes adultioresque effecti, spumam emittere, filag.
ducere incipiant; hoc enim ij, quibus hi sunt cura, animadvertentes vinculo si-
mul colligatos et compressos ipsis apponunt, quos bombyces ascendentes, albos aut fla-
vos globulos mixta aere intus inclusi resunt, ac in orbem glomerant. Expleto tam-
dem hoc resendi genere, ~~et~~ aqua ferventi plenum injiciuntur: artifices fila
extrahentes, ingenti alabro rorè instar contorquent. Ex his orbiculis meliores
verioresque eliguntur ad sobolem propagandam; nam bombyces illis iraxerit in-
volucris incandidos papiliones mutantur, ac naturae instinctu spolia illa dura per-
forantes, exeunt, qui demum ex mutuo raris ac feminae congressu vermina
producant, quae diligenti cura conservantur, et sequenti anno nova proles modo

Tripoli-
tana
merces.

prescripto preparantur. Moxes autem incolarum huius orbis, indumenta, cibi Chry-
sianorum conditiones, ac denique, feminarum ornatus, quia non solum huius orbis,
sed etiam univ. Uxig conveniunt, sequentibus capitibus proponuntur.

Cap. XI. De maxis Orientalium vestibus, ornatuque ac femina-
rum luxu.

Orientalium vestes fere omnes salaxes sunt, quarum aliquae
inferiori extremitate dextrosam ac sinistrosam latera concisae, aliae ad talos usque
effluentem integras. Superior enim vestis manicas habet cubito tenus laxiores,
et ad talos etiam pendet: inferiorem vero, quae ut plurimum e materia gossypina est,
alii ad talos, alii ad vixas, ad cuncta alii gerunt, quam fluxior zona vixica aut gossy-
pina, aut etiam coxiacea artificiose elaborata cingit. Vestes istae sunt, olesivae aut
byssinae, aut iridulatae seu cimatiles aut denique gossypinae, quibus collariis carentibus
orientales pro cuiusque conditione ve ornant. Capitis velamina quamquam omnes
tulipanto seu cydaxi utuntur, maxia tamen sunt, atque iuxta variis status dignita-
tesque variis gestantur tulipanti. Principes enim atque magnates candida tela sed
tenuissima Indica, mixta arte contexta oblonga potius quam sphaerica utuntur.

Orien-
tium
varis.

Cadii seu iudices, Musij qui scilicet rebus spiritualibus praesunt, ingenti tulipam-
to longitudinis scilicet quinquaginta aut sexaginta unarum tenuissimae gossypij ma-
teris in sphaericam formam fabricato multis circulis contexto utuntur. Cives etiam
eiusdem formae, eiusdemque materiae cydaxim vel minoris molis, paucioribus gy-
ris aptatam gerunt. Scenifi seu nobiles de stirpe Mohammeda originem tra-
hentes tulipanto viridi fluxibus etiam spinis circumvoluto capita tegunt. Mi-
lites atque dominorum vixi tela etiam candida utuntur, sed forma oblonga
ita ut superior apex sit fluxior, laxiorque, strictior inferior. Chrysiolorum vero
pro cuiusque conditione vixico, aut tela tenui aut gossypio rescolore, valtem non
albo, formaeque non rotundae capita circumvolvunt. Maxonitarum vero Parthian-
cha et vixique suffraganei Episcopi, capiti imposito nigro capitis, tulipantum in-
gens superimponunt, forma sphaerica convolutum, colore tamen cyaneo: reliqui va-
cillatores eadem colore ac forma, sed minoris mole in gyrum etiam edito, capitis
excepto, utuntur.

varis
varis

Feminarum deinde indumenta, procerum praecipue, sumptuosa valde ac
superba sunt, quia non solum ex vixico, et Byssis, sed auro argentoque splendida
arte ac munifica contexta, ad talos usque pendunt, ubi vixico in publicum prodeunt,

Mulee-
rum
vestes

(quod illis prorex batreæ rexō conceditur) sepe laxissimo albo toto circumvolvuntur, faciem vero totam reticulo ex equinis vetulis tenuissimè contexto velant, ita ut alios spectare, non autem spectari possint, quod ita diligenter observant, ut ne maritus quidem suam uxorem queat intexnoscere. Quod si videri maritum obitum inveniat, ne valere quidem liceret, aut vix eum alloqui posset, quoniam turpe apud ipsos est feminam aliquo viro sociatam aut cum ipso locantem palam videre. Indusia habent ad vixas pendencia, quibus tamen lassiores adsumuntur maritici, subligacula vero ex tenui aut tela, aut porsypio ad talos usque defluentia gerunt, quæ tam viris quam feminis communia sunt. Quin etiam per vicos incedunt, ore atque aliisve caligatæ præficiuntur, quod ut breve iter vint confecturæ, calcepedibus utuntur elegantissimis atque venusta confectis, auro ac varijs coloribus pictis, quæ domi etiam ipsis inferviunt; Prorexum tamen feminæ ipsæ ex argento aurato frequentius utuntur, inducunt pedes solealis vimili arte atque industria versicoloribus. Collum deinde condecorant torques, brachia ornant ornantque plurimis monilibus aureis aut argenteis, vixæ vixioribus ac gemmis cælestis, pedes pedali-
bus, aureas inauribus, annulis denique digitor. Capillos etiam vixis aut bysiniis compositos, ex quibus quatuor pendunt argenteæ vel aureæ catenulæ, ab occipitis post tergum demissos condecorant. Hæc omnia præter plurima alia vixique vixaxum summa cura requisita curisque collecta in opulentissimo honestissimi vixi omnique vixorum generis ornatisissimi Jacobi Puzosii sexu ac museo videnda cuique patent.

Christanorum feminæ eodem modo ornare se volent; at non tantam audent pompam lasciviamque ostentare. Itæ capiti vesuffiam imponunt altam ac textilem, ex qua proxi cuiusque conditione ac fortunæ plures pendunt nummi aurei aut argentei, et huic album aut aliterius coloris velum supereimponunt ad vixas usque pendens. Oculos penè omnes supereiliaque collisio quodam ac stibio illinunt, genasque fucant. Manuum palmis, vixibusque pulverem quendam rubridem aqua immixtorum venustatis causa applicant, qui exsiccatibus eas rubras efficiunt. Tales fucio, vixi et nummos quorum supra meminimus, et pleraque alia multa, videre est inter res mirabiles et antiquas Ioannis Baptiste du Valij, qui tanta diligentia ac vagæ indagacione eas vixique requisitas asportavit, ut quæcumque de re fere veritas incidit, illam vix raris vitæ, statim ex suo Puzosio philacio promat, usum ostendat, et proprietas doceat. Sed ut ad propositum re-

omnes à suffocato ac sanguine, et Moslemanni à carne scilla. Bellarijs seu dul-
 cianijs Culijs valde delectantur, volent enim placentas conficere vaccaro et amygd-
 valis aut nucibus pineis, malis etiam citrinis melle conditis; oxiza vaccaro aut
 melle ac butyro cocta Zarda ab illis dicta, musco ad mellis spissitudinem cocto,
 usque passis Damascenis praesertim. Fructus et nuges, ficus, pyra, amygdalas
 atque similia ornissimus, quia communia ipsis sunt. Iis itaque paratis bro-
 na prandij aut cene instante, manibus lotis precibusque premisis ad mensam
 accedunt, quae est illis coxium rotundum, cui panem oblongaque apponunt. Panem cul-
 tris non sciunt, sed manibus frangunt. Funiculi apud ipsos in usu non sunt, sed
 tantum cochlearia lignea rarijs coloribus picta, et ubi haec opus non sunt, oves di-
 giti, et monet Iden Sidi. Itali, ut plene debent. Culinis vrensilia, uti varagines, alg,
 cucumr, cacabi, ginea sunt stamno obducta; quae vix ad mensam atant, et lanceis pa-
 ring, paxosides et similia a stamno Anglicis seu Cornualino, quod vulgo stammum vo-
 cans seu viniens dicitur, conficiuntur. Etiam valde sunt in usu vasa Indica vulgo
 porcellana dicta, quae ipsi quotidie infervunt; alia materia aurea, aut argen-
 tea omnino est illicita, quam Mothammedes, et idem auctor ait, vel precipue prohi-
 buit, quoniam huiusmodi vasis diabolum vti, Mothammedes nupabatur.

Mense
 tensilia.

Orientalium
 rus.

Potus communior ac frequentior aqua est, nobiliorque
 tamen vitioresque aquam vaccaro dilutam, usque etiam ambaxo et musco mixtam
 apporant. Vina Graecae generosissima, vire alba vire rubra, quamquam plerique ipso-
 rum bibant, apud ipsos tamen vixantur nulla, nec minus divenduntur, sed tamen
 apud Christianos venalia extant, possedantibusque pecunia dispersantur. Africo tem-
 pore Aegypti vixantur, potus enim iste melle usque passis aqua mixtus, ac ni-
 ve conficitur, qui caloris ardorem temperat, corpusque totum refrigerat.

**Cap. XIII. De Linguis Graecis Orientalium, ac praesertim Aethi-
 opica ubi et scriptoribus Arabicis.**

Oro in oriente haec potissimum lingua regent principales,
 Arabica nempe, Persica, Turca, Hebraica, Chaldaica, Syriaca, quae parum differunt à
 Chaldaica, Persica, et Armena. Arabica tamen et ceteris communior, frequentior,
 nobiliorque, magis est in usu, quae non solum Arabibus vulgaris est sed Africanis
 etiam, Barbaris, Nubis, Aegyptijs, Syriisque omnibus, et deinde vacua est apud Turcas,
 Persas, Indosque plures. Tantum illa exorditur quantum Moslemannorum scriptum,
 Mothammedisque nomen propagatum est. Siquidem nullus Turca est aut Persa

Arab.
 linguae
 limites.

honestior professum, qui Arabicam ignorat linguam, cuius preceptis omnes fere suos
 liberos imbui curant, ut doctiores erant ac legibus Mohammadi incumbere possint.
 Hanc enim lingua Alexandria scriptis est, nullique mortalium possibile esse dicunt,
 hanc nunquam in aliam linguam debito modo transferre. Insequens factum est ut Alexan-
 dria nulla alia lingua, excepta Arabica, reperiri possit, ac proinde pleraque in ipsum
 extant commentaria. Hanc etiam lingua publice preces domi forisque fiunt, atq;
 hac ut plurimum leges decretaque eduntur, hac, inquit Zaheri, Deus in paradisi
 so vivitur, hac denique fere omnia philosophis, Medicis, Astrologis, Legum, Rhetor-
 icis libri scripti sunt.

Alco-
 xanus
 voluit
 in Ara-
 bica
 lingua
 reperi-

Persica enim Poetis sublatis, atque historicis nonnullis pauca
 scripta sunt: Turcica aut pauca aut nulla habet. Chaldea seu Syra fere expin-
 sunt: Orgea, et Armena in oriente omnino dilapsae sunt; in Hebraica veteris
 testamenti sublata auctoritate, Rabini praeter fabulas scripserunt nihil. In lingua
 Arabica semper floruit ac floret, hanc enim philosophi nobilissimi, Averroës, Algaz-
 zelis, Abu-Becr, Alfarabius, qui a Moslemannis secundus cognominatus philosophus
 Mohammed Ben-Isaac, qui firmamentorum clarem conscripsit anno 668. et Mohammed
 Ben-abdillah de elementorum correctionumque essentia, exaravit. Astrologi nobilissimi
 Isafar Abu-Masjian Belchita, Mohammed Abu-Rihan Choriacezizica de canone in
 mathefis ac astrologum intelligentiam anno 424. Abu-Nasr Comita de instructionibus
 in Astrologiam anno 397. Abu-Isafar, et Ben-Isafar Tufus de signis astrologum
 condecorarunt. Eam etiam illustrarunt Mathematici insignes Abu-Isaid Ben-
 Honain, qui Euclidem in Arabicam linguam transiit, et Thabet Ben-Corra,
 qui eundem Euclidem a multis mendis correxit atque commentarijs anno ab Hegyza
 282. illustravit. Medici Alfarabius supradictus a quo Avicenna multa desumpsit, Honai-
 in Ben-Isac Abadita, qui multa in artem medicinam scripsit anno 260. Cbr. di-
 na seu Avicenna Abu-Aali Bocharita, et Aali Ben-Isa, qui de simplicibus
 atque compositis medicamentis scripsit, Mohammed Ben-Abdillatif, cognomento Cbr.
 Albita de plantis Aegyptiacis eorumque virtute scripsit anno 616. et Mohammed
 Ben-Abdillatif Claris de causis morborum. Historici Bidhau et Chelifis ac Sul-
 manis: Chalaccan de hominum memorijs anno 383. Ymael Ben-Aali, et Abdollah
 Ben-Maad Iamanita temporum eventus, calamitatesque scripsit usque ad 750. De-
 pistratores, atque ij, qui de Alexano scripserunt, enumerat centum quinquaginti-
 ta Ben-Sidi Aali in vno de dogmatibus Moslemannorum libro. Rhetores Isaa-

Viri illu-
 tres qui
 Arabi-
 lingua
 scripse-
 runt.

mortuum resuscitasse negantur, publicis precibus invocant ac venerantur. Iacobus, Dioprosiani, et Eutychiez vic ab heresiarchis Iacobo Baradae, Dioproso, et Eutyche dicti à Concilio Chalcedonensi vult damnari. Iacobus quidem ac Dioprosiani per totam Syriam vult diffusi; Eutychiani vero, quos in omnibus Coepis sequuntur, per universam Aegyptum, Arabiam, Æthiopiam atque Indiam vuperiorem se dilatant, ac diffundunt. Omnes hi à predicto Concilio heretici vult declarati, quia Christi naturas humanam scilicet, et divinam, duasque voluntates et operationes confundes ac permiscetes, unam tantum in eo conspiciunt: negant enim post Verbi unionem cum carne, duas naturas inconfusas, duas voluntates, duasque operationes impermixtas in Christo Domino, sed unam tantum ex his conflatai autumant. Vt vero hanc suam heresim aliquo exteriore signo profiteantur, uno tantum digito crucis signo se muniunt, et sic unam Christi naturam, operationem, voluntatemque deservunt. Ad hoc, Confessionem nullam admittunt, sed eorum multi in Ecclesijs parietibus factis foraminibus peccata sua confitentur, alij vero Deo soli, qui cordium scrutator est, confitendum aiunt. Coepis vero qui Aegyptum, Arabiam et Æthiopiam inhabitant, ut diximus, circumcisionem rite Iudais addiderunt, quam ad valutem esse necessariam affirmant, et quia in Evangelio scriptum est, ipse vos baptisabit spiritu sancto atque igne, aquam elementarem non sufficere contendunt, sed ferrum ignitum, quo puerum frontibus, aut genis, aut temporibus crucis signum inuicunt adhibent. Armonos, Paulistas, aliasque rectas orientales brevitatis causa omittimus, quoniam eas omnes vaxi Doctores fuisse confutaverunt, nec visum nobis tam foetida vlcera despicere. Accedamus ergo, petita venia et valutata modestia Christiana, ad ea que de cultu vano vuperstitiosoque irroposito ac pseudoprophete Mohamedis docet Sidi Ben-Abdi in vupracitato libro. Mohemanni igitur vox etymologiam habet à verbo Alama, quod, se dedit, obtinere peraxit, ac fidelis factus est, denorat. Inde Ymaelitz omnes Mohemanni dicti vult quasi Deo obedientes ac fideles.

Iacobi
taxum
facura
ac heretici.

Coepi
taxum
regio,
ac ex
res.

Notum igitur cultus religioque in eo consistit, ait Iacob Ben-Abdi, ut credant omnia colloquia à Gabriele Angelo, facta Prophete nostro, summissum de ipis, que credenda ac facienda interrogabat, que vult ea, que sequuntur. De dogmatibus Mohemannorum est, ut omnes credant in unum Deum, cui nullus alius est par (et hanc ultimam particulam directè contra Christianos protulit, qui vres in Deo equales personas vaxacissime credunt ac fatentur) Teneant;

Mohar
meteo-
xum
dogmata.

1) Angelos veros Dei esse, et credant in scripturam, que missa est ad Apostolos, que ex
 2) communi opinione ipsorum dividitur in centum et quatuor libros, quorum decem ad
 1) Adamum missi sunt, quinquaginta ad Seth, et triginta ad Enoc (quem Ceteri voca-
 2) runt) et decem ad Abraharam, lex ad Moysen, psalmi ad Davidem, Evangelium
 2) ad Isa veu Iesum Christum, Alcoranus denique ad Mohammedem, & quoque terre-
 2) ant hos missos esse ob hominum utilitatem, et credant in diem resurrectionis post
 2) mortem, et aliquos esse ad ignem predestinatos, alios ad Paradisum, iuxta Dei volun-
 2) tatem, nam in Alcorano dicitur, nemo ex vobis est, qui non habeat locum suum
 2) in paradiso, et in inferno determinatum; Credant etiam bonorum proprium, ma-
 2) lozum autem supplicium: et Sanctorum intercessionem. De dyaboli et etiam,
 2) et firmiter credant in calarnum divinum, qui digito Dei creatus est. Calamus
 2) iste ex margaritis est confectus, eius longitudinis atque spatij, quod vix eques
 2) velox conficere possit annis quingentis. Et fingitur murex, et scribat ipsemet
 2) omnia preterita, existentia, ac futura; aramentum quo scribit, est ex lumine:
 2) linguam vero, qua scribit, nemo intelligit, preter Archangelum Sexaphaotem.
 2) Credant etiam verulchrorum supplicium, nam volent vepe mortui cruciari in
 2) verulchris vivis, et factum est in quodam verulchro, quod est intra Meccam et
 2) Medinam. Hec ex pleribus sufficiant ne plus equo dixisse videamur.

Cap. XV De Moslemannorum preceptis.

Moslemannis omnibus Hebræorum more praputorum circumcisio
 precepta est, que non octavo à natali die iuxta Iudeos celebratur, sed postquam pueri
 octavum, nonum, decimum, undecimum, ac duodecimum attigerint annum: et sic
 inquirunt, quid agant, intelligant, ac fidei professionem cum rationis utref-
 tentur. Femine vero quamquam iuxta multorum opinionem huic legi sub-
 iecte non sint, plerique tamen, et in Aegypti regno fit, huic legi se submitunt,
 ibi enim puellæ duodecim, quatuordecim, et quindecim annorum circumciduntur: At
 Sidi Ben Aali capite de circumcisioe ait, circumcisionem masculis legem esse,
 feminis vero honoris causa.

Ipsam secundo loco oratio precepitur, precesque horarum, quas in
 templis aut domi forisque peragere debent. Quinque ad has preces interdum, noctur-
 accedunt. Primæ orationis tempus est hora antelucana, cum apparere incipit Auas-
 xa: secunda fit circa meridiem: tertia post meridiem antequam Sol declinare
 incipiat: quarta post solis occasum dum stellæ apparere incipiunt: quinta de-

Puellæ
 circum-
 cise.

Oratio
 nis horæ
 statum.

Denique prima noctis vigilia, v. e. tertia noctis parte, que licita est, inquit Ben-Sidi Aali yque ad mediam noctem, quo tempore exanfacto illicita omnino est. His ergo precise horis adeo vult intenti, ut nemini illas absque peccato exanpseri liceat, imò ait Ben-Sidi Aali, si quis in maxie fuerit delectus, sciatque orationis tempore infraxe, si potest, orationis legem complere debet, ac mulier, inquit, dum parturit, non est ab hac lege immunis, sed infantis caput aliquo in loco reclinare debet, et statutum orationis tempus adimplexe, quòd in hac veta aruum omninò est.

Leges orationis veteris.

Viatores autem omnes statim atque orationis tempus infraxe aduertunt, à via paruum remori ve lavant, si aqua casit, alioquin verra leviter effosa ve laxate simulant, et illine non discedunt donec orationem compleant suam. Precipitur etiam in pauperes ac pupillo elemosinè erogatis, qui verò adeo serui vult fortuna, ut pauperibus elargiri nequeant, Xenodochij inserrine, et in publicis viji sexendis laborem infumere tenentur, quoniam ve Deo satisfacere hoc modo arbitrantur. Item Ramadhani ieiunium obsexare, quòd triginta diebus constat, ieiunium vixi incipiunt ab Auxora yque ad Solis occasum donec cetera noctem advenisse, astraque apparere cognoscant, tunc enim oratione v. e. pexama pexata mense ve apponunt, et quibuslibet cibis vescuntur, nullo autem modo à carnibus aut alijs ve abstinent cibis, excepto vino, quòd ieiunij tempore omnino est interdictum, quoniam in exanpseros vorexè animadvertunt. Et licet interdii non volum à cibo ved potu abstineant, noctem vamen totam in epellis ac tabibus et exapulis yque ad Auxoram consumunt, taberne enim, Ramadhani tempore, nocte cuique patent, quam cum cantent ac strepent, non aliter ac baccamali bus diebus insomnem exanfigunt.

Moham: mego: xum ce: iunij leges ac q: remonig.

In ieiunio com: mepatio: nes.

Cuilibet eorum etiam, v. e. mel vatem in vita, Meccensis templi atque Medinensis visitatio vromopexè commendatur, de qua quoniam supra capite veprimo vatis dictum est, nihil hic subiungemus.

Precipitur etiam delectatio ac pugna contra vug fidei hoses: Mohamedes enim inquit Author idem, in mandatis habuit, ut non amplius Christi exemplo, humilitate, precibus, vasionibus, ac monitis ad legis obsexationem homines indueret, affexa ac bellis fidei resistentes invade ret, et tanquam Divines iustitig vindex viciarius ipse in exanpseros animadvertet, pexinaces ac perfidos pexo tanto scelere vificaturos, obtemporan-

Belli leges.

Maha
medes
bello
non
pace
legem
ordine

tibus vero, et utro huius legi videntibus innumeras feminas pulcherrimas, Polypra-
tes copiosissimas, flumina multa lacte et melle scatentia, paradisi septem bo-
nis omnibus affluentem pollicetur. Immo prescriptum est illis, teste Ben-Sidi Aali, ut
vi proprio sanguine Principi operam ferre nequeant, vna vultem pecunia ac bonis
ei succurrere seneantur. Suique proponunt, ut quis ipsorum in bello moria-
tur, statim in celum exolaturum: propterea certatim quemlibet laborem aggredi
ac omnia ad necem pericula subire non dubitant. Hac re causa volent apos-
tatis, qui ad Moslemannicam exierunt professionem, sagittam tradere, quam
digiti, ~~etiam~~ index vixsum exectus sustentat; sagitta quidem bellum ad-
versus fidei vix hostes denotat: unicus autem digitus, Dei unitatem contra Chris-
tianos, qui sanctissimae Trinitatis personas veracissime excedunt, indicat. Demum
lotio corporalis aqua naturali, quae triplex est apud illos, prima enim et quodi-
ana ante horarias preces, quae legalis est apud ipsos, et qua fuisse tribus capitibus
tradat Ben-Sidi Aali. Ea hoc modo fit, primo denudatis cubito tenus bra-
chij: manum ac brachium dexterum lavant, deinde simili pacto sinistrum, pos-
tea nasum, aures, faciem deinde totam, collum, capitis vertexem, pedes usque ad
iuncturas, ut vint denudati, alioquin calcorum extremitates ac vuperficiem,
postremo pudenda, deoque salibus et lustrant aquis, preces vero modo obmura-
murant. Cum vero has lotiones ad delenda peccata fieri autument, pro
gravioribus emundandis, balneis utuntur, ac lotionem totius corporis ad eximium
delenda opus esse nupantur.

Lotio
triplex.

Lotio
extrema
nis.

Tertia
pro gra-
vioribus
peccatis
balneis
utuntur.

Tertia demum lotio fit dum alvum aut vesicam expona-

verint, non enim charta aut linteo utuntur, sed aqua frigida qua pudenda
ipsi aut ipsorum mancipia lavant: nefas enim esse ducunt, ut vesimenta illo
modo aut vrina aut alia re proximè inhonesta fuerint maculata: imò
si id accidat, lustratione opus esse opinantur. Vidi Ben. Aali autem duobus
capitibus venter vesicæque expurgata ostendit modum et abstergendi lavandiq;
sed quia xelatu infusa vunt, et auribus mundis ingrata, illa ut futilia plane
omissimus. Ad hæc demum imagines aut pictæ, aut sculptæ, omnia fixa, homicidia,
rapina, adulteria, caro etiam vulla, vinum, sanguis, morticina, suffocata ac im-
munda animalia apud ipsos prohibentur.

Post alvum
aut vesi-
cam expo-
nendam
aquam adhi-
berunt.

Cap. XVI. De Moslemannorum atque Christianorum funeribus.

Auctor supra citatus postquam de lotionibus, ieiuniis, Eleemesinis mac-

exaravit, fuisse etiam de cura circa moribundos genenda, & testamento, exequisque in fine sui libri pluribus agit. Moslemanni igitur statim atque veniunt ve morbo exarato, Abdum seu Pium aut Cantonem accersendum curant, qui ipse in fidei vere professione consoletur, elegria eis proponat, et aliquid pro opportunitate ex Alexano recitet. Interea si morbus ingruat, atque vicine mortis instaxe periculum ventiant loci testamentum faciunt, atque omnia que fuato, rapinay sunt ablata, creditoribus vryographo resolutionis dato, iuxta leges restituere tenentur, si que vero fuato latrocinijque dolere sint usurpata, resciantque cui sint reddenda, ali quam argenti vim publicis edificij, ut Xenodochijs, Moschis vive Meschis, balneisq; pauperibus etiam ac religiosis vult legant; quinetiam hac de causa multi captivi libertate sonantur, ut ab Arisena factum legitur: alij libros in usum communem testamento designant: alij denique alia pro libito statuunt. At Ben-Sidi Mali & Mohammedis precepto esse ait, ut bonorum sexta pars in usum publicum cedat, Xenodochijs, atque Meschis legatur. Qui autem ab intestato moritur, cum ab alij mortuis obviari nudentur.

Mohammeti moribundi.

Mohammedis xum te. Pambrda

Vbi vero animę corporis vinculo sunt soluti, cadavera lavari precocini consanguinei curant, et gypcio nares, os, oculis, aureque obstruuntur: tum nrelioribus induuntur vestibus et candidis induijr, albyque capiti sulipantur imponitur, cadavera demum fexero imponuntur, et ad cymetaria, que extra civitatem sunt, ingenti comitatu effeuntur eo ordine, ut vationes religioisq; preant, post hos reliqua virorum turba confusim, quam sequitur fexerum, quod femine plorantes, męstaque voce ac lugubri ciulantes subsequuntur, stridulique clamoribus yque ad sepultura commitantur. Ibi vestibus illis quibus ornata ad sepulturam exant, spoliantur, ac albo linteo ab imo yque ad verticem involvitur, atq; facie ad Meridiam versa versa sequuntur. His fexactis multe funduntur pro defuncto preces, multęque pauperibus, ut idem faciant, erogantur elemosinę.

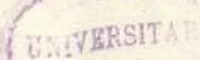
Cadavera lavantur.

Funebria pompa.

Opeliendi moris.

Poxis Chrysiocolę in illis partibus quotquot sunt, dum tali in statu versantur, sanctam vumunt Eucharistia, quam confessio precedi vaexamentalis, deinde aut verbis aut scriptis testamentum conficiunt. Interea Sacerdos iam moriturum morere, adhortarique non cebrat, ut Christianam religionem constanter ore et corde confiteatur, fideique articulos omnes affectuose amplectatur, ac denique ad vitam eternam hac spe eum venturum pollicetur. Co demum mortuus thura in cubiculo exequęque incensuntur. Deim cadaver albo

Funebria pompa.

linteos involutum, fextroque impostum quatuor ad cymmetria baiuli effertur,
 illudque plures vixi comitantur, ac multo subsequuntur feminae. Interim praxi-
 mixtes consanguines affinesque plorare, ~~capillos vellere~~ ineres supra caput
 faciemque spargere, vestes dilacerare, capillos vellere, genas vultumque percutere,
 et demum ciuitantes, horridos ad celum clamores extollere non cessant. Vixor
 etiam videtur disimulata ad fextri latera calamitatem suam deflectere, sulpani
 genas explicare, barbam vellere, ac lacrymis geminibusque terram implexe. Vixi
 vero ad sepulchrum ventum est, laicorum corpora, viridore alba involuta, aut etiam
 vestibus induta, facie ad orientem versa humantur; Sacerdotum vero, Pontificum
 praesertim corpora vestibus sacerdotalibus induta in vella statuntur, ac lapide ora
 sepulchrorum occiduntur. ^{multis} Supra deinde sepulchra thura cremantur, atque fun-
 duntur preces. His peractis feminae in gymnasium sepulchrum ordine ambiunt, et
 negris maestis ac lugubribus, stridulique vocibus de morte amici conqueuntur,
 querulasque cantilenas in defuncti laudem affinis canent, omnes alias respon-
 dentes ad lacrymas excitat. Sacrum ad hoc pro mortuo celebratur, quo peractis
 et omnes sacerdotes, qui ibi interfuerunt, multique Clerici, alij etiam vobis
 laeas a defuncti haeredibus ad prandium conuocantur. Accumbentes autem men-
 se proximorum consanguineus inter epulas vespiculae, ut pacem ac requiem pro
 defuncto precantur, mox hortantur, hi vero alta voce, Deus miseretur eius,
 cuius causa hoc edimus cibos, respondent. Prandio vero finito, mortui haeredes vobis
 amicum volantur, ac requiem eidem precantes discedunt.

Mortuos
deploratos.

Depelien-
di mos.

Feminae
mortuos
deplorant
et c.

Convicia
funeraria.

Cap. XVII. Quorundam vit Moslemannorum de Deo, et Chry-
 sto, etque Virgine doctrina et opinio.

Moslemanni omnes, Arabes scilicet, Persae, Tataxi*, ac Turci unum Deum Omnipotentem
 creatorem caeli et terrae, sapientissimum, aeternum, atque bonis praemia, malis suppli-
 cia tribuentem confitentur atque praedicant: tamen verum Deum qui tribus perso-
 nis adorari et coli vult, omnino negant, tribusque potissimum argumentis ex Alcora-
 no desumptis ad sanctissimam personarum Trinitatem negandam temere ducuntur.
 Primo Deus omnipotens est ens simplicissimum, ergo unus, solus ac singularis, si e-
 nim trinus esset plures essent, ac proinde non simplex. Cum vero nullam aliam
 generationem quam carnalem per coniunctionem maris et feminae esse norint, se-
 cundo argumentantur: Deus nullam habuit uxorem, igitur neque liberos. Tertio et
 absurdo aliud trahunt argumentum, si plures essent, inde destructio universi seque-

Argumenta
in Moha-
metorum
contra
Christia-
nos.

sequeretur, nam fieri poterat, (inquiunt) et aliqua discordia discrepantiaque inter illos oriretur, ac proinde maxima creaturis incommoda. Aliud quoque argumentum Mohammedes ~~adducit~~ adducit, scilicet: capite de mulieribus sub fine addebat, ubi videlicet, Maria mater Christi quamquam iusta ac pia esset, femina tamen erat, ciboque indigebat, igitur Deus esse non potest. Insipientissimus iste atque omnino ignarus beatam Virginem et tertiam Trinitatis personam à Christianis coli adorarique putabat. At hæc argumenta cum axiomaticum velis sint debilitata, Christianorum mulierculis, et levia ac inania dissolvenda relinquimus: neque talia illum mentem habere respondimus.

At verò nos ex ipso Alexandro, etiam insito Mohammede, Divinas Personas, Trinitique Divinitatem, quam accuratè impugnat, ~~scandalas~~ ^{scandalas} compellemus. Capite enim de mulieribus, quod Suxat Annosa indigitant paulò ante finem ait, profecto, Ja (scilicet Iesus) filius Mariæ illius est Dei, et est verbum eius collocatum in ipsa, ac Spiritus de ipso, hoc est de Deo. Et capite de prophetis, quod Suxato - Loohud vocant, paulò etiam ante finem sic ait: Memento, in Iesus fili Mariæ beneficij mei ex parte ac matrem tuam, dum te excooraxari, Spiritu Sanctitatis, alloqueris enim homines in cunabulis et adultus, et creabis de luto volatilia, inuufflabis enim in luteam formam, et creabis volucres per missu meo; subdit deinde, leprosus mundabis, cæcos illuminabis, ac denique mortuos resuscitabis; atque eadem alibi sepe repetit. En quomodo vno se gladio impugnat ipse, quomodo duas sanctissimas Trinitatis personas, Verbum scilicet atque Spiritum Sanctum agnoscat, quomodo etiam Christum appellet Deum, ad quem enim creatio pertinet nisi solum ad ipsum Deum? attamen miser ipse atque insipiens quòd hic accuratè impugnat, alibi ultro concedit:

Tanta nempe vis veritatis est ac virtus, et eam sepe hostes, etiam ab ipsa extorres oborto velut collo, profexse ac fateri cogantur. Ad hæc etiam verum prophetam natum de virgine, vixum non cognoscente, et à Gabriele Angelo annuciata, capite de familia Annam, quod Suxato At Annam vocant, ingenue ac sponte fateatur. Porro ob talem tantamque Christi dignitatem atque auctam cum Deo familiaritatem, quòdque propheta insignis, et omni virtutum genere affluens, scelestissimorum ac perditissimorum hominum ludibrijs cum exponere, Dei bonitati indignum esse putabat, ac proinde cruci affixum, atque mortuum omnino negabat. At alium in Christi similitudinem ac formam muratum, eius

Ex Al.
Alexandro
Personam
et Christi
tri divini-
tas demost-
ratur.

Mohamedes
Christi
mortem
negat.

loco à ludis exuis patibulum atque mortem iustissime existimabat. Sic enim
 „capite de mulieribus loquitur; ob ruxpem illozum, (scilicet ludæozum) vexo-
 „nem (subintellige, supplicis affecimus eos, vel quid simile) in Maxiam atq;
 „in Mesiam Iesum filium Maxig Misum Dei, dum occidere illum gloxiaz
 „bantur. At vanè non occiderunt eum, neque cruci affixerunt, sed alium in
 „eius speciem atque similitudinem mutatum. Et paulo post, ceteri non occi-
 „derunt, illum, sed Deus ad ve eum transfudit, et in die iudicij exit sepis su-
 „pra eos (hoc est supra Iudæos atque Christianos) similia habet capite de M-
 Annam, ubi de Virginis nativitate, annunciatione, atque Christi Domini mi-
 raculis et in celum translatione seu ascensione, facta veris mira tractat. Ob
 hæc Moslemanni omnes tali opprobrio atque infamia crucem habent, et eam
 mixto Christianos adules, qui ad Mohametam legem transeunt, sex pedi-
 bus conculcare, sexque conspuere cogant. Cetero vero Christianos impruden-
 tiz atque stupiditatis arguunt qui Christum probra, et crucis ignominia, tur-
 pens, acerbamque mortem pexperum esse affixant. His plura iungere
 proprium fuerat et facile, sed ne lores aliozum nugas offutire, aut infide-
 litem in Christianos opprobria reperere videremur, ea omnia silentio po-
 tius tegenda, quam typis vulganda sumus arbitrati, dicendique finem feci-
 mus, exariora molientes.

Cruz
 Christi
 apud
 Mo-
 hamet
 me
 ignom
 nota.

Finis.

Lo perteneciente à España en la Obra del Kubiente se hallará en el Clima IV. Part. I.
 y en el V. Parte I. Se pone aquí ~~un~~ esta advertencia, aunque se puso también
 al fin de la Obra dha, para que se halle con mas facilidad, quando se oxiere.

Doctissimis viris D. D. Gabrieli Sionitæ
et Joanni Esronitæ Maxonitis, de Geogra-
phica Arabica versione Latina,

deque subjuncto libello: =

Io. Baptistæ du Vallu', Linguarum Orientalium In-
terpretis gratulatoriū Exasticum.

Quæ mixanda suis Natura amplectitur ulnis,
Vixque hominī, longo tempore, tota patent,
Hæc breuib' noscenda ultro conceditis horis,
Dum narrat vasto quidquid in orbe Libex.
Ergone, consumptis opibus, terraque maxique
Errandum? utrovis plura Libellus habet.

Summa Privilegij.

Ludovicus Francia et Navarra Rex Diplomatis suis sancit ne
quis præter Gabrielis Sionitæ et Joannis Esronitæ voluntatem
imprimat librum, cui titulus est Geographia Nubiensis, aut ali-
bi terrarum impressum in Regnum Gallicum importet, venale ve
habeat. Qui secus facit, confiscatione librorum, et alia gravi pena
multabitur. Uti latius patet in literis datis Parisijs An. M.DC.XX.

...libro de ...
...et ...

et Joannem ...
...de ...

...
...libro ...

...
...libro ...

...
...libro ...
...libro ...
...libro ...
...libro ...

...
...libro ...
...libro ...
...libro ...
...libro ...

Index rerum, atque urbium praecipuarum in hoc
 Opere contentarum alphabetico ordine digestis.

A

Academ specula, et ars, pag. — 121.
Abdallah filius Chondadhebe *Historiogra-*
phus, pag. — 267.
Abides Castellum — 237.
Abu nafi-Abibani *Historiogra-*
phus, pag. — 267.
Acca, scilicet, Ptolomaei uxor nobi-
 lis, pag. — 116.
Adamas, ubi reperitur — 32.
Aden portus duorum marium — 25.
 Eadem est montibus ita cincta, ut dua-
 bus tantum ostijs ad eam pateat ad-
 itus, pag. — 25.
Adhab urbs sita... 44.
Adhab profus prostrata in solecudi-
 nibus. 44. Eisdem urbis actor qui-
 nam sit. *ibidem.*
Adhana urbs. — 195.
Adiabiziam, atque eius urbes.. 208
Aera libri huius notata pag. .... 170.
Aeruarium prodigioso producenti
 pices: — 68
Aethna emulus mons. 123
Aegaei celeberrimus à Bicoani conf-
 ructus. — 267.
Aghena metropolis ac sedes regia
 pag. — 32.

Aghma-Taricho situs atque amoenitas
 pag. — 75.
Aghma incolae quales — 75.
Ain-feres Balsami uero, Pharanique
 voluptas. — 98. et 99
Alaatsi fluvij origo, cursus, ac of-
 tium. — 193
Alabiadh fluvij origo, cursus atque
 ostium. — 162.
Alcasi urbs perspicua... 156.
Albanis Graeci inveniunt in circumvici-
 nas partes Asuam. .... 18.
Albahrasi urbis situs — 43.
Alchabur fluvius — 199
Alexander Aristotelis, suasioni-
 bus quae, ac reperit arborem alois
 pag. — 23.
Alexander magnus iunxi simul
 duo maria. — 118.
Alexandria descriptio exacta.
 pag. — 94.
Alexandria candelabrum cele-
 bre. — *ibidem.*
Alexandria aulam ingentem quae
 edificavit. — 96.
Algebal urbes, ac terrae... 205.
Algebia scilicet, Mesopotamiae limi-
 tes. — 198. et 199.

Index.

<u>Almalec fluvius</u>	204.	<u>mo pellas, ubi nascantur</u>	246.
<u>Almasila urbs</u>	81	<u>Animalia musci, e Zibethi in monte Rahon</u>	
<u>Almonha fluvius</u>	42.	pag.	32.
<u>Ejusdem origo</u>	43.	<u>Ansana urbs antiqua secus Nilum, fertilis,</u>	
<u>Aloës quomodo, et ubi ab Alexandro</u>		<u>et amœna, e qua Pharaos magis evacavit,</u>	
<u>inventæ</u>	23.	pag.	41.
<u>Aloës utilitas</u>	24.	<u>Antidotum contra morsus scorpio-</u>	
<u>Aloës e folijs quomodo elicatur.</u>		<u>num.</u>	81.
pag.	24.	<u>Antidotum contra morsus Serpen-</u>	
<u>Aloës sacrosana omnium optima.</u>		<u>tum.</u>	14.
pag.	23.	<u>Anthachia urbs</u>	195.
<u>Arabij scriptor</u>	148.	<u>Antuha urbs</u>	108.
<u>Arabi insula longitudo, salubritas, et</u>		<u>Apostolorum Petri, et Pauli templum</u>	
<u>aquarum copia</u>	33.	<u>et altare magnificentissimum in urbe</u>	
<u>Arcias fluminis origo, cursus, atque of-</u>		<u>Romana</u>	224.
<u>tium</u>	211.	<u>Aque salutare</u>	26.
<u>Arasium mons, et que in ipso reperian-</u>		<u>Aquarum penuria unde tanta in</u>	
<u>tur plantæ</u>	82.	<u>partibus Nigrorum</u>	7.
<u>Araxum quid sit, et ubi produca-</u>		<u>Araba Peninsula est tamam</u>	50
<u>tur.</u>	29.	<u>Arabum lingua antiqua nunc ignota,</u>	
<u>Ammuria civitas metropolitana in</u>		pag.	241.
<u>Regione Mator.</u>	237	<u>Arac regni magnitudo, ac limites,</u>	
<u>Amol urbs, atque fluvius</u>	206.	pag.	205.
<u>Anatis fluvij osium</u>	155.	<u>Arbor ferrea in medio flumine erecta,</u>	
<u>Anconæ iter describitur</u>	226.	<u>ei qua precipites sunt sese homines</u>	
<u>Andalusia forma, et magnitudo</u>		pag.	210.
pag.	151.	<u>Ardabil regio</u>	207.
<u>Anoëis ampla, atque dives.</u>		<u>Arena colles ignis beneficio in argen-</u>	
pag.	264.	<u>rum convertuntur</u>	37.
<u>Animalia incantata</u>	27	<u>Argentum fodine</u>	144.
<u>Animalia venustissima, atque pretiosissima</u>		<u>Arles non longè ab ostio Rhodani</u>	
		<u>sita</u>	216.

<u>Arma Nigrorum, quae sint...</u>	9.
<u>Armenia, atque ejus urbes...</u>	240
<u>Armenia limites</u>	193
<u>Armenia duplex</u>	184
<u>Armenia minoris descriptio...</u>	202.
<u>Armeniam duo alluunt flumina navi-</u> <u>vera.</u>	242
<u>Asbaban</u>	125. et 205.
<u>Ascar-mocrum ingens civitas,</u> <u>pag.</u>	123.
<u>Asna-antiqua urbs secus Nilum</u> <u>pag.</u>	113.
<u>Asparia urbs cui sic dicitur</u>	244.
<u>Asrachar urbs populosa.</u>	128.
<u>Astorabad urbs</u>	205.
<u>Asuan urbs emporistica....</u>	17.
<u>Asuan frugibus, atque carnibus multis</u> <u>suaavitatis abundat....</u>	88.
<u>Atihel sedes regia duas in urbes divisa</u> <u>pag.</u>	213.
<u>Atihel incolae ejus Religionis,</u> <u>pag.</u>	244.
<u>Atihel fluvij cursus ostium, atque</u> <u>origo.</u>	244.
<u>Atrasa urbis ritus</u>	66.
<u>Attaberunda</u>	263.
<u>Attaghan urbs.</u>	68.
<u>Attaghanis rutorij fodinae,</u> <u>pag.</u>	141.
<u>Aulam Alexandriae ingentem quas</u> <u>edificavit.</u>	96.

<u>Ausi fodina dives.....</u>	30, et 141.
<u>Ausi arena ubinam invenitur,</u> <u>pag.</u>	215.
<u>Ausi copia ubi reperitur.</u>	38.
<u>Azeke portus celebris.....</u>	74.
<u>Azeke famine inrupta quomodo se</u> <u>prostituant.</u>	74.

B

<u>Baal-bac urbs nobilis ad Libani</u> <u>radices.</u>	117.
<u>Bab-alabad urbs magna cum por-</u> <u>tu.</u>	240.
<u>Bachuan, atque ejus montes,</u> <u>pag.</u>	144.
<u>Baghdad, atque ejus situs,</u> <u>pag.</u>	197.
<u>Baghdad itinera ad Raicam, atque</u> <u>alias urbes.</u>	144.
<u>Baghdad exacta topographia</u> <u>pag.</u>	204.
<u>Baghani urbs magna muro cincta,</u> <u>pag.</u>	86.
<u>Bagharghar regio, atque ejus ur-</u> <u>bes.</u>	143.
<u>Bahanec fluvij origo, et cursus,</u> <u>pag.</u>	68.
<u>Baidha urbs cui sic dicitur,</u> <u>pag.</u>	128.
<u>Bajona urbs</u>	217.
<u>Bairuc seu Beritus urbs,</u> <u>pag.</u>	117.

- Balad civitas perspicua... 204.
Balch urbs, atque ejus territorium
 pag. . . . . 138. et 240.
Barca urbs . . . . . 12.
Barca terra ad quid utilis. 92.
Barcelona urbs . . . . . 249.
Bardhaa urbs maris Armeniæ,
 pag. . . . . 240.
Barduinus seu Baldvinus quo loco
 sit demersus . . . . . 102.
Basraa urbs . . . . . 205.
Begiaa Metropolis . . . . . 82.
Belqis uxor Salomonis oriunda è
 Saba . . . . . 26.
Benezet urbs, atque ejus lacus,
 pag. . . . . 83.
Bergian, atq. ejus limites . 262.
Bexuan, atque ejus locus. 144.
Berub portus Sinuum celeberris
 pag. . . . . 64.
Beyllus ubi reperitur maximus
 pag. . . . . 32.
Beth-Beer, atque ejus templum exactè
 descriptum . . . . . 115.
Bezona incolarum cibi horrendi,
 pag. . . . . 22.
Bochara urbs . . . 141, et 210.
Boogiana civitas . . . . . 163.
Bona, quo anno expugnata. 88.
Boram montes asperissimi. 144.
Boves sepulti . . . . . 63.
Bryfillum ubi nascantur . . . . 33.
Brundisium . . . . . 228.
Bubali sine caudis . . . . 33.
- C.
- Cacala urbs sericus, ac vestitus cacalicis
 celeberris . . . . . 68.
Caegle, seu cardamomi planta. 65.
Cadesia urbs . . . . . 120.
Casaria . . . . . 116.
Casacutha urbs amœna . . . 204.
Casta metropolis . . . . . 86.
Caïs urbs antiqua . . . . . 14.
Caitaghoræ Emporium . . . 64.
Calaa urbs celeberris . . . . 84.
Chalcantium copiosum in insulam
Cypro . . . . . 194.
Calla insula carifera . . . 34.
Calthom in cote capita habent bellu-
 na . . . . . 74.
Calat-Itub urbs . . . . . 159.
Caleies Emporium . . . . . 38.
Canfona ubi reperitur . 34.
Canfona, quo pacto ex arboribus
 eliciatur . . . . . 35.
Canfona patula umbra . . 34.
Canes rubri feras dilacerantes,
 pag. . . . . 28.
Capad rex urbes quatuor edificavit
 in Chozar . . . . . 242.
Capua urbs . . . . . 227.
Carantia . . . . . 244.

- Carcaddani descriptio cum misculo. . . . . 33.
- Carcassona. . . . . 219.
- Carcena insula à Rogerio expugnata. . . . . 30.
- Carina Rubri maris, quomodo fabricentur. . . . . 108.
- Carthago, urbs vetusta. 161.
- Cauan India portus. . . . . 139.
- Casan urbs. . . . . 112.
- Casnia celebris Indorum civitas. . . . . 65.
- Cataractarum Nili causa, pag. . . . . 112.
- Caudata gens in insula Namaneq. . . . . 70.
- Chacuni mons celebris. . . . . 21.
- Chalefa in Sicilia sedes erat Moſſimanorum. . . . . 170.
- Chamdan fluvius maximus. . . . . 70.
- In huius arbor ferreo alveo. . . . . 70.
- Chanecu portus sinuum celebrior. . . . . 35.
- Carchia terra conspicua. . . . . 145.
- Carchia incolarum cibus quifnam. . . . . 146.
- Chafaran insulam gens incolit prodigiosa. . . . . 91.
- Chorasan atque eius terminus. pag. . . . . 205 et 210.
- Chovarazm seu Giojana. 137.
- Churegian, atque eius urbes. 137, y 207.
- Cocchia mons cingit Soq, et Magog. . . . . 247.
- Colia castelli situs. . . . . 160.
- Huius fastigium cui reperari non possit. . . . . 248.
- Columna incumemti Nili index. . . . . 38.
- Coma insula immense magnitudinis. . . . . 31.
- Cypri insula Regi molles, ac lascivi viri seruiunt. . . . . 31.
- Constantinopolis descriptio. 235.
- Constantinopolitana freti latitudo. . . . . 26.
- Corinthi situs. . . . . 191.
- Cornu Carcaddani index veneni, pag. . . . . 33.
- Corpora Apostolorum Petri et Pauli ubi sunt. . . . . 224.
- Cosantina nobilis urbs urbi fluvio cincta. . . . . 83.
- Cotis fodina. . . . . 109.
- Cgena urbi à quo condita. . . . . 142.
- Cgannaug sedes regia. . . . . 65.
- Creta insula, atque eius magnitudo, pag. . . . . 192.
- Cuhefan atq. eius urbes. . . . . 208.
- Cursus mensura est centum millium passuum. . . . . 166.
- Cusa urbs Nubia. . . . . 17.
- Cuts urbs secus Nilum Nilum. 42.
- Cypri descriptio. . . . . 194.

D.

- Dairua regio, atq. vrb. . . . 207.
Damamul vrb. secus Nilum. . . . 42
Damasci. vrbis situs, ac laudes. . . . 116.
Damascenum mare ab Alexandro
 cum tenebroso iunctum. . . . 148.
Damasceni mari longitudo, ac latitudo
 pag. 166
Danuvij origo 222
Daxaa vrb. secus amnem Segelmaj-
sa . . . . . 73.
Daxam mons, cuius longitudo, et
 pag. 93
Dhafar metropolis. 52
Dogial fluvij cursus . . . . . 200.
Domicilium movens risum omnibus
 ad se accedentibus. . . . . 114.
Durius fluvius . . . . . 213.

E.

- Ebro, seu Iberi origo cursus, acq. of-
 tium . . . . . 159.
Echmim vrb. nobilis . . . . . 42.
Effigies humana reperita in cornibus
Carcaddani. . . . . 33.
Elba insula magnitudo. . . . . 168.
Emajil vrb. amœna . . . . . 58.
Euphratis origo, acq. ortium. . . . . 197.

F.

- Faxab civitas in tucomania. . . . . 211.
Fas metropolis duab. constat m. . . . . 78.
Ferisodino celebres in montibus
Kabel 66
Fiaabuz vrb. populosa 58
Flumen quod secat Ethiopiã
 cui non sit Nilus . . . . . 49.
Fodine Smaraodi vrb. sunt. 18
Fons orationis tempore tantum-
 modo fluens . . . . . 173.
Fornicatio, permittitur apud subdi-
 tos Balabere, non adultærum. . . . . 64.
Fostat quomodo sit vrb., et cui ita di-
 catur. . . . . 99.
 Eiusdem exacta descriptio. . . . . 108.
Fretum calabris navibus infausum. 172
Fruges nullæ recentes in partibus Nigro-
rum præter dactylos. . . . . 9.
Fumentum spatio dieum 40. ad ma-
 turitatem perducitur. . . . . 158.

G.

- Gembisha principalior vrb. Ethio-
piæ. 49
Gens prodigijsa. . . . . 71.
Geneva vrb. 221
Genua vrb. . . . . 223.
Ghaghani vrb. . . . . 212.

<u>Ghammas</u> fluvij origo, cuius aqua ostium	214.
<u>Ghana</u> urbs regia, populosa, et empo- retica.	10.
<u>Ghana</u> rex trahit originem à Mohame- dis proavis	10.
<u>Ghamo</u> regis iustitia singularis	14.
idem rex his equitat in die	ibid.
<u>Ghana</u> regem procedunt Elephantes, et Camelo pardales	ibid.
<u>Ghaus</u> insula frugifera	78.
<u>Giarda</u> mons asperimus	247.
intus hunc montem aditus apertus ad urbem in eius cacumine po- sitam	ibid.
<u>Giogel</u> urbs duo habet portus	84.
<u>Gihoni</u> . Scriptor	33.
<u>Gihan</u> sive Gehon fluvij origo, cuius aquas, et ostium	136.
<u>Gihonis</u> fluminis origo	138.
<u>Gihon</u> omnium fluminum maxi- mum	138.
<u>Gihonis</u> longitudo	212.
<u>Gihonis</u> in alveum se conerant plura flumina	138.
<u>Gil</u> regio atque eius urbes	140.
<u>Gilon</u> urbs venusta	200.
<u>Giōdda</u> urbs, Mesce portus	45.
<u>Giōnuan</u> urbs amœna	49.
<u>Giōnuan</u> vicola miscellaneæ	ibid.

<u>Giōngion</u> urbs	208.
<u>Giōst</u> urbs	129.
<u>Giura</u> mons	221.

H

<u>Habascis</u> seu Ethiopia descrip- tio	14.
<u>Habran</u> urbs qua gens culta	25.
<u>Hadramut</u> terra celebris	26.
<u>Haleb</u> , seu Aleppus emporium	196.
<u>Hamad</u> urbs ingens	205.
<u>Hasan</u> - Ben - Almonder, auctor re- rum memorabilium	20.
<u>Havas</u> quis sit, atque cui sic dica- tur	73.
<u>Hemis</u> civitas antiqua	138.
<u>Heraclia</u> civitas	260.
<u>Holvan</u> metropolis	260.
<u>Homines</u> mulieribus similes	74.
<u>Homines</u> prodigiose forme belluarum mores viventes	ibid.
<u>Hormoz</u> seu Hormus	129.
<u>Hōmoz</u> rex olim nunc Haur voca- tur	129.
<u>Hosain</u> filij Nali sepulcrum fre- quens	204.
<u>Huelva</u> urbs	155.
<u>Hyacinthi</u> fodina	31.
<u>Hyacinthi</u> peninsula	146.

Hierosolyma atque eius templi topographia . . . . . 111, et 112.

I

Jathreb seu Medina et Medina Al-nabi 45

Inter Jathreb, et Mecca quanta sit distantia . . . . . 45.

à Jathreb ad Meccam diversa patem itinera . . . . . 46.

Eduntum urbs . . . . . 229.

Imagines in templo Hierosolymitano . . . . . 112.

Incantata animalia . . . . . 27.

Incestuosi impuniti . . . . . 64.

Incola primi, ac secundi climatis cui sint nigri, crispaeque comae . . . . . 7.

Incola Persiae rapiunt incolas Saram ac divendunt 8

India reges fornicationem, ac vinum permittunt . . . . . 32.

Indi non multum contristantur in funibus . . . . . 64.

Indi cui se sponte deiciant in flumen . . . . . 70.

Indorum equitas, atque insidia . . . . . 63.

Indorum mortui comburuntur . . . . . 63.

Indorum regum funebri pompa per urbem 63

Indorum publica fides . . . . . 63.

Insula viridis à quo, et quo tempore

expugnata . . . . . 154.

Iter ab Alcaiso ad Ferris 400

Iter per Nilum à Metra ad Ifaan . . . . . 99.

Iter novum à Metra ad Bahrasa 406

Iter à Sohar ad Albakraim periculo sumi . . . . . 54.

Iter ab urbe Damasco ad Medinam . . . . . 119.

Iter maximum à octo consuetudinis susceptum . . . . . 456.

Iter confectum iussu regis Perac usque ad Gog & Magog . . . . . 267.

Iter ab Alcaiso ad Medinam, et Meccam . . . . . 107.

Itinera diversa ex Metra, seu Alcaiso ad varias urbes. 100, et 101, et 102, et 103.

K

Kabel urbs edificijs clara 66

Kabel montes aromaticarum plantarum feraces . . . . . 66.

Kabum Emporium . . . . . 129.

Kaimac terra, atq. eius limites 213

Kalhe Indorum fluvius, in quem se deiciunt Sirones . . . . . 69.

Kambaia Emporium ditissimum 60

Karch urbs 206

Karmania atque eius urbes . . . . . 229.

Kausha urbs populosa emporica . . . . . 13.
Huius urbis incolarum potus . . . . . Ibidem.

Kaushitanarum mulierum vestibus. ibid.

Kelcoyam terra brevis ⁹ ferax . . .	63
Kucu celebris Nigorum Metropolis, ac sedes regia	13.
Kucu rex armis, et milibus potens . . .	13.
Kucutanorum vestibus, et equitatibus pag.	13
Kufa urbs	120.

L

Lacus calidus agionis salutis	26.
Lamlemicola notam in usum suis infan- tibus	8.
Lama quis et cui sic dicitur	73.
Lapis mirabilis contra scorpionum mor- sus	118
Lasaa urbs	26.
Lasepitiūm crecit prope urbem Sa- ra	134.
Lata ex auro triginta ponderis libra- rum	10.
Sabla urbs, atque eius fluvius	155
Lazuid vulgo Lazuli urbem inve- niunt	245.
Legionis iter describitur	248
Lempiciada peninsula	173.
Lignum serpentinum, quale, et quam asserat utilitatem	14.
Lyon urbs provincie	252
Lorana urbs	224.

M

Maggis incolarum status acque forme	249.
Maghem urbs populosa	25.
Maiafazeqin Armenie urbs	239, et 244.
Maica insula maxima, ac fertilis, pag.	36
Maica est navibus Sinesium respu- gium tutum	37.
Majorca insula	166.
Malaga urbs maritima	165
Malai insula magnitudinis, ac fertilitatis	37.
Malattia urbs fortis	197.
Malé et Dau urbs culta à ludicis pag.	8.
Malta insula	170
Mambeg urbs	190.
Mandab mons mari septus	20
Mons iste aditum naviculis interclu- dit	23
Mans, que Memphis est	98.
Mansua urbs magna	57.
Maracos urbem, qui condidit	76.
Mare Kaimakitarum fluens expellit aerem infectum	214.
Mare rubrum plenum brevibus, ac sitibus	20.
Maus Sin terminum, acque longitu- do	3.

- Maab olim Saba uxoris Salomonis
urbis. . . . . 26.
- Facies Salomonis, et uxoris sue hac
in vabe. . . . . 52.
- Maab urbis celebre propugnaculum.
pag. . . . . 52.
- Incolarum ejus urbis summissio su-
bita. . . . . ibidem.
- Margaritarum episcopus luculentus
in insula Saranda. . . . . 28.
- Mascat urbi de terra Oman. 33
- Massa aquis Loctan subacta non eget
fermento. . . . . 266.
- Misisa urbis situs. . . . . 196.
- Mathan urbis regia. . . . . 15.
- hujus urbis regis Sagittarij ut pluri-
mum sunt nudi. 15
- Mausel urbis celebris, atque ejus territo-
ria. 200
- Mauri fructus rivi, et species ejus. . . . . 28.
- Mecca Arabia felicis centrum. . . . . 30.
- Meus diversa vitæ. . . . . 45. et 46. et 50.
- Medina situs. . . . . 116.
- Medina dactylis ceteris crassiores. . . . . ibid.
- Medina incolæ dactylis tantum ves-
cuntur. . . . . 46.
- Mehran fluvius celebris. . . . . 57.
- Meli insula peperis. 64
- Melilla urbis. . . . . 119.
- Melinda situs. . . . . 27.
- Melinda incolæ ferrum exercent. ibid.
- Mehar fluvius, atque ejus planta
ac pices. . . . . 145.
- Mehar thas universitatem profess,
pag. . . . . 27.
- Mertola. . . . . 135.
- Mercatores ad insulas maris tenebrosæ se
conferentes in arboribus quiescunt. 213.
- Mesopotamia limites. . . . . 198.
- Mesina urbis cum celebri portu. . . . . 177.
- Mezemna urbis. 130
- Minias fluvius. 215
- Minorca insula. 166
- Mocattam montis maxime longitudinis,
pag. . . . . 44.
- Moltan urbis nobilis munitissimus vir-
tute turribus. . . . . 38.
- Moltan præse quando elephantos con-
scendat. . . . . 38.
- Montara urbis, atque ejus situs. . . . . 28.
- Monti atrahens naues. . . . . 28.
- Monti ignivomus prope insulam
Figia. . . . . 29.
- Monti Rahon animalibus musci, ac zi-
bethi, plantis aromaticis, et gemma-
rum speciebus dives. . . . . 32.
- Monti Moysi fertilis, et cui vitæ apel-
letur. . . . . 449.
- Monti ignivomus Fama emulus. 123.
- Monti subperuvius ut Paufilypus. 25
- Moravi Indorum comburentes. 63
- Mospelle Fluvius aromaticum. . . . . 65.
- Moses filius Moysi Andaluzeam
expugnavit. . . . . 145.
- Moslemannorum limites, quo perve-
niant. . . . . 18.
- Mulicæ iudicant, et causas discer-
num.

numm.	34.
Musides emporium	66
Musie metropolis seu	464
Musci animalia	444.
Muscus præstantissimus ubinam.	244.

N

Nahroara urbs regia, atque emporica,	pag.	62.
Nahroara regem mulieres comitan-		62.
Nahroara rex appellatur rex regum. ibid.		
Nahroara incolarum cibus.		63.
Naisabur urbs.		435
Nana emporium.		664.
Nantes Britannia emporium.		250
Naves clavis ferreis affixis cui non pos-		
sint prope montem Mandab transire,	pag.	23 et 28.
Naves uno tantum ligno confectæ ho-		150
minum capaces.		
Navis Noë, quo loco quæverit.		202
Naulus erigitur à peregrinis adveni-		
tibus Giaddam.		44.
Naulus prædictus tribuitur Domino		
Meccha.		45.
Nausia insula in Cypate.		199.
Nigri tempore æstus quem in locum		
se recipiant.		9.
Nigrorum regiones fere omnes ad flu-		

mina sua.		7.
Nigrorum ornatus, et cibus.		9.
Nigrorum arma que.		9.
Nigrorum ædificia ex luto.		ibid.
Nigrorum vina ex millio confecta		ibid.
Nigrorum ac Nubiarum naves cui		
ad Ægyptum usque ~~sunt~~ sulcare		
Nilum non possint.		17.
Nili duo, et quos sum tendant.		15.
Nili origo.		16
Nili longitudo.		97
Niliacæ incrementum examan.		28.
Nili iuxta ripas, que animalia repe-		
riantur.		9
Niribin urbs scorpionibus affic-		
ta.		204
Nitri fodina.		405.
Normania, atq. ejus limites.		232.
Nubia metropolis à qua incolæ, ac re-		
gio ipsa nomen desumpserit.		15.
Nubia atque ejus immensa longitu-		
do.		17.
Nul. urbs.		74.
Nuseruan rex quas quotque urbes		
condidit.		242
Nuseruan totus centas cecit.		ibid.

O

Obelisci duo Alexandria.		93.
Obeliscorum characteris interpre-		
tatio.		96

Obeliscos quis exciderit, et exererit pag.	96.
Obolla urbs.	124.
Odheco incolae prodigiōsi.	248.
Oman regio	33
Orleans	258.

P

Palearni, seu Panormi urbis descrip- tio.	170.
Papa dignitate omnes reges excellit. 225.	
Papa regia sedes	ibid.
Peloponnesij peninsula descriptio. 191.	
Persici maris terminus, urbesque secus illud	117.
Persia urbes, ac limites	124.
Persicus sinus, atque ejus terminus, et lon- gitudo.	3. et 4.
Pisces in mare cur sic dicantur.	64
Piperis folia bonos protegent à vento- rum pluviaeque injuria.	64.
Pisa urbs	223.
Pisces prodigiōsi ad libidinem exci- tantes	68.
Pisces colorati in fluvio Almasile. 84.	
Pisces vim scincorum habentes. 117, et 146.	
Pisces lati versicolores scinco effica- tores.	247.
Pisciculi in urbe Sydone libidinem provocantes	117.

Pompejona	218
Pontifici sinus limites	3
Pontificis maris origo, ac longitudo. 259	
Prosepe sacrum Domini.	113
Prodigiū naturae	37
Puteus Mosi	109
Puteus ignivomus.	V 67, et 35.
Pyrenneus mons.	217.

R

Rabda urbs vineis abundans formisusque pag.	49.
Raca insula, quae volucrium insula etiam dicitur.	72
In hac insula sunt fructus quidam con- tra venena	72
Racca metropolis	197.
Raricb insula quae sita	28.
Raneb incolae, atque fruges, eorum colo- ris	ibid.
Ras-alaira urbi trescentis irrigata fon- tibus.	204.
Rasat urbs in qua Furchis olimaditus nunc autem proclusus	144.
Ratsofa civitas	197.
Ravenna ita descriptum.	225.
Reges uno nomine perpetui.	63.
Regius mulierum comitatus	62.
Raj-regio	206.
Regis Comes Ministri nabunt marcu- lis.	34.
Rhegio Calabria urbs	183.
Rhodani origo	224.

- Robaihat insulae innumerae . . . . . 30.
 Principis harum insularum ^{causa}
 conuexa populum iudicat . . . . . 34.
Robaihat incolarum merces surr.
 Imaces . . . . . ibidem
Rogerius Sicilia, quas quot ^{que} quibus
 urbes possidebat . . . . . 170.
Rogero rege scripsit author Au-
 gusti Geographiam istam . . . . . 170.
Rogerius quo anno Tripolim ex-
 peraverit 88
Rogerus expugnauit insulam
 Carconam . . . . . 90.
Roma topographia, ubi multa
 maria . . . . . 224.
Roma sedes inter ceteras maxima . . . . . 223.
Roma ambitus 224
Romanorum ora, cui sic dicatur . . . . . ibidem
Rothomagus urbs . . . . . 252.
Rubri maris terminus, longitudo, ^{et} latitudo
 atque profunditas . . . . . ibid.
Rubri maris denominatio . . . . . ibid.
Rubrum mare syrtibus frequens . . . . . 108.
Russia atque eius urbes . . . . . 262.
S
Saba urbs 26
Saba Agger . . . . . ibid
Saba urbes, ac territoria 142
Sabra urbs celebris unde sic
 dicta . . . . . 149.
Sapharoni fluij origo . . . . . 142.
Sahab insula cui ita apellatur . . . . . 37.
 Huius insulae colles arenae in az-
 orem conuertuntur . . . . . ibid.
Saida seu Sidon urbs . . . . . 117.
Sails insula . . . . . 38.
Salis urbs incolivoca . . . . . ibid.
 Hac in urbe cuius maxima vis . . . . . ibid.
Salis ammoniaci optimi fodinae
 diuites . . . . . 142.
Sala antiqua et nova . . . . . 77.
Sala ritus, portus, ac flumen . . . . . ibidem
Salerno urbs . . . . . 227.
Salina celebris et unica in Sicilia 7
Salomonem mesa ubi natus inuen-
 ta . . . . . 152.
Salus insula longitudo 155
Samaecand urbs . . . . . 240.
Samaecum terra atque eius urbes . . . . . 266.
Samaritanorum symbolum . . . . . 46.
Sameri insula a Iudeis culca
 cui ita dicatur . . . . . 45.
Sania emporium perpetua qua-
 situdo temperata . . . . . 25.
Sancan urbs . . . . . 45.
Sandifular Sinaurum ortum . . . . . 37.
Sandus emporium . . . . . 59.
Sandus incolarum vivendi ratio . . . . . 59.

index

<u>Sanf</u> insula	33	<u>Saul</u> oppidum populofum, atque mercibus abundans	42
<u>Sanf</u> incolae nullum uigilant ani- mum	ibid.	<u>Savona</u> urbs	223
<u>Sanguis</u> piscis uictus	214	<u>Scandarona</u> , seu <u>Alexandretta</u> portus	195
<u>Saranda</u> insula expificatione mar- gaurorum nobilis	28	<u>Scias</u> regionis terricoria, urbes, ac limites	142
<u>Saramolib</u> insula auro, et gemmis opulentissima	34	<u>Scioaib</u> seu <u>Raquelis</u> patria quoniam	140
<u>Sarandib</u> Dominus fructus equita- ti, ac bono regimini	32	<u>Sciaz</u> metropolis	125
<u>Sarandib</u> rex quot habeat consi- liarios, et cuius secta	ibid.	<u>Scorpionis</u> lethiferi prodigiosi magnitudinis	17. 8. et 204
<u>Sarandib</u> Dominus omnes Reges la- pillorum copia excellit	32	<u>Scorpiones</u> flavi colores	123
<u>Sarandib</u> Dominus vinum ex Parthia deferendum curat	32	<u>Sedes</u> ecclesiastica, quatuor prin- cipaliores	223
<u>Sarandib</u> uex fornicationem in- terdicunt	32	<u>Segelmasa</u> urbs emporica, et amoena	74
<u>Sarandib</u> planta aromatica	32	<u>Segelmasse</u> annis per campo diffunditur Nili instar	ibid.
<u>Sarandib</u> uariae urbes	32	<u>Segestan</u> limites, ac urbes	133. et 136
<u>Saragosta</u> ciuitas, atque fluij origo	139	<u>Seggia</u> situs	164
<u>Sarchas</u> ciuitas	133	<u>Segovia</u>	248
<u>Sardinia</u> magnitudo, et qualitas	167	<u>Seia</u> insula puerus igniuomus	67
<u>Sarus</u> metropolis	203	<u>Sella</u> emporium	ibid.
<u>Sausan</u> urbs plebs clara	58	<u>Sella</u> incelsa quales	7
<u>Satiba</u> , seu <u>Satua</u> urbs ac eius moenia	160	<u>Sendabus</u> emporium	64
<u>Satus</u> fluius	136	<u>Septa</u> montis longitudo	217
		<u>Septem</u> dormientium spelunca et falsa Hispanorum opinio	235
		<u>Sepulchrum</u> Abrahae, Isaac, et Ia- cob. ubinam	115
		<u>Sepulchrum</u> Rachelis ubinam	ibid.
		<u>Sepulchrum</u> Tali ubinam	120

- Serpentium taxa 17
Serpentes maximi, et solo aspectu
necantes . . . . . 47.
Serpentini ligni virtus 14
Seram urbs . . . . . 46.
Sicilia insula . . . . . 170.
Simianum insula à simijs tan-
tum habitata . . . . . 29.
Simulacrum antiquum . . . . . 46.
Sin atque ejus origo . . . . . 37.
Sinenses in flumen Kalbe ex-
piatæ . . . . . 69.
Sinacusa atque ejus celebres por-
tus . . . . . 172.
Sinavan 206
Siroian metropolis . . . . . 129.
Smaragdi fodina . . . . . 18, et 38.
Socrota insula, alioes copia tellu-
risque fertilitate celebris . . . . . 23.
Socrota incolæ, quo pacto in Chris-
tiani . . . . . 23.
Sodoma lacus originem unde ha-
beat . . . . . 111.
Sofala, atque ejus urbes . . . . . 30.
Sofala auxium præstantissimum . . . . . ibid.
Sohar urbis antiquissima situs . . . . . 53.
Solitudo omnium amplissima pro-
pe Persiam . . . . . 128.
Sorra civitas . . . . . 134.
Speluncæ septem dormien-
tium describitur . . . . . 235.
Stationis mensura varia: tuis-
tæ stationes constant 45 milli-
bus passuum: Illæ, quæ magne
sive grandes appellantur, pluri-
bus: quæ parvæ, seu leves paucio-
ribus . . . . .
Status sex in insulis perenni-
bus . . . . . 6.
Status duodecim ex auro in tem-
plo Apostolorum Petri et Pauli . . . . . 224.
Status ventris obsequia . . . . . 118.
Status communitatis . . . . . 37.
Sux urbs, seu Syrus . . . . . 116.
Sus civitas . . . . . 123.
Suroaj arcamenti fodina . . . . . 144.
Syria limites . . . . . 193.
- ## T
- Tabaristan maris latitudo ac lon-
gitudo . . . . . 243.
Tabaristanici maris, cuius aquæ ni-
gro . . . . . ibidem.
Tabriç, seu Tauris metropolis . . . . . 207.
Tacur urbs secus Eryxim . . . . . 199.
Tafliç urbs . . . . . 239.
Tagus metropolis . . . . . 15.
Tagus incolæ nullius religionis . . . . . ibid.
Tagus amnis . . . . . 156.

<u>Jahama</u> lacus grata et suaveo-	
lentis aqua	247.
huius lacus aqua producit pices co-	
loratos	ibidem
<u>Jair</u> urbs, ac portus Persicus navi-	
bus opportunus	38.
<u>Jantabee</u> urbs duodecim ferreis	
clausa portus	143.
<u>Jantabee</u> incolae idolatrae	ibid.
<u>Jazentium</u> urbs hinc lacu, inde ma-	
mani cincta	183.
<u>Jazracoma</u> muris cincta mar-	
moris	159.
<u>Jazracoma</u> incolae de stripe Hof-	
ni	219.
<u>Jaxiffe</u> insula situs	153.
<u>Jehama</u> magnitudo, ac limites	50.
<u>Jehama</u> incolae qui sint	ibid.
<u>Templum Hierosolymitanum</u>	
exacte descriptum	112.
<u>Templum Salomonis</u>	113.
<u>Templum Sion</u>	114.
<u>Templum S. Petri</u>	114.
<u>Templum Bethleem</u> topographia	115.
<u>Templi</u> Apost. Petri et Pauli	224.
<u>Templi</u> ejusdem altare, et status	
ex auro, et ianua aurea	224.
<u>Tenebraum</u> mare cum Damasceno	
in iunctum quomodo	148.
<u>Tenez</u> situs	80.
<u>Terned</u> urbs ad flumen Gi-	
hon	138.
<u>Terra Barca</u> scabiei, atque alijs	
morbis utilis	92.
<u>Terra</u> ambitus	2.
<u>Testrudines</u> terrestres ingenio	77.
<u>Tiverias</u> urbs metropolitana	115.
<u>Tiveris</u> annis laminis aeneis tec-	
tus	224.
<u>Filamon</u> mons, qui cuiusdam Ni-	
li impedit	42.
<u>Tocharistan</u> urbes, ac limites	139.
<u>Tocus</u> sedes regia, atque ipsius	
situs	7.
<u>Tocus</u> incolarum cibus, vesti-	
tusque	8.
<u>Tocus</u> regis curia, ac milites	ibid.
<u>Toletum</u> Hispania umbilicus	154.
<u>Toletum</u> thronus Praesidium Ro-	
manorum	152.
<u>Tolosae</u> nobilis urbs	220.
<u>Tortosa</u> civitas	219.
<u>Tours</u> urbs nobilis	254.
<u>Tapani</u> descriptio, atq. portus	173.
<u>Tripolis</u> , ~~Syria~~ Syria urbs nobi-	
lis atque emporium celebre	118.
<u>Tripolis</u> Barbarorum, a Ro-	
no expugnata	88.
<u>Tarsax</u> flumen navigem	204.
<u>Tunis</u> , olim Tarsus, situs, et aedificia	87.

 Vachas

V

<u>Vachas</u> regio, atque ejus uibes	140
<u>Vachsciah</u> fluvij origo, cussus atque onium	138
<u>Vadi</u> alchebix, origo, cussus, et ostium	162
<u>Vaharan</u> emporium celebre	80
<u>Vaharan</u> situs, atque ubertas	ibid.
<u>Vahat</u> terra pristis temporibus flo- remissima	18
<u>Valentia</u> metropolis	160
<u>Vancara</u> insula auris copia celebris	11
<u>Vancara</u> magnitudo	ibid.
<u>Vancara</u> circumdatur Nilô toto annis tempore	ibid.
<u>Vancara</u> mense Augusto aquis Nili obruitur	12
<u>Vancarita</u> postquam aqua Nili re- cesserint aurum quæcum	ibid.
<u>Vasfer</u> duas urbes	120
<u>Venenum</u> vehementissimum ex pice desumptum	211
<u>Venetici</u> sinus limites, ac longitudo	5
<u>Venetici</u> freti, ac regionum utriusque adiacentium descriptio	229
<u>Venetorum</u> insula sex	234
<u>Vivadis</u> insula, atque ejus fluvius	134
<u>Vivadis</u> insula quandoenam, et à quo capta fuit	154
<u>Vlil</u> insula, atque ejus situs, et sali- na	7

<u>Vlma</u> urbs amena	222
<u>Utraque</u> fluviales populi qui sint	145
<u>Umiones</u> ubi capiuntur	32
<u>Volucres</u> rubri coloris bellas maximas venantur	72
<u>Urbs</u> incolivoca	38
<u>Ustica</u>	169
<u>Uva</u> oysteris gratissima	119
<u>Vulcani</u> insula	169
<u>Vulpes</u> aurata pelles	215

Z

<u>Zab</u> duo flumina	200
<u>Zabid</u> emporium ditissimum	24
<u>Zagharita</u> populi, qua vivendi ratio ne utantur	14
<u>Zagharita</u> cursus velocitate certus Nigris antecellunt	ibid.
<u>Zaleph</u> emporium frequens	20
<u>Zamachee</u> urbs ædificijs celebris	24
<u>Zangjan</u>	207
<u>Zaghar</u> mare Sodome unde origi- nem trahat	111

Fini.

V

Orata sic corrig.

pag. 5. lin. 27. lege *Abidero* pro *Ande*. pag. 23. l. 17. *limitibus*. p. 26. l. 24. *viogna* super-
fluum. p. 29. l. 28. *pices*. p. 30. in titulo, *primi*. pag. 33. l. 2. *urbibus*. l. 28. *desertis*. pag.
47. l. 36. *partes*. pag. 50. in margine *Rubro*. p. 55. in margine *intimum*. pag. 59. l. 32.
asripulatus. p. 62. lin. 33. *lacentor*. p. 75. l. 24. *beneficio*. p. 78. l. 9. *meudionale*. p. 89.
lin. 30. *Abi*. pag. 93. l. 2. *luculentam*. p. 137. l. 37. *Chovaxazm*. pag. 120. l. 22. pro-
pugnaculis. p. 122. l. 10. *quedam*. p. 126. l. 22. *totidem*. p. 130. l. 8. *pieterea*. l. 32.
stationes. pag. 129. l. 11. *decora*, et lin. 25. *milliaibus*. p. 134. l. 19. *A*. p. 132. l. 6. *simis*.
traosum. p. 141. l. 19. *hac*. p. 143. l. 17. *regionum*. p. 144. l. 2. *septentrionem*. p. 157. l.
12. *comedi*. pag. 172. l. 27. *aut*. pag. 207. (lin. 12 *Andabil*. pag. 211. l. 5. *aburbe*.
et l. 9. *aliquot dieum*. p. 218. l. 36. *Saragoga*. p. 226. l. 29. *itineris*. p. 236. l. 35.
intervallum. p. 244. linea 24. *ex*. p. 243. l. 13. *Bab-el*. p. 244. l. 17. *reono*. p. 247.
l. 11. *gratisima*. p. 252. l. 15. *urbem*. pag. 260. l. 28. *Atxapezonda*. p. 266. l. 2. *cu-*
sugj. p. 263. l. 36. *ad ipsam*. pag. 268. l. 5. *aliquot*.

[Faint, illegible text at the top of the page]

[Extremely faint, illegible text covering the middle section of the page]

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

6

1800

1800

1800

1800

1800

1800

1800

1800

1800

No. 10
1800